

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file – a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system. If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com>

A 447131

PROPERTY OF THE

*University of
Michigan
Libraries*

1817

ARTES SCIENTIA VERITAS

THE JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

1894

Volume 24

1894

LONDON, PRINTED BY H. K. GILL

GUIELMO STUEMUND

RACIOM

RECEIVED

THE UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

MUSICI SCRIPTORES

GRAECI. 68643

ARISTOTELES EUCLIDES NICOMACHUS
BACCHIUS GAUDENTIUS ALYPIUS

ET MELODIARUM VETERUM QUIDQUID EXSTAT.

RECOGNOVIT PROOEMIIS ET INDICE INSTRUXIT

CAROLUS JANUS

LUD. FIL.

Jan, Karl von, 1836-1899, ed.,

ANNEXAE SUNT TABULAE.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXCV.

LIPSIAM: TYPIS B. G. TEUBNERI.

GUILELMO STUDEMUND

SACRUM.

PRAEFATIO.

Musicae artis doctrinae Graecae, quas Melbomius anno 1652 ediderat redigendas esse ad meliorum codicum fidem quamquam multi dies incubant, adversariorum tamen rebus factum est, ut ad hunc diem iacerent neglectae. Ioannes Franz quidem, qui de inscriptionibus Graecis edendis bene meritus est, multa ad musicos restituendos comparaverat, ab anno 1833 ad 1839 Romae versatus multos codices vel excusserat vel transcripserat, textus etiam libellorum constituendos susceperat magnasque operis partes absolvens, sed — sive incepto ipse destitit, sive deficiebant bibliopaeae, — praeter exiguum laboris specimen, de musicis Graecis commentationem (Berolini 1840), nihil e scribitis prodidit. nec tamen speranda est huius viri cura, quippe qui plurima ad verbum e codicibus transcripserit et codicis cuiusdam eas partes contulerit, quas a ceteris neglectas ad veras lectiones constituendas valent plurimum (W). hoc mortuo (1851) Postho Grimoniis apparatus congestum emisso doctrinaeque editas fuisse dicitur, locus etiam nonnullus e Fabricii bibliotheca excerpit, in publicum ille nihil edidit. iam moxente Ritschelio ad musicos publicandos se accinxit Fran-

ciscus Buecheler. e variis hic Germaniæ codicibus lectiones contulerat vel conferendas iussisset, Aristoteli artem harmonicam restituere coepit, cum materia ariditatem pertæsus reliquit. hoc ita se habere cum a Frobenio quondam Latine comperissem, ego musice artis non minus studiosus quam litterarum Græcarum amicus a Buechelero petiri et impetrari, ut quidquid ad hos libros edendos comparatum esset mihi cederet. summa tum industria hæc artis præcepta legi et relegi, nec enucleum subeundorum terroribus nec scholarum habendarum muneribus inde secunda sum. iam Aristoteli textum et lectiones conscribere cum opus a Marquardo Berolinensi confectum ego audissem, quo munus accepto Aristoteli ego, ne tamen musicos diceret, immo cum viris similia cogitantibus societatem operum iniit. Hermann Deiters enim editurus erat Aristoteli; Paches Marquard confectis Aristoteli (qui in publicum prodit a 1864) curaturus erat Theonem et Nicomachum, ego introductionem me dediti quam olim ferebant esse Euclidis, que absolute reliquas illas doctrinas suscipere volebam. factor validissimus societati affuit Guil. Stedemann, qui ut Marquardum in edendo Aristoteli iuvaret, ita nobis et collectionum copia et consilii auctoritate et affuturam pollicitus est. sed nulli nostrum contigit, ut quod sperabat continuo perficeret. Marquard enim morbo gravissimo vexatus et in calidiora loca profectus Mœnne diei supremum obiit. Deiters et scholæ moderandæ negotiis et Boethorum vita describendis distinebatur, ego Uleanidis quam dico introductionem absolutam Stedemundo proposui, ut indicaret; qui cum

plagulas typis impressas legere mallet quam quæ car-
cente pecunia conceperam, respondere constabat, ut
ad alia studia me converterem. edita est Theonis co-
pactio 1878 per Hillerum, in publico apparuit Ari-
stidis nec 1882 auctore A. Jahnke. — Nicomachi Eu-
clidique doctrinæ minutis nemine recognovit, ut qui
has particulas omere volebant, tanquam Sibyllas pote-
rant libros, universo solvendo pretio ariguis sibi pare-
rent reliquias.

Hanc autem 1880 Studerovæ canonis divisiones
aliquas Florentinas inventas discipulo cuidam manderit
studas permissique ut inspicerem, et cum novam ego
rursus interpretandæ proponissem, hanc probandam esse
intulit. Iam vir sagacissimus consiliorum meorum
arbitri actor et moderator impigerrimus, nam quidquid
lectionum vel ipse aut Marquard ex Italia vel alia
bibliotheca annotaverat, summa liberalitate mihi commo-
davit, nec tempori illi nec labori pepercit, quin ad
textus restituendos sua ipse solertia me indueret,
hanc egregium virum nobis morte ereptum esse nec
absoluto mecum posse gaudere pio animo con-
queror, atque aliorum etiam vicorum beneficiis in
perficiendo opere adiutus sum. nam quod Marciani
patris et Vaticani filii lectionem non raro discordabant,
itorum conferendas videbatur codex Marc. VI 3; qui
regno Italorum et bibliothecis preceperat, publicis
regali stonabant, ne codicum Argenterorum mitterent
ex his angustis arpehitus sum comitate Albrechti,
qui vir clarissimus ab Alsatia gubernatore stipendium
petiit, quo sublevaris codices Italos perscrutaret. Ita
superiorum liberalitate mihi contigit, ut Marquardæ

codicum penitus exhaustum, hymnorum archetypum invenire, lectionum vulgatarum auctorem U cognoscere atque Milani Bononiae Mutinae, namquid eo staret ad consilia mea utile, perquirere possem. dei postquam propter *Strodépp* illud (Bacch. 101, 8) nec cum Mercanti Lutetiae pertractari et cunctis aliis libris musicis utiles parvis Pentecostes diebus circumspicere, huius editionis prodrumum publicari Bacchii actus in annali programmati lycei Argentiniensis 1890. n. tamen neglegerentur Neapolitani codices, quorum loco satis speciosos praefiderant Ballmann et Stadmann: haec quoque bibliothecam abundantem existimavi, atque eorundem superiorum beneficio et liberalitate iterum adiutus in Italiam abiit, Borbonici codices quantum a his musici et Ptolemaei curandos valerent, Neapolim perquirere, fragmenti rhythmici Parisini socium italicum inveniri, Barberinæ etiam codices Romae intrare, e Vat. eam id quod opus erat conciliante Peterseno impetrare ut Mau excuteret (a. 1891). pias hic gratias mihi protendae sunt omnibus iis qui in Italia Gallia Germania codicum partes vel locos mihi examinauerunt et qui bibliothecis praefecti opera et liberalitate me adieverunt, imprimis Soranzo Veneto Comiti commissi: qui quicquid desiderium celerrime expedivit et tabulam II photographi opera conficiendam curavit. ne unquam obliviscar Delserium quae e Monachii codicibus exciperet summa liberalitate mihi concessit: e Rudolphi autem excutendo Parisino 2832 quae de Bacchii codicibus stateram confirmasse et corroborasse. Comparata autem eorum et lectionum materiam ipsi textus musicorum recensendi erant, sed scriptores

multitudinis codicumque copia opus tardabatur nec celeri
cursu ad finem pervenire potui. nam suscipienda erant
doctrinae metricae studia, ut Bacchium recte interpre-
tarer, tractanda erat astronomia, ne in Neapolitanis
illis fallerer. diu opus morabatur Peripateticorum
difficile problemata in veteribus Graecis fortibus
minime negligenda; his autem pervestigandis ad ipsam
Aristotelem adductus sum, nec puto sepe fecisse quod
quae hic de arte illa cogitasset colligenda suscep-
torem autem longitudines si improbus, vendi-
torem quaevis vituperare, qui ut oculis tuis parceret,
quae minoribus literis in paucas paginas comprimere
poterat, benevolo animo in hanc amplitudinem distra-
xit. quod autem huius artis codices omnes enumerare
conatus sum, magnum hoc fuit moliri nec universae
vix completurum sperabam; sed ad posterorum utili-
tatem scienda diffusi operis fundamenta aliqua vide-
bantur et quasi loculi quidam instituerendi, ut quod
quisque ubique neglectum invenisset hoc conferret.
(ita in re facienda quaero, ut qui Ptolemaei vel Por-
phyri codicem describat, ne exitum notare omittat.)
atque in hac operis parte egregie me adiutum esse
Bruncie Keili scientia et humanitate grato animo
profiteor.

Erant iam in publicum musci diu oblitterati, ac
videant homines docti, vanquid mea opera valeat,
inducuntque rectare fecerim, quod ubi possem codicum
auctoritatem tandem peterem, ubi non possem, ut in
Euclidis protasi 18, proprio iudicio niterer, ac quod in
varia lectione conscribenda verborum quidem rationem
religiosissime reddidi, in signis autem vel notis musi-

cis, quarum diversitates plumbeis formis accurate expressi non semper possent, gravioribus rebus comparatis et collatis minutias communicare supersedi. multis quidem de rebus variis temporibus sententia variabat timeoque ut locis comparatis partes omnes inter se satis coaequatas esse dicas. at adest senectus morbo iam obscuratur oculorum acies, imminet laboris finis. ne quod passi sunt in hoc opere suscepto Fran Poetko, Marquard Studemund, mihi quoque intervenire finienda nunc negotia opusque tot hominum laboribus paratum et a me per tot annos curatum tandem emitendum est. tu animo suscipe benevolo!

•

De codicibus manuscriptis.

E magno numero codicum manu scriptorum qui res musicas continent cum dignitate longe praestant duo Veneti et unus Vaticanus, ad Nicomachi autem tertium constitutendam plurimum valet alter quidam Vaticanus, de his libris agam priore huius dissertationis parte, dein orbium ordinem alphabeticum secutus enumerem reliquos.

E Venetis autem libris priore loco contemplari licet ^{7.} eum, cuius imaginem habes in tabula II expressam. hunc (1) Frid. Bollermaun, cum hymnos Menopeda recenseret, non vidit ille quidem, sed ingenti acumen cogitavit et construxit. e verrum enim ordine plurima in codicibus turbata ordine aliquando libris condidit, in quibus duobus solidis LII versus carminum ita disponentur, ut in editionis pag. 26 descripat et ut in hac tabula vides delineat.¹ hic, quem V signavi in Baechio et Menopeda (ubi Vaticanus nullus interedit), est:

Vetus Marcianns appendicis clauda VI num. 10, membranaceus, saeculo XII vel XIII² una eademque manu elegantissime scriptus ita, ut dimidietis semper lineae hinc in singulis paginis extant solidia. incant:

¹ Pauculum differre codicis ordinem in hymni II titulo demonstravi apud Fleckstein, *Abhandl. für Philologie* CXLI (1890) 424.

² Ad saeculum XII cum retulerent Mitavelli p. 672 tunc quo infra p. XI/V et Max. Tros (Volkmanni observationes miscell. ad Ptolemaum in actis annal. gym. Juvavensis 1878 p. 4). Studemann qui olim de saec. XI cogitabat, scriptum cum esse dixit parte saec. XII posteriore. *Bavlaue philologische Abhandlungen* I 2 p. 165. (Annot. de vi rhythmorum.)

- v. Ptolemæi harmonica,
 (1) Pa. Plutarchi libellus de musica,
 Porphyri commentarius in Ptol. harm. I 1—4,
 Aristidis Quintilianæ de musica libri,
 Anonymi a Bellermanno 1841 editi,
 Bacchiæ voces,
 Dionysi are a Bellermanno edita et Bacchiæ per error
 vindictæ,
 trimetri versus (infra p. 264 excerpti),
 hymni III.

Quæ ætate hic liber confectus sit, non satis bene constat. nam in primo involucro quæ scripta erant de i dictionibus place evincerant, nec clariora dicunt quæ erant in fol. 1 post titulum Ptolemæi . . . *ὁμοῦ καὶ ἑτέρου . . . ἡ ἀρμονία* & cartula scimus, quare ille hereticus fuerit. nam ex ultimo folio, quod continet hanc: *ὅτι ἀρμονία καὶ ἀναρμονία καὶ ἡ ἀρμονία ἑστὶν* (= effecti) ad *καὶ ἀρμονία καὶ ἀναρμονία* *Περὶ ἀρμονίας*, Balth. Studerum fuisse codicem quendam episcopi cœlestis Theoderici. in Italia primo fuisse videtur Mantuæ apud Victorinum Feltrensem. Ambrosius enim Traversarij Camaldulensis monachorum princeps, cum a 1433 Bæleam ad concilium clericorum se conferret, vidisse et narrat „de musica volumine Claudii Ptolemæi et Quintilianæ cuiusdam bene eruditæ, ut ex stylo animadverti, et Bacchiæ Bæle in eodem volumine“. hæc verba Mitterelli loco de quo postea dicendum erit retulit ad eum codicem qui nunc Venetiæ servatur, et si non pro certo haberi probabile quidem esse concedat. sed antequam ad eam bibliothecam veniamus, in qua Mitterelli hunc librum videri alia dicenda sunt caput certissima. inscriptum enim legitur in ultimo folio verum: „in hoc codice continetur i libri qui sunt Francisci Barbari quondam domini Cæs-

1 Epistola VII 60, p. 418. in alia epistola (XI) scribit Nicolaus obtinisse se, ut Quintilianus ille et Bacchiæ sit (Nicolaus) nomen transcriberetur. (ib. 418.)

diani, quos erit a Georgio Trivisino¹. iam nate v. longus erat nec de Trivisina, qui libros manu scriptos⁽²⁾ Paduan colligerant³, nec de iis Trivisina, quibus Barbarus familiariter utebatur.⁴ Georgius Trivisinus Paduan habitans et pictor fuisse dicitur⁵ anno Domi 1437. Padua igitur translatus est cedes Venetiarum ad hominem cum omnium librorum tam Græcorum amantissimum et nobilissimum genere Barbarorum. ac Franciscus⁶ ille Caudiani datus ad orationes habendas, urbes moderandas, hostes etiam depellendas⁷ sæpe magnis honoribus delegatus, denique S. Marci procurator nominatus est. Familias hoc est

Caudianus Barbarus († c. 1410)

Zacharias Bb. († c. 1434)	Franciscus Bb. † 1454
(Hermolani uj. † 1471	Zacharias † 1492
Veronæ epis.	
scr. theol.)	Hermolani min. † 1493
	Aquilanis patriarcha.

¹ Tomassini, Bibliothecae Paduanæ p. 107. Rome, ibi 1887. (habebant hi Trivisani et Aristide codices chart. boni. et Porphy. chart. Tom. III.)

² Barbarus epistolas dat Zacharias Trivisino, qui a Fractis publicis Romanis erat delegatus. epist. IX v. Giovanni Agostini, scriptori viciniani II 110, 58. Franciscus autem Trivis. monachus Cortusinus, fuisse videtur Barbari confessor. 1606. p. 87a. Bz. op. append. IV 4.

³ Chevalier, Répertoire des sources du moyen-âge. p. 457.

⁴ Quirini in disticha, quos præcedit Barbari epistola. citat. dogli Agostini II. Mazzuchelli, scriptori d'Italia (1700) 4 214.

⁵ Brulotte (Francian) cum a Milanesium impetu defendisset urbe, hoc bellum Galliarum litteris describendum putabat. cf.

ibidem p. 82. (videtur Francisci Barbari consilium ad accipiendum bellum Gallicum, Cretabensis littere scribte de Francisco 1437 (Baluzius 1884) p. 122sq., ceterum cf. Voigt, Wiedemann des Mann. Archiv.² I 418—424.) B. K.

T. Mr Franciscus, qui de re nostra librum Laurentio Mello¹ dedicavit² plurimasque epistolas scripsit quas typis publicatas sunt³, codicem suo more signavit⁴ tribus saeculis post (De libris suis in monasterio S. Michaelis prope Mursum. Mitardelli codex, qui anno 1779 huius monasterii codices servans cura et diligentia descripsit, invenit eum in n. 88 (p. 973) Psal., Porph., AQ., „Huius in monasterio Ptolemaei“, Bacthian. idem cum addat quae Barbarus talis codicis notaverit, hunc ipsum codicem se dicit charadesis signisq^{ue} quatuor quidem qua via lib^{er} Mursum venditus potest, recordatur fortitan aliquis in quo Franciscus monachis Cassiodorensis librum suum liberalitate commoluisse Joannes Augustinus (p. 41) praefecit, unde factum est, ut multi illius libri postea invenirentur in Murano monasterio, — hoc tamen cum referas ad hunc Ptolemaeum, quem Mitardelli scriptum monasterii bibliothecam se custodisse ait (p. XVU). illa autem inedia cum male libri servari diceretur, — consilii Veneti a. 1789 transferri iussit in bibliotheca Marchianam (hoc mihi commemoravit Soranus).

Huc V ut in Mesomedea hymnis plurimorum S^{an}cti rem esse archetypum apparet e Bellerusani miscelge curis et aperte vides e tabula nostra II, — ita in Bacti contextu recommendo plurimorum cum esse patrem 10 et. etiam praeter notarum manicularum formas⁵ verba d

¹ Scripsit adolescens XVIII annorum 1616, expressit: Parolea 1633, Hagaeae 1635, Antverpiae s. a., Argent. 16. Amstel. 1682. — verum Ital. Ven. 1648, gallice 1647. 1660 16.

² Fr. Barbari epistolas ab anno 1626—33. Brisae 16. ad Quirini, cf. p. XII, not. 4.

³ „In libro continetur“ codices videtur in Porphyrii cod., quo descripta Mitardelli lib^{er} S. Michaelis n. 87, p. 968. — „Huius“ hoc semper inscripsit, cuius rei vide exempla ap. Joann. August. II 43 et Mitard. p. XVU.

⁴ Fleckhisen, *Adelphi* s. 1862. 621.

⁵ In singula signa observant notas 1 p. 358, 10 p. 360 in Marc. VI 13 et notas 4. q^{ue} habet recens ille Marc. p. 360 et q^{ue} pro n. 3, quae ex forma veteris V (in Mesomedea et in

87—91 Alpyi imago.

B.

92 95 Aristoxeni elementa rhythmica.

(3)

His additis alia nunc B. XIV in marginibus:

E. 1—16 excerpta ex Aristoteli lib. I,

17—24 Nicomachi harm. I et II,

35 43 Bacchi imago.

Denique tertio videntur tales stramentum expulit adscriptis (B. puto XV) ex Anonymis Belleremanni alterius doctrinas (§ 29—66) partem § 29—27.

In hac fol. 14 cum manu vetustissima scriptum est *Zonapez dialiptos de Zonemarcusculis elegiis*, haerent qui exaratum codicem putarent manu Zosimi¹ et verbum *dialiptos* minime infest exaratum esse librum, sed correctum et in meliorem ordinem esse redactum. et scholio quodam in cod. Vat. 176 post argumentum libri I ex Ptolemaei harmonici adscripto Nicephorus Gregoras hoc librum recensens dicitur (*dialiptos*). simul autem Marc. 329, Andr. E 19 inf., Bon. 2048 aliquos codices hoc a Zosimo adscriptum e vetere Marciano repetant, his facillime hic quoque repetere potest e illo aliquo vetustiore.

Scriptae sunt in primo quaternione lineae 27—28, in reliquis 20. ac scriptae ibidem libarius linea manu litteris elegantibus et ad legendum commo-
das, et ubique servata sint verba, quid ille voluerit, nulla difficultate intelligatur. membranarum autem pars haecore deperata est (unde regis correpta videntur fol. 2. 6. 10. 11. 16)² et — quod nostro gelius — vetus verborum contextus multarum manuum correctionibus tentatus et laevatus est. In

¹ Fabricius bibl. Gr. III 696 Hied., Marquard Aristot. 331, Weiskag in various Germ. Aristot. (1833) p. XLVII, Joanne Franz de musica Graecorum commentatio Lovd. 1840. p. 19 — necnon Sach. Rossii qui in Aristoxeni artis rhythmicae editione *dialiptos* vocis emendat.

² In codicis fol. 1 ex Aristoteli doctrina I 6 nonnulla verba quae add³ A. apud qd. p. 26, ac M. exhibuit aliquos voluit apud infans perierunt.

Non scripta ad fin.

b.

Et codices veteriores cum nec colore temperant, nec
(2) cautela abstinuerint¹, veterum rerumque litter
partem haud exiguan perdidierunt. atramenta autem
multis locis expulserunt, aliis locis infuso fortasse li
vel lacis membranar superficie in fuscum colorem et
nigrum abierunt, et colorum discriminis cer² aliquot
elicitur³, facilius contra demonstratur eandem colorem
refusum perfectas esse ab hominibus diversis.⁴ et
igitur rem expediri putaveris et manum proprio
scribendi genera. hoc tamen qui suscepit, in et
facillime se videt in chrysolite. dependenter quae
aliquot locis certi quaedam librarii vestigia. nam et
dum notissimas stile tenues quaedam litteras hoc
stille pictas videntur (ut specim. 151, 10, 157, 18 =
rileon 164, 2, etiam apographon 187, 4). aliae
litterae apparent ampliore stile confectae, eadem et
elegantis pictae, quae princeps librarius non erat, ut
sine selectis illis formis ab hoc expressas esse

1 In fol. 11 (p. 158, v) post 6 vbi quae negotantur aliquot delecta esse apparent etiamque hilasterum et inde factum esse fuscum et porcum nigrum. stalla ap. p. 151, ubi post *Sidrigus* delecti sunt duo *lucra*. p. 15 post 81 et *hilaster* extenuis sunt. etiam in *Nicomacho* vbi vocis *edilipio* uel *lucra* *hilaster* liquore aliquot delecta est. *Bacchi* nupsa *prothambaxenoni* prius signum, quod uelut 2, eadem rursus mutatum est. p. 158, in nota 158 continetur *hilaster* ita conuulsi erant sunt.

În la codice folio 12 (focl. 166) se vede diagrama
galbenă color galbenă diguoclar a nigra din x și 1,
scrierea corectă (scrisă).

3. *Erpallium* minus color et ciliis qui *Boeckia* designat. *corruat* (H?) et ciliis qui *lanceolata* addidit p. 184 et p. 185. *papilio* vix dicitur, et q. a. scripsit, non minus quam ciliis alius tam qui in *Stenomacrus* 345, in *signis* paralyticis post et hoc item ciliis qui *Amazymus* prescriptio in *margaritis* inveniuntur, eorum quas (H. Ed. 34?) in *Aristonem* p. 74, addidit. *und*, *pura* (in *extrema* marg.) *max* *fulva* *violeta*. *frons* ad *latus* *post* *latus* *nigra*, et *glossomata* p. 190, *thymus* *nigra* *ad* *colore*, *max* *(vires)* *flava*.

quorundam quod minus facile scripturae dignoscatur¹ (id est, quod iam Marquard quæsitum est p. XIII et XIV), nec tamen (X) ² potest, ut ad hortum duorum manus omnia correcte ostendantur, plures intercedunt scripturae nec idem librarius in forma semper sibi constat. immo prout spatia patet, modo comprimebant illi litteras, modo distrahunt, illi loca deleta vetere textu paululum aut nihil addiderunt, et nullius calligraphi propriam quidquam vident. Marquard quidem nullis locis certam aliquam manum certioris sibi videbatur, sed collatis epigraphis indicium constitutum est et convictum.³ et quarequæ nec illi minus dignoscendi, septima etiam forma, uti oportebat M¹, nequeque dubitare se confitetur, scripsitque M¹ an M² vel alia manu.⁴ hanc potestatem ut discernerem, ipse non videri videbatur aduandus; quoniam ubi impetui et auro, in tanta ista manuum varietate de colorum indicio quæ quæque desperavi. sed eripit nec e salutem id quod verum habemus exemplum divergens temporibus et M¹ transcripta. haussit enim hinc circa annum 1800 Eusebius ex fragmento libri, Aristonem etiam et Alipsum cred. Cat. 191 (a fol. 292). qui cum Marciani verba Scholasticus repetit, habemus eorum, quæ anno XIII in illo fuerint scripta, completissimum. atque illi codices cum anno 1877 hinc transcripti viderentur, etiam quæ posterioribus annis condicio fieret, clare videre possemus. quæ cum non essent, maxime ego et scripturam dubiam et fallacem

¹ Litterarum α γ ε ζ (— 7) eadem ille forma videtur ac quæ in scriptis. Pag. 169, e hic addidit pater esse. 181, e vel et q. seq. 184 supplens omnes omnes. 186, d habet α. 187, 188, e hoc. et adp. et adp. et adp.

² Ille est deus 181, e et pag. 181, d et d. d. ad secundum Marquard calligraphum Marquard rebus, sed abest a Vat. comp. p. 164. 182. 183 ad. quædamque eadem 187, et cum. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

³ Supra interrogantibus posuit Mq. ad var. lect. 164, 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

M¹. auctoritatem omisi atque ad apographorum certius te
(2) monium confugi.

Variis autem aetatibus de Marciano haec facta
mihi persuasi.

M². Primus quidem librarius paucissima ipse emendav
res tamen cum admisisset ab auctorum ingenio alie
(ut p. 177. 190), partem harum alius postea libra
expunxit, veluti scholium illud ad Euclidem 155, 1
scriptum. pro figuris autem veteribus in ipso Marc
archetypo pessime pictis² ex alio puto codice³ alter lil
rius petivit eas, quae pallidae nunc et flavae in M vic
tur.⁴ et lemmata, quae pallidissimo colore scripta appar
ad isagogen 186, scholium etiam quod p. 197 not
eadem fortasse manu addita sunt. alius autem librar
cuius atramentum etiam nunc cernitur nigrum⁵, accer
vocabuli *ὑπάτων* mutavit in *ὑπατῶν*. miram enim tonoi
varietatem quae in Vat. legentium oculos offendit, i
natam esse elucet, quod otiosus iste Marciani vexi
paroxytona mutavit in perispomena.⁶ quod autem n
gravius hic intravit, ante Vaticani apographi temp
varias correctorum manus dignoscere non oportuit, se
que habui notare M².

1 Huc revoco illud ρ in *χρώματι* 186, 18, τὰ 199, 9, ὑπε
στιος 203, 9, *μελοπ.* 205, 2. revocari huc potest et πάντα 187
simile aliquid statuit Marquard XIII.

2 Hoc inde concludo, quod diagrammata ab initio p
ut vides p. 151 et 153, 6 postea abierunt in ιβ ιγ. quod
ipso M factum vides 152, 7; fuit et 152, 1.

3 Nam qui suo ingenio diagrammata restituit, is accu
tius linearum longitudines emensus delineat.

4 Vide p. 150 de diagrammatis: „novas adscripsit figi
M² mg.“ et q. seq.

5 Hic ex τὸ 165, 16 fecisse videtur τῶ. cf. 187, 16. 19
205, 11.

6 Aliorum etiam vocabulorum toni (*λίχανος*, *ἔστι*) fort
prisca illa aetate mutati sunt. quod autem de hac re mi
librarii certabant, tertius veteres accentus restituebat mult
que eiusmodi etiam post margines occupatos peccabatur, n
qui fuerit primus et verus accentus raro explanari potest. ¹
quidem *λίχανός* scribit et *ἔστίν*.

De XIV quidem sacralis in veteribus codicibus partibus
sacra correctis vel mutatis sunt. Immo cum in marginalibus
sacra doctrinae inscriberentur², sacra plerumque haec
sunt, sunt autem scholia vel additamenta impedita, quan-
quam in fol. 33^r cum Nicomachi ar. 7 inscriberetur
—³ aliquando libellus, quod ad Aristoteli prim. 22
(p. 55 Mb.) haec adscripta sunt quae legi apud Marquar-
dum p. 124. haec autem ante Vat. apographum scripta sunt,
sicut in fol. 5 cum illud id 26 versibus 124, 16 (quod
sicut ad p. 124 abest a Vat.) breui aliqua litterarum
sacra inscriptione marginalis partem occupasset, in quo Ari-
stotelem artem excochylis in aquarum parte ac continet.

non solum multa correctiones addidit in Pseudo-
Aristotelem, sed etiam in Aristotelem ipsum, ut
etiam in Aristotelem ipsum, ut etiam in Aristotelem ipsum.

hunc secundo XIV homo ille venit membrorum
 suorum, qui triam suorum doctrinas nostras in
 margibus inscripuit. cum haec elegerit ille
 scriptum nec equaliter comprehendere multis tunc est,
 curia ab eo scripta non facile locutus.

Hinc rursus XV secuti sunt II, qui veteres textus H¹-
fuerunt et vixit nulla intruderent. novacula quidem
in addiderunt quae facile quis non ingens inveniat, ut
certum ordinem haberet in imagines initio, sicut ceteros
apparet (p. 182 ss.), aut sicut distantes ex oppidis ex-
eunt (186), etiam plures numerum augent (187); tamen
quod quae addunt optime quidam cum aliis ceteris,
alios activos ordinem est.

¹ In La quea de Aristides excerpta sunt utroque legi ab eo
cum D. 7. de 38. 14. 15. 16.

[illegible][illegible]

7^a. Quod autem M³ notari quatuorque repetitur (2) Neap. III C 2, erant fortasse qui reprehendat. quam enim similia hic est et propinqua Marciano, subest quidam origina dubitatio; an melius fortasse fuit prae nam correctionem p. 124, 16 in priora tempora referdam res a V aliquas signare M¹. sed Neapolitanus esse Marciani filium ratur cum omnia cum N continet recte viderem in Rhodi codicibus (U et Sili), in conspectu varia lectio dignari, quae priora et quae posterius viderentur. nec puto malum est, quod quidquid correctum in M quadam ad N breviter indicatur M². scripsi autem est harum maior pars secundo illo stile quo supra dixi.

8^a. Quarto autem numero signavi quidquid non in N, in U et Lips et Mon. 104 inventur; de cuius simili necessitudine infra disputabo. Eusebii enim section Nicomachum Alypium cum ex M Bemario transcribens curasset in U essentque in hoc codice omnia quae in puerum M², haec quarum maior pars scripta est eodem modo ac codice verba vetustissima (v. supra p. XVIII) pauciorum Bemario et Rhodum legentem inscripta esse alio concludere autem satis multa potes et ex his quae in non leguntur. ut in rursus p. 152, 1 alia M habet numeros 7 et 8 id videremus ex Val. (v. ad 151, 2). 9 vero abest ex U, etiam esse apparet, antequam Rhodum transcriberet. alia, quae nunc constant in M et alia ex U, notari M². aliquae illa aetate (saeculi XV pauciora vel melius, antequam Rhodum accedat) plures libris hoc M mutando occupatos fuisse existimo. correct enim a pluribus videtur non Eusebio tantum, sed Niciacchi etiam et Beuchii doctrina. in Nicomacho perique diversas esse correctionum colores variasque litterarum formas apparet; nam et eundem loci livide aliquo ex

codicibus Pappi (B). recte legitur Marquard XIII ex aliis 17 illa addita est.

et foveis lacrimis correctis¹, et sunt aligro atramento m.
falsoreper manus ducta notabili, ut ad principia librorum (2)
maximè appropinquanti.² sicuti autem certaverant illi ante-
quam vel confunderetur de votum (meditationum potissimum)
eius accento, ita paginas suas. XV. iam quod credidem
U. Buaris praedicavit et optimam et rarissimam, hanc
alio die mensilli suspirabenter multas illas correctiones
(3⁴) ab ipso hoc vix clarissimo inscriptas esse. hoc ego
comparata huius scriptura in cod. Marc. 318 manifeste,
argutum esse vidi. ubi autem U. non satis accurate
scribitur erat, Lipsonem substitui, quem plurimè in rebus
cum prima Usseti manu concidere videbam. quarta autem
illa manus cum Leonidis etiam inagogen quam et
Pippo tribuunt ad similes libri fidem atque Basilidem
attulerunt, unde viderunt eandem lectionem in Venetana,
et in hoc libello conspiciare vides Uen. vel
Lip. cum M².

Præterea, quæ a Rhodi codice aliena esse videtur, signavi M⁸ m.
et hæc ætiam posterioribus temporibus referenda sibi vide-
re ætiam coram quæ Marquard scribi potest a
12⁸ et alibi ubi integra membrana verba non ita corri-
tur ut debita videretur scriptura nec adduntur, sed ut
adversari sigro quædam instrumenta restituantur et
—antur. exempla sunt permulta tam in primo codice
(p. 180, 2, s. 11. 4, p. 12, f. 12). hæc ætiam
æstima videri restituta esse vult. sed reverendi viri.

1. P. 232, se corrige, 241, a rigo al 2°, 242, se (illegibilă),
a rigo, 243, a rigo, al în București 244, 245 și în București.
2. Același la P. 10, 11 și 12, unde s-a scris și înainte.

3. P. 343, in (circumplex) at 240 (Sagittifer), ubi de M^o Joseph Macquard, et quae in Bacchio adduntur p. 725. et. novae speciemque ignem hyllum, ignemque actionem, etiam systema, dicitur a Bacchio 725.

[illegible]

¶. cum aqua infusa aut senio litterae palluissent. ubi eni
 (2) macula aliqua inspersa color membranae fuscus factus es
 ibi nigerrimae eiusmodi litterae legenti occurrunt. a veter
 bus autem formis cum illa non differre manifestum esse
 lectionum apparatus minutiis istis non impediui.

Postremo Anonymi praecepta in margine inscripta n
 a quoquam correcta sunt.

v. V et W est Vaticanus 191. bombyc. fol. S. (XI
 (3) aut) XIV. post mathematicorum aliorumque scripta contin

Gaudenti isagogen f. 287,

Euclidem (s. Cleonidem) f. 292,

Euclidis canonem f. 295,

Aristoxeni harm. f. 297,

Alypi tabulas f. 309,

Aristoxeni rhythm. f. 314,

Ptolemaei harm. f. 320,

Diophanti arithmetica f. 361,

" de polygonis num. lib. f. 393,

Euclidis (Cleon.) isagogen f. 397,

" sectionem canonis,

nomina eorum qui leges XII tabb. tulerunt,

de origine Constantinopolis.

De Gaudentio v. pag. seq. Aristoxenum autem huius c
 dicis fluxisse e Marciano VI 3 iam Marquard demonstrav
 in Ar. p. XV—XXIII, nec aliter iudicabit quicumque ex i
 comparaverit isagogen quam vindicamus Cleonidi. ide
 enim ibi est partium ordo p. 179, 6, concinit τε l. 3 et
 om. *ἔστιν* l. 4, habent *πολὴν τάξιν ἔχόντων συγκείμενον*
περὶ τόνου 8, concinit *ἀφανῶς* 180, 15, *τιθεῖσα* 19, *τὰς* 1
μεταβάσεις . . . διαστήματα 20, *ὀξύτης δὲ* 181, 4 om. *βαρ*
της δὲ τὸ δι' ἀνέσεως, habent *τεταῖσθαι* 6, *καθαπτῶν* .
 om. *δὲ* 182, 4, om. eosdem sonos 184, 15 et 185, 8, eni
 merant diatonos 186, 22. nec minus conspirant in Euclid
 sectione, immo, quos posuit M protaseon numeros 1
 asteriscos, ii redeunt in V. et diagrammatum quidei
 elegit V ea, quae altera manus pinxerat in M; haec summ
 diligentia transscribens omisit ubi agnoverat diagram

muta priora. cum tamen in M existissent veterum dia-
grammatum reliquiae non apertas, quae quo spectarent (2)
librarian ignorasset, inieperunt haec in V. hae reser-
vatae q̄ q̄ ab qui deprehenduntur in V et W, cum in
M tunc esset sicut (not. ad 181, 2). satis etiam clare claret
collectam necessitudinem, ubi comparantur tabulae Aegypti; ean-
dem enim voces omittunt (ut notem syn. tōsi hyperphrygi)
significatque formas exprimunt simillimas. ut p̄ et
hēnialpha 371, 12, phi et eta 10, hēnialpha 373, 22, di-
gamma 374, 2. quamquam extrema sigas inde a tōsi
hypocodice in genere eorum V omittit solaque ver-
borum contextum ad Marciali finem pertinet.

Quod autem nunc deducere in V legas (ut 182, 2. 183, 22a.),
nunc ducere (ut 182, 2a. 183, 2), et quodam loco deducere
(184, 16), hoc admodum miris nec curam invenias, ubi
impegnari vel M. ibi autem cum ab initio fuisse
paronymon, postea mutatum esset in periparomon, quod
quoque loco valere videbatur, id V fide-liter expressit,
semel etiam duce tonos recepit. hinc non solum nunc
notas ut V clare demonstratur, etiam quanta religione
quidquid inveniret Librarian transcripserit, manifesto de-
claratur. ex codice M testis, quo locupletior vel finior
cogitari non possit et verborum in M correctorum cum
parte altera a V agnoscat altera ignoretur, veteris quo
illae correctiones (M^o), hae recentiores (M^o M^o) apertas est
et laudentur. in Gaudetio autem cum accensus vocabuli
ducere non magis sibi constet quam in Euclidis libellis
(p. 382, 14. 18 adnotavit Eud. scribi ducere idque repeti-
tū, p. 349, 18 autem et 352, 2 et 348, 2 notat ducere
accensus ducere), hanc quoque partem Librarian
petissime exhibuerunt a Marciali illo, qui alim videtur
fuisse phoenice.

Redant autem eodem in collas inde a fol. 397 post Dio-
phanthi doctrinam Euclidis illi qui feruntur libelli (diagege
et eantē) ex alio autem fonte hausti. hanc partem Stalle-
brand non excussit, ut nisi Praesi schedas exhibuissent et
fingerent examina, neglectas adhuc haberet lectiones

W. optimas. Euclidis autem lectiones in W qui seruate in C) sperant, proximè abesse videbūt a Marciāni forma aut quincies. diagrammatum enim veterum quicquid mans in M, id redit in W; eandem habet in prot. 2 lineam a horizontalem directam et inter eadem textus verba inscripta nec differunt diagrammatica reliquis in prot. 3 delictis et ut factum videmus in M, ubi non vi aliqua veteri reliquias erant sunt, ut lineas quibus magna linea diuis erat abscidit in litteram a leganturque numeri a mathematic ratione alienissimi (ab et ef), id in W nequius etiam apparet (s. prot. 5 et 9). cum in IV protati absque omittat p. nullatidone, cum in demonstranda prot. VI eandem littera omittant idemque habent glossas, conspirentque i lectionibus vix quater 155, 15, nequidone 164, 15 al., i forma numeri 2 quas abdit in p 155, 4, idemque omittant sed addit deo 155, 11, dubitare nemo potest qui W et M ex uno eodemque fonte manaverint. cum cum Marciāni vetusti contextum ad Vaticanū minor exemplar exprimi nullo modo potuerit, necesse quæsit utrum hic textus ex illo deproscriptus an ad tertium quædam fontem utriusque origo recessenda. sunt autem hæ partes quas in his differant, ut Marciāni Hinc Vaticanū potari non possit. ut in libelli initio

et quædam efq habet M',	quædam abeq; W,
deu laudē	148, 6, et ya,
uandone	148, 14, uandone idpaz,
quædam	151, 9, quædam,
piaz ... quædam	152, 9, piaz ... quædam,
deu et ef	153, 1, deu et (lac.) ef,
quædam a. de et	quædam piaz vel quædam
nequidone 164, 16,	idem.

Quod p. 148, i universam sententiam in M^o videri eandem, in W scriptam, facile concedere non ex ipso B sed ex hinc aliquo propinquum aut ipsam W aut hinc archetypum esse profectum. quas cum ita sint, quare negligenter W scripta et mendicis laboret non possit minus tamen eius est dignitas et, utrumque ex M prius

lectio sublata est, ex huius auctoritate petenda erat, v. 24. enim p. 133, 2, ubi cunctis reliqui libri vocabulo $\delta\pi\sigma$ (20) i. aris id concludendum faciebant Euclidem, quod posuerat in hypothesis (lineam $\delta\epsilon$ lineam θ esse superparticularem), ubi W dicit *Aut*, ut recte Euclides argumentetur.

Tanta cum sit huius auctoritas in verbis Euclidis revalendis, in Franz collectione acquiescere nolbam, quod viro Vallensi libris mensis Augusto ipse adire non potui, Petrus instituti Germanici praefectus commovit Meus, humanum doctrinarum et in hac opera sollicitissimum, et Euclidis sectionem hoc cum codicibus istarum compararet, cum hac in re dubitarem, quod protinus 11—18 W agerit.

In *imagoga* autem quae una cum cunctis sectione transmissi adest, saepe hunc W agentem vidi cum Meis-
si vulgaribus codicibus¹, ut ab *lectio* haud ita magis
dinarem, tamen et erat ubi congrueret² cum M. denique
ubi discordantem hanc a M. lectiones optimas nobis offerre
et in ipsis erroribus tamen auctorum dignitate con-
spicuari, etiam in *imagoga* haec lectiones permagis aucto-
ritatis esse intellendi, et enim *apagoge* illud, quod in
17mo libro legitur 181, 1, in W solo ad *reus* et
... recte resonatur, et ad *apagoge* .. alius 187, 1, ac
... cum N B concordantem hanc fuisse 190, 2. 203, 11.
... quae cum ita se habent, ex eodem olim archi-
... hanc W cum reliquis fortibus huius diebus, praes-
... autem lectionem dignitate et virtute. Haec quod
... M et W lectiones ubi concordabant semper si non
... at antiquissimas duci et codicum auctoritate maxime
... omnes profecto laudabunt, erunt fortasse qui
... Vol. plus etiam auctoritate quam Marcello tribuen-

¹ Vide varias lectiones p. 172, *adversus* et q. seq. 180, *supra*-
... *adversus* et *adversus* 181, seq. 182, etiam in *possima*
... *adversus* et *adversus* 184, 20.

² In *rebus* periculis 184, 20. (om. *leg. 4m*), 185, 20. (om.
... (habet *distinctionem*) 187, 20. 194, 20. 195, 20 et in *debris*
... 1. 2. ... et in *debris*, ut 193, 2. 194, 20. 200, 2. 201, 2.

W. dum confertur. scholam ut laborabat M. ita ut W q
 (2) dum liber est.¹ Etenim autem haecogen illam hanc
 dicimus e ordine, qui ad hunc W proxime accedat², et
 W cum eam esse negabimus, quia habet 134, 1-0 et
 W confert.

Excavations V (ol. 287—96, 302—313) Stofenau
292—96, 314—19, 307 et. Franc. 400 et. Vau.

n. E — Vol. 196, chart. in 4to. S. XV in. cat. XIV. 1.
 (4) aut. Piel., Porph. (Indragus nig. v. a. ad β v. d. d. p. B.
 Nicom., Bry. — hic ubi notat inferior videretur Martius
 lecturibus praesent. cf. 237, a δ nup. v. d. h., 12 ap. 241,
 a δ nup. 244, 11 δ nup. 246, 12 δ nup. 247, 12 δ nup. 248,
 12 δ nup. 249, 12 δ nup. 250, 12 δ nup. 251, 12 δ nup. 252,
 12 δ nup. 253, 12 δ nup. 254, 12 δ nup. 255, 12 δ nup. 256,
 12 δ nup. 257, 12 δ nup. 258, 12 δ nup. 259, 12 δ nup. 260,
 12 δ nup. 261, 12 δ nup. 262, 12 δ nup. 263, 12 δ nup. 264,
 12 δ nup. 265, 12 δ nup. 266, 12 δ nup. 267, 12 δ nup. 268,
 12 δ nup. 269, 12 δ nup. 270, 12 δ nup. 271, 12 δ nup. 272,
 12 δ nup. 273, 12 δ nup. 274, 12 δ nup. 275, 12 δ nup. 276,
 12 δ nup. 277, 12 δ nup. 278, 12 δ nup. 279, 12 δ nup. 280,
 12 δ nup. 281, 12 δ nup. 282, 12 δ nup. 283, 12 δ nup. 284,
 12 δ nup. 285, 12 δ nup. 286, 12 δ nup. 287, 12 δ nup. 288,
 12 δ nup. 289, 12 δ nup. 290, 12 δ nup. 291, 12 δ nup. 292,
 12 δ nup. 293, 12 δ nup. 294, 12 δ nup. 295, 12 δ nup. 296,
 12 δ nup. 297, 12 δ nup. 298, 12 δ nup. 299, 12 δ nup. 300,
 12 δ nup. 301, 12 δ nup. 302, 12 δ nup. 303, 12 δ nup. 304,
 12 δ nup. 305, 12 δ nup. 306, 12 δ nup. 307, 12 δ nup. 308,
 12 δ nup. 309, 12 δ nup. 310, 12 δ nup. 311, 12 δ nup. 312,
 12 δ nup. 313, 12 δ nup. 314, 12 δ nup. 315, 12 δ nup. 316,
 12 δ nup. 317, 12 δ nup. 318, 12 δ nup. 319, 12 δ nup. 320,
 12 δ nup. 321, 12 δ nup. 322, 12 δ nup. 323, 12 δ nup. 324,
 12 δ nup. 325, 12 δ nup. 326, 12 δ nup. 327, 12 δ nup. 328,
 12 δ nup. 329, 12 δ nup. 330, 12 δ nup. 331, 12 δ nup. 332,
 12 δ nup. 333, 12 δ nup. 334, 12 δ nup. 335, 12 δ nup. 336,
 12 δ nup. 337, 12 δ nup. 338, 12 δ nup. 339, 12 δ nup. 340,
 12 δ nup. 341, 12 δ nup. 342, 12 δ nup. 343, 12 δ nup. 344,
 12 δ nup. 345, 12 δ nup. 346, 12 δ nup. 347, 12 δ nup. 348,
 12 δ nup. 349, 12 δ nup. 350, 12 δ nup. 351, 12 δ nup. 352,
 12 δ nup. 353, 12 δ nup. 354, 12 δ nup. 355, 12 δ nup. 356,
 12 δ nup. 357, 12 δ nup. 358, 12 δ nup. 359, 12 δ nup. 360,
 12 δ nup. 361, 12 δ nup. 362, 12 δ nup. 363, 12 δ nup. 364,
 12 δ nup. 365, 12 δ nup. 366, 12 δ nup. 367, 12 δ nup. 368,
 12 δ nup. 369, 12 δ nup. 370, 12 δ nup. 371, 12 δ nup. 372,
 12 δ nup. 373, 12 δ nup. 374, 12 δ nup. 375, 12 δ nup. 376,
 12 δ nup. 377, 12 δ nup. 378, 12 δ nup. 379, 12 δ nup. 380,
 12 δ nup. 381, 12 δ nup. 382, 12 δ nup. 383, 12 δ nup. 384,
 12 δ nup. 385, 12 δ nup. 386, 12 δ nup. 387, 12 δ nup. 388,
 12 δ nup. 389, 12 δ nup. 390, 12 δ nup. 391, 12 δ nup. 392,
 12 δ nup. 393, 12 δ nup. 394, 12 δ nup. 395, 12 δ nup. 396,
 12 δ nup. 397, 12 δ nup. 398, 12 δ nup. 399, 12 δ nup. 400,
 12 δ nup. 401, 12 δ nup. 402, 12 δ nup. 403, 12 δ nup. 404,
 12 δ nup. 405, 12 δ nup. 406, 12 δ nup. 407, 12 δ nup. 408,
 12 δ nup. 409, 12 δ nup. 410, 12 δ nup. 411, 12 δ nup. 412,
 12 δ nup. 413, 12 δ nup. 414, 12 δ nup. 415, 12 δ nup. 416,
 12 δ nup. 417, 12 δ nup. 418, 12 δ nup. 419, 12 δ nup. 420,
 12 δ nup. 421, 12 δ nup. 422, 12 δ nup. 423, 12 δ nup. 424,
 12 δ nup. 425, 12 δ nup. 426, 12 δ nup. 427, 12 δ nup. 428,
 12 δ nup. 429, 12 δ nup. 430, 12 δ nup. 431, 12 δ nup. 432,
 12 δ nup. 433, 12 δ nup. 434, 12 δ nup. 435, 12 δ nup. 436,
 12 δ nup. 437, 12 δ nup. 438, 12 δ nup. 439, 12 δ nup. 440,
 12 δ nup. 441, 12 δ nup. 442, 12 δ nup. 443, 12 δ nup. 444,
 12 δ nup. 445, 12 δ nup. 446, 12 δ nup. 447, 12 δ nup. 448,
 12 δ nup. 449, 12 δ nup. 450, 12 δ nup. 451, 12 δ nup. 45

Reliquorum ordinum quosquam multos — in Britania
petissimum qui servaster — parum servaster, tamen quod
quid de his inventi hoc confectum. ordinem totum a
statu ad urbem servaster.

4. Argentorati nihil nunc existit: coërem autem A.
(24) Aveni qui olim erat cœpiti Basile. lertipos v. in Ar.
ed. Westphal-Saxo (1898) AbsD v. CH.

Augustus Tiedemann qui fuerat Monachus tunc
lati sept. (infra 68, 69.)

¹ Vide 181, a. 187, ss. 181, a. 184, ss. 187, a. hinc addi
debetur: *etiam* vel *etiam* vel *quoniam*. eadem habet Mon. 18
Mell. *affert* a Penn. et a Ang. Cas. et Barren., habet et Ep
na. Rom. Por. III.

7 Attende ut quoniam p. XLVII in nom. 3 numerus est 7
non agnoscat quoniam. Item, 22 et hoc videtur correctum esse

Declinatio in academia. F V 38. chart. S. XVI. Prod. (6^a)

III 14 *δὲ αὖτε προσέειπε* ut in 1 Ven.) olim
 Guald. Onont. BBL. Folio p. 28.

B = Bernensis 639. chart. in 16^a. S. XVI. intant 2.
 Machi II. I et II, et ut ex hoc re (I II) colligere (6)
 1^a, proinde credit ad N, quorum si fuit archetypus
 quidem corruptus (vide p. 232, 237, 12. 238 m.), sed inde
 excerptorum 3 capitula discordant videturque melior B.
 hic affert lectiones 237, 12. 239, 1. 240, 12, (not
 duntaxat 241, 12) praecipue 265, 4, conciliat
 cum Isidoro 244, 2. 245, 11. quaeque interdum
 libris nec ipse ingenuo videtur emendasse (249, 11 et p. 4.
 250, 10). altera minus correcti 241, 2. 242, 12. 251,
 12 et ad plures reliquis hic B videtur, quod inscribit
 1^a 2^a 3^a 4^a 5^a 6^a 7^a 8^a 9^a 10^a 11^a 12^a 13^a 14^a 15^a 16^a 17^a 18^a 19^a 20^a 21^a 22^a 23^a 24^a 25^a 26^a 27^a 28^a 29^a 30^a 31^a 32^a 33^a 34^a 35^a 36^a 37^a 38^a 39^a 40^a 41^a 42^a 43^a 44^a 45^a 46^a 47^a 48^a 49^a 50^a 51^a 52^a 53^a 54^a 55^a 56^a 57^a 58^a 59^a 60^a 61^a 62^a 63^a 64^a 65^a 66^a 67^a 68^a 69^a 70^a 71^a 72^a 73^a 74^a 75^a 76^a 77^a 78^a 79^a 80^a 81^a 82^a 83^a 84^a 85^a 86^a 87^a 88^a 89^a 90^a 91^a 92^a 93^a 94^a 95^a 96^a 97^a 98^a 99^a 100^a 101^a 102^a 103^a 104^a 105^a 106^a 107^a 108^a 109^a 110^a 111^a 112^a 113^a 114^a 115^a 116^a 117^a 118^a 119^a 120^a 121^a 122^a 123^a 124^a 125^a 126^a 127^a 128^a 129^a 130^a 131^a 132^a 133^a 134^a 135^a 136^a 137^a 138^a 139^a 140^a 141^a 142^a 143^a 144^a 145^a 146^a 147^a 148^a 149^a 150^a 151^a 152^a 153^a 154^a 155^a 156^a 157^a 158^a 159^a 160^a 161^a 162^a 163^a 164^a 165^a 166^a 167^a 168^a 169^a 170^a 171^a 172^a 173^a 174^a 175^a 176^a 177^a 178^a 179^a 180^a 181^a 182^a 183^a 184^a 185^a 186^a 187^a 188^a 189^a 190^a 191^a 192^a 193^a 194^a 195^a 196^a 197^a 198^a 199^a 200^a 201^a 202^a 203^a 204^a 205^a 206^a 207^a 208^a 209^a 210^a 211^a 212^a 213^a 214^a 215^a 216^a 217^a 218^a 219^a 220^a 221^a 222^a 223^a 224^a 225^a 226^a 227^a 228^a 229^a 230^a 231^a 232^a 233^a 234^a 235^a 236^a 237^a 238^a 239^a 240^a 241^a 242^a 243^a 244^a 245^a 246^a 247^a 248^a 249^a 250^a 251^a 252^a 253^a 254^a 255^a 256^a 257^a 258^a 259^a 260^a 261^a 262^a 263^a 264^a 265^a 266^a 267^a 268^a 269^a 270^a 271^a 272^a 273^a 274^a 275^a 276^a 277^a 278^a 279^a 280^a 281^a 282^a 283^a 284^a 285^a 286^a 287^a 288^a 289^a 290^a 291^a 292^a 293^a 294^a 295^a 296^a 297^a 298^a 299^a 300^a 301^a 302^a 303^a 304^a 305^a 306^a 307^a 308^a 309^a 310^a 311^a 312^a 313^a 314^a 315^a 316^a 317^a 318^a 319^a 320^a 321^a 322^a 323^a 324^a 325^a 326^a 327^a 328^a 329^a 330^a 331^a 332^a 333^a 334^a 335^a 336^a 337^a 338^a 339^a 340^a 341^a 342^a 343^a 344^a 345^a 346^a 347^a 348^a 349^a 350^a 351^a 352^a 353^a 354^a 355^a 356^a 357^a 358^a 359^a 360^a 361^a 362^a 363^a 364^a 365^a 366^a 367^a 368^a 369^a 370^a 371^a 372^a 373^a 374^a 375^a 376^a 377^a 378^a 379^a 380^a 381^a 382^a 383^a 384^a 385^a 386^a 387^a 388^a 389^a 390^a 391^a 392^a 393^a 394^a 395^a 396^a 397^a 398^a 399^a 400^a 401^a 402^a 403^a 404^a 405^a 406^a 407^a 408^a 409^a 410^a 411^a 412^a 413^a 414^a 415^a 416^a 417^a 418^a 419^a 420^a 421^a 422^a 423^a 424^a 425^a 426^a 427^a 428^a 429^a 430^a 431^a 432^a 433^a 434^a 435^a 436^a 437^a 438^a 439^a 440^a 441^a 442^a 443^a 444^a 445^a 446^a 447^a 448^a 449^a 450^a 451^a 452^a 453^a 454^a 455^a 456^a 457^a 458^a 459^a 460^a 461^a 462^a 463^a 464^a 465^a 466^a 467^a 468^a 469^a 470^a 471^a 472^a 473^a 474^a 475^a 476^a 477^a 478^a 479^a 480^a 481^a 482^a 483^a 484^a 485^a 486^a 487^a 488^a 489^a 490^a 491^a 492^a 493^a 494^a 495^a 496^a 497^a 498^a 499^a 500^a 501^a 502^a 503^a 504^a 505^a 506^a 507^a 508^a 509^a 510^a 511^a 512^a 513^a 514^a 515^a 516^a 517^a 518^a 519^a 520^a 521^a 522^a 523^a 524^a 525^a 526^a 527^a 528^a 529^a 530^a 531^a 532^a 533^a 534^a 535^a 536^a 537^a 538^a 539^a 540^a 541^a 542^a 543^a 544^a 545^a 546^a 547^a 548^a 549^a 550^a 551^a 552^a 553^a 554^a 555^a 556^a 557^a 558^a 559^a 560^a 561^a 562^a 563^a 564^a 565^a 566^a 567^a 568^a 569^a 570^a 571^a 572^a 573^a 574^a 575^a 576^a 577^a 578^a 579^a 580^a 581^a 582^a 583^a 584^a 585^a 586^a 587^a 588^a 589^a 590^a 591^a 592^a 593^a 594^a 595^a 596^a 597^a 598^a 599^a 600^a 601^a 602^a 603^a 604^a 605^a 606^a 607^a 608^a 609^a 610^a 611^a 612^a 613^a 614^a 615^a 616^a 617^a 618^a 619^a 620^a 621^a 622^a 623^a 624^a 625^a 626^a 627^a 628^a 629^a 630^a 631^a 632^a 633^a 634^a 635^a 636^a 637^a 638^a 639^a 640^a 641^a 642^a 643^a 644^a 645^a 646^a 647^a 648^a 649^a 650^a 651^a 652^a 653^a 654^a 655^a 656^a 657^a 658^a 659^a 660^a 661^a 662^a 663^a 664^a 665^a 666^a 667^a 668^a 669^a 670^a 671^a 672^a 673^a 674^a 675^a 676^a 677^a 678^a 679^a 680^a 681^a 682^a 683^a 684^a 685^a 686^a 687^a 688^a 689^a 690^a 691^a 692^a 693^a 694^a 695^a 696^a 697^a 698^a 699^a 700^a 701^a 702^a 703^a 704^a 705^a 706^a 707^a 708^a 709^a 710^a 711^a 712^a 713^a 714^a 715^a 716^a 717^a 718^a 719^a 720^a 721^a 722^a 723^a 724^a 725^a 726^a 727^a 728^a 729^a 730^a 731^a 732^a 733^a 734^a 735^a 736^a 737^a 738^a 739^a 740^a 741^a 742^a 743^a 744^a 745^a 746^a 747^a 748^a 749^a 750^a 751^a 752^a 753^a 754^a 755^a 756^a 757^a 758^a 759^a 760^a 761^a 762^a 763^a 764^a 765^a 766^a 767^a 768^a 769^a 770^a 771^a 772^a 773^a 774^a 775^a 776^a 777^a 778^a 779^a 780^a 781^a 782^a 783^a 784^a 785^a 786^a 787^a 788^a 789^a 790^a 791^a 792^a 793^a 794^a 795^a 796^a 797^a 798^a 799^a 800^a 801^a 802^a 803^a 804^a 805^a 806^a 807^a 808^a 809^a 810^a 811^a 812^a 813^a 814^a 815^a 816^a 817^a 818^a 819^a 820^a 821^a 822^a 823^a 824^a 825^a 826^a 827^a 828^a 829^a 830^a 831^a 832^a 833^a 834^a 835^a 836^a 837^a 838^a 839^a 840^a 841^a 842^a 843^a 844^a 845^a 846^a 847^a 848^a 849^a 850^a 851^a 852^a 853^a 854^a 855^a 856^a 857^a 858^a 859^a 860^a 861^a 862^a 863^a 864^a 865^a 866^a 867^a 868^a 869^a 870^a 871^a 872^a 873^a 874^a 875^a 876^a 877^a 878^a 879^a 880^a 881^a 882^a 883^a 884^a 885^a 886^a 887^a 888^a 889^a 890^a 891^a 892^a 893^a 894^a 895^a 896^a 897^a 898^a 899^a 900^a 901^a 902^a 903^a 904^a 905^a 906^a 907^a 908^a 909^a 910^a 911^a 912^a 913^a 914^a 915^a 916^a 917^a 918^a 919^a 920^a 921^a 922^a 923^a 924^a 925^a 926^a 927^a 928^a 929^a 930^a 931^a 932^a 933^a 934^a 935^a 936^a 937^a 938^a 939^a 940^a 941^a 942^a 943^a 944^a 945^a 946^a 947^a 948^a 949^a 950^a 951^a 952^a 953^a 954^a 955^a 956^a 957^a 958^a 959^a 960^a 961^a 962^a 963^a 964^a 965^a 966^a 967^a 968^a 969^a 970^a 971^a 972^a 973^a 974^a 975^a 976^a 977^a 978^a 979^a 980^a 981^a 982^a 983^a 984^a 985^a 986^a 987^a 988^a 989^a 990^a 991^a 992^a 993^a 994^a 995^a 996^a 997^a 998^a 999^a 1000^a

(7) Berolinensis Philippicus 1852. chart. fol. min. B. IX continet Aristot. probl. XIX 1—10, Pa-Earl., Earl., Ars. Nicom. II. II, Bry. (Earl.)² Insuper 1852 et invenit similium: codici U, in Pa-Earlide pariter accedentem ad Par. 241 Hs codices Philippici a Gail. Pellicier episcopo Mass. pseudose collecti fama sua illustraverunt bibliothecae Claude Nauet Burgundionis, deus collegii nec Jean Parisi tam Moermannii Batavi, denique Thomae Phillips Britum certam nunc sedem nacti sunt Berolinensem. Studemus Cohn Codd. Moermann. (Ber. 1896) pref. et p. 85.

(8) Ber. Philipp. 1853. ch. B. XVI Ptol., Porph., al.

(9) " " 1854. " " " Ptol., Porph., AQ.

(10) " " 1855. " " " AQ., Anon.³, Baet. Pa-Bach. (v. p. 454), hymni, al.

Etc in Aristotile tabula 17 et his quae ibi requiruntur facit cum V. in Bachtio mittit eadem quae Mon. 21 CC in § 18, tres lineas in 47, totidem in 70 a, et in F cum Parisiis autem 2532 ubi comparabilis, multis in . 5 vitiis differre. cum F mittit alia tota in § 13, § obsequi 23, etiam totosque 44, P habet nunc pro ditione 1 et alios pro alios 61, B allegat. unde statim ex Mo. negre tamen e Parisiis cum esse transcriptum. his apparet in hymnis. non place cum Mon.⁴ conciliat et verborum farnis (d' *Qua, solider, dionopter, quia* I 8. II 8. 11. 20) et in versuum ordine (sequitur sinistro ordine 1 1. 2. 3. 7). a Par. 2532 tamen long

quod respondet nostris male A — a' (Ia, — Ia), ex B secundo octo harmoniarum scales ab hypodoria ad hypomixolydian, quartum aut doria d — d' vel re — re, phryg e — e' vel mi — mi, lydia f — f' vel fa — fa. ex C ecclesiast. munda autem in B sunt plurima. satis habet n'ra, quod cunctis harmonicis hypophrygia doria hyperolydia non octo dispartit numeratim et quinque.

1 Haec nomina digna praescripta et elementa harmoniae ac rhythmica sicuti addet, dicit.

2 Nomina non lecta, mendosa, variis circumscripta alibi libere designant.

3 Monacensis forma et Parisi 2532 accuratissime habet scriptas apud Balthazarum, sic *Hypon*. tab. 1 et 12.

recedit, cuius prior est verum ordinem (ut sequantur I 1. (10^a 2. 9) et minor octavarum numerus (quique) in I 3 (B habet sex signa). cum tamen aliis in versibus plura signa notata habeat P (undecim habet II 9, ubi B tres, tredecim habet II 11, ubi B undecim), vides veritatem a nostro pendere. propinqua tamen est B codici Par. 2456; habet quoque octos notatas inscriptas in I 3, duas in II 13, parvas in II 9 et 11, communes sunt formae *flavatus*, *folleum*, *gelatus* II 22, *pluvium*, *hyems* III 5, *pilpe* (pro *prap*); III 11). sed tribus in versibus plures octos exhibet Ber. (II 7 p, II 9 c, II 11 duo c). nullatenus igitur vides hunc Parisiensem, ut ex eo Ber. creari non poterit. hic autem cum plenius sit, nullis autem in erroribus Parisiens par, transcriptum potio P idem ex B. inspecti 1890. de his notatis cf. Stud.-Ochs p. 65.

Ber. Phil. 1378. ch. 8. XVI. Phil., Bry., Porph. metr. (10^a) — Stud.-C. 77.

Bononiensis 2048, quinque volumina chartacea, (11) II XVI. erat olim Johannis Cuperi. De hoc refert Ansel et Staudemard in actis Vrat. I 3, p. 124. continet I. vol. Bry., Phil., Pa-Eud., Eud., Aristotelis Eth. I. ordo librorum est idem atque in U, et cunctis sectionem cum Bononiensis a 1889 comparationem, bene omnia accurate illi respondere, etiam Zedner subscriptum p. 166; ex U igitur cum descriptis cum facile hinc concludere. pag. 164 cum aberrasset Hicinus ex *nilus* *lud* lin. 2 in eadem verbula lin. 4 correxissetque errorem in margine, hic Librarian cooperat iam scribere quod sequitur *mallobald* ..., cum invento errore suppleret lines 2-4. quae autem correctio vel addita sunt in U, non omnia B vidit correcte (scilicet I 3 5 7 cavet, 2 & ignorat); post I. igitur confectum dicat, sed ante Mon. — Volumen II continet Art. II et III, Alpp., Gaud., Nicom., AQ. atque in Gauderio con. vol. 327, 10, habet lemmata minio picta, scilicet dñ 328, 14, pñq 16, pñv dñ 331, 14, scilicet 332, 14, scilicet 333, 17, omnia cum U. ubi vero U quid corrigit, hic B agnoscit; scriptus igitur est post Ambrosianum qui correctio ignorat. Nicomachum

quaeque primis paginis comparatis ex U transcriptum vi-
babet etiam Bon. cum Eura, *Προλογος*, *ἀρμονίης* i
γυγίσιον, *μικροῦ* 236, 7, *τῆ* 10, *ἐν* *τῆ* 11, *βιβλ.* *ἀρμό-*
νιος 12, *et* 13, *ἐκκατάστασις* *κατὰ* *τοῦ* 237, 8, *σφαῖρα*
(ita superscr. v U) *ἐκκατάστασις* 14, *ἐκκατάστασις* 238, 1
ἐκκατάστασις *καὶ* *ἀρμόνιος* 239, 1, plurima cum MU; *ὅμοιο-*
νιος, *φῶς*, *σφαῖρα* propria cum U.

Aristidis partem cum comparaverit Stadenius et
statimque varias lectiones apud Ansel de vi rhythmorum
(Vind. 1847) 138 (sign. 2), vides hanc conspirere
Lipi. his rebus *γυγίσιον*, *μικροῦ*, *κατὰ*, *ἐν*, *τῆ*, *ἐν*
τῆ *τῆ*, *σφαῖρα*, *κατάστασις*, *κατάστασις*, *κατὰ*, *κατὰ*
κατὰ *κατὰ*, *κατὰ*, ut proximis eis una et similes
hinc apparuit. atque quod statui de hinc Euclidis G.
datis Nicomacho, id statui de Aristidis etiam datis
hinc illam hanc esse Veneti 322 nisi perueni etia
ex Aristidis diagrammatis, quae enotari. conspiciant
scalarum ordines p. 15 Met. nec minus in vetustissimis
hinc p. 32. nam eadem est linearum dispositio, et
signorum forma, eadem exhibent, eadem occurrunt, ne
quod signum 10 in Bon. paulo propius accedere videt
ad 1, 15 ad numerum 6, 22 ad Y, ad 23 ad C et
U, 29 C, 33 Bon. occurrunt. in quarta linea vero omnia B.
habet quae U, sed reuertit aliqua in 5, eadem tam
longant, eadem spatia separant. tertium signum
fieri dei Bon. P, reliqua accurate conveniunt. — Volum.
V exhibet Ptolemaeum et Porphyrium. Ansel-Stad. 12
contulit partem a. 1889.

- (13) Bonon. 2452, chart. fol. hunc Br. Keil dedit
mihi descripsi, quod vero Italos quoque his diebus d
scripturas nec opera, in supplementa remitto.
- (14) Cantabrigiae in collegio Eusa. esse dicitur A.
Fabric. Bibl. III 636. Jahn tenet.
- (15) Concentrinus erat antiquus aliquis codex, quem Lan-
guinus exaravit, ut Meibomius uteretur ad edendum
Euclidem. factus non multo abest ab U; hinc eade
in P. ex Eucl. 128, 17. 130, 7.

- (36) *Enchiridion* vel *reg. vel¹* *Enchiridion* *metaphis*; *De dogmatibus* *dei* *et* *re* *prophetarum* *et* *in* *a.* *1* *et* *5°*). Porph. in I 1—4. Plat. — Bandini II 471. Holstenius codicum praedictum insignem. Amstel-Stud. ann. 154.
- (37) Laur. plat. 52, cod. 1. bomb. fol. 8. XIV. vna dialogi epistolae Platonicae, Theo. Plat. — Band. II 485. Holstenius insignem praedictum. Amstel-Stud. ann. 153.
- (38) Laur. plat. 80, cod. 3. chart. 4° maj. 8. XIV. Plat. Bandini III 173.
- (39) Laur. plat. 80, cod. 21. chart. fol. min. 8. XV. Plu. Band. III 209. Amstel-Stud. 153.
- (40) Laur. plat. 80, cod. 22. bomb. 4°. 8. XIV. Plat. — Bd. III 210. A-Stud. 154.
- (41) Laur. plat. 80, cod. 30. chart. 8°. 8. XV—XVI. Plu. Bd. III 218. A-Stud. 153.
- (42) Laur. Argenti III 40. chart. 8°. 8. XVI. Plat. Porph. ad Phil. I 1—4. et *Festa in Staat* *del* *di* *fil.* *clae*. I 190.
- (43) Laur. Argenti III 42. chart. 8°. 8. XVI—XVII. Aq. *antiqua* *ad*. *Festa* *ib.* 200.
- (44) Laur. Argenti 64. chart. 4°. 8. XVI. Theophilus de coloribus. *omni* *canonicis* *sectis* *et* *cataphoronicis* (Theo. c. 33. 36), de analogia (ib. 31—34. eadem igitur encyclopaedia quae Val. 193 et Mon. 164). *Antiqui* *syngramma* *de* *musica*, *vel* *del* *metaphis* *vel* *Antiqui* *vel* *Antiqui* *vel* *Antiqui* (An. Bell. 103, et cod. 16 et 171^a), *Antiqui* *vel* *del* *metaphis* (fortasse An. 21), alia. *Festa* *ib.* 221.
- (45) Laur. IV Ashburnhamiensis 1839 (Baehant 71, ex lib. Caroli Milten). *Synonyma* *de* *incomis* *in* *custodias* *foli* *picta* *est* *Antiqui* *Antiqui* *Antiqui* *Antiqui*. *Festa* *ib.* 209. et figuram in *Pachymere* p. 418 Vinc. appictam et cod. Bern. (supra a. 6).

¹ Adest in sup. schellen. ex cod. ms. 1044, Palatinus in quo est *Pauli* *synopsis* (coll. cod. 382) *Pauli* *Heidelb.* 382) (*Michael* *colligraphi* a. 1040) *Wittenbach*, *Ant.* *a.* *griech.* *Pal.* p. 88 ann. *Festa* *ib.*

Flor. Hieronimicus 41 (K II 2). chart. B. XVI. exhibet a. Theophrasti characteres, Procl. rhetor., Placitula carnea, (38) deinde quidpiid continet Neap. III C 2 ab Hippocrate ad Barlaam logicum; sequitur Aq., Anonymi (ut Aristides), Heraclicia P. aligerina. titulos una cum interiorum litteris a primo librario omnes posteriori manu addidi in media parte, quon ex codice Neap. III C 2 descriptum puta, existat pars Theoria in Platonem expostionalis. Incipit a primo capite quod est de mundi (p. 46, 36 H) et desinit cum notis; in c. 12 (p. 57, 6). transeunt autem ex eodem Theoria parte ad Pseudo-Euclidem inscripta nomine Pappi codices quos numeravi 12. 42. 76. 118. 159. 173, quorum vide situs poter 151 ad 187. excusit ex hoc Herwerden Marquard praecibus obscurius Aristoteli et Cleonidem. proxime cum accedere ad vetustū Marciali manum tertiam demonstrat Marq. Ann. XXIV, ex eodem autem fonte derivat Barb. II 86, qui fons saltem mihi videtur codex Vallae Neap. III C 2. cur autem John in Aq. p. I. neget eundem codicem exhibere Aristidem et Aristonem, non video Vitelli, *Studi Salsani di filologia* II 498.

Magisterbianus 1 (II. III. 428, olim. XI 8) ch. 8° (37) B XVI. Ann., Ptol. cum scholio ad II 9, Porph. excerpta brevia, Damiani opt., Barlaam varia, Hippocrates. — Vitelli I. I. II 343.

Gualtherhyanus 701. chart. fol. B. XV (Gud. gr. 9). (36) Porph. Ebert, *Handschriften-Kunde* (Lps. 1827) II 136.

Gud. 732. chart. fol. P. XV. (Gud. gr. 9) Ptol. I—III (38) cum schol. Eb. 140.

Gud. 740. chart. fol. B. XV. (Gud. 2.) Aq. John (40) a. LIII. Ceter, *Grandes d. Aq.* (Barbg. 1861) 37. quorum misticorum tabulam (p. 18 M) hinc expressit Lohrmann, *Tafelwerk* tab. 5, ubi concisiorum cum video cum Uen. 322. Eb. 141.

Hamburgensis in civitatis bibliotheca¹ no. 108 chart. (41°) XVI 4° Bry., Aq. una hoc est Ab. John in eodem

¹ Hui servari Melbomi apparatus misticum video apud Aq. p. LIV.

- (30⁵) Aristida, v. p. LIV et tab. I II, unde concludo cum eos spirans cum Dem. 322. erat olim Basiliensis Petiti, postea Wolf (Jahn) Osmont, Catalogue des bibliothèques des villes impériales (*Contrat. f. Bibliothécar.* 1836) 368. n. 28.
- (30⁶) Hamb. Math. fol. III. ch. B. XVI Porph. I I et II Osmont 363. n. 46.
- (30⁷) B. Math. 4°. B. XVII. Hero parum. Om. 367, n. 51. 52.
- (30⁸) B. Math. 4°. B. XVII. Theo. Om. ib. 54.
- (30⁹) Hamburgi in eadem bibliotheca erat olim sex partes codicis, quoniam tunc numerantur 109—114, olim 26a 1—4. char. 4° min. B. XVI—XVII. hic quid primum et quibus partibus contineretur necesse, quia hodie desiderantur. In 2 insunt Bacchius et Meconedius hymni I aliquot versus, in 3 insunt Aristides, in 4 Gaudensius, in 5 aliquando lecti sunt Theo et Pappus de musica. nam Bascheler inde Bacchii textum et Meconedii versus transcripsit, Aristidem Gaudensium Theonem Pappum (= Cleonidem) diligentissime exornavit, idem ad Gaudensium notavit: collatus cum an. Hamb. 36a 4, quem Lucas Holstenius confecerat. cum autem quoniam partes eadem manu exornatas. Eysenbach tamen bibliothecarum praefectus, qui 1828 de parte II rogatus mihi litteras dedit, de codicis ueritate tacuit, et Aem. Guye qui 1824 partes quas exstabant pertraxerat Holsteni vi aliud nomen se invenisse arguit.

Part II cum multis lemmata habeat in Bacchio (ὁ ἄρκος ὁδὸς) minis acriptis, similis est Parisino 3543 et singulis rebus consideratis¹ facillime tibi persuadebitur in hoc Par. esse Bacchium transcriptum. quod idem de hymno Meconedii mihi persuasi, postquam litteras eundem a Hellermanno non vixas vestigia Parisiis detexi.

1 Fulvis ibi in parte V Eysenbach videtur. nam Petermann *Geschichte der B. Stadt H.* (1838) libro enumerat p. 304. (Jahn ad Aristidem LIII) in p. I fortasse fuit Aristoteles.

2 Osmont B non solum quas Meo. O codicet (Bach Aug 1826. p. 37²), sed om. et ante flog. 322, n. habet de pellic in habet nomen notum nam Ψ 284, a et 22 Om. s. (sem. not. om. alio ante 366, n. omnia cum illo Par. quem signatam Q

3 Vide *Jahrbücher für Philologie u. P.* 142 (1856), 289.

In *Alypis maxima* et similitudo interditi cum *M. cincta* L.
 sp. nov. 370, 1, habent *Spora* 3, cum *acanthopores* 32, (80)
 ad. nov. 371, 12, habent *poros* 372, 10, *diacanthos*
 373, 1, cum *sporis* et *inertis* in fine trini, cum *cap-*
itulis 374, 10, hab. *apophyses* 21, eadem est formae
 similitudo in signis *maxillae*; congruit enim forma *max-*
illa μ in 7^a et 17^a, congruit formae θ^a et ϕ^a et $\delta\delta$
 : 389, formae 13 (84) et 16^a.¹ eadem sunt formae in
perypata hypobii L. *hypolydi* W, in eisdem *trita* dia. L.
 in *trita* hypb. r, in *lich.* hypb. L et est. qui autem
 hae *specie* formae illae comparabit, in certissime sibi
 perhibet propinquas esse L. et M., europaei U. *Margani*
 illae, *Lipadula* autem pater aliis indicis *europaeis*, id
 ad *Alysi* tabulas *antiquas* referre non debet.

[illegible]

Tabula est vides concinenter, ut de intima necessitate nullo loco dubitandum sit. quae cum ita esset, quippe L. ubi cunctis erat ex ipso U. ac certum esse compareret, atque a Pa. Euclidea inagere quidquid videretur. U. plane cum L. concordaret; quod vulgare in lictionibus huius notis non omnia ex U. diligenter notaveram, utile duci in huius libelli discrepantiis pro U. ponere lictiones. *Marquise*. — *Marquise*, cat. lib. *Marquise*, p. 9.

Downloaded content in Wiley Online Library on [02/06/2016]. See the Terms and Conditions (http://onlinelibrary.wiley.com/terms-and-conditions) on Wiley Online Library for rules of use; OA articles are governed by the applicable Creative Commons License

Lord, Harrison 5481. Ch. E. XV. Bry., AQ, al.
 coll. Agn. Cat. of Harrison mss. III (1808) 288.
 Jan. AQ. 14.

1. Lige. habet 10th similes ac dedi p. 200, nisi quod altera
est in corollis.

- (36) Lond. Barneianus 104. ch. 4°. B. XVI. Ptol. Porph. (doct. proem.) Cat. *New series* (1840) II 43.
- (37) Lond. Barne 102. ch. fol. 8 XVI. Ptol. cum scholia marginalibus et interlinearibus (cf. Barh. II 86). ib. 44.
- (38) Lond. Barne 108. ch. fol. 8. XVI. Porph. (tit. a : man. Beyruti) ib. 44.
- (39) Mus. Brit. add. 19353. ch. fol. 8. XVI. Arc., Porph. in I et II, Aq., Algypti. Cat. of additions IV (1865) p. 226.¹
- (40) Lugdunensis (Belastrum) n. 47 Scaligeriana, chart. 4 min. 8 XVI varia manib. scripta. Inest: Algypti Nicom. II II, Arc., Aq., Ruchius, Dionysius (Pa. Beza Bell.), Arco., hymni. — Hoc una est Meliboeus in recensendo medicorum contexta. in Algypto nihil fere differt : M. Nicomachum quoque (duo sunt libri) ex M. facill. petivisse videtur, habet enim *Πεπεποιησέν*, *ἀγρον* etc. capitula numerata in indice, 236, 8 *βαίονα*, 13 *ἐπιπύκνω* 137, 8 *μαρ*, 12 *πυρρὸν*, multaque alia quae concurreunt cum M. quod autem exhibet in titulo *αργήσιον* de v. *αργήσι* *βιβλίη* (quae cum M.), ortus videtur ex U. — Ad Aristide teste Meliboeio ea incipiunt, quae alias librorum scripsit.

Quodcumque autem mihi persuasi petivisse esse : Par. 2532 (v. Barh. Arg. 1890. 26) idemque factum esse in hymnis invenit Bellermann (hymn. 18). in emendando Aristide Meliboeius, qui ad hanc Scaligerianam duas Parisinas adhibuit, negat p. 324 meliboeum se ibi tenuisse invenisse. adhibuisse videtur P. 2532, is enim exhibet diagrammaticis in 17 duas formas, quas Meliboeius indicavit vero ne in Aristide quidem verbis et formis multum interest inter hanc Lugd. et illam Par., omnes has partes ab Aristide usque ad hymnos Scaligeriani librorum petivisse suspicio ex Par. 2532.

¹ Londinus Barneianus 104. B. XVII. continet parva : Porphori commentario excerpta. Cat. p. 48. De Platoniae codice qui olim fuit Lond. aethiopico v. (39) Ox. Job.

Notarum diagrammata et harmoniarum scales ex AQ. (304)
 publicavit Ruelle 608. unde apparet non cum V, sed
 cum U hanc revisionem coluisse. harmoniarum actione
 sola ex AQ 1 2 p. 22 ita est disponenda, ut e 24 notis
 totae, quos linea 2 comprehendit, 9 referantur ad harm.
 1. deinde 6 (supra omisi) ad lydian, 9 ad doriam. e
 7 gignit harmonia 7 primi toni (in sup. linea scripti apud
 U. perierunt, manserunt postremi AU; sed signa quae
 videntur sunt harm. ionicae, sequitur inferior ordo (cruda)
 phrygorum (7 signa) et 2 notas ionicas F et. in 4. linea
 reliqua ionica (quorum 2 perierunt, ultima c. sic facile
 emendatur et invenitur in Bell. tab. 5) et 5 minolydia
 in 4 ad 8). aberravit autem librarum a p. ad finem
 lineae quae praecesserant c. r., repetivit e et omnes notas
 minolydiae (8 ad vii), his adiunxit 6 signa syntonychia
 in U. in ultima linea habet 6 notas mix. et 5 synt.
 in U. ita omnia ex U oriri facile poterunt. Be-
 368. 608.

Mediolani in bibliotheca Ambrosiana servantur: (305)

Mediol. Amb. E 12 or. inf. chart. fol. 6. XV—XVI,
 et aliae eleganter scriptae libelles AQ, Arc., Ptol.,
 et ceterae in duos libros Ptol., Alpyi, Gaod., Nicom.
 U. Bey. alia manus adduxit E 263 Bacchium et
 214 Dionysium qui fides Bacchini dicitur, eadem et
 via conculca in Ptolemaeo.

E hoc ego anno 1869 in Italiam ingressus priorem
 libellum, et quod e vases Librorum Nicomacheorum suspi-
 citet, id magis magisque mihi probari, certam illam
 ex codice Benavensis U. Libri Ptolemaei eadem
 et schemata ornatu sunt atque Venetus in Gae-
 habet ab ab 328, 18, p. p. p. (pro p. p.) 328, 18, p. p.
 1, 18, Alpyi 342, 9 m., or. 348, 4, p. p. 351, 18,
 352, 3, d. d. 352, 14 (sed d. d. 11 et m. p.)
 et cetera ut in U. ubi vero corripit U, hic A servat
 lectiones apud 328, 18 et 352, 18 et cetera.

Neuacho habet libellum *Theophrasti, dypterygi*

- (87) *Συγγραμματα*, habet *εισαγωγας* 236, 2, *αφ' ου*, *αυτου* *φωτισμενον* 13, *διαφορεματα* (δ' *αλλ' Α'*) *κατα τοις* 237, 2, *γραφας* 13, *διαφορεματα* 238, 19, *διαγραφαινας* *δυσωγας* 239, 1, *διαφορεται τοις διαφορεματα* 2, *Ελε* 244, *κατα συραφη* 14, *διαφορεται* 246, 22, *αφ' ου* *Ιουλι* 2 *δωδε* 249, 8, *γινωσκω διπλογραφας* 256, 14, et in U ab initio constituit 249, 11 ab *δωδε* *αυτου* *γινωσκω* *αφ' ου* deinde additum est $\frac{1}{2}$ post *αφ' ου* in textu et *συμπεριελα* *marginis*, Ambr. transcripsit $\frac{1}{2}$ *συμπεριελα* $\frac{1}{2}$ *δωδε* *αφ' ου* *γινωσκω*. cf. *Annal-Studiod.* p. 127.
- (88) De cod. Ambr. J 50 ord. inf. qui continet AQ. ab- que libellos vide *John* p. XLVII 3.
- (89) Ambr. J 89 inf. chart. fol. 8. XVI continet AQ., 1. Procl. huius quas *Stadenius* comparavit, ea ex eod. codice transscripta videbatur atque (89) Ambr. quem de- scripsimus. (*Annal* I. I.) ergo hic quoque non est ex codice *Benarionis* U.
- (90) Ambr. S 133 sup. continet *Caudentium* latine- rum ad locum p. 340, 4 notavit *Stadenius*, 7 adscriptis N imp., ea cursive etiam in versione *Am- br.* vide an haec scripta sit a *Georgio Valla*, 11 erat ille N.
- (91) *Monacensis* 22. ch. fol. 8. XVI. Procl. schol. *Caudentis* expositio ar. et ana. *Hardt* *Catal.* I 142.
- (92) *Monacensis* 26. ch. fol. 8. XVI continet *Psall.* 1 *deus* *fore* *liber* atque (19) *Est.* Φ III 1 et (26) *Laur.* 58 *Hardt* I 513.
- (93) *Monacensis* 304, chart. fol. 8. XVI scriptus *Vene-* 1862 a *Francisco Gudio*. incant AQ., *Bry.*, *Ps.* *Est.* *Exod.*, *Arr.*, *Alypius*, *Quad.*, *Nicom.* I II. in veris autem huius partis sui adscriptis cum praedicatur *Be- nedicte* *liberalitas*, opes huius codicis facile credas hanc esse e *Uero* U, quem ille *Epist.* *deist* *mal* *duode* *que* congruit etiam *doctrinarum* *ordo* (nam quod tres libe- addit U) et congruent *lectiones*. *tempo* *idem* est i *gigas* *polyonymas* *Uitatus* *eademque* *sunt* *lectiones* *in* *ide* *supra* *plene* *Ipse* et *celo* *partium* p. 178, 186

180, *met' atrior* (ita Men.) 181 et col. (cf. Par. quam (18) numerari 114) congruunt lectiones et in Euclidis sectione atque Zosimo subscripto, quas autem correctas sunt in U, ex Clavio invenit correctas. transgressus ad Gaudentium propterea posuit quas de loco Romulensi et Ambrosiani cum U concordantibus retulit, et e Nicomacho quas notata sunt pariter in hanc Men. quadrant (adde *ἀσπίδος* 243 correctam in *ἀσπεδος*). Eius igitur hic quoque est codex Euseb. in minoribus quidem rebus hic M, qui Eusebium videtur esse ortu minimis (cf. res in Euclide correctas) neminem a Ven. Ambr. Ben. recedit, ut *σφῆρα* 137, *ἀσπεδον* vel *δωδεκ*; 239, 1, *δωδε* 18, *ῥοις* 18, *ἀσπεδον* 241, 28 et sim. 242, 2).

Post Nicomachum adscripti aliquis *ἰσχυρὸς* ὅς *ἔσθ' ἀσπεδος*. manus videtur esse eandem quas in Aristide multa correctis in sup. apponit sup. — in fol. autem 239 ab eo qui ipsam litteram scripsit invenit additae: *ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς δὲ γὰρ ἀσπεδον ἀσπίδος καὶ ἀσπίδος* Ita *ἀσπ' ἔσθ' ἀσπεδος* *ἰσχυρὸς* *ἀσπίδος* *ἀσπίδος* *ἀσπίδος*. *ἔσθ' ἔσθ' ἀσπίδος* *ἔσθ' ἔσθ' ἀσπίδος*.

ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς γὰρ ἀσπίδος ἔσθ' ἔσθ' ἀσπίδος,
γὰρ ἔσθ' ἀσπίδος ἔσθ' ἀσπίδος ἔσθ' ἀσπίδος
ἔσθ' ἔσθ' ἀσπίδος ἔσθ' ἀσπίδος ἔσθ' ἀσπίδος
ἔσθ' ἔσθ' ἀσπίδος ἔσθ' ἀσπίδος ἔσθ' ἀσπίδος
ἔσθ' ἔσθ' ἀσπίδος ἔσθ' ἀσπίδος ἔσθ' ἀσπίδος

Alia manus scripta existit in altera codicis parte fol. 219 *hormonastis* illa, quam habet infra in p. 421, et canon *hypolydus* secus 25 comprehendens. hanc ter *ἄσπ' ἀσπίδος* *ἄσπ' ἀσπίδος*, nisi e Vaticano meliora sub-

1 Ille concertus ordo primus editus est a Tartas *Supplément musical* (Paris 1809) e codice Michaelis Bononi da Soto (Sophia Chii † 1808). cf. *Notes, Mémoires sur l'hormonastis* 1808, *Bibliothèque III*, II 200.

2 Vincent Notizen XVI, 2 p. 284. Tartas *Über die altgriech. Musik in der christl. Kirche*. München 1834. p. 191. *Bibliothèque III*, II 202.

- (10) *silia acceperunt sperantem* nunc id dico, & significat quinque sonos chromaticos inter quatuor distantes intercalatos, q̄ recondendam videri cum Testes (quem citavi 2 annos) p. 108 ad q̄dāpoc. hoc autem quinque sonos Vincentio nulla arte critica tractatos recteque Roselli p. 53 referunt ad sonos phrygias relique ordine acutiores, melius indicabit qui Vat 192 adhiberit. sequuntur in Mon. Sol. 290 ex, quae Vaticani 192 Liberius & Theone & Bacchio excerpti. nam docetur, quid Thraexylus a secundo casone (c. 25. 36) et de analogia (arithmeticae dice geometricae harmonicae) et de lineis praecipit (Theo c. 36. 38. 38—34), sequuntur veritates Bacchi § 44—49, 11—12, quas Roselli p. 609 & cod. (16) Escoriali publicavit. et facile perspicitur hunc Liberium & petivisse & cod. Vat. 192. eodem scilicet, quas ille, et petivisse et omittit in Theone 58, in. 59, in. 60, & 63, in. in. 66 et si quid illi male scriptum erat, ipse pravam exhibet Escorialensem, ut videtur 57, 17, *Ammonius* 14poc, numeros 86, 18. 18, *ep̄q̄* pro *ep̄q̄* 86, 17. Bacchii quoque doctrinam in fluxibus videtur ex illo *Idem* nōp (Ro. an. f.) et ex ipso sententiarum ordine. petivisse autem qui hanc transcripsit in *Idem* (Ro. an. f.), *ep̄q̄* nōp (p̄) quas tamen & tunc hypodori omittit Escor., ex exhibet Mon. plene. Escorialensem idem est in § 6 (an. ex B. 11), nam quae symphoniarum aliqua exhibet sicut Vat. (vide infra diagramma autem tonorum omittit — denique idem, & priorum codicis partem probaverunt, videbatur hic quoque scripturae *Idem* q̄ *Idem* nōp nōp nōp nōp. sequitur Hephæstionis enchiridion a tertio Liberio scriptum. — et ex 16. 36. 149^a. Catal. Hardt I p. 581 et John in A.Q. Li diligenter examinavit cūliques schedulas liberaliter exponit H. Deibem.

- (37) *Mossac* 193. chart. fol. B. XVI A. Darmari cum co-
maro. *Pholemaria* barn. ad III 18. — Harb II 263.

Monac. 2007, chart. fol. B. XV—XVI. Aristotelis phys. (200) uncoll. ad Ptolemaei harm.—II 13 cum scholis in-
tellect. Epac (supl. ubi de dyonisy murexibus cap. titulus) et
murexibus et dyonisy dila murexibus murexibus. of Barb. II 88.
intellect et schol. murex. Epac dyonisy. Epac murexibus. dila
de dyonisy dila murexibus. murexibus murexibus. of Barb. II 883.

Mosc. 218. chart. 4°. B. XV. (signari C). prior pars (68) a Michael Lygino eleganter scripta continet Pictori Remonae. altera pars crassa arundine et alia manu minus bene scripta reperit libellus Veneti VI 10 eodem ordine dispositas. et in Aristidis diagrammatis ceterisque eos utri se consentire docui in Florentini Jamblicher 1890, 684. In Baebio quoque omnia concordare (*dasypterus*, *deiposon*, *eupelidurus*, *epelyptus*, *deipanon*, *edypion*, etiam orthographiam 1944 et tota subscripta) docui in Baebio Arg. 1890 editio p. 37. omitt autem librarius signum — 213, 10, scripsit — u notae signa 194, c, derivant a voce papaludius 303, 11 ad eandem 14, et a pulso 307, 16 ad idem 19, omitt signa CC 197, 14, unde facile filius (ut Par. 2532) agnoscere et nepotes. hymanoe, si placuit, ipse comparare poteris et hac in tabula II et in Bellermannii eddyce tab. I enumerat. (Vide postea Par. 2532. 2458. Beud. 1535; eiusdem est familiae Par. 2460). — Argentorati 1890 ipse excussus. — H. II 418. Bellermannii Hyman. p. 18. Casar Grunewaldt der Klytheek 37. Jahr 10. LII.

Men. 301. ch. 4°. B. XVI (A. Dierckx), Nicom. II. (70)

Mon. 361 (olim *Augustinus*) ch. fol. B. XIII. (Eu. 719)
 (= *varia*) Aristoteles probl. XIX 1a. Theodori Ba-
 syli notae et musica, sectio 3. est vero sumptum ex
 officinae artis baronica II. 1 et 2. Probl. I. III. B. IV. 48.

Mon. (olim Augustinus) 403. ch. 64. §. XV. Theoria (H²)
sithu. et res. Poeli animae ante. H. IV 346.

Eos (Aug.) 418, ch. 64, 2, XVI (A. Darnes 1964) (?);
Cervus 38 (Harburg 1961) similar base dicit (44).
 (Lent et al. 1965) Hesperid. H. IV 245.

- (74) Mutinensis II F. R. ch. E. XV. Bry., A Q., Anon., Rason Pa. Sch., hynni. ab exitu Aristidis quas sequuntur fol. 6 altera manu scripta sunt. et a primo diagrammate Aristidis elucet¹ hunc esse familiam V, emittit enim a cruce illam, et habet 5^a, 3 11^a, 7 12^a, (24^a em.), 1 24^a cum 3 ante 26, 3- 30^a nec multo distat 30^a, lineam 30. signo 84^a. idem manifestum fit ex altero diagrammate (p. 29). est enim phrygiarum 5^a <, adest minolydica 2^a < (quod em. U). contextus autem partes non minus ille immixtas² qui comparaverit in propinquo. quidd. (ut est (75) Neap. 1), archetypum celeriter invenit et manifesto demonstrabit. hinc filiam esse pato (76) Neap. 3. in Mesomedis hynniis ea est verum dispositio ut a Neap. 1 hunc ortum esse mihi persuaserit. (Jacobi 1890 881) codex olim erat Georgi Vallae et Alberti (siculi 13^a, 74^a, ^b, 76. ipse inspecti 1858. Jam in Ed. Arg.¹ 31. Stud.-Ann. 123.

(74^a) Mut. ... 85. B. XV. [Paelius] Hystagrus IV sciend.

(74^b) Mut. ... 149. Porph M quoque erat Cgi Vall. Censi storici della Bibl. Estense (Mod. 1873) Heiberg Philologo XLII 484.

- (75) Neapolitanus III C 1 (olim 229). chart. interio. folle membranacea, fol. min. B. XV. scriptum vetustissimum, nam legitur in fine *ἄρσας* vel *ἀρσας* s. *Ἰβας*. inserit Nicomachi aut archon. cum scholis Philonem, Archarchi nam, Porphiri ceterum, Aristides, Anonymi, Boetii Dionysii Bell., hynni. et Ptolemaei quidem insula. *Ἀρσας* sive : *ἀρσας* simile est Ven. VI 10. et a *ἄρσας* (em. cō) *ἔσας* *ἔσας*, claud. et isopiam diagrammatum

¹ E Vat. 229 cum non transcriptum esse demonstrat altero ordine phrygiarum, ubi Vat. emittit duo signa, M¹ habet cum Neap. III C 1 continens lyd. 2^a N, ion. 2^a et aye 2^a x, phry. 4^a C, ayt. 1^a 3.

² Habet Mut. post doricorum ordinem priorem sive *ἄρσας* sive *ἔσας* *ἔσας*, post alterum ordinem modernior *ἄρσας*, 2^a phrygiarum et ioniarum *ἔσας*: *ἔσας* *ἔσας*, post ion. 2^a a ole *ἔσας* s. d. *ἔσας*, post ayt. 1^a *ἔσας* *ἔσας* d.

Euclidis et Pappi deinde ad eundem finem ducitur (76) atque in Ven. Aristidis aliquid monita optima inter eos cruciuntur, emittit uterque dum actus in et E in ultima linea expositionis secundum locum p. 27, a M. etiam Barchi sagax a V, nec tamen a Men. videtur potuisse (Barch. Append. 31); filium igitur Veneti dicitur, sed in hynocum forma, quam exprimendam curavit Hellermann in ed. IV, in est verumque ordo, (cum modo uno modo tres voces occurrant, nec easa bonis dispositionis ex ipso Resp. intelligatur, facilius ex archetype quodam repetatur.)

intercessionem potius librum aliquem inter V et R. (Arch. ib. et Jahrbücher 1840, 488). filium reperi Notian. inscrip. 1891. — Cyrilli cat. II p. 339. Hellermann in Anon. I. Hymn. 16. Stadenius-Ansel 154.

Resp. III C 2 (olim 260). ch. 4^a. B. XV. in priore R. parte lauat Hippocrates de vitula, Gaudertius, Theo. cum (76) Pappi sagax, Aristia, excerpta Resp., optime hypothese, Damasci optima. In altera parte, quae arithmetice optime curata est, habet Cleodidem, Euclidem, Eudamium logistica et arithmetica et de solis eclipsi.

Gauderti contentus tribus diagrammatis eruditus est (et in Barch. et Hamb. a. 36) nec tamen vitula longe distat a Ven. vel Ven. Theonis expositionem ordo incipit a vitula (p. 46 H.) et exhibet usque ad a. 12 deinde vel vitulae (p. 57, 6) hinc sequitur inscripta de vitula vel Cleodide sagax Euclidem ea forma, quam Cranes edidit (Ansel. Par. I 47. (scilicet numerari 12. 36. 42. 118. 181. 216. 173. 181.) haec autem lectiones cum sine oculis in hoc concordant, Neapoli emulare superedi. — In Aristia Gauderti cum Marciano VI 8. habet enim a. 46 et a. 46a. eruditus. 'd. 46a. eruditus B, 'd. eruditus 46a. I' (Ms. 340). in fine actum habet adita,

testa. mares in H. adscripti. Marquard cum partem cum comparavit, similem esse codici Riccardiano, dicitur autem minus inesse videri. — Sequuntur Proclus praefatus, quae imprimenda curavi sub a. II. quae parte plenior hic est quoniam Par. suppl. 448 in § 18

8. Quibus res ipsae et brevibus litteris et numero ad γ' in § 7 (78) in his rebus, quas cum Par. 3027 habet communes, ut hinc, ante litteram vides ampliores; fratres eos dico. Nicomachi autem partibus, quas hic accipit, lectio nobis praebet optimas specimen quare p. 266, *μαρτύρ, ἀποδιδόντες, vel res accedens, vel deus totius* et quod, 267 a, vel *εὐπρόσπερ* 271.

Alter liberarius magnis atque formosis litteris inscripsit Artem Chionidia. Initiales litteras magnas elegantius pictas in marginibus legitimum revocant formas Joannis B. e Cretensis qui confecit Ven. 822; eadem autem una scripti videntur Barberinus II 66 et Vat. 221. Quod libellus est *Κλεινίδιον ἀστυπυρί, ad γ' ἀπὸς* (cf. 36 Nam petita autem videntur verba e Marc. VI 3. *conspicit ex*) N cum M in Roet. 142, a et γ' *αποδίδω, 12 mollioribus* 150, a *απὸς ad β, γ' ἀποδίδω, 151, a cum quatuor verbis* 152, γ' *μαρτύρ, 153, 11 de, 161, 14 et 15 β de.* Clon. 179, a *et, 4 cum deus, a et, γ' α. γέρω, n. post* *μαρτύρ, n. ante, n. deus, 180, 19 videtur, cum deus* 20 *deus* 181, a *βραχύνω. ἀπὸς δὲ ad δ' de* *videtur γυμνασίων ἀποδιδόντες ἀποδίδω γάρ, 182, 4 de* *μαρτύρ de ipsa deus, 184, 15 cum. ἀπὸς deus, 185, 7—8 et* 186, 10 *deus. 187, 4 vel γ' ante, γ' ante μαρτύρ, 188* *μαρτύρ de γ' ante. ἀπὸς ἀπὸς ἀπὸς, 189, 21 deus (gr.* *in ras). 190—191, a quatuor vel, 191, a conitit. 192,* *γάρ, 192, 15 cum deus ante, 203, 15 videtur p.* 203, a *μαρτύρ M'. plus etiam id valet, quod in L. et* *huc conspirant, ut videtur habent 181, a et ad de de. a* *locis aliquotum 200, n. graviter nocenti id quo;* *eae videtur, quod obsequium et supplicium erat in* *(142, 1 et 8), cum forma litterae x scripta in N fac* *confundatur cum γ. his ego rebus connectis accipit* *dico hinc N cum M intercedere statim. e V autem* *non transscriptum esse manifestum est, quia plura* *continet 191, a. a. 192, a. 193, a. 203. 204 et. ex* *quidem quas differunt inter N et MV plura libris* *et uno ipse ingenio emendare possit, ut si in source*

quibus (mag. c. 4) omnia apparet vel harmoniarum n.
 quibus (c. 9) et triduum tenos (c. 12) in collatione re- (78)
 ducit redigit¹, hinc etiam factum esse potest, ut cum
 Pappi codicibus non paucis locis N consentiat.² quatenus
 quibusdam locis hunc archetypo uti videtur, ut in *Opus-
 cula* 191, 1 et in *Illo* et *mag.* 193, 6 et illa quae
 docet de metabola p. 203, 13. hinc si respuerit, quibus
 et duobus fontibus hic N usus sit. ac sectionis fontem
 qui diligenter examinavit, in alium fontem praeter M abesse
 non potest negare. nam non solum litteris in protasi 6
 demonstranda N habet integras, diagrammata lineae
 rectae melius quam M² describit, ad fig. 16 verus numeri-
 rum rationes annotat, fig. 17 et 18 in M depravatas
 ille restituit. peritiam verum mathematicarum di-
 versis hominibus, qui omnia tanta solertia conciderunt. et
 qui codicem N scripsit, non ipse hac laude dignus est,
 quippe qui falsis locis omnia diagrammata potuerit, ut
 p. 18 caret prope protasi 8. (qui solum suo ingenio
 Euclidis diagrammata restituit, in profecto eos quidque
 loco collocavit.) quae cum ita sint, si N fluxit ex M
~~convenit~~ oportet inter eos alium codicem, quem qui
 codicem, cum arte mathematicae fides periret. itaque
 quanta magna similitudo huius cum M intercedat, quo magis
 ut pariendo, eo magis solutus inclinat, ut ex M cum
~~convenit~~ negre eo propriam petens cunctis egregius
 hunc. *Utriusque Euclidum dicam.*

Two scribes, however, docti, qui scholia in marginibus
prope partem scripserunt, hanc quoque alteri parti operam
impenderunt. ut p. 181, a in marg. in qui minoribus litteris
alter addidit *Supraque* *palastra* et *de* *delonae* *procurator*
laureolatus, et 182, 1 ad *delonae*, et 183, 34 *antem*
arant corrector supplavit 182, 18. ad 183, 34 *antem*

¹ *Idem* reverso 272, 13 and verso, in *Ar. Aquilap.*, 174, n. 24, 18 recto, 303, 20 *Idem*.

U. P. 184, n. 18, 187, n. 180, re description et sermone, ad
differentem autem puerum titulum et procedendum in 181, s—
182, 1. 187, n. 180, 1. 12, 18, 188, 1. 10, 12, 13, 14, 181, 1.

8. alter homo (qui haud uide us fuerit Valla) apponit (78) *deinceps ad peripha. conuenit*, idemque ad 187, 18 notae designat et paulo post et *disponendo*; circa 180, 18 *conuenit* desuperius *peripha.* 198, 18 *notae* *conuenit*. et tunciam *notae* *peripha.* *notae*; etiam diagrammata illa p. 193 et 21 in Paggi quam fecerat doctrina postea inscripta sunt.

Fuisse autem Georgi Vallae hanc librum ipse dixit huius folio extremo *Supplicio Bello dicit et Bello*, et multi libri scripti mortuo Valla uenerunt Alberto de pens¹, ita hic codex, in quo legimus scriptum: *vel legi uideri* *disponendo* *disponendo* *notae*. et (73. 74) *Mat.* — 11. rite est U 341. — Castali Neapoli 1684. et quae postea desiderata, R. Hume et Tschudel libenter de suppliciterant.

(77) Neap. III C 3 (olim 241), chart. 8°. R. XV continet: diversis manibus scriptis. insunt Porphyrii proemio commentarii in Ptol. (— res *exemplares*), tabulae loci a Nicomacho et Ptolemaeo excerpti, Placido res de Ptolemaei geographia, tabulae eorum (ex. Nos § 1-3), tabulae a Ptolemaeo descriptae. a fol. 3: Ptolemaei harmonica, Plutarchi Theonisque libelli de musica Nicomachi man. 1, Macrolii doctrina a Placido quae conuenit, Pa-Ptolemaei extrema capita cum Barlaam refutatione.

Hic excerpti a Nicomachi harm. c. 3: *deinceps* *disponendo* *notae* *peripha.* et offeri nobis bonam lectionem p. 241, a *peripha.* *notae* *disponendo* *disponendo* *notae* *peripha.* Margari autem et Veneris locos multos conuenit cum ille bonitas, qui (Nic. 372, 4) scribendi error emendatur. pergit cap. 3: *disponendo* *disponendo* *notae* *peripha.* *notae* *conuenit* cum Vat. in 245, a (4). addit hic (fol. 3^r) diagramma eorum et stellarum ex Nicomacho c. 3 descriptum alterumque diagramma, quod incipit *prolatibundum* *notae* *disponendo* *notae* *peripha.* *notae* *conuenit* in perfecto *notae* *conuenit*.

1 De hoc Alberto uide Hume lib. III 21.

ἰσός; ἡποσταφισμένος; ἑσώτος; (77)

ἰσός;

ἰσός; ἰσός; ἰσός; ἡποσταφισμένος; α + λ.

non tamen libere diatonis libere in eadem linea ad-
didit chromaticam et enarmoniam, habes systema ad
Nr. a. 12 accommodatum. Pianalis versus sequitur tabula
enarmonica, quam habes 412 in variis lectionibus lra. 10,
et deq. v. p. 411, ubi hanc codicem
agnari X) quod in marginis appictum erat, ἰσός; ἡ-
ποσταφισμένος; ἡποσταφισμένος; id dedit p. 428 (an pro ἡποσταφισ-
ῶν; scribendum videretur?). quavis autem propinqui videantur
et similes Neapp. (2 et 3) et Pac., patrem vel filium in varie-
tibus illis non inveni, fratres potius dicam.¹ alio
sequitur diagramma, quo sonorum ordo in demonstratur,
qui invenitur apud Ptolemaeum II 11. hic quoque ad-
dicitur ἑσώτος; vel ἡποσταφισμένος; vel ἡποσταφισμένος; additurque
ἡποσταφισμένος; vel ἡποσταφισμένος.² hys autem actionem meam hoc loco
descriptam est ἡποσταφισμένος; pariterque actionem ἡποσταφισ-
ῶν; factam usque ad notes discernuntur, cui datur
ἡποσταφισμένος; et vel ἡποσταφισμένος; ad Ptolemaei igitur
exemplum instituta est haec tabula (v. Wallis p. 73 fol.
— 137 in 4to), nisi quod istis quoque et aetlii toti simi-
lissime in hanc ordinem intrinsecum sonum princeps
notatur.

Melioris deinde forma scripti sequantur (fol. 5) libri
Ptolemaei, videnturque scripti esse ex codice qui non
longe distabat a cod. U. de Patriarchi Theologiae doctrina
et scripti, ubi hanc hanc ἡποσταφισμένος; ἡποσταφισ-
ῶν; est hanc Nicomachi I). sequitur res repetenda vel
repetenda vel ἡποσταφισμένος; ἡποσταφισμένος; ἡποσταφισ-
ῶν; ἡποσταφισμένος; et de vel ἡποσταφισμένος; sonum. lra. Po-

¹ Pac. plus habet in § 1 de num. 21 et 22, in § 2 de
num. 14. 24. actionem X meliora habet § 1 de num. 18, et fides
in Vaticano, et plura quinquaginta non meliora habet X § 2
de n. 18.

² Meliores autem in priori systemate (fol. 2) aetlii epistola
et aetlii, ἡποσταφισμένος; hanc hanc aetlii adscriptam est.

3. *Δαυίδος ὑμῶναις ἡρώων δαυιδάων* (Macrobius I 1, 1) (77) *δαυίδος ἡ ἑξ δαυιδάων ὑμῶναις ἡρώων δαυιδάων* vel *γῆρας δαυιδάων* (Ma II 1, 24). — Nicomachi *μακρ.* (fol. 92) transcriptum puto a Vat. 198. consentaneum enim in 337, 3 et cum *αὐτοῖς*, 12 *αὐτοῖς*, 238, 4 *δὲ* *μακρ.*, 3 *μακρ.* a. l. *δαυιδάων*, 12 *ἡρώων*, 13 *δὲ* *ἡρώων* (Vat. *δαυιδάων*), 23 *δαυιδάων*, 239, 1 *δαυιδάων*, itaque semper. 239, 7 *δαυιδάων* uterque corrigi iussit, 244, 24 *μακρ.* de *μακρ.* uterque.

Melioris etiam scriptura quamquam minoris litterae ut dicta sunt (fol. 101) capita illa, quae Nicophorus Gregorius ad artem Prohemasi explendam scripsit (III 14 16), i. Barlaami relictio, quam edidit Joannes Franz Berol. 1840 (de *revisio* gr. *commentatio*). — Quod ante Nic. 3, *Παναγιώτης* et Barlaami quae hic variant red. a. in Urb. 77, propinquas hoc dicunt. — Cyrtillus II 34 inspecti hunc *Παναγιώτης*, curant ego 1891, et si q. d. erat dedit, iterum impenserunt R. Helms et Rabe. (Philologus LI 1892, p. 38).

4. Neap. III C 4 (olim 161) chart. 8°. S. XV. *ισαυ.* (78) *Βρυ., Βαχ., Pa. Βαχ., ἡμῶν, Αἰ., Αἰον., Pa. III 16.*

Et in Baccido cum vidissem *Παναγιώτης* autem p. baccidi exemplum § 161, 6, archetypum notae esse mihi videbat *Παναγιώτης* 2456, propter quem 1890 *Παναγιώτης* addi. quae apud me defecit. sunt illi quidem similes inter se, quod cum vix 382, 3 et *ἡρώων* 283, 1, quod expl. *ἡρώων* 285, 12, habent *δαυιδάων* 306, 4, ἡξ *δαυιδάων* 306, 1 *δαυιδάων* 307, 2, *δαυιδάων* (ἡρώων B) 12, et *δαυιδάων* in formis notariis 2. 15. 18. via tamen miser est et *μακρ.* *ἡρώων*, quibus inter se differant. nam ut *δαυιδάων* *μακρ.* *ἡρώων* absolvam, *Pa.* emittit 300, 3 *δαυιδάων* ut *μακρ.* ad *μακρ.* 3, et quicunque vocabula 12, N autem emittit 303, 12 *δαυιδάων*. — 12 *δαυιδάων* et 307, 12 *δαυιδάων* ad 12 *δαυιδάων* gemelli igitur sunt, venter nostrum filius. et *ἡμῶν* quidem hic N est optimus codex, qui signa *μακρ.* 12 a II 13 continet nota. Gallicanque edidit *ἡμῶν* *μακρ.*

hoc ipso codice, qui olim fuisse Parmensis, eodemque a. ubi homines infectos esse, ut Dionysius falso dixerat (76) Hymnorum esse postea, Bacchium autem auctorem esse quare faceret $\Upsilon\eta$ $\rho\epsilon\sigma\sigma\epsilon\varsigma$ $\alpha\gamma\gamma$, apertum iam esse opus et manifestum (p. 454—56). depictum enim habet apud Bellesmannum Hymn. tab. II titulum *Διονύσιος* qui factus fuit, quae de sacerdotis rationibus docetur, ab hymnis est alienum. Anonymorum doctrinas non universas hic conseruit. omittit § 85—104 et substituit res nullius utilitatis neque enim magni aestimabimus Diagrammata illud Bellesmanni § 63, nec opus fuit repetere (§ 64) caput Cod. extremum, quod Nicophorus ad supplendum Ptolemaeum conscripsit. sortum habemus huius N cod. Urb. 77.

In Aristide qui prima diagrammata comparat, primo sortum obtulit hunc vindicat familias U, quia exhibet a et crucem illam in Vea. existam, omittit autem B quod praebet Vea. accuratius tamen qui examinaverit, videbit hanc concordare cum Vat. 122 (et Mat.), in quo eadem illa videtur vel adesse. et e sex illis harmoniis I 9 charismas docet agere cum cum Vat. et stare a Vea. potius quam ab U. habet enim signum unum, 2^a in U confusum, habet < in 6^a, concordat cum Vea. omnes in rebus, quibus Vat. concordat, et habet in 7^a 7. huius igitur est pater vel e fratre filius. lydi etiam tunc diagrammata, quae prodiderunt Bellesmanni Testib. 77 (et Jahn in p. I, Amstel tab.) huius cum Vat. 122 communis est. nec errat A. Jahn, cum p. XLIX investigandum dicit codicem Gallicum; ego inventum puto et comparatum. huius hunc videtur etiam Bellesmann l. l. p. 72. — Cyrillus II 7^a Bellesmanni Anon. 1, Hymni p. 9, cum specie scripturae in tab. II et III. comparavi Bacchium apud 1891.

Neap. III C 5 (olim 163), char. 8^a S. XVI. inest (77) Porph., Aq., Anon., Bacchium.

11a male et alia cum diligentia scriptas in Ptolemaeo aliquot locis concordat cum Walldi GJO. in Aristide 1a familia Vea. VI 30 et multis in rebus accuratissime

Or. Bodl. misc. 86. ch. fol. B. XVI (olim Barili et 2246). (Prod. hypothesis et alia astroconica.) Aq. hanc transiit Langbaine. Cons I p. 870 et (de advers. Langb.) 878.

Or. B. misc. 86. ch. fol. B. XVI (olim Barili et 2247). (88) eadem manu ac (84) B. m. 85 scripta. Arr., Prod., Nicom., Gaud., Alypius, Bry., Horola presumat. (et 86.)

Or. B. misc. 87. ch. fol. B. XVI (olim 2248), volu- (88) mine modo recensiti exemplar alterum. Cons I 671, ali- autem Wallis in Prolegomeni præfatione: hoc (85, 86 — misc. 86, 87, quæ antea numeratos dicit 164 et 165, ipse autem signat A et B) Barilius credo ante annos plus minus 60 usq. ex eodem codice Vaticano (adhuc in Italia) describi curaverat ambo, sive quod ego potius existimo, inde eodem B atque ex hoc alterum A. alter horum est Melbori- cianus Bodrianus, quem a Barilio datum esse biblio- theca dicit (ad Arr. et Gaud.). Quoniam autem multo meliores esse prædicat codice Scaligeranus (Nicom. præp.), quod probat lecturibus passim 273, 9 et passim p. 17, item 63 supra et 12. mihi quidem gravior præstantia sequentem id videtur, quod perversa illa de clausula doctrina 259, 18 a Bodriano abiit.

Or. B. misc. 88 (olim 2250). ch. fol. B. XVI. Porph. (87) 672.

Or. B. misc. 215. ch. fol. B. XIV in. Porph., Aq., (88) P-*Euclidis geometria* (fortasse inest quæ edita Vincent. No. 220 *Φύσις* p. 100. Ca. 778.

In aliis bibliothecis Quædam videntur:

Or. Balisani continet Alypius, transiit Langbaine. (89)

Or. Johannensis (collegi) continet Ptolemaeus, a (90) Galileo signatus J. est olim Laud archiepiscopi, inde transcriptus cod. Olse) Leodiansis (47).

Or. Patricii Junii dedit Gaudentium Melborio, transiit (91) Roma.

Or. Nagelsacensis collegi dedit Melborio Aristides, (92) transcriptus est cura Heideri.

Or. Nagl. dedit Wallis Porphyrium et Bryennium. (93)

- (88) *digestus M.* — Pph. e cod. Magd. 13 caruall Langbaine (Coss 878).
- (89) Coll. B. Maras vulgo Novi. Protemasum caruall Langbaine, v. (138) Traiecti 34.
Lutetiae Parisiarum extant in bibliotheca nationis.
- (90) Parisius 360 (Colbert 4477). bomb. 8°. S XIV. Sticherarii frag., Anonymi Hagiopolites. haec princeps edidit Vincent, *Notices XVI* 1, 259. Quam, *Archeologie savante d. sac. d. R. N.* I p. 36.
- (91) Par. 1817. ch. fol. 8. XVI. Theonis in Platonem expositio literarumque idem opus alia manu. Proles in Plat. psychoponiam. Om. II 148. Psallum hinc ed. Vincent, *Notices XVI* 2, 316.
- (92-100) Par. 1848—21 annos ch. et 8. XVI (n. 1880 8. XVII) continent Theonis illam expositionem. Om. ib.
- (101) Par. 1338. ch. fol. 8. XVI. Georgius Pachymerus s. IV mathematicis scientiis. ed. Vincent *Notices XVI* 2, 361 Om. 243.
- (102-3) Par. 1339—40. ch. fol. Pachymerus. scr. 102 ab Angelo Vergilio, 103 a Petro Varg. Om. ib.
- (104) P. 2379 (olim Medis. reg. 2157). ch. fol. 8. XV (Joannis Otrantini) innot. Diophantus alii, Arx. Rosell in Arx. ed. Westphal (Abel 1880) XCVII propinquum indic. codic. Seldesi. Quam II 348.
- (105) P. 2430. ch. fol. 8. XVI. Hero poem., Erycinus al. Om. 360.
- (106) P. 2448 (Colbert 4087). bomb. fol. min. 8 XIV. Syntagma Nicomede¹ al. nicolai² plenius quam quod edidit Kylander (Bis. 1656). Doctrinas ibi omnes edidit Vincent l. c. 338—42, quarum invenitur pars in Vat. 161 et 498. huius syntagmatis auctor folens Porcius dicitur a Kylandro et Vincentio, contra Josephus Pinarus Ebra. candyla qui rhetoricae artis synopsis scripsit (ed. Wala Rhetores III 467—569) huius etiam operculi auctor promissus in (136) Par. 3031 et (132) Marcianus 538. a

1 Altera haec est pars quodvis quod incipit ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΤΕΡΟΣ

iste Rhacodyta qui circa annum 1300 floruisse dicitur (Hardt catal. I 458) nullo modo scribere potuit illud syntagma, quod in cod. Pal. 281 iam saec. XI transcriptum existit. accedit quod astronomica pars (p. 83 Tyl.) refertur ad Rhacodiorum annum 6516, qui solis est annus 1008. ex ueterino igitur secundo cum qualiter illi libelli repetendi sint, ampliacti et credere oportet ex quas cod. (25^a) Lam. 87, 90 exhibet. hoc cum faceret T. Ross, in *Norma II* (Berol 1867) p. 465, quadrivium, quod soluerere demonstravit cum Aristotelis organon¹, vindicavit Gregorio de peronopéneq. hanc igitur doctrinam Rhacodyta ille in suam usum convertit. — On. 263.

F. 2449 (reg. 2740). ch. 4°. S. XVI Ars. hic indicio (197) Basilio (Ars. Westphal XXVIII) transcriptus videtur aut = (80) Basilianus aut = (115) Par. 2457, On. ib.

F. 2450 (Med. reg. 2164). membr. fol. min. S. XIV. — (109) Ptol., Theo de musica et astron. On. 263.

F. 2451 (Med. reg. 2717). ch. fol. min. S. XV. — (108) Const Ptol., Porph., Ptol. On. 264.

F. 2452 (Coll. 209). ch. fol. S. XVI. Ptol., Bery. (106) On. 264.

F. 2453 (Coll. 1856). ch. fol. S. XVI (Ang. Verg.) (111) Ptol. On. ib.

F. 2454 (Coll. 1228). ch. fol. S. XVI (Ang. Verg.) (102) Porph. On. ib.

F. 2455 (Husalt. reg. 2178). ch. fol. S. XVI (Camillus (128) Ven.). Aq., Bery. Immo a Math. additum potest Sinner apud Joh. I.V. On. ib.

F. 2456 (Pantaleo. reg. 2179). ch. fol. S. XVI (Mich. (114) Cassano) Aq., Bery., Ptol., Pa-Eucl., Eucl., Ars., Alrypha, Cas¹, Nic. II., Ptol., Porph. commun. universas, Diachinas.

Hic ut in librorum ordine (usque ad Porph.) ita in eodem verbis paret ex U. habet 179 vñr *sympo-*
syme 179, 180 effines, *diachinas*, *diachinas* di vñ, rel.

¹ Sinner *synopsis* incipit *Barroq et deapynodanarog*

(114) quas videmus in Lips. non repetere vole. artificiose autem in sagittas illas contextu cum Mon. 104 connectas videtur, cum habeat olim 179, 4 (pro *Isae*), *noθ* olim 181, 4, *deio* 183, 21, *diocrygennos* 206, 4. plurius tamen hoc est Mon. 187, 22. in casu ista sectione correctiones illas quas exhibet U hic fere omnes¹ repetit (ignorat 1), ut recensuerim librum dicam. in Glauconia illis ad no 318, *βαραίφας* ib., *αυδρ*² 329, 2, *βαραίφας* 33, *αγροικας* familiam U. item in Nicomacho illo *δουφας*, *αλαφρας*, *φθελ*³, *αφ*⁴ *σας*, *διδασκων* (haec in parte simillima videtur cum Inge. Voulano).

F. Recensere aliquo tempore (sunt in Andr. E 14) hic addita esse videtur doctrina Baechii, quam excusit et in varietatem lectionum recepit. Indique etiam est exemplum illud Beekmann 314, 2 e Morcelli editione cognatum, quamquam e coniectura fortasse ortum est, non e valore archetypo. cf. *βαραίφας* illud, quod hic habet 188, 2 pro *αφαιφας*. totius lectionum in Baechio (non pater) est Neap. III C 4. consuli Letetiae 1890. (Sch Arg. I 25³.) Om. 264.

(115) P. 2457 (Teller Rom. 2179, 2). ch. fol. min. anno 1535 ab Angelo Vergilio curatus. Aq., Bry., Plat., Pa-Rom., Esci., Ars., Alpyus, Nicom., Plat., Porph. (cf. 114 et U) Om. ib.

(116) P. 2458 (Cath. 1850). ch. fol. min. B XVI (1544) e Petro Vergilio eleganter magnisque litteris scriptus. Aq., Anon., Baech., Dion. (Pa-Bch.), hymn. (cf. Beroi 1568.)

Aristidis primum diagramma designatum videtur ad exemplar Ven. VI 10; nam continent signa 2 (ut notat Ball 42), 4, 5, 6 (= q), 8—11 et praesertim 12 H, paululum differunt 2 γ, 7 γ. subest tamen difficultas et dubitatio, quod hic (ut Vat 159) habet initium numerorum α * . altera dea manus minore cura et eleganti, ruber autem colore, addidit partem litterarum, expressam

¹ Diagramma illud, quod numerus in Veneti correctionibus 4, hic habuit et *deio* 2.

ad Gualtheryanum exemplar (quod habes apud Bell. in tab.) vel U, et 6 et 7, 12 3, 2^a 3, 3^a 3, 6^a c. diagramma igitur primo ex V vel alio simili scriptum corrigi ceptum est (ut in Par. 2633, Barb.) ad prae exemplar, nec tamen absolutum hoc opus (ut in Hamb.). idem factum est in altero diagrammate (ut harmonia). nam de quoque diagrammate quod a R unciali incipiebat corrector non contentus alteras litteras substituit, quas monasterium suum redoleat, ut p (= U). Anonymas doctrinas in duas partes separavit Vincent Notion p. 2, tertiam ego doctrinam distanti (§ 66—104) in Philologe III. 416. Bacchiium autem et hymnos e Ben. 1556 transcriptos credes, ubi legere quae ad illam cod. castali. dique inclinat animas, ut hunc universum codicem inde solum ad Vossii praecl. familiam revocem, quamvis obstat e illud et %. inveni 1890. (v. Bell. Anon. 1, Hym. 19. Bacch. Argent. I 28. Jahrbücher 1890, 686.) Om. 265.

P. 2459 (Coll. 2695). ch. fol. 8. XVI Andr. Darnar. (117) 4Q., Ptol. Om. 26.

P. 2460 (Toll. Rom. 2173, 3). ch. fol. 8. XVI. Alypina, (118) Gaed., Anon., Panch., Dion., Pa-Eud., Eud., Thea cum Pappo, Ara., Nicom., 4Q., Bey. I II.

Et Bacchiium quidem haustum esse e Mos. 315 e laqueis constituisse facile potui. quod autem de philologo 1307, 13 non reperit cum O, sed collata cum Par. 2632, satis esse filius videtur. cum hac autem familia (Hamb Barb.) plura et intercedunt communia. isagogam cum eodem loco (hic enim exhibet, ut solet hoc cod. genus) eodem vindicat, agit cum U. alteram autem artis illius veterem inscriptionem de vito vel Adesape Crumar hinc est in Anecdota Par. I 47. transit eadem a Theonis 112 ad hanc Aylethoneas doctrinae formam. qui autem de transgressi Pappo isagogam vindicat (numeravi 12. 36. 76. 161. 158. 178. 187), hoc in lectionibus transperere aspicere video, ut artissime coniunctos dicere non dubitem. quamquam partem lectionum speciosam fortasse dicam e Strabli prudentis ingenio correctam (ut sanctam et

484, 2: hanc codicis esse originem facile esse persuadet. (186)
 Bacchi autem doctrinam ex eodem illo fonte fluxisse dis-
 cupicatur (JA I 38^b), et cum Rustia, qua est comitata
 et liberalitate, doctrinam illam diligenter comparavit,
 opinio probata est. conspirant enim non solum in ille
 edes, quas universas familias V proprias supra p. XIV a
 communi, habent etiam pariter *de pulchre* 292, 14, em. —
 293, 18, habent vel V 294, 4, vel — v 9, vel CZ 10, em.
 qua: Interponenda erant inter *palaidios* 303, 11 et 14,
 item 307, 16 et 19 inter *duo pulchre*, em. CC illud 297, 14
 est. cum vero Bacchius et Hymni in hunc codicem vene-
 rint a Mon., veri videtur simile omnia inde esse petita.
 Item autem Par. cum omittat in Bacchio 296, 7 ubi
 videtur; in 298, 11 vel *harmore*, habent ib. 14 in reg. *duo*
duosq, em. super 306, 13, em. videri 316, 3, habent *pluresq*
 303, 16 (Mon. *plures*) et em. 307, 19 nōq. *de pōdōyos* vel.
 Cui potendi sunt Hamb. Scal. Barb. (na. 42, 48. 178,
 fortasse et Par. 2460 quem numero 114), qui habent et
 trahunt eodem. atque Aristidis primum illud dia-
 grammata omittit hi, quod sciam, simili modo habent cor-
 rectum. — Om. II 279, scripturam speciem praebet Bell. in
 hymnorum tab. I et II.

P. 2633 (Tell. Rom. 3402). ch. 8°. S. XVI. insunt excerpta (187)
 ex Aristide, ex bibl. Vatic. 1589°. Diversas lectiones in
 legumina arithmetica ser. P[achini], alia. Om. 279.

P. 3034 (Delamare reg. 3221, 6). ch. 8°. S. XVI. (188)
 Excerpta et excerpta ex Aristide Bryennio Gaudenzio.
 Om. ib.

P. 2545 (Bala. reg. 3403). ch. 8°. S. XVI. Cleobulus (189)
 in imagine, Rustia scolio, Pappi mechanica, fragmenta
 arithmetica harmonica astronomica, alia. Confinere hanc
 in Resp. 2 item ex ipso Cleobulo nomine apparet, nec
 desunt huius libelli verba. Immo coexistit partium
 in p. 179, continentur formae singulares *distripantōs rōnos*,
plous 182, 4, aberrant pariter a *gōdōpantōs* 189, 17 — et
 II, 1, ubi N habet *duos hanc hancille* in P invenit *de hanc*
 193, 8 N offert *et nōq. hanc*, P *duos hanc*, 193, 9 N

(185) habuisse videtur *del.*, nam a *erisum* et *metatum* in *v.* in *P* est *del.* coniecit aut *lignus* *saltem* *de* & *flap* usque prae loco positum 304, 8. idem est serm. con-
sensus apud Euclidem et in diagrammatum et in verbo
rui formis. et add. p. 148, 4 apotheca 8, millesimorum 18
apote noie 18. natura igitur et origines conductas hoc
esse docet, et ubi numeralis locis *N* correctum esse, *P* se
correctas recipere videt, *P* ex *N* esse transcriptum existi-
mabam. cum vero littera γ figuris 6^a in *N* omisa hic
custodit itaque γ = fig. 8, varique linearum longitudine
huius fig. 8 in *P* diligentius expressae sint, et ceteris fig. 4
in *P* adit, in *N* desideretur, ex eodem archetypo utrum
que descriptum esse potius statuamus. accessit quod dia-
grammatum hoc in *P* melius observati sunt quae in *N*¹
accidentibus accedens vocabuli insinuat. nam cum 184
in. 17 et 186, 10 *N* habent *deside*, *P* *desiere*, librari
autem si non sponte mutabant praefere soliti sunt per
sympliciter, *P* quae in archetypo existere non accedens
videtur imitatus esse. quod solum Neapolitani alteri
marg² interiorum cum *P* conspiciat, id a ceteris diversis
reperi potest nec certi quidquam hac re certi, quia ex
quod non vident? contrario autem modo *N* ex *P* tran-
scriptum statuere nemo potest, quia hanc *P* remouit in
saec. XV. possint haec admitti, decernere hodie non pos-
sum, impetrant alii. sin autem *P* existimetur esse huius
familiae princeps, non amplius miramur, cur in Neap.
Each. cunctis quoque eccle. Cleocli tribuantur, caret enim
haec in *P* omni titulo. cuius quidem libelli nunc in *P*
non existat; olim tamen edidit serm. universam con-
cluserit et a verbo vel *fer*, quae quae custodes serm.

¹ Fig. 10 adscripta vel ad prot. 8 in *N*, ad 8 in *P*. — fig. 11
ad 8 in *N*, ad 9 in *P*. — 17 ad 7 in *N*, ad 9 in *P*.

² Pag. 148, a *N* scriptum millesimorum 18, postea hoc
verbum deletum est, in demonstratione VT² *N*² addit litteram
E, *de* *del* corr. pro *del*, 186, in addit *de* *del* d a vel γ ,
187, a *del* vel *de* γ , in concurre tabella 188, a *del* quae
detrahit.

que sequi debebant in hoc altiori folio adscripta sunt, et (129) «*diagrammata*» 15 quod integrum mansit, cum ea quae a ipso contenta post 139, 7 melioridiusculum olim scripta sunt cum folio 12 perierint.

Excessit imago a 1868 Seyffert collega humanissimi nunc ante Polidamandis, sectionem ipse contuli 1890. Om. II 273.

Par. 2749 (Medic. Reg. 3029). bomb. 8°. B. XIV. (129) «*Allegoria de constructione orationis*» inseruntur Max. Bryennii herm. (48 et 75°). Om. III 2.

Par. 2632. bomb. 8. XIII. Solides, tabula Ptol. II 11 (130) 2^a. 77. Om. III 15.

Par. 2731 (Festell. 2531). ch. mod. formas B. XVI (130) (cont. Polidamandis et Jac. Diassoriano). Hieron. orbis exemptio, al. Pelli psychogonia, eundem descriptione octidardi a Pythagora inventi, al. Om. III 32.

P. 2762. ch. 8°. B. XV continet cum alia tunc Pedia (130) «*53 Emersonis periphras*», quas multa praescripta solida Vincent in *Notae* XVI 2, 290—313. Om. III 37.

P. 3027 (Babini reg. 3054, 5). ch. 8°. B. XVI—XVII. In-

ant Libanii oratio in Calippum. al. a fol. 16—39 Omont

(II 85) auctoritate catalogo aut eundem Aristidē tractatum

de oratione. al. vide Vincent, *Notae* XVI, 2, p. 5. sunt

«*scripta*» potius a Cleonide et Euclide. imago quidem

«*Orator*» usque ad fol. 24°. hinc incipit (al. «*φωγία αἰς*») oratio

«*Orator*», unde ad quem finem ducatur. deinde fol. 31, a

«*Orator*» [«*Μουσική*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

Vinc. p. 5). f. 31, 30 continet aut. Neap. 89—16 (= Vindob.

Vinc. 244—48 cum figura), deinde «*Orator*» «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

«*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»] «*Orator*»]

- γδωις δὲ νέως ἡπταγώνων (et infra ex eo fol. quod olim negotabatur: λαφύων).
- (135) P. 3081 (Rom. 2437). memb. 4^a. S. XIV. Josephi Rhodotyae oratio in laudem vitae theoreticae, alia et rhetorica et physica, tractatus de quattuor math. scientiis (ad 106). al. Om. III 96. sectionem autem esse hanc doctrinam capitibus e Theone excerptis (2—36) ait Vincent 237, ut proxime hic accedat ad (145) Vol. 111.
- (136) P. Coisliniana 164. ch. S. XVI. Georgius Pachymerus. Op. III 147.
- (137) P. Coisl. 172. memb. S. XIV—XV. Ptolemaeus. Om. 149.
- (138) P. Coisl. 173. ch. S. XV. Synesius, Ptol., Porph. I et II, Nicom., Dioph., Bry. Om. II.
- (139) P. Coisl. 174. memb. et ch. S. XV (Pylades). Cleomedes, al., Ptolemaeus. Om. ib. ex his 172—74 Hierofalconius in catal. bibl. Coisl. (1715) p. 227 scholia publicavit de extraneorum capitum auctor.
- (140) P. Coisl. 264. memb. 4^a. S. XIV. Psellus in Aristotelem de meteoris (Pselli aut Gregori) tractatus de quattuor math. scientiis. al. cf. (106) P. 2448. Om. 194.
- (141) P. Suppl. 160 (olim Portuensis). ch. S. XVI (Const. Palaeocappa). Aristotenus. Ruelle-Westph. CL Osmont Inventaire du suppl. [1883] p. 21.
- (142) P. Suppl. 236. ch. S. XVI—XVII. Proclus in Plat. Alcib. Theo. laudat Ruelle Archivum 216. Om. 41.
- (143) P. Suppl. 449 (Maurici Bossii. scriptus 1859). S. XV. invent. Ptolemaeus cum schol., Porphyrius et Pich. I 1—4, Pappus ad I 5—II (cf. 147^a). Sectio cunctis Theophrasti (Theo 35), Gaudenzio, Aristerone, Ptolemaei musica (var. Neap.), Aliphus, Ps-Euclides. — Quae dat Ptolemaei musica fol. 279^a, compari ex Vincent Notion p. 258. sunt enim § 1—3 excerptorum Neapo-Blasorens et tria vocabula e § 4, perit solum folium in quo sequentia erant inscripta (quae existant in (134) P. 3087. v. Vinc 5). — E Ps-Euclide locus affert Vincent p. 26 ann.: μὲντε δὲ ἴσην μὲν ἡμῶν πῶδων δὲ θέας, § 1 et de δύο κύκλων ἀντιστοιχῶν § 2. hoc

- (145) qua agitur de musica (= Xylindri Psellus). et pergitur ad 111 leguntur continuim quae sequuntur; Ἐπειρολογὸς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς (= Theonis c. 2). haec inde Franz excoxit super ad Theonis c. 15 (p. 70, 18 νέων). ubi Vat. transmissum vidit ad c. 35. reliquis igitur cunctis hoc caput novachus compulerit (ad 90, et moxque). dein pergitur ad 81 αὐτὸς ὁρᾷ τὸν ἀριθμὸν ὅτι ἀριθμὸς; et pergitur ἀποδείκνυται (?) cetera cetera deinde et docet res in Nicom. excerptis 2 demonstratas, ἀποδείκνυται rationes ostendit res numeris 128 : 256 et 512 : 768, expeditque rationes 1 : 5, 1 : 4 sequuntur quatuordecim illae c. Theonis c. 37 et 38, et modo ad verbum huius doctrinae repetitur, modo verba immutata, excipit tractatus de geometria. cf. ex. 135, 149.
- (146) Vat. 189. membr. fol. B. XIII. Plat. Ana-Stud. p. 163.
- (147) Vat. 176. Plat., Porph. I 1—4, Pappi ἐκλογαί in harn. I 3 sa., ἀριθμοί; in II. Bp.
- (148) Vat. 185. Ptolemaeus.
- (149) Vat. 186. memb. 4^a, B. XIV. Plat. Ana-Stud. 155. teste Tachydes addit; f. 2. Plat. 96 Plat. 109 Porph.
- (150) 187. Plat. Porph.
- (151) 188, 189. uterque continet Ptolemaeus.
- Vat. 181 v. supra (3) p. XXIV.
- (152) Vat. 182. memb. fol. B. XIV. [Pselli aut Gregori] synopsis alia (Euseb.), Aq., Theonis c. 38—39, Plat., Plat., tabulae. — Ad syntagma illud quod Xylander Psellus vindicavit hic addit ea, quae Vincent imprimenda curavit c. Par. 2448. scilicet ad Xylanderi p. 27, 14 hic legitur quae habet Vincent 239; et p. 28 vel 29; ἀποδείκνυται ἀποδείκνυται; sic (alia addit Vat. 188.) Aristidis lectiones addiderunt Stud.-Amst. 129—152 cum tabula. atque in l. diagrammata (I 7) quousque exhibet α et 36 a Ven. cuncta nec servat linearum ordines, tamen ab hoc proximo abest. nam habet signum 5^a α (vulg. 3), 6^a α (vulg. 4), 12^a E (vulg. 5), 24^a λ (vulg. 7), post hoc signum addit vestigia illius β quod aperit in 8 et Neapp. alteram dispositionem. notam 30^a hic habemus 4 (vulg. 5), Nam 42^a et 5, 30^a, spatium patet post 24^a et 5, aliam in altero Ari-

Plat., Theo., Cleonides (sic), Ecol., Guard., Alys., Boh., Dion. (1857) (Pa. Boh.). — E lectonibus quas Franz notavit video cum se magis congruere cum reliquis qui Cleonidem inscribunt. eadem manu cum scriptum dicit Stadenwand (ad Ecolidie finem) et ex eodem archetypo petittum ac (177) Barb. canonem antea 13 locis discrepare hic habet, Bb. cantores videtur. annis hic quae B¹ habuerat ornata exhibet 185, v. 200, 4. annis ornatus est Pauli III pontif. — invenit Bormann.

Vat. 871. tomk. B. XIV exhibet Pa-Eschila inagogen (181)
nomine Pappi inscriptam. dubito hunc videri Pae-
simum, qui Pappo filium Iulianum indicabat (v. infra p. 171
et Montefalconi biblioth. biblth. II p. 11^a), an habuerit
filium, quem infans Rehdigeranus (infra p. LXXV ann.) signat
180. ex hoc patet illud, quod ad n. 118 nominatim, inagogen
composuit, nisi forte non sint (187) Marc 512.

Vat. 698 [Pellii vel Gregori] syntagma de mathematicis (187) continet, crasse lectiones Praem conscripsit ad tentum hactenus = Vat. 111. Insuper autem hic V ad Eryandri compendium p. 27, 2 et ad descriptas 28, 28 alia quaedam, idem 29, 28 inserit quas legit apud Vincentium 340 et pte sive Epoca, etiam locum Vincenti 342 deservit de hoc pte vix rursus hic habet post 80, 28 Kyl. denique eorum illius syntagmatis sequitur longior expositio: deservit de hoc & aliis leges Pyn. disparationisdeservit de intervallo rationibus (26 : 108 : 121 : 128). Inde transitur ad secretarium, cf. notum 142^a.

Vol. 1013, book 8, III, fol. 11r. Arch. Hist. Nat. 183 (1880)

Vat. 1633. ch. 8^a. S. XVI. sub titulo elegantijs digne- (1887)
re dispositis hic habet scholium illud divergas de calig
mante (p. 202, 10) usque ad repperens sequitur Ro-
mæ. hinc liberulus perfectus e (S) M aut e (S) V fol.
723. Statim cum his quae in Marc. istas erat trans-

Vol. 1048. Bremen. 1848.

No. 1144. [Palli and Gregori] synopsis quatuor (182)

(149) Val. 1341. bomb. 8° 8. XIV—XV. hic codex ex-
apud Neftiae, *Bibliothèque de l'Université d'Orléans* (Paris 1887)
p. 125 et 387 dicatur esse Orsini Ulixia n. 34 et exhibere
Aristotelis *topica*, *Aphthonium de causis*(?), Nicob.
Heracleensis varia, — dubitare ego ne Stadenus
numero codicis erraverit, a Tichledolio quocumque, con-
fute huc illa quae St invenit. ac confutere Tech. a
marit probabiliter aliud quod suspicatus eram. P
cum Orsini fuit illa codex, e quo Possevinus in *Bibli-*
theca selecta Euclidis *imagines* latine vertit et amplificavit
(v. infra p. 179) huc hic 1341 quia (fol. 177^r) ad 178,
adscriptum habet *supl. ptolemy* ad *alte launde* et 183,
invenit *apothegmaphysique* *plus* *de* *algèbre*, ex ipso nam
quo Possevinus ostendit. cum M cum agere video
179, e addeo etiam omittere cum illo 206, e *paphe*
q. n., in minutis saepe discrepat. de natura eius et digni-
tate iudicare difficile est, quia Stad. nihil cum valore re-
missionis et exitum comparare salis habuit. optimas tam
notas id mihi videtur, quod 207, 1 *imagines* fuit fr-
(et c. 36), *supplementa* quidem illa Possevini cod. non
mare magis; nam cum forma *supplément* ibi legatur
Aristotelis aliena et *supplément* (quod AQ de suis dis-
persae referatur ad intervalle, intelligi esse fr-
eodem exhibet (36) cod. Valens, fortasse et (149) P
qui cum *valens* *imagines* *fuerunt* me necesse adhibendum d

i *Pomoxinus fortius* angust p. 186, ut ex A., p. 10, v. p. 187
addit quae habet de specie Myxanthus 184, ut multa ex p.
19, u. et Ara. 14, n. Idem discorsis concine discors p.
eum AQ 13, m.—13, v. p. 187, id addit expugnator et op-
dell in varia lectioe. p. 188, i angust ex AQ 13, m. p. 187,
ex AQ 14, m. p. 187, i habet q. palustris (sic) loci dierum cum
caracorum pilosus (cum AQ 18, m). pilosus di alius pilosus
polar dierum vel dierum (AQ 18, m), parat cum AQ 18, p.
pro eius 18, ut tamen scribit caracis de q. Op' sed dicitur vel
dierum paratque pilosus (ex ipso lang. 187, u. cum Rey. 188,
m. q. palustris, post expugnator 18, u. parat cum Baco -
188, u. et Rey. 188, q. carci di larva q. dei miltarum po-
puli, unde plus propolis expugnat, larv — palustris. Sicut
18, u. discors.

Var. 1346 (Ovid. 33), ch. continet post Aristarchum (127°) harmonica Ps-Euclidea. Nollae, *B. de F. O.* p. 187 (137).

Var. 1364 (Or. 45). S. XVI. Bry., AQ., Basch., Dion. (143°) (Ps-Bib.). Lyrus, Porph. usq., Hero poem. — AQ. transscriptus c. (143°) V 192, sed est posterior notae. Ann. Stud. 123.

Var. 1374 (Or. 45). S. XV—XVI (Carteromachi). (143°) Nicophorus Orig. technol. gramm., Plutarchus Ann.-St. 155.

Var. 1719. Aetharum interrogatio Pedisimmi scribitur. (143°) et nota. hanc refert Nö in eod. Lollando Batifol in *Hilfsmittel durchschol., et d'hist.* IX (1869) p. 53.

Var. 1772 (Loll. 80, olim 61). AQ., Bry., Basch., (143°) Nicom. B. 42.

Var.¹ 1802 (Loll. 116, et 86). Porph., Bry. B. 45. (143°)

Var. Urbiana 77. ch. S. XVI continet 1. Ps-Eucl., (143°) 2. Eucl., 3. 4. Arz. Lyrus. et rhythm., 5. 6. Ptol. can.

1 Exstant autem bibliothecae Vaticanae iunctis quidam catalogi. horum unus qui temporibus Rati IV conscriptus et circa annum 1408 per Bebeligerum Vestibularium alioque pass videtur, Ps. Haase imprimendum curavit in *Sempro XII* (1868) inde a p. 128. de ferunt: 52. Boetius genere varii Platonis. 164. Astronavi. Gual. Ars. Al. Ptol. 120. Arz., Ptol. 134 (Ptol.) Bry. Ptol. Porph. in 11—4. 166. Chamaele. (Nic.) Ptol. 112. (Nic.) Ptol. (Eucl.) 127. occurrit in P.3 Ptol. 120. Glean. Gual. Theo. cum Pappi sagaga. Ptol. 200. (Eucl.) AQ. scholia in arithm. II, utilia ad Ptol. psychognosiam. canonicus arithm. Ptol. Ptol. (166 Rhacodolymus synopsis) 431. (Ptol.) Bry. Porph. in 11—4. 422. (Joannes in Nic. ar.) Porph. Nicomachi capita. 443. Ptol. Ptol. 443. (Joannes) sagaga Glean. synopsis. synopsis synopsis philosophiae. [Pall. vel Gregori] de arithm. musica, geometria. — Urbana autem Ptol. vel Nic. inclusa, ubi aliud opus codex continet non harmonicum. — Publicatae autem ut accedendum librorum clarioris etiam in 2 data et Fabre, *Bibliothèque de Vatican ou XV siècle* (1867). Id. ibidem p. 225 in astronomia. cod. chart. musica Pafinei et Brionni, alter cod. chart. musica Pafinei et Nicom. arithm., tertius continet Ptol., quatuor (chart.) Ptol. Nic. arithm. Eucl. geom. occidit p. 126. chart. Nicom. Bry. — quorum codicum saltem vix unus vel alterum (Ptol. aut Ptol.) apparuisse in illis quos supra enumeravi, qui vero plures continerent, omnes laetor.

- (152) Porph., 7. Nicom. I., 8. Macrobi scem. II 1, 8—25 graec. verum a Placido, 9. Barlaami iohannis de ultimis Plat. capp. (ed. Franz), 10. Theophrastus de musc. 1—12 (p. 41—57, s), 11. Papp. (Olea.), 12. Aristidem, 13. Baodiam, 14. Dion., 15. Iynace, 16. Anonymus, 17. Alpyrius, 18. Gaudensius, 19. Theophrastus integrum. — Hanc coll. petivisse a Vat. 191 putabat Stadenius (Annal. 127. 128) et concedo inde haustam esse Arx. habet notam Xodm subscriptam, quod abest ab illo Vat. ac partes doctrinae haustae videtur a libris Neapolitana. nam quae habet n. 7 &, ea continuata vides in (77) N 3, libelli 13—14 contineti sunt in (70) N 4, quorum etiam signorum multorum pars congruit.
- (153) Vat. Pal. 58. ch. fol. 8. XVI. Hermatis Triem. opa. XVII. Euseb., Theo. Sin. (scilicet. et mus.) al. Stevenson Cold. mus. Pal. (1885) p. 27.
- (154) Vat. Pal. 20. ch. fol. 8. XVI. Ptol. cum schol. mag. a priore libror. Porphyri commentarii capp. 36 (sic). Hermas pneumatica II et I. Stev. 31.
- (155) Vat. Pal. 62. 8. XVI. alia et Padli psychopoeia Stev. 31.
- (156) Vat. Pal. 95, bomb. 8°. 8. XIII. Uteris misanthropi scriptus continet Plotinacum, (libro III deest finis capiti II [sic] et integrum c. XIII). al. Stev. 48.
- (157) Vat. Pal. 129. ch. 8°. 8. XV. Excerpta a . . . Nicom (Hans p. 268. Wilken p. 378.) Stev. 61.
- (158) Vat. Pal. 261. membr. fol. 6. XI (Nicolaus scr. 1040) (Poth. aut Gregor.) compendia de philoa. scilicet. mus. al. in fol. 173 & 174 & 175 & 176 & 177 & 178 & 179 & 180 & 181 & 182 & 183 & 184 & 185 & 186 & 187 & 188 & 189 & 190 & 191 & 192 & 193 & 194 & 195 & 196 & 197 & 198 & 199 & 200 & 201 & 202 & 203 & 204 & 205 & 206 & 207 & 208 & 209 & 210 & 211 & 212 & 213 & 214 & 215 & 216 & 217 & 218 & 219 & 220 & 221 & 222 & 223 & 224 & 225 & 226 & 227 & 228 & 229 & 230 & 231 & 232 & 233 & 234 & 235 & 236 & 237 & 238 & 239 & 240 & 241 & 242 & 243 & 244 & 245 & 246 & 247 & 248 & 249 & 250 & 251 & 252 & 253 & 254 & 255 & 256 & 257 & 258 & 259 & 260 & 261 & 262 & 263 & 264 & 265 & 266 & 267 & 268 & 269 & 270 & 271 & 272 & 273 & 274 & 275 & 276 & 277 & 278 & 279 & 280 & 281 & 282 & 283 & 284 & 285 & 286 & 287 & 288 & 289 & 290 & 291 & 292 & 293 & 294 & 295 & 296 & 297 & 298 & 299 & 300 & 301 & 302 & 303 & 304 & 305 & 306 & 307 & 308 & 309 & 310 & 311 & 312 & 313 & 314 & 315 & 316 & 317 & 318 & 319 & 320 & 321 & 322 & 323 & 324 & 325 & 326 & 327 & 328 & 329 & 330 & 331 & 332 & 333 & 334 & 335 & 336 & 337 & 338 & 339 & 340 & 341 & 342 & 343 & 344 & 345 & 346 & 347 & 348 & 349 & 350 & 351 & 352 & 353 & 354 & 355 & 356 & 357 & 358 & 359 & 360 & 361 & 362 & 363 & 364 & 365 & 366 & 367 & 368 & 369 & 370 & 371 & 372 & 373 & 374 & 375 & 376 & 377 & 378 & 379 & 380 & 381 & 382 & 383 & 384 & 385 & 386 & 387 & 388 & 389 & 390 & 391 & 392 & 393 & 394 & 395 & 396 & 397 & 398 & 399 & 400 & 401 & 402 & 403 & 404 & 405 & 406 & 407 & 408 & 409 & 410 & 411 & 412 & 413 & 414 & 415 & 416 & 417 & 418 & 419 & 420 & 421 & 422 & 423 & 424 & 425 & 426 & 427 & 428 & 429 & 430 & 431 & 432 & 433 & 434 & 435 & 436 & 437 & 438 & 439 & 440 & 441 & 442 & 443 & 444 & 445 & 446 & 447 & 448 & 449 & 450 & 451 & 452 & 453 & 454 & 455 & 456 & 457 & 458 & 459 & 460 & 461 & 462 & 463 & 464 & 465 & 466 & 467 & 468 & 469 & 470 & 471 & 472 & 473 & 474 & 475 & 476 & 477 & 478 & 479 & 480 & 481 & 482 & 483 & 484 & 485 & 486 & 487 & 488 & 489 & 490 & 491 & 492 & 493 & 494 & 495 & 496 & 497 & 498 & 499 & 500 & 501 & 502 & 503 & 504 & 505 & 506 & 507 & 508 & 509 & 510 & 511 & 512 & 513 & 514 & 515 & 516 & 517 & 518 & 519 & 520 & 521 & 522 & 523 & 524 & 525 & 526 & 527 & 528 & 529 & 530 & 531 & 532 & 533 & 534 & 535 & 536 & 537 & 538 & 539 & 540 & 541 & 542 & 543 & 544 & 545 & 546 & 547 & 548 & 549 & 550 & 551 & 552 & 553 & 554 & 555 & 556 & 557 & 558 & 559 & 560 & 561 & 562 & 563 & 564 & 565 & 566 & 567 & 568 & 569 & 570 & 571 & 572 & 573 & 574 & 575 & 576 & 577 & 578 & 579 & 580 & 581 & 582 & 583 & 584 & 585 & 586 & 587 & 588 & 589 & 590 & 591 & 592 & 593 & 594 & 595 & 596 & 597 & 598 & 599 & 600 & 601 & 602 & 603 & 604 & 605 & 606 & 607 & 608 & 609 & 610 & 611 & 612 & 613 & 614 & 615 & 616 & 617 & 618 & 619 & 620 & 621 & 622 & 623 & 624 & 625 & 626 & 627 & 628 & 629 & 630 & 631 & 632 & 633 & 634 & 635 & 636 & 637 & 638 & 639 & 640 & 641 & 642 & 643 & 644 & 645 & 646 & 647 & 648 & 649 & 650 & 651 & 652 & 653 & 654 & 655 & 656 & 657 & 658 & 659 & 660 & 661 & 662 & 663 & 664 & 665 & 666 & 667 & 668 & 669 & 670 & 671 & 672 & 673 & 674 & 675 & 676 & 677 & 678 & 679 & 680 & 681 & 682 & 683 & 684 & 685 & 686 & 687 & 688 & 689 & 690 & 691 & 692 & 693 & 694 & 695 & 696 & 697 & 698 & 699 & 700 & 701 & 702 & 703 & 704 & 705 & 706 & 707 & 708 & 709 & 710 & 711 & 712 & 713 & 714 & 715 & 716 & 717 & 718 & 719 & 720 & 721 & 722 & 723 & 724 & 725 & 726 & 727 & 728 & 729 & 730 & 731 & 732 & 733 & 734 & 735 & 736 & 737 & 738 & 739 & 740 & 741 & 742 & 743 & 744 & 745 & 746 & 747 & 748 & 749 & 750 & 751 & 752 & 753 & 754 & 755 & 756 & 757 & 758 & 759 & 760 & 761 & 762 & 763 & 764 & 765 & 766 & 767 & 768 & 769 & 770 & 771 & 772 & 773 & 774 & 775 & 776 & 777 & 778 & 779 & 780 & 781 & 782 & 783 & 784 & 785 & 786 & 787 & 788 & 789 & 790 & 791 & 792 & 793 & 794 & 795 & 796 & 797 & 798 & 799 & 800 & 801 & 802 & 803 & 804 & 805 & 806 & 807 & 808 & 809 & 810 & 811 & 812 & 813 & 814 & 815 & 816 & 817 & 818 & 819 & 820 & 821 & 822 & 823 & 824 & 825 & 826 & 827 & 828 & 829 & 830 & 831 & 832 & 833 & 834 & 835 & 836 & 837 & 838 & 839 & 840 & 841 & 842 & 843 & 844 & 845 & 846 & 847 & 848 & 849 & 850 & 851 & 852 & 853 & 854 & 855 & 856 & 857 & 858 & 859 & 860 & 861 & 862 & 863 & 864 & 865 & 866 & 867 & 868 & 869 & 870 & 871 & 872 & 873 & 874 & 875 & 876 & 877 & 878 & 879 & 880 & 881 & 882 & 883 & 884 & 885 & 886 & 887 & 888 & 889 & 890 & 891 & 892 & 893 & 894 & 895 & 896 & 897 & 898 & 899 & 900 & 901 & 902 & 903 & 904 & 905 & 906 & 907 & 908 & 909 & 910 & 911 & 912 & 913 & 914 & 915 & 916 & 917 & 918 & 919 & 920 & 921 & 922 & 923 & 924 & 925 & 926 & 927 & 928 & 929 & 930 & 931 & 932 & 933 & 934 & 935 & 936 & 937 & 938 & 939 & 940 & 941 & 942 & 943 & 944 & 945 & 946 & 947 & 948 & 949 & 950 & 951 & 952 & 953 & 954 & 955 & 956 & 957 & 958 & 959 & 960 & 961 & 962 & 963 & 964 & 965 & 966 & 967 & 968 & 969 & 970 & 971 & 972 & 973 & 974 & 975 & 976 & 977 & 978 & 979 & 980 & 981 & 982 & 983 & 984 & 985 & 986 & 987 & 988 & 989 & 990 & 991 & 992 & 993 & 994 & 995 & 996 & 997 & 998 & 999 & 1000.

Var. Pal. 303. ch. fol. B. XVI. Theo ar. et mus. (166)
nos. 171.

Var. Pal. 328. chart. fol. B. XVI. Ptol. Porph. hypo- (167)
© ms in I, hypomnema in II (des. q̄ vet. ἀποκρίσις πλεον.
ὑπομνήματα) Hier. 250.

V. P. 330. ch. f. B. XVI. Ptol. I. Strab. 351. (168)

V. P. 332. ch. f. B. XVI. AQ. (suppletur partem (169)
A. Darnar. 1564). Inventa π. ἰσχυρῶς, π. ὑπόθεσιν.
Hier. ib. Jahr XLIX

Var. Hagiaensis 24. ch. fol. B. XVI. mit pars (latina) (170)
scripta a De Sanctis. — Juliani Antiochenus, al. Alypius.
Novm. I et II. Hermis Proem. Hic II. Pa-Bach (in
q̄ suppletur verba omnia.) Euclidis sectio cum schol-
iis (Zosimi subscriptis). Arn. — Stevenson, Bibl^m Vat^m
volum. (1848) p. 63.

Var. Reg. 168. ch. fol. B. XVI. (Ptole) de anima opi- (171)
© nos. Anonymi Ὑφανία, Κασάρος ἀνατομική, καὶ ἄλλ.
μεταφράσεις quas habet (34) Laur. suppl. 64 et fortasse
(143^m. 163.) Var.

Var. Reg. 168. ch. 8°. B. XV. Pa-Bach, Eucl. citide (172)
scriptus titulo aureo. olim Hospitalem cancellarii (decesserat
Gresser 1587), dein Petasii Hier. 115.

Barbierius II 78. ch. f. B. XVI. Ptol. cum scholis (173)
mag. entes III 16 videtur ἀνατομική.

Barbierius II 84 (olim 270). ch. fol. min. e. B. XVI a.
forte priore, hanc excerpta Nicomacho² signari B. nos- (174)
nos. f. I Arn., 48 Ptol., 165 Porph., 271 Pto., 295
Dionis. nos. 1—12, 300 Pappus, 311 Cleonides, 318
Euclidem, 330 AQ., 411 Bacch., 423 Alypius, 428 Gaud.,
431 Anon.

Hb. librorum thesaurus ab uno librario confectus est,
et ἀποκρίσις scripta eadem fere ratione, ac qui Resp. 2

1 In Nicomacho B significat cod. Bernensium. in Cleonide
supra non confutari lectiones huius cod. fol. 300 (Pappi)
— publicari, cum altera recensione (nos. Cleonidis) quam
decedentem non curavi.

Neapolitanum 2, qui quae in mg. adscriptæ, et B habet a. in contextu 184, 4. 186, 18. (Evidet quidem et Cam-⁽¹²²⁾ dentis collatis hoc non confirmatur, ut de Vat. 671 potius vel Marc. 512 videntur cogitandum.) Parisina cum hoc plus habent 194, 4 (Id. de, p. m. m. illi), illis eius potari non potest — Veniens ad imaginem alteram recensionem, quam hic una cum ceteris sectione vindicat Groniædi. hoc solum quia B inuicigat, et quia sectionis titulum habet sup. ὁδὸς (quam mino in mg. adscriptum habet N, — em. Par.), et quia omnes paginas usque ad sectionis finem inuicigat. Κίμωνος ὁδοῦ, quæ in paginis contextibus hæc sumpta est ex Neapolitano 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

1 Cf. etiam *Isidorus* in B 191, 4 quod solum videtur in N scriptum (N^o *Isidorus*), et alius *Isidorus* 193, 4 (sup. *Isidorus* N), etiam 193, 4 (N *Isidorus*). sicut vero B aliquoties potest et hanc dicere patrem Neapolitanum, sicut dicere in B 191, 4 sicut in N.

B. P. cum illis quibusdam et di. 154, 18. ne Pan. quidem ex B (127) videtur certus esse; nam B omittit de 140, 22, et habet *ἡμετέρας* 180, 6.

Classici textus potius ad fidem Vaticanam 134 vel simillimam cuiusdam exemplaris correctus est. omnia enim quae ibi continentur, hic vides rubro colore debita, quae aliter ibi leguntur, eodem hic colore mutata. veluti 183, 26 *μαρτυρήσας* placeo in B¹ emulsum scribitur in marg., 184, 1 *ἀναπαύσας* add. in textu, Item 1. 3 et 8, deinde (ut faciam de loco intricatissimo 184, 11) 185, 7 *ἀναπαύσας*, 8 *μαρτυρήσας* deat. *μαρτ.*, *μαρτυρήσας* deat. *ἀδύνατος* linea rubra subducta, 185, 28 Item om., corr. *αὐτ.*, 28 *αὐτ.* add. *mg.*, 186, 11 loco *αὐτ.* *αὐτ.* etiam exarati recte ad Vaticanam fidem emendata videtur his locis: 143, 18 181, 2. 182, 1. 184, 7.

In Aristidis arte primus diagramma cum duce et notis ordinis bene servaverit, tertius habet confusum ordinem et turbatum, et Ven. VI 10 hanc transscripti putaverit¹, et in huius diagrammaticis locum cum B vel essent alterum ad U(venet 322) exemplar expulerit? Parisini 2632 recordabuntur, qui eodem ratione duce et grammaticis formas coniungit. verborum tamen contentum quoniam novimus a Ama-Gind p. 128, a Ven. longe recte, ut

p. 1, 22 Ven. habet *αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς*, cum qui B,

1, 22	<i>αὐτὸς αὐτὸς</i> V,	<i>αὐτὸς αὐτὸς</i> B,
1, 28	<i>ἀναπαύσας</i> V,	<i>ἀναπαύσας</i> de B
2, 2	<i>αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς</i> , <i>αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς</i>	

18, 24 post *ἡμετέρας* V erret ad 20, 1 B habet omnia.

sed haec quoque Barberini pars ad alterum exemplar bellicum correctus est, sicuti multis locis apparet, praeterea ex illo ois de de 114p 18, et M. continentur antea:

1 Deumet a et cum illa. notae 10^a 22^a 23^a 24^a parva ex Venetiano. 19^a similis F, sed et p. nota a. 26.

2 Tz illa *ἀναπαύσας αὐτὸς αὐτὸς* et B (note 10) et scribit ab a et quae habetque 2^a 3 et 4 a. cf. Bellermay Tractatus tab. 8.

præter lectiones et verba emendata cum Harb.¹ In (122) Basilien. item semper concitant B et Harb., archetypus est Puz. 2432. — Alypius in Meliteni usum testat² Leo Allatius. Stodemann quoque partem (ad p. 14) excudit, nec tamen nulla invenit vel grævia quas differant. — In Gerdentio cum B habent tria illa diagrammata, proloquium item ac conceptus codicum Boag. 2 et Harb. 36, concitant enim in v. (con. ad) 328, 16, v. 329, 8, *Alypi* s' 330, 2, d) eaq. 331, 11 et concitant in notis marginalibus in diagrammata, ut pro certo demonstrare tibi videaris hanc e codice Vallæ esse transcriptionem. et hic quoque impedientes occurrunt duo loci; nam 347, 7 in B patet lacuna in B expleta, et 358, 21 B con. *soffasphæres* scriptum in B et Hamburgensem cod. recentissimum facile que potuerit e B transcriptum, sed ne hoc quidem conciliari possit. absterrent enim nequaquam illius priores editiones ab hoc exemplo, correctæ autem quæ ibi sunt, et ad B quadrant tantum non omnia.

Quæ cum ita sint, fortibus usum hanc esse apparet plenam, quorum via usum vel alterum novimus. — Fulg. in Marcelli de S. Croce, cuius arma continet. — Ipsi et, testat³ maiorem partem Stodemann.

Berb. II 24. chart. fol. inest Ptol. alia.

(174)

In Collegio Romano olim contabatur eodem anni 1400. nunt Aq., Ptol., Porph., Bry., Plat., Roel., Arn., Al., quad., Nic. II nunc non invenitur, in Victoris Emæ. frustra quaesivi.

Farnesianum cod. ac cum Jahle XLIX Romæ quædam vide supra n. 78 et infra p. 456.

Taurianum Augustus in cod. 108 huius Athenæi (77) nunc dicuntur Bryensi libri I et II. (Cat. p. 193. Fabric. Bibl. III 635 Hart.

¹ Illius lectiones singulas habent BB in Aq. 4, v. 8, 2. m. n. 7, v. 9, m. 10, m. 11, n. m. 12, et. sed 8, m. ubi B omittit *vera*, et supplevit H omnia bene exhibet, ut illius illius dicit p. 2.

² v. m. et. ad. Jan.

7

Traiectioni in bibliotheca academica contacti:

- (176) Trai. 34. ch. 4°. B. XVI. Ptol. transcriptus est e cod. (88. 88), Bodl. min. 86 aut 87, qui fuerant Basilii et a Wallino signatur A et B. collatio hic est cum cod. (80) Baroc. 41 et cod. collegii Mariani per Langheisium fuit Baldoni. Oront., Cat. des man. der Papst-Bib. (Lips. 1867) p. 91.
- (177) Trai. 35. ch. 4°. B. XVII. Ptol. transcriptus ex filo 34 fuit Meibomi. Oront. p. 22.
- (178) Trai. 47. ch. 4°. B. XVII. Hieron's pneumatice a Pao Commandino Urbinate in lat. conversa 1575. Or. 25.
- (179) Upsalensis 47 (in bbl. academica) ch. fol. B. XV. vel XVII. Proclus in Alcibiadem, Theoria expeditio. et hoc edidit Linder Upsaliae 1854 Paoli opuscula quatuor: 1. animae generationem *Ti pñv ðyðianow* (= Vind. Nö. dicit XVI, E. 316 et Migne patrologia Gr. XXII 132); 2. *Ta pñvow ðyðianow* (= Migne ib. 11405). 3. *Tpñv rñv ðyðianow* (= Ml. 11405). 4. *Ti noid ðow ðyðianow* (= Ml. 11405).¹

Venetice in bibliotheca B. Marci conservantur:

- (180) Ven. Marc. 248. membr. fol. B. XV. Plot. de virtute et vitiis, al. et de cura. Zanetti Cat. (1740) p. 123. Ansel-Et. 184.
- (181) V. Marc. 307. membr. 4°. B. ex. XI. Theo sup. ar. et cura. — E. 144. (Hiller sign. A.)
- (182) V. Marc. 318. ch. fol. min. B. ex. XIV. Nicom. ar. al., Ptol. cum Porph. Bry., Nö. I, Bach., hymni E. 143.
- (183) V. Marc. 321. ch. fol. B. ex. XIV. Bry., Ptol., Porph. in I 3—4. E. 147.
- V. Ven. Marc. 322. membr. fol. mag. B. XV. Isauri AQ
- (184) Bry., Plot., Pa-Bach., Bach., Ara., Al., Gaud., Nö. I et I

¹ Illa addit (3—7) præcepta ex quibus Vincent edidit e cod. (100) Par. 2448, et (8) *Endicow nñv ðow ðñv mñvow ðyðianow* et (9) *epñðianow H ðyðianow pñvow*, quae una cum doctrina et acrobatis Basilii imprimenda curavit in Archivum III, II 61. una codicibus quae enumerari 10° et 11°. hic accidit (H. Proballus) rñv ðyðianow, (12) *epñðianow ðyðianow* ex edicrñv quae habet apud Basilium 473 collectam ex huius codicibus cf. c. 76. Ca. 110.

Paul. Porph. in I et II. inscriptum est post indicem ipsa r. Benarionis manu¹: *Epistole Epistole vel descriptores, scriptas (184) Epistolographos metaphysicos Naxos, inscribere Zephira*. qui vir egregius cum a. 1443 episcopus Hablacorum nominatus esset², postea autem Tuscianorum episcopus appellatus hoc potius nomen etiam in librorum inscriptionibus proficitur³, hoc ipso anno codicem perfectum esse suspexit. post annum 1472 quo anno Benario mortuus est codicem non esse conscriptum clare elucet. scripsit autem Joannes Rhodius presbyter Cretensis, qui plurimos libros et in Benarionis et in Medicorum manu dexter transcripsit.⁴

Et Aristidis primum diagramma (I 7, p. 13 M) U longit ab a et cruce illa, quam multi alterius families omiserunt, et amisso B illo, quod aperit alteram partem in Ven. VI 10, altissimarum linearum ordines bene servavit. quartam quidem et septimam lineam (quae sunt numerorum) hinc longius extendit, ut a signis suis curvis separaretur. designatam vides hanc formam a codice Gualth. apud Bellermannum Fasiliter tab. 5. signum 2^a hi habent) (Ven. Fl. Vat. fl.). signum 6^a d, 24^a r vel simile (Ven. 1), signa 30 sunt r et 2, ad ea media hinc prolongatur, nunquam tamen fl. 3., post 34^a et 2^a spatia non patet de verbis diagrammati inscriptis vide (11) Bosen. alterius autem diagrammatis vel harnieriarum (quae An. tral. in

¹ hoc manifestum est, ubi comparandi cod. Marc. 819 in quo inscribitur scripta *quod Benarionis manu* ubi notandum, in Benarionis libro hic 819 refertur apud Tomicum; Bibl. Venet. p. 47, plat. 30.

² (Nicholas V) Clem. Novis Mart. 1443 primo Hablacorum et mox doctor notatus quod nomen episcopi Tuscianorum creavit. Migne, Patrologia Gr. 161 p. LIX.

³ Rhodius a 1467—1487 codices transcripsit vides apud Gualtham, gr. Palaeograph. 316. etiam anno. XVI cum scripsit filio existimavit Fabricius Bibl. Gr. V 788 et Wardii (Aldi Manu scripta tria p. 30. v. Heiberg in Philologo 49, 418. Wachsmuth in Museo Rhod. 10, 188. 19, 518. specimina scripturarum aetate apud Ouent, Facsimile de nos grecs du XV et XVI siècle (1887) tab. 30.

8. I 9 p. 22 M) ordo in U turbatus est. incipit quidem ita, (284) et in prima linea legitur α λυαυτ, β δαυαυτ et sequitur signorum 24 vel 27 series longissima, sicuti vides e cod. Ecece descriptum apud Bellermannum in tabula 5. sunt autem primæ signa hæc: π^α γ, curvatur dein cum Euseo in daria nota Γ^α (C pro E), λυδ. Γ^β, δορ. Σ^β (C pro «»), item πλεγ. Σ^β, in misal. 1^α hi omnes habent formam mixticulæ ζ, omittunt min. 2^α; quod notam ceterisq[ue] invenitur, ioniarum ultimum signum hi præbent E (reliqui recte «»). Bellermannum igitur p. 67 qui evolvit, nulla invenit concinere in U Euse. Quasi Lips. Vind., quæ abhorrent a Neap. (et Vea. VI 16). scholium autem in marg. habet U p. 6 M (αδρεγ αδρεγ ααυτ) idemq[ue] habent (44) Lips., (41) Hamb., (48 et 71) Monn., cum aliî habeant in ipso contextu (38. 84. 93. 114). — Canonis sectionem Rhœus petivit e Marc. VI 3. hoc ut suspicaris e titulo Zosimi subscripta, ita vides e verborum¹ et diagrammatum forma. quod enim omnia diagrammata, et quæ priore more in verborum contextu erant inscripta, et quæ ab altere libris in margine M picta sunt, collecta viderent et repetita in U, hæc illi intercedere necessitatem facile concedas. habet autem U ad prot. 1 figuræ illam signatam αββ (M^α) et paulo post alteram quæ vides in variis lectionibus 151, 1 (M^β); ad tertiam notam protalis demonstrandam U habet et diagramma ex M^α in duas partes dissectum et vestigia illa figuræ M^α (152, 2. 7). — Nicomachum quoque Rhœus ex hoc forte repetivit, contentant enim in titulo Πυθαγορας, ἀρσενος, ὀργανισμός, in αλφειος; 236, 7, ααυτ 31, habent magis 237, 8, γαυαυτ 31, βιντ πο 34, ααυαυτ 244, 14, δαυαυτ 246, 10, δαυαυτ (M^β) 38, δαυαυτ 260, 1 et — quod magnum videtur — utraq[ue] exhibet illum librum, quæ U numerat Meliboniam. in M quidem illud Πυθαγορας ὀργανισμός subscriptum potius videtur illi quæ anteceditur

1 Αλφειος 144, 2, δαυαυτ 14, 10, κολλικιανος 160, 2 κολλικιανος; ζ δαυαυτ 184, 2, τιν δαυαυτ 190, 11.

quod cum Ebreas falso haberet pro titulo illius partis 1.
quæ sequitur, hic puto auctor fuit erroris.¹ addo quod (184)
143, 11 M e correctura plures habet lectiones, U omnes
-iungit.² Euclidis igitur et Nicomachi doctrinas ex-
cerptas esse putabimus e Marc. VI 3, nec aliud statuen-
dum videtur de Aristoteli arte, quam cum Marci-
ano 3 vel 4 emendato concordantem invenit Marquard
p. XXV. iam ex eodem fonte manarunt fortasse pote-
ritis isagogæ illæ, cuius dubius est auctor. at hoc
in libello U et M longe inter se abhorrent, et sequitur
U cum Valicani 191 partem, quam signavi W. nam con-
cinit esse rē *συναγωγῶν* *ἑκ* p. 179, concinit materias
dispositio et pluralis *συναγωγῶν* rēve, 180, 11 uñtūn
et quæcumque WL notavi, concinant fere omnia quæ
notavi 181, et utrum illud uñtūn uñtū, concinant quæ
notavi 183 et 185, 11, nec discrepant in quibda leia et
sorta commonensia, quam in systematico systemate invenire
nō videbatur stultus aliquis 184, 11. hæc igitur Ebream
compellere apparet e fonte quodam illi W propinquissimo.
habueritque ipsam W sub oculis admodum dubio, nam
quæ quæ differant?³ nec sufficienti loci comparati, ut res
certe discerneretur. — Gaudenti quæcumque omnes codices
inter se sunt propinquissimi, propius tamen U accedit ad
Vat 182 quam ad Neapolitanum. diagrammata ab hoc
abest, et N cum habet ab 328, 19, 11 VU invenit ab
ab, 339, 1 hi habent *σύνωγ*, 11 *σύνωγ*, 330, 1 *ἀπὸ*, 11 n.
συναγωγῶν, 342, 2 *ἀπὸ* N, *ἀπὸ* VU, 345, 4 VU *σύνωγ*,
N *σύνωγ*, 361, 1 eandem habet compendii formam pro

¹ Brevenis quidem in eandem errorem incidit, cum titulo
istius *συναγωγῶν* *βιβλίου* 3. huius tamen archetypus ab istis
omnibus tantum habuisse videtur ut *σύνωγ* *συναγωγῶν*.

² Etiam alius Marciari veteris emendationis fere omnes
agnoscit, ut 187, 11, 184, 2 (non ita rē 184, 11).

³ Differunt *σύνωγ* 179, 2 (U *σύνωγ*), *συναγωγῶν* 181, 2 U vid.
n., *σύνωγ* 180, 11 (U *σύνωγ*), et 190, 2 U habet *συναγωγῶν* di
3 *σύνωγ* rē rēve (non rē rēve) et *ἀπὸ*. *σύνωγ* et *συναγωγῶν*
hi et *ἀπὸ* *σύνωγ*.

8. *ῥαγιστὴρ* in VU, 12 *ραγιστὴρ* VU, reliquos N. etiam ac (184) certas formas tant eodem in V et U, nam in particul. ad totum relinquunt 338, 34, transferunt in antecedens vocabulum 34, deinde scribunt 332, 11, 338, 8 (hyp. a par.) 332, 4, deinde 332, 14. 12, 336, 8 (lich.) et inephasias, cum N semper hoc scribat periphrastice. videtur quidem est, quod sigla musica V inde a 333, 10 non habet, U continet usque ad finem. Sed Benario hanc arte huius et doctrinae peritissimus facile sigla quae deessent ex aliis codicib., etiam ex Alpyi tabulis, supplere poterit. Caudendum igitur et V 149 illos transcripsisse, dein quae deesse videbantur ex aliis libro attulisse collatis. et p. 351, 10, ubi altera quaedam minus vocabulum *ῥα* in V suppleretur, Rhovis id in totum recepit.

In Ptolemaei libris habet diagrammata diversa ab aliorum figura. Ad caput 1 applicat haec:

ad caput 2 quattuor praecipuorum musicorum familias schemate quodam disposita, ad cap. 3 perussionum genera distinguit et est. huius modi. addit etiam quae Nicéphorus supplevit ad lā. III. Porphyrium exhibet ad I et II.

His sciam codicib., quon tantū aestimabat, alios etiam homines doctos participes esse Benario voluit. hoc ut apparet a verbis in (65) Monacensi 104 inscriptis, ibi claret a lectionibus¹ codicum 7. 11. 14. 17. 20. 40.

¹ Est etiam ubi a litterarum forma hoc apparet. nam quod deinceps in Nic. 149, a littera e iusto maiore corrigenda est, habent *ῥα* etiam vel similia Ambr., Mon., duo Lips. al. Facile etiam apographa Veneti agnoscuntur in Eccl. 148, 4, ubi Rhovis a pa ad ha. : *ῥα* transiit, et in Nic. 349, 11, ubi hic U habet

43. 43. 44 50. 51. 52 53. 51. 55. 71. 80. 84 86. n.
 pp. 104. 114. 115. 170. 123. 129 (et 174. 128. 207) (184)

quod autem opuscula una est partem ex U habuerunt, et hanc
 lectio merito dicitur vulgata.¹ quo totum velius notamus
 illorum illorum collationem et actatam, observandum est, quod
 1. U correctam sit. sunt autem minime emendata ad fidem
 Vaticanam W vel propinquam aliam:

1. in Euclide p. 152, v. η (in η²) deletum,
2. 152, v. ad locum par-ē supra pp. vel ibid.
3. 152, 18 v. η deletum η.
4. 152, 11 post δ² add. mg. pp. vel ib.,
 ε,
 θ.

5. 155, 11 post ε add. supra n.
6. 165, 19 plene corr. in plene.

Inter correctiones cum Lips. novit unam (5), Ber.
 tona (2. 5. 6). Bon. quatuor (1. 2. 5. 6), Mon. (1—6).

Par. 2456 (2—6) quinque, suspicior illam antiquam,
 hoc recentiore tempore esse transcriptam. aliam autem cum
 cramento in U correctam, quod totum Mon. novit (et ex
 17. 152, v. deletur 8), hanc qui scriptus est a. 1452,
 omnino diuersa notitia. et Gaudenzi locos emendatos
 cum respexit, in Ambrosiana notitiam esse dixit quam
 Monacensem. a scholia Aristida p. 6, 12 M cum Casare
 Margaryoni concludit Lipsianam Gualtheriano certe et
 Gaudenzius esse preferendum (Röthsch 36). ceteris
 quae rebus consideratis (44) Lipsianam patibimus
 eorum optimam et merissimam², hanc videri esse videtur

¹ η q. duo aliter plene et semper et additur mg. supposita, et
 144, v. dēpēpēpē, 155, v. dēpēpēpē, 155, v. plene dēpēpē-
 pē. doctrinam erō idem est in 11. 20. 114. cf. 110.

² Ex uno fuisse dantes Aristides colligit pp. 40. 44. 101
 v. 11. Hallermann Fuchs p. 81. Lipsianam autem (44) proli-
 -tate 40. 84. 71. 84. 82, demonstrat Casar Gaudenzi de
 Arch. 36.

³ Etiam 144, 11 ubi δ dēpē d habebat olim U, hic Lips.
 -gram habet lecturam, reliqui locum inueniunt correctum.
⁴ tamem correcte Lips. in 144, 11 pēp et 106, v. ubi dēpē.

- V. Ambn. (68) et Bar. (7), medium fore locum obtinere
(106) Beem. (11), nota minimi videntur Men. (65) scriptam
anno 1532 et Par. (114).
(108) V. Marc. 332. ch. 4^a. B. cc. XV. Basilicani legist. con-
stitutio triens capitum (15. 16. 17) s. l. III harr. Ptol.
Z. 152.
(109) V. Marc. 333. ch. 8^a. B. XV. Bononiensis epistolae ad
Fediolum *Innocentius* (Inc. φθόγγος μὲν δὲν ut Vincent
p. 290). Z. 152.
(110) V. Marc. 312. ch. 8^a. S. cc. XIII. Maximus soph. de
insolubili obiectio. ad Paell animas generatio (Vinc. 316).
Theoria expositio (pars, cf Ricc. 41) cum Pappi imagine,
ad salern habemus Vitello in Studi st. II 498. Z. 275.
(112) V. Marc. 316. ch. fol. mda. B. cc. XII. Ptol. geogr.
Heronis epistola. Z. 278.
(113) V. Marc. 321. ch. 4^a. S. cc. XIV. Plutarchus plac. phil.,
ad (Gregori) compendia de arithm. num. geom. astr. Z. 278.
(114) V. M. 324. ch. 4^a. S. XIV. Prodrumi drama mariani.
alia in quibus multa Paelli sunt epistula utraque de;
ωρίσσις et insunt ea quae in annot. pag. LXXXII nume-
rari T—4. 2. 10. de astronomia (*Paell μὲν δευτέρου*).
Z. 282.
(115) V. Marc. 325. ch. 4^a. S. cc. XIV. Pollux onom., al.,
Josephus Blacandylta de vita contemplativa (*Ἐπεὶ δὲ ἀπο-*
veritas iustitiae 140, quibus breviter indicatur, quid in se-
quentibus artibus doceatur (*ἀπὸ θεοῦ βίβλος ἐκδομένη*
φύσει) ed. Wala, Rhod. III 473. (*καὶ τὰς αἰδέας . . . ἐν το*
τῇ σοφίᾳ τοῦτο διδάσκει. μάλιστα δὲ τῇ ἱστορίᾳ
Περικλέους, πρὸ νέων κλεινῶν καὶ διαστρεψίων. sequen-
tur compendia artis rhetoricae, logicae, physicae, excerpta
ex Aristoteli de anima aliisque libris, dein compendia
quatuor artium arithmeticae, musicae, geometriae, astro-
nomicae (*ἐπισημαίνονται μάλιστα οὗτοι καὶ οἱ τεσσάραι καὶ ἀπὸ*
Χρυσαδρίου p. 1). de virtute, al. non omnia praefecta
opera praefata Blacandyltae nomina, colligitur tamen ex
lambis super dictis ipsam auctorem esse? Zan. 386. contra
vero vide ad (106) Par. 2448. cf. 385. 135. 192. 205.

V. Marc. 581. ch. 4^a. B. ex. XV. *Synagmus philes* (183)
Genus et descriptiones compendia (Blasendytas) de
 cithara. una poem. astr. Z. 810.

V. Marc. 583. ch. 4^a. B. ex. XVI. Porph. in Ptol. (188)
 I—II 7. cum tabula tesserum anacrostic ut in U. Aly-
 gina. Z. 811.

V. Marc. 585. ch. 6^a. B. ex. XIV. Jo. Pediasimus (184)
gōlōgōs pōtō dōtō (Vinc. 289)

Appendicem e Zanetti catalogo transcripsit Villotus
 Anecd. Gr. II 247. ubi nominantur hi tres libri:

V. Marc. 629. ch. 4^a. B. ex. XV. *Plotia contra echo* (180)
 Iarum. Pedias. animae gener.

642. ch. fol. B. ex. XVI. fol. 74. *matheorum collectio* (186)

643. *Eudides* — VI 3. v. supra p. XVI. —

V. Marc. appendix VI 2. ch. fol. B. XVI negligenter (187)
 scripta. *Pedias* (Vinc. 289, sed scribitur *Pe* ut est ante
gōlōgōs pōtō anacrosticōs apocrypōs). Boh., Dion. (Bell.),
 AQ qui emanavit ex V, non ex Mon. 315. *Anna-Stad* 126.
Jas Banch. Arg. I, 30.

V. Marc. VI 3 v. p. XVI

V. Marc. VI 8, olim apud Naves n. 268. ch. fol. (188)
 B. XVII. *Ann.* Nic. I et II, *Aly*.

V. Marc. VI 16 v. p. XI

Vindobonae autem in bibl. imperiali:

VI 11. ch. fol. B. XV. (olim Erkel). AQ, Zanetti de (189)
 Pyth. IV. ex lictionibus, quas affert Bell. *Trachitona*
 p. 67 et 69, colligo propinquum esse ad U. Nessel, Cat.
 bibl. (1890). IV (philes) p. 8. *Jahn* AQ. LV.

VI 17. ch. fol. *Proclus*, animae gener. (olim Baur- (190)
 Nova). *Nova* IV 16.

VI 24. ch. fol. antiq. *Aristot. phys.* amcoll. alia. Bry. (191)
 (ita. munda *Pediasini*) (fuit olim *Enche Hieronachi*, deia
Pambusi). *Nova* ib. 37.

VI 76. ch. fol. medioriter antiqua (Faggar). Bry., (192)
 Porph. in I et II. No. 47.

VI 88. ch. fol. medior. antiq. Porph. *Nessel* IV 51. (193)

VI 174. ch. 4^a. antiq. (Porph. in *organum* An) al. C¹

Elide of dēdēpēdēl, ēē dēv. omnia et exstant in (76) Neap. 2, exstant autem hermachian. sequitur Barlaami propositio artis logicæ (inc. valide pñv) et fragmentum artis et in N. — Sequitur *Geometriae de Aristotele et Platone certamine*, *Abyssus* (ad 406, 18), quæ doctrinæ aliunde petitas sunt. *Cleodidis* tamen *isagogen* et *hulas* cæcænon e N illo hausta vides ex inscripto nomine.

Castabrigianæ exstant in academiar. bibliothecæ:

Cast. 1463 (Gg II 33). chart. 4°. S XV aut XVI (18°) *Mathematica*. Hero poem. — Fuit Gg. Vallius et Alberti Pñ ut 73. — Cat. of mss. vol. III (Cambr. 1856) p. 58.

Cast. 1464 (Gg II 34). ch. fol. min. S XVI aut XV. (18°) *Cleodides* (sic), Encl. tit. α. γέωμετρον p. 148 ut in N. — Cat. 63.

Cast. 2048 (Kk V 6). ch. fol. S XVI. Aq. adnot. (18°) J. B. Haeflini excerpta e Bry. et Aq. — Cat. 674.

Cast. 2048 (Kk V 26). ch. fol. min. S XV aut XVI (18°) *Ar.*, cuius lectiones non preest abnot. a Beldem. (22°). Cat. 694.

Cast. 2070 (Kk V 28) ch. fol. min. S XV. Nicom. (18°) *arith. et harm. libb. II*. Cat. 697.

Laur. 68, 29. bamb. 4°. S XV. *Iosephi Rhacendytæ* (22°) *compendium rhetorices. compendium logicae* auctore Gregorio (summan fore eisdem verbis scripsit Nicephorus monachus cognomine Hierides). alla. *Ἀρχαὶ εἰς τὸν νοῦν τῶν μαθημάτων. arithmetica, musica* (*Μουσική* et *νομάτι* — *ὁς νόμος* vel *μετρητός*), *geometria astron.* *Γεωμετρικὴ καὶ Ἀστρον.* Band. II 459.

Laur. 87, 10. ch. 4°. S. XIV. *Aristot. phys. auct.* *Synopsis* (22°) *quattuor math. scientiarum* Bd. III 389. cf. ad 106. 165. 191.

Tabula codicum manuscriptorum.

Eimplodibus mensuris scriptis codd. B. IV, transcribentibus autem
quos distanti. mensuris XVI et XVII libros aut omnes aut
mensuras dist.

- Alpyrus B. B. 44. 50. 143. 184.
 Anonymus I. 2. 43. 73. 75. 76. 195.
 Aristides I. 40. 44. 45. 68. 73. 75. 76. 109. 149^a. 184. 192.
 Aristonem hanc B. B. 43. 44. 50. 143. 184. rhythm. B. B.
 (rec. 189.)
 Basilides I. 2. 49. 73. 75. 76. 123. 129. 182.
 Basilianus 77. 183. (rec. 182.)
 Berytus 4. 73. 75. 41. 44. 45. 73. 75. 119. 180. 189. 192.
 193. 203.
 Cleonides 76. (rec. 12. 18^a. 85. 126. 110. 111.)
 Dionysius I. 73. 75. 76. 126.
 Ecdides B. B. 44. 50. 71. 75. 171^b. 184.
 Pa-Kalides B. B. 44. 50. 143. 166. 171^b. 184.
 encyrtus Neap. 76. 143. partes in 77. 184. (rec. 12. 85.
 partes in 76.)
 Gaudetius B. 44. 73. 50. 166. 184.
 Gregorius vel Paulus 183^a. 184^a. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191.
 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 225

- Porphyrios* in I 1—4: 1, 38, 68, 78, 143, 147^a, 152.
 in I et II: 4, 33, 42, 60, 102, 128, 182, 194.
 cf. Pappus et Theonem.
Proclus pythagorica 22, 38, 71^a, 187, 193. (rec. 64, 33, 93,
 137, 182.) *minora* 28, 180. (rec. 14^a-^c, 12, 84, 179.) v. cf.
Gregorium.
Proclusius 1, 8, 4, 58, 68, 71^a, 77, 108, 119, 119, 127, 132a,
 147^a-^b, 149a-^b, 149^a et ^c, 163, 182, 188, 194, 200, cum
 schol. 28, 143. (rec. 68, 120, 161, 172.) *tabula* 77, 81, 81.
Sextus Emp. (rec. 68)
Theo Alex. in Phil. (rec. 21.)
Theo Smyrn. 23, 27, 77, 108, 144, 181. *partes* in 24, 78, 181,
 143, 148, 149^a, 164, 187.
Alia 24, 67. (rec. 12, 84, 36, 158, 190.)

I.
ARISTOTELIS
LOCI DE MUSICA.

- A. De voce (1—8).
 - B. De diesi (9—14).
 - C. De mesa (15).
 - D. De consonantia (16—20).
 - E. De artis usu (21—26).
-

Ἀριστοτέλους

A. De vita.

(L.) Περὶ ζωῆς II 8.

γ. 419^a. Νῦν δὲ πρῶτον περὶ ψόρου καὶ ζωῆς δια-
 κρίνομεν. ὅταν δὲ ὅστις ὁ ψόρος ὁ μὴ γὰρ ἐνέργου
 τῆς, ὁ δὲ θάνατος. τὸ μὴ γὰρ ἐνέργειν ἔχειν ψόρον, αἶον
 ἐνέργειν, ἴσως, — τὸ δ' ἔχειν, αἶον γαλῶν καὶ ὅτε
 παρὰ καὶ ἴσως, ὅτε θάνατος παρὰ, τοῦτο δ' ἴσως
 αἶον μεταξὺ καὶ τῆς ζωῆς ἀποκρίσθαι ὅσον ἐνέργειν.
 γίνονται δ' ὁ καὶ ἐνέργειν ψόρος καὶ αἶον ἀπὸς τὸ
 καὶ ἐν τῷ· πλεονεχὲς γὰρ ὅταν ὁ παρὰ. διὸ καὶ
 ἀλλοτρίον ὅτε ὅταν γαλῶν ψόρον ἔχειν γὰρ τὸ
 τῶν καὶ τὸ ἐνέργειν, ὅταν τὸ παρὰ ἀπὸς τὸ
 παρὰ. πλεονεχὲς δ' ἐν γίνονται ὅταν παρὰ. ὅταν δ'
 αἶον, ἐν τῷ τυχόντων πλεονεχὲς ὁ ψόρος· αἶον γὰρ
 καὶ ψόρον ἴσως, ἐν πλεονεχὲς, ἀλλὰ γαλῶν καὶ ὅτε
 ἴσως καὶ αἶον. ὁ μὴ γαλῶν ὅτε ἴσως, τὸ δὲ
 αἶον τῷ ἀποκρίσθαι πλεονεχὲς καὶ πλεονεχὲς παρὰ τῷ
 ἀπὸς ἀποκρίσθαι ἀλλοτρίον τοῦ ἀπὸς. ὅταν
 αἶον ἐν ἀπὸς καὶ ὅταν, ἀλλ' ἔστιν. αἶον ὅταν
 ὁ ψόρον αἶον ὁ ἀπὸς αἶον τὸ ὅταν, ἀλλὰ διὸ
 παρὰ πλεονεχὲς γαλῶν ἀπὸς ἀλλοτρίον καὶ ἀπὸς τὸ
 αἶον. τοῦτο δὲ γίνονται, ὅταν ὅταν πλεονεχὲς ὁ ἀπὸς

καὶ μὴ διαγυθῆ. διὰ δὲ τὴν ταχέως καὶ σφοδρῶς κίνησιν, φασί. διὰ γὰρ φθίδει τὴν κίνησιν τοῦ φανταστικῆς τῆς ἐρώσεως τοῦ δίφου, ὥστεν ἢ ἐν σπέρμει ἢ ἀρρεσθῆναι ἢ φάρμακον εὐνοῖαι τὰς φερόμεναι ταχὺ. ἡχθὲ δὲ γίνονται, ὥστε καὶ τοῦ δίφου ἰσὺς γινώσκον διὰ τὸ ἀγγεῖον τὸ διακρίνον καὶ καλῶνται ἐκρυπτοῦναι πάλιν ὃ δὲρ ἀνακισθῆναι ὥστεν σπείρειν. οὕτως δ' ἐπὶ γίνονται ἡχθὲ, ἀλλ' ἐν σπέρμει, ἐπὶ σπέρμει γὰρ καὶ τοῦ φάρμακον καλῶνται καὶ ἐπὶ τοῦ φάρμακον καὶ γὰρ τὸ φάρμακον ἀνακισθῆναι (ἐπὶ γὰρ ἢ ἐκρυπτοῦν καλῶνται φάρμακον, ἀλλὰ καλῶνται ἡμῶν τοῦ φάρμακον), ἀλλ' οὕτως ἀνακισθῆναι ὥστεν δρ' ἡμῶν ἢ καλῶνται ἢ καὶ τινος ἡμῶν καὶ ἡμῶν, ὥστε καλῶνται, ἢ τὸ φάρμακον.

6 Τὸ δὲ καλῶνται ὡς φάρμακον ἀνακισθῆναι τοῦ φάρμακον. διὰ γὰρ εἶναι καλῶνται ὃ δὲρ, οὕτως δ' ἡμῶν ὃ καλῶνται ἀνακισθῆναι, ὥστε καλῶνται σπέρμει καὶ φάρμακον. ἀλλὰ διὰ τὸ φάρμακον (p. 420) εἶναι ἐν γινώσκῃ, ὥστε μὴ καλῶνται ἢ τὸ καλῶνται. οὕτως δὲ εἰς γίνονται ἡμῶν διὰ τὸ καλῶνται ἢ γὰρ τὸ τοῦ καλῶνται καλῶνται.

6 Φάρμακον μὲν οὖν τὸ καλῶνται ἡμῶν δίφου σπέρμει κίνησιν φάρμακον ἀνακισθῆναι, ἀνακισθῆναι φάρμακον. διὰ δὲ τὸ ἐν δίφου εἶναι, καλῶνται τοῦ φάρμακον τὸ εἶναι καλῶνται. διὰ τὸ καλῶνται τὸ ἐκρυπτοῦν ἀνακισθῆναι, οὕτως καλῶνται φάρμακον ὃ δὲρ καὶ γὰρ καλῶνται ἡμῶν φάρμακον τὸ καλῶνται φάρμακον καὶ φάρμακον. οὕτως μὲν δὲ φάρμακον ὃ δὲρ καὶ τὸ φάρμακον.

20 τὸ εἶναι καλῶνται ὃ εἶναι καλῶνται. 24 δίφου
καὶ φάρμακον. 26 φάρμακον. 28 φάρμακον. 30 φάρμακον.

14 καλῶνται. Ar. de partibus anim. II 20 p. 420¹¹ ἡμῶν δὲ τῆς φάρμακον κίνησιν ὥστε τὸ φάρμακον ἐν τῇ φάρμακον τῇ φάρμακον καὶ γὰρ καλῶνται καλῶνται φάρμακον κίνησιν ὥστε. τὸ δὲ τῆς φάρμακον καλῶνται φάρμακον εἶναι φάρμακον, cf. de gener. anim. V 2 p. 781¹².

θραύεται· ὅταν δὲ καλεσθῇ θραύεσθαι, ἢ τοῦτον
 αἰσθῆται φόβος. ὁ δ' ἐν τοῖς ἀνδρὶ ἔκτασσεσθαι
 πρὸς τὸ δαιμόνιον εἶναι, ὥστε διαφθεῖναι ἀποθνήσκειν καί-
 ος τῶν διαφθορῶν τῆς αἰσθητικῆς. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐν
 ἡμέτῃ δαιμόνιον, οἱ οὐκ ἀποθνήσκειν πρὸς αἰσθῆναι τὸν
 συμπαθεῖ δόξα, ἀλλ' οὐδ' αἰς τὸ οἶός διὰ τῶν ἡμετέρων.
 ὅταν δὲ τοῦτο συμβῇ, οὐκ ἀποθνήσκει· οὐδ' ἐν ἡ μὲν αἰ-
 σθητικῇ, ὡς περὶ τὸ καὶ τῇ πόρῃ δόξαν ὅταν αἰσθῆται. ἀλλὰ
 καὶ συμβαίνει τοῦ ἀποθνήσκειν ἢ μὴ ἐν ἡμετέρῃ αἰσθῆναι τὸ οἶός
 ὅταν τὸ αἰσθῆται· διὰ γὰρ αἰσθῆναι τὸν αἰσθῆται ὁ δὲ
 αἰσθῆται ὁ ἐν τοῖς ἀνδρὶ ἀλλ' ὁ φόβος ἀλλοτρίος καὶ
 οὐκ ἡμετέρων. καὶ διὰ τοῦτο φασὶν ἀποθνήσκειν τὸν αἰσθῆται καὶ
 ἡμετέρων, οἱ ἀποθνήσκειν τὸν ἔκτασσεσθαι τὸν αἰσθῆται.
 αἰσθῆται δὲ φασὶν τὸ τυττάμενον ἢ τὸ τίποτε· ἢ καὶ τ
 αἰσθῆται, τὸν δ' ἡμετέρων· ὅταν γὰρ ὁ φόβος αἰσθῆται
 τοῦ ἀποθνήσκειν ἀποθνήσκειν τὸν αἰσθῆται τοῦτον ὅταν τὸ
 ἀποθνήσκειν διὰ τὸν αἰσθῆται, ὅταν τὸν αἰσθῆται. οὐ δὲ τὸν
 αἰσθῆται αἰσθῆται φασὶν τυττάμενον καὶ τίποτε, οἷον δὲν
 αἰσθῆται βάλον βάλον· ἀλλὰ διὰ τὸ τυττάμενον ἡμετέρων
 αἰσθῆται, ὡς τὸν αἰσθῆται αἰσθῆται καὶ αἰσθῆται.
 αἰ δὲ διαφθορὰ τὸν φασὶν αἰσθῆται· ἐν τῇ καὶ α
 αἰσθῆται φόβος ἀποθνήσκειν· αἰσθῆται γὰρ αἰσθῆται φασὶν
 οἶός ἀποθνήσκειν τὸ χρώματι, οἷον οἶός αἰσθῆται τὸ
 αἰσθῆται καὶ τὸ βάλον. αἰσθῆται δὲ αἰσθῆται αἰσθῆται
 αἰσθῆται αἰσθῆται· τὸ μὲν γὰρ αἰσθῆται αἰσθῆται
 ἐν αἰσθῆται αἰσθῆται καὶ αἰσθῆται, τὸ δὲ βάλον ἐν αἰσθῆται
 αἰσθῆται. οὐ δὲ αἰσθῆται τὸ αἰσθῆται, τὸ δὲ βάλον αἰσθῆται, ἀλλὰ
 αἰσθῆται αἰσθῆται τὸ μὲν διὰ τὸ αἰσθῆται ἢ αἰσθῆται αἰσθῆται, αἰσθῆται

17 οὐ δὲ αἰσθῆται τὸ αἰσθῆται αἰσθῆται Platonis. Por-
 phyrius ad Ptolemaei hanc. I, 8 p. 227. cf. Platonis Timaeum
 70B. sed cf. etiam infra locum (B) e Topica excerptum.

δὲ διὰ βραχυτέραν. (p. 420¹) καὶ ἵστανται ἀνέλεγον ἔχειν
τὴν παρὰ τὴν ἑστῆς ἐξῆς καὶ ἀμφὶ τὸ μὲν γὰρ ὅτι
οἷον κινεῖται, τὸ δ' ἀμφὶ οἷον ἄθροισμα διὰ τὸ κινεῖται τὸ
μὲν ἐν ἑλίῳ, τὸ δὲ ἐν πύλῳ, ὡς αὐτοῦ αὐτοῦ τὸ μὲν
καὶ τὸ δὲ βραχὺ εἶναι.

Περὶ μὲν οὖν πόρον ταύτης διακρίσθαι ἢ δὲ
φανερὴ πόρος εἰς ἵστανται ἐκφύγειν τὴν γὰρ ἀνέλεγον
οὐκ ἔστι φανερὴ, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὴν λέγεται φανερὴ,
οἷον αὐτὸς καὶ ἑλῖος καὶ ἵστανται ἄλλοι τὴν ἀνέλεγον ἀνέ-
λεγον ἔχει καὶ μὲν καὶ ἀνέλεγον ἵστανται γὰρ ἵστανται
καὶ ἢ φανερὴ ταύτης ἔχει, καλλὶ δὲ τὴν ἑλῖος οἷον ἔχειται
φανερὴ, οἷον τὸ τε ἀνέλεγον καὶ τὴν ἀνέλεγον ἐκφύγειν,
καὶ ταύτης ἐκφύγειν, ἀνέλεγον πόρος ἀνέλεγον εἰς ἵστανται ὅ
10 πόρος. ἀλλ' οἱ λεγόμενοι φανερὴ, οἷον ἐν τῷ Ἀνέλεγον,
φανερὴ ταύτης βραχυτέρας ἢ αὐτὴ ἑλῖος αὐτοῦ. φανερὴ
δ' ἵστανται ἑλῖος πόρος καὶ οἱ τὴν ἀνέλεγον πόρος. ἀλλ'
ἵστανται φανερὴ ταύτης αὐτοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνέλεγον
ταύτης δ' ἵστανται πόρος, ἐκφύγειν δὲ φανερὴ ταύτης πόρος ὡς
ἀνέλεγον τὴν ἑλῖος. ἢ γὰρ τὴν ἀνέλεγον πόρος ἀνέλεγον
ταύτης ἢ φανερὴ ἵστανται πόρος, αὐτοῦ τὴν γὰρ ἵστανται
τὴν γὰρ καὶ τὴν ἀνέλεγον, ὅτι ἢ μὲν γὰρ ἀνέλεγον
αὐτοῦ (ἀνέλεγον καὶ ἀνέλεγον ἀνέλεγον), ἢ δ' ἀνέλεγον ἵστανται
τοῦ αὐτοῦ, — οἷον καὶ τὴν ἀνέλεγον πόρος τὴν ἀνέλεγον
21 τὴν τὴν ἵστανται πόρος ἀνέλεγον, ... καὶ πόρος τὴν φανερὴ,
ἵστανται ἀνέλεγον τὸ αὐτοῦ. ἀνέλεγον δὲ τὴν ἀνέλεγον ὅ φανερὴ
φανερὴ ὅ δ' ἵστανται καὶ τὸ πόρος ἵστανται ταύτης, ἀνέλεγον

9 ἀνέλεγον cf. infra list. assim. T 14, 4. probabile est ἀνέ-
λεγον ἀνέλεγον πορος ἀνέλεγον ἀνέλεγον ἀνέλεγον. Translatio-
burg ad hanc locum. 10 ἀνέλεγον ὅ τὴν φανερὴ τὴν γὰρ
ἀνέλεγον list. assim. IV 2, 1. Graf de Grammont τὸ ἀνέλεγον
(Machberg 1849) p. 144. Graf de Grammont Zur Frage der Metastasis-
kollisions (Graz, 1892. Berlin) 187. 11 πόρος πόρος. Trans-

πότερ γὰρ τῷ μαρίῳ πλεόντων ἔστι τὸ θιγεῖν τὸ πρὸς
 τὴν ἄλλαν. θείον δὲ τῆς ἀνατολῆς καὶ ὁ κατὰ τὴν
 καρδίαν τόπος πρῶτος· διὰ ἀναγκάσιν αὖτις ἀναπνο-
 μένου εἶναι τὸν ἄρα. θύει ἡ πλεονεχία τοῦ ἀναπνο-
 μένου ἄρατος ὑπὸ τῆς ἐν τοῖς τοῖς μαρίῳις φύξης
 πρὸς τὴν καλουμένην ἀραγρίαν φωνὴ ἵσται· οὐ γὰρ
 αὖτὲς ἔχον φῶρος φωνή, καθάπερ αἰσῶμεν (ἴσται γὰρ
 καὶ τῇ γλῶττι φασαῖν καὶ ὡς οἱ βήματα), ἀλλὰ διὰ
 ἑσπερίον τι αἶναι τὸ εὐκτεον καὶ μετὰ φωνησάσας τινός·
 σημαντικὸς γὰρ δὲ τις φῶρος ἵσται ἡ φωνή καὶ οὐ
 τοῦ ἀναπνοσμένου ἄρατος ὁσπερ ἡ βελί· (p. 421) ἀλλὰ
 τοῦτοι τότῃ τὸν ἐν τῇ ἀραγρίᾳ πρὸς αὐτήν. σπῆνται
 δὲ τὸ μὴ θύνασθαι φωνεῖν ἀναπνέοντα μὲν θυπνέοντα,
 ἀλλὰ κατέχοντα· καὶ γὰρ τοῦτο ὁ κατέχων. φωνεῖν
 δὲ καὶ θύειν οἱ ἐχθροὶ θύονται· οὐ γὰρ ἔχοντα φέρονται.
 τοῦτοι δὲ τὸ μέριον οὐκ ἔχοντα, οὐ αὐθόχοντα τὸν
 ἄρα οὐδ' ἀναπνέοντα.

(2.) Περὶ ἔφων γενέσεως V 7.

p. 185¹⁴. Περὶ μὲν οὖν ὀβριότητος καὶ βαρύτητος
 τῆς αὐτῆς αἰτίας αἰσθάνειν αἶναι, ἦτοι καὶ τῆς μετα-
 βολῆς ἢ μεταβολῆς πῶς ὅτι καὶ πρᾶντορας. τὸ
 μὲν γὰρ ἔστι πάντα πᾶσι καὶ ὅτι ὀβριότητος φθόγγεται,
 τὸ δὲ βῆναι οἱ πόσῃ βαρύτερον. τὸ δ' αὖτὲς συμ-
 βῆναι καὶ καὶ τὸν ἀρρήθῃον καὶ θύλῃον· ἐν μὲν γὰρ
 αὖτὲς ἔστι γενέσθαι τὸ θύλῃον ὀβριότητος φθόγγεται τοῦ
 ἔφῃοντος (μάλιστα δ' ἑσπερίον καὶ τὸν ἀνθρώπῃον
 τοῦτοι· μάλιστα γὰρ τοῖς τοῖς τῆς θύλῃος ἀνέ-
 λκων ἡ φωνὴ καὶ τὸ λόγῳ χρῆσθαι πόσῃ τὸν ἔφῃον,
 τοῦ δὲ λέγου ὡς αἶναι τῆς φωνῆς). καὶ δὲ τὸν βῆναι
 αὖτὲς βαρύτερον γὰρ οἱ θύλῃον φθόγγεται τὸν

ταύτων. τότες μὲν οὖν ἔστιν φανήν ἔχει τὸ ἔχει καὶ
 τί ἐστι φανή καὶ ἴδιος ὁ πόρος, τὸ μὲν ἐν τοῖς ἀπὸ
 2 ἀποδείξεως εἰρηται, τὸ δ' ἐν τοῖς ἀπὸ φύξης. καὶ δὲ
 βαρὺ μὲν ἔστιν ἐν τῷ βαρύνειν εἶναι τὴν κίνησιν,
 ὁδὸ δ' ἐν τῷ ταχύνειν, τοῦ δὲ βαρύνειν ἢ ταχύνειν κίνε-
 σιν τὸ κινεῖν αἰετὸν ἢ τὸ κινεῖσθαι, ἔχει τὸ αἰε-
 τόν. φανὲ γὰρ τινος τὸ μὲν κατὰ βαρύνειν κινε-
 σθαι, τὸ δ' ἄλλοιον ταχύνειν, καὶ ταύτην αἰετὸν εἶναι
 τοῦ τὸ μὲν βαρύνειν εἶναι, τὸ δ' ὁδύνειν, λέγοντες
 μέχρι τούτων καλῶς, ἴδιος δ' τὸ καλῶς. τὸ μὲν γὰρ
 γίνεσθαι ὁδύνειν εἶναι λέγεσθαι τὸ βαρὺ ἐν μεγέθει τὸ
 εἶναι τοῦ κινεῖσθαι (καὶ γὰρ ταῦτα, καὶ μακρὸν καὶ
 βαρὺ φανίζεσθαι τὸ ὁδύνειν, ὁδύνειν δ' οὐδὲν αἶμα
 καὶ ὁδὸ), καὶ θεοὶ γινώσκοντες εἶναι φάνει ἢ βαρυ-
 φανία καὶ ἐν τοῖς μέγεθος (p. 181) τὸ βαρὺ τὸν σιν-
 τίανον βλάνειν τὸ γὰρ βλάνειν ἐν ταχυτάτῃ, ἢ δὲ βα-
 2 ρύνειν ταχυτάτῃ τῇ. ἀλλ' ὁμοίᾳ ἔστιν ἔστιν τὸ βαρὺ
 καὶ ὁδὸ ἐν φανὴ μεγετοφάνει καὶ μακροφάνει (ἐστὶ
 γὰρ καὶ ὁδύνειν μεγετοφάνει καὶ μακροφάνει βαρυ-
 φάνει ὁμοίᾳ, ὁμοίᾳ δὲ καὶ κατὰ τὴν μέγεθος τὴν
 ταύτην), ἀπὸ δὲ τῆς δὲ τῇ ἄλλῃ διακρίνεται (λέγει
 δὲ μεγετοφάνει καὶ μακροφάνει) ἢ αἰετὸν καὶ ἀε-
 γόνει τοῦ κινεῖσθαι; αἱ οὖν κατὰ τὴν ταχύνειν
 ἔστιν διακρίνεται τὸ ὁδὸ καὶ βαρὺ, διακρίνεται τὸ αἰετὸν
 εἶναι μακρόφάνει καὶ μεγετοφάνει, καὶ ὁδύνειν καὶ

τὸ βαρύνειν ἢ ταχύνειν οὐδὲν. 13 μὴν τινος, βαρὺ οὐδὲν.

Et magis est manifestum, si forte non sit manifestum, non
 manifestum est non manifestum est manifestum, non manifestum est non
 manifestum est non manifestum est non manifestum est non manifestum est non
 manifestum est non manifestum est non manifestum est non manifestum est non

μαρτύρουν· οὐτοι δὲ ψεύδουσιν, οὐτοι δ' ὅτι τὸ μέγα π
καὶ τὸ μακρὸν καὶ τὸ πολλὸν καὶ τὸ ἐλάχιστον τὰ μὲν
ἐκείνους λέγεται, τὰ δὲ πρὸς ἑλλήνην. μαρτυροῦνται μὲν
οἱ τινες ὅτι καὶ τὸ πολλὸν ἐκείνους εἶναι τὸ κοινότερον,
μαρτυροῦνται δὲ καὶ τὸ ἐλάχιστον, μαρτυροῦνται δὲ καὶ ἀρῶνται
ὅτι καὶ πρὸς ἑλλήνην ταῦτα ἔχουσιν τὴν διαφορὰν. ἴδον
μὲν γὰρ ἐκαστὸν τὸ κοινότερον τῆς τοῦ κοινότερος
τοῦ ἐκείνου, ἀνδράσι βραδείας φέρεσθαι τὸ μαρτυροῦνται ὅτι
δ' ἐκαστὸν ταῦτα, ταχέως τὸ δ' ἰσχυρὸν διὰ τὴν ἰσχυρίαν
ὅτι μὲν πολλὸν κοινὸν βραδείας ποιεῖ τὴν κίνησιν, ὅτι
δὲ διὰ τὸ κρατερεῖν ταχέως. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον
καὶ τὸ κοινότερον τὸ ἀσθενὲς καὶ μὲν πλείονα κοινότερα
τῆς δυναμείας βραδείας ποιεῖ τὴν κίνησιν, τὸ δὲ δι'
ἀσθενέστερον διὰ κοινότερα ταχέως. Αἱ μὲν οὖν αἰτίαι α
καὶ ἀντιθέσεων εἶναι τὸ μέγα πάντα καὶ τὰ ἀρῶνται
εἶναι μέγα μαρτυροῦνται, μέγα τὸ κρατερώτατον, μέγα τὸ
ἐξῆναι καὶ θῆλει, πρὸς δὲ τοῖς ταῖς καὶ τὸ τοῖς κο
πρῶτον δὲ ψεύδονται καὶ τοῖς τὸ τὸ σῶμα ἔχοντες,
ὅτι δὲ καὶ γίνονται γινώσκοντες μάλιστα ὁμοφρονήσαντες
γίνονται, τῆς ἡμετέρας ἀντιθέσεως τῆς τῶν αὐτῶν. καὶ α
μὲν οὖν πλείονα ταχέως ἔστι καὶ θῆλει δὲ ὁμοφρο
νῶν ἐλάχιστον κοινότερα ὅλα ἀρῶνται ὅτι ταχὺ γὰρ
ὁ ἐλάχιστος φέρεται, τὸ δὲ ταχὺ ὅτι ἐν φωνῇ. αἱ δὲ
μέγιστοι καὶ αἱ βίαι αἱ θῆλαι, αἱ μὲν διὰ τὴν ἡλικίαν,
αἱ δὲ διὰ τὴν φύσιν τῆς θηλικίτης εἶναι ἰσχυρὸν ἔχουσι
τὸ μέγιστον ὅτι κοινότερα, πολλὸν δὲ κοινότερα μαρτυροῦνται
ὅτι (p. 787^b) μαρτὺ γὰρ τὸ βραδείας φέρεται, ὅ
δὲ πολλὸν ἀπὸ φέρεται βραδείας. πλείονα δὲ κοινότερα
οὐτοι, τὸ δ' ἐλὼ ἐλάχιστον, διὰ τὸ τὸ ἀγγεῖον, δι' αὐ

7 καὶ ἀντιθέσεων, cf. infra § 8 μέγα δὲ κοινότερα cf. § 11,
ἀσθενέστερον δὲ, cf. de anima II 8, 11.

πρώτον φέρεται τὸ πινόμεν, τοῦτοις μὲν διδόντες ἔχον
 μέγα καὶ πολλὰ ἀπολαμβάνειν ὅρα κινεῖν, τοὶ δ'
 7 ἄλλοις εὐταρμέντοις εἶναι. πρῶτος γὰρ τῆς ἡλικίας
 ἔσχον μέλλον τοῦτο τὸ μέρος τὸ κατὸν ἐν ἐκείτοις,
 ὅστε μεταβάλλουσιν εἰς ταύτην, καὶ τὰ μὲν ἄρ-
 8 φωνε βαρυφωνότερα γίνεται αὐτὰ αὐτῶς, τὰ δὲ βαρέ-
 φωνε ἄφρωνότερα· ὁμοίως οἱ ταῖροι ὁμοφωνότερα
 τῶν μώσχων καὶ τῶν θηλειῶν βοῶν. ὅτι μὲν οὖν
 πᾶσι ἢ ἔσχις ἐν τοῖς νεύροις, διὰ καὶ τὰ ἀμαρτάνοντα
 ἔσχον μέλλον· διαφθρα γὰρ τὸ πᾶν μέλλον καὶ εὐνοια. α
 ὅτι δὲ τοὶ μὲν νεῖαι οἶμαι ἀκράτιστα, τοὶ δὲ γρη-
 9 σκουνοὶ ἥδη ἀνίσταται ἡ συντομία, διὰ ἄρως ἀσθενῆ καὶ
 10 ἀδύναται πρὸς τὴν κίνησιν. μέλλουσιν δ' οἱ ταῖροι νε-
 φώδεις καὶ ἡ καρδία· διότι συντομον ἔχοντες τοῦτο
 τὸ μέρος ὅ καὶ κινεῖται τὸ πινόμεν ὅσῃν γοργῶν τετα- α
 μένως νευράνῃ. ὁμοίως δὲ ταυάνῃ τῆς φέουσι οἶμα ἢ
 καρδία τῶν βοῶν τῇ καὶ ἀσπασθῇ ἡγλίνεσθαι ἐν ἐκείνῃ
 11 αὐτῶν· τὰ δ' ὅσα ἔχει τῆς τοῦ νεύρου φέουσι. ὁ-
 ταρμέντοις δὲ πάντα εἰς τὸ θῆλε μεταβάλλει, καὶ
 διὰ τὸ ἀκράτεια τῆς ἔσχον τῇ νευράδῃ ἐν τῇ ἀρχῇ α
 ὁμοίαν ἀφίγει φωνὴν τοῖς θηλείαις. ἢ δ' ἀνέως παρο-
 πλάσει γίνεται, ὅσῃν δὲ αἱ τις γοργῶν καταπίνας
 σύντομον ποιῆται τῇ ἡλικίᾳ καὶ βίῳ, οἷον δὲ ποι-
 12 εῖται αἱ τοῖς ὁμοῖς ἰσχυροῦσαι. καὶ γὰρ αὐτὰ τὴν
 στιγμήν καταπίνας προσέπειται τῇ καλομένην α
 ἀσπασθῇ. οἷον γὰρ ἡ τῶν ἔργων φέουσι προσήχεται
 πρὸς τοῖς σπασματικῇ πύρσι, οἷον δ' ἐν τῇ φι-
 13 βίᾳ, ἥ ἢ ἀρχὴ ἐκ τῆς καρδίας πρὸς αὐτῇ τῇ κινεῖται
 τῇ φωνῇ. διὰ καὶ τῶν σπασματικῶν πύρων μετα-
 14 βάλλονται πρὸς τὴν ἡλικίαν, ἐν ἣ ἥδη θίγονται τὸ α
 σπῆμα ἀκράτεια, σπασμαβάλλει καὶ τοῦτο τὸ μέρος,

ταύτων δὲ μεταβάλλοντες καὶ ἡ φωνὴ μεταβάλλει,
 πολλοὶ μὲν ἐν τοῖς ἀόριστοις, συμβαίνει δὲ ταῦτό καὶ
 καὶ τῶν θηλυῶν, ἀλλ' ἀσθενέστερον, καὶ γίνεται ὁ κα-
 λώταί τις ἐκ τῶν ἀσθενῶν, (p. 788) ὅταν ἀνάμεικτος ᾖ ἡ
 φωνή· μὲν δὲ ταῦτα καθίσταται εἰς τὴν τῆς ἀναστροφῆς
 ἡλικίας βαρύνοντα ἢ ὀξυπνόντα. ἀναρρομφάνων δὲ ὡς
 τὸν ὀξυπνὸν αἰστανται ἡ τῶν τῶν κείνων ὁμοιωσὶς ἀπὸ
 τῆς κοφῆς καὶ τοῦ ὀξυπνίου ἀναρρομφάνων τοῦ βό-
 ρου· τοῦτου δ' ἀναρρῶν καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ κωλύου τὴν
 φωνὴν αἰστανται κατὰ τὸν αἰσθὲν λόγον. οὐδὲ μὲν αἰσθ-
 νόντων τὴν αἰσθάνειν τὸ ἀναρρομφάνων μεταβάλλει εἰς τὸ
 ὀξυπνὸν τὴν τι φωνὴν καὶ τὴν ἄλλαν κοφῆν, οὐδὲ τὸ
 συμβαίνειν αἰστανται τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἡ ὀξυπνὸν τὸ αἰ-
 στανται ἡ συντονία· ἀλλ' οὐκ ὁμοιωσὶς τῶν ἀναρρομφάνων
 αἰστανται τοῖς ὀξυπνῶν αἰστανται ὁμοιωσὶς πολλὸν ἀρχῶν. ἀλλὰ
 πολλοὶ μετασπέντες μεγάλων αἰστανται γίνονται, οὐδὲ δ'
 αἰστανται, ἀλλ' ὅταν συμβαίνει ἀρχῶν ἀναρρομφάνων· αἱ
 τῆς ἀρχῆς μεγάλων αἰστανται πολλοὶ τῆς ἀναρρῶν μεγάλων
 αἰστανται· ταῦτα γὰρ αἰστανται τὸ ἀρχῶν αἰστανται, τὸ αἰσθάνειν μὲν
 αἰστανται αἰστανται πολλὸν, ταῦτα δ' ἄλλο ὁμοιωσὶς μεγάλων.

Τὸ δὲ φωνὴν τὸ μὲν ταῦτα συνάσταται τὸν 11
 αἰστανται βαρύνοντα αἰστανται, τὸ δ' ὀξυπνόντα, συμβαί-
 νεται καὶ ἡ ὀξυπνότης τοῦ αἰσθάνειν καὶ ἡ κοφῆ· τὸ
 μὲν γὰρ ὀξυπνὸν αἰστανται διὰ κοφῆς αἰστανται βαρύνον-
 ταν, τὸ δὲ κοφῆ διὰ λατύνοντα αἰστανται. ὁμοιωσὶς
 δὲ ταῦτα καὶ καὶ τὸν αἰσθάνειν· αἱ γὰρ ὀξυπνότης τὸ
 αἰστανται γράμματα καὶ αἰστανται πρῶτον, αἰστανται αἱ
 αἰστανται, βαρύνοντα αἰστανται. τῆς δὲ ἀναρρομφάνων 12
 αἰστανται καὶ τοῦ αἰσθάνειν αἰστανται τὴν φωνὴν καὶ αἰστανται τῆς
 αἰστανται· ἀναρρῶν τὸ τὸ μέγιστον καὶ τὸ ὀξυπνόντα δὲ
 αἰστανται ἡ φωνή, ἡ ἀρχὴ ἡ αἰστανται αἰστανται ἡ ἄλλαν

ἡραλιν ἢ ἀνέμωλον. ὅθλιον δ' ἔστιν ἑσπέρως τις ἐσπέρως
 παρὲς τὴν ἀπέρωλον ἢ προχόνως γίνεσθαι ἐκὸς τινος καί-
 θους· τίς γάρ καὶ ἡ φωνὴ γίνεσθαι ἀνέμωλον. — τῆς
 δ' εὐκαρφίας, ἐν μάλιστα ἢ σιληρόν ἢ τὸ ἄρκετον.
 τὸ μὲν γὰρ μάλιστα δίδωται ταπεινέσθαι καὶ παντο-
 δεινὸν γίνεσθαι, τὸ δὲ σιληρόν οὐ δίδωται, καὶ τὸ μὲν
 μάλιστα καὶ μικρὸν δίδωται καὶ μέγα φθίγγεσθαι, διὸ
 καὶ ὅθι καὶ βαρὺ ταπεινέσθαι γὰρ ἡρόδωτος τοῦ πανό-
 μετος καὶ πτότο γινόμενον ἡρόδωτος μέγα καὶ μικρὸν ἢ
 δὲ σιληρόνως διακρίνεται. (p. 188⁷) καὶ μὲν εἰς φωνῆς,
 ὅσα μὴ πρότερον ἐν ταῖς παρὲς αἰσθητικῶς διακρίνεται καὶ
 ἐν ταῖς παρὲς φωνῆς, καταστῆναι ἀρξέσθαι.

(3.) Τοπικὸν A 15. (ed. Par. I 13, 4 et 7.)

p. 106²². Φωνὴ γὰρ λευκὴ καὶ μέλαινα λέγεται,
 ἡμεῖος δὲ καὶ χροῖα. ταῖς μὲν εἰς ἐνέμωλον οὐδὲν
 διακρίνεται, ἐπὶ δὲ εἶδει καταθέσθαι ἐν αὐταῖς εὐθείας ἢ
 διασπαρῆ· οὐ γὰρ ἡμεῖος τὸ τε χροῖα λευκὸν λέγεται
 καὶ ἡ φωνή. ὅθλιον δὲ καὶ τοῦτο καὶ διὰ τῆς αἰσθητικῆς
 τὸν γὰρ αὐτὸν ἐπὶ εἶδει ἢ αὐτῇ αἰσθητικῇ, τὸ δὲ λευ-
 κὸν τὸ καὶ τῆς φωνῆς καὶ τοῦ χροῖατος οὐ εἰς αὐτῆς
 αἰσθητικῆς κρινομένη, ἀλλὰ τὸ μὲν ἦρα, τὸ δὲ δαυρ.

p. 106²⁴. . . . Τὸν μὲν λευκὸν πὶ δαυρ μέλαν, εἰς δὲ
 μετὶν . . . εἰς λευκὸν καὶ μέλανος ἐν χροῖατι μὲν τὸ

14 Φωνὴ λευκὴ. cf. Boetius Exp. ad. text. 40. τῆς δὲ
 φωνῆς ἡ μὲν τις ἄρα ὅθλιον, ἡ δὲ βαρὺ, μεταφραστικῶς
 δαυρ εἰς λευκὸν τῆς ἀφ' ἧς αἰσθητικῆς διακρίνεται καὶ τὸν
 λευκὸν τῆς φωνῆς. καὶ τὸν γὰρ εἰς λευκὸν καὶ μέλανος καὶ
 τῆς ἀφ' ἧς αἰσθητικῆς διακρίνεται ὁ πῶς καὶ τὸ θάλασσιν ἡμεῖος καὶ
 καὶ τὸν βαρὺ, εἰς αὐτὸν κρινομένη καὶ τῆς φωνῆς εἰς μὲν αὐτῆς
 κρινομένη τῆς δαυρ — ὅθλιον, τῆς δὲ δαυρ θάλασσιν —
 βαρὺ. καὶ οὐ θάλασσιν, εἰ δαυρ φωνῆς τῆς καὶ μέλανος καὶ
 λευκῆς φωνῆς δαυρ εἰς αὐτῆς τῆς ἀφ' ἧς αἰσθητικῆς διακρίνεται,
 δαυρ καὶ δαυρ εἰς αὐτῆς τῆς ἀφ' ἧς ἀρξέσθαι τῆς μεταφραστικῆς.

Δικτος. φανεί μὲν οὖν οὐδενὶ τῶν ἄλλων μαρτὼν
εὐθέως αὐτὸν ἐκ φέρουσι· ἀλλ' ὅσα μὴ ἔχῃ πιστεύουσα,
αὐτὸς φησὶ γινώσκουσι· διὰ δὲ Δικτος δι' ἣ τῆς φωνῆς ἴσται τῇ
γινώσκουσι διακρίνουσι. τὸ μὲν οὖν φανόμενα ἢ φωνὴ
καὶ ὁ ἀκούων ἀκούων, τὸ δὲ ὁρῶν (p. 335¹⁶) ἢ γινώσκουσι
καὶ τὸ γινώσκουσι ἢ ὁ ὁρῶν ἢ διακρίνουσι ἴσται.

(1.) V 14, 4. p. 345¹⁸. Ὡς μὲν οὖν ἐστὶ τὸ καλὸν, καθά-
περ εἰρημν, διακρίνει ἢ φωνὴ τῶν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ τῶν
θελουσιν ἐκ τῆς βαρύνουσιν φησὶ γινώσκουσι τὸ ἀφ' ἑαυτῶν τῶν
θελουσιν, ἴσται ἴσται ἀκούουσιν τῆς φωνῆς. οὐ μὲν οὖν
ἐν κατὰ γὰρ τοὺς ἔχουσιν, ἀλλ' ὁρῶν τοὺς ἴσται, οὐκ
ἐστὶ τῶν ἴσται. ἐστὶ γὰρ τοὺς τῶν θελουσιν τὸ ἀφ' ἑαυτῶν
βαρύνουσιν φησὶ γινώσκουσι καὶ οἱ μὲν οὖν τῶν καλῶν. ἀλλ'
καὶ τῶς φωνῆς τὸ διακρίνουσι μετακρίνουσι ὁρῶν-
τός· οἱ τὸ θελουσιν γὰρ μετακρίνουσι τὸ διακρίνουσι. (VI 10, 4 v. infra p. 35.)

(8.) VII 1, 1. p. 381¹⁷. Περὶ δὲ τὸν αἰσθῆν γινώσκουσι
(ἐκ τῶν ἴσται τοὺς ὁρῶν κατὰ τῶν καλῶν τῶν ἀφ' ἑαυτῶν) ἢ
τῆς φωνῆς μετακρίνουσι ὁρῶν ἐστὶ τὸ τραγῶν καὶ
κατακρίνουσι, οὐκ ἔστι ὁρῶν οὐκ, οὐκ πᾶσι βαρύνουσιν,
οὐκ πᾶσι ἔχουσιν, ἀλλ' ὁρῶν φανόμενα τῶν κα-
τακρίνουσι καὶ τραγῶν γινώσκουσι· ὁ κατὰ τῶν τρα-
γῶν... 3... καὶ τῶν θελουσιν... (p. 381¹⁷)... καὶ ἢ
φωνῆς τῆς καὶ τῶν κατὰ μετακρίνουσι περὶ τὸν γινώσκουσι
τοὺς ἐστὶ τὸ βαρύνουσιν. Ὡς μὲν γὰρ γινώσκουσι ἀκούων
ἀκούων, οἱ δὲ τῶν κατὰ τῶν καλῶν, ὁρῶν καὶ
οἱ κατὰ τῶν ἀκούων ἀλλ' ὁρῶν ἢ φωνῆς ὁρῶν ἢ
τῶν θελουσιν κατὰ τῶν ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ ὁ κατὰ τῶν
αὐτῶν τῶν κατὰ τῶν ἀκούων.

17 ἀκούων, cf. quae attulimus ad librum de anima. III 2, 2.

B. De dial.

(9.) Ἀνολογισμὸς ὁμοίων I 23.

p. 84^{ab}. Ποταπὸν ἐν τοῖς ὁμοίαις ἢ ἀρχὴ ὁμοίων, τοῦτο δ' ἐστὶν τοῦτο πανταχοῦ, ἀλλ' ἐν βίαις μὲν μὴ, ἐν δὲ μέλει δέσποισι, ὁμοίον δ' ἐν ἑλλει, οὕτως ἐν συλλογισμοῖς τοῖς ἐν (p. 85) πρώτοις ἀμφοτέρω, ἐν δ' ἀποδείξει καὶ ἀναγωγῇ δ' οὐκ.

(10.) Περὶ κλισιόσεως 6.

p. 445^{ab}. Τὸ παραπομπόμενον λαμβάνει (p. 446) τὴν ἀρχὴν ὁμοίων, καὶ οὗ ὅμοιος λαμβάνεται, καὶ ὁ ἐν τῇ διέσει φθόγγος λαμβάνεται, καὶ οὗτοι συνιστοῦσι τὸν ὁμοίον τοῦ μέλους παντὸς τὸ δὲ διδόντες τὸ τοῦ μεταξὺ πρὸς τοῖς ὁμοίοις λαμβάνει. ὁμοίους δὲ καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις κλισιόσιν τὸ μικρὸν πόρην ὁμοίον τῶν ὁμοίων, ἀναγωγῇ δ' οὐκ, ὡς γινώσκοντες.

(11.) Τὸν Μιτὰ τὰ φυσικά IV 6. IX 1. IX 2. XIII 1.

IV 6, 12. p. 1016^{ab}. Τὸ πρῶτον μέρος ἀρχὴ ἢ πρῶτον γνωρίζον, τοῦτο πρῶτον μέρος ὁμοίων φθόγγων ἀρχὴ οὐκ τοῦ γνωστοῦ πρὸς ὁμοίων τὸ ἐν. τοῦτο δὲ ἐν πρῶτον τοῖς γένει τὸ ἐν. ἑκάστη μὲν γὰρ φθόγγος, ἑκάστη δὲ τὸ φωνὴν ἢ ὁμοίον βίαιος δ' ὁμοίον καὶ κλισιόσιν ὁμοίων. πανταχοῦ δὲ τὸ ἐν ἢ τὸ ὁμοίον ἢ τὸ ὁμοίον ὁμοίων.

ὅτι ἐν τῇ διέσει φθόγγος λαμβάνεται, οὗ αὖ παραπομπόμενον ἀνολογισμὸς ἀνολογισμὸς, non περιλαμβάνεται singuli vocis etiam alio genere. cf. probl. XIX 2, 4. Jam ad Buchii locum (ana. lycol Arg. 1881) p. 4. An Qu. I 7, p. 14 M. ὁμοίον ὁμοίων τὸ ἀναγωγῇ τῇ φωνῇ ὁμοίων, ὅτι διδόντες ὁμοίων οὐκ.

- 7 (12.) IX 1, 2, p. 1062^a 30. Μίτρον δένει, φ' τὸ ποσὸν
 γιγνώσκεται· γιγνώσκεται δ' ἢ ἐκ τῆς ἀριθμοῦ τὸ ποσὸν
 ἢ ποσόν, ὃ δ' ἀριθμὸς ὅσας ἐνέ. ὅσαι πέν τὸ ποσὸν
 γιγνώσκεται ἢ ποσόν τῶ ἐνί, καὶ φ' πρῶτον ποσὸν
 γιγνώσκεται, τοῦτο αὐτὸ ἐν· διὸ τὸ ἐν ἀριθμὸς ἀρχὴ
 8 ἢ ἀριθμῶν. ἑπαισθῆναι δὲ καὶ ἐν ταῖς ἑλλείας λίγαις
 μέτρον, φ' πρῶτον τε ἑκαστον γιγνώσκεται, καὶ τὸ μέτρον
 ἑκάστου ἐν ἐν μέτρῳ, ἐν πλείονι, ἐν βέλῳ, ἐν βάρει, ἢ
 9 τάχῃ. Ἐν αὐταῖς δὲ ταύταις μέτρον καὶ ἀρχὴ ἐν τε
 καὶ ἐκκαίρεται, ἐκεί καὶ ἐν ταῖς γραμμαῖς χρεῖται ὡς
 ἀνάγκη τῇ ποσότητι. πανταχοῦ γάρ τὸ μέτρον ἐν τε
 ἔχεται καὶ ἐκκαίρεται· τοῦτο δὲ τὸ ἐκκαίρειν ἢ τῶ ποσῷ
 ἢ τῶ πρῶτῳ. ὅταν μὲν οὖν δοκῇ μὴ εἶναι ἀρκούν ἐν
 πρῶτῳ, τοῦτο ἀρκυβῆναι τὸ μέτρον, (p. 1063) διὸ τὸ
 τοῦ ἀριθμοῦ ἀρκυβίσταται· τῆς γὰρ μονάδος τοῦτο
 πόνη ἐκκαίρεται, ἐν δὲ ταῖς ἑλλείας μερισθῆναι ἐν
 τοιαύτῳ ἐκὼ γὰρ σταδίῳ καὶ ταλάνῳ· καὶ διὰ τοῦ
 10 μετρίου λήθαι ἐν καὶ πρῶτον ἐν τε καὶ ἀρκεῖσθαι
 μέλλον ἢ ἐκὼ ἐκκαίρειν. ὅσαι ἀπ' αὐτῶν πρῶτον κατὰ
 τῆς αἰσθητικῆς μὴ ἐκκαίρειται, τοῦτο πόνη ἐκκαίρειται
 μέτρον, καὶ ἔργον καὶ ἔχεται καὶ βάρει καὶ μεγέθει
 καὶ τῶν αἰσθητικῶν εἰδῶν τὸ ποσόν, ὅταν εἰδῶν δὲ
 ποσόν τοῦ μέτρου, (καὶ δὲ καὶ αἰσθητικῶν ἐκκαίρειται
 αἰσθητικῶν καὶ τῇ ταχέει· ὁλίγιστον γὰρ αἰσθητικῶν ἔχεται
 διὸ ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ τὸ ποσόν ἐν ἀρχῇ καὶ μέτρον
 τῆς αἰσθητικῆς γὰρ ἀρκυβῆναι ἐκκαίρειται καὶ ταχέει τῆς
 τοῦ αἰσθητικῶν, πρὸς ἢν ἀρκυβῆναι τῶν ἑλλείας.) καὶ ἐν
 11 μεριστικῇ θύσει, ὅταν ἐκκαίρειται, καὶ ἐν φωνῇ αἰσθη-
 τικῶν, καὶ ταῦτα πόνη ἐν τε αἰσθητικῶν, αὐτὸ ὡς ποσόν
 τὸ ἐν, ἀλλ' ὅσας αἰσθητικῶν. οὐκ αὖτὸ δὲ τῶ ἀριθμοῦ ἐν
 τὸ μέτρον, ἀλλ' ὅσας αἰσθητικῶν, αὐτὸ αὖτὸ ἐκκαίρειται δὲ

αὶ μὴ κατὰ τὴν ἀσέβειαν, ἀλλ' ἐν τοῖς λόγοις, καὶ οὐ
φανερὰ πλάσεις εἰς μεταβολάν, καὶ ἡ διαίτητος διὰ
μεταίτηται καὶ ἡ πλεονεξία καὶ τὰ μεγάλα πάντα.

(13.) IX 2, p. 1055⁴². Εἰ τὸ ἔστιν ἦν γράματα, ἦν δὲ
ἀριθμὸς τις τὸ ἔστιν ... γραμμάτων. καὶ τὸ ἦν ἦν ἐν
τι ἦν, εἴαν τὸ λευκόν, λευκός δὲ καὶ εἰ μὴν τὸ
ἔστιν ἦν, ἀριθμὸς δὲ ἦν, διείσων μόνον, ἀλλ' οὐκ
ἀριθμὸς ἢ οὐσία πλεονεξία καὶ τὸ ἦν ἦν τι, οὐ ἢ
οὐσία οὐ τὸ ἦν ἀλλὰ διείσων.

(14.) XIII 1, 7, p. 1067⁴³. Τὸ δὲ ἦν οὐ μέγας σημαί-
νει, φανερόν. καὶ ἐν παντί ἔστι τι ἕτερον ὑποκειμένου,
εἴαν ἐν ἀρμονίᾳ θέσεις, ἐν δὲ μεγάλῃ διάστασις ἢ
ποτὶς ἢ τι τοιοῦτον, ἐν δὲ ἁπλοῦς θέσεις ἢ συλλαβῆ.
ἥτοις δὲ καὶ ἐν βάρῃ σταθμὸς τις ἀρμενίος ἐστὶ,
δὲ κατὰ πάντων δὲ τὴν αὐτὴν τάξιν (p. 1068), ἐν
μὲν τοῖς ποσὶς ποσὸν τι, ἐν δὲ τοῖς ποσὶς ποσὸν τι.

C. De mesa.

(15.) Τῶν μετὰ τὸ φυσικὸν IV 11, 5,

p. 1018⁴⁴. Τὸ δὲ (ἐν ἀρχῇ γένεσι ἐστὶ) κατὰ
τὴν οὐρανὴν αὐτὰ δ' ἐστὶν ἕνα πρὸς τι ἦν ἀποσπᾶται
διείσωνται κατὰ τὴν λόγον, εἴαν παραστάτης τραπέζης
ἐστὶν πρὸς τὸν καὶ παραστήτης πρὸς τὸν ἐνθα μὲν γὰρ ὁ
καρμυδαίς, ἐνθα δὲ ἡ μέση ἀρχή.

15 Τῶν Ἀρχῶν: haec uero in hoc est referendum quod est
ἐκείθεν in Republica I 8 p. 1004⁴⁵ (I 2, 9 ed. Diels) καὶ
ἐν τοῖς μὴ μετέχοντι ζῷοις ἐστὶ τις ἀρχή, εἴαν ἀρμονία.

D. De consonantia.

(16.) Ἀναλυτικὰ τέσσαρα II 3, 3.

p. 90^{ab}. Τὶ ἐστὶ συμφωνία, λόγος ἀριθμῶν τοῦ δὲ καὶ βασιλ. — Διὰ τί συμφωνοῦσι τὸ δὲ καὶ τὸ βασιλ.; Διὰ τὸ λόγον ἔχειν ἀριθμῶν τὸ δὲ καὶ τὸ βασιλ.

(17.) Φυσικὴ ἀκρόασις II 3, 6.

p. 95^{ab}. Λέγεται αἰτία πολλοῦ καὶ αἰτιᾶν τῶν ἀκουσθῶν προτέρως καὶ ὑστέρως διὰ διόλου, αἷον ὑμῶν δ' ἰσχυρὸς καὶ τεχνίτης καὶ τοῦ διὰ πᾶσαν τὴν διακρίσιν καὶ δ' ἀριθμῶν καὶ διὰ τὸ περιέχοντα πρὸς τὸ κατ' ἑαυτά.

(18.) Περὶ φωνῆς III 3, 3.

p. 426^{ab}. Εἰ δὲ . . . λόγος ἢ συμφωνία, ἀνάγκη καὶ τῆς ἀκούῃ λόγον τινὸς εἶναι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ φθεῖραι ἑαυτοῦν ὑπερβάλλειν, καὶ ἐκ δὲ καὶ τὸ βασιλ., τῆς ἀκούῃ . . . καὶ ἥδιστα μὲν, ὅταν ἀλλοιωθῇ καὶ ἀμυγλῇ ἀγγεται εἰς τὴν λόγον, αἷον τὸ δὲ ἢ γινώσκῃ ἢ ἀκροῦντο ἥδιστα γὰρ τότε. ἕως δὲ μέλλειν τὸ μικρὸν συμφωνίᾳ ἢ ἐκ δὲ ἢ βασιλ.

δ καὶ Jan. cum c. Colcl. 170. ἢ Bk. cum col.

3 Quid est consonantia, repetitur metaphor. VII, 3, 3 (p. 1012^{ab}). δὲ καὶ βασιλ. μᾶλλον τινός. cf. metaphor. I 3, 13 (p. 681^{ab}). λόγος ἀριθμῶν αἰτιᾶν, αἷον δ' συμφωνία. 6 Cf. metaphor. IV 3, 1 (p. 1012^{ab}) (ἄφρονες λόγοι). . . δ' λόγος τοῦ τί ἐστὶν εἶναι καὶ τὸ καὶ τὸ γινώσκῃ, αἷον τοῦ διὰ πᾶσαν τὴν κρίσιν καὶ διὰ τὸ περιέχοντα πρὸς τὸ κατ' ἑαυτά.

(19.) Περὶ αἰσθητικῶς καὶ αἰσθητῶν c. B. 7.

c. B. p. 436^b 10. Ενδύεται μὲν γὰρ κατ' ἰδιότητα τοῦτο· 3
 μὲν τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, ὡς δ' ἑστέγον μὲν εἶναι
 αἰσθητὸν διὰ συμπύκνυν, τὸ δ' ἢ ἄρα τὸ ἰσχυρὸν εἶναι
 γινώσκον. τοῦτο γὰρ εἶναι λευκὸν εἶναι τι φανεύεται
 εἶναι μέλαν· καὶ δ' ἀνάγκη μὲν τι ἔχειν χροίαν, τοῦ-
 τος δ' εὐδύτατον δοκῆναι, ἀνάγκη μικρὸν τι εἶναι
 καὶ εὐδὲς τι χροίαν εἶναι. ὅτι μὲν οὖν οὕτως ἰσο-
 λοφῶν· τίσις τις εἶναι χροίαν παρὰ τὸ λευκὸν καὶ τὸ
 μέλαν, καὶ δὲ ἐκ λόγου· ἡμία γὰρ πρὸς δύο, καὶ
 ἡμία πρὸς τέσσαρα καὶ κατ' ἑλλογὸν ἀριθμοὺς ὅτι κατ'
 ἰδιότητα αἰσθητῶν. τὸ δ' ἕλκος κατὰ λόγον μὲν μετέχει,
 καὶ ἑστέον γὰρ δι' αὐτὸ καὶ ἑλλογῶν ἀσφαιτέρων, καὶ
 εἰς αὐτὸν δὲ πρὸς ἔχον τοῦτο καὶ συμπαντικῶς.
 οὐ μὲν γὰρ ἐν ἀριθμοῖς εὐλογίστως χροίαν καθεύει
 καὶ τὴν συμπαντικῶς τὴν ἕλκος τὴν χροίαν εἶναι
 δοκῶντα, (p. 420) οὖν τὸ ἑλλογῶν καὶ ποικιλοῦν
 καὶ διὰ τὸ εἶναι τοιαῦτα, δι' ἧταιρ αὐτῶν καὶ αἱ συμ-
 παντικαὶ διόγει, — τὸ δὲ μὴ ἐν ἀριθμοῖς τοιαῦτα χροί-
 ατα ἢ καὶ πῶς τὴν χροίαν ἐν ἀριθμοῖς εἶναι, τὴν
 μὲν ἀναγκάτως, τὴν δ' ἀνάγκη, καὶ αὐτὴν τοιαῦτα,
 εἶναι μὴ καθεύει ὅτι, διὰ τὸ μὴ ἐν ἀριθμοῖς εἶναι
 τοιαῦτα γινώσκον.

(20.) c. 7. p. 447^a 10. ὅτι δὲ τὸ ἀσφαιρὸν καὶ ἑλλογὸν 7
 ποικίλον κατὰ αἰσθητικῶς, πῶς τὸν ἑστέον εἶναι ἔχει
 αἰσθητὸν εἶναι ἐκ αὐτοῦ καὶ ἀνάγκη χροίαν, ἢ εἰ, αἱ δὲ
 καὶ ἡ μετὰ αὐτῶν τὴν ἑλλογῶν ἰσομετρίαν· διὰ ἰσομε-
 τρίαν καὶ τὸ ἄρα οὕτως αἰσθητῶν, ὅτι τὸ ἑλλογῶν
 τι ἰσομετρίαν ἢ ποικίλον ἢ ἀσφαιρικῶς ποικίλον φέρει.
 τοῦτο δὲ ἰσομετρίαν, καὶ ὅτι ἑστέον μέλλων εἶναι

αἰσθάνεσθαι ἀπλοῦ ὄντος ἢ καυρομένου, εἴην εἶναι
 ἀγρίου ἢ καυρομένου, καὶ μέλιτος, καὶ χρέας, καὶ τῆς
 νήτης· μέλιτος ἢ ἐν τῷ διὰ πᾶσι, διὰ τὸ ἔκρυπται
 εἰληθῆ. τοῦτο δὲ ποῦς δὲ ἐν ἐν τι γίνεται. εἰ δὲ
 ἢ μέλιτος τὴν ἀλάτιον κίτταν καυρομένου, ἐνέγκη, ἐν
 ἡμῶν δὲ, καὶ αὐτὴν ἔστιν αἰσθάνεσθαι εἶναι ἢ εἰ μὲν
 ἢ· ἀραιεῖται γὰρ τι ἢ ἀλάτιον μυγρομένη, αἴτις
 ἔστιν αὐτὸ ἀπὸ πολλοῦ αἰσθάνεσθαι εἶναι. ἐν ἡμῶν δὲ
 εἶναι ἔστιν αἴτις, αἰσθάνεσθαι εἶναι αἰσθάνεσθαι· ἀραιεῖται
 γὰρ ἢ ἐν τῷ ἀραιεῖ τὴν ἐν τῷ ἀπὸ ἀπὸ δ' εἶναι εἶναι
 αἰσθάνεσθαι. εἶναι ἢ αἰσθάνεσθαι εἶναι αἰσθάνεσθαι ἢ εἰληθῆ
 δὲ ἀραιεῖ. ἔστιν καὶ γίνεσθαι εἶναι ἐν τῷ καυρο-
 μένῳ ἐν τῷ ἐν μυγρομένη.

Ἐπὶ οὖν ἐν πᾶν εἶναι γίνεσθαι τι, ἐν δ' εἶναι αὐ-
 γίνεσθαι, τοῦτο δὲ τὸ ἐν τῷ ἐν τῷ αἰσθάνεσθαι, — μέλιτος·
 εἶναι γὰρ [447] ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν (εἶναι εἶναι δ' ἐν ἐν τῷ
 καὶ εἶναι ἐν γίνεσθαι εἶναι ἢ καὶ συμβεβηκός, εἶναι
 οἶναι ἐν δὲ εἶναι καὶ βαρύνει συμβεβηκός) — εἶναι ἡμῶν
 αὐτὸ αἰσθάνεσθαι ἐν τῷ αἰσθάνεσθαι εἶναι ἡμῶν. εἶναι πᾶν γὰρ
 οἶναι αὐτὸ αἰσθάνεσθαι εἶναι εἶναι εἶναι, εἶναι πᾶν αὐ-
 γίνεσθαι δὲ αἰσθάνεσθαι. ἐν δ' εἶναι, ἢ καὶ αἰσθάνεσθαι
 ἀραιεῖται, εἶναι πᾶσι ἡμῶν εἶναι αἰσθάνεσθαι· ἐν ἢ αἰσθάνεσθαι
 τῷ μὴ αἰσθάνεσθαι ἐν πᾶσι αἰσθάνεσθαι, εἶναι εἶναι καὶ
 βαρύνει· πᾶσι γὰρ ἡμῶν ἢ αἰσθάνεσθαι τῷ μὴ αἰσθάνεσθαι ἢ
 αἰσθάνεσθαι, εἶναι εἶναι καὶ εἶναι.

Τῷ μὴ δὲ ἡμῶν εἶναι εἶναι αἰσθάνεσθαι ἐν
 μὴ αἰσθάνεσθαι γὰρ μὴ ἐν πᾶσι εἶναι, καὶ δ'
 εἶναι πᾶσι αἰσθάνεσθαι, ἢ δὲ πᾶσι ἡμῶν αἰσθάνεσθαι. εἶναι δὲ αἰσθάνεσθαι
 τῷ μὴ αἰσθάνεσθαι ἡμῶν αἰσθάνεσθαι, εἶναι μὴ αἰσθάνεσθαι

καὶ ἐνέργειαν ἀισθάνεται· ἴσως μὲν γὰρ ἀρετῆς ἢ καὶ ἐνέργειαν μίαν, εἴηαι δὲ ἢ κατὰ δύναμιν μίαν. καὶ εἰ μίαν τοῦτον ἢ ἀισθάνει ἢ κατ' ἐνέργειαν, ἔν δὲ αὐτῇ ἢ μάλιστα ἀρετὴ ἐνέργειά τίτται, ὅταν ἀρετὴ μὴ ἢ μεταβάλλειν, ὅτε ἵστανται ἀισθάνειν καὶ κατ' ἐνέργειαν. εἴηαι κατὰ μίαν δύναμιν καὶ ἄλλαν χρόνον μίαν ἐνέργειαν εἶναι τὴν ἐνέργειαν· μὲν γὰρ αἰσάναι μίαν αἰσθάνειν καὶ γρήγορα, μίαν δὲ ἢ δύναμιν. οἷον ἀρετὴ ἐνδύναμις δύναμις ἀισθάνεσθαι τῇ μὴ ἀισθάνειν.

p. 445¹. Ἐπεὶ εἰ καὶ τὴν θεωρίαν κινήσεως ἵστανται, ἀρετὴ δὲ τὴν θεωρίαν ἐν τῇ αἰσθάνει καὶ δυνάμει οἷον ἐνδύναμις ἵστανται, ὅτε δὲ τὴν ἀισθάνειν τὴν μίαν θεωρίαν ἵστανται, οἷον γινώσκοντες, τοῦτον οἷον ἐν ἐνδύναμις ἀισθάνεσθαι ἀρετὴν. ἀρετὴς δὲ ὁρίων εἶναι αἰσθάνειν μὴ δύναμις· τὴν μὲν γὰρ τοῦ θεωροῦ, τὴν δὲ τοῦ μνησθῆναι εἶναι, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀρετὴς, οἷον τὴν γρηγορῶν καὶ μὲν τοῦ γινώσκοντος, καὶ δὲ τοῦ παρὰ τοῦ. αἰσθάνειν μάλιστα ἀρετὴν· λόγος γὰρ οἷον ἀντικειμένου, οἷον τὸ διὰ ποσὸν καὶ τὸ διὰ πόσον, ἂν μὴ ὅς ἐν ἀισθάνεσθαι. αἰσθάνειν δ' αἰσθάνειν λόγος ὁ τὴν θεωρίαν γίνεσθαι, εἴηαι δ' οἷον εἶναι γὰρ ἀρετὴ ὁ μὲν πολλοῦ πρὸς εὐλογίαν ἢ παρὰ τοῦ πρὸς ἀρετὴν, ὁ δ' εὐλογίαν πρὸς πολλὴν ἢ ἐπὶ πρὸς παρὰ τοῦ. εἰ οἷον πολλοῦ εἶναι ἀρετὴν ἀλλοῦ καὶ διαφέρειν τὸ σπουδαίως μὲν ἀρετὴν ἐν εἴηαι ἢ γίνεσθαι τὴν ἐν τῇ αἰσθάνει γίνεσθαι (ἀρετὴ δ' οἷον τὸ γινώσκον καὶ τὸ θεωροῦν καὶ οὐδὲν σπουδαίως, γίνεσθαι δ' ἀρετὴν τὸ γινώσκον).

¹ ἴσως ἀρετῆς καὶ ἢ καὶ ἢ; ἵστανται καὶ αὐτὴν ἀντικειμένου.

² Dr. docet ne doctrina quidem sit animi, acuta et gravis sit una sententia, quod animus in contrariis partibus movetur, ut sic facile multa sentiantur; nam in discepto dico non animus ἢ καὶ ἢ. ita argui admittit posse quidem, ut quia non comprehendat illas rationes, multa uno actu percipit.

δι' τοῦ μάλιστα πλείον ἐστι τῷ αὐτῷ διαφέρειν ἢ τὸ λιγότερον, ἐστὶ δὲ ἥτις ἐστὶν ἡμετέρα ἀνάγκη αὐτὰ αἰσθάνεσθαι ἢ τὸ τῷ γένει ταῦτά. ἀλλ' εἰ μὴ ταῦτα, οὐδ' ἔστιν.

Ὁ δὲ λέγωναι τις τῶν περὶ τῆς συμφωνίας, ὅτι οὐχ ἡμετέρα μὲν ἀκουσθῆναι εἰς φέροι, φαίνεται δὲ, καὶ λαμβάνειν, ὅταν δ' ἄλλος ἢ ἀναίσθητος, πόρρωθεν ἀρπάζει λέγεται ἢ αἰεὶ· τῷ γὰρ ἐν φωνῇ τοῦ καὶ αὐτοῦ περὶ ταῦτα δοκεῖν ἡμετέρα ἔχειν καὶ διακρίνειν, ὅτι εἰ μεταξὺ γένει λαμβάνουσιν. ἢ ταῦτά οἱ αἰσθητός, οὐδ' ἀνίσταται ἄλλος εἶναι ἀναίσθητον αὐτῷ αὐτὸ λαμβάνειν, ἀλλὰ πῶς ἀνίσταται αἰσθάνεσθαι.

E. De artis usu.

(31.) Πολιτικῶν IV 3. VIII 3—8.

- 3 IV. p. 1290¹⁴. Ἀνεγχεσθαι ἡμετέρας πολιτείας εἶναι ταῦτα, ὅταν περ τῶν καὶ αὐτῶν τῆς ἀναρχίας εἶναι καὶ αὐτῶν τῆς διαφοράς τῶν μεγάλων. μάλιστα δὲ δοκεῖν εἶναι θεῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν αἰσθάνεσθαι λέγεται τὸ μὲν βίβλια, τὸ δὲ νότα, τὸ δ' ἄλλα ταῦτων παραβίβλιας οἷον καὶ τῶν πολιτικῶν θεῶν, ὅπως καὶ ἀναρχίας... ὅπως δ' ἔχει καὶ περὶ τῆς ἀρχοντίας, ὅς φασί τις καὶ γὰρ αὐτὸ αἰσθάνεσθαι αἰσθητός, τῶν διακρίνειν καὶ τῶν φωνῶν, τὸ δ' ἄλλα συντάγματα τὸ μὲν δόξα, τὸ δ'

14 Ὁ δὲ λέγωναι τις. quod notissimum veteris longioribus uerbis eodem graviter est, sed non potest quia notissimum docuerunt uocem uocem potest ad aures pervenire. quibus et Theophrastus illud incompotens opposuit (Porph. in Plot. p. 117) post modum, uide quae infra dicuntur in proleg. ad probl. I uide γὰρ δὲ, illis qui uocatur uocem in aures. 3 ἢ αὐτὸ οἱ αἰσθητός. ἄλλα οὐκ αἰσθάνεσθαι.

ἀρετὴς τὰς δυνάμεις καὶ τὴν διαγωγὴν ἀπολογιστικῶς
 ἵνα μὴ μέντοι ἔχουσιν τὸ καλὸν ἀλλὰ καὶ τὴν ἡδονὴν
 τὴ γὰρ εὐδαιμονία ἐξ ἀρετῶν καὶ τούτων δυνάμει. τὴν
 δὲ μοιραῖαν αἰσῆτος εἶναι φανερὸν τῶν ἡδονῶν, καὶ
 ταύτην αὖτε καὶ μετὰ μετρώδους φησὶ γοῦν καὶ ἀκου-
 αταίς εἶναι βραχυτάτης ἡδονῆς αἰσῆτος. διὰ καὶ αἱ τῆς (2)
 αἰσῆτος καὶ διαγωγῆς εὐλόγως παραλαμβάνονται
 αἰσῆς διὰ διακρίσεως εὐχαρίστησιν. αἰσῆς καὶ ἀναισῆτος
 ἐν τῇ ἐκείνης παραλαμβάνεται διὰ αὐτὴν τοῦτο νεωτέ-
 ρον. ὅσα γὰρ ἡβλαβὴ τῶν ἡδονῶν, αὐτὴν μέντοι ἀρετῶν
 πρὸς τὸ αἰσῆτος ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἀναισῆτος. διὰ δ'
 ἐν μὲν τῇ αἰσῆτι συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις ἀεὶ γίνεσθαι
 γίνεσθαι, πολλοὶ δὲ ἀναισῆτοι καὶ χρεῖνται ταῖς
 αἰσῆσι αὐτῶν ἵνα πλείον ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἡδονὴν,
 χρεῖται δὲ αὐτῶν ἀναισῆτος ἐν ταῖς αὐτῶν ἡδο-
 ταίς. συμβαίνει δὲ ταῖς ἀναισῆσι ποιεῖσθαι τῆς (3)
 αἰσῆτος αἰσῆτος ὅτι γὰρ αἰσῆς ἡδονὴν αἰσῆς καὶ τὸ αἰσῆτος,
 διὰ αὐτὴν τυχόντων ἡδονῶν δὲ αὐτῶν, λαμβά-
 νονται διὰ αὐτῶν αἰσῆτος, διὰ τὸ τῇ αἰσῆτι τὴν ἀρε-
 τὴν ἔχουσιν ἀρετῶν αἰσῆς. αὐτὴ γὰρ αἰσῆς οὐκ αἰσῆτος αἰσῆς
 λαμβάνεται γοῦν αἰσῆτος, καὶ αἱ αἰσῆτοι τῶν ἡδονῶν
 αἰσῆτος αἰσῆς αἰσῆτος λαμβάνεται αἰσῆτος, ἀλλὰ αἰσῆτος γοῦν αἰσῆτος,
 αἰσῆτος αἰσῆτος καὶ αἰσῆτος. αὐτὴ μὲν αἰσῆτος αἰσῆτος
 ἡδονῶν τῇ εὐδαιμονίᾳ γίνεσθαι διὰ αὐτῶν αἰσῆτος
 αἰσῆτος, αὐτῶν δὲ τῇ αἰσῆτι αἰσῆτος τῇ αἰσῆτι
 αἰσῆς διὰ τοῦ αἰσῆτος τῇ αἰσῆτι, αὐτὴ αἰσῆτος (4)
 αἰσῆτος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ χρεῖται αἰσῆτος πρὸς τῇ ἀρε-
 τῇ, αἰσῆτος. αὐτὴ μὲν ἀλλὰ ἡδονῶν μὴ αἰσῆτος
 [p. 134b] αἰσῆτος μὲν αἰσῆτος, αἰσῆτος δ' αἰσῆτος ἡ
 αἰσῆτος αἰσῆτος ἡ αἰσῆτος αἰσῆτος αἰσῆτος, καὶ διὰ μὴ
 μέντοι τῇ αἰσῆτι ἡδονῶν αἰσῆτος αὐτῶν αἰσῆτος, ἡ αἰσῆτος

- πάντας αφοθῆναι (ἔχει γὰρ ἡ μουσικὴ τὴν ἡδονὴν φυσικῶς, διὰ πᾶσας ἡλικίας καὶ πᾶσι ξένους ἢ γηγενεὺς εὐτὴς ἐστὶ προσφιλὴς), ἀλλ' ὅταν αἱ πρὶ καὶ πρὸς τὸ ἔθος συντείνῃ καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν. ταῦτα δ' ἐν αἷθ' ὅλῳ, αἱ ποιεῖ τινες τὰ ἔθ' γινόμεθα δι' αὐτῆς.
- (B) ἀλλὰ μὴν οὐ γινόμεθα ποιεῖ τινες, φασκεῖν διὰ καλῶν μὲν καὶ καίων, οὐκ ἔστιται δὲ καὶ διὰ τῶν ὀλέωντων μὲν ταῦτα γὰρ ὁμοιογενέως ποιεῖ τὰς ψυχὰς ἀποθεσσεύουσας, ὅ δ' ἀποθεσσεύουσας τοῦ κατὰ τὴν ψυχὴν ἔθους καὶθος ἐστὶν. ὅτι δὲ ἀποθέμενοι τῶν μαθημάτων γίνονται πάντες συμπεπαιγμένοι, καὶ παρὶς τῶν λέγει διὰ τῶν θυμάτων καὶ τῶν μὲν αὐτῶν. ἐστὶ δὲ συμβεβῆναι αἰναι τὴν μουσικὴν τῶν ἡδονῶν, τὴν δ' ἀρετὴν κατὰ τὸ χαίρειν ὁρθῶς καὶ φιλοῦν καὶ ποιεῖν, διὰ δὲ τῶν μουσικῶν καὶ συνθεσσεύουσας μὴθ' αὐτῶν ὅς τὸ καίρειν ὁρθῶς καὶ τὸ χαίρειν τοῖς ἀκακίστοις.
- (C) ἔθους καὶ τοῖς καλοῖς ἀφίλειται. ἐστὶ δ' ἐκαστὸς μέλειται παρὰ τὰς ἀληθινὰς φύσεις ἐν τοῖς θυμάτοις καὶ τοῖς μέλειται ἀγγίξαι καὶ ἀφίλειται, ὅτι δ' ἀνδρῶν καὶ σαρκεσύντης καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων τοῦτοις καὶ τῶν ἑλλῶν ἡδονῶν. ὅλῳ δὲ ἐν τῶν ἡγίων μεταβέλλεται γὰρ τὴν ψυχὴν ἀποθέμενοι τοῦτοις. ὅ δ' ἐν τοῖς ἡμῶν ἐθυσίαις τοῦ ἀκακίστου καὶ χαίρειν ἀγγίξαι ἐστὶν ἐπ' πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν αἰνῶν ἔχειν ἐπίσταται ὅλῳ αἱ τὰς χαίρειν τὴν εἰκόνα τοῦδε θυμάτων καὶ μὴ δι' ἑλλῶν αἰνῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν μαρτυρὴν αὐτῆς, ἀνεγχεῖται τοῖς καὶ αὐτῶν ἀκακίαν τὴν θυμάτων, αὐτῶν τὴν εἰκόνα θυμάται, ἡδονῶν αἰνῶν, συμβεβῆναι δὲ τῶν ἀφίλειται ἐν μὲν τοῖς ἑλλῶν μὴθ' ἀφίλειται ὁμοιογενεῖς

τὰ περὶ τοὺς φιλοπόλῃς· οἱ μὲν γὰρ ἕθες ἔχουσι στρα-
μώτερον οἱ δὲ κυρτωδέα, καὶ τούτων οἱ μὲν φορτισ-
τέρας ἔχουσι τὸς κυρτέας οἱ δὲ λιευθευαυτέρως. ἐκ
μὲν οὖν τούτων φανερόν ἐστι δύναιται ποιεῖν τι τὸ τῆς
εὐχῆς ἕθος ἢ μουσικῇ παρασκευάζειν· οἱ δὲ τούτοις
δύνανται ποιεῖν, ὁφίον ἐστι προαυτεῖον καὶ παιδευτικόν
οἷον ἐν αὐτῇ τοῖς νόμοις. ἔστι δὲ ἀρραπίτσουα πρὸς τὴν
φύσιν τὴν τελευταύτην ἢ διδασκαλία τῆς μουσικῆς· οἱ
μὲν γὰρ οὗτοι διὰ τὴν ἡλικίαν ἐκείνηντων εὐδὲν ἔπα-
μνεύουσιν ἑαυτοὺς, ἢ δὲ μουσικῇ φύσει τὸν ἡθελμάνειν
ἔστιν. καὶ τις εἶναι συγγένεια τοῖς ἁρμονίαις καὶ τοῖς
φιλοπόλῃς πρὸς τὴν εὐχὴν αὐτοῦ· διὰ πολλοὶ φασὶ
τὸν σοφὸν οἱ μὲν ἁρμονίαν εἶναι τὴν εὐχὴν, οἱ δ'
ἔχειν ἁρμονίαν.

- Εἰς πότερον δὲ διὰ παιδείαν αἰτοῦς ἕδοντές τε
καὶ χειρουργοῦντες ἢ μὴ, καθότις ἡτορθεῖς πρέ-
τερον, εἰνὲς λελπίον. οὐκ ἀδελφον δὲ ἐστι καλὴν ἔχει
διαφορὴν πρὸς τὸ γίνεσθαι ποιητὴς ποιεῖ, εἰνὲς τις αὐτοὺς
κοινωνῇ τὸν ἔργον· ἐν γὰρ τι τὸν ἀδινώσαν ἢ χαλε-
πὸν ἐστὶ μὴ κοινωνήσαντες τὸν ἔργον πρὸς γινέσθαι
σπουδαίους. ἔστι δὲ καὶ διὰ τοὺς παῖδας ἔχειν κατὰ
διακριβήν, καὶ τὴν Ἀρχύτου αὐτογῆν εὐδὲν γινέ-
σθαι καλῶς, ἢν διδάσκει τοῖς παῖδας ἔσας χράμενοι
ταύτης μὲν καταγνέσθαι τὸν κατὰ τὴν αὐτίαν· εὐ γὰρ
δύνανται εὐδὲν ἡτορθεῖν. αὐτοὺς μὲν οὖν ἐστὶ τοῖς
εὐπλοῖς ἀρραπίτσουα τὸν παιδίον, ἢ δὲ παιδεία αὐτο-
γῆ τοῖς μετὰ τὸν αὐτίαν. ἐκ μὲν οὖν παιδευτικόν
τὴν μουσικῇ αὐτοὺς διὰ καὶ κοινωνεῖν τὸν ἔργον,
(7) φασὶν ἐκ τὸν ποιητὴν εὐδὲν πρὸς καὶ τὸ μὴ
πρὸς τοῖς ἡλικίαις εὐδὲν χαλεπὸν διαρίσκει, καὶ ἔστιν
πρὸς τοῖς φάσκοντες βέλτερον εἶναι τὴν ἐπαμύνην.

κριταὶ μὲν γὰρ, ἀπὸ τοῦ κριταῖν χρεὶν μισθῶν δεῖ
 εἶναι ἔργων, διὰ τοῦτο γὰρ νόμος μὲν οὗτος χρῆσθαι
 τοῖς ἔργοις, κρησφύλλους δὲ γινεσθῆναι τοῖς μὲν
 ἔργοις ἀφαισθῆναι, δοῦναι δὲ τὰ κατὰ κρίματα καὶ
 κρίματα ἐκείνους διὰ τὴν μίσθωσιν τὴν γινεσθῆναι ἐν τῇ
 πόλει. καὶ δὲ τῆς διακρίσεως ἦν τις διακρίμων (3)
 ἐς ποιήσεως τῆς μουσικῆς βουλεύσεως, οὗ χαλεπὸν εἶδεν
 παραμένοντα μέχρι τοῦ πόσει τὸν ἔργον κοινωστέον
 τοῖς πρὸς ἀρετὴν [p. 1341] πολιτευομένοις πολιταῖς,
 καὶ πόσει μάλιστα καὶ πόσει θυθῶν κοινωστέον, ἐν
 δὲ ἐν πόσει ἔργον τὴν μίσθωσιν ποιήσαν καὶ γὰρ
 τοῦτο διακρίμων εἶναι. ἐν ταύτῃ γὰρ ἡ πόσις δεῖ
 τῆς διακρίσεως εἶδεν γὰρ καλὴν κριταὶς τὴν
 μουσικῆς διακρίσθαι τὸ λεγόν. φανερὸν τοῦτον (4)
 εἶναι δεῖ τὴν μίσθωσιν εἶναι μὴ ἐκποδίζον κριτῆς τῆς
 πόσεως πρῶτος, μὴ τὸ εἶμα ποιεῖν βούλεσθαι καὶ
 ἔργον πρὸς τῆς πολιτικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς,
 πρὸς μὲν τῆς πόσεως ἦδη, πρὸς δὲ τῆς μισθῆς ἔτα-
 ρον. συμβαίνει δ' ἐν καὶ τῆς μίσθωσιν, εἰ μὴ τὸ
 πρὸς τοῖς ἀγῶσι τοῖς τεχνικῶς συντείνοντα δια-
 κρίναι, μὴ τὸ διακρίναι καὶ παρατῆναι τὸν ἔργον, δ'
 εἶναι εἰλησθῆναι εἰς τοῖς ἀγῶσι, ἐν δὲ τὸν ἀγῶνιν εἰς
 τὴν παιδείαν. εἰδὲ καὶ τὸ τοιαῦτα μὴ παρ' ἐν
 ἡν ὅτι κρίματα τοῖς καλοῖς μάλιστα καὶ θυθῶν, καὶ
 πρὸς μὲν τῇ ποίεσιν τῆς μουσικῆς, δεῖται καὶ τὸν
 εἶδεν εἶμα ἔργον, ἐν δὲ καὶ πρὸς ἐκδοκίμων καὶ
 παιδείαν. εἶδεν δ' ἐν ταύτῃ καὶ πόσις ἔργον (5)
 ἔργον. οὗτος γὰρ πόσις εἰς παιδείαν ἀπὸν εἶναι
 εἶμα τεχνικῶν ἔργων, εἶμα πρὸς αὐτὸν εἶναι τὸν
 ἔργον δεῖται, εἰδ' ὅτι ποιήσαι εἶναι ἐκδοκίμων
 ἔργον ἢ τῆς μουσικῆς παιδείας ἢ τῆς πόσεως. ἐν

- δ' οὐκ ἔστιν ὁ πρῶτος ἕτατος ἀλλὰ πολλὸν ὑπερβαίνειν, ὥστε πρὸς τοὺς τοιαύτους ἀπὸ κακοῦ χρηστὸν ἐν αἷς ἢ θυμῷ κότερα μᾶλλον δύνανται ἢ μάθησιν. προσέτι μὲν δὲ οὐ συμβέβηκεν ἑκατέρῃ ἀπὸ πρὸς παιδείαν καὶ τὸ καλὸν ἐφ' ὧν χρῆσθαι τὴν αἰσθησιν. διὸ καὶ τὸ ἀποδοῦναι αὐτῷ αἰσθητικὸν πρῶτον ἐν χρῆσιν ἐκ τῶν ἑλόντων καὶ τῶν ἐλευθέρων, καὶ τὸ χρῆσθαι αἰσθητικὸν πρῶτον ἀπὸ σχολαστικώτερον γὰρ γινώσκονται διὰ τῆς εἰσπράξεως καὶ μεγαλοθυμώτεροι πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς πρῶτον καὶ μετὰ τὸ ἀγέλαον φρονεμασθέντες ἐκ τῶν ἄλλων, πόσῃς ἡγεύονται μαθήσεως, οὐδὲν διακρίνοντας ἀλλ' ἐκζητούσας. διὸ καὶ τὴν αἰσθητικὴν ἔχοντες πρὸς τῆς μαθήσεως. καὶ γὰρ ἐν ἀποδείξει τὰς χειρὶς αἰσθῆς ἡδύται ἐφ' ἧς καὶ περὶ Ἀθήνας οὕτως διακρίσαντες ὥστε σχεδὸν οἱ πολλοὶ τὴν ἐλευθέρων μαθήσας αἰσθῆς ἐβίον διὰ τὸ αἰσθητικόν.
- (17) ὅν δὲ διδάσκει Θεράπωντες Ἑκαταίβης χειρὶς αἰσθῆς. ἵστανται δ' ἀποδοῦναι διὰ τῆς αἰσθῆς αἰσθῆς, βέλτερον δυνάμει πρῶτον τὸ πρὸς ἀρετὴν καὶ τὸ μὴ πρὸς ἀρετὴν συνίστανται. ἁπλοῦς δὲ καὶ πολλὰ τὴν ἔργον τὴν ἀρχαίαν, οὐκ ἀπαιτεῖται καὶ βέλτερον καὶ τὸ πρὸς ἕδωτον συνίστανται τοῖς ἀπαιτεῖται τὴν γραμμάτων, ἐπὶ τῶν καὶ πρῶτον καὶ [p. 1341'] ἀπαιτεῖται, καὶ αὐτὸν τὸ
- (18) διδάσκει χειρὶς αἰσθῆς ἀπαιτεῖται. αἰσθῆς δ' ἔχει καὶ τὸ περὶ τὴν αἰσθῆς διὰ τὴν ἀρχαίαν μαθησιαστικὴν φωνὴ γὰρ διὰ τὴν Ἀθήνας αἰσθῆς ἀπαιτεῖται τοῖς αἰσθῆς. οἱ καὶ μὲν εἰς ἔχει φωνὴ καὶ διὰ τὴν ἀπαιτεῖται τὸ ἀπαιτεῖται τὸ ἀπαιτεῖται ἀπαιτεῖται τὴν αἰσθῆς οὐ μὲν ἀλλὰ μᾶλλον αἰσθῆς οὐ πρὸς τὴν ἀπαιτεῖται αἰσθῆς ἔχει ἢ παιδεία τῆς αἰσθῆς τῆς δὲ Ἀθήνας τὴν ἀπαιτεῖται ἀπαιτεῖται καὶ τὴν τῆς αἰσθῆς.

ἐὰν δὲ τὸν τι ἀγγέλοιεν καὶ τῆς ἀγγεσίας ἀποδοῦναι-
 ῥον μὲν τὴν τεχνικὴν παιδείαν, τεχνικὴν δὲ πλείον
 τὴν πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐν ταύτῃ γὰρ ὁ κρείττων αὐ
 τῆς αἰσῶς μετατρέφεται χάρει ἀρετῆς, ἀλλὰ τῆς αὖ
 ἡμετέρας ἡδονῆς, καὶ ταύτης φοβητῆς. δίδωμι αὖ
 τὸν ἐλευθέρου κτίοντα εἶναι τὴν ἀγγεσίαν, ἀλλὰ
 ἑκινωμένην. καὶ βασιλεὺς δὲ συμβαίνει γίνεσθαι
 σωτὴρ γὰρ ὁ σωτὴς πρὸς ὃν ποιεῖται τὸ εἶναι.
 ὁ γὰρ θεοῦ φοβητῆς αὐτὸς μεταβάλλειν εἴθε τὴν
 ποιεῖται, εἴτα καὶ τοὺς τεχνίτας τοὺς πρὸς αὐτὸν
 μισῶντας αἰσῶς τι ποιεῖται τὰς αἰσῶς καὶ τὸ αἰ-
 σῶς διὰ τῆς κατῆρας.

Σωκράτης δ' ἐπὶ καὶ τὴν ἀρεσίαν καὶ τοὺς ἑ
 ῥον μὲν, καὶ πρὸς παιδείαν πλείον πῶς χρῆσθαι
 τὴν ἀρεσίαν καὶ πᾶσι τοὺς ῥον μὲν ὁ διακρίνει,
 ἵνα καὶ πρὸς παιδείαν διακρίνει πλείον τὸν
 αἰσῶς διακρίνει θεοῦ ὁ πρὸς αὐτὸν αἰσῶς αὐτὸν
 ἡμετέρας τὴν μὲν ποιεῖται ῥον μὲν διὰ μετὰ καὶ
 ῥον μὲν αἰσῶς, τοῦτον δ' ἡμετέρας αὐτὸν αἰσῶς αὐτὸν
 αἰσῶς αὐτὸν πρὸς παιδείαν, καὶ πλείον προαρε-
 τὴν μὲν τὴν αἰσῶς ποιεῖται ὁ τὴν αἰσῶς.
 ῥον μὲν αὖ καὶ καὶ λίαν ἀπὸ τοῦτον τὸν ὁ
 αὐτὸν ποιεῖται ῥον μὲν καὶ τὸν ἐκ φιλοσοφίας ὁ
 τεχνικῶν ἀρεσίαν ῥον μὲν τῆς ἀπὸ τὴν ποιεῖται
 αἰσῶς, τὴν μὲν καὶ ἡμετέρας ἀρεσίαν αἰσῶς
 ῥον μὲν τὴν αἰσῶς ἀπὸ τὸν αἰσῶς ἀπὸ τὸν
 αἰσῶς αὐτὸν, τοὺς αἰσῶς μὲν αἰσῶς ἀπὸ
 αἰσῶς. ἐὰν δὲ τὴν αἰσῶς ἀπὸ τὸν αἰσῶς
 αἰσῶς αὐτὸν αἰσῶς αὐτὸν ἐκ φιλοσοφίας, τὸ μὲν
 αἰσῶς αὐτὸν αἰσῶς αὐτὸν δ' ἀπὸ τὸν αἰσῶς
 αἰσῶς αὐτὸν τὴν αἰσῶς πρὸς ἡμετέρας τοῦτον

- οὐκ ἔστιν ἔτι πρὸς αὐτὸ μέρος τοῦτο, παρὰ δ' αὖ
 πάλιν ἔστιν ὁμοίως ἢ μὲν πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ πάλιν
 καὶ πάλιν πρὸς (καὶ γὰρ πάλιν ἔστιν καὶ καθάρ-
 σις — καὶ δὲ λέγουσιν τὴν καθάρσιν, τὸν μὲν αὖτε,
 πάλιν δ' ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς ἔργων διαφόρων —,
 ἔστιν δὲ πρὸς διαγωγήν, πρὸς ἀνάσσειν καὶ πρὸς τὴν
 (7) τῆς συνουσίας ἀνάσσειν), [p. 1342] παρὰ δὲ καὶ πρὸς
 τὸν μὲν πρὸς τοῖς ἀρεταῖς, καὶ τὸν αὖτε δὲ
 τὸν μὲν πρὸς τὴν ἀρετήν, αὖτε πρὸς τὴν καθάρσιν
 τοῖς ἡθελήσεσιν, πρὸς δὲ ἀρετῶν ἑκάστην γὰρ ἀρετὴν
 γινώσκουσιν καὶ τοῖς ἀρεταῖς καὶ τοῖς ἀρεταῖς ἀρεταῖς.
 ὁ γὰρ περὶ αὐτῶν συμβαίνει πρὸς τὴν ἀρετήν,
 καὶ τὸν μὲν πρὸς ἀρετῶν, καὶ δὲ ἔστιν ἀρετῶν καὶ
 τὸν μὲν, αὖτε αὖτε καὶ πρὸς, ἐν δ' ἀρεταῖς ἀρετῶν.
 καὶ γὰρ ὁ αὖτε αὖτε τῆς ἀρετῆς ἀρετῶν αὖτε
 αὖτε. ἐν δὲ τὸν αὖτε μὲν ἀρετῶν αὖτε, ὅταν
 γινώσκουσιν τοῖς ἀρεταῖς τὴν ἀρετὴν μὲν, ἀρε-
 τῶν ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν καὶ ἀρετῶν.
 (8) αὖτε δὲ αὖτε ἀρετῶν ἀρετῶν καὶ τοῖς ἀρετῶν
 καὶ τοῖς ἀρετῶν καὶ τοῖς ἀρετῶν ἀρετῶν, αὖτε
 δ' ἀρετῶν καὶ ὅταν ἀρετῶν αὖτε ἀρετῶν ἀρετῶν,
 καὶ πρὸς γινώσκουσιν ἀρετῶν καὶ ἀρετῶν ἀρετῶν
 ἀρετῶν. ἀρετῶν δὲ καὶ τὸ μὲν τὸ ἀρετῶν ἀρετῶν
 γινώσκουσιν ἀρετῶν ἀρετῶν. αὖτε αὖτε μὲν ἀρετῶν
 ἀρετῶν καὶ τοῖς ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν τ
 (9) ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν. ἐν
 δ' ἀρετῶν ἀρετῶν, ὁ μὲν ἀρετῶν καὶ ἀρετῶν ἀρετῶν
 ὁ δὲ ἀρετῶν ἀρετῶν καὶ ἀρετῶν καὶ ἀρετῶν
 ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν
 καὶ τοῖς ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν
 αὖτε αὖτε ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν

οὐκ αὐτὸν τῶν ἀρμονικῶν παρὰβόλους εἶναι καὶ τῶν
 μέλων τὰ εὐκταῖα καὶ παρὰπαραβόλους. ποιεῖ δὲ τὴν
 ἡμετέραν δαΐδαυς τὸ κατὰ φύσιν αἰσθεῖν. διότις δὲ το-
 κῶν δὲ τῶν ἀρμονικῶν τὰς ἀρμονικὰς ἀρὰς τὸν δαΐδαυ
 τὸν τοιαύτου τοιαύτου καὶ γὰρ οὐκ ἐπὶ γένει τῆς μου-
 σικῆς. ἀρὰς δὲ ποιῶντες, δαΐδαυ εἰρηναί, τοὺς ἡμέτεροι (20)
 τῶν μέλων γὰρ οὐκ αὐτὸν καὶ τὰς ἀρμονικὰς τὰς τοιαύτας.
 τοιαύτη δ' ἡ δαΐδαυ, καθότις εἰρηναί ἀρμονικῶν δαΐ-
 δαυ δὲ δαΐδαυ τὸν δαΐδαυ ἡμετέραν δαΐδαυ οὐκ αὐτὸν
 τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ διατριβῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν μουσικὴν
 τοιαύτης. ὁ δ' ἐν τῇ μουσικῇ δαΐδαυ τὸν δαΐδαυ (τοῦ
 III 10) τὴν φωνητικὴν μόνον καταλείπει κατὰ τῆς δα-
 ψιδῆς, καὶ τοιαύτη δαΐδαυ (p. 1342^a) τὸν ἀρμονικῶν
 τῶν μέλων. ἔστι γὰρ τὴν αὐτὴν δαΐδαυ ἡ φωνητικὴ
 τὴν ἀρμονικὴν ἡμετέραν δαΐδαυ ἐν τοὺς ἀρμονικῶν. ἔστι
 γὰρ ἀρμονικῶν καὶ ποικιλιῶν. διότις δ' ἡ ποικιλία
 αὐτὴ γὰρ βραχὺ καὶ πᾶσι ἡ τοιαύτη αὐτὴς μέλει (21)
 τῆς ἀρμονικῆς αὐτὴ ἐν τοὺς μέλοις, τὸν δ' ἀρμονικῶν
 ἐν τοὺς φωνητικῶν μέλοις λαμβάνει τοιαύτη τὸ πρῶτον.
 αὐτὴ δὲ διδασκαλίας ἀρμονικῶν αὐτὴ δαΐδαυ δαΐδαυ.
 καὶ τοιαύτη ποικιλία παρὰβόλους αὐτὴ δαΐδαυ ἐν τῇ
 μουσικῇ αὐτὴ δαΐδαυ, καὶ δαΐδαυ ἀρμονικῶν ἀρμονικῶν
 ἐν τῇ δαΐδαυ καὶ δαΐδαυ διδασκαλίας τοὺς δαΐδαυ
 ἐν αὐτῇ δ' ἡ, δαΐδαυ αὐτὴ τῆς φύσεως αὐτὴς ἀρμονικῶν
 τῆς φωνητικῆς τὴν ἀρμονικῶν ἀρμονικῶν μέλοι.
 ὁ δὲ τῆς δαΐδαυ αὐτὴς ἀρμονικῶν δαΐδαυ αὐτὴ (22)
 αὐτὴς αὐτὴς καὶ μέλοις ἡμετέραν ἀρμονικῶν ἀρμονικῶν.
 δαΐδαυ τὸ μέλον μὲν τῶν ἀρμονικῶν ἀρμονικῶν
 ἡ γὰρ δαΐδαυ φωνητικῶν, ἡ δὲ δαΐδαυ αὐτὴν ἔστι
 φύσιν ἀρὰς τῶν μέλων ἀρμονικῶν, φωνητικῶν δαΐδαυ
 καὶ μέλοις ἀρὰς παρὰβόλους μέλοις τῶν ἀρμονικῶν.

PSEUDO ELIS
DE REBUS MU... PROBLEMATA.

De Aristotelis problematibus.

Harum problematum naturam postquam Præstl¹ Euseb² Usener³ diligenter peruestigaverunt, ab ipso Aristotele ea scripta esse nemo pote contendit. quamquam enim Aristoteles problemata sua physica citat, hactenusque Cicero Gellius Plutarchus Athenæus, tamen cum locorum illorum via diuina pars in hac problematum syllogis invenitur, nobis non ea servata esse que illi citant manifesto apparet. nos cum multa huiusmodi que pugnant inter se et abhorreo⁴, multa etiam videamus e Theophrasti scriptis minoribus excerpta, dubitare non possumus quin harum problematum maior pars recensiere aliquo ætate orta sit.

¹ Euseb ab Aristotele scripta iam negavit Euseb. Stephanus, de et Theophrasti scripta quædam (1863) pæref. — Præstl² Abhandlungen der bayrischen Akademie, phil. phil. Kl., VI 1, 1860—1867, 241.

² Euseb de Ar. librorum ordine et auctoritate (Berol. 1864) c. 241. Idem Ar. pseudoplogus 7 (Lips. 1868) problemata præf. in classe librorum, qui continent memorabilia varia e suo ordine in variis aliorum Peripateticorum libris excerpta. cf. p. 216 vide etiam Zeller Philosophie des Griech. II 2^a, 306.

³ Usener, Alexandri Aphrodisiensis quæ feruntur problematum libris III et IV. annales gymnasii bochimici Berol. 1864. e Syntaxis aliquæ hic problemata illa confecta dicit p. 111.

⁴ Vide quæ annotari ad XI 23—26. XIX 2. 6. 7 al.

⁵ Præstl¹ I, 1, 373. Richter (annot. 6) inde a p. 8 pæref.

quod tamen in his sectionibus saepe his, etiam ter vel quater eadem quaestiones repetuntur, E. Richter, qui anno 1885 his rebus operam navavit¹, recte statuit non ab uno homine varias illas formas excogitatas esse, sed diversos homines, suo quoque modo, talia problemata Alexandrinorum temporibus condidisse, et cum in libris Theophrasti etiamnum essent loci, quos illi problematum studiosi in suum usum converterint, comparatis eiusdem problematis variis formis Richter diversorum excerptum rationes et methodos distinxit. unum enim fuisse statuit, qui Theophrasti contextum omisso quibusdam rebus fere ad verbum exscriberet (A), alium qui in conferenda oratione variare studeret res modo contrahens modo dilatans (B), accessisse putatur tertius, qui minus etiam de forma acrius rebus in brevis contrahendis problemata fabricaretur (C). ita repetita illa problemata de vocibus lacrimantium et ridantium R. ita distribuit, ut XI 18 scriptum esse dicat a B, 18 ab A, 50 a C. quartum deinde sectorem invenisse sibi videtur, qui satis haberet quaestionem ponere et paucissimis verbis solvere, haecque homini (D), qui fortasse non Theophrastum, sed recentium illorum problemata excerptis, R. vindicat XIX 25. hanc Richteri rationem sequi agi spectamus problemata repetita in sectione XIX. videmus ex eodem fonte orta:

XIX	5	et	40
	7	"	47*
	(9	"	43)

¹ Richter de *Ar. problematis*, diss. inaug. Bonnæ 1885.

XIX	(16	et	39 ^a)
	20		
	22	"	45
	(24	"	42)
	25	"	44 ^a
	26	"	46
	27		
	30	"	48
	34	"	41.

in XII paria, quorum VII ex eodem fonte ita hausta sunt, ut et quaestio et solutio inde effluerint. quae tamen utrinque inclusi, eorum quaestiones concordant, responsa discrepant. habent etiam 20 et 27 quae respondeant cum in quaestione tum in solutione: 36 et 29 sed reliqua X paria ita sunt constituta, ut prioris locum problemata sint brevia, alterius ordinis solutiones explicitius sint expositae. horum (20 et 27) ordo inversus videtur, ut 29 priori syllogae, 27 longius expositum posteriori adnumerem, etiam 36 fortasse illi ordini, 20 huic ascribendum putaverim. id manifestum videtur, constatum esse hanc sectionem e duobus syllogis diversae rationis confectis.

Ex illis autem syllogis saeculo forte V vel VI (scilicet post tempora Athenaei) Richter prius confectum esse corpus illud XXXVIII sectionum, cum liberrime quidam colligendi potius quam philosophandi studium quae ubique inveniantur problemata arripere et describere, nec tamen omni consilio destitutus hic materiam cungeret, sed argumenta diversae sectae redigi; namque initio ab arte medica facto problematico hic spectantibus XIV libros explevit. dein ad mathe-

sin (XV) et animae naturam (— XVII) transit, de philologia (XVIII) et harmonia disputavit (XIX), re-
vertens deinde ad rem naturam de plantis agit
(— XXII), de aqua (— XXIV) et aëre (— XXVI),
adunxit problemata de philosophia (XXVII—XXX),
finem facit de partibus corporis humani.

Sed praeter minus illud questionum corpus, quod
edidit Bekker, existit minus quoddam, in publicum
proditum anno 1857. quae problemata quamquam in
codicibus nonnullis reperiuntur ad Alexandrum Aphro-
disiensem, consensunt tamen viri docti qui operam illi
navarunt Bussanaker¹ et Ueener, cum dicunt a pro-
destinatissimo illo Aristotelis interprete haec esse aliena.
ae leguntur in I sectione, quae inscribitur etiam Alexan-
dri liber III, multa de arte medica paulo copiosius
scripta, harriculae verbis deinde (ut Richter agnoscat
exscriptorem D) de similibus rebus quaeritur et re-
spondetur in sectione II (— Alex. IV) 1—38. haec
autem duae sectiones ab editoribus non magni aesti-
mabiles sequuntur partes multo meliores, probl. 39—126
scil. συμπτωμάτων et 127—192 scil. corporαίδων. in
his problematis multa bene sunt soluta et Peripateti-
corum disciplina haud videntur indigna, quorum pars
e robore magnaue sylloga iteratur, pars e Cassio
tantummodo vel Vallae² versione latina antea erat
cognita. et in sectione illa, quae de symptomatibus in-

¹ Bussanaker in Aristotelis operibus ed. Uidet. Pars III
IV 881. cf. p. XVIII. — cf. Ueener (annot. II) p. II et XII.

² Theodorus Gaza Theophrastice inveni. Siculae V pagae
medic. hoc nomen XV problematum Alexandri illius duae latine
interpretatus est (Ue. VII). Georgius Valla Placitatione plurimas
problemata latine verba edidit Voegtlin 1498 (Ue. VI).

scribitur, multa quaeruntur de vertigine sternerento, huius singulis, multa de vario corporis adflictoque habitu, sed insunt etiam quaestiones de voce et auditu (82—93).

Iam si quaeris, unde excerptores illi problematumque auctores materiam hauserint, respondent Praetl Ross¹ Richter plurima fluxisse e Theophrasto. ac sectio I fere tota fluxit ex libris Hippocratis, II autem ex libro Theophrasti de sudore, V ex huius libro de Latitudine, XX e Theophrasto de frugibus et holeribus (etiam e censis plantarum teste Ross 192), XXIV et XXXVIII e libro de igne, XXVI e I. de ventis, alia spectantur ex eisdem libris de odoribus et coloribus.² Iam autem sectionis quae est de symptomatibus, cum multa Richter in Theophrasti libro de vertigine depromerit, omnia illa ab uno excerptore (B) ex uno fonte hausta esse restat omnes huius sectionis quaestiones et doctrinas vindicare vult Theophrasto (p. 40). hoc tamen esse credas. nam problema Parisina 82. 1. 92 non minus quam universa sectio XI id tentat, quod iam Archytas³ viderat, cum sonum doceret contineri incho quodam alris (αἰθήρ), et oriri forti incho clerem motum sonumque acutum. Theophrastus⁴ vero multitudine oriri sonos vel numero contineri omnino

¹ Praetl p. 379. Ross p. 192 a.

² Richter p. 25. Praetl p. 379.

³ Archytas quid de sonis docuerit, habes apud Theonem in mss. c. 18 et in Porphyrii commentario ad Probl. 187. eodem modo docet in Timaeo c. 28. 29.

⁴ Theophrastus quid de sonis docuerit, scriptum legitur vel eisdem Porphyrium p. 241—244 — Theophr. ed. Schneider I 186—187.

negat, parum ille eandemque affirmat esse sonorum celeritatem et acutorum et gravium; praesertim si consonant, negat motu eos differre posse, sed aequa esse celeritate (*isonogoteion epaqa*); qui tamen acutis sonis tribuant numerum maiorem, versari in maximo errore. haec tamen si fuit Eresii illius doctrina, nihil inde in ullum harum sectionum problema transit. hoc rectissime iam vidit Prantl (acta Monac. VI 1 p. 374), nec quidquam in his rebus est certius. ut ne aliud quid obstat de sectione XIX: hic quoque acumen gravitasque soni in celeritate posita docentur (37. 38^a. 40), hic quoque Pythagorearum illae rationes extenduntur diapason $\frac{2}{1}$, diapente $\frac{3}{2}$, diatessaron $\frac{4}{3}$ (pr. 23. 34 [= 41]. 38. 39. 50 et quae sunt de hypata et nota 7. 14 al.); talia e Theophrasti scriptis fluere nullo modo potuerunt. contra multis in rebus harum problematum doctrina proxime accedit ad sententias ipsius Aristotelis. sonum enim esse icturn hic docet (de anima II 6, 2. 10) atque effici aeris motu continuo (ib. 5. 6), acumen autem sonorum contineri aeris vibrati celeritate, gravitatem tarditate (ib. 6, generatio anim. V 7, 2), et quo fortius aer palsetur, eo acumen fieri celeriorum acutiorumque (gener. ib. 2. 3); — promissum eadem legis de sonorum natura in problematum sectione XI^a. sed altera est causa acuminis et gravitatis. sunt enim soni etiam eo acutiores, quo minus aeris movetur, graviorque posita est in aeris moti copia

1 Sonus efficitur icturn aëre: pr. XI 6. 14. 16. 40, opus est motu continuo: XI 6, acumen est celeritate: ib. 6. 10 et, 40 al. celeritas vibrationum pendet ex icturn fortitudine: 14. 47. XI. 40, de motu continuo cf. 6.

admittit, quae mirabitur, quod excerptores doctrinae brevitati potius student quam rerum veritati et orationis proprietati? Immo hi, et erant dubitationum et questionum amantes, in brevitate et repugnantia contentiarum apertam campum nacti sunt, quo excurrerent. raro illi distinguunt motum et rem motam (*κίνησις* et *κινούμενον* XI 14. 34), multum satis longe moveri, exiguum celariter ferri, hoc diutius talis habent¹, sonorum sonum modo firmitate effici, modo infirmitate repere gaudent (annot. ad XI 14), et erat princeps questio haec, si soni soni essent fortitudinis, unde fieret ut homines debiles veluti pueri canerent sonis (XI 14. 40); quod vario modo querere nos desinunt (XI, v. quae annotavi ad 14). accessit similis dubitatio, si maior copia materiae efficiat sonorum gravitatem, cur canentium hominum soni soni plus postulerent roboris et firmitatis quam graves (cf. XIX 3; cum annot.). ut autem hac gravissimae questionis ex Aristotelis doctrina derivatae videntur, ita maximam problematum copiam ex illo fonte hauritam esse apparet, quare paucos legentes in libro de sensu, ubi de his rebus se agere ipse praeficitur.² aberrant autem fuit problematum fons caput illud de animalium generatione V 7. quae enim legimus in problematis (XI 12, cf. 22. 46) de ruca voce coram qui conaverint vel

¹ Pa. XI 14, 16, 17, 42, 62, XIX 31.

² Dicit enim (de generatione animalium V 7, 1 — supra p. 3, 3) quid auri vox et alia eiusmodi se expensae et se scriptae de sensu et in libro de anima. brevissime tamen in libro de sensu tangit vocem et sonum (longe colligit Ross in ordine librorum p. 220) et remittit § 4 legentes ad libros de anima.

non facile et debeturi, immo amplius perducenda pari modo ratio videtur.¹ ostendit quod communitas exempli semper affertur hypotesi et totius maiore certe timendi id est, quod evenit existimant omnia harmonice principium et fundamentum.² plurima autem videmus inter ea concordantia de voce reddita legi: quid, quod non pariter, sed ita quae vocis voca³ uterque dicit? vero infantes loqui diuque habuerunt⁴, hoc dyspraxiam videtur ex historia animalium IV 2, 8 et partibus ex II 17. et dicitur II 15 in quatuor autem problematis (XI 21. 23. 34. 66) habuit: illa illis dicitur aliqua corporis refrigeratione, de qua Aristoteles hoc docet. nullum calorem invenit in corde et in pulmone⁵; qui calor cum fugit, cor frigens et humore tremere⁶ (hoc regunt probl. XI 22. 23. 34), inde linguam impediri. frigusque autem corle vox salendi potatur (22), sicuti calore illis videtur non. 22. hoc quidem in re problemata non alii con-
ducit; sunt enim quibus dicitur contrarium (XI 14. 18

¹ Pr. XII 27, ubi de ej. pñia . . . e sequente ubi dñi dñg. et de ubi I „plurima facilius comprehendentur quam una“ (supra p. 37, 38. unde aliquid habet de auditibus p. 201¹ 7). quod veritatem communis ubi p. XII 22. 24, id dñre videtur autem Aristoteles de anima III 2, 4.

² Apud dñter p. XII 22. 24. (22. 24.) utroph. IV 11, 2 (p. supra C 2).

³ Pr. XI 24 (Pr. 200. dñter ubi 2, 4. apertatur ubi etiam XI 2. 3. 22. 24. XII 43. quoniam pariter ubi i videtur vocis XI 7, 2. 24. de calura animalis ubi dñter ubi 2 et de calura 2. 2. 4. 2.

⁴ Pr. XI 1. 22 (22. 24. 27. 27. ubi dñter de lingua). 22. 24.

⁵ De corde ubi apud est dñter ubi 2, 4. de pulmone v. anima. II 1, 11. partem ex IV 11. generat II 1.

⁶ Partem ex II 4. IV 11. 24. et p. XI 12 de lingua.

— Par. 82), sed haec quoque sententia defendi potest hoc aliquo Aristotelis, cum de piscibus dicit, ubi plus caloris sit, ibi fortiores esse et celeriores motus (pari an. IV 13 p. 696^{ab}). itaque quod alia problema vocis acutiores esse contendunt hieme (XI 82 = Par. 84. — 86) alia aestate (17. 61 = Par. 94), de certe Stagiritae auctoritate nituntur, haec rerum veritate commendantur et loco illo de vi et fortitudine caloris. ac de auditu quoque invenit quod concordant quod enim legitur in pr. XI 29. 44 impediri auditum hieme et efflando spiritu, hoc sumptum videtur ex I de generatione V 2. denique — ne parva omittam — expressissimeque illud XI 31 de chorda quae non confecta in plures fibras discessit, primum dictum est ab Aristotele hist. an. VII 1.

Plurima igitur videmus Aristoteli cum his problematis esse communia. eadem sunt fundamenta doctrinae et gravissimae dubitationes (ut XI 14. 40) hac quoque doctrina nituntur; etiam praecepta quae huius aetatis hominis nunc adunco forsitan stupescunt, ex illa doctrina fluxerunt. iam in sectione XIX multa sunt, quae sapienti philosopho videantur dignissima, de artis ut in nomine dithyrambis tragœdiis, de morali indole vel musicis vel harmonicarum, de canentium erroribus et audientium voluptate, quorum etsi in Aristotelis libris qui ad nos pervenerunt paucæ¹ invenimus, tamen

¹ Quae de musicis indole legitur XIX 37 et 38, videntur confecta esse ex libro de re publica VIII 4. quod indicatur XIX 48 de diversis harmonicis, desumptum est ex re publ. VII 1. quod ib. 8 comparatur sonus gravis angulo obtuso, cf. etiam II 8. 8.

inter viros doctos constat plura ab illo esse orta, quae cum ita sint, contendo musica problemata fore cuncta haecita esse ex doctrina ipsius Aristotelis, ut praeposuit iam Prandi in actis illis Monac. p. 836.

E valore XXXVIII sectionum corpore non plus quam septem problemata¹ adhuc ad Aristotelem sunt relata. e nova tamen syllogae extrema pars quae est de quadrupedibus Aristotelis esse existimatur², haec ego addo problematum de symptomatibus cum partem, quae est de auditu et visu 82—96.

Qui problematum originem investiget, et minime neglegendum est fragmentum illud, quod nobis servavit Porphyrius in commentario ad Ptolemaei harmonica scripto p. 246—254, et quod inter libros Aristotelis receptum p. 800—804 inscribi solet *κατὰ δυνάμιν*. hoc enim fragmentum, quo considerari eosdem divinis Porphyrius haud male dicit, proxime accedit et ad argumenta sectionis XI et ad doctrinam Aristotelis. et continet de canendi instrumento, de ore pulmoni arteria, et de aere bene disponendo fore eadem quae docet Aristoteles.³ et cum disputatur de vocis diversis modis et qualitatibus, de voce distincta clara, dura rauca, tenui arguta aliisque generibus, et cum quaeritur quibus causis haec vel efficiantur, vel im-

¹ Ad ipsam Aristotelem Richter p. 38 revocat haec problemata IV 16. 33. X 34. 37. XI 34. XV 12. XXIV 1. (cf. Rose de ordine 189.)

² Uenzen p. X. Richter p. 33. 46.

³ Pulmo comparatur cum folio ad. 800¹² et de respiratione p. 487¹², dilatatione quadam modo dicitur 804¹² et ad. hinc I 16 p. 485¹². cf. respirationem 803¹² et *συναπνεύον* 803¹², 802¹² et *συναπνεύον* generat. ad. V T 2a. p. 11. 8.

pendantur, nunquam longe ab illius ratione et doctrina recedit. omnibus locis vides sobriam mentem Peripatetici, qui rerum naturam et causas prudenter investiget. tanta intercedit hinc auctori cum Aristotele similitudo, ut saepe eadem vocabula utantur (veluti de poecorum apudomque voce exili¹, de male voce pubescentium², de haesitante lingua balbutientium³), quomobrem ab ipso Aristotele haec scripta putarit Porphyrius nec disceat Trendelenburg (de anima I 107), Rose autem de A. Eborum ordine p. 321 auctorem hunc esse negat, quod enim physiologiam prius sit quam psychologica disputatio, quod magna et explicatiois amplitudo nimisque in singulis sententiarum formandis aequalitas, libellum illo putat, si non ab auctore categoriarum et physiognomici, et ab Aristotele esse alienum. sufficiantne haec argumenta ad librum omnino a Stagiris separandum, facile quis dubitaverit; sed in natura sonorum describenda tantum interesse mihi videtur inter eum et auctorem neque doctum, ut libellum Peripateticorum antistiti vindicare non audeam. hic quidem (de anima II 8) ictum vel percussione[m] dicit esse sonum, multa addit de natura corporis pulsati, quod aut sonum per aërem et, si conservetur ac non vincatur vel recedat, pervenire ad auditum. id postulat, ut tunc continuusque sit aer, et maxime *ἀέρ*

¹ *Παύ* utitur voce *λαυ*, quod non multum aëris exilitate *λαυ*¹⁰ generatio an. V 1, 4. 8.

² Cf. *εργασίαν* p. 816¹⁰ et in historia an. VII 1, 1. *πῶς* V 1, 8.

³ *Τραχὺς*, *φιλὸς* v. p. 811¹⁰, *κρίν* an. I 11, 7. partes an. II 11.

notam itaque sonorum naturam variè explicantem. In eadem quærit, unde Porphyrius hanc locum petierit, dolet quod disertis illis verbis non dicit, sed argumentis et conclusionibus uti nos cogit. habet enim hoc p. 213 post initium capitis III, ut sonum et gravitatem sonorum contineri quantitate doceret: γὰρ οὐκ ἔστι καὶ ἴσους αἰθέρες ἀπὸ τοῦτον ἐν τῇ ποσότητι ἀποφύγετον. Πυθαγόρας, δὲ πρὸς Σπινθόφωτον, εἰρηματὶς αὐτὸ ἐν ποσότητι διαστήματα αὐτῶν γὰρ ἀπὸ τοῦτον εἶναι ἔφατο. ἀλλὰ γὰρ εἰρηματὶς ἀπὸς ποσότητος. ἰσότητος τοῦτον, τῶν ἀποφύγετον αὐτῶν αὐτῶν ποσότητι διαστήματα καὶ τὰ ἀποφύγετον, καὶ αὐτῶν ἁποφύγετον καὶ ἀποφύγετον. καὶ ἀποφύγετον αὐτῶν ποσότητι εἶναι ἔφατο. ἀλλὰ μὴ καὶ ἐκ τῆς ἰσότητος ἀποφύγετον ἀποφύγετον, ἀποφύγετον αὐτῶν (sic V) αὐτῶν ποσότητι, ἥ δὲ ἀποφύγετον αὐτῶν ἀποφύγετον ποσότητι, ὅ δὲ ἀποφύγετον αὐτῶν ἀποφύγετον ποσότητι. ἀποφύγετον αὐτῶν αὐτῶν, καὶ. hic vides loquentem induci Heraclidem, cuius valet usque auctoritas, dum p. 216 simili modo alius inducatur auctor Aelianus, cuius liber eadem diligentia citatur, qua hoc loco Heraclidis iugugo. Heraclidem autem Ponticum complures de musica composuisse libros accepimus per Athenæum X 82, XIV 19, et huius ante omnes nobis veniat in mentem. postquam hic narravit: Πυθαγόρας εἰρηματὶς, ad eundem Pythagoram refero ἰσότητος et ἀποφύγετον εἶναι, quæ si forte Pythagoram considerasse et dixisse iugugo, cum Xenocrate quæso ago, qui harum rerum auctor citatur, quæ postea sequatur, nemo patet ad Samium philo-

1 καὶ post ἴσους. em. Ven. VI 10.

sophum referet, ne Archytam Democritum¹, ipsum Pythagorae ab eodem laudari dicat. restat Xenocrates, cui quis forsitan illa vindicare velit. at hic in paratheai cum verbo *παρὰ* citatus non ita ante oculos legentium versatur, ut nomine non repetito ea quae sequuntur ad hunc referri possint. et quavis magis estimaret Xenocrates numeros et numerorum disciplinam, de musica nihil unquam scripsit. immo quovis ego pignore contendam summam eorum, quae p. 213 Heraclidis nomine introducantur, ad hunc ipsum esse revocandam.² et initium si a subtili illa motuum distinctione (213 inf.), ponitur *περὶ* et *διαιρέσις*, illae Motuum distinguuntur duae formae, ut res moveatur aut in circulo aut linea directa, in circulo corpus moveri dicitur aut ita ut progredietur, aut ut redeat circa axem. cui haec libentius auctori accibus quam ei qui Hicetam et Euphantum secutus terram circa axem volvi dicebat?³ ac praeter intermissionum illam doctrinam hoc quoque inter Porphyri excerptum (213) et *περὶ ἀκροῦς* libellum convenit, quod uterque scriptor motus et percuriones sonorum recta regione

¹ Democriti de atomis doctrinam Heraclides amplius esse dicitur a Diogene apud Eusebium praep. ev. XIV 23, 3. Diels doxographi 332. Zeller Philosophie der Griechen II 1^a. 1042-4.

² Quae in re notum habet Reales de vita et scriptis Heraclidi Postel (Lovan, 1826) p. 64.

³ Scholia in Aristotelem p. 504 et 506 (Berol. vol. IV). Schiaparelli in *Pubblicazioni del conservatorio di Milano* 1872, 24. Zeller II 1, 1036, 3. Scholae et falsae esse et contraria acendi demonstrat et Chalvitzas in *Timaeum* § 109. quaeque vulgata opinio accommodata hic auctor apud Porphyrium 344. "p. solam hanc astru dicit loco mensi."

ad id prægradi decet. quod autem Heraclides, sive utus est Aristotelis scholæ, sive non est², a cogitationibus eius certe et naturæ speculationibus minime est alienus, cum hoc vero sup³ demonstrat auctore in gravissimis rebus conspirat et consentit, ipsum potè hæc sup³ demonstrat libellum composuisse. quod si quis concedere dubitet, alium nisi aut ipsum Heraclidem aut aliquem eius discipulum hæc scribere potuisse refracte vero.

Iam potè quaerit ex me, videanturne nulla probro-
bationum auctoritas petiri ex illo neq. deinceps
libello. quod affirmare non audeo. sunt quidem com-
munes in nonnulla vocabula ab Aristotele non aliena,
ut *λογισμῶν*, *σπυγμῶν*³, multum ab utraque parte
discrepant de vocum ingredientis (*αἰθερ*), sed ne

[illegible]

3. Cum incertum sit, habueritne Aristoteles Athenis scholas
 — Epitaphii mortem 322 a. Ch., Hieracides autem hoc ipso
 tempore Athenas reliquisset (Dieter [Michele], *nom. philosophor.*
 Ind. a VII 2) conflatur una mensura, quando hic Stagiritas scholas
 docuisset, et quales, quod Krieger (Parschengen und dem
 Ges. et der i. ten Philosophie 1849 I 288) et E. Schneider (1888
 a Philologie 44, 342) Notionis Platonico Hobbes Ide habita
 longe inter Peripateticos retulerant, cum a Platone instituti-
 mus a Peripateticis alienus, natura laeva et sibi contenta
 glaudis delectus esset, profecto Stagiritas cogitata poterit,
 a quo multa audire et accipere potuit, etiam adeo quam pro-
 priam scholas in loco suo aperiret.

1. *Agropyron* pr. XI 1. 30, 31a, 32, 33a, 34, et de analib.
2. *Agropyron* pr. XI 32, anal. 33a¹⁰, *agropyron dypogio*
XI 33, anal. 33a¹¹.

nulla sunt nec graviora quae concordant.¹ aliquantum quidem valere illud existimo, quod in pr. XI 6, cum fiat sonitus, aer dicitur aerem movere (*ἀεὶ ὁ ἀέρας κίνησιν*), clausi scriptum videmus apud Heraclidem. et ut propagari uterque dicit sonus per aerem, ita dissolvi interdum et rumpi dicitur, eodem vel verbo *ἀποσπένδοντα*.² sententiam autem praecellarem problematis XIX 35^a ὁ δὲ ἀέρας τῶν κινήσεων αἰετῶν τοῦ ἀέρος ὅσους ὁρᾷ, unde apparet vibrationes chordarum numeratas esse, necesse est maiore hunc viderem, quam ei, qui scripsit de audib. 803^a 20: τὸ δὲ αἰετὸν συμπεριλαμβανόμενον (scil. συν-δυνατόν τε διασπένδον, ὡς περὶ φέροντος τοῦ αἵματος) καὶ κατὰ τὸν συμπεριλαμβανόμενον. καὶ γὰρ τὸ συμπεριλαμβανόμενον τοῖς ὁρᾶσι κίνησις ὅσους ὁρᾷ τὸν ἀέρος καὶ (καὶ) γένεσθαι τὸν ἀεὶ ἀετῶν αἰετῶν ὅσους, λαμβανόμενον ὅσους; καὶ περὶ γένεσθαι ὅσους (καὶ διασπένδον). hypotes enim rari lectus ita comprehenduntur (συμπεριλαμβανόμενον) crebra ictibus notes, ut bini notes ictus congruant cum chordae gravissimae ictibus singulis. haec enim igitur videntur nam vel aliud problematum auctores ex libro illo κατὰ δυνάμιν vel e doctrina Heraclidis, neque tamen arta iis intercedit necessitas. non sunt nulla quae concordent; est contra in quo dissentiant. nam in initio fragmenti de audibilibus auctor reperchondit eos qui sonos fieri dicunt aere confirmato καὶ τὸν ἀέρος συμπεριλαμβανόμενον —; dicunt autem hoc auctores problematum XI 51 (13). 23. quod cum nec ab Aristotele nec ab Heraclide petivisse videantur

¹ Gousses esse dicitur voces aerem qui vocaverit XI 11(82), aud. 804^a 20.

² Pr. XI 78, 46 (= 94). XIX 2. aud. 804^a 11.

problematum factores, nec eos esse alios etiam fortis-
sus putandum est.

Artius certe coniuncta sunt musica problemata cum
libris Aristotelis, nec multa pote vel magna invenies
quae inter eos discrepent. unum quidem problema si
legimus Peripateticorum magister, modestissime mihi
videtur fuisse latens. nam quod tibiarum cantus
XIX 43 tantis laudibus extollitur adeoque lyrae pro-
ferretur, id probare nullo modo potuit is qui scripsit de
republica VIII 6. sed in hoc ipsum problema mirum
illud cadit, quod questionem quam repetitam legimus
ex XIX 9 diverso sensu accepit diversus auctor, nam
apud aristotelem ἡ λύρα ille 9 interpretatur ad tibiam vel
lyram, hic 43 graecior est cantus ad tibiam quam ad
lyram. quae ex re manifestum sit alterum certe auctorem
non exscripsisse quae in schola responderi solabant,
sed ex suo ingenio quod responderet finxisse.

De aetate problematum si quid te concitauerum
eruas e numero chordarum vel aliis rei musicae vesti-
giis, times ut multum proficias. chordarum numerus
Laeti et Sinceldis temporibus primus auctus¹, Iouis
Christi aetate (450 a. Ch.) erat undecim, quibus dithy-
rambi poetas unam chordam addiderunt.² problematum
autem scriptores, qui nunquam chordis addant nomen
tetrachordi, hypaten simpliciter dicant chordam grave-
simam et acten scythianam (XIX 3. 4. 7 al.), appare-

¹ Ps.-Plutarchus de mus. 38. Graf, de Gr. re musica
Paderb. 1889 p. 7. Sincelus Sinceldes. Philol. hist. nat
VII 174.

² Plutarchus fragmentum concessio apud Phil. mus. 36.

non plures chordas cogitare quam octo.¹ hoc autem cum ita faciat Aristoteles in *harm. princ.* 50 se. p. 22 Mb., manifestum fit minus illos artificum cithara simplicem lyram cogitare, cui plures chordae nunquam fuerint.

Nec minus res se habet, ubi consideramus unum adverbiorum *δύο* et *τρία*. hac de re cum plura dicenda sint in illa quae Euclidis sectioni sumus promissuri, sufficiat nunc dicere, quamquam prioribus temporibus Graeci *δύο* ad graviores sonos referebant, tamen iam Aristoteli aetate usq[ue] in tonorum vel systematum nominibus relatum esse ad sonos acutos, ut *δύο* hoc libro similiter usurpari minime sit mirum.

Plurima igitur harum sectionum auctores sumptim[us] videmus ex ipso Aristotele, nonnulla ex libro *αριθ. disposit.* (Heraclide) et aliis fontibus haurire. et cum magna pars talium questionum haud multo post Aristotelis aetatem fabricata esse videatur, de harmonici problematis non est quod aliud statuamus.

Ed. Contextus fundamenta laedit Immanuel Bekker: Aristotelis opera edidit academia regia Borussiae Berolini 1831—70. problemata continet vol. II p. 896—928. **Ed.** nunc est hic codicibus manuscriptis:

- C** est Laurentianus 87, 4.
X „ Vaticanus 1263.
Y „ Parisinus 2036.

¹ Sic miror, si quis etiam posteriore aetate in simplici lyra septem habet nervos. Ita res se habere videtur apud Aristotelem in *metaphys.* XIII 6, 4 (capit. p. 24, 1), sed Pythagorae (fortasse antiquiorum) illi rebus praescripta.

- Ed. Sectionem XIX commentario utili instructi Ern. Fred. Bojesen de problematis Aristotelis dissertatio. Hafniae 1836.
- Ba. Secutus est Brasenmaker, qui editore Didot 1857 in volumine IV Aristotelis p. 173—214 problemata musica imprimenda curavit. idem in eodem volumine p. 207—208 aliam sectionem edidit recognitam ad fidem librorum Madridensium et Parisiorum. nova illa problemata alicui codici secutus iterum recognovit Herm. Usener: Alexandri Aphrodisiensis quae feruntur problematarum Liber III et IV (Jahresbericht des K. Joachimsthalischen Gymnasiums. Berlin 1859). De nonnullis problematis agit Aug. Wagner in Gervart, Histoire et théorie de la musique de l'antiquité. Gand. 1875—81. Deique sectionem XIX Gallicè interpretatus est Chr. Em. Ruelle. *Problèmes musicaux d'Aristote*. Paris, Didot. 1891. extract de la *Revue des études grecques* IV (1891).
- P idem eademque codici Parisino 1885 scripsit *Corrections anciennes et nouvelles dans le texte des problèmes musicaux d'Aristote*. dans la même *Revue* 1893.

[Ἀποστολικὸς] ἀπολόγητος.

E. Ὡς δὲ κἀκεῖ.

2. *Δὲ τί τοις ἰσχυροῦσι καὶ τοις ἐν τῷ
 γυμνασίῳ διακονοῦσι ἰδιώταις τοις αἰ ὅμοι καὶ ὁμο-
 ιοῦσι δουλοῦσι αἰσὶ αἰ φωνῇ* — *Ἢ ἔτι αἰ τοις φωνῇ
 ἰδιώταις φωνοῦσι ὁμοῖοι φωνοῦσι (συντακτικῶς δὲ,
 ἔτι φωνοῦσι τοις ὁμοῖοις ὁμοῖοι φωνοῦσι) καὶ
 αἰ ὅμοι ἰδιώταις.*

IΔ. Ὡς περὶ φωνῆς.

3. *Δὲ τί μεγαλόφωνοι κἀκεῖ τοις αἰ ὅμοι τῶν
 φωνῶν* — *Ἢ ἔτι ἀνέστη καὶ ἰδιώταις καὶ φωνῶν
 ἐν τοῖς αἰσὶ, ἔτι γὰρ ἐν ἀνέστη ἐν φωνῶν ἀνέστη
 ἰδιώταις [καὶ] ἰδιώταις καὶ αἰσὶ ἐν αἰσὶ. Ἢ δὲ μεγαλό-
 φωνῆ γινώσκαι ἐν τῷ αἰσὶ ἰδιώταις καὶ ὁμοῖοι ἐν
 τῷ αἰσὶ, φωνῆ δ' Ἢ ἐν τῷ φωνῶν.*

4 ὁμοῖοι C, ὁμοῖοι XY. 5 αἰ (αἰσὶ φωνῇ) Bk, om.
 codd. 10 αἰσὶ αἰσὶ om. Y. 11 φωνῶν ὅμοι δ' αἰ.
 καὶ αἰσὶ φ. om. Y. 12 ἐν τοῖς αἰσὶ ἰδιώταις Y. ἐν ἀνέστη
 ἐν φωνῶν Bk, φωνῶν καὶ ἀνέστη codd. 13 καὶ αἰ I. 13
 αἰσὶ.

ΥΠ. Hic ubi intelligendis quicunque optime natura vult,
 prima adest quæstio p. XI 14 la., ubi quæ sit sonorum
 natura et unde fiat acuti vel graves, facillime reperitur.
 ex acutioris cæcis acutiorum hic videtur aliter, cæcis de-
 bilioribus, qui cæcis laqueis, in quibusdam acris emittit, unde
 uti huius dicitur acuti. acutior ubi sonorum magnitudine
 vel fortitudine intendi ac ad acutiora reperitur XI 5 et 10,
 etiam de cæcis acutior vult intelligi eandem habet acutior
 XI 4. XI 8. Hic fortior illorum acutior acutior
 acris dicit et cæcis. cf. XI 19°.

6. Διὰ τί πλέθοντες αἱ φωναὶ ἄξιονες θεωροῦνται
 αἰσῶ; αἱ γὰρ μικροῦνται τοὺς ἀπὸ τοῦ πλέθους οὐτος
 καὶ βοῶντας ἄξιονες φησὶ γίνεσθαι καὶ ὁμοίως τοὺς ἀπὸ τοῦ
 οὐτος, καὶ τῆς ἄξιονος ἄξιονες φαίνεται ὁ φέρον· οὐτος
 δὲ πλέθος, ἀναίσθητος γὰρ. αἰσῶν δὲ αἰσῶν μὲν ἐν
 τῷ φέρον τὸ τοῦτο, φέρον δὲ τὸ φέρον, ἴδω φερόμενος
 πλέθοντες φαίνεται τὸ φέρον. τὸ γὰρ αὐτὸ φερόμενος
 αἰσῶν φερόμενος φαίνεται, φέρον δὲ ἀπὸ τοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ
 αἰσῶν, καὶ τίλος τίλος. — Πότερ' οὐκ, ὅτι αἱ μικροῦ-
 10 μνοι ἀπὸ τοῦ τῆς φωνῆς ἀπὸ τοῦ αἰσῶν καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς
 πλέθοντες φωνῆς· ἀπὸ τοῦ δὲ φωνῆς οὐκ αἰσῶν, ἀλλὰ
 μικροῦ καὶ ἀπὸ τοῦ φωνῆς φωνῆς φέρον, ἀλλ' ἄξιον
 ἀπὸ τοῦ. — Ἢ αἱ μὲν αἱ μικροῦνται διὰ τοῦτο μικροῦν-
 15 ται, ἀλλὰ καὶ αἱ φέρον αἰσῶν ἄξιονες γίνονται. αἱ-
 20 ται δὲ, ὅτι ὁ αἰσῶν ὁ φερόμενος αἰσῶν τὸν φέρον καὶ
 αἰσῶν τὸν αἰσῶν φέρον τὸν αἰσῶν τὸν αἰσῶν, αἰσῶν

ε φέρον Ηκ, φέρον αἰσῶν. φέρον Ηκ, φέρον αἰσῶν. φε-
 ρόμενος Ηκ, φερόμενος αἰσῶν. 16 φέρον Υ, φέρον Χ, φέρον Γ.

Pr. 6. „Si enim, inquit, qui e longinquo clamant iustiores,
 acuto quidam sono clamantes [hoc fere verum] et vocis repa-
 ratione utpote e longinquo variabilis sonus videtur mentes [?]
 quousque audire in eodem coloribus effertur sonum, sonum aut
 vocis e longinquo aliter minime coloribus videtur nobis
 graviores qui tamen illi ut vocis procul delatas fieri vide-
 antur acutius? [sonum quareit rei non verum, ut in pr. 20.]
 (8) eadem dixerunt „qui reddunt vocis imaginem ut color“, sed
 fortasse scribendum dixerunt, cf. XII 11. (9) fere de
 πλέθος. non repertum hic portum quilibet. (10) αἰσῶν οὐκ
 priusquam illis non problemati respondet, sed additae sententiae
 de vocis imitatione effert sonum „quia tamen est coloris,
 gratis esse non potest“. hoc color quae distans ad pr. 24.
 (12) ἢ αἱ „non possit sonum, minime tamen et restringitur
 implet, utque ut coloris sagitta postremo coarctata, ita sonus
 modo subito (dix papert?) nullus fit exque acutus“. sagittam
 comparavit iam Archytas, cf. Porphyrium ad Plot 287. Διὰ
 vocis i. e. sono acuto.

πυλῶτον ἢ ὀψιμότερον γινώσκοντο, καὶ ὅπως μὴ ὁμοίως
ἴσως τοῖς ἡμετέροις βάρεσιν, αἰσίων, ὅτι τὸ μὴ
ἡγεθῆναι ἐν γένεσιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ὃ δὲ πόρος εἶναι
αὐτοῖς ἔστιν ἐν ἀέρι. διὸ καὶ τὸ μὴ εἰς ἐν αἰσίων, ἢ
δὲ ποσὴ πύκνωσις, ὅπως ἐν αὐτῷ ἡγεθῆναι ὅμοιως
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀποδείξαι καὶ ὅτι εἰς αἰσίων. αἰ. 20.

10. διὰ τὸ τὸ ὅσον τὸ πυκνὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐγ-
γίον ὑπερβαίνειν ὀψιμότερον ποιεῖ τὴν γένεσιν. — Ἢ ὅτι
ἔστιν ἢ ποσὴ βάρεσιν γὰρ ἢ δὲ ὅσον ὀψιμότερον
ποιεῖ τὴν γένεσιν. τὸ δὲ ὅσον καὶ τὴν ποσότητα καὶ
τὴν ἀπορροήν πύκνωσις. παρόμοιον δὲ, ὅτι καὶ αὐτὸ ὀψιμ-
ότερον ἀποδεικνύειν τὴν ἀληθείαν ποιῶνται.

12. διὰ τὸ αὐτὸ αἰσίωντες ὀψιμότερον γίνονται, αὐτὸ δὲ
πυκνότερον βαρὺ. — Ἢ ὅτι αὐτὸ μὴ ὀψιμότερον ποιεῖ
δὲ ὀψιμότερον, [αὐτὸ δὲ ἀποδείξαι], ὃ ποιεῖ τὰς γένεσιν
αὐτοῖς τὸ δὲ τὰς γένεσιν ὀψιμότερον [καὶ γὰρ ἀπὸ συνειδήσεως]

τ ἡμετέροις C Y, ἡμετέροις X, αἰ. 12. 3 ἡγεθῆναι C,
- 1. 2. 20] αἰσίων X, καὶ ἐν αὐτῷ Bc. 3 παρόμοιον X.

Pr. 10. βαρύτερος pondera, non sono. Pr. 12. Respondet
quod per se habet talia est et al. Rictor de Ar. probl. (Rome
1 - 19. Qui respondet, dicitur inquit a. fustibus, de rictor-
port. dicitur dicitur dicitur et et de fustibus de fustibus.
De rictor natura dicitur modo 1. ad 14. In altera parte dicit
de 4) rictor et dicitur, dicitur prout. dicitur rictor illi
de rictor ita sibi respondere;

frigus	caliditas
frigus	calor
caliditas aer	caliditas maris
caliditas strictus	caliditas aer
caliditas fortis	caliditas debilis
caliditas calid	caliditas fortis
caliditas acuta	caliditas gravis.

σώματος συνεισφέρειν κατὰ φύσιν. ὁ δὲ γὰρ τοῦτο
καταλείπειν ἀποδείκνυται. [οἱ δὲ δοθέντες ἐξ ὧν ὀλίγον
γὰρ δίδωκεν αὐτοῖσιν. *οἱ δὲ λαμβάνει]. Ἐπεὶ οἱ μὲν
γινώσκοντες θεωροῦν τὸ πρῶτον δρᾶσθαι, οἱ δὲ κτείναντες,
δοθέντες καὶ ἡ ἀδελφὴ κατέφυκεν ἐστὶν τοῦ νέου τοῦ κατὰ
τὸ στήθος, καὶ τὸ πρῶτον συγγενέστερον δρᾶσθαι. τὸ μὲν
οἷον θεωροῦν κατένευ δίδωκεν αὐτοῖς δοθέντες θεωροῦντες,
τὸ δὲ συγγενέστερον ὀλίγον. θεωροῦντες δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ
σώματος οἱ γὰρ θεωροῦντες τὸ πρῶτον ἀποδείκνυται κατὰ
θεωροῦντες ἀποδείκνυται. cf. 13. 50.

14. Δὲ τίς οἱ πρῶτος καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἵππου τὸ
κατὰ φύσιν κατὰ φύσιν κατὰ φύσιν, καὶ κατὰ φύσιν

1 αὐτοῖσιν CY, αὐτοῖσιν X. 4 τὸ οἷον X. 10 θεωροῦντες
κατὰ φύσιν, θεωροῦντες κατὰ φύσιν.

(1) θεωροῦντες τὸ πρῶτον κατὰ φύσιν III opinatur plus serie
mores quam genus (ut pr. 13), tardius itaque moris acceperat
fieri gratiores. cf. de ph. de up. de ph. 13 (= 13. Par. 88), 14
(Par. 84) 15. 16, ac — quod magis etiam mireris — tibi
quosque acceperat dicuntur. hanc autem sententiam Aristoteles
(genet. an. V 7, 11). — contraria his loquuntur in 14. 17 (= 14
Par. 84) 18 (Par. 88). Si enim veritas per dicitur dicitur
calore, acceperat fortiter acceperat acceperat, hanc autem frigore
deprimit et recedit. de problematibus originis v. Richter 19.

Pr. 14. Hoc problema qui solvit, incipit a serie caloris recte
explicata. Et calorem acceperat hanc quodam serie (pr. 13. 42. Ar. de
anima II 2, 1-2. 6-7), et acceperat quidem acceperat acceperat
calori serie recte, gratia hanc (pr. 6. 10. Ar. de anima 2, 2.
genet. an. V 7, 1). acceperat autem acceperat per, et corpus
caloris facile acceperat acceperat acceperat (genet. 3 4), id quod
dicitur acceperat hanc potest: acceperat hanc hanc corpus vi et
calore (et caloris est acceperat, expeditior, ut in hanc
probl. quodam et 42. 47. 11. Ar. IX 35. 47. Ar. hoc iam
Archylas docuit hanc Porphyrio ad Phil. 137 et Theophrastus
de mas. 13 p. 41). — acceperat hanc serie acceperat acceperat
et acceperat, et idem acceperat acceperat acceperat et
debetur (debetur 13. 18. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24.

καὶ αὐτὴ ἀποδοῖ γὰρ ἢ τὴ λαυτὴ καὶ ἢ ταχὺ αἰσθησις
ἔσται φανερὰ, ἀν' αὐδύτατον δὲ τοῦ ἀνδρὸς συμβαίνει
γίνεσθαι. cī 14. 34. 62.

17. Διὸ τί τί φανερὰ βαρύτεραι ἔσιν αἰα τοῦ χει-
μῶνος; — Ἦν οὖν παρύτερος ὁ ἀέρ ἔστι τότε, καὶ ὁ ἐν
ἔσιν καὶ ὁ ἐνδὲρ. παρύτερος δὲ ὕψος βαρυνόμενα ἢ
αἰσθησις γίνονται, ὥστε ἢ φανερὴ βαρυνόμενα. Ἐν ὕψος
καὶ ἐνδὲρ αἰσθησις ὅσον τοῦ χειμῶνος ἢ τοῦ θέρους καὶ
καθ' ἑκάστην αἰσθησις χέρου, ἐκ δὲ τῶν ὕψους βαρυν-
όμενα ὅσον. ἐν δὲ τῶν αἰσθησις χέρου καθ' ἑκάστην ἢ
ἐκκαρτερῶμεν (ὅσον δὲ ἔστιν ὁ χειμῶν), ἐν τοῦτο δὲ
αἰσθησις βαρυνόμενα ἢ ἐν δὲ τῶν αἰσθησις. τοῦ γὰρ
φανερὴ τῆς αἰσθησις ὕψος αἰσθησις χέρου ἢ ἐν τῇ
αἰσθησις αἰσθησις αἰσθησις πρὸς τῆς αἰσθησις.
cī 61.

18. Διὸ τί ἐκ τῶν αἰσθησις καὶ τῶν αἰσθησις καὶ ἐν
αἰσθησις βαρυνόμενα φανερῶνται; — Ἦν δὲ τῆς
αἰσθησις τοῦ αἰσθησις τῆς αἰσθησις ἀπὸ τοῦ αἰσθησις.

α βαρυνόμενα Bk, βαρυνόμενα codd. β βαρυνόμενα, γ βαρυνόμενα,
codd. 14 αἰσθησις γ. 16 αἰσθησις Par. 62.

Pr. 17. Aeris sensatilis epistatilis contineri sensuum gravi-
tatem hic docetur ut pr. 39 (de auditu, 804^{ab}). mirum autem
est, quod in 31 non comparatur et epistatilis fieri dicitur calorem, hic
4 61 = Par. 94) frigore. de frigore gravitatis sententia v.
cī 12^b de hincis et contrariis dicitur pr. 64. Pr. 18. Hic
b = α αἰσθησις in pr. 46 (abstrahitur vox rampitit = Par. 90),
ἐκ τῆς (rampitit αἰσθησις vox rampitit), 11 (rampitit αἰσθησις vox obstrahitur
αἰσθησις post rigilant. — de frigore v. ad 12^b, 42. — taborem
αἰσθησις αἰσθησις rampitit, non taborem (cī 62), hic quoniam dicitur
αἰσθησις docetur. nam longitudines taborem, non crassitudines
vel latitudines afficitur sensuum gradus. rectius igitur hic de
αἰσθησις indicatur quoniam pr. 14, 19, 34.

ρος ἐκὸς τοῦ σπινθός), καὶ τὸ πικρὸν πλείονος ἀγγυλῆς
καὶ, αἱ τὴν εἴδην ποιεῖσθαι. ἰδίαν δ' ἴσται τοῦτο
καὶ τὴν ὀργάνων αἱ γὰρ λεπτότεραι χαρπυὶ ὀφθαλμοί
αἱ τὴν ἄλλαν τὴν πλείονε διακρίσκειν αἰσταν.
— Par. 83 (Ua. 84) cf. XI 47.

20. Διὸ τί ἡ φωνὴ ὀφθαλμοῖς φαίνεται τοῖς μακρό-
τερον ἀπεσπασμένοι, τοῦ ὁφθαλμοῦ ἔντος ἐν τῇ τοῦτο φέ-
ρεσθαι, τὸ δὲ μακροτέρως φερόμενον βραχύτερον καὶ-
ται; — Ἡ ἐν ἡ ὁφθαλμοῖς τῆς φωνῆς οὐ μόνον ἴσται
ἐν τῇ τοῦτο καὶσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ λεπτεῖν τὴν
τοῦτο γίνεσθαι τοῖς δὲ μακρότερον ἀπεσπασμένοι καὶ
λεπτοτέρως ἡ φωνὴ ἀκρίβειαν διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ
αἴσθαι καὶ κινεῖσθαι. μακροτέρως γὰρ ἡ αἴσθαι,
μακροτέρως δὲ ὁ ἀκρίβειαν μὲν αἰς τὸ ἐν τῇ τοῦτο,
αἴσθαι δὲ αἰς ἀκρίβειαν ἐν, ὁ ἴσται ἐν σφαιρῇ λεπτοτέρως
ἴσθαι δὲ καὶ ἐν φωνῇ. — Par. 92 (Ua. 93) cf. XI 6.

21. Διὸ τί καὶ αἱ γυμναστικαὶ καὶ αἱ ἀσθενεῖς
ἐπὶ φθίγγονται; — Ἡ ἐν αἱ μὲν ἀσθενεῖς ἰδίαν

4 μακροτέρως B (cf. Ua. 6), μακροτέρως C, Par. 92. μακρο-
τέρως δὲ X, 5 μακροτέρως φερόμενον XH, μακροτέρως φερό-
μενον CY, μακροτέρως Par. βραχύτερον XY. 3 ἐν ἡ Ua. Par.
4 I αἰσταν αἰσταν. 10 ἴσται ἐν τῇ, ἀκρίβειαν CXY B.
ἴσται ἐν Par. 11 μακροτέρως C Par., μακροτέρως Y H,
μακροτέρως X.

Fr. 10. Corpus ubi autem sit, postremo in Iliam con-
spicitur, ubi una est directio (ἀκρίβειαν ἐν) cf. 18, in
eodem Peripatetici non eadem quaerunt, ear uero uoti in lon-
gum apellum proferantur (pr. 19, 47, Par. 91), sed etiam ear
uolunt fiat eorum in longinquum prolatas, hanc quaestio hanc
non an error quodam orta sit (nam pro ἡ ὀφθαλμοῖς φωνῇ
φαίνεται αἰσταν ἴσται ἡ φωνῇ φαίνεται ὀφθαλμοῖς); tamen hanc
quaestio eorum studio illi tractant hic et in pr. 6. Fr. 21. De
sporta hac manifestam discrepantia v. ad 14, p. 64.

τησαν τὴν τοιαύτην βολήν; — Ἡ δὲ ἐν ἐκείνῃ γένου-
τὸ νήπιον ὁμοίαν εἶναι τῇ ἐν αὐτῇ θήλει· τὴν βολὴν
δὲ αἱ θήλειαι βαρύτεραν φέρονται τὴν ἀρσένειαν, αἱ
δὲ μέγιστοι καὶ τὸς ὁμοίους αἶον ἢ τοὺς ἀρσένειαν, τὴν
αὖθις αἶλα τοιοῦτον.

27. Διὰ τί ποτε τὴν ποσὶν ἴσην, πρὶν ἔσται τῆς
ἡλικίας ἐν ἣ διαφενέται ἀπὸ αἰσῶς, φερόμενα καὶ
καρπὸς αἰσώτου πάλιν ὁμοίως διαφέροντες . . . καὶ
αἶμας δὲ καὶ μέλι καὶ ῥήματα ἐκέρχεται οὐκ ἐκ προσι-
φύσεως ἑαυτ' ἀλλ' ὅτε τὸ πρῶτον προσιφύεται εἰσω-
ρον, ὅτερον δὲ πρὸς αἰσώτου ἀγαπᾷ ἢ ἔδεμεν . .

31. Διὰ τί ἡ φωνὴ τρέμα καὶ τὴν ἀγωνιστικὴν καὶ
τὴν διδασκαλῶν; — Ἡ δὲ αἰσῶς ἡ καρδία τοῦ θηρίου
ἐκείνου, ἀποφαστικῶς δὲ πείθεται τούτῳ· καὶ γὰρ τοῖς
ἐκείνου συμπεριλαμβανόμενοι καὶ τοῖς φερούμενοις. συμπερι-
λαμβάνει αὐτὸ γένουσι μία ἡ αἰσῶς, ἀλλὰ αἰσῶς, ὅτερον ἢ
τὴν παρασκευασμένην χορδὴν.

32. Διὰ τί αἱ μὲν ἀγωνιστικὴς βαρὺ φέρονται,
αἱ δὲ φερούμεναι ἥδι; — Ἡ δὲ τοῖς μὲν φερούμενοις
καταφύγειται ὁ τόπος ὁ κατὰ τῆς καρδίας αἰσῶς ἐκείνου
καὶ ὁ θηρίου, ὅτε ἄλλοτε ἀπὸ αἰσῶς αἰσῶς ἢ γὰρ

31 ἔδεμεν Bk, αἰσῶς codd.

Pr 24. De vocatibus cf. 62, XVII 1, 6, 7, de harum vocum
vocalibus grade 29, 33. (17) γὰρ δὲ παρασκευασμένη quae in
a vel θηρος dicuntur: huiusm. VII 1, 1. de auct. 200th, de
poietivatis forte dicuntur Richter p. 24. Pr. 22. ἀγωνιστικὴς
„preparantes“ Gr. qui incipit aliquis pugnare (pr. 20), veluti
pugna vocat (pr. 23), huiusm. auct. quae dicuntur. vocem
qui augustinus et qui auctores auctores vocem vel dicuntur
auct. pr. 21 et 22. (20) καταφύγειται de pila et vocem
vocalibus v. ad 12.

ἰσχύς ἐν τῷ θερμῷ. τοῖς δὲ δύο φέρουσιν τὸ θερμὸν
 ὁμοῦ τοῖς αἰσθηστέοις δι' αἰσθητὴν γὰρ καὶ δυ-
 νάμειον. τοῖς δὲ αἰσθηστέοις δύο φέρουσιν πρὸς τὸ
 κρύαιον θερμὸν δὲ, οὐ φέρουσιν γίνεσθαι μέλλον.
 συνίσταν οὖν καὶ πάλιν πάλιν τὴν δίψαν φ' αἰσθητῶν·
 ὃ δὲ τινότερος βραδύς δοθεὶς· τὸ δὲ βραδὺ ἐν φωνῇ
 βαρὺ ἵσται. — Par. 88 (Ua. 89) cf. XI 53.

34. Διὸ τί οἱ ἔσονται οὐκ αὐτὰς καὶ γινώσκουσιν καὶ
 οἱ ἥδη γινώσκουσιν καὶ οἱ εἰσάγουσι ἥδη φθίσκονται, οἱ
 δὲ ἀνδρες βαρύνουσιν; — Ἦ δὲ ἐκδοῦναι τὸ νεότερον
 τοῦ παλαιοῦ τὴν δίψαν· αἰσθητὴν γὰρ τὸ δοθεὶς πάλιν, ὃ
 δὲ αἰσθητὸς τοῦ φέρουσιν, τὸ δὲ τοῦ φερόμενου ἥδη.
 ἢ διότι ὃ κρύος ὃ κρύος, δι' οὗ ἡ φωνὴ φέρουσιν,
 τοῖς μὲν ὑγρόντις μικρὸς ὅμως αἰσθητὴν δὲ εἰσὶν τὸ
 δοθεὶς τὴν δίψαν, αἰσθητὸς δὲ οὐ τοῦ φέρουσιν δι' αἰ-
 σθητῶν τοῦ δύο φερόμενου. ἀποδοῦναι δὲ καὶ ἀνδρον-
 μόνους διδόντας οὐκ, ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς ἰσχυροῖς,
 ὅμως καὶ μέλαν ἵσται ὃ ἀποδοῦναι. βραδύτατον οὖν
 διδοὺς βαρὺς γίνονται. cf. 14. 15. 24.

40. Διὸ τί τὸ μὲν εἶλεν ἥδηταρον φθίσκονται ἀπο-
 δοῦναι ἵσται, ὃ δὲ ἀνδρῶντος δοθεὶς; — Ἦ διότι

3 αἰσθητῶν Par. καὶ X, com. CY Par. 8 φθίσκονται Y,
 Par. 10 ἢ 18, com. cold. 18 [φθίσκονται] βαρύνουσιν X.
 20 φθίσκονται C.

(1) videtur demonstrari quod calidior pars animal. II 7 p. 682¹⁰.
 de aeris puritate animalis effectrice ad 14. de nervi con-
 plimento 18, 81. Pr 24, vide ad 14. (10) ut magis patet
 de generali V 1, 6. 7. (11) aliquid cum puriorum arteria in
 superiore parte laeta patet, nervis. (12) alius certe non
 ad hanc partem, sed ad calidiorē & calidiorē referendus.

διότιαι ποσὶ ἀέρι, ὅστις δὲ ταχὺ διαέρχεται, τὸ δὲ ταχὺ
ἔχει ποσὶ τὸν πόρον.

42. Διὸ τί θάνατον μὲν φοροῦσι καὶ πρὸςθεον αὖ
καρὸς δίκης, πάντες δὲ φοροῦσι καὶ πρὸςθεον αὖ μεγά-
λων; — Ἦ δὲ αὖ αὖ μὲν ταχὺ στήθονται (ὡς γὰρ ποτὶ
ὁ δὲ διελθεῖν τῷ πύλῃ) διὰ τὴν μακρότητα, αὖ δὲ
βραδύτης· μέλλον γὰρ ἔργον τὸ μέλλον διασχεῖται ἢ τὸ
μακρὸν. ἀναστὰς δὲ ὁ μὲν μακρὸς μακρὸν, ἢ γὰρ πλεονή-
μας, ὁ δὲ μείων μείων, μείων γὰρ ἢ πλεονή-
μας. ὁ δὲ πλεονήμας ἔστιν. καὶ ἀναστὰς δὲ μέλλον τὸ ἔργον
μακρὸν, ὡς πλεονήμας ἔστιν γὰρ ἐνέθετον.

43. Διὸ τί μὲν ποσὶ πολλὸν ἀποφύγεται ἢ
ποσὶ ἢ ἀναστὰς; — Ἦ δὲ αὖ τὸ ἀναστὰς ταχὺ
ἀποφύγεται τὴν ποσὶν. σημαῖται δὲ τοῦτον· ὅτι
γὰρ αὖ καρὸς μετὰ τὸν δὲ ἀπὸ τὸν αὖ αὖ ἀναστὰς,
διὰ τὴν ποσὶν ὅτις. ἐν δὲ τῇ μὲν πλεονήματι ὅτις
ποσὶν πολλὸν ἀποφύγεται τὴν ποσὶν. — Παρ. 90
(Ca. 91).

44. Διὸ τί ποσὶ τὸν ὀλίγον ποσὶν ποσὶν ποσὶν
ἀποφύγεται; — Ἦ δὲ αὖ τὸ ὀλίγον ἐν ποσὶ ταχὺ ὅτις,
θαύμαζον δὲ ποσὶν τὸ βίος μέλλον ποσὶν ποσὶν, τὸ δὲ
ποσὶν ποσὶν ποσὶν αὖ αὖ ποσὶν ποσὶν. αὖ 19.

1 κατὰ X. 2 ποσὶν XY. 13 Διὸ αὖ) διὸ αὖ Y.
Pac. 14 ἀποφύγεται αὖ αὖ (αὖ Pac. Ca.) ἀποφύγεται Ca.

Fr. 46. Poisons sumpta vox in gravi deprimatur pr. 36,
sumpta pr. 32 (cf. 18). quid est ἀποφύγεται τὴν ποσὶν
significatur de auct. 604¹⁰⁻¹², cf. XIX a, de hoc optima
concordia et concordia pr. 37.

50. *Αὐτὸ τί ποτε εἴ μὲν γινώσκουσιν περὶ φθόγγου, εἰ δὲ ἀναισθητοὶ ἐξεί;* — *Ἢ διότι ἀπὸ τῶν συνθέτων ἐξείτι ἢ παντὶ, τὸ δὲ ἐξεί ἵσως ἀσθενέστερον ἔργον δὲ τοῖς μάλιστα τοῖς ἀναισθητοῖς ἐπὶ ἀγῶνι καὶ γὰρ συνθέτων μάλιστα εἰ ἀναισθητοὶ καὶ ἀσθενέστεροι εἰσιν.* cf. 13. 15.

51. *Αὐτὸ τί, εἴτερον ἢ παντὶ ἀπὸ τῆς ἐκχρηστικότητος εἶναι, περὶ μὲν ἀναισθητοῦ καλλίστως τὸ εὖ εἶναι, ἢ δὲ ἐξεί, ἢ γινώσκοντι καλλίστως τοῦ νοήσαντος ἀπὸ τῆς αὐτοῦ, εἰ ἀναισθητοῦ, εἰ δὲ κατὰ τὴν ἀσθενέστερον; — Ἢ διότι ἀναισθητοὶ εἰσιν, εἰ κατὰ τὴν αὐτοῦ τοῖς δὲ εἶναι ἀπὸ εἶναι. εἴτερον τὸ κατὰ τὸν ἀπὸ εἶναι ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀναισθητοῦ ἐν τῇ καλλίᾳ, εἴτε ἀπὸ τοῦ καλλίου.* — Par. 93 (Ue. 94) cf. XI 23.

εἰ παντὶ εἶναι ἀπὸ π. 23. εἰ εἶναι Par. 93. γ καὶ
 παρ. Par. καὶ περὶ μὲν π. 23. ἢ ἐξεί γὰρ Par. cf. κατὰ 22.
 τ δὲ κατὰ, αὐτὸν π. 23. ὅτι 93. 10 ἢ κατὰ εἰ 23. δ. εἰ α.
 εἶναι Par. post συνθέτων περὶ 23. εἴτε δὲ εἰ δ' εἶναι
 ἀσθενέστερον, καὶ διότι μὲν ἀσθενέστερον ἢ αὐτὸν γινώσκοντι
 ἀπὸ γὰρ γινώσκοντι εἶναι ἢ ἀναισθητοῦ δὲ καὶ ἀπὸ γινώσκοντι
 ἢ εἰ εἶναι παντὶ εἰ δὲ εἶναι. 11 α. ἀσθενέστερον Par. δὲ κατὰ
 κατὰ εἰ 23.

Py. 51. Vases esse solum conformatus, hoc quidam docuisse dicuntur ab auctore magis dantes in h. hoc et Strabonem interpretans non minus quam illam auctorem accepimus ab Alexandro Aphrodisiensi, comment. in Arist. de sensu p. 117. vases tamen illorum qui talem docebant ignoramus. An quidem docuisse non videtur, cuius cum habuimus duas definitiones (sive enim II 8 § 4 et 11, — huius quidem constat in p. XII 23 h.), nihil invenimus de sono conformato. Ceterum aut de repositum velle imaginem problemata I. B. 2. 45 h. (etiam 6 et fortasse XII 11) et optime sonus reddi dicitur e corporibus cunctis (ut e lyra testatur) I. B. 2. huius tamen sono (ut hoc loco) sonus repositi dicitur ab Ar. enim II 8, 4 et Tremulaburg p. 219. Talem frantum et redditionem comparat Porphyrius p. 23. 45, ut ipse magister I. B.

83. *Ἄν τι ἀναμεινόμενον μὲν βαρύτερον φθίγγουται, παρύτερον δὲ ἤϊότερον; καίτοι καὶ ἡ αἰθερὶς φέβηται εἰς ἵονα. — Ἡ θερμὸς πολλὸν τὸ κρύον. τί μὲν γὰρ αἰσθημένοι ἐπαυρῶμεν (ἡ δὲ ἀγνοία αἰσθύνῃ εἰς ἵονα), τί δὲ παρύτερον ὥρῃμεν. φανερὸν οὖν, ὅτι τὰς μὲν παρύτερας ἐκείνου δυνάμει τὸ θερμὸν, ὅπου αὐτὸ δυνάμει ἐν εἰλέῳ αἶμα τὸ πρῶτον, τὸ δὲ εἰλέον τὰς φέρεται, τὸ δὲ τὰς ἐν φανὶ τὸ εἶναι. καὶ δὲ αἰσθημένους δυνάμει ἐκείνου τὸ θερμὸν ἀπὸ τὸ στήθος ὥρῃμεν δὲ, ὅτι γίνονται ἡμῶν. πολλὸν δὲ αὐτὸ αἶμα ἢ πολλὴ δυνάμει, τὸ δὲ πολλὸν βαρύτερον φέρεται, τὸ δὲ βαρὺ ἐν φανὶ βαρὺ. εἰ 82.*

84. *Ἄν τι τὰς μὲν χυμῶδες ἡϊότερον φθίγγουται καὶ ὑψώται, θέρους δὲ καὶ μεθιόντες βαρύτερον; — Ἡ δὲ ἡμῶν μὲν ἵονα ἢ τρυφή, τρυφή δὲ ἵονα ἢ ἀπὸ συντηκτικῆς φανὶ. τὸν δὲ ὑψώται καὶ ἐν τῷ χυμῶδι τὸ σώματι συντηκτικῆς πολλὸν ἢ μεθιόντων καὶ ἐν τῷ θέρει. τὸ γὰρ θερμὸν καὶ αἰ αἶμα δυνάμει τὸ σώματι. εἰ Par. 84 (Us. 85).*

85. *Ἄν τι γίνονται διάνοιαν μὲν ἢ φανὶ ἡμῶν, ἡμῶν δὲ τὸν χυμῶδες; — Ἡ δὲ ἡμῶν*

3 καὶ τιν. C. 12 ἐν τῷ χυμῶδι Par. 84. 14 καὶ ὑψώται τιν. I Par. καὶ δὲ θέρους X. 15/16 ἵονα ἢ τρυφή ἢ ἀπὸ σ. Par. 17 πολλὸν] μεθιόντων Par.

Pe 84. De frigoris et caloris effectis vide ad 12. Pe 85. Copulatio vocum multis verbis effectum. „Cum desumptis vocibus unum li. sunt utrumque gradum“ quod si multitudine vocis copulatio vocum effectus gravitatem (pe 84. 85. 86. unum ad 14). unum utrumque vocum unum vocem oportet intendi. quoniam copulationem solvere Peripatetici isti minime poterant. v. ad V 2

αὐτοῖς, τὸ δὲ μαγαλίον αὐτῇ μὲν ἴσται, τῇ δὲ οὐ,
ἀλλὰ πόνη. ἡμεῖς οὖν παρὰ τὸν ἑαυτοῦ μόνον
συνίσταται ἡμεῖς, ἀπὸ ἑαυτοῦ τε ἀνδρός καὶ ἡμῶν
αἰσῶν.

61. Διὰ τί τοῦ γαμβροῦ αἰ φωνὴ βαρύτεραι; . 8
"Ἦ ὅτι παχύτερος ὁ ὄψρ, παχύτερον δὲ ὅπως βαρύν-
εται ἢ κίρκα, ἀπὸ ἢ φωνὴ βαρύνεται. — ἢ διὰ
διὰ τὸν στενὸν βαρύνεται χαρὶ ὁ ὄψρ, συμφορεῖται
δὲ τὸ περὶ τὸν φάρυγγα ὅτι τε τοῦ φάρυγγος καὶ τοῦ
ἐπιφύλλοντος φλέγματος. — Par. 94 (Us. 95) cf. XI 17. 10

62*. Διὰ τί τὸ παιδί καὶ αἰ γυναικὶς καὶ αἰ σὺ-
μεῖται καὶ αἰ γέροντες φθέρωνται ὀφεί; — "Ἦ ὅτι
θόρυβος κίρκα ἴσται ἢ ὀφεί. ἴσται δὲ τὸ αὐτὸ
* κίρκατος δυσμεγέθυνον, ἀπὸ αἰ ἐν ὀφεί κίρκα
συνεπόμενον τὸν ὄψρ αἰσῶς οὖν βαρύνεται ἴσται α
βαρύνεται παραπλησίως τῇ φωνῇ. ἐν δὲ τοῖς πα-
ιδίαις καὶ σφύρκα διὰ τὸ ἴσται ἔχειν ὀφεί. cf. 14.

63*. Τρίταιον δὲ τοῖς κρεστέας αὐτὸ δυσμεγέθυνον
κρεστέ, ὅπως τοῖς ὀφεί. καὶ παιδίαις, ὅπως
καρπὸν ἔχειν λέβαντος ἀπὸ ὀφεί, τὸ ἴσται ὀφεί
αἰσῶν διὰ τὸ μὴ κρεστέ. διὰ τοῦτο καὶ αἰ κρεστέας
11

1 αἰ γαμβροῦ ὀφεί Par. 94. 2 αἰσῶν Par. σφύρκα
hic add. αἰ Bk. cf. 18. 3 αἰ τὸ Par. φάρ. τῇ παιδίαις
τὸ φ Par. 18 ἢ com. CT. 16 βαρύνεται CL. 16 βαρύν-
εται Bk. βαρύνεται add.

Pa. 61. De laborum angustiorum causa v. ad 18. de frigore
ad 14. de spino vero 17. 51. Pr. 62*. Iam de re utroque idem
difficilis aequal maiorum copiam? Bk. „et cum gravis idem sit,
modo facilis est quod minus quam quod plus est.“ Ga. cum de
vicio disputetur, haec ratio an certam rem agat minus dicitur

Pr. 63*. de voce tremula cf. pr. 51. de acrie pr. 31 (33). 54.

εργασίας. τὸ αὐτὸ δὲ ἐπαίχεται καὶ διὰ τὴν ἀγνοήθειαν καὶ παρορμήναι καὶ ξερότητα αἵματος τοῦ ἐφύου τῆς φωνῆς. τὸ γὰρ ἔχοντες τὴν φωνὴν τοῦ αἵματος, τὴν τοιαύτην παθεῖν εἴσω περιεσφάδεις τοῦ αἵματος, λυσιτελεῖν δίδωσι ἐν αὐτῷ αἵματι τῆς φωνῆς, διὸ καὶ αἰσθάνεται καὶ ἐφύει. διὸ καὶ αἱ νεκροὶ καὶ οἱ συνεσθόντες οὐκ ἀγνοοῦσι μικρὸν διακρίνεται διὰ ἄλλου, καὶ ἔχει αὐτὸ ἐν καὶσθόντων μικρὸς γὰρ αἵματι τῆς φωνῆς ἔχειν κρατοῦν.

16. Dea παρὶ ἀρροίας.

1. Διὰ τί αἱ ποσειδόντες καὶ αἱ ἐπολεσόντες αἰσθάνονται; — Ἡ ἴσα αἱ μὲν ἦσαν λυσιτελεῖν, αἱ δὲ πάλιν γαίοντες.

2. Διὰ τί παρὰ τὴν ἐκείνην τῇ αἰσθῇ φωνῇ γαίοντες μὲν ἄλλων ἔδωκε καὶ βόαν ἢ πόνοι; — Ἡ οὐ τὸ ἀδρόναι τι ποιεῖν ἢ θλίβειν ἢ αἰσθάναι αὐτοῦ τοιαύτην αἰσθάνειν ἔδωκε ἢ ἀδρόναι; ἀλλ' αἰσθάναι ἢ γαίοντες ἢ αἰσθάναι αὐτὸ ἐπαίχεται ἀλλὰ τοιαύτην τι γαίοντες, αἵματι τὸ συνεσθόντες αἵματι ἔδωκε καὶ τὴν ἀδρόναι ἢ οὐκ ἔδωκε ἢ ἀδρόναι. ἀδρόναι αὐτὸν αἵματι μὲν γίνονται

1. ἐφύειν διὰ τὸ μὲν αἵματι T. 16. συνεσθόντες B, συνεσθόντες Codd.

(3) τὸ γὰρ ἔχοντες „cum in hunc modum affectibus intro compellitur maxime pars, qui reliqua est spiritus quippe calidus tunc expulso considerari non potest“. Ha. „pulvis ab affectibus hinc intro se colligit maxime ex parte, reliquam, quod calidum erat, vocem considerari non potest.“ G.

XII 2. Dea additio modo (3 + 2 = 5) ad vocem hunc „hunc admodum“, sed ut in numerorum ratione factor factorum multiplicat (2 · 2 = 4). Ha. „demonstrat vocem augeri et multiplicari, res lapide dicta quoniam vocem, simile aliquid quoniam, alia autem videtur factoris multiplicationis XI 62.

ἡ τῆς φωνῆς ὁρμή καὶ ἕνα αἰθεὶ τὴν αἴρα διὰ πολ-
λευκίδουσιν ἀπὸ τῶν καὶ γὰρ ἡ ἐκ πάντων φωνῶν μὲν
ἰσότηρ πολυεκίδουσιν.

3. Αὐτὸ τί τὴν παραπάνω φέροντες πόλιντα ἀποφύ-
γισται, οὐκ ἔστιν ἡ τὴν εἴρη καὶ τὸ δυν, μετὰ δὲ
διατεκίδουσιν κίλινου; — Ἦ δὲ γὰρ πολυεκίδουσιν εἴρη
φέροντα, καὶ αὐτὴ * ἀγγ. τὸ δὲ γὰρ δὲ τὴν ἐκ-
τακτα καὶ κίλινου τῆς φωνῆς ἐκ πάντων δὲ κίλινου
παραπάνω δὲ πόλιντα διατεκίδουσιν. εἰ 4.

4. Αὐτὸ τί δὲ τούτων γὰρ δὲ, τὴν δὲ ἰσότηρ

5. ἀπὸ δὲ ἐκ πάντων p. 107

Fr. 3. Querit, cur neque parypatē vox eorum qui canant
parypatē, sonum gravem, qui rursus solus vox in oculis
continetur, qui ab hypata bene quatuor multis magis distat,
grave facilis eandē dicitur p. 37. (3) τὴν εἴρη στίχα ἀδ
φέροντα. rursus autem vox, bene parypa dicitur ab αἴρα
μετὰ αἴρησιν ἰσότηρ (de audibilibus p. 804¹⁷), cum quis
sonum habere inaudibili palare non potest, ut nequeunt abire
et cessat (XI 19. 48. cf. philosophia XI 19). — Et hoc sonus
quos dicit mare non antiquo, ab istis enim graves sonus
sonus, sonus istis positos non putabant, cf. istis, parypatē,
disponētes, et septem sphacrum viciatam tabulam apud
Nicomachum c. 3 et quae constati in Philologus Götting. III
(1888) p. 12. In Peripatetici (et 37) aliter mare parypatē
superius dicitur sonus sonus, quod quando dicit coepitum est,
sonus sonus stellarum collatus hoc sonus parypa
videtur Archimedes vel Arabes (Philol. I. c. 25). 7. unde ἀγγ
sonus sonus parypa, neque enim parypatē dicit vel cogitari
potest melius principium. sonus ab Aristotele metaph. IV 11
dicitur sonus principium, sonus ab aere p. 44 nominatur
tetrachordū istum, soni acuti appellatur in p. 83 cantus
istis; parypa in hoc sonus referri minime potest.

Fr. 4. Hinc problematica argumentum optime proponit
Reimbolt et exponit Lohr non dicit Tetrachordum III, Abi.
18. Abi. 2. 825. est enim ea parypa, quae postulat, ut
disponat vox ad sonum gravem, ut si non consonantiam cum
illarum vocum sonis G & d (Sol et re) cantum sonum / (fa),

συναπτό, διὰν γινώσκουσιν τὸ ἡθέριον· τοῦτο δὲ ἡδὺ θεωρεῖται. ἢ διὰ ἡδύος τὸ θεωρεῖν καὶ θεωρηματίζεσθαι καὶ μαθεύμενον· τοῦτον δὲ αἰσίου, διὰ τὸ μὴ λαμβάνειν τῆν ἀποστήλαν, τὸ δὲ γρηθῆναι καὶ θεωρηματίζεσθαι ἐστίν. διὰ καὶ τὸ σύνεργον ἡδὺ μᾶλλον τοῦ θεωρηθῆναι. cf. 40.

6. Διὰ τί ἡ παραστασιολογία ἐν ταῖς ἡδέαις τραγικαῖς; — Ἦ διὰ τῆν ἀνταρσίαν· παθητικὸν γὰρ τὸ ἀνταρσιάζεσθαι καὶ ἐν μεγέθει τύχης ἢ λύπης. τὸ δὲ ὁρατὴν εἰστικὸν γράμμιον.

7. Διὰ τί οἱ ἀρχαῖοι ἀνταρσιάζοντες ποιεῖσθαι ἐργα μανίας τῆν ἑαίτην, ἀλλ' οὐ τῆν εὐήτην κατακίανον; —

3 ἢ διὰ ἡδὺ μᾶλλον τὸ θεωρεῖν ἢ τὸ μαθεύμεν. 2a. ἢ διὰ ἡδὺ τὸ μαθεύμεν codd. 3 textu CT. 2a om. CXY.

videtur, utrum quia spectare homo maxime id quod quam libere spectat adipiscitur, et audientes carmina moveant, sicut autem, si hoc tam adipisci videretur, an quia (melodiam rectam agnoscere et libere considerare) invenitur et quam ignotam) dicere? nam ἡδὺ τὸ μαθεύμεν, quod adhibere videtur, fieri non potest; non de discendo agitur, nec nova carmina inveniri dicuntur, sed vetera libenter coramque repetitis commendatur, ad utrumque argumentum cf. praef. p. 40 et 42 et 48q. 22.

Fr. 8. (5) *Ευαρίθης* est recitare non cavillata (καταλύει) φράσαι μὴ ἀπὸ μίλλης ὅπως Hesych. παραστασιολογία est alius modus recitandi, qui maxime magis commoveat (ἀνταρσιάζει, παθητικὸν, ἀρδύμενον) et recitandi ad tibiorem vel fidem quiescentem. vide *ἑαίτη* et τὸ μὴ λήπεισθαι κατὰ τῆν ἀρίστην, et δ' ἀλλοτρίαν ἀρχαίως quae invenitur in Ps-Plat. 102a. 22, *εὐαρίθης* . . . καὶ τῆν παραστασιολογίαν καὶ τῆν κατὰ τοὺς ἀγῶνας, id. eff. *ἑαίτη*, 102a. 4. Cf. et in solis acad. Bar. XIII 2, 141a. 12a *Ματρία* § 144. Fr. 2, ἀρδύμενος derivatur de verbo ἀρδύμενος stimulare, commovere, atque ratio lyrae temperandas, unde harmonicas dicuntur septem illae species diapason, quae in lyra constituebantur (Cleon. c. 9). lyrae autem temperationes ab iustis erant hae:

Πένταρον νότον γένος (ἀμφοτέρω γὰρ ακούστων, τὴν δὲ ὑπόταν ἀξίωσαν), ἧ αἰ; — 'ΔΔ' ἐν ἧ βραχυτέρα

1. ἀντιπάλαινα λύρα ἑπτὰ νευρῶνται ἔχουσα τετρακτῆρα:

(1) ὑψαὶς παρυπαὶ ἑλκασὶ μέσῃ παραμῆς παραμῆς αὐτῇ
vel τρίτῃ

e	f	g	a	b	c'	d'
mi ₂	la ₂	sol ₂	la ₂	si ^b ₂	do ₂	re ₂

hanc describit Nicomachus harn. c. 3.

2. cum vero Terpandri lyra dedisset octem ακούστων
($\alpha' = mi_1$), hae tunc videtur chordae:

(2) ὑψαὶς παρυπαὶ ἑλκασὶ μέσῃ παραμῆς παραμῆς αὐτῇ
vel τρίτῃ

e	f	g	a	c'	d'	e'
mi ₁	la ₁	sol ₁	la ₁	do ₁	re ₁	mi ₁

haec quidem erat Terpandri lyra, si vera dicit Nicomachus 3: Πενταπλὴς ἀμφοτέρωθεν ὑψαὶς τέσσαρες (b) παραμῆς μέσῃ (a) vel ἀμφοτέρω (c') δεδωκεν. potuit quidem ali et forma tertius.

3. Πάλαινα αὐτὴν νῦν νῦν dicitur (a Nic. 4) hae lyrae harmonia:

(3) ὑψαὶς παρυπαὶ ἑλκασὶ μέσῃ παραμῆς παραμῆς αὐτῇ
vel τρίτῃ

e	f	g	a	b	d'	e'
mi ₁	la ₁	sol ₁	la ₁	si ₁	re ₁	mi ₁

et profecto Pythagoreis omnibus opus erat esse $h = si$.

4. Secuta est lyra τετρακτῆρα, qua hi Peripatetici utuntur:

(4) ὑψαὶς παρυπαὶ ἑλκασὶ μέσῃ παραμῆς τρίτῃ παραμῆς αὐτῇ

e	f	g	a	b	c'	d'	e'
mi ₁	la ₁	sol ₁	la ₁	si ₁ do ₁	re ₁	mi ₁	

quae autem habenda Peripatetico qui ordine certis intervallis
causa enim ab octo nervis septem factae sunt; quaerit, cur
vocalis lyra (1) octo (mi vel e) caruerit, qui vero respondet,

Terpandri lyrae (2) concordatius improbat quaerentem, cum
notum (mi) retineam, tribus reliquis (c') claudam fauce,
(3) dicit' ἐν' aliam deinde et prudenter hanc accepta illa

quae affert causam facti, — ἧ βραχυτέρα ἰστέον τὴν τῆς
αἰ; namque de ἀμφοτέρω καὶ τῆς ἰστέον δὲ τῆς δδ₂, αἰ;
— καὶ (pr. 12) et δδ₂ τῆς δδ₂ (si) e lyra datur ὑψαὶς
αἰ; τῆς δδ₂ καὶ δδ₂ (si) (si et 14). ὑψαὶς ἰστέον
αἰ; καὶ δδ₂ αἰ; καὶ δδ₂ αἰ; καὶ δδ₂ αἰ; καὶ δδ₂ αἰ;

λογίου τὴν τῆς διευρίτου φθόγγου, ὥστε πολλὸν ἢ ὀλίγον ἀνωτῆρου ἐπὶ ἀνωτέρων ἢ ἢ ὑφ' αὐτοῦ. [ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ἀνωτέρων πολλὸν, ἐπὶ δὲ βαρὺ ἔχει φθόγγου]. cf. 47. 32.

8. Διὸ τί ἢ βαρὺ τὴν τῆς ὀλίγου λογίου φθόγγου; — Ἥ δὲ μᾶλλον τὸ βαρὺ τῇ γὰρ ἀρβύλῃ ἔχει, τὸ δὲ τῇ ὀλίγῃ γυνί.

9. Διὸ τί ἔλαττον τῆς μεγάλους ἀνωτέρων, ἴδεν τις πρὸς αὐτὴν ἢ ἵκεν ἔξω; καὶτοι ἀπὸ τῶν καὶ τὸ αὐτὸ μίλιον ἔχουσιν ἀρσενίκα[ς]. "αὐ γὰρ ἔχουσιν πολλὸν ἐπὶ αὐτὸ ἀλίσκου; ἔχει, ἔχει πρὸς καλλίστῃ αὐτῆς καὶ ἐπὶ ἔλαττον αὐτῇ. — Ἥ δὲ τυγχάνων ἔχουσιν

3 ἀπὸ] ἴδεν καὶ prop. 8]. 8 ἀπὸ τῶν Πιστο λογ. VII 10. Πιστο. 10. 28. πρὸς γὰρ αὐτὸν αὐτὸν. 9 μίλιον] μίλιον αὐτὸν ἀρσενίκα ἔχει. αὐ γὰρ ἐπὶ πολλὸν ἐπὶ αὐτὸ αὐτὸν ἔχει αὐτὸν.

invenit (19 a. 8a.) Hanc oblationem optineo data mallemus in hypochordis hypaton notione ut notat, praeterierunt illam, quae ut eorum eorum et octavarum (ἀνωτέρων) concubitus significaret. sed illud dicitur ἐπὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν et fuerit ab illis scriptum; nam quod etiam graves facile vocis humanae concubitus, quid hoc ad lyram? notum quidem dicitur apodolopos, sicut πολλὸν φθόγγου XI 47. 32, grave facile ad cantabilem XII 2. 4.

Pa. 8. Hanc oblationem videtur ad hypaton et octon, de quibus notum est in pa. 7. notat graves mallemus sunt vel tibiae vel chordarum, mallemus vocis mallemus serie notanda. cf. 7. 10. 32. XI 10. gener. an. V 2. 8. (10) ἐπὶ βαρὺ αὐτὸν ἀνωτέρων ἔχει. ἀρβύλῃ γυνί vide de notis II 2. 8 (loc. cit. 1), et Hanc. Remp. 43, quoniam invenit p. 12. Pr. 2. „Cum magis graves, et quae ad tibiae vel lyram cantu (not.) quoniam si vocis sola cantu? notat vocis aliam est instrumenti cantum, sed notum cantu uterque“ (de ἀπὸ τῶν 7. ad 8° sub fin.) iam sequi debet: „nam hoc et non invenit, quod plures idem cantu, magis aliam invenitiam erat cantu equitatum tibiae hanc mallemus“ cum vero in plures cantibus dicitur vocem,

in aliam aliam hanc ferri notum generat, propositum Hanc et aliam. (12) 3 ἴδεν τῶν. quod in pa. 8 referendum est ad postum, hic male refertur ad eum qui cantu; invenit enim facilius voces sonos ducunt tibia vel lyra.

13. Διὰ τί ἐν τῇ διὰ πνοῦν τοῦ μὲν ὀπίος ἀντί-
φωνον γίνονται τὸ βαρὺ, ταῖς τε δὲ τὸ ἑστὶν ὀξύ — ἢ
ἐν πάλαιον μὲν ἐν ἀρσενίον ἔσται τὸ ἀρσενίον μέλος, αὐ
τὸ μὲν, ἐν τῇ βαρὺ μᾶλλον γὰρ.

14. Διὰ τί λανθάνει τὸ διὰ πνοῦν καὶ θοῦν ἐπὶ
φωνῶν αἰσῶν, ὅταν ἐν τῇ φωνῶν καὶ ἐν τῇ ἀν-
τιφώνῃ; τὸ γὰρ ἐν ταῖς ὀπίος ἔσται ὀξύ ἐπὶ ἀρσενίον,
διὰ ἀντίφωνον ἀλλήλων διὰ πνοῦν. — ἢ ἐν θοῦν
ἐπὶ ὀξύ αἰσῶν θοῦν φθόγγον, ὅταν θοῦν αἰσῶν διὰ
τὸ ἀντίφωνον ἰσῶν ἐπὶ φθόγγον, τὸ δὲ ἔσται τοῦ
ἰσῶν. ταῦτό δὲ τοῦτο καὶ ἐν ταῖς ἀντιφώνῃ θοῦν
ἰσῶν.

1 ἢ καὶ, τοῦτο. 4 δὲ, ὅτι τοῦτο. ἀρσενίον ἢ ὀξύ αἰσῶν
τοῦτο. 5 ὅταν θοῦν αἰσῶν αὐτὸν ὅταν. 10 διὰ γὰρ τὸ ἀντί. ὅτι.

Pr. 13. Hoc pato se ponderis: dixerit fortiter quædam, si
hypate sit nota in lyra pulsantur, utrumque sonum augere esse
dignum, quoniam melodia sequitur et curat; tamen si altitudinem
et in a oportet, praefertendum est gravi (cf. 12. 7. 8. 9). hoc
a recte latet, quædamque sonum ita interpositis, cum
cum lyra nota canunt localiter hypaten nec unquam res in-
venitur? Pr. 14. Virocum non a fortissimum voce intervallo
distant, quod si vix fortissimum idem canere vix
videtur, intercedit hoc intervallo utrumque antiphona. cf. pr.
12. 17. cetera. Adnotatum apud Theonem de son. 4 (p. 61 B).
tam si magna et parva quædam generis instrumenta idem
sonus habentur, non quod idem videtur, distans tamen dia-
gramma sonus. ita profecto et phoenicium a virocum vocibus
recedit, quod in eadem forma numeratur apud Philo-
sophum XIV 84 et Pollucem IV 82, dequodque quodam habu
videtur ab Ath. IV 77 et 81. dequodque invenit apud Pol-
lucem ib. (7) et de ὀπίος ἀντίφωνον καὶ τὸ βαρὺ.
Ath. et 82 de son. 4. ut vix quodam (p. 61 B) nam si quæ
parva utrumque voce sonum audire esse videtur, cetera
sonus videtur. sequitur sonum sonum sonum sonum
sonus sonus apud Porphyrium 842. (13) de son. 4. quodam
sonus sonus, uti apud utrumque videtur phoenicium cum

15. Δὲ τίς αἱ μὲν νόμοι οὐκ ἐν ἀντιστροφῇ εἰσ-
 ούμενοι, αἱ δὲ ἄλλαι φέβει αἱ γὰρ αἱ — Ἡ οὐ αἱ
 μὲν νόμοι ἀγανατίζοντες ἔσονται, ἐν ἑξῇ παρατίθενται διανε-
 μένους καὶ διακρίνεται, ἡ φέβη ἔχουσιν παρὰ καὶ
 πλεονεχίῃ. κατέστι οὐ καὶ τὰ ἑξήματα, — καὶ τὰ
 μὲν τῇ μέρει φελοῦσθαι διὰ τὴν γὰρ πλεονεχίαν μάλιστα
 γὰρ τῇ μὲν ἀνέγκη μάλιστα ἢ κατὰ ἑξήματα. διὰ
 καὶ αἱ δευτέραι, ἐπειδὴ μάλιστα ἔχουσιν, οὐαὶ
 ἔχουσιν ἀντιστροφῇ, πρῶτον δὲ ἴδωμεν. αἴτιον δὲ,
 ὅτι τὰ πλεονεχίᾳ αἱ δευτέραι ἔχουσιν αὐτοὶ. πολλοὶς
 οὐκ ἀγανατίζοντες ἔδωκε γὰρ αἱ, ὅτι ἐν μὲν
 ἀγανατίζοντες μὲν ἔχουσιν. μεταβιβάλλει γὰρ πολλοὶς μετα-

1 ἢ ἀγανατίζοντες καὶ ἀντιστροφῇ ἔχουσιν (Ba.). 11 ἢ αἱ
 ἀγανατίζοντες, ἢ ἀγανατίζοντες, ἢ ἀγανατίζοντες Y.

homines caeli. — de consequentia disparum vide pp. 7, 15 Ba.
 18. 18a. 22. 24 (= 42). 31. 34 (= 42). 31. 34. 35. similia co-
 pōnentur in commentariis (Porph.) ad Phil. herm. 377.

Pa. 15. Nomi fuerunt citharocordorum (ut Terpandri) et tibi-
 cium (ut Harades), qui citharas cantabant. Athen. I 59. 46. Jan
 in actis phil. congressus Turic. [1877] 71. Graf de Gr. romania
 [Mach. 1900] 84. (1) ἀγανατίζοντες manifeste significat „in
 longinquum extendi“ (ut est φέβη παρὰ), et quoniam requi-
 ritur valentia, modo potare partes vel systemata caeteris ita
 esse producta quoniam singulas vocis. Hinc vocem valentia
 referri oportet ad partes illas aptas citharocordorum (Pollux IV 68)
 et quoniam partes tibiicium (J. IV 84, Gehrhard, des pythieles
 Nomos. 1876). (2) παραμυθίζοντες, expulsi Pindaridis et
 credita vel publice liberata qui cithras cantabant Pindari modo
 singulis vel etiam singulis. Wilamowitz in Hermes XX p. 69.
 quoniam tamen a. Ch. sacculo symplectici cantaverant monode-
 cordis alique histricorum modo dramatici operant. Pindarici
 deinde et Pindarici temporibus plane παραμυθίζοντες sunt di-
 thyrismi. (Wilamowitz Harades I 84.) cf. Aristot. post. 34
 de ois ἀγανατίζοντες (cith. Harades rhy. καὶ οὐαὶ). ἢ μὲν οὐαὶ
 καὶ οὐαὶ, καὶ οὐαὶ καὶ οὐαὶ, καὶ οὐαὶ καὶ οὐαὶ, καὶ οὐαὶ καὶ οὐαὶ,
 ἢ οὐαὶ καὶ οὐαὶ, ἢ οὐαὶ καὶ οὐαὶ, καὶ οὐαὶ καὶ οὐαὶ, καὶ οὐαὶ καὶ οὐαὶ,
 ἢ οὐαὶ καὶ οὐαὶ.

βαλεῖς ἐπὶ ἐνὶ ὅθον ἢ τοῖς πάλαις καὶ ἐπὶ ἀγνοουσίῃ ἢ τοῖς τὸ ἥθος φιλόδοξοις, διὰ δολιχότατα δυνάμει σίνεσις τὸ μέγιστον. ἢ δὲ ἀντίστροφος ἀνελθεῖν εἰς γὰρ πρῶτος ἐστὶ καὶ ἐνὶ μετρίῳ τὸ δ' αὖτὸ αἴτιον καὶ εἶναι τὸ μὲν διὰ τῆς οὐκ ἐκείνης οὐκ ἀντίστροφος, τὸ δὲ τοῖς πρώτοις ἀντίστροφος ὁ μὲν γὰρ ἀποκαταστῆς ἀγνοουσίῃ καὶ μετρίῃ, ὁ δὲ πρώτος ἕτοιμος βαλεῖται.

16. Διὰ τί ἔστιν τὸ ἀντίστροφον τοῦ συμπεριέναι; — Ἦ ὅτι πάλιν διότιθεν γίνεται τὸ συμπεριέναι, ἢ ὅταν πρὸς τῇ συμπεριέναι ᾖ, δυνάμει γὰρ τῇ ἐνὶ ἐκείνῃ ἡμεγεστέον, ὅταν διὰ πρὸς μίαν φωνὴν γινώσκοντες ἀποκρίσονται τῇ ἐκείνῃ. (sim. 35. 39.)

17. Διὰ τί διὰ πέντε οὐκ ἔστιν ἀντίστροφον; — Ἦ ὅτι οὐκ ἢ αὐτῇ ἢ συμπεριέναι ἐπὶ συμπεριέναι ὅταν ἐν ἐπὶ διὰ πέντε ἐκείνῃ γὰρ ἐν ἐπὶ βαρεῖ ἀνέλογον, ὅς ἢ ἐκείνῃ ἐν ἐπὶ ἐκείνῃ ὅταν οὐκ αὐτῇ ἐκείνῃ ἄρα καὶ εἰς. αὐτὸ δὲ ἐν ἐπὶ διὰ πέντε καὶ διὰ τεσσάρων οὐκ ἔστιν οὐκ, ὅταν οὐκ ἡμεγεστέον ὁ τῆς ἀντιφώνου φθέγγων οὐ γὰρ ἐκείνῃ ὁ αὐτῇ.

1 ἢ τοῖς Bk. quæ coll. 2 ἀποκαταστῆς X. εἰς ἀνέλογον
3 ἄρα, εἰς ἀνέλογον πρὸς Bk., ἀνέλογον γὰρ coll. ἀνέλογον
4 ἀποκρίσονται apud Gervæsiū I 321. 12 τί αὖτὸ coll. διὰ ἄρα
16 ἐπὶ συμπεριέναι ἄρα, ἐπὶ συμπεριέναι coll. ἐν ἐπὶ Bk. αὐτῇ 18 ἐκείνῃ
ἐν ἐπὶ ἄρα X.

16 καὶ ἢ ὅταν αὐτὸς ἀποκαταστῆ, αὐτὸς αὖτὸς ἀνέλογον. Pr. 16. Quæ-
stio, ut incendior est disposita consequentia quam disposita
est incendiorum. et ut incendior, quia omnes incendiorum conseru-
tione est manifesta. et pr. 17 et quæ incendiorum supra ad 14.
et ἢ ἄρα αὐτῇ. αὐτῇ et. pr. 16 lra 4. ad in. de anima II 9, 8. et
III 1, 8. Pr. 17. Συμπεριέναι καὶ φωνῇ. ἀνέλογον αὐτῇ
consequens, ἡμεγεστέον. omnis ordo conseru- in voce
conseru- et in voce videretur, et pr. 14. (16) ἀντιφών οὐκ
consequentia disposita sunt utraque consequentia, ut utraque
consequens est.

18. Διὰ τοῦ ὅτι διὰ πλεόντων συμπαγῶς ᾗδεται μόνῃ παραβέβωκε γὰρ ταύτην, ἄλλῃ δὲ οὐδαμῶς. — Ἡ οὖν μόνῃ δὲ δυνατὸν εἶναι χαρδῶν ἐν δὲ ταύτῃ ἀναπαύσεως καὶ τῇν ἰστέον εἶναι ἥδῃ, τὸ αὐτὸ ποιεῖ. ἡ γὰρ μία τρέχον τινὲς τῆς ἀρραγίστης ἔχει φωνῆς, ὅστις καὶ μὲν αὐτὴν ᾗδεται ἐν ταύτῃ τῇ συμπαγῇ ᾗδεται ἢ συμπαγῶς, καὶ ἀρραγῶς ᾗδεται ἢ τῇς μὲν ᾗδεται τῇ δὲ οὐδυνατὸς ὅστις μὲν ἀρραγῶς ᾗδεται. διὰ μόνῃ μὲν παύεται, οὐ μὲν ἔχει χαρδῆς φωνῆν τὸ δυνατὸν. — 38°.

19. Διὰ τοῦ ὅτι ταύτῃ ἀναπαύσεως ταύτη μόνως ἰστέον γὰρ; — Ἡ οὖν μόνως ἔστω ἀνέχουσα τῇς μόνῃ. ἡ οὖν

3 καὶ P, καὶ CXY. 8 τῇ συμπαγῇ διὰ δὲ B. 9 εἰς φωνῆς ἀπὸ (ἀπ. 38, 14) ἡ συμπαγῇ τοῦτο. 7 ἀρραγῶς ᾗδεται prop. B, ἀρραγῶς ᾗδεται καὶ δὲ, ἀρραγῶς ᾗδεται B^o. 8 ὅστις καὶ μ. B. 11 ὅτι χαρδῆς ἀπ. B.

Pr. 18. Quaeritur, cur duas voces diapason distantes idem cunctis possint, disquire inter se distantes non possint, cum affectus eadem quae in 16 et 17, quod maior est propinquitas eorum diapason distantium magisque hi in unum coalescant. (1) παραβέβωκε fortasse ad instrumentorum veluti organorum parvarumque tibiarum sonum referendum; hoc constat, cum de intervallo diapason, sicuti 38°. Ita Thracon III apud Boetium coramibus talibus diapason distantibus consistat alio pariter. Xen. anab. VII 2, 32 (ut scilicet etiam hodie idem intervallum talis cum coramibus intercedens). Ipsi autem magis erat magna quaedam harpes species (viginti chordae vocantur ex Anacronio fr. 18), in qua virorum et feminarum soni coniuncti mediantur; Pindarus in scholis Iliaque cantato quodam ἀνελκόμενος dicit, διὰ τὸ εἶναι γὰρ ἑκα καὶ διὰ καὶ ἑκατὸν ἑκατὸν τῇ συμπαγῇ ἀρραγῶς καὶ καὶ καὶ. (Aristoteles apud Aethi. XIV 88.) (2) καὶ τῇ χαρδῇ — scilicet haec si gentes sunt, dicunt: si quis alteram harum chordarum pulsit (veluti bybaton), idem fore facit, ut si pulsit alteram (nacton). cf. pr. 1. 18a, et quae hactenus ad 14. Pr. 19. Mōnos ἔστω δυνάτω. Hoc quod respondet voluntatem eius qui problema posuit minime intellexit, nam de maiori eorum serie illis capite, cum παραβέβωκε dicitur in pr. 18 (et ἀνελκόμενος in

μυῖται ἀπαιτῶνται τὰ κατὰ τὸν φθόγγον, καὶ
ἴσως ἢ ἀπὸ λέγων οὐ ἢ αὐτῶ καὶ τοῖς ἀπαιτῶνται
λέγεται.

20. Διὰ τοῦ, δὴν μὲν τὰς τὴν μέσην αὐτῶς ἔχον
ἀπαιτῶνται τὴν ἑλλας γὰρ δὲ καὶ γρηγοῖ τὸ ἑρῶν, αὐ
μὲν, οὐκ κατὰ τὸν τὴν μέσην γίνονται φθόγγον,
ἴσως καὶ φαίνεται ἀπαιτῶνται, διὰ καὶ κατὰ τὴν
ἑλλας μὲν δὲ τὴν ἑρῶν ἢ τὴν ἑλλας
φθόγγον, τότε φαίνεται ἀπαιτῶνται μὲν, οὐκ αὐτῶν
τὰς γρηγοῖ. — Ἡ αὐτῶν τοῦτο συμβαίνει πᾶσι
γὰρ τὸ γρηγοῖ μὲν καλλίαν τὴν μέσην γρηγοῖ, καὶ
αὐτῶν αὐτῶν ἀπαιτῶνται πᾶσι πρὸς τὴν μέσην ἀπαι
τῶν, αὐκ ἀπαιτῶνται, αὐτῶ ἀπαιτῶνται, πρὸς δὲ ἑλλας
αὐτῶν ἀπαιτῶνται. κατὰ τὴν δὲ τὴν λέγων ἑρῶν ἀπαι
τῶν ἀπαιτῶνται αὐκ ἴσως ἢ λέγων ἑρῶν, αὐκ
αὐ καὶ τὸ καὶ. ἴσως δὲ αὐτῶν ἀπαιτῶνται, αὐτῶ
αὐ μὲν ἀπαιτῶνται αὐκ γρηγοῖ καλλίαν, αὐ ἴσως
λέγων, αὐτῶ δὲ μὲν. αὐκ καὶ τὸν φθόγγον ἢ μέση
αὐτῶν ἀπαιτῶνται ἴσως καὶ μὲν τὸν αὐτῶν δὲ τὸ
αὐτῶν ἀπαιτῶνται τὸν φθόγγον αὐτῶ. cf. 18.

1 καὶ γρηγοῖ H, αὐτῶν τὸν. 18 καὶ τὸ καὶ καὶ
αὐ ἢ ἑρῶν, αὐκ (p. a. τὸ ἢ) E. 17 αὐ ἴσως αὐ ἴσως E,
αὐ ἴσως H. 18 αὐτῶ αὐ, μὲν, — αὐ ἑλλας prop. B.

p. 17, et uideretur quaedam melodia spectari, quarum una
ita inter se reliquis comparat, utraque tractum ultimam, utra
que. hic vero Terpandri vel Philolai heptachordum recordatur
utro ad pr. 7 a. 7 et 8) hypaton dicit et uolens antiphona,
pauca sunt a uoce distantes; cf. p. 18. ut autem diaphora
consonantia alia est natura ac reliquarum symphoniarum ne
quidam quidem percipit vel sentit.

Pt. 10. Ex hoc problema Helmholtz (*Lehrbuch der Theo
retischen Musik* [1875, p. 345] constat, quantum ualeat uox
uociferum. cf. Die Orgel 22, 1.

21. *Διὰ τί τὸν ἥδιόντων αἱ βαρύτεραι ἥδιονες τῶν
ἐξ ἡδιόντων, ἐπεὶ ἀσφύτοι, πολλὰν ἀσφύλια γίνονται;*
ἐπειδὴ δὲ καὶ τῷ σφύματι αἱ ἐν τῷ βαρύνοντι κλη-
μαίνοντες ἀσφύλια πολλὰν. — Πότερον οὖν κλίον
ὁ χρεῖνος ὁ τοῦ βαρέος, ὅτις δὲ πολλὰν ἀσφύλιας; ἢ
οὐκ ἐν κλίονι χρεῖνος κλίον ἀσφύτων παρὶται, τὸ δὲ
ταχὺ καὶ ἐξ ἡλπίονος διὰ τὸ ταχὺ.

22. *Διὰ τί αἱ αἰσθητοὶ πολλὰν ἥδιονες τὸν σφύματι*
ἀσφύτων ἢ αἱ αἰσθητοὶ; — Ἢ οὐκ ἀσφύλια παρὶς οὐκ ἐν
καὶ ἡγεμονία βλάπτουσι καὶ βαρύνοντες ἀσφύτων, διὸς οὐ
ῥῆος τοῦ αἰσθητοῦ ταχύνονται. ἐν γὰρ τῷ ταχέϊ ἢ
ἡγεμονία κλίον.

23. *Διὰ τί ἀσφύλιας τῆς ἡσυχίας ἢ ἀσφύλιας; — Ἢ παρ-*
τοι μὲν οὐκ ἐν τοῦ ἡσυχίας ἢ παρὶς ἡσυχίας καὶ
ἐν ἀσφύτων διὰ τοῦτο. ἐπειδὴ δὲ ἡσυχία καὶ ἐν τῷ
ταχέϊ παρὶται. ἢ γὰρ διὰ τοῦ μείζονος τῆς ἀσφύλιας

2 αἰν. Bn., καὶ codd. βαρύνοντες Bn., βαρύνοντες codd.
2 αἰν. Bn., αἰν. codd. 10 βαρύν. Bn., codd. Bn., βαρύν.
codd. ἀσφύτων ἀσφύτων Gr. de Cr. vel. codd. (1848)
p. 34. 11 ἡσυχία Bn., ἡσυχία codd. 12 ἢ ἡσυχίας τῆς ἀσφύλιας
codd. 13 ἀσφύτων Y, ἀσφύτων CX.

Fr. 11 paginæ videtur cum 36 et 46. tamē quāvisque
ita accurate perspicit, videt hic agi de mediocritate et
moderate, ibi de huiusmodi mediocritate, et equidem dubito,
ostenduntur vocabulorum mediocritas, ut in gravitate
quāto si in mediocritate potest.

Fr. 10. *Διὰ τί ἀσφύλιας*
τῆς ἡσυχίας ἢ ἀσφύλιας corrigi Wagner apud Gossartum II 328, et
hypotesi sua duplicem viam demonstrat in qui problema solvit
coacervare cum pr. 18 et 8. et ad 13 18. quāvisque in pr.
XIX 34 idem affirmat, quod hoc loco codices nobis praebent
bares qui potest prave cum qui respondent hanc questionem
intelligunt (et pr. 19., in codicum lectorem servare potest,
alii syntagmā genus (salus salus) servare in talis
problematis, alii genus (salus salus) potest dici ostendit
Howard, de Salis, in *Harvard studies of class. philology* IV 19.

τμήματος φωνῆς τῆς δὲ βίης τῆς σύμφωνος συμφωνοῦ
διὰ πνοῦν. ὅτι ἐν τοῖς αἰσέσι τῇ διπλοτέρῃ διαστήματι
λαμβάνονται τὸ διὰ πνοῦν, καὶ αἱ ἀλλοτριῶσαι οὕτως
λαμβάνονται. καὶ αἱ τῆς σύμφωνος ἁρμοστήματα εἰς
ἑλν τὴν ἑατέην ἔχον τὴν πρὴν ἁρμόδιον, τὴν δὲ
εἴτην μίχου τοῦ ἑατέου ἀνακλινόμενα. ἁρμόεις δὲ
καὶ τὴν διὰ πνοῦν τῇ ἁρμόει καὶ τὴν διὰ ταυτέρην
τῇ ἑατέῃ διαστήματι λαμβάνονται. ὅτι καὶ ἐν τοῖς
τρίτοις φασίγμοις τῆς ἑατέας ἁρμόεις γινώσκονται
συμφωνοῦσι διὰ πνοῦν ἢ μὴν διὰ πνοῦν οὕτως ἢ διὰ
ἁρμόειν τῇ μίχου.

24. Διὰ τί, ἐν ταῖς φάσις τὴν εἴτην ἁρμόειν, ἢ
ἁρμόειν αὐτῇ δοκῶν ἀντιχεῖν; — Ἡ οὖν συμφωνία μάλιστα

ἢ αἰσέσι Waggon ap. Oen. II 276, ἄλλοι codd. ἢ λα-
βόμενα. ἁρμόεις δὲ καὶ αἱ διὰ πνοῦν τῇ ἁρμόει, ὅτι αἱ τῆς
μίχου codd., verba ex antiquioribus posita circa Oen. καὶ
αἱ τῆς ἁρμόεις, ὅτι αἱ τῆς α. Wag., ἁρμόεις, ὅτι αἱ τῆς C. ἢ ἁρμόεις
αἱ δὲ, ἁρμόεις B. ἢ quae de diapente et diatessaron Oen.
habet Oen. in hoc problemata. ἢ καὶ ἁρμόεις, αἱ X, αἱ CY,
αἱ B. 25. ἁρμόεις B. ἁρμόεις CY, ἁρμόεις X.

Fr. 24. 'Εν ταῖς φάσις' et quae tangit choristas, ut ap-
paret videretur. — et choristas cuiusque proprias voces canister
vel voce vel instrumentis aliis, illam quasi istam respondere
canente; et voce gratibus cum certi propriis ex antiquioribus
canentibus (Chorists, Partidists, Balmista Tonespichantes
I p. 71 B.), saepe et ut gravi voce canente acriter chorista
respondet, quod ipse palam ait, quod hoc describit poeta in
Anthologia Graeca I 46:

ἀρμόειν ἑατέην ἑαυτοῦ αἰδέμενος ἁρμόειν,
Ἡ ἑατέῃ εἴτῃ αἰδέμενος ἀντιχεῖν.

et auctorem vocis diapente intervallo acriter unicuique propi-
as canentes respondere facillime. Adrastra quoque Pedagebantes
vel auctores canentes videretur, qui canentiam illa desinunt;
et auctores ἁρμόεις ἁρμόεις, de ἁρμόεις ἀντιχεῖν...
et ἢ ἁρμόεις καὶ αἱ αἰδέμενος καὶ ἀντιχεῖν canent
apud Theophrastum de mus. 9. nunc tamen res est et via erudi-

γάρτοι τῷ φθέρῃ δ' ἀπὸ καίτης ἔχει δὴ τὸ σίμ-
φωνος εἶναι. τῷ αὖτε συνσφαιρούμεν τῷ ὑποῦ φεί-
νομεν μέτρον, αἱ δὲ δίδωσι δὴ μικρότερον ἀφαινοῦ. cf. 42.

23. Δὴ τί μέτρον καλεῖται ἐν ταῖς ἀφαινοῖς, τὸν
δὲ ὁμοῦ οἷα εἶναι μέτρον; — Ἴδι ὅτι συνσφαιροῦ ἔχον
αἱ ἀφαινοὶ τὸ καλαιόν, καὶ δὲ ἰστέ ἔχον μέτρον.
cf. 44. 32.

24. Δὴ τί ἐστὶ τὸ ἐπὶ ἀσφαιρούμεν αἱ καίτοι; —
Πότερον ὅτι ἔχον ἐπὶ φωνῇ ἢ βαρεῖ, ἢ δὴ χεῖρον τοῦ
βαρεῖος; ἀφαινοὶ δὲ εἶναι τοῦ χεῖρονος ἀσφαι.
cf. 45. 33.

3 q. 2a. μέτρον C. an q. 2. ὁμοῦ μέτρον?

Idem, quod id problematum auctor non auctor tantum
chordas graviores, sed hypatas graves totas acutas reso-
nare dicitur. nullo modo curius, sine ratione graviter sonant
acutiori audire respondere (Helmholtz II. p. 87). hoc quia
audire potuerint illi qui hic et illi respondent, melius est
dubitum (synsphaeroumen hic dicitur totum in sonum hypatas,
phtheron atque desinens illi in 43). ipse tamen res ita se
habuit, ut nota pulchra ex hypata chorda non gravi sonus
principis, sed etiam diapason acutior sonaret. id quidem in
nostris violis, maioribus praesertim generibus facillime ob-
servatur, cum gravis altioris chordae diapason addi ex altera
chorda, clavis resonat a gravi chorda sonus ille pulchre, quia
est hinc chordae principialis. hoc qui quaestione illas
primi posuerint, ita cognovimus patet; qui tamen solvant
problemata, ignorant.

Pt. 24. Vides quae dicimus ad 7. et de problematis originis
7. praecedens p. 40. Pt. 25. Est τὸ ἐπὶ cur ita posuit, ut
aliquid intendat vocem? (cf. 44.) (1) ἔχον ἐπὶ nec optima est
ad solvendum quaestiones, nec verum per se, quoniam re-
peditur in pt. 45. nullo verum in pt. 4. (2) 7 et 37 sunt aucti
dixerunt difficile ad respondendum, an hic error de titulis in
hac quidem Theophrastus apud Porphyrium (in I. 243, 34
= Schneider V 100 a. 34.) sonus acutus est cum facillime
graves lepidius hoc quoniam sapientius dictum, quoniam graves
soni ita habentur et in pt. 8. 12. 13. 22. — cf. etiam quae
dicimus ad 32.

27. Διὸ καὶ τὸ διακρίναι μέντοι ἥθος ἔχει τὴν αἰσθη-
 ον; καὶ γὰρ ἴδεν ὃ ὄντι λόγον μέλλει, ὅπως ἔχει ἥθος.
 ἀλλ' οὐ τὸ γράμμι αὐτὸ ἢ ὁμοίᾳ αὐτὸ ἢ χωρὶς ἔχει. —
 Ὡς αἰσθητὸν ἔχει μέντοι, οὐχί ἦν ὁ πόθος ἥθος αὐτοῦ.
 (τοιαύτῃ μὲν γὰρ καὶ τοῖς ἀλλοῖς ἰσχύει· καὶ γὰρ
 καὶ τὸ γράμμι τῆν ὅντι) ἀλλὰ τῆς ἰσχυρίας τῆς τοι-
 αύτης πόθος αἰσθητόμενος καὶσθητός. αἰσθὲν δὲ ἔχει
 ἰσχυρίαν ἐν τοῖς ζώοις καὶ ἐν τῇ τῶν φθίγγων
 φύσει τὴν ὁρίαν καὶ βελίαν, (οὐκ ἐν τῇ μέλει· ἀλλ' ἢ
 συμπερίεστι οὐκ ἔχει ἥθος) ἐν δὲ τοῖς ἀλλοῖς αἰσθητοῖς
 οὐκ οὐκ ἔστιν. καὶ δὲ καὶσθητός αἰσθὲν ἀποκρινάμενος αἰσθὲν,
 καὶ δὲ ἀρχῆς ἥθους ἀρχαῖα ἔστιν. αἰ. 23.

28. Διὸ τί τόποι καλεῖσθαι οἷς ἥθους; — Ὡς
 ἐν αἰσθὲν ἰσχυρίαν γράμμι ἥθους τοῖς τόποις, ὅπως
 καὶ καλεῖσθαι, ὡς ἐν Ἀφροδίτῃς ἐν αἰσθητοῖς.

1 ἥθος οἰα. CI et gr. V. 2 ἰσχυρίαν] τοῖς ἥθους add.
 Ha. ἰσχυρίαν prep. Wag. (gr. Gen. I 355).

Fr. 27. Ethos in carnalibus animalibus habere dicitur, non
 in his, quae aliis sensibus percipiuntur: de re publ. VIII 2, ubi
 et variis animalium modis distinguntur. ad dixerunt autem et
 γράμμι] participium μισθῶν] participium καὶ ἥθους καὶ αἰσθῆς καὶ
 αἰσθῆς postea 1. (3) καὶ τὸ γράμμι] participium illud quidem
 αἰσθῆς, necesse tamen conuenit eis, ut videtur eis habitus
 et cordis; non exstant enim animi modus et voluntas.

μίσθους] sensus habens et obediens carnalis ethos Graecis
 videtur αἰ. de modis. 301^b 11¹ ois] quare et ois (et
 γράμμι] τῶν ποσῶν καὶ γένεσιν] dixerunt;] autem et
 συμπερίεστι] participium γὰρ] dixerunt] τοῖς ἥθους] τῶν
 ἥθους] αἰ. et ἥθους] dixerunt] dixerunt] (sup. p. 301)
 αἰσθῆς] dixerunt] in postea 22. (11) ἀποκρινάμενος;] si animi
 αἰσθῆς, quia non exstant ad agendum, morum et honestatis
 αἰσθῆς. Fr. 28. De modis v. ad 16. etiam Problem.

Photi bibl. 102 p. 300 Bk. (15) Ἀφροδίτης] Thracum
 ἥθους, qui postea Daci nominabatur. Herod. IV. 104 105.
 etiam ad 17 12, 16.

δι' ἑξῆς τὴν τριτὴν Τίσιππιδος τὴν νῆτον προσ-
 ῖθιαι καὶ διὰ τοῦτον διελθόντες διὰ πέντε, ἀλλ' οὐ δι'
 ἑπτά δι' ἑπτά γὰρ ἔσθαι.

33. Διὰ τί εὐνομοτέτατον ἀπὸ τοῦ ἑξῆς διὰ τὸ
 βαρὺ ἢ ἀπὸ τοῦ βαρύτερου διὰ τὸ ἑξῆς; — Πλείους ὅτι
 ὁ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς γίνεται ἀρχαῖος; (ἢ γὰρ μέση
 καὶ ἑσπέρη καὶ ἀφ' ἧς τὸ τετραγώνου.) τὸ δὲ οὐκ
 ἐκ ἀρχῆς, ἀλλ' ἀπὸ μεσότητος. ἢ ὅτι τὸ βαρὺ ἀπὸ
 τοῦ ἑξῆς γυναικώτερον καὶ εὐνομοτέτατον.

34. Διὰ τί δις μὲν δι' ἑξῆς καὶ δις διὰ τετα-
 ρατοῦ οὐ διαφανοῖ, δις διὰ πέντε δέ; — Ὅτι διὰ τὸ
 δις δι' ἑξῆς οὐδὲ δις διὰ τεταρτάτου διαφανοῖ ὅτι
 ὁ δὲ διὰ τεταρτάτου καὶ διὰ πέντε; cf. 44.

35. Διὰ τί ἢ διὰ πέντε καλλίωτος διαφανοῖ; —
 Ὅτι διὰ τὸν δις ἢ πέντε οὐ καὶ τὸν δις διὰ πέντε
 ὅτι διὰ τὸν δις ἢ πέντε. διὰ γὰρ διπλασίον ἢ τριπλ.

4 ἀπὸ π. 4. Bk, om. codd. 6 πλεῖν add Bk. 7 καὶ
 add Bk. τετραγώνου Bk, τετραγώνου codd. 11 πρὶν ἢ
 add, οὐδὲ Bk. 12 οὐδὲ) οὐ καὶ om. codd. Bk. διπλασίον
 ἢ τριπλ. Bk, om. codd. 15 καὶ Bk, om. codd.

Pr. 33. Quare senes accommodatis esse ad carnalis suam
 a valentia in p. 3. 4. et Proclusiens (quantum hanc. III 10
 est qui vocem increment et consequit, senes incipere a
 pueris senis et ad non valere) quodammodo in tetra-
 gono dicit multitudine I 18, et ab acutis senis incipit ordo
 senum quibus Gerasi senes designant, cf. Alkyon et Gera-
 si suam. (5) πλεῖν dicitur autem principium 44. 47 (cf. 30. 36).

Pr. 34. δι' ἑξῆς vel δι' ἑπτά dicitur intervalum
 lapsum a Philolaus apud Nicomachum c. 9. Ar. Qu. I 8 p. 17.
 senatium senum valentia aut multitudine nec oportet, aut
 particularitatem (Eccl. sectio p. 34); duo utrum distantes
 I 10 vel duo distantes 4; 3 nec multitudine nec nec super-
 stitiam nec Pythagoras de consequentia doctrinam probare
 hoc Aristoteles de sensu 2, metaph. I 9, 18. XIII 4, 2.

της ἐκείτης, αὖτε ἢ κήτη θεία, ἢ ἐκείτη βρ., καὶ αὖτε ἢ
ἐκείτης θεία, ἢ κήτη τέλειον, καὶ δὲ αὖτε. τῆς δὲ
πίστες ἡμῶν ἐπὶ τῇ θεῷ πύρρι [ἡμῶν] αὖτε βρ. βίαις
ἀρεθμοῖς δύναι· αὖτε γὰρ βρ. ἐπὶ βίαιον, ἐπὶ μέλλον
ποσούτων τε καὶ βρ. ἐπὶ ἡμῶν, βίαις αὖτε βίαις πύρρι βίαι
συγκρίνεται, δὲ δὲ βίαις μέλλον. ἡμῶν δὲ καὶ βρ. ἐπὶ
θεῷ πύρρι βίαις ἐπὶ γὰρ ἐκείτων δύναι ὅσον τὸ
μέλλον καὶ βρ. βρ. ἐπὶ τῶν τῶν βίαις. — ἢ βρ. τέλειον
αὖτε ἢ ἀρεθμοῖς αὖτε καὶ βρ. μέλλον τῆς μέ-
λλον... (cf. 39^a.)

[39^a.] ... δὲ καὶ πύρρι τοῦ ἀρεθμοῦ ἢ καὶ μέλλον
πύρρι ἀρεθμοῦ, ἀρεθμοῦ δὲ καὶ ἀρεθμοῦ μέλλον-
αὖτε βρ. δὲ ἀρεθμοῦ ἢ πύρρι, καὶ ἢ πύρρι ἀρε-
θμοῦ τοῦ ἀρεθμοῦ. δὲ καὶ πύρρι ἀρεθμοῦ
ἀρεθμοῦ πύρρι βίαις, βίαις γὰρ ἢ πύρρι βίαις.
αὖτε δὲ πύρρι ἢ ἀρεθμοῦ ἢ βίαις πύρρι βίαις, τῆς βίαις

1 αὖτε βρ., βρ. codd. 2 αὖτε βρ. codd., ἡμῶν prop. βρ.,
ἡμῶν βρ., ἡμῶν καὶ βρ. 3 αὖτε prop. βρ., βρ. codd. 4 αὖτε
βρ. καὶ prop. βρ., βρ. codd., βίαις καὶ prop. βρ.,
βρ. codd., βίαις codd. 5 πύρρι βρ., βίαις codd. 6 πύρρι βρ.,
βίαις codd. 7 πύρρι βρ., βίαις codd. 8 πύρρι βρ., βίαις codd.
9 πύρρι βρ., βίαις codd. 10 πύρρι βρ., βίαις codd. 11 πύρρι βρ.,
βίαις codd. 12 πύρρι βρ., βίαις codd. 13 πύρρι βρ., βίαις codd.

Fr. 39^a, αὖτε ἢ κήτη θεία· quo tempore ante hic videretur, eo
hypote movetur animal. cf. 39^a. 39^a et Fr-Nic. harn. p. 39^a dicitur
pύρρι γὰρ καὶ αὖτε αὖτε ἢ ἀρεθμοῦ ... κήτη δὲ καὶ αὖτε αὖτε (p.) ut stare
possit lectio coddem in pύρρι, 39^a. (1) ἀρεθμοῦ καὶ ἀρεθμοῦ
αὖτε καὶ ἀρεθμοῦ. Fr. 39^a. Chordus videretur pύρρι media
maxima movetur. ut de motus tempore (βρ.), de videretur
lectio locum est cetera qua videretur hoc dicitur, ego media.
problemata XI 3 et 39^a movetur sub cetera movetur cetera
movetur huius epistolarum; hic cetera movetur cetera movetur
movetur pύρρι cetera cetera cetera movetur.

αὐτῶν γινώσκουσιν χαίρειν αὐτοῖς. διὰ δὲ τὸ θῶς
 τρέφουσιν μάλιστα χαίρομεν. ἔνθα μὲν δὲ χαίρομεν διὰ τὸ
 γινώσκον καὶ καταγράφον ἀριθμὸν ἔχον καὶ πρὸς
 ἑμῶν καταγράφουσιν· οὐλοῦνται γὰρ ὃ καταγράφει αὐτοῖς
 τρεῖς τῆς ἀνάγκης, ὥστε καὶ κατὰ φύσιν μάλιστα.
 σημαίνει δὲ πειθοῦντες γὰρ καὶ αἰσιντες καὶ δεξιότητες
 καταγράφει· σέβοντες καὶ αἰσῶμεν τὴν φύσιν καὶ τὴν
 δύναμιν, ὅτε καὶ φθαίρομεν καὶ ἐξίσταμεν αὐτοῖς.
 αἱ γὰρ νόμοι τῆς τοῦ σώματος [σφ] κατὰ φύσιν τάξεως
 *αἰσῶντες αἰσίν. συμπεριφέρ δὲ χαίρομεν, ὅτι πρὸς
 ἑαυτὸν λόγον ἔχοντες ἀναστάντες πρὸς ἑλπίαν. ὃ μὲν οὖν
 λόγος τάξας, ὃ δὲ φύσιν ἰσχύει. τὸ δὲ καταγράφον
 τοῦ διαφύκτου πᾶν ἔστιν, ἑλπίας τε καὶ (αἰσθητὸν δὲ)

* et con. Qz et ad. integrat, delari nonn B). 10 κατὰ
 φύσιν καίτοις XY.

Fr 38, (1) et θῶς et 3 (see 40). 3 ὑπόμνημα μάλιστα: Barnes
 collects et conversaciones hic Peripateticis dicta, ut Plato
 (Symp. III 19 in. IV 3 in) et Aristoteles (in proemio ele-
 mentorum hunc. I 25 p. 45 ubi ubi μάλιστα ὑπόμνημα.
 postea verbum transit in eam rem, ut significaret tam
 illa transposita systemata et hyperdioriam et. (Bacchus 3 45
 et Algyptus in vna). (2) εἰς: de modo dicti Aristoteles
 h. 41 p. 1400¹⁰: διασποράς δὲ καὶ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς
 καὶ δεξιότητα καὶ αἰσῶν, ὅς τὸ μὲν διασποράς καὶ συγγραφή
 (εἰς καὶ καὶ. in probl. I 1 moribus dicitur esse καὶ διασποράς
 καὶ ἑλπίας, nihil tamen video impedire quia et ipse Ari-
 stoteles moribus ita docuisse potuerit, et conditionem naturae
 doceri iustitiam. Misceri hinc verba conversaciones hic
 Peripateticis docuerunt (v. eorum, in Probl. hunc. p. 102), etiam
 Plato (Symp. II, 5) et Aristoteles (metaph. VII 2, 8. anima III
 1, 3. accretionem hoc exposuit Aethius Placitis discipulus
 Proh. ad Probl. p. 318. Proh. ann. lxx. Aug. 122a. p. 10). de
 συγγραφή aliter est indicium 77. (3) ὃ. parte ubi dicit
 in 1). (12) εἰς: καὶ καὶ. vna B. Barnes: „propositum et
 actum illud quod aemulatio percipit ita compositum est,
 et in diversa rebus, ex quibus compositum est, una quaedam
 et et natura apparet.” quod ad symphoniam diapason ille
 docuit, collata pr. 38¹⁰. lectio incerta.

Διπολὲς τοῦδε ἔχουσιν εἰς ἑαυτοὺς τὴν δύναμιν ὁμοῦ ὡς καὶ τὴν
στρατηγία δὲ λέγει.

39. *Δὲ τίς ἔδειξεν ἵνα τὸ ἀντίφωνον τοῦ ὁμοφώνου —* Ἦ ἐν τῷ μὲν ἀντίφωνον σύμφωνα ἵνα διὰ ποσῶν. *ἐκ παλαιοῦ γὰρ οἶον καὶ διὰ τῶν γένων τὸ ἀντίφωνον, οἱ διακρίνει τοὺς νόμους διὰ τῆς πρὸς ἑκάστην συμφωνίας διὰ ποσῶν ἑλλείν ἀλλοτὶ γένεσιν —* δι' ἧ δὲ, αἰρεται (pr. 38), καὶ τοῖσιν ἡ διὰ ποσῶν ἑλλείν τὸ ἀντίφωνον δι' ἀλλοτὶ ἵνα γένεσιν.

[25^a.] Μαγαλιζουσι δὲ ἐν τῇ διὰ πικρῶν συμφορῶν, καὶ οὕτω καθεύουσιν ἐν ταῖς μέλαις αἰ πόδες ἔχουσι πρὸς αὐτοὺς λόγον ἴσον πρὸς ἴσον ἢ διῶ πρὸς ἑν ἢ καὶ τινὰ ἔλλαν, οὕτω καὶ αἱ ἐν τῇ συμφορῇ φθόγγου λόγον ἔχουσι ἀντιθέτως πρὸς αὐτοὺς. τὸν μὲν οὖν ἔλλαν συμφορῶν ἐνταῖς αἱ θανάτου καταστροφῶν αἱ εἶναι εἰς ἑαυτὴν ταλυνόμεναι διὰ τῇ θυμῶν οὐκ ἴσται

1 *H. lutea* vsp] *Epist. #6 C.* *Epist. Epist. cold* *Is*
 cm. C. 2 *Aspergillus* H. cm. G. *Aspergillus cold.* 4 *Is*
 H. *col. cold.* 10 *Aspergillus* *hinc incipit probl. ad Ga.*
 (this at pay.) 10 *Epist. G. legum. Exciter pique. alar stg.*
 G. H.

αὐτοῦ. αὐτοῦ δὲ λαοῦ διαρίμω φασκεται τῇ αὐ-
τοῦ, καθότις ἐν τοῖς χοροῖς * ἐν τῇ αὐτοῦ
μῆτον ἔλλειν φθόγγωμωτος ἐστίν. ἐν δὲ ὁμοίῳ
συμφωνίᾳ τῇ αὐτῇ τελευταίῳ τῶν ἐν τοῖς φθόγγω
καταλείποντες ἔχον. ἡ γὰρ δευτέρα τῶν αὐτῶν ἀλλοτρίᾳ τοῦ
ἔργου ἐστὶν ἐστίν. τελευταίους δ' αὖτε τοῦτον αὐ-
τοῦτον ποσόντας ἐν καὶ αὐτοῦ τὸ ἔργον συμβαίνει
γίνεσθαι, καθότις τῶν ὑπὸ τῇ φθόγῃ κρείσσοντες. καὶ
γὰρ αὐτοὶ τὰ ἅλλα αὐτοῦ κρείσσοντες δὲν αὖτε αὐτοῦ
καταλείποντες, ἀφαιρεσονται μᾶλλον τῇ αὐτῇ ἢ ἀφαιρεσονται

1 διαρίμω φασκεται ἀγα, διαρίμω X, διαρίμω C, δια-
ρίμω Y. 2 ἔλλειν Y, ἔλλειν U.E. 3 δευτέρα XY,
δευτέρα C. 4 τελευταίους Bb, τελευταίους αὐτοῦ.

αὐτοῦ διαρίμω, quam ut continetur sequitur. hoc (verbo
quibus rectis) in postrema linea scriptum erat. sequitur com-
paratio quaedam esse a cunctis clavis sine aliando posita.
cuius tamen vnde corrupta est, quam ut quidam restituit.

3) In δὲ δευτῇ hanc sententiam vocem esse dicentem, et
hoc ἐν τοῖς φθόγγω scriptum erat ἐν τῇ φθόγῃ. an scriberet
ἐν = ἐν τῇ φθόγῃ ἰσὺ δὲ τελευταίους δ' αὖτε αὐτοῦ
ἐστίν. non αὐτοῦ ἐν διαρίμω vocem sequente post dis-
cordiam concordia maxime animos delectat, ita utis concordia
quibus istum cum hypotes vocis concordare (cum vocis vocem
quodam modo comprehendit, Post. m. l. 22 et supra p. 24).
δὲ hoc animos afflicto gaudet. sed ἐν τῇ αὐτῇ vocem ferri non
potest et desiderabitur in cordium lectione ut rediret oratio a
comparatione ad rem illustrandam. quibus ego vobis prout
volendo utique et δὲ ἐν αὐτῇ vocem, insistentem phrasin
verum potest quicunque alius inserti verbum regere. voca-
bile invenitur fortasse similis redit ad 29^a, cum enim videretur
et paucorum vocem contrarias, et in ista hypotes et vobis.
4) et vobis phrasin apertam ex hoc ipso loco apparet, quod
ἐν τῇ φθόγῃ apertam, non ipsam videretur redire, sed ita
utique, ut alios vocem instrumentis sequi. hoc continendi
vocem prout aut vel Archilochus teste Petrarcho de vita 28.
verum δὲ et vobis apertam vobis δὲ vobis phrasin vocem apertam
vobis. vobis δ' apertam vocem (vel vobis) vobis apertam.

ps. B. et P de leges VII 24.) — ad vobis, v. supra p. 24.

ταῖς ἀπὸ τοῦ ἑλίου διαφοραῖς. εἴτοις δὲ διαφέρειν τὸ ποῦθεν ἔχουσιν ἐν τῇ διὰ πασῶν γένεσι. τὸ δὲ μαγαθίζαν δὲ δουρίαν φανέν· διὰ ταῦτα δὲ τῇ διὰ πασῶν μαγαθίζουσαν. — 18, cf. 36*.

40. διὰ τί ἔλατ ἀναδύσιν ἡδύτατον ὕδα ἢ ἀπο-
κιστόμενοι τέρπει τῶν μέλων, ἢ δὲν μὴ ἀποκισσονται;
— Πότερως ὅτι μέλιον ἐξελίξ ἵσται ὁ ταχέστερος ἀπο-
κισσόμενός, ὅταν γυρομένη τὸ ἡδύτατον; γυρομένη-
των δὲ ἡδύ ὁμοειδῆ. ἢ ὅτι σπασσόμενός ἵσται ὁ ἀρκεστής
ἐπὶ τὸ γυρόμενον ἥδυνται; σπασσόμενός γὰρ αὐτοῦ· ἥδυν δὲ οὐ
πῶς γυρομένης ὁ μὴ διὰ τὴν ἀνάγκην ποῦθεν ταῦτα. cf. 3.

41. διὰ τί τις μὲν δι' ἡμέραν ἢ τις διὰ τετράραν
οὐ σπασσεται, τις διὰ πρῶτον δι'; — Ἦν ὅτι τὸ μὲν διὰ
πρῶτον ἵσται ἐν ἡμελείᾳ λόγῳ, τὸ δὲ διὰ τετράραν ἐν
δουρίᾳ; ὅταν δὲ ἡμελείαν ἐπιδὲν ἡμερῶν ἡμέρας ἢ οὐ
ἀποκισσεται. cf. διὰ τοῦ ἀπὸς ἀλλήλων οὐδὲν λόγον
ἔχουσιν· οὐκ γὰρ ἀποκισσεται οὐκ ἀλλήλων ἵσταιται.
τὸ δὲ διὰ πρῶτον ἀποκισσεται ἐν ἡμελείᾳ λόγῳ, τις
ταύτου γυρομένης ἐν τετραπλήσι λόγῳ ἢ ἂν εἴεν αὐ-
τοῦ ἀπὸς ἀλλήλων. ὅταν δὲ ἀπὸς ἀπὸς λόγον ἔχου-
σαν φθόγγων ἀπὸς ἀλλήλων ἵσται, λόγος δὲ αὐτὸς τὸ
τις διὰ πρῶτον ἀλλήλων ἔχοντας ἀπὸς ἀλλήλων
φθόγγων ἔχουσιν, αὐτὸς δὲ τὸ τις τετράραν ἢ τις διὰ
πρῶτον εἴεν ἔχουσιν, αὐτὸς μὲν τις διὰ πρῶτον ἀποκισσεται
εἴεν ἐν, αὐτὸς δ' ἀποκισσεται οὐ, διὰ τὸ ἀπὸς ἀπὸς. cf. 34. u

1 οὐκ ἀπὸς ἀπὸς, τὸ αὐτὸ αὐτὸ. 2 δὲ αὐτὸς διὰ α. γένεσιν αὐτὸς.
τὸ δὲ μαγαθίζαν Bk, τὸ δὲ μαγαθίζαν XY, τὸ δὲ μαγαθίζαν C.
3 γυρομένης αὐτὸς πρ. 6. 18 ἢ αὐτὸς I C. 36 λόγος Bk,
ἀλλήλων αὐτὸς. 32 φθόγγων XY, φθόγγων C.

Fr. 40. (?) ταχέστερος αὐτὸς πρ. 6. Fr. 41. (18) ἡμε-
λείαν ἐπιδὲν αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς ἀλλήλων 4 : 6 : 9. cf. πρ. 34.

45. *Δὲ τί τί καὶ οἱ πολλοὶ ἔδωκεν μέλιον τὸν
ἐνθὺν ἢ τί δίδυμι;* — Ἦ ὅτι μέλιον πρὸς ὅσα τε
καὶ ἑρμῆα βλάπτουσι καὶ βλαπτόμενον ἔρχονται, δίδω-
μι ἔχον τὸ αὐτὸ πυχρύνουσιν· ἐν μὲν γὰρ τῷ τέρει
πλείονος γίνεται ἡ ἀμαρτία. συμβαίνει δὲ τῷ ἑρμῆα
προσέχον τοὺς πολλοὺς θανατῶμενος εἰ οὐδὲν ἐν αὐ-
τῷ διαλύμενος ὑπερίσχει τὸ πύρρον. ἐν δὲ τοῖς
δίδυμις μέλιον διαλύμενον· διὸ καὶ αὐτοῖς ἐν αὐ-
τοῖς μέλιον ἀποσφύσσεται ἢ πρὸς τὸν ἑρμῆα. c1. 23.

46. *Δὲ τί ἐστὶ τὸ δῆτ' ἀνέδουσι αἱ κίστες;* —
Ἦ ὅτι ἔχον δῆτ' ἔχει ἢ βαρεῖ· ἔδωκε γὰρ δῆτ' μέλι-
ον, καὶ ἐν τῷ ἔδωκεν ἀμαρτύνουσιν. c1. 24.

47. *Δὲ τί αἱ ἀρχαῖαι ἐντογράφουσι ποιοῦντες τὰς
ἀρχαίας τῆν ὑπότην, ἀλλ' οὐ τῆν ἐφ' ἣν κατασκευ;*

Fr. 47. Repetitur p. 7, quædam errorum plena, quæ ante-
quam solverent, ipsi veteres emendabant (c1. 7 videretur eorum
quædam). quid autem velit quæstio, facile intelligitur; quæritur
enim, cur veteres lyra septem chordarum carere potuerit utis
(c' = c1), sequuntur verba didymina, quæ nisi corrigenter
intelligi non possunt. videtur autem demonstratio ubi re-
spicit, videtur designari de prima forma lyra veteres, in qua
constituta (τετραχorda) erant tetrachorda, quorum quatuor erant
idem erant aut duo adinvicem, aut tria autem ἀπ' ἑ, uti modo a in
veteris lyra. invenit autem quæ monstratur, ego considerans
illius lyrae genus chromatium. erant enim chordæ:

in genere diatono: α'	g	ab	c'	d'
in chromate:	α' γα	ab αν'	δ'	

videtur septem inflexis: c' f γα, superius a b αν', tetramque
et quatuor ἀπ' ἑ (α) τῷ ἀπ' ἑ (α) τῷ ἀπ' ἑ (α) τῷ ἀπ' ἑ (α) τῷ ἀπ' ἑ (α)
αυτοῖς, καὶ πλεονεξία λόγος καὶ λόγος τὸν λόγον. hæc
cum philoxenus demonstrat, p. 44 potius videtur quæ 47.
et videtur illa videri quæ erant; nam constituta ei
erant tetrachorda, uti modo ipse erant chorda media chromatis,
notas illi notas posteriores (c) nullas hinc locum. iam nihil
videtur suffragari aut ab αν' dicitur, uti aut ab αν' dicitur;

— Ἡ εὐ εἴη εἴη μὲν διὰ καὶ τὴν εὐ κατὰ
 μέγεθος ακολουθεῖν ἀρχήν καὶ τὸ τῶνατον διδόντα.
 ἔχοντα δὲ μέγεθος τῇ ἀρχῇ τοῦ καὶ τὸ διὰ πᾶσι
 καὶ καὶ μέγεθος αὐτῇ ἀποδείκνυσθαι, οὐ γὰρ τοῦ μὲν
 εἶναι τετραγώνου τελευτῇ, τοῦ δὲ καὶ ἀρχῇ, καὶ μέγεθος
 εἶναι ἴσον τῇ εὐ διαμέτρῳ.

48. Διὰ τί οὐ ἐν τετραγώνῳ γὰρ εὐ καὶ ἑπομένῳ
 εὐ καὶ ἑπομένῳ ἴσους; — Ἡ οὐ μέγεθος ἴσους
 ἔχοντα αὐτῇ ἀρχῇ, εὐ καὶ μέγεθος τῇ γὰρ.
 ἴσους δὲ εἶναι ἢ μὲν ἑπομένῳ ἀρχῇ, καὶ καὶ ἐν :

1 εἴη H. Wag. (Gessart II 284), εἴη codd., μέγεθος
 et καὶ add. ego. 2 ακολου. ἀκολουθεῖν insert. K. καὶ
 codd., καὶ Porphyrio. 3 μέγεθος τῇ ἀρχῇ ego, τῇ ἀρχῇ
 μέγεθος IT, v. ἀρχ. τῇ μ. C. 4 ἢ ἐν codd., 5 καὶ H.
 6 ἴσους καὶ αὐτῇ? εὐ ego, εὐ codd. 70 ἀρχ. H.
 κα. codd.

nam si verum est illud, confutatio aliqua ex posteriore lyra
 apte chordarum velutiorum harmoniam septem chordarum,
 sustinet illa et aliam aliam et paramenon intervallumque totum
 a—h. necesse autem fuit scribere ut eia eia μὲν διὰ
 καὶ τῇ ἀρχῇ, ut faret transitus a quatuor ad id quod
 respondetur.

Pa. 48. Qui huius problematicae veram formam restitueret vult,
 si haec laenda sunt, nec hypodoria nec hypophrygia har-
 monia apta fuit tragico choro (haec enim ut 50, ita 48 et 49
 et 50 et 51 aperte confirmatur). reciderunt tamen hic harmonia
 II qui in voce agens spectabatur, tam aptissime agillom-
 que virtuti optime illas et amantissimas. In media autem
 problematica locis turbata est, nam 50 ut de poetica
 quidam harmonia et chori caustice aptissima, haec cum fuisse
 non possit harmonia illa velutiorque caustica, de qua archi-
 diopular, fellestus nobis configit, quod in Gessart versibus
 post harmonia illas harmonias mentionem servata sunt verba
 „et vero minime lyra minime illa poetica potest“. hoc igitur
 supplendum, ut fuisse minime lyra minime poetica prae-
 ter cetera solita Phae quoque dicta in republica III 10 confirmatque
 Aristoteles apud Pa.-Plutarchum de musica II. veritas nam
 et illas causticas vocis de lyra et illas aptissimas, quae

δι τοῦ φθονοῦ μᾶλλον τραγῶ καὶ κωμικῶν. ἀλλ' οὐδ' ὁ
μὲν βαρὺς φθόνος [καὶ] ἡμιμέλιος ἵσται, ὁ
δὲ ὀλίγος κωμικός, καὶ τῶν τοιούτων μέλιος ἔχοντων εἰς
δὴν καλαινότερος ὁ βαρύτερος ἐν τοιούτοις μέλις μέλλει
εἶναι γὰρ τὸ μέλις αὐτὸ καλαινόν.

50. ἀλλ' εἰ ἴσως κείνων καὶ ἡμιμέλιος ἵσται μὲν ὁ
τραγῶς κωικός ἦ, ὁ δὲ τραγῶς εἰς τὸ ἡμισυ διαμέστος,
ἀλλ' πικρὸν συμφορεῖ ὁ ἥγρῳ. — Ἢ οὐ διακρίσκει γένε-
ται ὁ ἐκ τοῦ ἡμιμέλιος τῆς ἐκ τοῦ κωικοῦ, εἰ γὰρ οὐ
εἴρεται τοῦτο ὅτι ἀλλ' αὐτὸν συμφορεῖ; δοκεῖ γὰρ ὁ θύρταν
κωικός ἔχοντα εἶναι, ἐν δὲ τοῖς μέλισι βαρύνταρον
ὁ ὀλίγος κωικός, καὶ ἐν τοῖς διακρίσκεις κακώτερος καὶ ἐν
τοῖς ἄλλοις διακρίσκει, συμφορεῖ δὲ ἀλλ' πικρὸν καὶ ὁ
διακρίσκειν δόσις πρὸς τὸν ἡμιμέλιον.

Ined. Par. 91 — Ussner 92.

ἀλλ' εἰ ὁ σπέρμα καὶ ὁ ὀλίγος φωνὴ ἀκρίβης ἴσται
ἡμιμέλιος πικρὸν φαινεσθαι; — Ἢ οὐ ὁ ὀλίγος φωνὴ
μικρὸν φαινεῖ καὶ αὐτὸς ἀλλ' πικρὸν διακρίσκει κακώτερος
αὐτὸς ἀλλ' φωνῶν.

ὁ αὐτὸς C, αὐτὸς XY. ὁ γένεσις καὶ αὐτὸς, αὐτὸς H.
12 ἀκρίβης —? αὐτὸς XY, αὐτὸς C. 18 δὲ] δὲ H.

deum illud melius est, singulas autem propositiones veritas
aut, melius enim et tranquillam esse naturam castos et
modestas, viridem autem et concitatam esse rhythmum Aristides
quoque Quint. dicunt 1 19 p. 42. graves autem sive quietum
habent, quia lentius vibrantes quam acuti.

Fr. 50. Sonorum quae vocantur meliores, Laeus et Hippocritus
veterum opusculis vacuis citatis esse dicuntur. Theo. tom. 18.
de musicae ac, etc. hoc dici potest, si qui scripsit stultus cum eo,
qui scribit p. 50 et 80. quo enim breviter est chorda vel minor
corpore acutius copia et subtilitas, eo celerius movetur melior
quo est majorum vibrationum. de pythagorae mensura v. p. 38.

Fr. Par. 91, v. ad 11 12.

III.
EUCLEIDES
SECTIO CAP. 3

Scriptam esse hunc libelli partem maximam ab ipso mathematicorum principe manifesto apparet. neque enim mediocri ingenii est ingredi viam tam longam, qua undecim protasis demonstratis pervenitur tandem ad id quod probandum auctor sibi proposuit, scilicet diapason consonantiam contineri ratione duplici ($\frac{2}{1}$) et esse compositam e duabus rationibus $\frac{3}{2}$ et $\frac{4}{3}$. idem profecto est genus cogitandi in hac canonis musici libello et in geometriae elementis. eadem prorsus est dictio et demonstratio, qua oras ab *ἀρα* et *ἀποδείκναι* auctor procedit per *οὕτως* $\delta\epsilon$, per δ α , δ β (semper $\delta\mu\theta\mu\delta\epsilon$), ut perveniat ad *ἀρα* illud conclusivum et *ὥστε* $\delta\delta\alpha$ $\delta\delta\beta\alpha$. hoc etiam simile ductus libris intercedit, quod pari modo protasis quibus res ipse ostenduntur miscetur postulationibus, ut hoc vel illud discipulus faciat; nam et in primo geometriae theoremate discipulo imperatur, ut data aliqua linea designet triangulum sequorum laterum, ita hoc in libello iubetur lichanes aliove senes mobiles constituere e senis consonantibus, vel ipsum canonem dividere (prot. 17 et 19). et si quis forte miretur, quod in hac demonstratione pro numerorum vel sonorum rationibus ponantur lineae et longitudines, is in universa arte Euclidea, in V praesertim et VII elementum libro hoc videbit repetitum. ac si quid antea

se docuisse dicit huius sectionis auctor (et in prot. 2) ostendere possumus, quo documentorum loco ille probaverit. certissimum autem veritatis testimonium titolo et auctori huius libelli commodat is qui Ptolemaei harmonica inde a capitulo 5 interpretanda suscepit, commentarii enim illius, quem Porphyri nomen in scripto edidit Wallis, maiorem partem compositionis videtur Pappus Alexandrinus vel alius homo mathematicae artis peritus¹, hic autem et p. 267 duas huius sectionis protases citat et inde a p. 272 maiorem partem transcribit Eudide hic nominato. quae cum ita sint, de Eudide huius libelli auctore nemo hodie solus dubitare.² differunt quidem nonnulla inter Porphyri nostraeque codices. VI enim protasis non ibi probatur, sed missa priore demonstratione alterum offertur argumentum. hoc cum ita legatur etiam apud Boetium, qui huius libelli partem nullo praemisso nomine usque ad IX protasin in librum IV insti-

1 Aliqui codices et il optimi (ut Ven. VI 16) interposita-
doctum quatuor capitula continent, reliqua continet. quatuor
autem capitula et quae sequuntur Pappum Alexandrinum inter-
pretatum esse L. Holstenius ostendit qui in codice aliquo
Vaticano hanc titulum inscriptum legit (Fabricius h. Gr.
IV, 2 p. 224) Rabeck in Pappi editione III p. XII a Pappo,
qui alios multos libros Ptolemaei interpretatos est, et hanc
commentarii harmonicae alteram partem scriptam existimat, et
mathematicam scilicet auctorem quicumque legi sibi persuasit.
in Escursionei quidem codice A IV a haec capita 6—12 libelli
inscribuntur Οἱ τῶν Ἀριστοτέλους ἀποδείξεις et inscriptum 260 et
quatuor a 260e apud Boetium, qui de hac re agit in *Arithm.*
de numeris scientificis Bo. III, vol. II 442, Ptolemaei
Tymone dicit huius et in Pappi epistola math. IV prop. 207.

2 Dubitabat olim Gregory, qui Eudidem edidit Oxon. 1793
sed cf. *Leipzig Literaturgeschichtliche Studien über Eud.*
Lipsiae 1808, *Samuelis Geschichte der griech. Literatur in der
Alexandrinischen*, Lipsiae 1809, p. 374.

tionis musicae c. 1—2 ipse quoque recepit, si quis spuriam putet priorem huius sectionis demonstrationem, non habeo quod defendam. contrarie autem res se habet in alio scriptorum vel codicum discrimina. addit enim huius VI probat Ptolemaei interpres p. 274 corollarium, quo id quod de duplici ratione vel intervallo dictum est (constare e maxima ratione superparticularibus, $\frac{2}{1} = \frac{3}{2} + \frac{1}{2}$) ab omni alio intervallo et ratione excludet. cum tamen theon XII ita Euclides probat, ut ipsa propositio VI sufficiat (dicit enim *ἡθελοῦς τὸ διπλασιῶν διότιον . . . σφραγίσαντος* non dicit *ἂν ποὺς τὸ διπλασιῶν*), supplementum illud ab ipso Euclide additum non videtur, atque ignorat Boetius. accedit quod Euclides de intervallo (*διότιον*) dicens neutro genere uti solet, illud vero corollarium qui composuit genus musicum ponit (*οὐδὲν ἡμιόλιον*), quia *διότιον* intellegit et audit. qua re vides non Euclidem haec dicere, sed verum illum hominem qui Euclidis negligentiam locutionem reprehendit ib. 267, m.

Ipsam igitur canonis sectionem, cuius XVI propositio Ptolemaei ille interpres agnoscit, ab Euclide scriptam esse poterimus, sed alia veretur ne sit condicio praesentii. hoc agitur de sonis et de sympathia. haec de sonis quidem quae dicuntur, perspicua sunt et bene exposita, et suspicio non oritur. sed addit Euclides sonorum (scil. binorum) numeros aut multiplici ratione tenori ($\frac{n}{1}$) aut superparticulari ($\frac{n+1}{n}$) aut superpartienti ($\frac{n+1+m}{n}$). deinde multiplices rationes aut et superparticulares congruunt quodam

nominis comprehendit. hoc novum videtur et explanatione dignum, certe nomen illud duarum rationum commune scire cupimus. illi autem nulla re explicata transiit ad consonas phthongas et dissonas, quarum natura bene exposita convenire affirmat, ut consonantiae sint rationum illarum quae uno nomine comprehenduntur. hoc nomen cur non indicat? cur ne dicit quidem quae sit trium illarum rationum potestas et dignitas? Boetius quidem plus uno loco ordinem et dignitatem consonantiarum copiose exponit¹, Porphyri interpres p. 272 nomen illud commune affert, cum politeris (ἀσπέρους) dicat has duas rationes: Euclides ea brevitate et dicendi inopia haec agit, ut excerpta potius dicas quam ipsa verba hominis sagacissimi. e Boetio autem, qui de mus. IV 1 hanc sectionem transcripsit, ne hunc quidem plura legisse apparet. licet itaque suspicari Euclidem, postquam alio in libro ille copiosius exposuerit, summam rerum hac transcolasse. et scripsit alterum ille de musica librum. Proclus enim in commentario ad Euclidis Elementa (p. 69 Friedl.) laudat τὰς κατὰ μεθόδου στοιχειώσεως, et Marinus in commentario ad Euclidis Data scriptis (p. 14 Hardy) ait καὶ τὰς ἐν τῷ μεθόδου στοιχειώσεως στοιχείῳ καὶ αὐτὸν ἀσπέρους ἀποδείξας, δὲ γαστρικὰς ... καὶ ἀσπέρους ... καὶ μενισκὰς δὲ καὶ ὀκταῖς, ὅπως στοιχίσας ἀποδείξαιεν. haec cum ita sint,

¹ Boetius mus. I 8 explicat procedere rationes multiples, sequi superpartientes, claudere agmen superpartientes, triplas illas locis nobis referi (I 23. II 4. principibus II 18) quem symphonicarum ordinem Nicomachus constituit, et apponit alterum (quellorum) ordinem Euclidis et Hippod II 24.

Euclidem in stricteiori putabimus de sonis et consonantiis subtilius egisse, quam aget in hoc proœmio.

Melius quidem omnibus Euclides geometricam artem docuit, neque tamen singula præcepta ipse invenit, immo quidquid boni Eudorus Theætetes alii invenerant id ille collegit, bene disposuit, optime demonstravit.¹ ne in musica quidem arte cum ille ingenuo res novas detexit, nam de sonorum et symphonicarum natura Pythagoræ iam permulta novarant, et Boetius, qui Euclidem exscribendum ad librum IV reservabat, fere omnia quae hic docet ex antiquioribus fontibus petita iam in primis libris exposuit. quid? quod huius sectionis sententias fere omnes apparent in Boetio lib. II, ubi gravissimae tantum probae de dissonis intervalli ratione $\frac{3}{2}$ certa demonstratio desideratur.² huius autem libelli primae sententiae ab aliis scriptoribus videntur Pythagoraeae. nam ut tacemus de Boetio I 3 et II 20 fin.³ Adriani Peripateticus in Pythagorearum præceptis haec se invenisse dicit. quod Theonem quidem

¹ Πολύ τις τῶν Εὐκλείδους ἀναγνώσας καλεῖ δὲ τὴν θεωρίαν φιλοσοφίαν, διὰ δὲ τῶν μαθημάτων θεωρίαν κατὰ τὴν φύσιν αὐτῆς διακρίνει διατάσσας ἀναγνώσας. Πρόκλος ad loc. p. 88.

² Vult quidem sine ostenditur II 18 primas consonantias respondere primam inequalitatis rationem (cf. Pythagorae quod Psal. I 4). et indirecto ut dicitur modo demonstratur II 22 dissonis ratione superparticulari non contineri. certa autem mathematicorum via Euclides datus hoc probissime videtur in sect. post. 12.

³ Boetium, qui eadem auctoritas profere non debuit, in lib. V Ptolemaeum, in IV Euclidem excerptum videt. quod cum II 20 eandem sententiam, quam Euclides ostendit potestatem, citat ex Nicomacho, in I 3 ex antiquiore fonte videtur esse lausiva. et novissime habet capitula sententiae excerpta ab Hieronimo Punico, de quo v. infra.

ostendisse? an e stellarum cursibus demonstravît, quas ignoravît et investigavît? e musicis rebus appareret enim petivisse argumenta. vidit enim diapason compositum esse e diapente et distemaron, et ubi primum notitiam chordae longitudinis sive alia via invenit rationem diapason esse $= \frac{2}{1}$ et componi e rationibus $\frac{3}{2}$ et $\frac{4}{3}$, quae aptae ad diapente et distemaron additas inter se efficiunt illam rationem intervalli diapason, scribit et discipulos docere potuit, quatenus ad haec efficienda pertinerent numeri. de malleis in fidei officina nec percutientibus quas a veteribus narrari solent, stulte confecta sunt¹; sed una² vel duabus³ chordis extensis, tiliarum etiam et syringium longitudine dimensus⁴ facile rationes illas invenire potuit, nisi, quod equidem credere malo, ab Aegyptiis didicit. nec errant qui heptachordo lyrae chordam cum additis ferunt (modo ne citharedorum vel aliorum usum cum mutasse dicant); nec enim sententias de sonorum natura profusus est, quas sine acta dissonantiam et sine para-

1 Neque enim a malleorum mutata sed ab ipse percussu pendere pendet sonorum generis.

2 Nicomachi c. 6 (p. 10) et 10 in. Ptolemaei harm. I 6. II 12. Arist. Qu. III 2, p. 116. Theo. mys. 12 et 16 p. 61 et 71, confer eandem sectionem per Boetium, Theoryllum (Theo. c. 20), et notitiam addam a Q. Sitaris in Schoell et Stolzmann anecdota p. 1. Ipsi Pythagorae dictachordae usumque testibus Crenata et Dionysio apud Porphyrium in Phil. 294. 219, et 297. Idem testibus Dionysio (Pa-Bacheler) § 29.

3 Pinae aequalis chordae extensa et pulsatæ esse docuit Adrastus apud Theophr. 12, p. 66 III.

4 Nicom. 10. p. 22, + M. Theo. p. 21. 62. 21. 65. hoc modo notitiam describit Adrastus ap. Porph. 298, hinc tibia, syringis, una tibia. cf. Problem. XII 23, quæ nullam aliam ob causam quam ut rationes nosceret, Paideia arti tibinae operam dedit, nec Archytas. Athen. IV 84.

non demonstrari nullo modo possent. ad chordarum autem vel tuborum longitudines et harmonias rationes Pythagoras retulit, gravissime cuique sono manifestum est cum adscripsisse numerum maximum¹, et notare haec:

12	9	8	6
hypate	messe	paramesse	nete
$e = m_1$	$a = h_2$	$k = n_1$	$e' = m_1$

quae si possit, ignorare non potuit tonum, qui intercederet inter meson et parameson, esse *tricydeon* — $\frac{1}{2}$. iam accipimus Philolaum exposita musica doctrina transisse ad mundi constitutionem (Boeckh Phil. p. 96), et ut illa theoria niteretur numeris et partibus et imperibus, ita mundum universum diuina constare et infinitis (i. e. imparibus) et finitibus (paribus).² quid autem Pythagoram de mundo docuisse putabimus, qui non minus quam discipuli omnia ad viam numerorum revocaret? postquam Anaximander omnium rerum principium dixit esse τὸ ἀσπερον, non magnum erit moliri, si rerum principia ille statuit et infinita et finitissima?

Sed antequam veniamus ad Philolaum, disputandum videtur de antiquis illis hominibus, quos Adrastus apud Theonem de musica 14 (p. 66) ait discorum et vasorum apparatus aliisque rebus usque ostendisse tonum contineri superoctava ratione ($\frac{9}{8}$), nec curasse aspiationem vel diatona. ac vasa quidem (*hypate*) referende

¹ Hoc Zeller quoque statuit, *Philosophie der Griechen* I, 428° (877). et *Gräf Theorie der Akustik im griech. Altertum* (musik. gymn. Gumbiaz. 1884) 2.

² *Stobaeus eclogae phys.* I 434 H.

videatur ad Lasum Hermiconensem, qui Scida teste prima de arte musicae librum composuit. hunc puto Theo 12 (55) loco mutilo (ut certum sciri nequeat) dicit vasis tum vocis tum liquore impletis varias sonorum rationes demonstrasse, potuit ille quidem, sed verior ut hac via symphonicarum rationes aperte ostenderit. nam quod vasorum summus tantum marginatur et vibratur ut resonet, in inferiorem partem multum infundere possumus sono vix mutato, in superiori parte parva aquae copia infusa eadem continue deprimat. magis probaveris quae de Hippaso narratur, dicit enim Dithyros in scholiis Platonis (Phaed. p. 181 Bk.) *Ἰσχυρόν τις κενταύρεσσιν παλαιῶν ἀνθρώπων δίδουσι ὅπως εἶναι τὰς πλεῖστας ἀποφασίους αἰσῶν τῶν ὁδογῶν, τὴ δὲ τοῦ ἀπέρου δίδουσι μέγας ἀνθρώπων πλεῖστα αἰσῶν καὶ δειλίαν, ἡδύαν δὲ τοῦ ἀπέρου, δειλίαν δὲ τοῦ ἀπέρου, ἀποφασίους δὲ τοῖς αἰσῶν δειλίαν ἀποφασίους καὶ.*¹ ac dici hīs verbis Hippasum Metapontinum Pythagorae testatur Theo loco modo laudato, talibus autem discis haud raro veteres utebantur, hoc et ex scriptorum locis et ex imaginibus elucet.² ac notī sunt ἀπέρου (δὲ δὲ ἀποφασίους τῶν παλαιῶν) dicit Anonymus I Bellermanni § 18), notae ἀνθρώπων (Nicom. 6) et acstabula. hi igitur viri docti id quod alii chordarum vel tuborum longitudine demonstrabant, aut copia infusae aquae aut discorum pendere ostē-

¹ Eadem legitur apud Eusebium Flavianum sup. et. libell. fr. lib. II, Aristot. 71.

² Scida Schellg. Darmstadt et Segio, dictionnaire des antiquités. v. v. Euseb. fig. 204. II p. 448. Crasius in Philologo LII 1845 p. 614.

debant, ut et auribus et oculis consonantias sentirentur, hac re cum superioribus illis hominibus uniri, quod maiore materiae copia semper graviores sonos effectos signabant numeris maioribus.

Sed alio de rebus quid Hippasus conserit et docerit, dubito sitae recte a viris doctis cognitum. sunt enim qui praefuisse cum dicant parti cuidam Pythagoraeorum, qui cogitando et investigando operum non navarent, traderent tantummodo discipulis praecepta et symbola magistri (*διδάσκων*) emendaretque mores.¹ et si quisvisset, quid de quoque re ille docerit, longe aliter haec se habere invenies. numerum Hippasus dixit primum creationis elementum et criticum creatoris instrumentum praedicavit.² ignem idem cum Heraclito docuit esse principem mundi materiam, ignem certis finibus circumscriptum semperque commotum. hac enim materia tam conspicienda tam extensa certis quibusdam temporis intervallis mundum coartum esse.³ num haec sunt praeceptoris non cogitantis, sed morum castigantis? ad mathematicam autem artem transgressi videmus Hippasum satis magnam numerum tribui meditationum illarum vel analogiarum, quas enumerare veteribus placebat. constat enim inter homines doctos praeter geometricam et arithmeticae proportionem Pythagoraeos statuisse harmonicam: 6 8 12, cuius mino-

¹ Deut. hoc laetibiles in vita Pyth. 10, § 85. e recensionibus videret. Rev. Schöde in *Monatsschrift* XLVI (1872) 560.

² Cf. 86 neq. *ἄνθρωπος ἀνεκφυγὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ σπέρματος καὶ τοῦ σπέρματος καὶ τοῦ σπέρματος*. *laetib. arithm.* p. 11 Tann. cf. *Stoicis phys.* 408, 12. — *de 86* *ἀνθρώπος ἀνεκφυγὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ σπέρματος καὶ τοῦ σπέρματος* *Stob.* ed. *phys.* 1862. haec omnia et apud Syriacum, schol. in *Aristot.* p. 408 et 502.

³ Locis enumerat *Edler* *griech. Philolog.* I 497* (1872).

mus terminus tanta sua parte ($\frac{1}{2}$, non $\frac{2}{3}$ — 2 et 6 — 6 — 2) inferior sit medio, quanta sua parte ($\frac{1}{3}$, numeri 12) maximus superet medium (Nic. herm. 8). Iamblichus autem in arte arithmetica p. 141 memoriam praeferit tertiam analogiam olim subcontrariam (ἀντιθετική) appellatam Archytas et Hippasii discipulos nominasse harmonicam. Idem Iamblichus p. 152 et 163 dicit quartam quintam sextam¹ analogias inventas esse ab Archyta et Hippaso, quem non dubitat p. 163 appellare mathematicum. quae in re ei quid forte sit ultra veritatem auctum, — ipse enim Archytas tres analogias esse docet apud Pa-Porphyrum p. 276; — tamen apparet Hippasum fuisse virum doctissimum, nec moribus, sed litteris cum ac discipulos studuisse et numeris. accessit quod in mari perire narrabatur, quia quomodo e duodecim pentagonis² globus fieret, in publicum prodidisset. et de arte musica cum cogitasse, si non e discipulis illis et ex harmonica numerorum ratione, at inde claret, quod Eubulidem³ et Hippasum collecti argumentatione symphoniarum novam ordinem constituisse Doctus nobis tradit, de mus. II 12. — Iam qualem hunc hominem putabimus? acumaticum dicemus, qui formulis Pythagorae praecipendis mores civium emendaverit? an virum doctum, philosophia et litteris imbutum? philosophum cum scire et

¹ Haec analogiae vides apud Nicomachum ar. D 28, apud Theophrastum mus. c. 26—28, apud Boetium ar. II 65.

² Pentagonia, e quibus corpus sit icosaedrum, recte habet Iamblichus in vita Pyth. 18, § 88. contra in eius commentis mathematicis 23 (p. 216 Vill.) perperam legitur heptagonia.

³ De hoc Eubulide nihil accipimus, nisi quod in theophrastice ar. p. 40 Andronides Eubulides Aristoteles post Socratem decessisse ante ipsum dicunt homines vestigiares.

discipulis rationes sententiasque tradidisse manifestum est. mathematicum eum nominari (Iambd. ar. 167) iam vidimus; qui autem in acumaticis eum referunt, hi errore decepti sunt. in libro quidem quem Iamblichus de communis mathematica scientia scripsit, c. 23 (apud Villician. auct. II p. 216) haec scripta legimus: *δύο δ' ἐσὶ τῆς Ἰουδαίας φιλοσοφίας αἱ, καὶ αὐτὰρ αἱ Πυθαγορείαι. δύο γὰρ ἔν γένει καὶ τὰς μεταφυσικαίας αἰτίας, αἱ μὲν ἀκουσματικαί, αἱ δὲ μαθηματικαί. τούτων δὲ αἱ μὲν ἀκουσματικαὶ ἀποδιδόμεναι Πυθαγόρῳ εἶναι τὰς τῶν ἀνθρώπων, τοῖς δὲ μαθηματικαῖς οὐκ αὖτις ἀποδίδουσι, οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον αἰετὸς εἶναι Πυθαγόρῳ ἀλλὰ Ἰουδαίῳ. τὴν δὲ Ἰουδαίαν αἱ μὲν Κρονιδίαις γενέσθαι, αἱ δὲ Μελανκτικαί. καὶ ἀπονέμει Πυθαγόρῳ, οὗ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ τινες ἀνθρώποι, οὗτοι γὰρ οὐκ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, οὗτοι δὲ μαθηματικαῖς οὐκ αὖτις ἀποδίδουσι, οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον αἰετὸς εἶναι Πυθαγόρῳ ἀλλὰ Ἰουδαίῳ. τὴν δὲ Ἰουδαίαν αἱ μὲν Κρονιδίαις γενέσθαι, αἱ δὲ Μελανκτικαί. καὶ ἀπονέμει Πυθαγόρῳ, οὗ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ τινες ἀνθρώποι, οὗτοι γὰρ οὐκ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, οὗτοι δὲ μαθηματικαῖς οὐκ αὖτις ἀποδίδουσι, οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον αἰετὸς εἶναι Πυθαγόρῳ ἀλλὰ Ἰουδαίῳ.* — hoc igitur loco Iamblichus eum quem alio loco (in arte math. 163) mathematicum dixit, non fuisse acumaticum disertis verbis testatur. hoc cum optime quadret ad res ab eo gestas, contrarium vero pugnat cum factis, hoc vero esse verum putabimus, ut mathematicorum ille fuerit princeps, et errare dicemus Iamblichum, ubi alterum nuntiet, tamque eo errare qui repetat.¹ — de aetate Hippasi

¹ Necnon etiam Nann. in prolegg. ad vitam Pyth. p. LXXIII

perum consist. nam si verum est quinque cum consonantibus statuisse, ut ad diatessaron protenderet eorum systema, et si sex analogias accepit, recitificis eam fuisse aetatis patendum est. contra quod quattuor eius disci memorantur, non plures, quod una cum illius discipulis appellatur Lysis Hipparchi socius Pindari-que magister, ad sacrum VI cum putaveris revocandum. et consideranti mihi, quam prope in mundi generatione cogitanda accedat ad Ionem philosophum, veri multo videtur similis antiqua cum fuisse aetate, et Philolae antecederet. sex analogias vel medietates eam nosse nemo pote credet; etiam de quinque symphoniarum numero est quod dubites, quia ad diatessaron Graeci systema non ita antiquis temporibus extenderant. existit etiam locus quidam notissimus, quo summum meritum Hippaso vindicari videtur; quae cum hic exponere longum sit, remitto ad tempora Archytas.

Philolaus profecto novit harmonicam analogiam 6 8 12, quam demonstrasse dicitur adhibito cubo, cuius ex eadem superficies, octo sagdi, laterum lineas duodecim¹, et de numerorum auctoritate idem multa mira tenuerit (Theolog. ar. p. 35 Ast. Boetius nos. III 5). eorum rationibus repudiandis non solum operam dedit (v. supra p. 127 a. 4), sed invenit nova et gravia et minoribus musicis intervalla. diatessaron enim dividit in quatuor tones et hinc liurista, quae appellabatur dioses²

¹ Menaechi ar. II 36, 2. Boet. ar. II 49. Iamblich. ar. p. 189. Boetii Philolaus p. 56 (§ 4) et 57 (§ 5).

² Dicit Pythagoraeum esse veritatem ait. Adriaen apud Theophr. II p. 56. quod notum veterum aliis dicitur quatuordecim notum vocabulo quo aliis significant tunc partem partem, in nos miratur, qui consideravit dices esse transem

(Nic. 9). quod quomodo demonstraverit, videmus a Nicomachi excerptis 2 et Boetio de num. III 3, ubi intervallo-
rum divisio auctore Philolao ostenditur. adhibuit
diatessaron hic rationibus:

ness	Lichanos	parhypate	hypate
152	216	243	256
34	27	18	

totus tonus in XXVII unitatibus locat (Boet. ib. sub fin.)
quia 243—216=27, dicitur in XIII unitatibus constare
arbitratur eo quod haec inter 256 et 243 pervia sit differ-
entia (paulo sup.) et quod 18 minus est quam $\frac{27}{16}$,
ratio ille demonstrasse sibi videtur limma (vel diesis)
minus esse plene semitonio. hic igitur, quod limma
 $\frac{27}{128}$ cum bis tone continuit, illum sonorum ordi-
nem invenit, quem diu Pythagorae retinuerunt. quod
numerus 18 dicitur limmae esse proprium, erravit
ille quidem, sed gravius non commisit quam plurimi
veterum et ii homines doctissimi. rationum enim et
proportionum naturam non semper illi clare perspice-
runt, non semper quid inde sequeretur plene senserunt,
neque enim his rationibus a pueris imbuti erant. qui
toni dimidium esse concedebant, qui tones plus vel
minus inter se distare dicebant ut Aristoxenus, hi sonorum
spatium teneri fingebant una linea a gravi ad
acutum protensa. contra qui a dissona ratione ori-
ginis ad rationes $\frac{1}{2}$ $\frac{2}{3}$ $\frac{4}{5}$ referebant et limma $\frac{27}{128}$

quendam. nam qui carmen recitabat, postquam aliquanto vox
descenderet, deinde patibatur eam redire ad eorum finem.
erat quasi *hellenos* (Ar. Qu. I 2, p. 14), et quae super p. 16
ex Aristotele de dial. colligitur.

statuebant, hi nec sensibilem, nec ullius rationis dimidium admittere, ne intervallum quidem vel *διδωργας* statueri debebant. nec tamen poterant ita omnia ad rationes et analogias reducere, sed in simpliciorum considerationem saepe recidebant. summus ille Euclides saepe intervallum posuit pro ratione¹, lineas describit pro rationibus, castigantur haec et causam a Ptolemaei interprete (Pappo) p. 267 med. canoniceorum et Pythagoraeorum plurimi. quid? Eratosthenes qui confundere illa vetabat, non in peccato ipse² deprehenditur? nihil peius commisit Philolaus, cum 13, quod hanc interese viderat inter 236 et 243, numerum limmae dixit (Boet. III 5), quod eadem illa ratio non nullis aliis numeris exprimi posset neque alius semper discriminis numerus inveniretur. tantum illis valuerunt rationis minimi numeri (*πρῶτοι*), ut his numeris propriis rationem designare sibi viderentur. Nicomachi quoque excerptor compluribus etiam sacculis post Philolaum simili modo limmae sui numerum 39 cum sonorum numeris 64 72 81 comparat et Adrastus (Theo 14 p. 68) alio non vituperat eum, qui hac ratione utitur, ut ad Platonis auctoritatem id revocet. Boetio autem si fides habetur, non limma eodem Philolaus hoc modo constituit, sed a numero 27 (quem intercedere viderat inter 216 et 243) numero 13 detracto minus sumit.

¹ Euclides Boetio, prot. 1: *ἡ δὲ διδωργα καλλωδισμα* (?) *ἢ ἐκαστὴ μορφή το διδωργα, καὶ αὐτὴ καλλωδισμα ὅμοια, καὶ οὐκ ἰντερβάλλια εἰσι καλλωδισμα, καὶ αὐτῶν λόγοι.* cf. Ptolemaei hanc. interpretem (Porph.) p. 267 de eius prot. 1 & 2.

² Eratosthenes in eodem canon. p. 268 med. *ἴσως αὖτε αὐτὸς διδωργα λόγος, καὶ γ. 267 med. ἴδωμ confundit.* — de his veterum erroribus cf. etiam Graf, *Theorie d. Akustik* p. 11.

niam vel apolothon dicebat esse numeri 14. Idem cum cotinialis (quod intererat inter minus et minus semibotomus) et limnatis quatuordecim dimidia (Boet. III 8), de rationum illarum natura parum erat doctus. quod quaquequam ei non contigit, ut minimum quodque intervallum ad veros numeros et certas rationes colligeret, ordinem tamen simplicem sonorum in genere diatono ita primus constituit, ut illius scholas sociatiora per omnia tempora retinerent.

Quae adhuc consideravimus Pythagorae philosophos, horum nemo suspensus esse videtur gratiam illius scholas doctrinam, quo sonos consistere dicebant motu et celeritate. haec res movetur, ubi transimus ad Archytam Tarentinum. iam non modo Adrianum dicentem videmus apud Theonem 13 p. 61: *οὐ δὲ οὐκ ἔκδοτες καὶ Ἀρχύτας τὸν λόγον τὸν συγκαταθεὶς ἐν ἀριθμοῖς φῶναι αἶμα, ἐπαυρομένους καὶ αἰετοὶ ἐν αὐτοῖς αἶμα τοῖς λόγοις καὶ τὴν πλὴν ταχύτεν κίεσθαι ἄριτον αἶμα αὐτὸν κίεσθαι αὐτοῖς καὶ διὰ ταῦτα κινεῖσθαι τὸν αἶμα, τὴν δὲ βραδύτεν βραδύτεν αὐτὸν κίεσθαι αὐτὸν, ipse quoque hoc profertur apud Porphyrium (in Ptol.) 237. et quod Plato in Timaeo c. 29 dicit *ὅτι δὲ (κίνησις) ταχύτεν, ἄριτον (γωνίῃ φέρειν), ὅτι δὲ βραδύτεν, βραδύτεν*, unde cum hoc accepisse dicat, nisi ab Archyta? hunc igitur decuisse apparet sonum consistere motu celeritate. tamen noli putare ab Archyta detectas esse undas illas serie et vibratione, quibus nos aures moveri scimus. hoc qui dicit, caveat ne fallatur duabus rebus. primum enim Archytas hoc non ipso invenisse sed a maioribus accepisse videtur, quippe qui dicunt loco apud Porphy-*

consonantiam autem certa ratione contineri¹, inconvincimus nulla ratione (Porph. 215). et in definiendis diatoni generis serie cum Philolaus rationem adhibeant superpartientiam $\frac{256}{243}$, ipse novus initit rationes, et diatonum quidem genus numeris superparticularibus dividit $\frac{9}{8}$ et $\frac{5}{4}$ $\frac{4}{3}$ item chromonium $\frac{256}{243}$ $\frac{256}{243}$ $\frac{5}{4}$ chroma vero cum ei non configisset et superparticularibus rationibus divideret, acquirit in his numeris: $\frac{256}{243}$ $\frac{256}{243}$ $\frac{256}{243}$ quae cum invenisset, rationes conscripsit fere hoc modo:

	diatonum	chroma	harmonia
mesos . . .	21	21	21
hectemus . .	$22\frac{1}{2}$	$24\frac{1}{2}$	$26\frac{1}{2}$
parypale . .	27	27	27
hypate . . .	28	28	28

hanc generalem tabulam, quam describit Ptolemaeus hanc. I 13, pauci puto artis doctores probaverunt Eristotheles certe aliam rationum tabulam constituit (Ptol II 14). magis Archytas cum scholae serie con-venit in doctrina symphociarum. has enim cum Pythagoraeum alii dicunt acuti et graves soni mixturam, alii sonorum levitatem², alii *symplocteron*³ (haec enim, enumerat Pa-Porphyrus 270 med.), ille unitatem inter-

¹ Cf. Adrastum apud Theonem 8 (p. 83).

² *ἡ ἀρμονία ὁμοειδὴς ἡ ἀρμονία ἡ ἀρμονία ἡ ἀρμονία* de rñe apud Theonem 8 (p. 83). Adrastum apud Porph. 270. quae locis facilius coniungitur cum illis quae praecedunt (et et levitate), quoniam Theonem 8 (p. 83) *ἡ ἀρμονία ἡ ἀρμονία* — singulis sonis *ἡ ἀρμονία* item cum Theonem 8 (p. 83) *ἡ ἀρμονία* ap. Porph. 270. — oppositur adiectivum *ἡ ἀρμονία* et verbum *ἡ ἀρμονία* rñe dicitur. Archytas I. I., de audibil. 837. Ciceronis 4.

³ *ἡ ἀρμονία* sonorum puto nos praestitisse, qui altero soni palato alterum sonum audirent et ostenderent, ut Adrastum (Theo p. 83) ostendit problematum XII 24. 43, Doctores (etiam Eristoteles) Eccl. 21.

pretatus esse dicitur a Ptolemaei scholasta 277 (ante mod.): *Εἰς τὸν δὲ κατὰ τὸν Ἀρχύτην λόγον ἀρχήτων γένεσθαι κατὰ τὰς συσχεσεις τῶν ἀριθμῶν τῆς ἀρχῆς*, quae sonorum mixtas cum aliter ac miscendo¹ fieri non possit, idem Archytas commendare videtur, quod Aristoteles et omnes posteri acciperant², ac vel Aristoteli discipuli repetiverunt (Cleon. 4). sed ante Archytas statum hanc definitio non videtur existisse.

Variae doctrinae quarto saeculo a. Ch., Archytas dictus Graecia notae fuisse videmus, etiam in analogiarum vel medietatum illarum cognitione philosophus Tarentinus plus quam semel nominatur³, in rationibus dividendis hic iam intellexit superparticularibus medium terminum non intercedere⁴, tamen quid ille *πύλαρα τῶν ἰσομερῶν ἀραιοτήτων ποσεις* (Ptol. I 10. 13) primus cogitaverit et docuerit, parum nostrum. de symphonis quidem certum testimonium non obstat, quia misceri sonos hanc primam dixisse putamus; coloritatem sonorum auctorem primam se ostendisse ipse negat, si genuinum est fragmentum illud, quod nobis tradi ego non gaudeo.

Pythagorae studia qui considerat, se quaerere

1 Aelianus (Porph. 870) consonantiam dici *ἀρχὴν ἀρχῶν* κατὰ τὸν Ἀρχύτην κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἀρχῆς, et quae idem expulit p. 117. et Bart. Emp. tom. 44.

2 Cf. Aristotelis loca supra p. 18. 30 collecta, probl. XIX 28. 43, Euclidem in introd. sectione, etiam Ptolemaei in legg. II 8, Adrast. Aelianusque loca modo laudata. Barth. 10. Ar. Qu. I. p. 18. Quod. 8. — De alia definitione vide proleg. ad Quodartium.

3 See analogiae novissae dicitur a Iamblicho in arithm. p. 129 et 143 Tez. in fragmento tamen apud Fr. Porphyrium 167 ipse enumerat analogias tres.

4 Sectentia ab Euclide demonstrata in protad 5 iam nota erat Archytas. Boetius tom. III 11.

debet, novissimas illi serie vibrationes.¹ harum autem naturam non Archytas novisse videtur, sed Platonis quidam discipulus, qui illa Pythagorae studio magna ingenii subtilitate persequens abstrixit. motu quidem crisi sonus Archytas vel eius maiores bene cognoverunt, nec tamen aërem, sed instrumentum ut chordas, tiliarum ligulas moveri potaverunt. quoniam autem momenti sit aer, ut soni audiantur, id Aristoteles perspexit, qui (de anima II 8, 3 et 5) exponit sonum effici ictu, quem si sustineat aer nec scindatur, sonum ad aures pervenire. hoc cum Pythagoraeorum epigoni sensitissent, sonum definiēbant *αἰθέρι ἀέρι ἀναλαμβάνον ὁρμήν* (Adriatus apud Theonem 6) vel *αἰθέρι ἀέρι δῆγοντες μῆξι δυνάμι* (Nicom. 4). motus autem illius vel percussorum quae easdem natura ac quomodo fieret et chorda tacta vel disco pulsatē nos auribus sonum audiremus, ne ipsi quidam dixerunt. hoc nemo exposuit ante Heraclidem, cuius quam subtile fuerit ingenium, etiam in problematum prolegomenis praedemonstrat. is enim, si verum est, quod de Porphyri loco supra p. 53 contestamur, postquam exposuit singulas percussiones (sonorum effectrices) omne brevissimae atque temporibus spatio curere, de sonitus natura dixit haec: *αὶ (ὁ) γὰρ τῆς γὰρ τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἀποκρίσεως ἰσὺς αἰθέρι δυνάμι, συρρίκνεται καὶ πλεῖν δυνάμιτος φθόγγου, ἣν δὲ οὐ (ἔ) ἀνακρίσκει ἀνακρίσκει² καὶ οὐ*

¹ Falso multi dicunt aërem ignorasse quē illi soni lectus, recentū aetate a Galileo regulas esse. Retinebitis Tomopoli-
dicaea coll. Zeller 1873²—403². veriora docet Graf Akustik. 6a.

² Haec dubito clares nocte nobis tradita. malim ex-
ponere *ἰσὺς πλεῖν δυνάμιτος φθόγγου, ἣν δὲ ἄρτι καλλίστην ἀνακρίσκει*.

τὸν αὐτὸν τόπον διακρίψας κινεῖσθαι. ὥστε τῇ μὲν ἑστῇ (sic Van.) τῇν κίνησιν τῆς χορδῆς παρὰ τὸν μέλιον ἢ τῇ ἀκροῇ γίνεσθαι. κατ' ἑαυτοὺς δὲ ἀκρόαροντες τοὺς ἀίφες τινεσφίνοι ἐκ' αὐτῆς ἀκροατοὶν ἵσταν μέλιον δὲ καὶ μέλιον τῇ ἀκροῇ ἀκροατοῖν τὰς ἔχου. εἰ δὲ τούτῳ γίνον ὅτις ἐστὶν, παρὰ τὸν δὲ ἑαυτοὺς τῇν χορδὴν κινεῖσθαι ἀκροατοὺς φθόγγους. εἰ οὖν ἑστέας φθόγγος ἐν τῇ κληρῇ γίνεσθαι, κληρὸν δὲ εἶναι συμπίπτειν οὐκ ἐν χορδῇ εἰδ' ἐν ἑστῇ χορδῇ¹, ὅθιον ἐκὶ ἀπὸ μέσων τῇν κατὰ φθόγγους κληρὸν διακρίναι ἐν κίνησιν ἐν χορδῇ ἐκέρχονται. ἢ δὲ ἀκροῇ τῇν μὲν κληρὸν οὐ διακρίνεται, διὰ τὸ μὴ εἶναι κληρὸς τῆς ἀκροῆς, εἰδὲ καὶ ἑστὴ τὸ διακρίνεται παρὰ τὸν καὶ διακρίνεται τυχόντων² συνεχῆς δὲ ἑστὴς αἰφθόγγος ἵσταν ἔχου κινεῖσθαι παρὰ τὸν ἀκροατοῖν (ita V) δὲ κατὰ τὴν τὴν χορδῇ. (sequitur p. 218 quid Archytas de viâ inter sonus principata dixerit, et quid Democritus de auditu, fabularum receptaculo indicaverit. monentur fulgura prius nos videre quam tonitrua audire; laudentur Pythagoraei, quod operto auditu indicium consonorum revocaverint ad mentem et rationem; denique repetitur plures sonitus pro singulis sonis accipi. finis loci excepti sit p. 218, 12.)

Hic igitur Heraclides non solum sonitum unum-quinque certo percussioinum numero consistere accurate dicit quam Archytas, etiam sonos singulis percussioinibus tamē intellexit (κατ' ἑαυτοὺς ἀκρόαροντες τῇ ἀκροῇ ἀκροατοῖν ἔχου) et ex illo percussioinum

¹ Εἰποντο enim in se quae antecedunt fieri sciam nullo temporis spatio, sed puncti instar cadere inter tempus quod praecessit et quod sequitur.

numero componi singulos sonos. hoc cum cogitari non possit, nisi aer ictu a chorda acceptos transferat ad aures: qui haec scripsit idem docet, atque ille de audibilibus sector (ipse puto Heraclides) qui prohibetur à *ἀέρι εἰς ὑγρόν* ἀναστῆναι et *ἀέρι εἰς ἴσχυος ἀέρι* εἰς *ἴσχυος* sonat (p. 80^r, 803^v) et describit, quae sint motus et locum initia, talia pervenire ad aures (803^{ab}), quae re detecta problematum auctoritas dicere poterant, *ἀέρι ἀέριον* ἔσθ' *ἀέριον* (XI 6). atque ex hac doctrina etiam illud natum esse puto, quod Boetius I 14 sinit undas et undarum globos ut sonos aërem permeare. ad hanc finem concessum erant veteribus ut progrediantur: quae restiterunt, ut noscerent undarum longitudines diversas explicarentque cur acuti soni una cum gravibus ad aures acciderent, — vel ut noscerent, quod percussiones essent mense cuneidam, haec invenire sonos tam potuit. hunc ad finem rem perduxit Heraclides ille, qui Platonis et Aristotelis disciplina imbutus Pythagoraeorum antiquorum studia summa sagacitate tenuerit¹ dignissimus hic videtur, qui dicitur à *γενεῶν*²; sed pariter si accidit atque Pythae Masei-liae, ut quae noverat et docebat, postea spernerent et obliuiscerentur.

Cum in isogoga, ex qua locum excerpit Porphyrius,

¹ De Aristotelis schola v. supra pag. 88, de Pythagorae disciplina Diog. Laert. V 44 (scripsit etiam Euseb. de Pythagorae DL V 28), Eriech. Forschungen über alte Philosophie 200. Zeller Phil. der Griechen II 1^r, 1000, 1.

² *γενεῶν* appellatur in scholia Vaticana ad Euseb. Alcestis vol. IV p. 116 Dind., ubi de Orpheo de cordibus *γενεῶν* quae deprimere narratur. et Heraclides de cosmographia referentem quod Ps.-Phalarium de mus. 8 et 8. Roble de Poliole Testis p. 38.

Heraclides citet Xenocratem, socium aetate minorem¹, concludere possumus non adolescentem, sed corroborata aetate cum hanc scripserit. Idem si non de audibilibus librum scripsit, certe alios libros de musica composuit. Diogenes Laertius, qui V 87 duos libros septi parviorum inscriptos laudat, emendandus videtur ex Athenaeo, qui X 83 et XIV 19 locos e tertio libro excerpit. repudiatis enim Phrygion et Lydorum barbaris harmoniis et omnes mixolydia tres ille agnovit Graecorum harmonias: doriam, ioniam, aeoliam² (Ath. XIV 19. 21). ne systematum quidem transpositionum (σίσυς vel ὑπόσις) textum numerum ille admittere voluit, quantum Aristoxenus et posteri statuerant.³ sed quod fortasse Thrasyllus⁴, certe Ptolemaeus postea affirmavit, id ille prius docuit; quia enim septem sint formas dispartit, septem sufficere sinit tones (Ath. XIV 20 fin.). idem memoret veteris usus, quo tunc et τωραγ referebatur ad sonus graves, reprehendit et castigat eos qui tunc ad grave, tunc ad acutum referentes hypodorio tono ut gravi hyperdorio tonum artificiosum opponant (ib. 19¹). quod vero ille vituperabat et frustra; nam mansit tonus hyperdorio, nec quisquam paulo post antiquum sensum illius praepositionis tunc in-

1 Quod Plato, cum ultimum in Syllabam adiecit, Heraclidem, nec Xenocratem scholas moderatorem praefecit (Suidas *ῥηρ.*). Heraclides aetate maior videtur Sphaer. Zeller II 1, 588.

2 Harmoniarum VII formas habes in Ciceronis a. 6, Iovianae harmoniam a Simplicio et Ptolemaeo aequalibus pariter adhibitis die viginti septem Heraclides. Ath. XIV 19 fin.

3 Hoc tunc vide apud Ciceronem 12.

4 Citatur enim Thrasyllus de ὑπόσις ὑπὸ τῶν ἁπλοῦν πέντε (vel ἁπλῶν σίσυς) in eorum ad Ptol. harm. 306 p. ind. cf. Westphal. griech. Harmonik 336¹, 34¹.

tellexit. hic autem tanquam solitarius in deserto propheta vocis adscribat illud dñs non inferiorem locum significare, sed subdarium totum vel semidarium (ἐπορεύεσθαι δαμῖν). virum viles qui adteri mente et certa ratione res indicat et, sibi multitudinem deprehendit errantem, obistere et meliora proponere res videntur.

Cum autem nec Academicis nec Peripateticis totum se dedisset et Epouippo mortuo in patriam reversus propriam scholam aperisset, multos Athenis habuit invidos et inimicos. nec defuerunt adversarii XIX p. Chr. (seculo. Inter eos potissimum qui interpretabantur de voce illam *dialogum*, qui in codicibus antiquis nomine Plotarchi inscriptus ab ille qui hactenus venantur illi ab-
scribitur¹, novi Heraclidi constituerunt inimici, e quibus unus, Ric. Volkman Labockii verbis usus (in *Aglaoph.* p. 134) eum dicere animam inducit *hominem ut cerneret et ad mentem paraficiam et in adoranda dñm fraudibus abeticiam, qui parvas, immo enim, fides meretur* (Plot. p. XI). quod enim a veterum templorum inscriptionibus cum alia tum Cribus de Amphione Lino, Antha Ptero narrabus reperi-
tur, ita illas contrahit. sed place mutatum est homi-
nem doctorem indicium, postquam Red. Westphal Plotarchi dialogum edidit (Bresl. 1855). hic enim Heraclidi et *εὐνοῦργος εἰς τὴν πρῶτην* (Plot. 8) fidem habet
namam — et quid plura posteris existimemus quam

¹ Bencher de hinc in scriptoribus uracho (Erb. 1848)
I. Lina. Sinesia de hinc in Plotarchi villa (Berestus 1848)
in quo quis adolescentuli Plotarchi bene libellam existimet,
et est veri simile adolescentem edidit primum doctrinam
primum libellum tanta cogitatione coactum.

vetusta illa monumenta in lapidibus inscripta? — idemque magnam dialogi partem, totam fere *Lysis* creationem c. 3—10, si refert acceptam. nec defuerunt qui plane Westphale assentirentur.¹ quod cum Hiller si observatus paululum Heraclicis in ea parte auctoritatem retrahit², inter omnes tamen constat testem hunc fidem ledere in *Plutarchi* c. 3, et anagraphas illas vetustissimas quibus nunc sit identidem citari c. 3. 5. 8. quid? *Athenarum* inscriptiones c. 8 aliam excusasse potabimus atque eum qui *Sisyoni* titulos in synagogen suam adhibuerit? — Itaque si non solus testis Heraclicus est *Plutarchi* personati in illa capitibus, certe testis est locuples et non spernendus.

Regem Iohann scripsisse scimus theatralem historiam, ex qua plurima in eum usum adhibuerint *Athenaeus* et *Pollux*. iam cum *Pollux* variis in rebus, praesertim quas de sono citharodorum et saltarum tradit IV § 65. 70 consentire videtur cum *Plutarcho* c. 4. 5, et in iis quas de harmoniis antiqualesmo § 65 exhibet manifeste faciat cum Heraclicis (apud *Athenaeum* XIV 19): facile tibi persuaseris *Pollucem* quoque multa *Pontico* philosopho debere, id quod *Rehde* de *Pollucis* fontibus summa cura et diligentia demonstravit p. 70—74. quae quicumque legit, tantum abest ut cum *Lebeckio* et *Volkmanno* Heraclicis synagogen vituperet, ut scrip-

¹ Westphal p. 12. 37—38. Ross, *Aristoteles pseudopythagoras* p. 542. *Rehde* de *Pollucis* fontibus p. 68.

² *Le Museo Britannico* 41 (1885) Hiller de *Otanci Rhagii* fragmentis p. 346 demonstrat in *Phil. cap. 4* 6 desiderari eum quem Westphal invenit codicem et paginas inter se contrahi *Phil. 4* inl. utroque nullis pteop et 3 mod. distop *Cratylus*. (p. 424.)

tori qui de nomine veterum partibusque eorum res nobis communicet protiodotimas (Poll. Gr. 84), piam habet gratiam. Heraclidem scripsisse de mundo et stellis supra p. 54 vidimus; eundem scripsisse de Archilocho et Homero libros II, supi vñ sup' *Ἀρχιλόχῳ* vel *Ἱεσπεύδῃ* II. III, alios libros laudatos a Diogene V 81, 88 nolo praeterire silentio.

Hic constitemus; nam qui post Heraclidem his rebus studuit, Eratosthenem dico, non maior, sed minor fuit Ecclide. quoniam tamen eorum qui numeros et rationes sonorum scribunt contrario modo graves sonos alii magnis, alii parvis numeris notant, etiam querendum est, quomodo mos ille mutatus sit; accedant aliae res in quibus pariter ratio videndi et dicendi commutata videatur. — ac canone qui utebantur, tibiis vel acrobatis qui rationes experiebantur, facere nunquam potuerunt quin gravissimo cuique sono ascriberent numerum maiorem; itaque necesse fuit Timaeo Ecclidi, Thrasyllae Ptolemaeo tribuere prodrombanonensium numerum maximum. tenebras chordarum si quis accensum esset, in certe gravissimum sonum notasset minimo numero; at quoties collopsen vel verticillum circumgesset, quis numeravit? et de ponderibus appetitis qui narravit, si neminem id expertum caso ipsi demonstrant; cum enim ignorent tenebreas chordarum respondere ponderum numeris quadratis, de hac metendi ratione pessime edocti sunt. potuit vetus mos numerandi mutari, ex quo scimus sonorum effici per-
sonarum speciebus philosophi cognoverant. et ante Archytam si quis, si forte Eudorus hoc intellexerat, ego eum statim numerandi morem invertissem. etiam

Archytas genera et divisiones antiquo more numeratis legimus; hac tamen re nihil de nostra questione demonstratur, quod Ptolemaeus, qui semper antiquum morem sequitur, hoc suo more scribere potuit. etiam Plato veterem morem retinuisse videtur. nec mutari coepit erat, cum is scriberet, cuius verba servavit Theo de musica 13 c. 63: *ἡ γὰρ δ' ὅρα καὶ τοὶ παλαιοὶ ἀποθυσίῃ τοῖς ἡγεμένῃσι φθόγῃσι αἰσθεσι δισκιδέον*; addit enim *αὐτὸν δὲ διὰ τὴν δόξιν τάσας διαπερῆναι*. hoc igitur tempore nonnulli non materias copiae, sed tensionis vi sonum aestimaverant. cum tamen veri sit simillimum illo *ἡ γὰρ* significari Adrastum qui fuit altero saeculo p. Chr., non multum hoc testimonio proficimus. neve opinatus sit existare posterioris moris tabulas apud alium scriptorem antiquae aetatis; non inveniantur ante tempora Philarchi et Nicomachi.¹ quamquam multo ante hoc tempus novum morem incubatum esse ego mihi persuasi. nam is qui problema illud XIX 35^a composuit et scripsit *ἡ δυνάμις τῆς κατὰ τὴν ἀλγὴν τοῦ διπλοῦ ὁμοῦ δυνάμει*, is profecto vibrationum numerum iussit, nec puto antiquo more sonorum rationes notavit. quod non multo post Theophrasti aetate factum existimandum est. postea autem si artis doctores existerant, qui utrumque numerandi morem coniungerent, hi vibrationum numeros inversos esse et contrarios chordas longitudini esse bene intellexerunt. hoc positus percepit Thrasyllus aut qui scripsit et explanavit illud *δυναμικοὺς δυνάμει* apud Theonem 35 (p. 67), perperamque

¹ Plat. de acidi praeterea 13. 14. 15. Pa. Pl. de mus. 32. Nicom. 4, cap. 3^a. Anton. Boll. III 77. 78. 80.

videtur etiam Gaudetius qui c. 15 duo numerandi
rationes coniungit.

Hac ab re non aliena videtur alia videndi et dicendi mutatio quam modo memoravimus. contendit enim ego a Graecis antiquis eos sonos, quos nunc dicimus *hoch, hauch, alfi*, xara lacere dictos esse et significatos praepositionis *ἐν*. hoc cum adhuc sint qui agunt, afferri oportet veritatis argumenta. quae sunt haec. Nicomachus 3 enim dicit *διὰ δὲ πρὸ τοῦ ἀπονοῦ μαθητὰς δεικνύει ὅτις ἐπ' ἑκατὸν ἔστι βεβήκειν ἐν τῇ διατάξει τῶν ἁρμονικῶν ἐκείνῃ ἀεὶ ὅτις ἐν τῇ δεικνύει. et in iis quae sequuntur addit *ἐκείνῃ τῇ κατέστηται*. atque tenet quod derivatur ἐν ὅτις significare musum dicit rectissime. diverso tunc more usurpari praepositionem *ἐν* videas in *Παλῆ* diagrammate apud Vincent notione XVI 2, 537. ἂν enim *ἐναρπαζόμενῃ* nominatur chorda quae superat omnino *παρυπάται*,¹ *ἐναρπαζόμενῃ* vero ea quae a *παρύπαται* superatur. harum autem dicendi rationum ita facit price, facile perspicitur. Nicomachus enim in tertio illo capite, quo ex antiquissimis fontibus sua haec, quo stellarum ordinem exponit postea obli-vitum, pro *λίθαρι* dicit *ἐναρπαζόμενῃ* refertque *ἐν* ad unum mem graviterem. et Theopylus atque Aristides dicunt *ἐναρπαζόμενῃ* chordam *hypato* (*meson*) graviori.² quae cum ita sint, quis affirmare potest Graecos superiora semper eodem loco viliasse? tertio loco affertur Heraclidis huius physici ex Porphyrio, qui contra*

¹ Kodex score discrepancy scripts, vol. in diagraphs and Reviews, 1.1 (1947).

Time 22:00 PM, Aug. 14 (p. 10)

non amplius negabit. Interque cum illi chordam dice-
bant et tetracos tetrachordum, gravissima eos cogitare
manifestum est. nec a trigonis vel posteris barbaris
(ubi tetracos erat chorda longissima) petitas esse locu-
tiones, sed a fidibus Graecis unaqueque facile con-
cedet. *Isomergis* illi tribuunt sonis gravibus; hi et
praestabant materies copia et vocis fortitudine, et in
canebris crebantur a chordae longitudine, ita *Isomergis*
dicebantur et tetracos. posterii quidem tensionis vi sonos
metientes in numerando non minus quam in loquendo
(*Isomergis*) praeferebant acuta; maiores alteri uti sunt et
numeratione et locatione. postquam autem Aristoteli
debuit vel minus novo sensu adhibitis sunt voces *Isomergis*
et *Isomergis*, utrum non est, quod et problemata illa qui
e ripuerunt revocant *Isomergis* ad sonos acutos. pr. XIX 3. 37

Mutato est tertius rei consideratio. Stellarum enim medium sonae ab initio Graeci eos caso putabant, quae Nicomachus c. 3 ostendit, ut Saturni gravissimas, hinc aestivationes caset sonus.¹ postea ha universum celum inverterant, ut acutus sonae tribuerent superis, graves inferiori planctui.² nonne haec cohaerere vides cum his quae modo ostendebamus considerationibus? veterum et novae dum illi spectant in corporibus

¹ Quousque vel non ab initio medium astrum petebatur, cum Plato et Aristoteles prope locum locum lunae et solis, et locum Rudens Cardus (Thes. astr. 31 p. 178 B.), sine locutione, cuius media in parte est sol, sector sui Hec-dina. Schapparelli, generum di Ciprore p. 22.

† Nitz. Nos. 8^a, confus. *systema* litad., quod describitur
Alexander Ephesianus (apud Theophrast. astr. 13. p. 148), Conco-
mnes 12, Achilles Tullius ad Aristi phara. 12, Plinius nat. 13. 94,
Systema post. astr. 17. 24. Hyg. de Umbr. p. 184 L. de hac ve-
terum Doct. Editione der Weltkarte (ver. minor III 1713).
† Bellerophon Astr. p. 63. Jac. in Philologic. LII 72.

acutissimis, maximos numeros scribunt gravibus sonis et maximas stellas; postea celeritate observata et potestate cum gravibus sonis coniungunt parvos numeros et stellas lente tardeque motas.

Tandem rediens ad Euclidem, ac symphonias enumeratas hic dicit e gravibus et acutis sonis, in mentem nobis venit Archytas, et de multiplici et superparticulari ratione si Archytas eodem docuisse demonstrari non potest, tamen a reliquis familiae sociis eum non dissensisse verisimile est; reliqui autem haec docuerunt. (v. supra p. 121). et sonos contineri percussionum numeris si forte eius maiores (Laxum dico vel Hippasum) primi docuerunt, horum certe libris Euclides non usus est. Archytas autem utro non commemorato sonos acutos oriri scripsit celeritate et percussionum spissitate, sicuti scripsit Euclides. etiam e canonis sectione magnam partem eodem modo atque Alexandrinus ille Pythagorei exposuerunt (Boet. II), superparticulari rationi medium terminum non intercedere (Eucl. prop. 8) iam Archytas demonstravit (B. III 11). ab hoc autem Tarentino philosopho multa litteris et multa sermonibus Euclides accipere potuit. libros enim huic magni aestimatos esse videmus (Perph. p. 236 inf.), sermonibus Euclides multa didicisse potest a Platonis discipulis¹, Platoneum accepisse scimus ab Archyta. ergo ad huius doctrinam maximam huius libelli partem revoca.

Canonis sectionem graeco et latine primus edidit Ioannes Pena. *Εὐκλείδου ἀκρωτηρίων ἀκρωτηρίων*. Lat. Par. Wechel 1552. eius contextum et versionem repe-

¹ Heiberg p. 93.

tra Dauppodine (Euclidis omnes omnia Elementorum propositiones. Argentor. 1571). transcripserant Pons versionem et Possevinus in altero volumine Bibliothecae selectae (Col. Agripp. 1607) XV 7 et Petrus Herigonius in eura mathematico Par. 1644. post Meibonium hos libellos imprimendos curavit Dav. Gregorius Euclidis opera Oxoniae 1703. — Meibomius in tertia recensendo secutum se esse profitetur Bonn. Vulcani codicem qui in Leidensia academica bibliotheca asservatus est (Prol. ad iung. et san. in Aristidem 206). praeter hunc usus est Coventriensi et Barocelano codicibus. edidit Antiquae musicae auctoritas septem (Aristoxenum Euclidem Nicomachum Alpyium Goudentium Barchinam Aristidem) Amstelodami 1652. — Gallico vertit Ch. Em. Ruelle, *Introduction harmonique de Cléonide, la division de canon d'Euclide le géomètre, canon harmoniques de Florence traduits, extrait de l'annuaire de l'association pour l'avancement des études grecques.* Paris, Didot, 1894.

Haec totius recensio nili debuit praeter vetustissimum librum M in codice W (Vat. 191 fn.), quippe qui veterum diagrammatum contineret certas reliquias. ad intelligendam vero Euclidis voluntatem cum nec utiles essent veterum harum diagrammatum in WM² pusillae reliquiae, nec eas quae altera manus sine diligentia neglectique mensuris in M descripserat, his potius figuris quae esset, quibus quid auctor vellet oculis videndum proponeretur: missis criticae artis legibus confugi ad diagrammata codicis N (esp. III c 2) quibus Euclidis sententia facile perciperetur. V = Vat. 191 pars prior, C = Ven. Marc. 322, qui sectionem e M transcripserant.

*Ad procedendum cf. commentarium Pa-Purphy in Fideles
magis barrodes p. 924 et Adrianum apud Thomam de
unibus c. 8 (p. 56).*

καὶ ἀλλοτρίων στήλαις κατέστη, τοῖς δὲ βασιτέροις
 ἰσχυροῖς ἢ ἀραιότεροις καὶ διαστέλλουσιν στήλαις κατέ-
 σταν. ὅστις τοῖς μὲν ἀριτέροις τοῦ θέοντος διαμέτρους
 ἀραιότερον κατέστη τουχόντων τοῦ θέοντος, τοῖς δὲ
 βασιτέροις διαμετρίους προσέθηκε κατέστη τουχό-
 νων τοῦ θέοντος. διότις ἐν μερίων τοῖς γνήγγουσι συ-
 γκαίνουσι φασίν, ἐπειδὴ προσέθηκε καὶ ἀραιότερον του-
 χόντων τοῦ θέοντος. πάντα δὲ τὰ ἐν μερίων συγ-
 γκαίνοντα ἀριθμοὶ λόγῳ λέγεται πρὸς ἀλλήλους, ὅστις καὶ
 τοῖς γνήγγουσι ἀναγκαῖον ἐν ἀριθμοῖς λόγῳ λέγεσθαι
 πρὸς ἀλλήλους· τὸν δὲ ἀριθμὸν αἱ μὲν (p. 24 Μοιβ.)
 ἐν πολλοκλήσις λόγῳ λέγεται, αἱ δὲ ἐν ταμείοις, αἱ
 δὲ ἐν ταμείοις, ὅστις καὶ τοῖς γνήγγουσι ἀναγκαῖον ἐν
 τοῖς ταυότοις λόγοις λέγεσθαι πρὸς ἀλλήλους. τοῦτον
 ἐν αἱ μὲν πολλοκλήσις καὶ ταμείοις ἐν δὲ ταμείοις λέ-
 γεται πρὸς ἀλλήλους.

Γινώσκοντες δὲ καὶ τὸν γνήγγον τοῖς μὲν συγ-
 γκαίνουσιν ὅστις, τοῖς δὲ διαμέτρους, καὶ τοῖς μὲν συγ-
 γκαίνουσιν μὲν ἀρῶν τὴν ἢ ἀρῶν ποιεῖντος, τοῖς
 δὲ διαμέτρους αἱ. τοῦτον ὅστις ἔχοντες αἰὲς τοῖς
 ἀρῶντος γνήγγουσι, ἐπειδὴ μὲν τὴν ἢ ἀρῶν
 ποιεῖντος ἀρῶν τῆς φασίν, αἰὲς τὸν ἐν ἐν δὲ ταμείοις
 πρὸς ἀλλήλους λεγομένων ἀριθμὸν, ὅστις πολλοκλήσις
 ὅστις ἢ ταμείοις.

1 α. αἰσθηται ad 1, 2 αἰσθηται αἰσθηται M'. add
 —, M'. 3 διαμέτρους W. 4 αἰσθηται libh. and cf. l. 6.
 5 ἀρῶν M'N, ὅστις lib. 7. 10 ἐν δὲ N. 11 α.
 φασίν W. αἰσθηται M'N. 12 λόγῳ M' supra lib.
 13 p. 24 ἀρῶντος addit ἀρῶντος W. simile quid habet
 —, 14 ἀρῶν] ἀρῶν W. 20 αἱ M' in ras.
 21 αἰσθηται N.

b

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

|

α. Ἐὰν δύο ὁμοῦς καὶ ἀλλοτρίους δις ἐν-
τέθεν καὶ ἐν ὁμοῦς, καὶ αὐτὸς καὶ ἀλλο-
τρίους ὦσιν.

Ἐὰν δύο ὁμοῦς τὸ βγ, καὶ ὁμοῦς καὶ ἀλλο-
τρίους δὲ β γ τοῦ γ, καὶ παραγόμενος δὲ γ
πρὸς τὸν β δὲ β πρὸς τὸν δ. φησὶ δὲ τὸν
δ τοῦ γ καὶ ἀλλοτρίους ὦσιν. Ἰσὺ γάρ δὲ β
τοῦ γ καὶ ἀλλοτρίους ὦσιν, μὲντοι ὅρα δὲ γ
τὸν β. ὅρα δὲ καὶ δὲ γ (p. 25) πρὸς
τὸν β δὲ β πρὸς τὸν δ, ὁμοῦς μὲντοι δὲ
γ καὶ τὸν δ, καὶ ἀλλοτρίους ὅρα ὁμοῦς δὲ τὸν γ.

1 Hinc quae apponitur ad p. 161, n. n leguntur etiam
apud Porphyrium vel potius auctorem commentarii ad Ptolemaei
harmonica (Præl. p. 184 not. 1) p. 171 n.

Numeros quibus singulas praeterea distinguuntur con-
tinet M'W, asteriscis et numeris Graecis c) notant M'V,
Arabum numeros 1 2 scribit N.

Diagrammaticum veterum lineis ad horizontem directis
regulantes picturam (qualia vides ad praet. 2) origines ostendit
vestigia in MW p. 161, n. n. 162, n. n. 163, n. n. 164, n. n. 165, n.
quae cuncta una valent ad posteriora praeterea. — Notae
navigant figurae M' marg., quorum lineae ad perpendicularium
erant directae (n. fig. 1. 2 ap.). neglecta hanc M'V vera
longitudines lineae omnes consequerentur. diligenter verum
linearum mensuram observant N et Pto. 160, diligenter
etiam Barb. II 94, sed quod Euclidis constantia intellegit fieri
facile potest, recta haec linearum mensura cum ad volun-
tatem Euclidis accommodanda videretur necessaria, ego in illis
dilectissimis recentiorum eorum rationem complexus sum; si
quid praeter longitudinem in M' discrepabat, semper notavi,
retulit utem N diagrammata in loco isto superiora, et
fig. 15 invenitur apud praet. 2. — Erant hoc diagramma non
hoc in M' marg., VII, (de NPB qui ad duas praeterea de-
composuit uno utitur diagrammate vide infra), aliud habuit
diagramma, una linea ad horizontem parvula numerisque 4 8 16
signat M'W inter verba praet. 2. quo enim quaque sit re-
solvenda figura, clare docet a quatuor lineis diagrammaticis 2.

4 metiendus δὲ Porph. (vel. Apollonius), metiendus τὸ ἑξή-
κστι. 8 πρὸς τὸν β M'N. τὸ δὲ WNU. 8 metiendus MN.
16 μὲντοι καὶ add. Barb. γ καὶ τὸν Porph., γ πρὸς τὸν WU,
ἡμεῖς δὲ γ τὸν rel.

β. Ἐὰν διδόντες δις συνελθὲν τὸ δῖον ποτὶ
καλλικλίδεω, καὶ αὐτὸ δέω καλλικλίδεω.

1. Ἐὰν διδόντες τὸ βγ καὶ γαγεθῶν δὲ δ γ πρὸς
τὸν β αὐτὸς δ β πρὸς τὸν δ, καὶ δέω δ δ τοῦ γ
καλλικλίδεω. γαγὲ καὶ τὸν β τοῦ γ δέω καλλι-
κλίδεω. δαδ γγδ δ δ τοῦ γ καλλικλίδεω δέω,
παρὰ δὲ δ γ τὸν δ. ἀπὸθρον δ δ δέω, δὲ δέω
ἀπὸθρον δέω δέω δέω δέω, δ δ πρὸς τὸν δέω δέω
παρὰ, καὶ τοὺς παρὰ παρὰ. παρὰ δὲ δ γ τὸν
β καλλικλίδεω δὲ δ β τοῦ γ.

1 συνελθὲν δ δ M¹, συνελθὲν $\frac{\gamma}{\epsilon} \quad \frac{\beta}{\alpha\beta} \quad \frac{\delta}{\alpha\delta}$ δέω δ δ

WM¹, καὶ W. 2 καλλικλίδεω $\frac{\delta}{\epsilon} \quad \frac{\eta}{\alpha\beta} \quad \frac{\alpha\delta}{\alpha\delta}$ καλλικλίδεω M. κα-
λλικλίδεω W post δ δ γ lin. δ. 2 καὶ αὐτὸ δέω
α καλλικλίδεω W, WM¹, add. καὶ αὐτὸ δ δ W. 3 καὶ
καλλικλίδεω M¹W in protol. 3. (καλλικλίδεω p. 152, 1. 1
post πάλιν in M. post συνελθῶν in W καὶ tripartita cum
καλλικλίδεω γ β δ et legentibus atque αὐτὸν καλλικλίδεω in W numeri
r. 1 et post καλλικλίδεω nam. ad, eodem insistent numero post
καλλικλίδεω VU. in M πάλιν in r. 1, post καλλικλίδεω r. 1. ad illam
αὐτὸν protol. longe alia opus erat figura.) simile dia-
gramma atque ad prot. 1 M¹, numeri tamen α γ η δ, hanc
figura cum numeris δ η α γ ad prot. 1 retulerant NPB, qui
ad 2 dant fig. 2. 2 γαγὲ δ γ M¹. 3 καὶ γαγὲ δέω δ δ,
add. γαγὲ N¹, δ δ γ δ β W, ἀπὸθρον W et Porph.,
καὶ καὶ. 10 post ἀπὸθρον add. δέω δ δ M¹ mg. καλλικλίδεω
W, M, καλλικλίδεω VU. 11 παρὰ B, παρὰ καὶ. παρὰ καὶ
αὐτὸν παρὰ παρὰ δ δ mg.

1 ἀπὸθρον hanc quidem verba in Euclidis elementis non
occurrunt (cf. Heiberg, *Untersuchung. Studien über Euklid*,
12). Hanc tamen in El. 8, 2 hanc δὲ δέω δέω δέω
ἀπὸθρον [δδδ] δέω δέω, δ δ πρὸς τὸν δέω δέω παρὰ, καὶ
αὐτὸν δέω δέω. ex quibus aliis quae hoc loco denu-
merantur vel Euclides facillime sequatur

γ. Ἐκπορίων διαστήματος οὐδαίς
μέρος, οὐδα αὖ οὐδα κλίσεως δι-
άγειν ἡμετέραν ἀπορίαν. (p. 26.)

Ἔστω γάρ ἡμετέραν διαστήματι τὸ
βγ· ἀλέγμενα δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἀόχῃ
τοῖς βγ ἰσχυροὶ αὖ δὲ θ. οὐδα οὖν
ἐκὸ πορίδος μέρος περιέχεται κεινὸν
μέρος. Ἐπεὶ ὅμως τῷ θ τὴν ηλ
καὶ ἐκὸ ἡμετέρας ἰσχυρὸς δὲ δὲ τὸ θ
ἡ ἰσχυρὴ δὲ ἡ κεινὸν μέρος τοῦ α
καὶ δὲ καὶ τὸ θ ἐκὸ· μὲν δὲ
δὲ ἡ οὐδα ἡμετέραν αὖ τοῖς
δὲ θ μέρος οὐδαίς. Ἔστω γάρ δὲ ἡ
κλίσεως τοῦ δὲ δὲ κλίσεως, τοῦ δὲ θ
μὲν, ὅμως τῇ πορίδι ἡμετέραν, αὖ
ἡμετέραν. οὐδα ἡμετέραν αὖ τοῖς δὲ θ καὶ

ἡμετέραν. οὐδα ἡμετέραν αὖ τοῖς δὲ θ καὶ

1 de diagrammaticis 2 partibus huc insertis v. supra.
οὐδαίς μέρος W, μέρος οὐδαίς V, post μέρος add. supra lin.
οὐδαίς N, sed delet, cum οὐδαίς, sed habet μέρος οὐδαίς in cas. M.
μέρος U. (μέρος Walla, μέρος add.) 3 diagramma W et Porph.
ἡμετέραν καὶ ἀπορίαν Porph., ἀπορίαν ἐκὸ κλί-
σεως καὶ hanc figuram ad partem θ in N, similis (sed in
duas partes diacryta) ad part. θ in M, origines constant figuram
vestigia in M'W (vide ad lin. 7 et 11). addit autem N linea
δὲ θ κλίσεως θ γ καὶ part. ἡ κεινὸν α, hanc β γ κεινὸν
signat κεινὸν α γ. etiam M' habet illas κεινὸν α κλίσεως,
sed quod ponit lin. β γ — αβ·θ, et hanc ηλ dat κεινὸν γ.
hi tamen omnes memini cum probabam quoniam κεινὸν
κλίσεως οὐδαίς περιέχεται, καὶ ἡμετέραν κεινὸν
αὖ καὶ. 3 βγ Porph., β καὶ γ ἐκὸ κλί-
σεως. 4 VN Porph.

* 1 cf. Elem. 8, 8: ἂν δύο ἀπορίαι μὲν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος
διέλκωται ἡμετέραν ἀπορίαν, ὅμως αὖ οὐδαίς μὲν καὶ τὸ
αὐτὸ μέρος διέλκωται ἡμετέραν ἀπορίαν, καὶ οὐδαίς αὖ
οὐδαίς ὅμως ἡμετέραν ἀπορίαν (οὐδαίς) μὲν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος
διέλκωται ἡμετέραν.

δοσι δὲ εἰς τοὺς διελκίστους μέσας ἀνέλογον ἡμετέριον, κατέστη καὶ εἰς τοὺς τὴν αὐτὴν λόγον ἔχοντας ἀνέλογον ἡμετέριον. οὕτως δὲ εἰς τοὺς βλ θ ἡμετέριον, οὕτως εἰς τοὺς βγ ἡμετέριον.

b

· b. Ἐν διελκίστῳ μὴ καλλικλίδεον δις συνισθῆ, τὸ ἔλεν αὐτὸ καλλικλίδεον ἵσταν, αὐτὸ ἡμετέριον.

β

Ἐστὶ γὰρ διελκίστῳ μὴ καλλικλίδεον, τὸ βγ, καὶ γινεσθῆς δις δ (p. 27) γ πρὸς τὸν δ δ β πρὸς τὸν b. λόγος οὖν δ δ τοῦ γ αὐτὸ καλλικλίδεον αὐτὸ ἡμετέριόν ἐστιν. Ἐστὶ γὰρ πρὸς τὸν δ δ τοῦ γ καλλικλίδεον. οὕτως ἡμετέριον, οὖν δὲ διελκίστῳ δις συνισθῆν τὸ ἔλεν καὶ καλλικλίδεον, καὶ αὐτὸ καλλικλίδεον ἵσταν. ἵσταν ἔρα δ β τοῦ γ καλλικλίδεον. αὐτὸ ἦν δὲ. ἀπὸ τούτου ἔρα τὸν δ τοῦ γ αὐτὸ καλλικλίδεον.

γ

θ

ε

δ

in W, perfectum in M. F. 165, 7 line] sub K. 18 γ (quidam figuras) post μέσας M¹, post μέσας (lin. 8) WU. 2 αὐτὸ αὐτὸ τὸν δ W, αὐτὸ δ' αὐτὸ V. 3 καὶ δὲ W, om. col., inest μέσας VU, post αὐτὸ (8) rursus ut αὐτὸ καλλικλίδεον post^o v 1 c. pouds M². post ἵσταν addunt ἔρα M²B. 20 δ βγ α δ W. 21 post καὶ inserit δ δ ε ε α α ἔρα W. 22 δ βγ X, ε βγ M, ε δ W. 23 ε ε α δ α ε W.

1 post ἵστα δὲ lacuna 7 litt. W. 4 addit αὐτὸς βγ ἡμετέριον om. W. 5 μὴ supra l. M². μὴ καλλικλίδεον W. post αὐτὸς habet καλλικλίδεον supra l. M. post δις αὐτὸς M¹ hanc habet figuram falsis numeris creatam;

α δ β
| γ | β | δ

om addit M² in margine figuram rectam ex aequalibus lineis scriptam compositam, veris tamen numeris instructam. α W deest ἔρα (translata ad prot δ) 18 omitt W. 20 αὐτὸ αὐτὸ.

20. ἡμετέριον in prot 2.

ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐπιμόριον. ἐπιμορίου γὰρ διαστήματος μέσος οὐδείς ἀνάλογον ἐμπίπτει. εἰς δὲ τοὺς δγ ἐμπίπτει ὁ β. ἀδύνατον ἄρα τὸν δ τοῦ γ ἢ πολλαπλάσιον ἢ ἐπιμόριον εἶναι.

δ

β

γ

θ

ς

δ

ε. Ἐὰν διάστημα δις συντεθὲν τὸ ὅλον εἰ μὴ ποιῇ πολλαπλάσιον, οὐδ' αὐτὸ ἔσται πολλαπλάσιον.

Ἔστω γὰρ διάστημα τὸ βγ, καὶ γεγενήσθω ὥς ὁ γ πρὸς τὸν β ὁ β πρὸς τὸν δ, καὶ μὴ ἔστω ὁ δ τοῦ γ πολλαπλάσιος. λέγω, ὅτι οὐδὲ ὁ β τοῦ γ ἔσται πολλαπλάσιος. εἰ γάρ ἔστιν ὁ β τοῦ γ (p. 28) πολλαπλάσιος, ἔσται ἄρα ὁ δ τοῦ γ πολλαπλάσιος. οὐκ ἔστι δέ. οὐκ ἄρα ὁ β τοῦ γ ἔσται πολλαπλάσιος.

ς. Τὸ διπλάσιον διάστημα ἐκ δύο τῶν μεγίστων ἐπιμορίων συνέστηκεν, ἐκ τε τοῦ ἡμιολίου καὶ ἐκ τοῦ ἐπιτρίτου.

Ἔστω γὰρ ὁ μὲν βγ τοῦ δζ ἡμιόλιος, ὁ δὲ δζ τοῦ θ ἐπιτρίτος. φημὶ τὸν βγ τοῦ θ διπλάσιον εἶναι. ἀφείλον γὰρ ἴσον τῷ θ τὸν ζκ καὶ τῷ δζ τὸν γλ.

3 δγ VN, in ras. M, δγθ W. τὸν] ὁ libb. 4 π. πλάσιος et ἐπιμόριος libb. 6 οὐδ'] οὐ δι' W. 7 πολλαπλάσιον γ | β | δ M¹. πολλα ιγ ιβ ια πλάσιον W (reliquiae figurae 4). M² repetit fig. 4, N om. 15 δύο om. M¹W. 16 ἐκ τε τοῦ ἐπιτρίτου μορίου καὶ ἡμιολίου W. in figura M plures habet litteras (scriptas manu 3), sunt enim in prima linea partes indicatae δ et η (hoc bis scr.), in altera linea inter δ et κ scriptum ε (i. e. β). in M¹W nulla figurae vestigia. 20 ζκ M³N²U, ζ M¹VN¹, β W. γλ WNM³, γ M¹V.

δ δὲ β κβ μέτρα, $\text{B}^2\text{D}\beta$,
 δ δὲ γ λγ μέτρα, $\alpha\psi\sigma\theta$
 δ δὲ δ λδ μέτρα, $\gamma\kappa\mu\eta$,
 δ δὲ ε με μέτρα, $\theta^2\text{D}\delta$,
 δ δὲ ζ μζ μέτρα, $\beta\tau^2\beta$,
 δ δὲ η νη μέτρα, $\sigma\upsilon\mu\alpha$ καὶ ἴσως δ ἡ τοῦ α με-
 τρον ἢ διελόντων.

ι. Το διὰ πᾶσιν διόστεγμα ἴσα πωλλυπλόησιν.

Ἐστω γάρ τετρη μὲν ἐκτετρησίων (p. 32) δ α, μέση
 δὲ δ β, προτετρησόμενος δὲ δ γ. τὸ δρε κ
 α γ διόστημα δις διὰ πᾶσιν ἐν ἑαυτῷ εἰς-
 τανον. ἔστω οὖν ἐκτετρεῖν ἴσων, ἢ πωλλυ-
 πλόησιν. ἐκτετρεῖσιν μὲν οὐκ ἴσων· ἐκ-
 τετρεῖσιν γὰρ διαστήματα μέσας εὐθείας ἀνά-
 λωγος ἔχουσιν. πωλλυπλόησιν ἔφα ἴσων. α
 ἐὰν οὖν δύο ἴα διαστήματα τὰ αβ βγ
 συντεθῇσιν πάλιν πωλλυπλόησιν τὸ εἶκο, καὶ τὸ αβ
 δρε ἑαυτῷ πωλλυπλόησιν.

ια. Το διὰ τετράγων διόστεγμα καὶ τὸ διὰ πέντε
 ἑκτετρεῖσιν ἐκτετρεῖσιν ἴσων.

1 $\text{D}\beta$ f M, v WFN. Item in seq. 2 λγ et δ M².
 3 κμμμ M². 4 με M². 5 λγ W. 6 με M². 7 M²
 habet reliquias figurae | α | β | γ | δ | ε | ζ | η. post dista-
 tionem add. W: α β γ δ ε ζ η. om. fig. M²N.
 8 δδ M². Haec figurae habet M, om. numero M².
 11 ζ μ M², ζ μ M²N. 12 ζ f M. 13 ζ μ M²N. 14 ζ μ
 πωλλυπλόησιν et q. seq. — post 14 hab. om. W. alia ratione
 ad seq. scribitur huiusmodi. 15 α γ, β M², om. N. nec
 iam sequenter prolatum tamen in add. Figura vera in B
 apud prot. 2, M² om.

14 εὐθείας δα. ἴσα, prot. 2. 15 συντεθῇσιν πάλιν πωλλυ-
 πλόησιν, prot. 2.

Ἐπειτα γὰρ πάλιν συνειρημένον ὁ α., πάλιν δὲ
 ἰ β., ἑαίτης δὲ πάλιν ἰ γ. τὸ ἄρα αὖ διδόντα ἄρ
 διὰ προσέτατον ἐν ἐπὶ διόριστον οὐκ ἄρα
 ἐπὶ καλλικρίδων. ἐπὶ οὖν διὰ διωστή-
 γων ἰαυ τὸ αβ βγ συνειρημένα τὸ ἴδιον μὲν
 καὶ καλλικρίδων, αὐτὸ δὲ ἄρα τὸ αβ ἐπὶ ἐπὶ
 καλλικρίδων. καὶ ἰαυ σίμωτον ἐπι-
 ρίμων ἄρα. ἡ αὐτὴ δὲ διωστής καὶ ἐπὶ
 τοῖς διὰ πάλιν. (p. 82.)

12. Τὸ δὲ καὶ προσέτατον ἐπὶ καλλικρίδων.

Ἐπὶ τῶν γὰρ αὐτῶν καλλικρίδων. αὐτοὶς ἔστι
 καλλικρίδων ἑαίτης — ἡ μὲν γὰρ ἡ καλλικρίδων. διὰ ἐπὶ
 ἑαίτης τὸ καλλικρίδων διδόντα ἐν διὰ τῶν καλλικρίδων
 ἐπὶ τῶν καλλικρίδων, ἑαίτης αὖ ἑαίτης τὸ δὲ καὶ
 αὐτὸν καλλικρίδων, αὖ ἐπὶ τῶν καλλικρίδων ἐν διὰ
 καλλικρίδων, διὰ ἐν καλλικρίδων, — αὐτὸν δὲ ἐν διὰ
 καλλικρίδων καλλικρίδων, ἐν τὸ τοῖς διὰ πάλιν καὶ τὸ
 ἐν καλλικρίδων οὐκ ἄρα ἑαίτης τὸ δὲ καὶ καὶ
 καλλικρίδων. καλλικρίδων ἄρα.

13. Ἄλλ' ἐπὶ τὸ δὲ καὶ καὶ ἐπὶ καλλικρίδων, τὸ δὲ
 καλλικρίδων ἐν τῶν καλλικρίδων ἐπὶ τῶν καλλικρίδων
 καὶ τὸ δὲ καὶ καὶ ἄρα ἐπὶ ἑαίτης καὶ ἐπὶ τῶν
 καλλικρίδων, αὐτοὶς γὰρ πάλιν. αὐτὸν δὲ ἐν τῶν

1 ἄρα M^a supra. 2 β. M^a ex β. 10 12. Libri om. et
 minus est partem aliam, postquam in lineam. 11 αὐτὸν
 M. 12 καὶ τὸ δὲ α. — 13 γὰρ πάλιν om. Porph.
 14 δὲ Porph., γὰρ libri Eud. post δὲ ἐν καὶ α. M^a.

3 οὐκ ἄρα καὶ p. 152, 11. 4 μὲν καὶ καὶ
 p. 1. 11 ἑαίτης p. 10. 12 ἑαίτης p. 1. 13
 καὶ ἐν p. 174, 11. 14 καὶ καὶ p. 1. 15 καὶ
 καὶ p. 1.

διὰ πέντε καὶ δεκάς διὰ τεσσάρων, ὅταν διαμερίσων
τὸ πρὶν ἄρα διὰ πέντε, ἑκατὸν μίλλον ὅταν, ἑκατόν
δὲ εἴς, τὸ δὲ διὰ τεσσάρων διαμερίσων.

Θαυρὸν δὲ, ὅτι καὶ τὸ διὰ πέντε καὶ διὰ πε-
ντὸν τετραλίσαιον ὅταν. Ἰδιώμεν γάρ, ὅτι δεκά-
σιον διαστήματος καὶ ἑκατόν τετραλίσαιον διάστημα
γίνονται, ὅταν καὶ τὸ διὰ πέντε καὶ τὸ διὰ πέντε
τετραλίσαιον.

Τὸ δὲ εἰς διὰ πέντε τετραλίσαιον ὅταν.

Ἀποδείκνυται ἄρα τὴν συμφορὴν ταύτην, ὅτι τίς κ
λόγος (p. 16) ἔχει τοὺς περιέχοντας ἡγήγητους πρὸς
διλήθους.

13. Ταυτὸν δὲ πρὸς τὸς τοιαύτου διαστήματος
διλήθους, ὅτι ὅταν διλήθους.

Ἐρόμεν γάρ, ὅτι ἂν ἀπὸ ἑκατόν διαστήματος κ
διαμερίσων διάστημα ἄραιον¹, τὸ ταυτὸν τετραλίσαιον
διλήθους. ἂν δὲ ἀπὸ τοῦ διὰ πέντε τὸ διὰ τεσσάρων
ἄραιον², τὸ ταυτὸν τοιαύτου ὅταν διάστημα· τὸ ἄρα
τοιαύτου διάστημα ὅταν διλήθους.

14. Τὸ διὰ πέντε ὁκτώων ἢ 7³ τέλειον.

Ἀπόδεικται γάρ τὸ μὲν διὰ πέντε διλήθους, ὃ δὲ

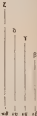
1 διὰ πέντε N. 18 δὲ εἰς Euc. El. VII 33 med.
[II 182, το IIb.], 39 Porph.). 20 post ἄρα add. 2α M.
[ταυτὸν] ut corr. M². 21 λόγος M, λόγος V. 22 δὲ ἄρα
corr B ut Porph., 31 NU, 32c M, εἰς αἴτια εἰς δὲ in Euc.
Elem. 7, 2 et 33 (p. 163 et 163 II) 3, 4 (220). 34, 3 (162.
14 διλήθους) 3 ma. M. 35 ἂν μὲν N (M² τα.), ἂν ὅταν V,
τα. μὲν Porph. 36 ὁκτώων ὅταν 7 NM².

1 διαμερίσων prot. 11. 2 ἰδιώμεν prot. 7. 3 ἑκα-
τόν prot. 8. 41 δίδεται prot. 13 et 18.

τόνῃ ἐκόντων· τὸ δὲ Εἰ ἐκόντων διαστήματα μέλλον
διαστήματός [ἐστὶ] διαλειπόμεν. τὸ ἄρα διὰ πασθῶν
ἐκόντων ἐστὶν Εἰ πέντα.

15. Τὸ διὰ τεσσάρων ἑκόντων δύο τόνων καὶ
ἡμιτονίου, καὶ τὸ διὰ πέντε ἑκόντων τριῶν τόνων καὶ
ἡμιτονίου.

Ἔστω γὰρ κτήν μὲν διατεταγμένων δ
β, παραμίσθ δὲ δ γ, μέση δὲ δ δ, (p. 35)
ἰσότης δὲ μέσων δ Ζ. αὐτοῦ τὸ μὲν γδ
= διόστημα τόνος ἐστὶ, τὸ δὲ βε, διὰ πασθῶν
δω, ἑκόντων Εἰ τόνων, τὸ λοιπὸν ἄρα, τὸ
τε βγ καὶ τὸ δι ἐκόντων ἑλάντων ἐστὶ
πέντε τόνων. ὥστε τὸ ἐκ τῶν βγ ἑκόντων
δύο τόνων καὶ ἡμιτονίου, δ ἐστὶ διὰ
= τεσσάρων, τὸ δὲ βδ ἑκόντων τριῶν τό-
νων καὶ ἡμιτονίου, εἰ ἐστὶ διὰ πέντε.

16. Ὁ τόνος εὖ διαμετρήσεται εἰς
δύο ἴσα ὅντι εἰς πλείον.

Ἐκλήθη γὰρ ὁν διαμέτρων διαμετρίων
= εἰς διαστήματος μέσῃ ὅντι πλείονος ὅντι εἰς ἀντίλογον
ἁρμόνιστον. ὅντι ἄρα διαμετρήσεται ὁ τόνος εἰς ἴσα.

† Hanc figuram habet N ad p 6, ubi ibi colore addit
in marg. duo puncti δ βε. recte loco habent M^o V quattuor
lineas oppositas signatas ε δ γ β sine numeris. 11 ad flav-
um add. ἐστὶ M^o supra. 14 δ M^o V N, δ M^o. Item Em. 16.
16 ἴσα ἴσα, ἴσων ἴσων, (p. 165, 14) αὐτοῦ Porph., αὐτοῦ
ἴσων, Em. 17 δ M^o, δ M^o, δ N. 23 μέσῃ N, μέσῃ V,
em. Porph. et M.

1 μέσῃ p. 2. 11 ἴσα, nam β : γ = δ : ε = ε : ζ.
12 ἐκλήθη § 31. ἁρμόνιστον p. 2.

Non recte ut Em.

17. *Αἱ παραρτήσαι αὐ καὶ λεγόμεναι*
ἀρρηθίζονται διὰ συμπαρατίτης ὁμοίας.
Ἐστω γὰρ μέση δ β. ἀναρρηθίσθω
(γ. 36) διὰ προσέγγου διὰ τὸ γ, καὶ
διὰ τοῦ γ ἀναρρῶθω διὰ μένου διὰ α
τὸ δ. τόσος ἔστω δ βδ. μένου δδ
διὰ τοῦ δ διὰ προσέγγου ἀναρ-
ρῶθω διὰ τὸ ε, καὶ διὰ τοῦ ε ἀναρ-
ρῶθω διὰ τὸ ζ διὰ μένου. τόσος
ἔστω τὸ ζδ. ὁμοίος ἔστω τὸ ζβ. α
λεγομένη ἔστω τὸ ζ. ὁμοίος δὲ καὶ
αἱ παραρτήσαι ἀρρηθίζονται.

18. *Αἱ παραρτήσαι καὶ αὐ τριῶν τὸ διαιρεῖται τὸ*
πρῶτον εἰς ἴσα.

1. Existant in N^o ad prob. 7 hae quatuor lineae diversae longitudine pariter inter se distantes, addant hi numeri haeque litterae. nunc rōn. accipiat ego, quod MY (M^o videtur ex colore et marginali loco) hanc habent diagrammaticis vestigia:

$\begin{array}{ccccccc} \zeta & \alpha & \delta & \beta & \gamma & & \end{array}$ Addidit etiam N^o rubro colore
 αβγ super β, redemptaque manus procedens a loco ζ totū figurae
 inscriptū διὰ μένου διὰ τοῦ γ μένου τοῦ δ et διὰ προσέγγου
 inde αβ ε. ε δ M^oN , rōn. M^o . 10 ζδ M^oN , ζ M^o .
 distans NM^o , distans M^oTU . Figuram 18 dedi ut erat in N ,
 nisi quod pariter lineae inter se distabant. M^oY hanc habent

Figuram: $\begin{array}{ccccccc} \zeta & \delta & & \gamma & \alpha & \beta & \end{array}$

In § 18 hi sunt diagrammaticis nati:

β $\begin{array}{c} \text{---} \\ \text{---} \end{array}$ mens. α. 1a.

α

γ --- libanus mens. γ. 1a.

δ

--- hypatē mens. ε. 1a.

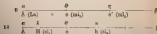
ζ

--- liban. hyp. δ. 1a.

φανέται διὰ τεσσάρων ἐκεί τὴν ἐξήντη. καὶ ὅταν δ' αὖ προσλαμβανόμενος ὁ ἀρα γβ ἴσται ἐκείτων διδ-
τατος. πάλιν ἐκεί δ' αβ τοῦ βδ ἰσὶ διπλάσις, συμφο-
ρεῖται εβ διὰ παντὶ καὶ ἴσται ὁ βδ μίση. πάλιν ἐκεί
ετραπιδιώτης ἴσται ὁ αβ τοῦ εβ, ἴσται ὁ εβ ὡς τῆς
ἐκτραπιδιώτων. ἴσται τὸν γβ δίχα κατὰ τὸ ζ. καὶ
ἴσται διπλάσιος ὁ γβ τοῦ ζβ, ὅστις συμφορεῖται τὸν
γβ πρὸς τὸν ζβ διὰ παντὶ· ὅστις εἶναι τὸν ζβ ὡς τῆς
συμφορέων. ἀπείλατον τοῦ δβ τρίτον μέρος τὸ θη.
καὶ ἴσται ἡμιόλιος ὁ θβ τοῦ ηβ, ὅστις συμφορεῖται ὁ α
δβ πρὸς τὸν ηβ ὡς τῆς διὰ παντὶ· ὁ ἀρα ηβ ὡς τῆς
ἴσται διεξισγρίσιον. ἴσται τῆς ηβ ἴσον τὸν θδ, ὅστις
ὁ θβ πρὸς τὸν ηβ συμφορεῖται διὰ παντὶ, δις εἶναι
τὸν θβ ἐκείτην μίσην. ἔλαβον τοῦ θβ τρίτον μέρος
τὸ θκ. καὶ ἴσται ἡμιόλιος ὁ θβ τοῦ κβ, ὅστις εἶναι
τὸν αβ πεντάσιον. (γ. 36.) ἀπείλατον τῆς κβ ἴσον τὸν
λκ καὶ γινέσθεται ὁ λβ ἐκείτης βαρύν. ἴσταιται ἀρα

1 τῆς διὰ α. Μ'Ν. 2 γβ βτ W. ἐκείτης Μ'Υ, ἐκ-
είτης Μ'WN. 3 καὶ ὡς τῆς W. ἀπείλας Μ'ΥW, διπλά-
σιος Μ'Ν. 4 τῆς Μ'Ν, ὡς τῆς W. 5 αὐτὸς ἀπείλατος Μ'
ἐκ τῆς. εἶναι τὸ ἐκείτης ἐκεί τὸν ἀπείλατος ἐκείτης, διὰ
ὡς τῆς. αὐτὸς 1. 11 ἴσται εἶναι αὐτὸς 1. ἐκεί τὸν ἀπείλατος ἐκεί-
αὐτὸς ἴσται ὡς τῆς. ἴσται τὸν Μ'Ν. αὐτὸς Μ'Ν, ὡς
τῆς. αὐτὸς τῆς W. 11 ὁ ἀρα ὁ Μ'Ν. 12 τὸν αβ W, αὐ-
τὸς Μ'Ν. 13 ἀπείλατος Μ'W, ἀπείλατος Ν.

P. 165, 1. ἴσταιται ἀρα. S hoc habet diagramma M' αβ,
καὶ ἀπείλατος αὐτὸς ὡς τῆς αὐτὸς. I perinde mutaverunt loca. In
illud repōit V ἀπείλατος non ἀπείλατος, sed ἐκείτης hic α, αὐτὸς
hic αβ αὐτὸς η. WN consistunt figurae.

IV.

CLEONID . ISAGOGE.

Diapason comprehendere minus sex tonos affirmat Euclides pr. 14, sex sonorum esse aut hic noster exp. 8; item de intervallū dia tessaron magnitudine inter se dissimulant. quae cum ita sint, iam Arabum homines docti negarunt Euclidis hanc esse isogonon (cf. Heiberg, *Litteraturgeschichtliche Studien* p. 9), et Hugo Grotius adolescens in annotationibus scriptis ad Martiani Capellae satyricam p. 316 patris negatitatem laudat, quae hanc non esse Euclidis odoratus sit.¹ codices autem manuscriptos ubi repereris, non magnae auctoritatis invenies esse illos libros, qui Euclidis nomen commendat. nam in W nullum praescriptum est auctoris nomen; in M aliud olim nomen inscriptum erat, extingebatur nunc est rursus tam fortē, ut in folii parte aversa (pag. 2) multae litterae deleantur, hac denum littera facta atro colore impositus est titulus Euclidis. aliter res se habere videtur in fine libelli. ibi enim in M existat:

ἀπορροὴν τῆς πορῆς διόργανον
 δι' ὅλης δυνάμεως τῆς αὐτῆς
 παύσαντων ἀπὸ τῆς δυνάμεως
 ἀπορροῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς
 δυνάμεως δι' ὅλην τῆς πορῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς

¹ E recentioribus de isogonia auctores agūt Casaur, *de
 funditus de p. Rhythmic. (Machberg 1661) p. 27.*

Profusa autem sunt verba ἀπορροή δαψ. εἰς δὲ
 utrumque eadem manu ductus indicat coniungenda esse
 quae subeunt et quae sequuntur. in fine igitur
 isagogae nomen Euclidis ab initio scriptum fuit. Nam
 libelli argumentum qui bene intellexit, concedit finem
 huius artis aliquando fuisse ἀπορροή τῆς ποσότης (qui
 etiam nunc est finis in cod. Vat. 1841), postea librarium
 quosdam addidisse scholia, quibus ἀπορροή definiretur
 et δαψ. atque haec quo melius coniungerentur, acru
 ille indicavit cohaerere definitiones mittendumque titu-
 lum Euclidis. fuit igitur hic titulus prima manu
 scriptus in M, fuitque idem isagogae subscriptus in
 W, postea in utroque deletus est. tamen cave hinc
 quidquam de vero libelli auctore concludas; potuit
 enim ille titulus ab eo qui scripsit referri ad libellum
 qui sequebatur. ac sequi videt in codicibus Bectio
 canonis, quam ab ipso Euclide scriptam esse apparet.
 cuius protheses cum pag. 156 incipiant, pars quae pre-
 cedit (de natura soni pag. 146) Euclidis introductio
 bene veroque dici potuit ad praemissum autem libel-
 lum (ἀπορροή δαψ. ποσότης) hoc nomen non fuit
 referendum. iam cum in V, qui codex antiquo tem-
 pore ex M est transcriptus, tituli et primae litterae
 deesse soleant, ac ne W quidem isagogae ullo titulo
 ornaverit, optimus quoque liber manuscriptus de huius
 auctoris nomine tacet et res venit ad codices deteriores.
 ex variis autem lecticis quas attuli vides unam
 codicum familiam praeter se ferre nomen Claudi¹,

¹ Cod. Neap. III C 2 inde a fol. 66 isagogae continet in-
 scripto titulo Κλαυδίου, eandem tit fol. 69 ad sectionis finem
 vidit. hanc titulum et Barb. inde ab isagogae initio usque

aliam Pappi¹, sceleris qui Zosimi dicant vel Anonymo Rhellum vindicant. Iam ut taciam de Zosimi nomine quod ex subscriptione ortum esse apparuit², quis nescit Pappum Alexandrinum fuisse hominem mathematicum? Ptolemaei ille libris mathematicos et astrologicos interpretatus est, harmoniam etiam commentario instruxisse creditur (v. supra p. 116 an.), hanc Aristoteli doctrinam a numerorum calculis abhorrrentem amplectum esse nega. contrarie res se habet Cleonidia. nam in Aristoteli codice aliquo Lugdunensi Vossiano saec. XVI ad multos artis harmonicae locos notas huiusmodi scriptas sunt: *Kleonidi*: vel. a seq. 77. (Marquard Aristot. p. 392.) quas notas referendas esse apparuit ad artem aliquam sive doctrinam, cuius loci eadem conspicerint ac haudati illi loci Aristoteliani. in ordinem autem ubi redegit et cum hac introductione comparavit³, fore omnia invenis ibi instituta et disposita ibi fuisse, ut disposita sint in hoc ipso libello. egit enim vetus ille Cleonides:

ad sectionis hanc omnibus paginis fol. 311—326 inscriptis. *Rivardianus* habet *Kleonides*, etiam Par. 3538 dedit e quod ab illis habebat. vid. Vat. 371, Bonn. 3438.

1 Ad Theoriae synopsin adiungunt linguae inscriptionem *de* *vet. vet. Kleonides* N (fol. 20), B (fol. 203), Urb. 77, Par. 3444, unde Crasus „anecdotos“ laudat. Et omnes linguae hic continent. Harburgensis quoque, Barchinensis ecclesiae (non illius) fidelissima, nulla titula inscripta linguae anecdoti ad Theoriae synopsin. unde, quid praecedat in Vat. 371, in quo Pomerius Pappi nomen invenisse videtur (fol. 20b. post.).

2 Zosimi nomen in Mss. N 45 eo referendum est, quod PUL. Rom. 3548 Urb. 77 Mss. 344 in fine sectionis habent *Z. de* *de*, i. e. Z. manuscripti contentum in ordinem redegit.

3 Haec ego comparavi Rhellio in auctali programmata scholae Landshurgensis 1870 p. 12.

- a. 1, 6 de sono (ut haec inagoge c. 1)
- b. 1, 7 de intervallo
- c. 1, 18 de duplici vocis moto (c. 2)
- d. 1, 21 de sonorum tensione (τάση) (c. 2)
[1, 22 de systemate].
- e. 1, 23 de intentione remissione, acutitate gravi-
tate (c. 2).
- f. 1, 30 de sonorum archita (ῥυθμίσις) (c. 2)
- g. 1, 31 de generibus (in c. 3.)
sequuntur:
 - i. 6, 20 intervallorem dissimilitudines (in c. 5)
 - k. 6, 23 intervallorem fines extremi (in c. 5)
 - l. 7, 3 intervallorem consonantia (in c. 5)
 - m. 8, 15 lichanonum spatium (in c. 6. 7)
 - n. 8, 26 tetrachordorum 8 divisiones (in c. 6. 7)
 - o. 8, 2 diaton harmonica, chromatica (in c. 6. 7)
 - p. 10, 7 systematum dissimilitudines (c. 6)
 - q. 13, 24 melodiarum gradus, ὡς ἔστι.
 - r. 23, 30 toni intervallorem.
 - s. 26, 24 dissona intervallo c. consonis invenienda.

Perditi sunt illi libelli facile vides primis VIII capi-
tibus huius inagoge accurate respondere. nam initium
factum est a definitionibus illis capituli I, excutitur sunt
materiae capituli II,¹ et quoniam mirum sit, quod de
generibus iam in cap. III agatur, haec quoque in re
illi libri consentiant, nihil quidem citatur e Cleonidis
illis p. 2-3; sed silentii causam statim intelleges,

¹ Haec motum invenimus de dictione in inagoge nostra,
vnde illa ut plus dissimilis videtur de hac re, quam tractari
sunt Aristoteles in principia 1 c. p. 2, 34 Mb. et tractat
1 23 p. 14.

ubi videris ibi sanorum ordinis fuisse numerosos, qui cum in Aristoteli non essent, in codice Lugdunensi citari non potuerunt. in pag. 6—7 veterem illam præceptorum optime videmus de intervallis, ita ut quæ sub *a* et *z* notata sint, facile in isagoge inveniamus. etiam quæ sub *re* et *n* citantur, accuratissime isagogæ p. 189, et 190 respondent, nec deest quod respondere videatur ad *c*; et cum de generum et chromatum sex formis libelli consentiant, articulus concordans inter se ligatus. continent etiam in systematum doctrina et eo quod capituli initium sit a septem illorum formis diversa. ex quæ multis rebus libelli inter se concordent. nec puto turbari concordiam loco illo de systemate inter *d* et *e* imposuero; adeo enim hoc ab omni materia dispositione abhorret, ut facere non possumus quin numeros iectos falsos dicamus et depravatos. reliquis in rebus materias ordo optime servatus est, ut existisse quondam de musica libellum ad Aristoteli voluntatem a Cleonide scriptum et huic isagogæ simillimum nemo negare possit. ex ultimis autem isagogæ paginis quod apud Cleonidem antiquum nihil legitur, et non huic criminali dandum est, sed incipio Aristoteli fragmentorum, quæ de symphoniarum schematis, de duorum diapason perfecto systemate, de trolesim tonis sive systematibus, de variis modulationum formis nihil continent. — quid ipiter? Diomascus numeris Lugdunensi codici adscriptis assignari locos ipsius huius introductionis? hoc ego nolo contendere. res enim sub *f* et *k* in codice designatas concedo a nostra introductione discrepare et partes *q*—*s* hic desiderari. non hanc isagogen ille liberrime citavit,

sed pleniorum librum habuit, e quo isagoge nostra videtur excerpta.

Iam quicumque reputaverit existitisse aliquando in Martiani codicis prima pagina nomen aliud atque Euclidis, nunc Cleonidis nomen existare in N, is facile concedet idem nomen olim et in Marciano existere potuisse. plurima enim N ex M habuit, paucissima aliunde videtur petivisse. ita cum liberum codicis cum rerum ipsarum natura conspiret, idemque nomen et isagoge hoc codice et Lagidensis excerptis commendatur, retineamus auctoris nomen quod iam qui primus edidit huic libello inscripsit. quamquam excerptus fortasse inque formam breviorum liber redactus est, ac differt nominis forma nunc i nunc ei scripta: probabilius tamen habemus auctoris nomen, quam ut omni nomine isagogen destinamus. nec contra nostris huius auctoritatem id pugnat, quod obiectum videtur parvique cognitum; nam qui ex suo ingenio libello nomen fingit, is clarum eligit et nobile, sicut fuit nomen Euclidis; hoc Cleonidis nomen qui scripsit, qua alia causa commotus scripsisse potestur nisi veritatis? in M autem is homo doctus nomen videtur converisse, qui codicem U *βιβλίον προέκρινεν ἑκείνων καὶ διατίθησεν*. Rosario puto, codicis U copia et specie oculosatus, cum multa in vetere M metari iussit tum hoc veri auctoris nomen.

Hanc isagogen primus latine edidit Georgius Valla Venetiae 1496, qui codice nunc Neapolitano III C 2 (ubi nomen Vallae scriptum legi) titulum inscripsit Cleonidis. Pona Dasyposius Herigonius ab Euclide

isagogen scriptam tali contentuerunt cum canonis sectione. etiam 'Pescovius in Bibliothecae selectae II 250 dicit se ex Vaticanae bibliothecae ac Fulvii Ursini manuscriptis codd. edere Euclidis isagogen.' Moib. ad Ar. Qu. 208. 'et ibidem paulo post et p. 257 opinatur hanc introductionem harmonicam potius tribuendam esse Pappo Alexandrino'. auctus autem erat variis locis eius tertius verbis, quae apud Aristidem vel Bryennium invenimus, iisdemque sententia aucta est isagoge in Vulcani codice Lugdunensi. in his scholiis cum esset sententia λέγει δὲ ὅτι τῶν τῶν ἀπὸ διπλασίων ἀπὸ διπλασίων ὅλως (ad c. 4 fin.), videtur ab introductionis auctore haec esse aliena. Melibonius iisdem codicibus usans, quae ad sectionem edendam adhibuit, Euclidis nomen inscripsit, quamquam Vulcani codex, cui maxime debebat, exhibuit Ἀναγόρου ἀναγωγῆς ἀγωγῆς. Pappo isagogen tanquam insertam J. A. Cramer anno 1809 publicavit in anecdotis Parisiis I p. 47. de Ruelli versione gallica v. prell. ad Euclidem.

Constat autem libri manuscripti ut in titulo, ita in verborum contextu. qui enim Cleonidem auctorem ferunt, Neap. Barb. Ricc. Par. ii omnes exhibent in c. 1 διὰ τῶν καὶ α, existunt Meliboni deus, enumerant α. γινώσκω, α. πειραστέος, α. αὐτοῦ, in c. 2 habent τὰς αὐτὰς NEP, in c. 3 αὐτὸν καὶ πᾶν ἐν τῷ διὰ τῶν πᾶσι omnes, in exitu cap. 4 omnes habent αὐτὸν καὶ χρωματικούς καὶ (NEP) διατόκους, etiam qui abest a M, in c. 6 (p. 169, 16) NEP continent duas lineas, ut α. γινώσκω; in alteram προπαύτως καὶ, habent καὶ τῶν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ib. ut NEP, dein καὶ αὐτὸν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ

Epistolar (ita N^o P, *Epistolar* N^o BE p. 191, 1), et illa s. omnia habent *descriptores* vel *descriptores*, 192, 12 *descriptores* d) a. l. *de descriptis* et quod maximum valet, habent in c. 13 NHP *descriptores* d' *descriptis* pte a' et sic etiam *descriptores* *descriptis* vel *descriptis* vel. quas emittit M. in Eucheriano autem codice, qui utique locis *descriptis* videtur, Herwardem invenit post titulum *Epistolarum descriptis* *descriptis* verba a' d' *descriptis*, quas exstant in Neapolitano Valde. — Item qui *de* *descriptis* *descriptis* *descriptis* inscribunt et qui ad Thoma *descriptis* hanc *descriptis* inscribunt (Hactenus *descriptis* *descriptis*, qui Pappi nomen capit) non in initio sedam quod emittant proconium, sed in universo sermonis contextu inter se conveniunt. et hoc ego familia satis habet enumerare lectiones codice Barb. fol. 300, B *descriptis*, ubi cum uno vel duobus aliis comparat, B *descriptis*, ubi propriam habet lectionem. multa autem his Chronidis et Pappi familiis communia sunt et inter eas et cum M.

Multa *descriptis* in rebus hinc recedit lectio vulgata eorum librorum, qui Euclidem sunt *descriptis* *descriptis*. horum diligenter excusati sunt Lipsiensis Monacensis Paris 2458; Heibomius lectiones affert e Constantinensi et Barrothano, partes ego insperi ex U (Ven. 322) et Bononiensi. hanc familiam agnoveris e verbis *descriptis* *descriptis* *descriptis* *descriptis*, e septem partium vero ordine, ex Heiboni *descriptis* in c. 2, et d' *descriptis* *descriptis* *descriptis* et ex glossis, quas mox enumerabo.

In eligendis lectionibus plurimum tribuendum est vetustis libris HW. quamquam W (i. e. Val. 191 fol. 397) in primis capitibus multa habet communia cum

UL, quae erant relictæ, inde a c. 9 (p. 13 M) mutato et videtur fonte propius accedit ad M. ex M^o ecclæ fluxius lectiones V(aticani 191 fol. 292). manus autem altera cum nihil fere mutaverit in isagoga, ex V concludas, quae olim habuerit M^o. ex M^o transcripta videtur Neapolitanus III C; 2 f. 55), hic ubicunque cœsensit cum Marciæni correctione a Vat. et U aliena, signavi M^o.

Quae autem in M correctæ sunt ad exempla lectionum vulgarium, ea signavi M^o. et cum vilius lectionum contemptione seductus ex U omnia constare Vesellæ neglexissem, in apparatus substitui L(ips. 25), Marciæni U filium et sorium fidelessimum.

Quoniam autem codicum lectiones ex uno fonte olim derivatas esse suspiceris, ubi adpexeris glossæta, quæ irreperant in omnes librorum familias. ut in c. 2 ἀποτὲν γὰρ illud γὰρ nisi ex aucto contexta codex W non intelligitur. et consonas voces misceretur Aristoxenus docuit, nec huius isagogæ auctor videtur docuisse. habes p. 187, 30 glossam, cuius pars irreperit et in optimis libris. nec poto, quot essent concrementa in symphonicon systemate, ab initio scriptum fuisse in hac isagoga. partes enim habent huius rei MW sub finem cap. 8, non habent plenam sententiam, nec opus fuit haec addere. et symphonicon formas quæ sint in genere diatono, in c. 9 (p. 14 et 16 M) tam male explicatur tantisque mendis locus laborat, ut intrusum putem ab homine Aristoxenice doctrinæ nimis studioso, qui non contentus, quod barypyxis mesopyxis similibus sonis illæ quæ = fuerant, nūquid eo, quod pyxiam propriè

in genere diatono non existeret, addiderit, qua re illae species discernerentur in hoc genere (cf. quae inculcantur in Bacchium § 25). et illud $3 \cdot 7 = 21$ apertum est glossematis indicium, quod L eiusque propinqui non agnoscunt. tamen noli putare hos quos vulgatos dico codices (U, Mon. 104, Baroc. al.) multis in locis praeferendos esse reliquis. immo illuc plura sunt intrusa, ut *διαστάσεις* illud in c. 2, *τριημιτόνιον* et *δίεσις* in 5, *ἀπαθοῦς ὄντος* in 11, praecipue quinta illa et sexta symphonia in systemate synemmenon c. 8.

[ΚΑΦΟΝΕΙΔΟΥ]

Εἰσαγωγή ἀρμενική.

1. Ἀρμενική ἰσως ἑσπερίαν διακρινάτω τε καὶ προτινὴ τῆς τοῦ ἑσπερίου γένους. ἑσπερίαν δὲ τὸ ἐκ φθόγγων τε καὶ διασκευῶν καὶν ὅσον ἐξέστην συγκαταλέγειν. μέγα δὲ αὐτῆς ἰσως ἔσται περὶ φθόγγων, περὶ διασκευῶν, περὶ γένου, περὶ συστημάτων, περὶ τόπου, περὶ μεταβολῆς, περὶ μετεωρολογίας.

Φθόγγος μὲν οἷον ἰσως φωνῆς πρὸς ἀλλήλους ἰσως ὡς μὲν τόπος.

Διάστημα δὲ τὸ περιλαμβάνον ἰσως δύο φθόγγων διαφοράν ἐξέστην καὶ βεβαιότητα.

Elzevirii cf. ἄρ. N fol. 44 (cum Par. 2456, B fol. 211, Vat. 551, Nicæni, Bezae 2455). *Elzevirii* cf. ἄρ. M¹ in cum. I (U. Bon. 2448, Vat. 1241, 1242, Urb. 77^a, Regia. 94, Mon. 104, Berol. Phil. 1448, Par. 2454, 2457, 2458, suppl. 408, Escor. Φ 2, 4, X 1, 12. — Barocci). *Ex* cum cod. Nicæni B (fol. 244) cum N fol. 16, Par. Ormanni 2450 (f. 58), Vat. 551, 571, Urb. 77^a, Zuercher Mediceus N. 48. *Zuercher* cod. Vatis, cum in M¹. *Antiqua* addunt VW¹²IP.

2 *Armenica* — 3 *Idem* cum. B (fol. 200). — cum. WL. 4 *Idem* τὸ WL. — cum. WL. 5 in *synonymis* M¹ cum. 6. ὅσον αὐτῶν ἀρμενικῶν ἐξέστη WL. 7 post γένου ἑσπερίαν in marg. περὶ μετεωρολογίας M¹ et addit infra, cum in scriptis addit M¹. περὶ συστημάτων, περὶ γένου hoc cod. Vat. 1241, cum infra p. 166, l. 2. *synonymis* WBL. 8 αὐτῶν M¹, αὐτῶν WBL. 9 φθόγγος φθόγγων L.

Γένος δέ ἐστι ποιὰ τεττάρων φθόγγων διαίρεσις.

Σύστημα δέ ἐστι τὸ ἐκ πλειόνων ἢ ἐνὸς διαστημάτων συγκείμενον. (p. 2 M.)

Τόνος δέ ἐστι τόπος τις τῆς φωνῆς δεκτικὸς συστήματος ἀπλατῆς.

Μεταβολή δέ ἐστίν ὁμοίου τινὸς εἰς ἀνόμοιον τόπον μετάθεσις.

Μελοποιῖα δέ ἐστι χρῆσις τῶν ὑποκειμένων τῇ ἀρμονικῇ πραγματείᾳ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐκάστης ὑποθέσεως.

2. Ταῦτα δὲ θεωρεῖται ἐν φωνῆς ποιότητι, ἥς κινήσεις εἰσὶ δύο, ἡ μὲν συνεχῆς τε καὶ λογικὴ καλουμένη, ἡ δὲ διαστηματικὴ τε καὶ μελῶ δική. ἡ μὲν οὖν συνεχῆς κίνησις τῆς φωνῆς τὰς τε ἐπιτάσεις καὶ τὰς ἀνέσεις ἀφανῶς ποιεῖται μηδαμοῦ ἰσταμένη ἢ μέχρι σιωπῆς. ἡ δὲ διαστηματικὴ κίνησις τῆς φωνῆς ἐναντίως κινεῖται τῇ συνεχεῖ· μονὰς τε γὰρ ποιεῖ καὶ τὰς μεταξὺ τούτων διαστάσεις, ἐναλλάξ αὐτῶν ἐκάτερον τιθεῖσα. τὰς μὲν οὖν μονὰς τάσεις καλοῦμεν, τὰς δὲ μεταβάσεις τὰς ἀπὸ τάσεων ἐπὶ τάσεις διαστήματα. τὰ

6 τόπον (cf. Bacchium § 58 et Anonymum II § 65) ἀντύπον? cf. Ar. Qu. I 11, (p. 248. M) ἀλλοίωσις . . . τοῦ τῆς φωνῆς χαρακτηῖρος· εἰ γὰρ ἐκάστῳ συστήματι καὶ ποῖός τις ἐπακολουθεῖ τῆς φωνῆς τύπος κτλ. Jan, Bacchius, Argent. 1891, p. 22. 19 τιθεῖται W, τέθειται L. τὰς δὲ διαστάσεις μεταβάσεις τὰς ἀπὸ τάσεων ἐπὶ τάσεις WL. 20 διαστήματα δὲ τὰ WL.

Cap. 1. τόπος — ἀπλατῆς cf. Porph. ad Ptol. p. 258. Cap. 2. cf. Arstx. p. 8 Mb. Nicom. harm. cap. 2. Porphyrius ad Ptol. p. 194. Manuel Bryenn. harm. I 3.

δι' αὐτὸν τὴν τὸν τόσον διαφορετικὴν ἰσότητά; ἴσῃ καὶ ἔσται, διαφορετικὰ δὲ τὸν ὀλίγον καὶ βαρύνει. τὸ μὲν γὰρ δι' ἰσότητος γινώσκοντες εἰς ὀλίγοντα ἔσται, τὸ δὲ δι' ἰσότητος εἰς βαρύνοντα. καὶ ὀλίγον μὲν οὖν ἴσῃ τὸ δι' ἰσότητος γινώσκοντες διαφορετικὰ, βαρύνει δὲ το δι' ἰσότητος. [... ἀραγε γὰρ συμβαίνει τὸ τὸν εἶναι.] καλοῦνται δὲ αἱ τῶν καὶ φθόγγων τῶν μὲν ἀπὸ τὸν καθαρῶν ἀγγέλων κατὰ τὸ τὸν εἶναι, φθόγγων δὲ, ἵνα ἡμεῖς φωνῆς διαφορετικὰ. (p. 2 M.) φθόγγων δὲ αἱ τὴν μὲν τῶν ἡμεῖς, τὴν δὲ διαφορετικὰ καὶ ἰσότητος γινώσκοντες.

3. Ἰσότης δὲ ἴσῃ τῶν, διαφορετικὴν γινώσκοντες καὶ καλοῦνται τὸ μὲν διαφορετικὴν ἵνα μὲν τὸ βαρύνει καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ ἰσότητος, ἵνα δὲ τὸ ὀλίγον ἴσῃ τῶν κατὰ ἰσότητος καὶ τῶν καὶ τῶν. τὸ δὲ γινώσκοντες ἵνα μὲν τὸ βαρύνει κατὰ διαφορετικὴν καὶ ἰσότητος καὶ ἰσότητος, ἵνα δὲ τὸ ὀλίγον διαφορετικὴν κατὰ ἰσότητος καὶ ἰσότητος καὶ διαφορετικὴν. ἡ δὲ διαφορετικὴ

1 ἰσότης δὲ ἴσῃ καὶ ἔσται τὸ διαφορετικὴν τῶν ὀλίγων καὶ βαρύνει W. 2 διαφορετικὴν R. ὀλίγον (ισότης καὶ L. βαρύνει (ισότης καὶ) L. 3 τὸ μὲν γὰρ διαφορετικὴ W (ισότης διαφορετικὴν ὀλίγων καὶ βαρύνει διαφορετικὴν). 4 καὶ ὀλίγον μὲν οὖν ἴσῃ M¹L, ὀλίγον δὲ VNTB. 5 βαρύνει — διαφορετικὴ BM¹L, βαρύνει δὲ τὸ διαφορετικὴ W, καὶ VB, βαρύνει μὲν ἴσῃ διαφορετικὴν τῶν ὀλίγων δὲ N¹ καὶ F 1111, Barb. fol. 111. 6 ἀραγε γὰρ συμβαίνει τὸ τὸν εἶναι ὅσον, προσέτι ἡμεῖς αἱ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν κατὰ τὸ τὸν εἶναι καὶ φθόγγων, ἵνα ἡμεῖς φωνῆς διαφορετικὰ, καὶ τῶν διαφορετικὰ. 7 αἱ αἱ τῶν W, καὶ, καὶ 8 καὶ αἱ τῶν W. 9 διαφορετικὴ R. 10 ἴσῃ καὶ ἴσῃ W. 11 καὶ τὸν α. B.

Cap. 2 ad c. 3. Aristot. p. 48 Hb. Nicom. 10 p. 11. Prolog. 10 p. 12-13. Theo de mus. c. 10-11. Gallarmas ad Aris. 38. Gertel Histoire et théorie 1 chap. 4. Jan. Er-
klärung zu Bachius p. 2.

δοί μιν τί βορὴ κατὰ δίδουεν καὶ δίδω καὶ δίδου,
δοί δὲ τί ἐξὶ θανάτου κατὰ δίδω καὶ δίδω καὶ
δίδουεν.

4. Εἰδοί δὲ οἱ μιν ἐν τῷ θανάτῳ φθόγγου οἶδα.

προσλαμβανόμενος
ἰσότης ἰσότητων
περιαιδὲς ἰσότητων
λιγανδὲς ἰσότητων δίδουενος
ἰσότης μέλου
περιαιδὲς μέλου
λιγανδὲς μέλου δίδουενος
μέλου
ἐφὲς συνηγμένους
περιαιδὲς συνηγμένων δίδουενος
ἐφὲς συνηγμένων
περιαιδὲς
ἐφὲς διεξυγμένους
περιαιδὲς διεξυγμένων δίδουενος
ἐφὲς διεξυγμένων
ἐφὲς ὑπερβολαίων (p. 4)
περιαιδὲς ὑπερβολαίων δίδουενος
ἐφὲς ὑπερβολαίων.

— — — — —

4 20 WBL, con. MH. διατ. γένει φθ. Ν. 6 θάνατον
αυτοῦ Μ' ἐκ αὐτοῦ τοῦ V, θανάτου τὰτ. Μ. ἡα αυτοῦ
NBL, cf. ad Euclidem p. 104, a. 8 λιγανδὲς videtur Μ'
αυτοῦ, UNWBL. λιγανδὲς Μ' τὰτ., vide Euclidem 102 i.
12 ἐφὲς] ἐφὲς WBL. 14 δίδουενος, ἐφὲς τὰτ. con. W.
16 περιαιδὲς συνηγμένων W. 18 20 ἐφὲς οἱ περιαιδὲς θανάτου W.

— — — — —

Cap. 4 cf. Nicom. c. 13. Friton 14. Ar-Qa, 14. et qui
melis cum Choridia habet consonantia. Rysanion 14.

Ἐν δὲ γράμματι εἶδε

προσλαμβανόμενος

ἑαίτης ἑαίτων

παρυσίης ἑαίτων

λεχονὶς ἑαίτων χρωματιστῆς

ἑαίτης μίσου

παρυσίης μίσου

λεχονὶς μίσου χρωματιστῆς

μίσου

εἰρήνης συντηγμένης

παρυσίης συντηγμένης χρωματιστῆς

εἰρήνης συντηγμένης

παρυσίης

εἰρήνης διαξυγμένης

παρυσίης διαξυγμένης χρωματιστῆς

εἰρήνης διαξυγμένης

εἰρήνης ὑπερβαλίνης

παρυσίης ὑπερβαλίνης χρωματιστῆς

εἰρήνης ὑπερβαλίνης.

Ἐν δὲ ἄρμονίᾳ εἶδε

προσλαμβανόμενος

ἑαίτης ἑαίτων

παρυσίης ἑαίτων

λεχονὶς ἑαίτων ἑταρμηνίας

ἑαίτης μίσου

παρυσίης μίσου

λεχονὶς μίσου ἑταρμηνίας

μίσου

24 om. λεχονὶς ἑαίτων W.
25 μίσου om. W.

25—28 μίσου] μίσου W.L.

τήν στυγαμένην διαγμένην
 παρὰ τήν στυγαμένην διαγμένην (p. 5)
 ἡνὲν στυγαμένην
 παρὰ τήν
 τήν διαστυγαμένην διαγμένην
 παρὰ τήν διαστυγαμένην διαγμένην
 ἡνὲν διαστυγαμένην
 τήν διαστυγαμένην διαγμένην
 παρὰ τήν διαστυγαμένην διαγμένην
 ἡνὲν διαστυγαμένην.

Καὶ ἐν τῷ πρῶτῳ τῷ γένει οὐδὲν
 ἀποδείκνυται
 οὐδὲν οὐδὲν
 παρὰ τὴν οὐδὲν
 λεγόμεν οὐδὲν διαγμένην
 λεγόμεν οὐδὲν χρηματικῶς
 λεγόμεν οὐδὲν διότι
 οὐδὲν μόνον
 παρὰ τὴν μόνον
 λεγόμεν μόνον διαγμένην
 λεγόμεν μόνον χρηματικῶς
 λεγόμεν μόνον διότι
 μόνον
 τήν στυγαμένην

1 addit λεγόμεν στυγαμένην διαγμένην W (cf. Meib. ed b 1) διαγμένην add. M, and postquam, habet Y, em. N rel. item lin. 1 et 2. 2 4 ἡνὲν στυ., παρὰ τὴν στυ. W (non add. Meib.) 4 παρὰ τὴν στυγαμένην διαγμένην W. 5 ἡνὲν διαστυγαμένην W. διαγμ. del. M. 6 διαγμένην postquam M W. 7 παρὰ τὴν διαστυγ. διαγμένην W. 10—12 ita in B. in M rursus et sine omnia verba. 7 em. 10 lig. in, habet reliqua. W habet 10 διαγμένην, em. rel. 10 et 11, habet 17—18.

παρὰ τῆς συντηγμένης ἐναρμόνιου
 παρὰ τῆς συντηγμένης ἡρωματικῆς
 παρὰ τῆς συντηγμένης δαιμονίας
 τῆς συντηγμένης
 παρὰ τῆς
 τῆς διατηγμένης
 παρὰ τῆς διατηγμένης ἐναρμόνιου
 παρὰ τῆς διατηγμένης ἡρωματικῆς (γ. δ.)
 παρὰ τῆς διατηγμένης δαιμονίας
 τῆς διατηγμένης
 τῆς ἐναρμόνιου
 παρὰ τῆς ἐναρμόνιου ἐναρμόνιου
 παρὰ τῆς ἐναρμόνιου ἡρωματικῆς
 παρὰ τῆς ἐναρμόνιου δαιμονίας
 τῆς ἐναρμόνιου.

Τὸν δὲ διατηγμένην φέρωνται αἱ μὲν αἰῶνες
 ἰσότητος, αἱ δὲ κινήσεις. ἰσότητες μὲν οὐκ αἰῶνες
 ὅσοι ἐν ταῖς αἰῶνι γυνὴ διαφασίς οὐ γενναίως αἰῶνες,
 ἀλλὰ μόνον ἐν ταῖς αἰῶνι. κινήσεις δὲ ὅσοι
 αἰῶνες αἰῶνες αἰῶνες ἐν γὰρ ταῖς αἰῶνι γυνὴ δια-
 φασίς μεταβάλλονται καὶ οὐ μόνον ἐν ταῖς αἰῶνι.
 αἰῶνες οὐκ αἱ μὲν ἰσότητες ἀλλὰ αἰῶνες ἀποδιδόσκειται
 αἰῶνες, ἰσότητες ἰσότητες, ἰσότητες μόνον, μόνον, τῆς συντη-
 γμένης, παρὰ τῆς, τῆς διατηγμένης, τῆς ἐναρμό-
 νιου αἰῶνες αἱ δὲ αἰῶνες αἰῶνες αἰῶνες.

δ τῆς Η in ras, τῆς W R. T a γυνὴ ad 115, α δαι-
 μονία M' in ras, VN om. hanc inde ad διατηγμένης. 11 τῆς
 ἡρωματικῆς W. 12—14 παρὰ τῆς ἐντ. δαιμονίας (om.
 τῆς) W. ante 11a. 16 addunt Vuk. and et Pommerai codices, etiam
 „Paris, 448 suppl.“ quae cunctae apud de Qu. p. 10, 1—11, α M.
 α αἰῶνες 1 11 ad αἰῶνες 1. 12 αἰῶνες W. 25 αἰῶνες
 α M, αἰῶνες δὲ αἰῶνες αἰῶνες W, αἰῶνες δὲ αἰῶνες αἰῶνες L.

Τὸν δὲ ἰσχύοντα εἰ μὴ εἰς βαρύνεται, εἰ δὲ
 δύναται καὶ περιέχοντες τὰ εἴληα συστήματα. βαρύν-
 πικται μὲν εἴναι εἰς πέντε εἶδη· ὑπὲρ ὑπέρτου, ὑπὲρ
 μέσων, μέσῃ, (p. 7) περιπλεῖς, ἑστῇ διεκτυγμένην.
 δύναται δὲ καὶ περιέχοντες τὰ εἴληα συστήματα εἰς
 δυνάμεις πρὸς αἶθε· προσλαμβανόμενος, ἑστῇ συστημι-
 νος, ἑστῇ ἐκτεθλασμένην.

Τὸν δὲ κεντρικῶν εἰ μὴ εἰς μετέωρον, εἰ
 δὲ ἀφύπναιον, εἰ δὲ δάκτυλον. μετέωρον μὲν οἷον
 εἰς πέντε εἶδη· περιπλεῖς ὑπέρτου, περιπλεῖς μέσων,¹²
 ἑστῇ συστημινῶν, ἑστῇ διεκτυγμένην, ἑστῇ ἐκτεθλα-
 σμένην. ἀφύπναιον δὲ ἑστέος κατὰ γένος πέντε· ἐν μὲν
 ἀρμονίᾳ εἰς ἑκατόντα, ἐν δὲ χροῶντι εἰς χροατικῶν·
 τὸ γὰρ δάκτυλον εἰς μετέωρον πέντε. εἶναι οὖν εἰ μὲν
 ἐν τῇ ἀρμονίᾳ εἶδη· λιγυρὸς ὑπέρτου ἑκατόντος, λιγυ-¹³
 ρὸς μέσων ἑκατόντος, περιπλεῖς συστημινῶν ἑκατό-
 ντος, περιπλεῖς διεκτυγμένην ἑκατόντος, περιπλεῖς
 ἐκτεθλασμένην ἑκατόντος. ἐν δὲ τῷ χροῶντι εἶδη·
 λιγυρὸς ὑπέρτου χροατικῶν, λιγυρὸς μέσων χροατικῶν,
 περιπλεῖς συστημινῶν χροατικῶν, περιπλεῖς διεκτυγ-¹⁴
 μένων χροατικῶν, περιπλεῖς ἐκτεθλασμένων χροατικῶν.
 εἰ δὲ δάκτυλον εἶδη· λιγυρὸς ὑπέρτου δάκτυλος, λιγυρὸς
 μέσων δάκτυλος, περιπλεῖς συστημινῶν δάκτυλος, παρα-

1 εἰ] εἰ L. τὸν ἰσχύοντα εἰς βαρύνεται M sup. (manus 2
 as for VN sup.) εἶναι πέντε δύναται 184, 11, καὶ δύναται
 εἰς δύναται M sup. εἰς supra. 2 τὸν κεντρικῶν μετέωρον
 ἀφύπναιον δάκτυλον, M sup. εἰς supra. 10 περιπλεῖς εἰς M¹,
 δύστην εἰς M². 11 ἑστῇ εἰς M², τὸν εἰς M². 12 γένος M¹,
 καὶ 184. 13 p. χροατικῶν M² καὶ p. 184. 14 καὶ τὸν in
 sup. εἰς δύναται καὶ εἰς M¹ W ad l. 11. 15 ἐν δὲ δὲ δύναται
 εἰς 184, καὶ τὸν 184, 11. καὶ δύναται supra ad 187, 1
 ca. M² L. καὶ δύναται καὶ δύναται M² W. (p. 184 VN B.

νέες διεργασίες διάταξης, παλαιές υποβελτιστοποιήσιμες διάταξεις (α.β.).

5. Τῶν δὲ διασπασμένων διαφορᾶς εἰς πέντε, ἧς
 αὖτε περὶ τῶν ἀλλόλων διαφέρει καὶ ἡ κατὰ γένος καὶ ἡ
 κατὰ σῆμα διαφέρει καὶ ἡ κατὰ εἶδος καὶ ἡ κατὰ
 ἀνθρώπων καὶ ἡ κατὰ ἔτη καὶ ἡ κατὰ τόπον. — Ἡ μὲν οὖν
 κατὰ γένος διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ
 ζώων, ἡ δὲ φυτῶν, ἡ δὲ περὶ τῶν ἀλλόλων. — Ἡ δὲ
 κατὰ σῆμα διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ
 ζώων, ἡ δὲ περὶ τῶν ἀλλόλων. — Ἡ δὲ κατὰ εἶδος
 διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ ζώων, ἡ δὲ
 περὶ τῶν ἀλλόλων. — Ἡ δὲ κατὰ ἀνθρώπων διαφέρει,
 ὅτι ἡ μὲν ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ ζώων, ἡ δὲ περὶ τῶν
 ἀλλόλων. — Ἡ δὲ κατὰ ἔτη διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν
 ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ ζώων, ἡ δὲ περὶ τῶν ἀλλόλων.
 — Ἡ δὲ κατὰ τόπον διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν ἐστὶν ἀνθρώπων
 καὶ ζώων, ἡ δὲ περὶ τῶν ἀλλόλων. — Ἡ δὲ κατὰ
 ἀνθρώπων διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ
 ζώων, ἡ δὲ περὶ τῶν ἀλλόλων. — Ἡ δὲ κατὰ
 εἶδος διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ ζώων,
 ἡ δὲ περὶ τῶν ἀλλόλων. — Ἡ δὲ κατὰ ἔτη διαφέρει,
 ὅτι ἡ μὲν ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ ζώων, ἡ δὲ περὶ τῶν
 ἀλλόλων. — Ἡ δὲ κατὰ τόπον διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν
 ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ ζώων, ἡ δὲ περὶ τῶν ἀλλόλων.

βασιλείαν διαφανεί ἐν κρίσει τῶν ἐκείνων ἀποβῆναι, ὥστε μὴ κερῆσθαι, ἀλλὰ προεμαρτυρεῖν τὴν δόξαν. — Ἦ δὲ τοῦ συνθέτου ἐστὶ διαφορά, καὶ ἥ ἐ μὲν ἴσιν τῶν διασπασμένων δοκίματα, ἡ δὲ σύνθετος. σύνθετος γὰρ οὗν διασπαστὴ ἴσιν τὰ ὅσα τῶν ἑξῆς ἐσθλῶν παραμυθίαι, οἷον ὑμῶν καὶ καρπότητος, καὶ λογισμῶ καὶ πίστεως (p. 9) ὁ αὐτοῦ λόγος καὶ ἐστὶ τῶν λοιπῶν διασπασμένων. σύνθετος δὲ τὰ ὅσα τῶν μὴ ἑξῆς, οἷον πίστεως καὶ καρπότητος, πίστεως καὶ ἡμεῶν, παραμυθίας καὶ ὑμῶν. ἴσιν δὲ τὰς κοινὰς συνθέτους καὶ διασπαστὰς διασπασμένα, τὰ ἅσα ἡμετέρου μύθου διόκονται. τὸ μὲν γὰρ ἡμετέριον ἴσιν ἐν ἀφανείᾳ σύνθετος, ἐν δὲ ἡρόδοτοι καὶ διατόνῳ δοκίματος ὁ τόπος ἐν μὲν ἡρόδοτοι σύνθετος, ἐν δὲ διατόνῳ δοκίματος τὸ προεμαρτυρεῖν ἐν μὲν ἡρόδοτοι δοκίματος, ἐν δὲ διατόνῳ σύνθετος¹ τὸ δόκονται ἐν μὲν ἀφανείᾳ δοκίματος, ἐν δὲ ἡρόδοτοι καὶ διατόνῳ σύνθετος. τὸ δὲ ἰδίως τοῦ ἡμετέρου

γὰρ τοῦ ἐκείνων προεμαρτυρεῖται ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀφανείᾳ ἐσθλῶν ἐν δόξῃ, οἷον ἐπὶ ἑξῆς διασπασμένων καὶ ἰσιν παραμυθίας, οἷον ἐπὶ βασιλείας, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ αὐτοῦ τοῦτο παραμυθία, ἀλλ' οὗν παραμυθία μὴ διασπαστὴ ἐσθλῶν δόξαν (ἐκ αὐτοῦ ἐκ Μελχισαίου τοῦτο ἀφανεῖται), καὶ ἐπὶ αὐτοῖς διόδοι παραμυθίας ὅτι διασπασμένων ὅτι ἀφανεῖται ἐπὶ δόξαν. ἴσιν γὰρ ὁ δόξῃ τοῦ βασιλείας μύθου ἐν τῇ προεμαρτυρίᾳ καὶ ἐπὶ ἀφανείᾳ ὅτι αὐτοῦ τοῦ ἐκείνων, ἀφανεῖται ἐν τῇ δόξῃ (cf. Bry. p. 100).

1 διαφανεί — ἀφανεί Μελ. ἐκ Πανα ποιο αὐτοῖς (quas pergit μὴ αὐτοῖς ἐκ ἀφανείας), ἐκ. ἴσιν αὐτοῖς. 2 ἴσιν μὴ ἀφανείας) μὴ ἴσιν ὅτι ἀφανείας MBL, μὴ δὲ ἀφανείας W. προεμαρτυρεῖται MWL, προεμαρτυρεῖται B. 3 ἴσιν) ἐκ L. 4 γὰρ. πρὶν W. 5 καὶ (post ἐκ) BM²L, ἐκ. MW. 6 αὐτοῖς μύθου (καὶ ὑμῶν) M²L. 7 ὅσα τὰ ἑξῆς W. 8 μύθου καὶ ἡμεῶν ἐκ. W. 9 ἰδίως) ἀφανείας W. 10 ἴσιν ἐκ. W. ἐν ἀφανείᾳ μὲν W. 11 δὲ ἴσιν B. 12 ἴσιν VBL, ἀφανείας M, ἀφανείας B. 13 ἀφανείας B (ἀφανείας FH).

	σ	f	Σ	n
<i>Geum canadense</i>	3	+	3	34
<i>Chamae</i> melle	4	+	4	55
<i>hirsutum</i>	$4\frac{1}{2}$	+	$4\frac{1}{2}$	11
<i>hirsutum</i>	5	+	5	18
<i>Delphinium</i> melle	5	+	5	12
<i>altum</i>	5	+	5	18
	Σ	f	Σ	n

ἐπὶ τὸν συμφάνον φθίγγον περιεχόμενα καὶ ἐπὶ
 διαφάνου. εἴρηται δὲ ὅτι ἐν τῷ ἀναφάνει
 συνίσταται ἢ διαίρεται μὲν τὸ διὰ τασάρον, τῶν
 δύο ἡμίστοι, οἷον ὅτι τὸ διὰ τασάρον ἐπὶ
 τασάρον μέσον· διότι δὲ τὸ διὰ πέντε, (p. 13) τὸ
 καὶ ἐπὶ τὸν ἡμίστοι, οἷον ὅτι τὸ διὰ προδιαφθενομέ-
 νου ἐπὶ τασάρον μέσον· ἔτι δὲ τὸ διὰ πέντε,
 τῶν ἢ, οἷον ὅτι τὸ διὰ προδιαφθενομένου ἐπὶ
 μέσον· ἔτι δὲ τὸ διὰ πέντε καὶ διὰ τασάρον,
 τῶν καὶ καὶ ἡμίστοι, οἷον ὅτι τὸ διὰ προδια-
 φθενομένου ἐπὶ τῆς συνιστάται ἢ παραίτηται δια-
 φθενομένου διότι δὲ· ἔτι δὲ καὶ καὶ διὰ
 πέντε, τῶν ἡμίστοι ἡμίστοι, οἷον ὅτι τὸ διὰ προ-
 διαφθενομένου ἐπὶ τῆς διαφθενομένου· ὅτι τὸ διὰ
 διὰ πέντε, τῶν διότι, οἷον ὅτι τὸ διὰ προδια-
 φθενομένου ἐπὶ τῆς διαφθενομένου. — [τὸ δὲ συμ-
 φάνον εἴρηται πρὸς μέσον· τασάρον συμφάνον
 πρὸς γὰρ ἐν τῷ τὸ διὰ τασάρον, διότι τὸ
 διὰ πέντε, ἔτι δὲ τὸ διὰ πέντε, ἔτι δὲ τὸ διὰ
 πέντε καὶ διὰ τασάρον.] — ὅ δὲ τῆς φωνῆς τῶν
 αἰσθημάτων πρὸς τὸ διότι συμφάνον ὅτι τὸ διὰ

4 ἡμίστοι W, item L. 5 μέσον B. 6 τασάρον καὶ M.
 7 [τασάρον] + M', τασάρον VWBL. 8 τῶν ἢ — 9 διὰ πέντε
 ca. W. 10 ἡμίστοι M'W, ἡμίστοι M'. 11 τῶν L. [συν-
 ιστάται] μέσον W. 12 διότι δὲ ca. W. 13 τὸ δὲ συμ-
 φάνον — μέσον BM'L [συνιστάται Pac. Harsh.], ca. M'W.
 14 πρὸς W BM'L, πρὸς M'. γὰρ ἐν τῷ NH, τῶν
 αἰσθημάτων M', πρὸς M', γὰρ πρὸς L, τασάρον W. διότι δὲ
 διότι δὲ M', item τῶν. 15 εἴρηται τὸ διὰ πέντε M',
 ca. M'. add. WL. εἴρηται τὸ διὰ πέντε καὶ διὰ πέντε,
 Force τὸ FL διὰ πέντε, M' facit signum rei omisso in.
 16 αἰσθημάτων] αἰσθη W. διὰ ca. M'WB, item p. 153, 1, habent L M'.

διὰ πικρῶν καὶ διὰ τισσάριον καὶ δις διὰ πικρῶν καὶ
διὰ πικρῶν. — διόριον δὲ ἴσον τὸ τε ἰλιόν τε καὶ διὰ
τισσάριον καὶ μεταξὺ τῶν εἰρημίων συμπίπτει πάντα.

1. Γίνεται δὲ καὶ σχήματα τοῖς αὐτοῖς μεγέθεσι
ἐν τῶν αὐτῶν δυνάμετον συγκατακαὶ ἀρεθμοῖς,
εἰ δ' ὡς ἐξ αὐτῶν ἡλλοίαν λαβὴν δυνατὸν εἶναι τὸς
δυναμίων τὸ γὰρ δὲ ἴσον πάντων ἢ ἡμῶν σχημάτων
ἡλλοίαν (p. 14) οὐ ποιεῖ. τοῖς μὲν οὖν διὰ τισ-
σάριον πρὸς ἰσὺν εἶδη. πρῶτον μὲν τὸ ἐκὶ βαρυ-
πύκνωσιν περιεχόμενον, οἷον ἴσον τὸ ἐκὶ ἑστέρας ἰσά-
των ἐκὶ ἑστέρας μέσων· δεύτερον τὸ ἐκὶ μεσοπύκνω-
σιν περιεχόμενον, οἷον ἴσον τὸ ἐκὶ περιπύκνωσιν ἑστέρας ἐκὶ
περιπύκνωσιν μέσων· τρίτον δὲ τὸ ἐκὶ ἑυπύκνωσιν περι-
εχόμενον, οἷον ἴσον τὸ ἐκὶ λεγυρῶν ἑστέρας ἐκὶ λεγυ-
ρῶν μέσων. ἐν μὲν οὖν ἡμῶσι καὶ γράμματι πρὸς
τῶν τοῖς πικρῶν εἶδεν τὰ σχήματα τῶν συμπίπτει
λαβόμενα, ἐν δὲ διακρίναι ἐκὶ πικρῶν τὸ γένος
ἀρπάζει δὲ τὸ γένος τοῦτο εἰς ἡμῶσι καὶ τῶν
ἑστέρας δὲ ἐν τῇ ἐκὶ τισσάριον συμπίπτει ἡμῶσι
ἐν δὲ, τόσῃ δὲ δὴ ἡμῶσι δὲ καὶ τῇ διὰ πικρῶν

1 ut em. W. 2 καὶ τῶν δ. L. 3 αὐτῶν αὐτῶν B.
4 καὶ em. B. 5 συμπίπτει B.M.L., συμπίπτει M'W., συμ-
πίπτει H. 6 εἰ δ' ὡς αὐτῶν W.M.L., εἰ αὐτῶν M', αὐτῶν δ'
αὐτῶν B., εἰ καὶ δὴ B. 7 ἢ καὶ B. 8 ἐκὶ ἐκὶ B'W.L.
9 ἑστέρας μέσων B.M.L., ἑστέρας μέσων M'W. 10 συμ-
πίπτει B.M.L., ἑστέρας M'W. 11 μέσων W.M.B., μέσων M'.
12 εἰ καὶ γὰρ? 13 τόσῃ W.B. (L. sigl.), τόσῃ M.B.L.

Cap. 9. De his consonantiarum formis cf. Aristot. p. 74.

De his consonantiarum.

Bz	d	e	1. forma	Bz	do	re	mi
c	d	af	2. "	do	re	mi	fa
	d	af	3. "		re	mi	fa sol.

15*

ἡμετέριον μὲν ἐν, τόνοι δὲ κρείττ' ἐν δὲ τῷ διὰ πρῶτον
ἡμετέριον μὲν δύο, τόνοι δὲ πέντε· κρείττ' δὲ τὴν τῶν
ἡμετέριον σχίσιν τὰ σχήματα θεωρεῖται. τοῦ οὖν διὰ
πρῶτον κρείττον μὲν ἵσται εἶδος αὐτὸ τῷ ἡμετέριον ἐστὶ
αὐτὸ βαρὺ τῶν τόνων κατὰ, δεύτερον δὲ αὐτὸ κρείττον ἐστὶ
αὐτὸ δὲ, κρείττον αὐτὸ μέσον τῶν τόνων. ἵσται δὲ καὶ
τοῦτο ἡμετέριον τοῖς λοιποῖς μέσων ἀπὸ τῶν αὐτῶν
φθόγγων ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ δὲ διὰ πέντε τίσσοις ἐστὶ σχήματα. κρείττον
μὲν αὐτὸ ὑπὸ βαρυτέρας περιεχόμενον, αὐτὸ κρείττον ὁ
τόνος ἐστὶ αὐτὸ δὲ ἐστὶ ἀπὸ ἐκείνης μέσων ἐστὶ παρα-
μέσων. δεύτερον δὲ αὐτὸ ὑπὸ μεσοτέρας περιεχόμενον,
αὐτὸ δεύτερον ὁ τόνος ἐστὶ αὐτὸ δὲ ἐστὶ ἀπὸ (p. 15)
παρὰ ἐκείνης μέσων ἐστὶ κρείττον διατεταγμένον. κρείττον δὲ
αὐτὸ ὑπὸ ἥμετέρας περιεχόμενον, αὐτὸ κρείττον ὁ τόνος
ἐστὶ αὐτὸ δὲ ἐστὶ ἀπὸ λεπτέρων μέσων ἐστὶ παραφθόγ-
ων διατεταγμένον. τίσσοις αὐτὸ ὑπὸ βαρυτέρας περιεχό-
μενον, αὐτὸ κρείττον ὁ τόνος (ἐστὶ αὐτὸ βαρὺ) ἐστὶ δὲ ἀπὸ
μέσων ἐστὶ κρείττον διατεταγμένον ἢ ἀπὸ παραλαμβανόμε-
νον ἐστὶ ἐκείνης μέσων. ἐν δὲ θεωρεῖται κρείττον μὲν

3 κρείττ' ἐν] κρείττον M'. 6 κρείττον ἐστὶ αὐτὸ δὲ
M'WNH, μέσον αὐτὸ αὐτῶν M', Ha. αὐτὸ L, καὶ αὐτὸ αὐτὸ αὐτὸ
4 μέσον αὐτῶν αὐτῶν WH, μέσον α. α. M'N, κρείττον ἐστὶ αὐτὸ
αὐτῶν αὐτῶν M'L. ἵσται] ἵσται M'L. 7 α. α. αὐτὸ L (M' κρείττ'
6 αὐτῶν M'. 12 ἵσται M', ἵσται δὲ αὐτὸ. 14 παραφθόγ-
ων περιεχόμενον B. 17 τίσσοις δὲ αὐτὸ M'WL. 18 κρείττον αὐτῶν
collata p. 107, α, τίσσοις αὐτῶν. L α. βαρὺ NHI, αὐτὸ M'W,
L α. δὲ M'. 22 (κρίβαντος M'WL. 23 αὐτῶν B.

Dea penta.

ef	g	a—b	1. forma	mi fo	ad	la—ei
f	g	a—bc'	2.	"	fa	ad la—ei de
	g	a—bc' d'	3.	"	ad	la—ei de re
		a—bc' d' e'	4.	"		la—ei de re ad

ἔστι σχῆμα οὐ πρῶτον τὸ ἡμιτόσιον ἐπὶ τὸ βαρὺ καί-
ται, δεύτερον δὲ οὐ πρῶτον ἐπὶ τὸ ἥψ, πρῶτον οὐ δεύ-
τερον ἐπὶ τὸ ἥψ, τρίτον οὐ πρῶτον ἐπὶ τὸ βαρὺ.

Τοῦ δὲ διὰ πνεύου εἰδὲς ἑστὶν ἑπτά. πρῶτον μὲν
τὸ ἐπὶ βαρυτόσιον παραγόμενον, οὐ πρῶτος ὁ τόνος
ἐπὶ τὸ ἥψ· ἔστι δὲ ἐπὶ ταύτης ταύτης ἐπὶ παρα-
μέτρῃ, ἐκείνη δὲ ἐπὶ τῷ ἀργύρῳ μεθολόδιον.

Δεύτερον τὸ ἐπὶ μεσοτόσιον παραγόμενον οὐ
δεύτερος ὁ τόνος ἐπὶ τὸ ἥψ· ἔστι δὲ ἐπὶ παραμέτρῃ
ἐκείνη ἐπὶ τρίτῃ διεξυγμένῃ, ἐκείνη δὲ ἰδίον.

Τρίτον τὸ ἐπὶ ἀνωτόσιον παραγόμενον, οὐ τρίτος
ὁ τόνος ἐπὶ τὸ ἥψ· ἔστι δὲ ἐπὶ λιγροῦ ταύτης ἐπὶ
παραμέτρῃ διεξυγμένῃ, ἐκείνη δὲ ὑψήλιον.

Τέταρτον τὸ ἐπὶ βαρυτόσιον παραγόμενον, οὐ

1 οὐ πρῶτος — 2 δεύ., ἐπὶ τὸ ἥψ οὐ. M¹N. ἐπὶ τὸ
βαρὺ οὐ. L. τρίτος W.B. οὐ. rel. 3 πρῶτος οὐ — ἥψ
οὐ. W.L. 4 τρίτος οὐ M. πρῶτος ἐπὶ πρῶτος ἐπὶ ἥψ.
cf. 124, 12. βαρὺ 126, ἥψ 126. 5 ἐπὶ δὲ] ὁ W. 6 δεύ-
τερος δὲ τὸ L. 7 ἐπὶ] ἐπὶ L. 8 ad 124, et scholion ad
11 ἐπὶ δευτέρῃ ἥψ λιγροῦ ὑψήλιον. M¹.

Diagrams.

Forma	1.	Bc	d	ef	g	a—b	mixolydia.
"	2.	c	d	ef	g	a—bc'	lydia.
"	3.		d	ef	g	a—bc' d'	phrygia.
"	4.	doria		ef	g	a—bc' d' e'	doria.
"	5.	hypolydia.		f	g	a bc' d' e'f'	
"	6.	hypophrygia.			g	a—bc' d' e'f' g'	
"	7.	hypodoria.				a—bc' d' e'f' g' a'.	

De his modis agit Rellermann Aene. p. 2. 26. Teuliersen p. 7.
Gervais Études I 127. Jan ad Boeckhian p. 10. Westphal
Harmonik² p. 125. quae tamen hic de dynami sonorum son-
o agit, ea refelli in Boeckhian Wochenblatt 1856, p. 1124. et
ex de variorum modorum cultu statuunt Gervaisque ab
d. recepit, ea falsa esse W. declaravit in Antiquar.
1862) p. 1.

νέαντος δ' νέος ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ δὲ ἀπὸ ἐνδύων
πίπτον ἐστὶ νήεντ' ἐκτεταγμένον, ἐκτετακτὸ δὲ δάκρυον.

Πόρνεον τὸ ἐκὸς μισοκρίανον περιεχόμενον αὐ-
τίμωτος δ' νέος ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ δὲ ἀπὸ παρακίτης
(p. 16) πίπτον ἐστὶ νήεντ' ἐκτετακτὸν, ἐκτετακτὸ δὲ
ἐκτετακτὸν.

Ἐκτορ τὸ ἐκὸς ἐκκρίανον περιεχόμενον, αὐ-
τίμωτος δ' νέος ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ δὲ ἀπὸ λυγροῦ πίπτον ἐστὶ
παρακίτης ἐκτετακτὸν, ἐκτετακτὸ δὲ ἐκτετακτὸν.

Ἐξόρκεον τὸ ἐκὸς βαρυνκρίανον περιεχόμενον, αὐ-
τίμωτος δ' νέος ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ δὲ ἀπὸ πίπτον ἐστὶ
νήεντ' ἐκτετακτὸν ἢ ἀπὸ παρακίτης ἐκτετακτὸν ἐστὶ πίπτον
ἐκτετακτὸν δὲ κενὸν καὶ λυγρὸν καὶ ἐκτετακτὸν.

Ἐν δὲ διακρίσει πρῶτος μὲν ἵσται σίδαξ τὸ διὰ
πρόσθιον, αὐτὸς πρῶτος μὲν ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ, νέαντος δὲ ἐστὶ
τὸ ἐξ' ἑστίᾳ τὸ ἐκκρίανον δέκατος δὲ αὐτὸς πρῶτος μὲν
ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ, πρῶτος δὲ ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ πρῶτος δὲ αὐ-
τίμωτος ἐξ' ἑστίᾳ νέαντος δὲ αὐτὸς πρῶτος μὲν ἐστὶ
τὸ ἐξ' ἑστίᾳ, πρῶτος δὲ ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ νέαντος δὲ
αὐτὸς πρῶτος μὲν ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ, δέκατος δὲ ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ
ἐξόρκεον δὲ αὐτὸς δέκατος μὲν ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ, πρῶτος δὲ

1. πίπτον om. B. ἐστὶ M¹B (N in 12.), ἢ M¹W. 12 2e-
πορὶ W, λυγρὸν M¹, λυγρὸν BM¹L, καὶ om. W. 14 2e
ἐξ' ἑστίᾳ M¹, σίδαξ om. W, αὐτὸς M¹WB, καὶ δ. N. 16 2e
αὐτὸς M¹. μὲν ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ BM¹L, καὶ καὶ M¹W. 20 ἐστὶ τὸ
ἐξ' ἑστίᾳ ἐστὶ M¹W. 24 πρῶτος μὲν ἐστὶ τὸ ἐξ' ἑστίᾳ om. M¹W.
26 om. 2e. 28 πρῶτος] νέαντος VWL, βαρὺ, πρῶτος δὲ ἐστὶ
αὐτὸς B. νέαντος μὲν] πρῶτος M¹W. 30 πρῶτος δὲ
νέαντος M¹, δέκατος WL. πρῶτος δὲ δ. τὸ ἐξ' ἑστίᾳ νέαντος
μὲν δ. τὸ ἐξ' ἑστίᾳ B. 31 αὐτὸς μὲν δ. τὸ ἐξ' ἑστίᾳ, δέ-
κατος δὲ M¹ in 12. et L, δέκατος δὲ νέαντος V, αὐτὸς
μὲν δ. τὸ ἐξ' ἑστίᾳ, δέκατος δὲ W. 32 δέκατος] πρῶτος W.
βαρὺ] ἐξ' M¹WB. πρῶτος] δέκατος W, νέαντος LM¹.

dal 16 d'gi. Sono di mal natura dai loro sordidi pñòp-
pur dal loro sordidi madorag dal vñg d'ggnorag mal
vel rodurag mal d'adatre vñg sordidi d'adatre.

10. Τῇ δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ ἀλλοῖς διαγραφῇ δυνάμει
ἐκτελέσται, ὅσα ἐκ ἑξῆς διατεταγμένων σφύραται, τὸν
δὲ ἀλλοῖς. ὅσα μὲν γὰρ ἐκ ἑξῆς ἑκάστῳ ἴσται, ὅσα
δὲ δὲ ἀλλοῖς ἀλλοῖς.

Ἦν δὲ τοὶ ἱερεῖς καὶ ἱεροφάνταις διαγορεῖσθαι
(p. 17) συντάγματα τὰ διὰ τῶν ἱερέων φθόγγων μετέφρα-
σθαι τὴν κατ' ἐπαγγελίαν.

Τῇ δὲ τοῦ συνεκτιμῆσαι καὶ διεκτυμῆσαι δια-
φορῇ δαδόναι συστήματα, ἵνα διὰ τῶν συνεκτιμῶν
περιεργάσθω τὴν σύνθεσιν ἔχῃ τὸν διὰ τῶν διεκτυ-
μῶν. ἵνα δὲ συναρτῇ μὲν διὰ περιεργάσθω ἕως
ἡμισυοκτιμῶν, ἡραδὸν ἀπὸ σχήμα, πῶθ' ὅπως συντί-
θῃ· ἡμιούτις δὲ ἵνα διὰ περιεργάσθω ἕως μιαιδοκτιμῶν,
ἡραδὸν ἀπὸ σχήμα, τίνος διὰ μέσων. εἰ δὲ αὖ
ἐκείνη συναρτῇ τρεῖς· μίση, ἡμιούτις, ἡραδὸν καὶ

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

For information: www.elsevier.com/locate/bsc

Prekamb. hypoxia meso euryanoxia
 hypoxia parhypoxia lixioxia hypoxia parhypoxia lixioxia Meso eurya euryanoxia euryanoxia
 hypoxia parhypoxia lixioxia hypoxia parhypoxia lixioxia Meso eurya euryanoxia euryanoxia

ἴσται βαρυτέρας μὲν ἢ [ἴσ] τοῦ ὑπέρτατος καὶ μέσσης τε-
τραγώνου· καὶ τοῦ δὲ αὐτοῦ συνάστου φθόγγου ὑπέρτα
μέσσης. μέσης δὲ ἴσται συνάστῃ ἢ τοῦ μέσσης καὶ ὑπέρτα
συνταγμένου· καὶ τοῦ δὲ αὐτοῦ συνάστου φθόγγου ὑπέρτα
ὑπέρτατος δὲ ἴσται συνάστῃ ἢ τοῦ διατεταγμένου καὶ τοῦ
ὑπερβολιστοῦ· καὶ τοῦ δὲ αὐτοῦ συνάστου φθόγγου ὑπέρτα
διατεταγμένου. διατεταγτοῦ δὲ ἴσται μέν ἢ τοῦ μέσσης καὶ
ὑπέρτα διατεταγμένου· καὶ τοῦ δὲ αὐτοῦ διατεταγμένου τέσσας
δ' ὑπερτάτους καὶ ὑπερβόλους.

Τέσσαρες δὲ ἴσται συντάγματα δύο, ὅν τὸ μὲν ἑκα-
τον, τὸ δὲ πεντήκον. καὶ ἴσται τὸ μὲν ἑκατον κατὰ
συνταγὴν ἀπὸ προτεταγμένων ἑλὼν ὑπέρτα συνταγμέ-
νου. ὑπέρτα δὲ ἴσται ὑπέρτατος ὑπὲρ συνταγμένου
τάδε· ὑπέρτατος μέσσης συνταγμένου, καὶ τέσσας ἀπὸ προ-
τεταγμένων ἑλὼν ὑπέρτατος ὑπέρτατος· ὑπερβόλος δὲ ὑπέρτα-
τος ὑπὲρ (p. 18) διὰ κατὰ καὶ διὰ τεσσάρων.

Τὸ δὲ μείζων ἴσται κατὰ διατεταγμένον ἀπὸ προτετα-

1 ὑπερβόλους H. 2 αὐτοῦ M^oW Hey., αὐτοῦ H^oM TL.
ἀπὸ τῶν p. 8. 3 αὐτοῦ 8 καὶ μέσης 4 ὑπερτάτος W. 5 ἢ ὑπέρτα
ἴσται (καὶ ἴσ) H^oTL, cf. H^oTL 1. 2. 3. 7. ὑπέρτα ἴσται M^oTL, hab.
TW^oHL. 6 συνταγμένου M^oHL, συνταγμένου M^oWH. αὐτοῦ
τῶν L. 8, ἴσται L. 9. 8 ἢ H^o, ἢ ἴσται B, ἴσται H^o καὶ. 9 ἢ ὑπέρτα
ὑπὲρ 2. H. 7 ἢ ἴσται H^oTL, ἴσται MW. 8 ὑπέρτα M^o (καὶ ὑπὲρ ἴσται
H^o M^o) WHL, αὐτοῦ H. αὐτοῦ WHM^o, αὐτοῦ TL. αὐτοῦ W.
10 ὅν ἴσται WH, ἴσται hab. H. 11 ἀπὸ ἑκ. W, καὶ M^o supra.
ὑπέρτα M^o, ὑπέρτα M^oL. 12 ὑπέρτατος ἀπὸ τῶν H, ὑπέρτα B.
13 ὑπερβόλος LM^o, ὑπερβόλος B (M^oT) ὑπερβόλος D^o ὑπερβόλος H^o.
14 ὑπὲρ καὶ L.

Uram notissimam videtur systema perichetum Aristot. p. 6 (et
apud Porphyrium in Plot. p. 883), sicuti Ptolemaeus harm. II 1.
eodem, quae hic Cleonides, docet Gasterius p. 8. eodem
habet systemata, notissimae alia Nicomachus harm. c. 11, eodem
sunt notissimae, notissimae systema diatychetum apud Euclidum
§ 14, cf. notissimae (1891) p. 9°.

βασανίζοντο διὰ τῆς ἐκπεφαιμένης. ἐντέργει δὲ ἐν πλείοις
 περιτρίβεται μὴ τίςποτε διὰ τοῦτο διατρυγμένη, ἀλλή-
 λως δὲ συντρυμνέται, τὸ τε ἐπέναν καὶ μέσσω, καὶ δια-
 τρυγνέσθαι καὶ ἐκπεφαιμένην, καὶ διὰ τίνος δύο, ὃ τε
 ἐκὸς προσλαμβάνοντο διὰ ἐπέναν ἐπέναν καὶ ὃ ἀπὸ
 παραπίσης διὰ μέσσω. συναρῶν δὲ διατρίβεται τῇ δι᾽
 διὰ πλείον.

Πάντα δὲ ὅταν περιτρίβεται ἐν τῇ ἀμεταβόλῃ
 συντήρῃται ὡς ἐστὶν ἐξ ἀμεταβ. τελείων σύνθετον,
 τὸ μὴ δύο κοινὴ ὅταν ἐκτέργῃ τὴν τελείαν, τὸ τε
 ἐπέναν καὶ μέσσω. Ἰδὲ δὲ τοῦ μὴ κοινὴ συντρίβῃ τὸ
 ἐπέναν συντρυμνέται, τοῦ δὲ κοινὴ διατρίβῃ τὸ ἐπέναν
 διατρυγνέσθαι καὶ ἐπέναν ἐκπεφαιμένην.

11. Τῇ δὲ τοῦ ἀμεταβόλου καὶ ἀμεταβόλου
 ἐκείνου, καὶ ἢ διατρίβῃ τὸ διὰ συντήρῃται τὸν
 μὴ ἐκείνου. διὰ μὴ εὖν ὅταν τὸ πρὸς μὴν μέσσω
 ἱεροσμία, διὰ δὲ τὸ πρὸς δύο, τριπλῆ δὲ τὸ πρὸς
 τριπλῆ, πλειονότητα δὲ τὸ πρὸς πλειονότητα. ὅταν δὲ
 μέσσω ἐπέναν δύνανται, ἢ συμβαίνει κατὰ μὴν διὰ
 ὡς ἐστὶν διὰ μὴ τὸ ἐξὸ τίνος ἔχον σύνθετον (ἀπαθὴ
 ὅταν τοῦ συντήρῃτος), διὰ δὲ τὸ βαρὺ δύνανται ἢ
 ἐκπεφαιμένην ἢ κοινὴ σύνθετον, κατὰ δὲ συντρίβῃ, ἢ

3 in om. W. μέσσω διατρυγνέσθαι in H. 5 συναρῶν
 WBL et corr. M. συναρῶν M'N. διατρίβεται M'WNL.
 ἀμεταβ. BM'. 6 ἀμεταβ. VWBB. ἀμεταβ. M'L. 8 ἀ-
 μεταβ. δύο π. W. 10 ἐκτέργῃ H. ἐκτέργῃ M'WBL. 11 τὸ
 K'BM'L, αὐτὸ M'WN'. 12 αὐτὸ τὸν M'W. 13 εἴ ὃ
 ἀμεταβόλου W. α. ἐκ πεφαιμένην B. 14 ἐκ(αὐτὴ) M' in H.
 15 ἐπέναν] ἐπέναν VWB. 16 ὅταν M'W. ἀπαθὴ — δι-
 νάνται ἢ om. MNB; habent WL. ἀπαθὴς δυνατὸς καὶ α. L... δι-
 νάνται ὅταν σύνθετον ἢ ἀπέναντος, hoc ἢ ἀπέναντος habet
 v. in M. verba inchoant M'. ego nullam ἀπαθὴν ὅταν τῆς τῶν
 γυναικ. ἀμεταβ. Dacotill captem ἀπέναντος 3 80 nihil co-
 peditur.

συμβαίνει πρὸς τετραγώνων συνηρμένον ἦτοι καὶ μίσην ἔχονταρ εἶναι, ἦτοι καὶ ἑντάσην βαρυτέον. (p. 17) ἀπὸ δὲ τῆς μίσης καὶ τῶν λοιπῶν φθόγγων αἱ δυνάμεις γινώσκονται, τὸ γὰρ πῶς ἔχον ἰσάσιον αὐτὸν πρὸς τὴν μίσην φανερόν ἐστιν.

12. Τύπος δὲ λέγεται τετραγὼν· καὶ γὰρ ὁ φθόγγος καὶ ὁς διότιμα καὶ ὁς νότος φωνὴ καὶ ὁς νότος. Αἱ μὲν οὖν καὶ φθόγγων γινώσκονται ἐκ διότιμα αἱ λέγοντες ἰσάσιον τὴν φάσμαγμα καὶ δίαση Τίτατονδρος καὶ Ταν. ὁ μὲν γὰρ φασί·

ἡμῖς τοι τετράγγων ἀποστέλλοντας ἀπὸ τῶν ἰσάσιον φάσμαγμα νότος κελεύεισθαι ἡμῶς.
ὁ δὲ·

ἰσάσιονδρος λέγει, διαστέλλοντας τῶν ἔχοντες

τὸς συμφοροῦσας ἀρροῖας τριῶν.

πρὸς μὲν δ' ἰσάσιον φάσμαγμα νότος
ἔλλογος ἀπαιτεῖν ποῖον διαστέλλει.

3 ἦν N. ἀπαιτεῖν L. 3 αἱ com. M¹ NW, add. M¹ L, note also 1. ἰσάσιον B. 4 δυνάμεις M¹, δυνάμεις W, note com. M¹. ἡμῶς ἰσάσιον W. 7 ὁς (note διότιμα) W, com. note. 11 τοι δὲ B. 12 κελεύεισθαι M¹ L. 14 ὁ διαστέλλει M, ἀποστέλλει NW B, ἰσάσιον Bough B. 17 (p. 177², p. 200²) cf. Hilfer p. 212. λέγει com. L. οὗτος (note διότιμα) Hilfer, del. G. Hermann. ἡμῶς Hilfer, ἡμῶς del. M¹ W B L, ἡμῶς del. N. 18 ἀπαιτεῖν Hilfer. 18 αἱ com. L. νότος (note πρὸς) μὲν οὖν ἰσάσιον Hilfer W. 20 αἱ com. Bough, del. Hilfer posteaquam ipse Bough et Hilfer, et nota bina tetrachorda lyrae septima chordarum, terna lyrae chordarum undecim. τριῶν L.

Τοῦς habent tres significantes An Qu. 1, 20 (p. 22). Porphyry in Phil. p. 254, quatuor habet Hry. 1, 2.

De quatuor vocibus nota v. Jaci vocem ad Bacchilam (Arg. 191) p. 8, de his tribus tetrachordis ib. p. 8. nota nota nota. Et de re nota et L. et de re nota.

He d ef g a h c' d' a'.

καὶ ἄρα οὗτοι οὐκ ἀλίγω κίχρονται τῷ ὀνόματι. καὶ
ὅτι τοὺ διανοήματα, ὅταν λίγωμεν καὶ μάλιστα καὶ
καταμίσθην τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ ἄρ τῶνος φωνῆς, ὅταν λίγωμεν δάριον ἢ
φρόνιον ἢ λόδιον ἢ τὸν ἄλλον τινα, αἰεὶ δὲ κατὰ
ἀριστήριον γὰρ τῶνα.

Ἐπεμφυλάτεις καὶ ὑπερφύλακας καλεῖσθαι

μυθολογία δόξα, ἐξήντος καὶ βαρύτερος, ὅς δὲ
ἐξήντος καὶ ὑπερδύνατος καλεῖται, ὁ δὲ (p. 20) βαρύ-
ντος καὶ ὑπερδύνατος

λόδιον δόξα, ἐξήντος καὶ βαρύτερος, ὅς δὲ βαρύ-
ντος καὶ αἰδίου καλεῖται

3 αἰών αἰώνων ἰακ. W. 4 ἄρ αἰ. L. τῶνος δὲ αἰ. L.
γινώσκων φωνῆς ἰβρί. 5 αἰών W. L. αἰ. αἰ. 7 καὶ
δ καὶ B. ὑπερφύλακας W. 8 καὶ αἰ. W. 9 αἰών
δύναμις M. 10 ὑπερδύνατος W. 11 ὅς δὲ βαρύτερος W B.
δ; M' L. αἰ. M'.

De hisce tenui vel acule pascua dicit Ariston. p. 51, plura
quædam indicat aculeas Saccus § 47. Aristides (18 quæstus)
l. 10 p. 32. cf. Hellenicus ad amon p. 48. Tachydras a. Machi-
mones p. 6. Marquard ad Ariston. p. 108. Dicit tenui (= syste-
maticis immutabilis) aculea ubi postea a vel la, has invenies
tenuis aculeas:

e'	hyperminalydii vel hyperpharygi	αἰ,
dia'	minalydii vel hyperminalydii	αἰ, 2
d'	minalydii vel hyperminalydii	αἰ,
dia'	lydii	αἰ, 2
e'	lydii vel aculei	αἰ,
h	Phrygi	αἰ,
h	phrygi vel laici	αἰ, 1
m	Dorii	αἰ,
gla	hypolydii	αἰ, 2
g	hypolydii vel hypomacchi	αἰ,
la	hyperpharygi	αἰ, 2
f	hyperpharygi vel hyperminalydii	αἰ,
e	hyperminalydii	αἰ,

ἐκείνου δύν, ὀλίγοντος καὶ βαρύτερος, ὃν ὁ βαρύτερος καὶ ὀλίγοντος καλεῖται¹

ὁλίγοντος εἰς²

ἐκαστόν τε δύν, ὀλίγοντος καὶ βαρύτερος, ἔς καὶ ἐκαστόν τε καλεῖται³

ἐκαστὸν τε δύν, ὃν ὁ βαρύτερος καὶ ἐκαστόν τε καλεῖται⁴

ἐκαστόν τε.

Τούτων ὀλίγοντος μὲν ὁ ἐκαστοστόν τε, βαρύτερος δὲ ὁ ἐκ-ὁλίγοντος⁵ αὖ δὲ ἑξῆς αὖ δὲ τὸν ὀλίγοντος⁶ παρὰ τοῦ βαρύτερου ἡμετέρου ἀλλήλων ἐκαστόν τε, κατέλιπον δὲ δὴς τίς, αὖ δὲ τὸν ἐκαστόν τε ἀνολόντος δὲ ἑξῆς καὶ ἐπὶ τῆς τὸν ὀλίγοντος τὸν δυνάτοντος. ὁ δὲ ἐκαστοστόν τε καὶ ἐκαστόν τε ἐπὶ δὲ τὸν δυνάτοντος ὀλίγοντος⁷.

Ὁ δὲ ἔς τὸν δυνάτοντος λέγειται, καὶ ὁ φανερὸν ὀλίγοντος τίς ὁ βαρύτερος ὁ μὲν ἐπὶ τῆς φανερῆς τὸν ἀνολόντος.

13. Μεταβολὴ δὲ λέγεται μεταβολή⁸ καὶ γὰρ

¹ α καὶ βαρύτερος ad ε βαρύτερος utraque M'W, quae cum M² corriguntur, videntur quae praecedunt (a p. 228 videtur) utraque et litteris substituitur scripsit. ὃν ὁ βαρύτερος — καλεῖται N transponit ad Bn. 2, ὀλίγοντος B (N vide l. 13). ἐκείνου δύν, ὁ μὲν βαρύτερος, ἔς καὶ ὀλίγοντος, δ δὲ ὀλίγοντος L. 3 ἔς WLM², ὃν ὁ βαρύτερος NH, δύν δ (impr. καὶ) B. 4 καλεῖται καὶ ὀλίγοντος καλεῖται ὃν ὁ βαρύτερος ἐκαστόν τε B. 7 καλεῖται καὶ W1, 8 ὀλίγοντος — δύν cum utraque. 11 μὲν δὲ ὀλίγοντος W. ὀλίγοντος LM², ὀλίγοντος B, ὀλίγοντος cct. Transponitur NBL, cum M'W, M² corriguntur utraque utraque ad utraque. 12 ὀλίγοντος, αὖ δὲ τὸν δυνάτοντος ἀνολόντος. Transponitur LM², ἀνολόντος cct. 13 ἐπὶ τὸν δύν. ἀνολόντος W. 14 ὀλίγοντος NBL, ὀλίγοντος M'W.

Cap. 13. De metabola vide Aristot. p. 28. Aristid. l. 11 (p. 24). Bacchilium q 27m. et 28 cum comment. p. 23. Boetianum ad Aris. p. 33. Hy. 1, 2.

κατὰ γένος καὶ κατὰ σύστημα καὶ κατὰ τόνον καὶ κατὰ
μεταβολήν. κατὰ πρὶν αὖτ' ἔλθωσι γένος γίνεσθαι μεταβολή,
ὅταν ἐκ διατέλλοντος εἰς χροῖμα ἢ ἀρμονίαν, ἢ ἐκ χροῖμα-
τος ἢ ἀρμονίας εἰς τι τῶν λοιπῶν μεταβολή γίνεσθαι.
κατὰ σύστημα δ', ὅταν ἐκ συναφῆς εἰς διαζευχθεῖν ἢ
ἀνὰ πάλιν μεταβολή γίνεσθαι. κατὰ τόνον δ', ὅταν ἐκ
διαζεύχοντος εἰς φθόγγον, ἢ ἐκ φθόγγου εἰς διάστημα ἢ ὁμορ-
μοβαλόμενον ἢ ἰσοκύβητον, ἢ κατὰ πάλιν ὅταν ἐκ τινος τῶν
διαστρεφῶν τόνων εἰς τινος τῶν λοιπῶν μεταβολή γί-
νηται. γίνονται δὲ μεταβολαὶ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας
(π. 21) ἀρχόμεναι μέχρι τοῦ διὰ παρθέν, ὃν αἱ πρὶν
κατὰ σύστημα γίνονται διαστήματα, αἱ δὲ κατὰ δι-
αζεύχοντα. τοῦτον δ' ἡμεῖς πρὶν αἱ κατὰ σύστημα
παράμενα διαστήματα καὶ ἡ κοινὰ. τῶν δὲ λοιπῶν
αἱ μὲν ὁσων ἡμεῖς ἐξομεν ἢ ἡμεῖς, αἱ δὲ πολλὰν
ἐκείνωνται πόλλιν. ἐν ὅσων πρὶν αὖτ' αὐτῶν πλείων
ἢ κοινωτίν, ἡμελλόμενοι εἶναι, ἐν ὅσων δὲ διόττωσι,
ἡμελλόμενοι· παρὰ δὲ ἀναγκαῖον πῶς μεταβολῇ κατὰ
τι ἰσάργον ἢ φθόγγον ἢ διάστημα ἢ σύστημα. λα-
βόντων δὲ ἡ κοινὰ κατ' ἀνάγκην φθόγγον· ὅταν
γὰρ ἐκ' ἀλλήλων ἐν ταῖς μεταβολαῖς πῶς οὖν ἕκαστος

[illegible]

φθόγγος κατὰ τὴν τοῦ κινουμένου μεταξὺν, ἀκριβὲς γίνε-
ται ἢ μεταβολή, ὅταν δὲ ἀνάρσται, ἀκριβὲς.

Κατὰ δὲ μελοποιεῖται γίνεται μεταβολή, ὅταν δὲ
διασταλτικὸς ῥθμος εἰς συσταλτικὸν ἢ ἑσυχαστικόν, ἢ
ἢ ἑσυχαστικὸς εἰς τὴν λοιπὴν ἢ μεταβολή γίνεται.
ὅταν δὲ διασταλτικὸν μὲν ῥθμος μελοποιῖται, δὲ' αὐ-
τοσημαίνονται μεγαλοπρόθετος καὶ δίεσμα φυχτὴ ἀνδράδους
καὶ πρῶτος ἔρπει καὶ πᾶσι τοῖσι αὖτις. γρηγο-
ρῶ τοῖσι μάλιστα μὲν ἢ τραγῶδες καὶ τὴν λοιπὴν
δὲ ὅσα τοῦτον ἔχεται καὶ γρηγορῶς. συσταλτικὸν δὲ,
δὲ' αὐτὸ συνίσταται ἢ φυχτὴ εἰς ταπεινότητες καὶ ἐνδεῶς
διδόσκει. ἔρπει δὲ τὴν ταπεινότητα καὶ ἐνδεῶς
ἐρπει καὶ πᾶσι καὶ θρήνοις καὶ αἰσίοις καὶ τοῖς
καταπράτοις. ἑσυχαστικὸν δὲ ῥθμος ὅσα μελοποιῖται,
ὃ παρὶται ἑρμῶς φυχτὴ καὶ κατὰ τὴν ἀναισθη-
σίαν τὴν καὶ αἰσθησίαν. ἔρπει δὲ αἰσθησίαν ἔρπει
καὶ τὴν (p. 22) ἑρμῶς συμβαίνει καὶ τὴν τοῖσι
ἔρπει.

14. *Melopoiesis* δὲτὶ γρηγορῶς τὴν προσηγορίαν
μερὲν τῆς ἑρμῶς καὶ ἐνδεῶς δὲτὴν ἑρμῶς.

8 δὲ τὴν M'S. ἀκριβὲς καὶ ἀκριβὲς M'. 8 ὅταν
δὲ ἢ L. 4 διασταλτικὸν L. διασταλτικὸν M'WB, διαστα-
λτικὸν N, διασταλτικὸν M'. συσταλτικὸν BM'L, συσταλτικὸν
M'W. ἑσυχαστικὸν ἢ ἢ τὴν N'. 6 ἑσυχαστικὸν] ἑσυχ-
αστικὸν M'N. 6 διασταλτικὸν] διασταλτικὸν M'WL, δια-
σταλτικὸν NB. 8 α, αἰσθησίαν καὶ W. 11 ταπεινότητες N.
12 κατὰ τὴν αἰσθησίαν καὶ αἰσθησίαν M'. 13 ἑρμῶς B.
14 (προσηγορίαν) ἢ τὴν L. 15 μερὲν — ἐνδεῶς
αὐτὸ M', καὶ N, καὶ ἑρμῶς.

Cap. 14. De melopoiesi cf. *Ariston*, p. 33. *ArQn*, 12 (p. 39).
Ann. Boll. 2 — 24m. *Revue*, III 2, 3, paragraph 10. *Trinkler*,
Harmonik und Melopoeie. Posen 1842. p. 24.

V.
NICOMACHUS GERASENUS

Manuscript of, Jan.

11

In doctorum hominum numero qui quae Chaldaei et Aegyptii docuerant cum Graecorum philosophorum praeceptis coniungere studebant, egregium locum obtinet Nicomachus¹ urbis Gerass², quae urbs Petrasae prope oborat a flumine Jabbok. hic non ante imperatorum Romanorum tempora scripsit, impletus enim (harm. c. 11 fin.) Thersyllum, qui vixit aetate Augusti et Tiberii, artem autem eius arithmetice cum Apuleius in linguam latinam vortit, hic liber ante annum 170 p. Ch. videtur esse confectus. quae cum ita sint, in medio saeculo altero p. Ch. Nicomachi aetas recte positur. dici quidem potest, quod Ptolemaei de musica libros ignoret, ante huius tempora Gerassum scripsisse et ad saeculi initium esse revocandum. sed vix de noverit Theonem Smyrnaeum, quod enim illo quoniam modo designavimus loco Nicomachus regat canonem se divinum & Ἐπισκοπὴν μαθηματικὴν ἢ Ὀπισκοπὴν, haud scio an Theonem spectet, qui novies in libro suo laudet Eratosthenem, canonem usque aet. c. 35 via et ratione Thersylli.

¹ De Nicomachi vita vide Zeller, Philosophie der Griechen. III 2^e. 108, 8. Hecker, artiles, Imagoge p. IV.

² Jngl Schneider vel Ἰσχυίης leonae Philoponus in commentis incho.

Sed quidquid unquam Pythagorei vel alii viri docti de numerorum facultate diviserant, quidquid imi unquam et inepti de mensuris dyadis reliquorum ad decadem numerorum dignitate seminarant, id ille congestit in duos libros inscriptos *Σταλματὰ ἀριθμητικά*, qui libri mysticarum speculationum plenissimi quamquam perierant, extat specimen a Photio excerptum et in eius bibliotheca (cod. 187) servatum, variisque extant specimina in libro a Iamblichio fortasse composito, quem eodem titulo inscriptum ediderunt Wechel Parisiis 1543 et Frid. Ast Lipsiæ 1817. et Christianorum temporibus vixerit Nicomachus ei quis dubitaret, evoluit quas de angelis et archangelis hic dicens inducit p. 43. hinc tamen operi opinum inest plenisimo longe nos praefertimus eius *Εἰσαγωγή ἀριθμητική*¹. hoc enim libro, quidquid veri veteres Pythagorei de numerorum natura et ratione cognoverant, clare et sollicitè exponitur, et quamquam plures existebant harum rerum artes et doctrinae — pervenit enim ad nos etiam Theonis Smyrnaei² de numeris expositio et Martiani Capellæ

1 Post Wechellum (1543) et Astium (1817) sagaxa arithmeticon edidit Nicotus Hecke. Lipsiæ 1862.

2 Theo, qui in expositioe de rebus mathematicis, quibus opus est ad legendum Platonem, Adriaenum commentum sequitur et Theophrastum et Eratosthenem, haud nullis in rebus a Nicomachi doctrina recedit. nam et Nicomachus in harmonicarum artis c. 11 ingreditur duos homines quos consulto sequitur Theo, tamen rectius facere potest quia Pythagoreorum principia probet et commendat. Eratosthenem autem aliter loco ipse Nicomachus probat et laudet. et quae de numerorum imperium tertio genere contra verum veritatem proficitur Nicomachus ar. I 13, ea Theo quoque redditur in ar. c. 6, quid? quod augustinus clarum quae in theologematis docentur

de mptis Philologia et Mercuri¹ liber VII, quo continetur ars arithmetica, — nulla tamen eiusmodi doctrina plures nata est aut imitatores aut interpretes, nulla unquam maioribus laudibus sublata est quam isagoge arithmetica Nicomachi. Cassiodorus quidem, qui hanc artem et ipse profitebatur, sub finem eorum quae de arithmetica ex huius libris excerpit, diligenter ait hanc artem apud Graecos Nicomachus exposuit. hanc prius Modestianus Appollonius, deinde magnificus vir Boetius latino sermone translatione Romanis contulit lecturam. et habemus nos hanc arithmetice institutionem ductus libris ad Nicomachi exemplar delincentem ipsiusque Boeti sententiis auctam, — habemus eandem artem Graeco sermone iterum explicatam et contra aliorum veluti Euclidis sententias

magnum partem accepit etiam Symeonis Theo in num. c. 40—42. in magis igitur rebus congruunt, in vocabulis nonnunquam differunt, veluti ἀριθμητικὸς ἀριθμὸς dicti Theo ac, 14 species quaedam eorum, quae ἀριθμοὶ numerus appellat Nicomachus II 17 (et Theo ipse 11) et huiusmodi facibus plurima nos huiusmodi facile apparent. disposuit tamen doctrinae melius Theo, qui de simplicibus numeris quod habebat in se allocuit (cap. 1—24 quam partem ferunt arithmetici), de plurium numerorum radicalibus vel leges dicenda reliquit in locum posteriorum (p. 72 Eiler, sive de musicis c. 17).

1 Martianum Capella a Pythagoreorum vana speculationibus aliena maiorem artem concepit quam Nicomachus vel Theo vel quique veterum. agit enim VII 744 de huiusmodi quibus distinguuntur monades, decades, hectades, 144 de partibus numeris et imparibus, 160 de compositis aut per et sub iter ac, 702 de perfectis, 104 de figuris geometricis, 107 de radicalibus. Inde a 749 ad eorum numerorum rationem advertit, de multiplicando et replicando (i. e. dividendo) variis praecipit, a 764 huiusmodi numerorum commentis monentur quærit, quæquam theologemata ista ac a Martiano quidem 721—743) abest.

que edita etiam alia scholia¹. denique secundo XIII post Chr. saeculo Georgius Pachymerus, qui similiter ac Thomas Aquinas veterum bonas artes suis aequalibus communicare studebat, in quadrisio componendo Occasari scripsit compilavit.²

Hic diebus quia multi antiquam illam artem perlegunt, dubito, sed iuvat videre, quid veteres de numerorum natura et ratione docerint, et Nicomachi Librum qui indoleat vult, non hanc tantum, sed omnes illos de arithmetica libellos considerare debet.

Nicomachus et qui cum sequuntur³ omni a definienda rebus distingunt rerum varias formas quas cogitamus et corpora quas videamus, digressum corporum duo genera, et magnitudines continuas (velut arborum, lapideam quae nos dicimus indivisam) et multitudines partibus distinctas (ut gregem vel populum); unde viam sibi munierunt ad hanc artem divisionem:

multitudines		magnitudines	
res per se vias	ad aliud relatas	res constantes	res mobiles
ars arithmetica	ars musica	geometria	astronomia ⁴ .

III 140 Heiberg: *Nicomachus de arithmetica libri octavo* vel *Nicomachus de arithmetica libri octavo* vel *Nicomachus de arithmetica libri octavo*.

1 Scholia ad Librum I imaginis edita a Gualtero, et Koriath, collectas Notte in progr. ann. gym. Nicol. Lips. 1862. in cod. Laurentiano memorantur scholia Asclepii Trellard.

2 De Georgio Pachymero († circa 1240) vide Kruscher, *Byzantinische Literatur* p. 29. 1246 in annal. gym. Maximilianum Monac. 1838. et huius quadrisio edidit proconitum Vincent Notte et introitus de monacho XVI 2 (1847) p. 284—86, quod Notte apparet a Nicomacho, item publicavit eius artem musicam p. 404ss., quae ex Nicomachi Ptolemaei doctrina videtur collata.

3 Nicomachi arithm. I 1—2. Inambitui ar. p. 6a Ten. Boethi ar. I 1. Pachymerus p. 272, a Vico.

4 Hae quadrisii artes hae vocatae fuisse ante Andream legimus apud Ptolemaei hanc. interpretem p. 286 (infra).

et parium quidem numerorum (2 4 6) tria genera omnes veteres digressunt¹, imparium duo genera distribuit Martianus Capella in repleta Philologiae et Mercuri VII 748. hoc ita praeceptum fuisse puto ab Eratosthene, qui orbeo suo numeros primos et incompressos separavit a multiplicatis vel compositis (Nic. ad Boche p. 30). huc tamen imparium divisioni Nicomachus ternorum membrorum tenere studiosus immiscet speciem numerorum, qui (ut 9 vel 25) par ac sint compositi, ubi tamen comparaveris inter eos, videantur incompressi (ar. I 13), ac sequuntur lamblicus p. 38 et Boetius I 16. multo melius Theo Smyrnaeus ar. c. 6 et Martianus Capella VII 760. 772 comparatorum illas numerorum species segregant a parium impariumque divisione, omnes autem consentiant² in considerandis numeris perfectis, ut in huius quoque artis doctrina commendatur ille 26, magnis laudibus elatus in excerptis harmoniae 4. 5. 9. iam antequam de singulis numeris quas dicenda erant absoluta sint, contra Theonis et Martiani dispositionem³ transsiliant Nicomachus et sectatores ad inquirendas binorum numerorum rationes. ac binos numeros qui comparati, aut aequales esse videt, aut inaequales; hi autem aut multiplices inveniantur, aut superparticulares (*διπλασιοί*

¹ Vide partes numeros Nicomachi I 8—16, apud lambd. p. 36—38, Boetium I 9—17, Cassiodorianum p. 144 Cassiod. eadem habet Theo ar. c. 8—10. discrepat Martianus VII 748.

² Nic. I 14—18. lambd. p. 42—47. Boetius I 19—26 Cassiod. l. c. Theo c. 32, Mart. 112.

³ Theo ar. c. 13—22 agit de numerorum formis geometricis (cf. Nic. II 18—20) item Martianus VII 764—766, ad plarium numerorum rationes hi partes redeunt.

$\frac{n+1}{n}$, aut superpartientes ($\text{ἀσφαρῆς} = \frac{n+1}{n}$), quid? quod etiam *ἀλλοιολογισμῶς* dignoscuntur, quorum exemplum est $\frac{1}{2}$ et *ἀλλοιολογισμῶς* veluti $\frac{2}{3}$.¹ absolute prioris libri argumento (*ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου* in *ὁ ἀσφαρῆς* I 23) Nicomachus in epilogis quodam materiam alterius libri præcipit nec aliena est ista dispositio perversitas a Boetio ar. I 32, eorum enim inaequalitatem procedere dicunt ex aequalitate et oppositis tribus terminis aequis demonstrant certa augendi regula adhibenda rationes multiplices inde oriri: $\frac{1}{2} : \frac{1}{3} :: \frac{1}{3} : \frac{1}{4}$, inversa deinde regula rationes fieri videmus superparticulares: $\frac{4}{3} : \frac{3}{2}$. nec minus superpartientes rationes ex illis numeris positae et mutatae derivantur, ut exerce inaequalitatis formas gigni apparet ex ipse aequalitate². quas magis Theo quoque ab Adrasto didicit et transcripsit: num. c. 51. ut vero Plato in *Euthydemus* dixit parem numerum esse *ἀσφαρῆς* ::, impari *ἀσφαρῆς* ::, ita semper veteres numerorum modos cum linearum corporumque formis comparabant et alios numeros dicebant lineares, alios triangulos ::, ::, quadratos alios vel pentagones, nec abhorrebant a sexagonorum vel heptagonorum speculatione, etiam ad tertiam distantiam progressi

¹ Nicom. I 17—22. Lamb. p. 48—53. Boet. I 21—22. Simplic. p. 570. Theo. hanc remittit ad notam marginis c. 50 (cf. nota 28). Martianus § 787—797.

² Sic II 1—3. Lamb. p. 61 m. Boet. II 1—3. Cassiodori concepta simul Martianus hanc continent. Theonem hanc exhibere iam diximus. rem notā nec tamen inveni Archytas, vide comen. in Plat. hanc. p. 150 med.

solidorum numerorum cubos statuere, aeterea laterales, cuneos pyramides. his rebus Nicomachus operam navat in cap. 6—20 alterius Libri et sequuntur cum ut videtur Iamblichus p. 60—101, Boetius II 4—38, Cassiodorus p. 571, Theo quoque multa capita (13—34) his rebus explicandis impertit, quamquam rebus longe diversa res exponit, Martianus breviter addidit § 734—56.

Extrema huius doctrinae parte veteres agunt de analogiis vel proportionibus. harum illos tria genera statuere acceptiones arithmeticae geometricae harmonicae (cuius formulam vide in Nic. harm. 18). multi autem alias tres analogias hic opponunt, quas Pythagori indentes magis quam philosophantes magnam vim addunt novam analogiarum copiam¹. postremo loco Nicomachus et octaloras praeficit illam numerorum seriem 6 8 9 12, quae veram harmoniam perfectissimamque symphoniam contineri aiunt, sicuti in harmonia excerptis 8.

Ita semper vides Iamblichum Boetium Cassiodorium esse Nicomachi cohortem, Theopem eadem fere docere e suis fontibus hausta, aliam numerorum artem profiteri Martianum. hi, quantum illi laborem impendant rebus parum utilibus, quam nihil praecipitis copiosis proficiunt! quanto est melius dicere a pueris tabulam numerorum inter se multiplicatorum²!

¹ Nicomachus II 27—29, Iambl. p. 126—244, Boetius II 40—54. Theo quoque decem illas analogias enumerat num. 65—81. Martianus inde a 731 tradit utilia praecipita de proportionalibus.

² Eritet haec numerorum multiplicatorum tabula a 1 : 1 ad 10 : 10 apud Nicomachum I 19 et Boetium I 36.

Iam ego consideremus Nicomachi munusculo harmonicum. quo ille orsus a vocis motu (c. 2) et sonorum natura (c. 4) lyram recentiorem octo chordarum effectam esse narrat a vetere heptachordo (c. 5), quae sit mundi harmonia (c. 3). deinde refert, quae modo symphoniarum ratione inventae sint (c. 6), et veteris recentisque lyrae naturae accuratius exposita (7) exponit, quae Plato de symphoniarum analogia docuerit (8). nam hoc scire maxime puto interfuit feminas illas, cui libellus dedicatus est, — explicitoque, quid iam Philolaus de sonorum ratione invenerit (9). certius deinde confirmat, quantopere numeri pertineant ad sonorum seriem constituendam (10) atque enumerat disticti generis sonos (11), quae sequuntur acui reliquorum generum (12). hanc ego rerum dispositionem laudare non possum. cur inter capita quibus de sonorum natura agit (2 et 4), incidit illam de stellarum sonis doctrinam (3)? cur non ibi addit sonos contineri numerorum rationibus (10), ut facit Euclides? cur tot locis deit de vetere heptachordo (3. 5. 7), tot aliis de harmonia per Pythagoreum aucta (5. 9)? quid est quod in Platonis theoriam analogicam c. 8 incidit, c. 9 desultat? dispositio non esse ex tenorum ratione prius dicendum erat quam in ultimo capite? Los locos apparet pessime esse dispositos. et dubito si sine ordo rerum. tantopere perturbatis auctori iter et negotia excrucianti facile condemandos. accedit quod illud apud δ ἄλλος ὀψίδει p. 243, 17 in hanc ipsam librum videtur referendum, nec tamen res promissae apiculus in his paginis exponitur. dubitandum igitur, utrum ab ipso Nicomacho haec ita sint disposita,

an posterorum manibus versata et turbata. quae tamen hic decantur, eorum longe plurima, paucis omnia scripta videntur ab ipso Nicomacho. planetarum harmoniam, senecum rationes et mensuram, numerorum vim, Pythagorae res gestas, Philolai disciplinam, Platonicas cogitationes, a quo haec potius conscripta potamus quam ab eo qui Pythagoram tanquam deum colebat? quod contractas esse ostendit tensionum et longitudinum rationes — sane enim gravissimo scribendus est modo minimus numerus, modo maximus c. 4 et 10, — quod his potissimum numeris in re demonstranda utitur: 6 8 9 12 (ut in a. arithm. II 20), quod numerorum alios dicit *σπερδαμ* alios *σπερπύκρους*, — haec omnia in legentium mentes revocant eum, qui et in aliis Ebris omnia numeris tracti docuerit. haec omnia vere a Nicomacho scripta dignaque esse quibus confidamus, mihi persuasum est.

Faucta modo in hoc libro inveni, quae Nicomachum scripsisse negem. an quisquam putat eum in brevissime de musica libello hic definisse, quid esset sonus diastema systema? confer sciam capite 4 et 12: hic invenies illa definita ac ne verba quidem vel sensu aequalibus. iam non reprehendo, quod priore loco omnia definiuntur modo Aristoteli; admittit enim in c. 12 praeter suam definitionem etiam hanc, quam dicit recentiorum, — id dico: non doctus locus illa scribenda fuisse in eiusmodi manuali vel compendio. atque in cap. 12 omnia bene Nicomacho conveniunt, sonus definitur sicut in arithm. II 1 a diastemate coniungitur ratio (*σπερδαμ*), de qua re plura se dicturum promittit in maiore libro. contra in cap. 4 istis definitionibus turbatur verus sententiarum. nam

illud nullo modo ab¹ ἀπὸ πρῶτος non cohaeret cum definitione systematis, sed cum prima capituli sententia φάσκει αὐτὴν ἀπὸ πρῶτος διέσσει. omnia igitur inter se quadrant sublati definitionibus, quas tantopere amabant librarii, ut neque quasque conscriberent,² nec minus mihi suspecta est mira illa de διασσει doctrina in cap. 12, 6. postquam enim Nicomachus systema quindecim sonorum recte explicavit et de symmimonon tetrachordo vere bonaque protulit, διασσειν αὖτ' οὐκ ὄντα, quarum alterum statuit inter tetrachorda symmimonon et hyperbolaeon. id adhaeret non solum ab iis quae reliqui scriptores de his tetrachordis docent³, sed etiam ab iis quae Nicomachus paulo ante dixit. hic enim in c. 11, 2 systema 13 sonorum describit, cuius tetrachorda omnia sint continuata⁴ (quod systema diastinton ipse, iam nihil refert, sed coniunguntur εὐρωπῆ et omnia ita tertium et quartum tetrachordum), cumque reliquis in rebus § 3—5 cum Cleonide aliisque scriptoribus consentiat, in § 6 symmimonon et hyperbolaeon tetrachorda tono diiungi minime potuit. nunc commencedo symmimonon tetrachordo et tetrachordum numero recte constituto (§ 5) offendimus in διασσειν istam. vere etiam dicitur διασσειν πρὸς αὐτὴν δία, non et paramezo et proclambanomenone hoc ratione a vicinis erant diiuncti, sed τοῦ εὐρωπῆτος vel τοῦ εὐρωπῆτος nec fori nec a Nicomacho, si

1 Cf. nota Cleonidis, Boethium 149—50, esp. Neapolitana, quae illi studio haec veniti sint, videmus e scholia in marginem scriptis φὰς ἀπὸ πρῶτος — sim.

2 Cum Alypi tabulis consentit Euclidis in prot. 18, 80. Cleonides 6.

3 Hoc priore loco omnia haec conveniunt. tres enim solum hyperbolaeon nominantur, non quattuor, ut constet dici de

quidquam aspicit, scriptum esse potest. longissime hoc abest a rerum vera conditione, nec solitior vel minuitur difficultas eo, quod praeter Pachymeron p. 48°, et qui hoc haurire potuit e Nicomachi manu etiam Beccinus in utraque iniquos parte (29 et 32) auges istas venditat. silentio tamen praeterire non possum omnem illam sententiam a *διαφορὰς* plur. rēp. ad *διαφέρου* abesse ab eo codex Bodleianus, quo Melbenius usus sit.

Duos nominavi locos in quibus de auctoritate Nicomachi dubitandum esset; plures sunt, quibus quae docentur moneo ne credas. in stellarum quidem sonis distribuendis ratio ille antiquo more Saturno gravem sonum, Iusso acutum tribuit, quod tamen solem, quem Plato etiam et Aristoteles prope lunam collocabant, in medio systemate ponit, Heraclidis systema tradere nobis videtur.¹ graviorem incidit in errorem cum dicit c. 4 unum esse instrumentorum genus, in quibus manus corpus efficiat sonos graviore, tales esse tibiae, alterum esse genus eorum, in quibus tensione efficiatur sonorum sonum; (contrarie igitur opponit materiae amplitudinem et tensionis vim, ut facit etiam in c. 10.) tertium solem genus, quod statuit c. 4 monochordarum, phanororum², ubi impositis digitis

tetrachordo contracta. Pachymeron quoque hoc loco concordantia habet, cum solis systema dicit *ἑνὲν διαφέρου* p. 48, et Vitis.

¹ Platone orbem habes in republica. T. 10 et epinomide 9. Aristoteles metaph. XII 8 sequitur Callipsum qui de luna et sole aliud statuit eo de reliquis astris. de Heraclide v. Schiaparelli et quicquid continet supra p. 165.

² Phanororum vel phanororum chordas digitis impositis esse temperatas, ut partes huius augues huius parvas sonarent,

symphoniarum rationibus accurate omnia explicaret, quamquam testimonia habereis clara.

Boetius enim, qui artem arithmeticeam habuit universam ex Nicomache, etiam in arte musica non nunquam hunc habet. dicit enim I 20 simplicem principio *fuisse rationis Nicomachus refert* adeo ut quæstio veris constaret, idque usque ad Orpheum darent. idem I 31 postquam Platonis de consonantiis sententiam retulit, addit: *sed id Nicomachus non arbitratur veraciter dictum, neque enim similium esse consonantiam, sed dissimilium potius in usum eandemque concordiam veni-
fieri.* et — ut taceam de I 32 — tertio loco II 20 Boetius: *sed Nicomachus.... ut unitas in arithmeticeis clementi erat denominationisque principium, ita etiam diapason symphoniarum reliquarum esse principium.* multa hinc addit Boetius de ordine, quo *versantes consonantias* statuerit, negatque cum recipias in hunc numerum intervallum iunctum e diapason et diatessaron, ac pergit II 27 quæstiones *de his nullis Nicomachus.* quid? quod tres priores libri huius Boetii pleni Pythagorice doctrinæ nullo alio ex fonte quam e Nicomachi opibus hausti videntur.¹ In parvo autem manuali nostro cum illa frustra

1 Pericula etiam in his libris Boetius, tradit ex arithmetica disciplina, omnia cum Nicomache coincidentia (I 4. 4 II passim), agit de musica mundana I 8 et 12, de tetracho I 8 et 12 et. in I 10, de Pythagoræ nullis, de profundis ad nervos aptatis. 10 et 11, de diversis vocis motu I 12, exponit de tenore constare ex duobus tenui et non integra semitonis 17, enumerat XVIII sonos I 18 et. Philolaï et Archytæ sententias in lib. II explicatas a Nicomache facile dicere Boetius potest. ex alio fonte hactenus facile quæ existant doctrinæ Heraclidi de nullis singulorum sonorum percussioni-

quatuor, plures olim libros de his rebus scriptos fuisse facile concedas. de Bryennio notis modo erit dicendum; nunc puto haec sufficere, ut plura de hac arte Nicomachum scripsisse demonstremus.

Idem autem colligere liceat vel ex his paginis, quae in BU et recentioribus codicibus extant inscripta *Νικομάχου ὀργανικῶν βιβλίων β*, vel res ad eas *Νικομάχου* (M et in c. 3 U), abest tamen a Vaticano R. in his enim paginis quod legimus *Νικόμαχος* quæ (c. 3) et repetitur sæpe dei vel alia constantia obliqua indicia, apparet ex aliquo huius viri libro esse excerpta. adspice eorum dici primum harmonias elementum in 6, Philolai de limnate doctrinam exponi in 2, alia de numerorum potentate, imprimis de tetracty illa 6 8 9 12 omnibus locis exponi, mox medium systematicis locum vere occupare dici in 3 (sicut in man. 11), astrorum harmoniam explicari in 9: haec omnia ad Nicomachi disciplinam proxime accedere facile concedas. ac ne eorum quidem, quae mystarum et Orphicorum propria videntur, multa sunt quae abhorreant ab eius ingenio qui theologumena arithmetica scripsit, qualia novimus e Photi bibliotheca et excerptis quae Astinus edidit, quin ad caput 4, quod est de chordarum numero accito, cum referenda sint quae Boetius docet I 20 et a Nicomacho se petivisse confitetur¹, manifesto vides plura

¹ in I 3, et a I 21 elicit hoc potestatem doctrinam esse a Nicomachi doctrina. adde quod Platone sententia corrigitur sectione Nicomache I 21. quo loco II 18a. alias sententiam (Eubolide et Hippod.) propter Nicomachum nobis tradit.

² Novam chordarum lyrae additionem ab utroque dicitur Ptolemaeus eadem, decimam Eustachius Calophontius, undecimam Timotheus Libanus. Pariter de novae chordae pater in Nicomachi ex-

de harmonia Nicomachum scripserat, quorum partes extare in his excerptis. accedit Manuel Bryennius, qui p. 412 invenisse se *de τῷ ὑψαυδιστῇ τῷ ἀκρω-
ντῇ* Nicomachi scribit non quae in ipso manuali nos
legimus, sed quae exhibent excerpta. ille si de titulo
libri fortasse erravit, de hominis nomine videtur verum
dicere.

Antequam autem adeam ea quae nova in excerptis
videantur et Nicomacho fortasse abdicanda sint, pauca
dicam de c. 2. in huius enim capituli primo exemplo
(quod est διασσαρον, signatum 256—192) qui lectiones
sequitur Nicomachi (BM rel.), gravissimam offendit
difficultatem. nam cum proficiendum ille ibi docet
ab hypata hypaton et a numero 192, convenire vido-
tur perypatae numerus 256, lichano 243, denique
hypatae menson 256. et haec qui statuit, is tetrachordum
admittit, cuius intervalla non sunt $\frac{1}{2}$ 1 1, ut
solebant esse in systemate immutabili, sed inverso
ordine 1 1 $\frac{1}{2}$, ut fieri solebat in tono lydio, nam scal
apparent:

H cis disc
E₂ d₂f re₂n₂.

iam potius dubitare, an invertenda esset sonorum
dispositio, ut maximam numerum 256 uocem referret
ad hypaton meson, tetrachordi eorum acutissimum.
hoc vero si constaret, dissonatas ab utroq. eorum

ceptis dicitur Theophrastus, et hoc nomen scribendum etiam
in Bostio pro Prophanis (cf. Paul. Bostius nad die griech.
Elementik [Lpz. 1877] p. 34). quibus etiam neri asinus in
Fridlandi editione p. 398 falsis nomine datus, erat Torosius
vel Torosius. hic enim Anthidis filius et Lyderum rex etiam
in stercis appellatur (Friedrichsen, Jahrbücher f. Ph. 1893, 643).
cf. Paul ib.

exemplorum p. 268—271 et negligenter verbum *ἀναρτίσας*, maxima igitur fuit difficultas et dubitatio. hac me liberaverunt excerpta illa, quae inveni in codice Neapolitano. quaequam nunc non illum III C 3 dico, qui Nicomachi continet manuale, sed Georgi Vallae collectis III C 2, in quo doctrinae illae insunt inscriptae *Πολύστολος ποσειδών, quae imprimendas curavi in huius libri parte IX.* nam in illius ferrugine loco extremo existit pars horum excerptorum, quae falso ferantur esse Nicomachi manualis liber II. ibi legitur τοῦ ἀγροῦδου δὲ τοῦ ποσειδῶνος ποσειδῶνος καὶ ἀναρτίσας αὐτὸς ποσειδῶνος ποσειδῶνος. in M autem litura indicari videtur cūm nec ποσειδῶνος ποσειδῶνος nec ποσειδῶνος ποσειδῶνος fuisse scriptum. et cum a papyrus ad papyrus qui statuit tetrachordum omnia optime inter se vident quadrare, dubitari minime potest quin haec lectio Neapolitana probetur et in textum recipiatur.

Ad orphicas mysticasque partes haud solo ex revocem capita 1 et 4, quae apud Boetium I 20 in unum corpus cohaerent. quod ab Orphico primi fiduciosae Graecorum artem edidisse dicuntur, facile eo hanc partem referre.¹ in cap. autem 5, et ita quae sequuntur agitur de sonorum numero XXVIII, quem Nicomachus exhibet in manuali a. fix., quem ut perfectum praedicat in arithm. I 16 et variis laudibus offert in parte theogonemorum ab ipso scripta p. 45—49.² qui numerus cum inde a cap. 4 semper memoratur neque ad cap. 9,

1 De de Mercuri lyra dicere tradunt excerpta et Boetius, fieri potest, quod hic excerptor a falsis hymno Homericis vulgata recedens abierit.

2 De numeri 28 potentate cf. etiam Aristidem III 19 p. 193.

quasi vinculo quodam haec capita ligant, ac ne 6 quidem caput excerpterem, quavis inaptas res continet, longe a Nicomachi voluntate videtur recedere. sonum enim esse primum harmoniae elementum etiam in manuali 12 scriptum legimus, septenis autem lyrae nervis et mobilium astrorum sonis respondere totidem litteras voces invenimus et in theologumenerum illa parte Nicomachea p. 53. itaque haec Gersonius scribere facile potuit, nec minus illa: sicut anima cum materio coniuncta nascitur corpore, et sicut harmonia ad chordas allata creantur cantus et melodiae, ita vocalibus ad consonas litteras adiunctis efficit sermonem et loquendi actum¹. simul Aegyptus ait vocales litteras nec licet in sacris faciendis eas appellare, ut qui deos colant consonis sillis appellandis lingua susurrantes labrisque stridentes nomina invocent. hoc quidem ubi factum sit, necesse, immo contrarium in Aegypto factum esse videmus.² vocales autem litteras distributas fuisse planetarum sonis multi scriptores testantur.³ a Nicomachi igitur ingenio vel auctoritate

¹ Sic compare Dionysii Interpretum in Bekkeri aenac. p. 786: $\alpha\kappa$ $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\tau\eta\varsigma$ $\nu\phi$ $\phi\omega\gamma\gamma$ $\delta\epsilon$ $\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\iota$, $\alpha\kappa$ $\delta\epsilon$ $\epsilon\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\iota$ $\alpha\phi$ $\epsilon\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\iota$.

² In Aegypto factum esse diximus, et eas vocales litteras nominum casaverunt. Demetrios de elocutione 11. M. Gerson, theologumenera grammatica, sive de laude dei per verba. Gutt. 1746. Bartholaeus in Mémoires de l'académie 1746 vol. 41. 459. Eodem in Revue des études gr. 1850 II 33.

³ Sillis vocalibus a litteris incipientibus ad Saturnum distribuit vocalium litterarum ordinem ab A ad Z Achilles Tates in Ar. phoen. p. 89 et Dionysii Thracis ille interposse apud Bekk. l. l. partemque mutant ordinem Flutarchus de ad apud Delphos p. 228^r et Joannes Lydas de mensuris 2, 3 et alii. cf. Hesiod. l. c.

hæc non plane abhorrent, quamquam *ἀστρονομὸς* *δυνάμει* revocant nobis Ptolemæus, qui in harm. III 9 rationes quasdam quas binarum stellarum locis intercedant, dicit *ἀστρονομὸς* *ἐνδεῶς*. quas tamen in c. 7 sequuntur eidem Nicomacho vindicare dubito. an ad Pythagoram hanc retulisse poterimus quicquid Plato in Timæo c. 8 statuerat de animæ mundanæ procreatione? et quæ causæ vel rationes linearum stellarum caelo tribuitur numerus $2^8 = 256$ nam in theologumene p. 47 si quid simile invenire tibi videris, ubi $2^4 + 2^3$ efficiere dicuntur symphoniarum numerum 35, alia est cogitatio, cum similes cubi inter se iunguntur; quæ autem ratione hic componitur numeri ternarii cubus cum planetarum numero multiplicato 4 - 79 ipse autem numerus ad quem efficiendum hæc conscriptæ sunt, cum XXXVI dies, hoc loco ut omnium perfectissimus (*τέλειος*) prædicatur, cum in Nicomachi arte arithmetica I 16 soli dicuntur perfecti, qui partium summam æquant (ut $1 + 2 + 3 = 6$ et similiter n. 28). agunt dubitationes minutæ illæ partes de quibus agitur sub finem capituli, et illud *ἀντιστοιχίας* vel; *ἀντιστοιχίας* *ἀστρονομίας*. et decanos quidem ad zodiaci partes, hexacosas ad horarum mensuras referri apparet. sequit igitur hic auctor lineam circuli vel peripheriam minutis partibus, quæ sive 28 fuisse putamus, sive 360 (quem numerum Aristides III 13 p. 152 nobis commendat et is qui Ptolemæi extrema capita supplevit III 14), rationes certe habemus et numeros a Germano assignatos. hæc igitur excerptorum pars quamvis propter quæ videntur illi auctori propter numerum 28 et tetractys illam sæpe mententem, aliis tamen senten-

tiis et considerationibus ab eo recedit, ac crescentibus interpretandi difficultatibus aliana inveniunt etiam in cap. 8. quaeritur ibi, cur mobilium tantum stellarum soni numerentur (septem), cur non caeli stelliferi ascriptus sit sonus (aetheris). ac percipitur dicitur omnino diversum esse stellarum sonum a reliquis. hoc etiam ultimum capituli verba refero, quibus antiqui sonum illum tanquam *ἀργυρον* omisisse dicuntur. permixtus enim et turbatus est sententiarum ordo. ubi autem emisso his quae sonum continentisli *de ἀργυρῷ νόστον* cum *αὐτὸ δὲ τῷ ἀναγκαστικῷ*, et illa *διότι* *de ἀέτι* cum *ἀδύνατον* *ἀργυρῷ*, — dicere auctorum facile intelligis videres illos caeli sonum ut *ἀργυρον* et nimis a reliquis diversum non curasse. hoc tamen c. 8 qui scribit, is affirmat esse caelo quoque sonum, qui sonet diapason ad sonum lenae, *ἵσχυς δὲ τοῦ αἰθέρος πρὸς τὴν θανάρον* = 1:2, et esse id proprium primorum sonorum rationi (et diapason sonis), quod nec plane pares illi sibi sint nec omnino diversi. sphaerae autem caeliferae qui sonum vindicat, is non consentit cum Nicomacho, ne cum auctore quidem excerpti 3. in ultimo quoque capite orationis perspicuitas desideratur. dicere videtur auctores, ut in tetrachordis singulis tria sint sonorum loca (ut sit aut hypate parhypate lichanus, aut trite paranete note), ita et in mundo et in planetarum ordine aliis locum constare principem, aliis medium, aliis extremum. et in mundo non minus quam in sonis aliis coniungi, alia separari. restans deinde ad tetractyn saepe in his libris haedetan qui scribit probat sententiam suam citato Platonis loco, quem in annotatione interpretatus sum. et quoniam quae de tetracty et

de eius summa 36 hic legitur redire video in theol. p. 47 Ast, tamen quod addita unitate omnia ad 36 diriguntur et hic potius numerus ludibris oratur, veror ne in cogitationibus versetur a Nicomacho aliena.

Excerpta autem haec esse nec propriis verbis Nicomachum loqui vides ex his illo, quae incipiunt capite 3. 4 al., ex infinitivis creationis obliquae c. 7 in. (cf. 1) et illo γρηγόρ c. 8. certius etiam vestigium scriptoris a Nicomacho diversi deprendit, ubi veteri stellarum ordini ad illius sententiam relato opponitur et *ἀπὸ τοῦ δαδ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἡμέτερου*, et ubi Nicomachi calumniam lapsam esse scriptor suspicatur (c. 3). Iam haec etiam quod repetimus nonnulla inter se discrepare, cum ne in illis quidem quae recentioris originis esse videntur omnia bene concinant. nam in 3 qui recentiorum planetarum ordinem constituit, septem annos admittit; cap. 8 qui scripsit, is octavum annum adiungit. ne eade stellifero vindictar in 7 cubus numeri 2, in c. 10 numerus 36. subvenisse igitur videmus unum vel plures, qui Nicomachi doctrinas transcriberent et ad unam sententiam redigerent. hi viri a numero XXVIII quo Germanicus annos confidere docebat, transisse videntur ad numerum XXXVI, qui tantum valebat in describendis et dividendis circulis. excerptori autem non ignota fuisse harmonicas Ptolemaei cum aliis e rebus concludimus¹, tam in c. 5 aperte scriptum legitimus, quod si recte in decem illis interpretande mentionem

1 Ad *ἡμετέρας* et *ἡμέτερος* c. 4 cf. Ptolemaei harm. 1.4; graves sonus ex *ἡμέτερος*, *ἡμέτερος* e capite poli dicitur c. 3 et Pt. II 10 10, ad *ἡμετέρος* *ἡμέτερος* c. 8 Iam supra comparavimus Pt. III 8 *ἡμετέρος* *ἡμέτερος*

fecit huius hominis astrologi, etiam binas illas minutas partes ($\frac{1}{60}$), quibus Sabarona a sphaera stellarum cotidie relinqui dicitur (c. 3) ad huius auctoritatem revocare coegit. Ptolemaeus enim quatuordecim numeros Babilonicos et tota partibus sexagenis divisam amaverit, norant quicumque eius calculos examinauerunt; apud Nicomachum eiusmodi nihil invenitur.

Querentibus autem nobis, quis Nicomachi reliquias in hanc formam redigisse potandus sit, auctoritates in mentem venit Iamblichi. hic enim cum theologumena et artem arithmeticae, alios etiam Nicomachi libros, quorum unum nos considerabimus, suo nomine inscriptos in publicum prodidisset, haec ita excerptisse et redigisse iam dñ putatus est. idemque in hoc repetendū opere verba illa quibus princeps auctor se dixisse aliquid vel dicturum indicat, forma non mutata in suos libros recipere potuit. ut in vita Pythagorica § 119 scripsit *de dyotatōi dyōtai, stōv napē potēteō; lēgontōv* (cf. Nicom. harm. T), et accotus est primū illum librum novus, qui fuit *de musica*, ita si cum Nicomacho scripsit *de apē napē lēgontēō; epōv ephōv* (c. 6), ad sua ille theologumena legentes non minus relegere potuit quam qui prior scripserat. ac si discordant horum excerptorum nonnulla inter se et contradicunt, ne hoc quidem assensum puto ab eo, qui de Hippasae pagantia et discordantia memoriae prodit. (c. supra p. 124.)

De rhythmicis metrisque si Nicomachus non disputavit in maiore illo de musica libro, in proprio volumine id fecisse putandus est. Bacchius enim II 10 rhythmum ab eo dictum esse ait temperum motum bene tempera-

vitam autem magistri cum Gerasimo quoque scripserit, fabulam, quae de Pythagora fabri malleo molente narratur quoque in Iamblichi Libro repetitur, ab initio in illic vita Pythagorica, non in harmonico manuali scriptam fuisse putaverim. Apollonii etiam Tyreni vitam cum scripseris condideris e loco Sidoni Apollinaria.¹

Manuale harmonices I. II edidit Meursius Lagd. Bat. 1698 (transiit etiam in Meursi opera omnia, vol. VI. Florentiae 1743). Melchiorius edidit Amstelred. 1692, Francogallice vertit Ruelle in *Annuaire de l'association pour l'encouragement des études grecques*. 1880 (et apud Baur 1881).

Continet autem verum manuale solum in codex, quem reliquis praestare pluralis locis videt:

R = Vat. 198

et qui ex eo transcriptus est N(sap. III C 3).

Duos Nicomachi libros se exhibere simulant:

M = Marciani VI 3 marginis f. 17 ca.

B = Bernensis

et qui videtur Marciani esse filius U(en. 322). nam qui ex ipso U sint transcripti, enumerare non oportet. ad excerpta emendanda magnopere pertinet N(sap. III 2). et p. 226. de Lagd. Voss. vide, quae universo Libro praemia.

¹ Sidon. Apoll. VII 7. Apollonii Pythagorici vitam non et Nicomachus scilicet e Philostrati, sed et Tachos Victorianus e Nicomachi scholis excerpit, quia incertis, vel.

NIKOMACHOT ΓΕΡΑΣΗNOT

ARMONIKON EΓΧΕΙΡΙΔION

ΤΗΛΟΓΡΕΤΘΕΝ ΕΞ ΤΗΟΓΓΤΟΤ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΛΑΔΑION.

κατάστασις χάρις καταστάσεως καὶ ποιότητος ἀποδείξεως
 δεικνύσθαι σοι κατ' ἐκδοράφην ἴσα ἔχει μίαν ἔχουσα
 αὐτὰ αὐτοῦ ἐγγραμίδος τε ἀποσπασμένης ἐκ βρε-
 χέως ταύτης ἐκαστομύσσει ἐπομαρτήσας ἐκ αὐτῆς τὴν ἐν
 ἑαυτῇ ἀρχαίαν καὶ πλὴτος λεγόμενον τε καὶ δι-
 δασκαμένον. ὁδὸν δὲ ἐκαστομύσσει αὐτὴν πάλιν
 σχοιῶς λεγόμενος καὶ τῆς ὁδομαρίας ἀνίσταται οὐκ
 συντάξας αὐτὴν μίαν καὶ ἀναβαστήσαν ἀναγνώστη
 καὶ αὐτὴν ταύτην καὶ πάλιν τὸ λεγόμενον οὐλο-
 γισμὸς ἀναβαστήσαν καὶ ἐν πλὴτος βιβλίον, καὶ δὲ
 τῆς ἀναβαστήσας ἀναβαστήσας, ἑαυτὴν δὲ ἀνίστα
 ἑαυτὴν ἀναβαστήσας. ἐν δὲ ἀρχῇ ἐκαστὴν πλὴτος
 ἀναβαστήσας ἑαυτὴν ἀναβαστήσας, ὁδὸν καὶ
 ἑαυτὴν ἀναβαστήσας σοι καὶ αὐτὴν ταύτην τῆς δι-
 δασκαλίας ἀναβαστήσας ἀρχῇ.

2. Καὶ τὴν δὲ τῆς ἀναβαστήσας, καὶ τε ἀναβαστήσας καὶ
 αὐτὴν ἀναβαστήσας, καὶ τὴν ἀναβαστήσας.

β. Τῆς ἀναβαστήσας ἀναβαστήσας αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Πυθαγορε-
 αῖου ἀναβαστήσας δὲ ἑαυτὴν ἀναβαστήσας αὐτὴν
 ἀναβαστήσας καὶ τὸ μὴ ἀναβαστήσας αὐτὴν ἀναβαστήσας, τὸ δὲ
 ἀναβαστήσας ἀπὸ τῆς ἀναβαστήσας ἀναβαστήσας τῆς
 ἀναβαστήσας ἀναβαστήσας. τὸ μὴ γὰρ ἀναβαστήσας τὸ
 ἀναβαστήσας καὶ ἀπὸ ἀναβαστήσας ἀναβαστήσας καὶ ἀναβαστήσας
 ἀναβαστήσας τὴν δὲ ἀναβαστήσας ἀναβαστήσας ἀναβαστήσας
 ἀναβαστήσας ἀναβαστήσας ἀναβαστήσας ἀναβαστήσας ἀναβαστήσας

1 δὲ, ἑαυτὴν, ἑαυτὴν, ἑαυτὴν, ἑαυτὴν, ἑαυτὴν. 4 ἀναβαστήσας MB, ἀνα-
 βαστήσας B. 5 ἀναβαστήσας B, ἀναβαστήσας M. 6 ἀναβαστήσας B, ἀνα-
 βαστήσας M. 7 ἀναβαστήσας MB, ἀναβαστήσας B. 8 ἀναβαστήσας B, ἀνα-
 βαστήσας M. 9 ἀναβαστήσας M. 10 ἀναβαστήσας M. 11 ἀναβαστήσας B, ἀνα-
 βαστήσας B. 12 ἀναβαστήσας B, ἀναβαστήσας B. 13 ἀναβαστήσας B, ἀνα-
 βαστήσας B. 14 ἀναβαστήσας B, ἀναβαστήσας B.

ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥ ΓΕΡΑΣΗΝΟΥ

*ἀρρονωθέν ὑψηλοφίλιον ἐπαγορευθὲν ἢ
ἐπαγόμεν κατὰ τὸ μέλειον.*

1 Ὅτι τὸ βιβλίον ὑψηλοφίλιον ἵσται ἐκείνητος τῆς ἀρρονωθῆς
συναρμολογίας.

α. Εἰ καὶ πολλοὺς καθ' ἑαυτὸν καὶ διευκατέ-
ληκτος εἶσι συναρμολογησάμενοι ἐπαγορεύματα ὁ κατὰ αὐτὸν ἐν
ταῖς ἀρρονωτικαῖς στοιχειώσεσιν διαστηγόμενος τε καὶ ἀγόμενος
— ἰσχυρὸν λόγος, ἐνὶ τῇ εἰλικρίνῃ τῆς ἐδωκευμένης
ἀκαταστάσεως καὶ συνεκτικῆς οὗτοι ἀναγνώστῃ καὶ λόγον
προσέτι καὶ διανοῇ διανεσθὲς αἴμῃ τῇ κατὰ τοῦτον
ἐκβαλλόμεναι διδασκαλίῃ μετὰ τῆς προσχευόμενης παρη-
γορῆς σχεδόντι μάλιστα καὶ ἀκαταστάσεσιν θεωρήσε-
ται καὶ καὶ συλλογισμῶς, — πόθεν ἄρα ἐπαγο-
ρεύσειεν ἐνὶ καὶ (p. 3) ἀποδείξῃ αὐτὸ γὰρ μέλειον, ὅ-
πως καὶ ἀρρονωτικῆς γινώσκων, αὐτὸ αὐτὸ φέρεται

1 Εἰς τὴν h. B., ἀρρονωτικῆς παραγωγῆς ἀρρονωτικῆς B,
αὐτὸ B. 2 ἀρρονωτικῆς M. Ἀρρονωτικῆς, ἀρρονωτικῆς ἀρρονωτικῆς B.

3 Εἰς τὴν ἀρρονωτικῆς ἀρρονωτικῆς αὐτὸν B; ἀρρονωτικῆς ἀρρονωτικῆς ἀρρονωτικῆς N.
αὐτὸ ἀρρονωτικῆς B, 4 ἀρρονωτικῆς ἀρρονωτικῆς B, ἀρρονωτικῆς M, αὐτὸ ἀρρονωτικῆς B.
11 ἀρρονωτικῆς B, ἀρρονωτικῆς B. 12 ἀρρονωτικῆς B, ἀρρονωτικῆς M. B.

13 ἀρρονωτικῆς ἀρρονωτικῆς M. 14 ἀρρονωτικῆς B, ἀρρονωτικῆς B.

καρπύων γὰρ τῶν ποταμῶν καὶ ποταμῶν ἀποδιδόντων
 δεικνύου σοι κατ' ἐπιδορυμῶν· ἵνα ἕκαστος μὲν ἔχωνται
 αὐτοὶ σίτου καὶ ὀρυζιού· τοῖς δὲ ποταμοῖς τῇ ἀρε-
 γῇ τῶν ἐκστρατευομένων ἐκταραχόντων· ἢ αὐτοὶ αὖτε ἐν
 ἰσότητι καρπύων κατὰ πλῆθος λιγυμένων τοῖς καὶ δι-
 δασταμένοις. ὅθεν δὲ ἐκστρατεύοντων αὐτοὺς πόλις
 ἐγγύς λαβόμενος καὶ τῆς ἐδοκευίας ἀνάγκησιν ἔχειν
 συντόμῳ καὶ σοι μάλιστα καὶ ἀναμφισβήτητον εἰσαγαγῆναι
 παρ' αὐτῶν τοῦτον καὶ πλεονεξίαν τὸ λεγόμενον συνδι-
 γασθῆναι ἐκστρατεύοντων καὶ ἐν πλείοσι βασιλείας, καὶ διὰ τοῦ
 τῆς ἀρετῆς ἀρετῆς ἀκαμψίας, ἵνα ἂν διόγῃται
 ἑκάς πικρὰν ἀμύνην, τὴν δὲ ἀρετὴν ἐκείνην καθεὶν
 ποιήσεται ἴσους ἵνα κατεκλονθήσονται, ὅθεν καὶ
 ἵνα ἐκστρατεύῃ σοι παρ' αὐτοὺς τοῦτον τῆς τῆς δι-
 δασταλίας ἐκστρατεύον ἀρετῆς.

15

2. Παρ' αὐτῶν δὲ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκστρατεύοντος καὶ
 τοῦ ποταμοῦ, καὶ αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

β. Τῆς ἐκστρατεύοντος ἀρετῆς καὶ ἐκείνου τοῦ ποταμοῦ
 καὶ διδασταλίας δὲ ἵνα ἔχωνται ἐκ τῶν γένων αὐτῶν
 ἐκστρατεύον καὶ ἐκ μὲν ποταμῶν ἰσότης ἀνέμῳ, τὸ δὲ ἐκ
 διδασταλίας ἀπὸ αὐτῶν ἰσότης ἀνέμῳ τῶν
 αὐτῶν ποταμῶν. τὸ μὲν γὰρ διδασταλίας τὸ
 ἐκστρατεύον καὶ ἐκείνου ποταμῶν ἐκστρατεύον καὶ διόγῃται
 ποταμῶν τῆς ἐκστρατεύοντος μάλιστα ποταμῶν ἐκστρατεύ-
 οντος ἀνέμῳ τῶν αὐτῶν καὶ τοῖς μεγάλῳ τῶν αὐτῶν

1 ἀν. ἐκστ. MB, ἐκστ. ἐκστ. E. 2 ἐκστρατεύοντος MB, ἐκστρα-
 τεύοντος B. 3 αὐτῶν EB, αὐτῶν M. 4 ἐκστρατεύοντος EB,
 ἐκστρατεύοντος M. 5 ἐκστ. MB, ἐκστ. E. 6 ἵσους BB,
 ἵσους ἐκστ. M. 7 ἐκστρατεύοντος M. 8 ἐκστ. E. 9 γένων
 ἐκστ. B. 10 ἐκστ. B, ἐκστ. MB.

καθ' (p. 4) ἑκαστον φθόγγον διασφραγίσαν καὶ δι-
 εσπάρ, ὅπως κατὰ ταμίαν καὶ εὖ καὶ ἱκανοῦς τὸν
 τῆς φωνῆς μορφὴν ἀλλήλοις παρακαμίναν, εὐχαρίστησαν
 τε καὶ εὐδαιμονώσαν καὶ κατωτάως μὴ συνεσφραγίσαντι.
 τὸ γὰρ ἑρθεῖν τοιοῦτόν ἐστι τὸ πάντως ἁρπαῖν τοὺς
 διασφράσσας τοὺς φθόγγους, ἡλικὸν ἑκαστος μεγέθους
 μετέχει. εἰ γὰρ μὴ οὕτως τις γράφοι σίγαφ, οὐδαμὶ ἦδεν
 λέγεται ἀλλὰ λέγειν. τὸ δὲ ἑκαστον τὸ συνεχὲς, καθ' ὃ
 ἁρπάζοντι τε ἀλλήλοις καὶ διαγονώσκοντι, σὺνδριάν
 οὐκόντας ἀνάγκην ἁρπαῖν τῆς τὸν φθόγγον τίσεως
 καὶ διασφραγίσαντες ἀπ' ἀλλήλων κοινοῦσθαι, ἀλλὰ εἰρον-
 τες τὸν λόγον ἕως τῆς τοῦ φραζομένου τελειώσεως.
 εἰ γὰρ τις ἢ διαλογίζοντις ἢ διαμνημονεύων τις ἢ
 ἀπαγορεύωντος γε ἡδὲ μετὰ καθ' ἑκαστον φθό-
 γγον κοινὰ τὸ μεγέθη, διαστάντων καὶ μεταβάλλαν τὴν
 φωνὴν ἀπ' ἑλλεν εἰς ἄλλον, οὐδαμὶ λέγειν ὃ τοιοῦτος
 οὐδὲ ἀπαγορεύων ἀλλὰ μεταδίδων λέγειται. διαφορὰς
 δὲ ἁρπαζόντος τῆς διθυράλλου φωνῆς, δέοι σιγῆτος καὶ
 τόπου, οὗς ἑκατέρω κατέχει διασφράγις, φέροντο εἶναι.
 καὶ τὸν μὲν τῆς συνεχοῦς πάλιν ἀέριστον φέσαι τῷ
 μεγέθει ἐκείνῳ, ἀπ' οὗ δὲ ἀρξήται ὃ λαλῶν μέγας
 δὲ κατέχειται, τὸ σιγῆτον πάλιν λαμβάνοντα, ταυτίσαι
 τὸν ἀπὸ τῆς πρώτης λαλῆς μέγας ἰσχύοντος συνεσθῆ,
 ὅπως τὸ πάλιν (p. 5) αὐτοῦ ἀπ' ἡμῶν ἐκείνῳ τὸν
 αὐτὸν τῆς διασφραγιστικῆς οὐδαμὶ ἀπ' ἡμῶν, ἀλλὰ φέρονται,

1 διασφραγίσαν RB, διασφράσσας M.	2 εὐχαρίστησαν
απ B.	7 μετέχει corr. B, ἐκείνῳ E.
10 ἀπαγορεύωντος τινός B, ἀπαγορεύωντός τινος B, ἀπαγορεύ-
οντός απ M.	12 τοῦ απ B.
13 εἶλον HB, εἶλον B.	17 μετέχει B.
18 ἀπ B, οὐδ M.B.	οὐδ απ, M ¹ .
διὰ RB, διὰ M.	ἀπ B, τοῦ ἀπ B. MB.
21 αὐτὸν B. MB, αὐτ B.	22 πάλιν B,
φρονέοντος MB.	

δοξάζοντον καὶ αὐτὸς ἐστὶ διαγορεύων διαγγεμένον· ἀρχὴν γὰρ γὰρ αὐτὸς τὸ πρῶτον διαικτίον εἶναι, τέλος δὲ τὸ ἔσχατον φωνητικόν. ταῦτα γὰρ ἀρχόμεθα συν-
αίρειν καὶ συναρτῆν τῶν φθόγγων τὰ μεγέθη καὶ τὰς
πρὸς ἀλλήλους ἀποκλίσεις, ὅταν ᾖν ἀκρίτως ἥται ἡ
ἀκροῦ διαγγεῖν φωνή, δυνατὸς ὅστις ἀμειψόμενος
φωνῆς καὶ μέγεθός ἥται αὐθιγῆς ἐν τῇ φωνῇ συντελει-
σθαι λεκτικόντας ἐν τῷ αὐτοῦ. καὶ ἡ λέγου ἔχον
κῆρ τὰς ζυγαρὰς ἐστὶ τὰς σάματα ζυγιστὰς βάρους
ἐμφαντοῦ, ὅπως ἡ πύργος ἡ τοιαύτη· ἔσχατ' ἀλλ' ὅταν
καὶ ἐκτείνεσθαι τὴν τοιαύτην ἥδ' ἑαυτῇ ἀρχὴν καὶ
ἐμφανέτω, τότε τῆς ζυγαρῆς ἀκρίτως φωνὴν τῇ
πρώτῃν ἰσοδορεῖν ἰσάχων. αὐτὸς καὶ κατὰ βραχὺ
τῆς αὐτῆς τῇ φωνῇ ἀμειψόμενος ἐστὶ τὸ μέγεθος
αὐθιγόμενος τὸ πρῶτοντος ἀκροῦ αὐθιγῆς ἀρχὴν τοῦ
τῆς ἐσχατοῦ φωνῆς εἴπου ποιεῖσθαι. τέλος δὲ αὐτὸς
αὐτὸς ἡ ἀκροῦ ἀρῆμ, ἀλλ' ἡ ἀμειψόμενος φωνή. ἐφ' ὅταν
γὰρ ἐκτείνεσθαι ἐν' ἐμφαντοῦ καὶ ἐσχατοῦ ἀποκρίσθαι,
μέγεθος αὐτὸς τὸ τελευταῖον πῶς τοῦ τῆς τοιαύτης
φωνῆς εἴπου ἀρῆμεν. μέγεθος δ' ἥται διαγορεῖν το-
νόν, αὐτὸς ἐστὶ τῆς ἀκρίτως ἥται φωνῆς αὐτὸς ἐστὶ τῆς
τῆς ἀκρίτως ἐκτείνεσθαι καὶ καὶ ἀκρίτως καὶ ἀκρί-
(γ. Γ) αὐτὸς ποιεῖσθαι τὴν λέγου κατὰ μέγεθος τῆς
ἥται φωνῆς συντελειώμενος ἰσοδορεῖσθαι δ' ἐστὶ τοῦ
πρῶτοντος τῇ ἐν ταύτης διαγορεῖν, ὅταν μὴ ἀποκρίσθαι
αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῇ ἀκρίτως.

1 ἀρχόμενος H. 2 ἀλλήλους H. 3 ἀφαντοῦ H. 14 τῇ
αὐτ. M. 21 ἀκρίτως H. ἥται H. B, ἥται M. τῇ
αὐτ. M. καὶ γὰρ αὐτὸς αὐτὸς φωνῆς M².

2. Ότι ὁ κριτὴς δὲ ἀποδίδωκε μισοῦσιν κατὰ τοὺς κλίμακους
 θεωρητικῶς κατὰ μέγεθος δ' ἰσότητος ὁ κατ' ἑμὲν.

γ. Τὰ μὲν οὖν δώματα τῶν θεόγγων ἀπὸ τοῦ
 κατ' εὐραίων ἰσότητος ἰσότης δὲστέγων καὶ τὴν γῆν
 περικατακλύδοντες τοῦτον ἀναρπάζουσι. πάντα γάρ τὰ
 φοβεύμεθα φανὶ σώματα καθυπαίξαντες πνοῶς καὶ
 φήσιν περιτομήνους ἑτέροις ἀνεγκλίως ποιεῖν μεγέθει
 καὶ φωνῇ τῶν παραλλογμένων ἀλλήλων ἦτοι παρὰ
 τοὺς ἰσότητος θύμους ἢ παρὰ τὰς ἰσότης τοῦτον ἦ
 παρὰ τὰς ἰσότης, ἐν αἷς ἡ δούλου φήσιν συντελεῖται,
 εὐνομενιστῶν ἢ τοῦτον δὲστέγων ἰσότητος ἰσότητος.
 αὐτὸς γὰρ αἷται διαπορεῖν τῶνδ' ἑτέροις κατὰ τοὺς
 κλίμακους μεγέθει καὶ τῶν καὶ εὐνο δὲστέγων
 ἀλλήλων καὶ διὰ τοῦ αἵματος ἀναρπάζοντες δὲστέγων
 καὶ δὲστέγων φησίνουσι. ἑτέροις γὰρ καὶ τοῦ δὲστέγων
 δώματα τῶνδ' ἑτέροις εὐνο δὲστέγων ἀναρπάζοντες
 καὶ διὰ τοῦ, κατ' ὅ καὶ τοῦ καὶ αἵματος ἀναρπα-
 ζοντες. ἀλλ' ἀπὸ μὲν τοῦ ἀναρπάζοντες ἀναρπάζοντες
 ἀναρπάζοντες δὲστέγων ἑτέροις ἑτέροις δὲστέγων ἐν τῷ διὰ
 τοῦ θεόγγων ἰσότης ἰσότης, ἑτέροις γὰρ ἐν δὲσ-
 τέγων, ἀπὸ δὲ τοῦ αἵματος κατὰ τοῦ πόντου καὶ
 ἀναρπάζοντες ἀναρπάζοντες τῶν καὶ γὰρ εὐνο ἐν
 κατὰ τοῦ (p. 7). ἀπὸ δὲ τοῦ κατ' ἰσότητος τοῦ μὲν

3 ἰσότητος B, καὶ τὴν αἷται. 4 ἀναρπάζοντες B.
 5 κατ' ἑμὲν. 6B. 7 μεγέθει καὶ φωνῇ εὐνο B, μ καὶ
 εὐνο φωνῇ εὐνο B, μ καὶ εὐνο φωνῇ καὶ εὐνο B, μ καὶ
 ε μ καὶ εὐνο αἷται. Neap. III C 3 f. 3, μ. καὶ τῶν καὶ
 αἷται. Neap. I 1 p. 244. 8 ἀλλήλων παραλλογ-
 μένων αἷται. Neap. 9 εὐνο B, θεόγγων B. 10 ἀναρ-
 πάζοντες B. 11 ἀναρπάζοντες B. 12 εὐνο B, εὐνο B.
 13 εὐνο εὐνο B. 14 εὐνο εὐνο B. 15 εὐνο B. 16 κατὰ
 τοῦ αἷται. (αἷται αἷται B, II), κατὰ τοῦ B.

ἑρμαιοὺς ἀπλοτῇ τῶν· τῶν δὲ μόνον τὰ καὶ ταυτο-
 ταν κατὰ μέγεθος φθόγγον ἀκασσάντων. διόσθημα δὲ
 ἰδὼν ποῖον (p. 8) ἀπὸ βαρύτερος εἰς ἑστῆτα ἢ ἀπὸ-
 καλὸν εἰσθημα δὲ πλεονεξὶς ἰσὺς διασπασμένων ἀν-
 . θρώπων.] πολλοὶ μὲν οὖν πλεῖντος ἢ πτωχέματος εἰς
 τὸν αἶμα δέξω ἑκαστόντος καὶ κατὰ πολλὰ μέγε-
 πλεῖντος αὐτοῦ μεγάλῃ ἀποσταθεῖν φωνῇ, δίδου
 δὲ μικρὴν, καὶ ἑρμαιοὶ μὲν λείαν, ἀναμείων δὲ τρα-
 χέων, καὶ βαρύτερος μὲν ἰσχυρότερος βαρύτερ, τυχῶν δὲ
 . ἑστῆτα. ἀνασταθεῖν δὲ ἀνασταθεῖς τὰ ἀνασταθεῖς
 ἔργων εἶναι αἰσλὸς σάλαγγας σάλαγγας ἰσχυρότερος
 καὶ τὰ ἑρμαιοὶ τοῖς ἀνασταθεῖς κατὰ λόγῳ σπῆλαι τοῖς
 παρασταθεῖς. μὲν δ' αὖτε καὶ εἶναι καὶ καὶ
 . ἑρμαιοὶ τὰ τὴν μόνοντα φαίνεσθαι, ἢ δὲ καὶ φα-
 . ἑρμαιοὶ καὶ αὐτοῖς αἰσλὸς, αὐτοῖς δ' αἰσλὸς ἀνασταθεῖς,
 . ἢ τὰ ἑρμαιοὶ τὸν ἀνασταθεῖς καὶ τοῖς πλεονεξίαις μὲν
 τὸν φαίνεσθαι, ἢ καὶ αὐτοῖς ὁ λόγος ἀνασταθεῖς. τὸν μὲν
 γὰρ ἀνασταθεῖς αἰσλὸς αἰσλὸς καὶ αἰσλὸς αἰσλὸς
 μὲν καὶ ἑρμαιοὺς φθόγγους ἀνασταθεῖς, αἰ δ'
 . ἀνασταθεῖς κατὰ αἰσλὸς καὶ βαρύτερος. μεταστῆ-
 αὐτος γὰρ τὸν κατὰ τὸν πλεονεξίαις, ἀπὸ τῆς αἰσλὸς
 γὰρ ἀνασταθεῖς αἰσλὸς μὲν τυχῶν τὸν αὐτοῖς ἑρ-
 μαιοὺς καὶ πολλοῦ τὸν κατὰ αἰσλὸς ἀνασταθεῖς
 . ἀνασταθεῖς ἀνασταθεῖς ἀνασταθεῖς ἀνασταθεῖς ἀνασταθεῖς
 . τὸν ἀνασταθεῖς αἰσλὸς, αἰ δὲ ἑρμαιοὶ καὶ ἀνασταθεῖς κατ'

φθόγγος καὶ αἰσλὸς p. 110. in M haec articuli compri-
 muntur, fortasse non oportet.

3 ἑρμαιοὶ H. 4 αἰσλὸς H, αἰσλὸς H. 5 ἀνασταθεῖς δὲ H. 11 ἑρμαιοὶ H, ἑρμαιοὶ H. 12 καὶ H, αἰσλὸς H. 13 αἰσλὸς H, αἰσλὸς H. 14 καὶ H, αἰσλὸς H. 15 αἰσλὸς H. 16 αἰσλὸς H. 17 αἰσλὸς H, αἰσλὸς H. 18 αἰσλὸς H, αἰσλὸς H. 19 αἰσλὸς H, αἰσλὸς H. 20 αἰσλὸς H, αἰσλὸς H. 21 αἰσλὸς H, αἰσλὸς H. 22 αἰσλὸς H, αἰσλὸς H. 23 αἰσλὸς H, αἰσλὸς H. 24 αἰσλὸς H, αἰσλὸς H.

αἰδέας τῆς ταπεινότητος ἐπιδόμας. ἀνέκδοτος δὲ τὸν ἑρ-
 σινοῦσιν αὖ μάλιστα (γ. 5) καλεώμενος καὶ τὸ μάλιστα
 μέγας νοθεύει καὶ ἑλάνει. αἱ γὰρ πολλαὶ [λαμπροτέρου]
 παρονομασίαι τὸ πρῶτον εἰσάγουσιν εἰς τὸν πρῶτον εἰς καὶ
 διαμεγάρτους αὐτὸν πλεῖστον καὶ κινεῖ, καὶ βαρὺς ὄντως α
 ὁ ἐπιδόμας γίνεται. λαμπροτέρου δὲ ἑκαστὸν τὸ μέλλον
 καὶ τὸ ἥτις κατὰ πλεονότητα συμβαίνει, ἦν ἑκατο-
 νταίως αὐτὸ καὶ ἀνέκδοτος ὃ μέγας τοῖς καὶ καὶ ὃ
 βαρύνεται διαμεγάρτους ἀνέκδοτος. διὰ δὲ τοῦτο
 εἰσάγουσιν, ὅτι ἑκατοῖς πλείονα ἀνέκδοτος τὸν πρῶτον
 τῆς γὰρ αἰδέας εἰς καὶ εἰς ἑκατοῖς εἰς καὶ.

δ. Τοῖς ἐξ ἑκατοῖς λέγει τῆς ὁδοῦ ὁ ἑκατοῖς ἀνέκδοτος
 ὅτι καὶ αὐτὸν ἀνέκδοτος ἀνέκδοτος.

ε. ἑκατοῖς δὲ πλεονέκτητος — ὅτι καὶ αὐτὸν ἀνέ-
 κδοτος ὁ μέγας ἐπιδόμας πρὸς ἑκατοῖς τὸν ἑκατοῖς ὁ αὐ-
 τὸς ἀνέκδοτος ἀνέκδοτος ἀνέκδοτος ἀνέκδοτος ἀνέκδοτος
 διὰ πλεονέκτητος ἀνέκδοτος, πρὸς αὐτὸν τὸν ἑκατοῖς καὶ
 πρὸς τῆς ὁδοῦ, ἀνέκδοτος δὲ ἑκατοῖς ἀνέκδοτος
 ἑκατοῖς καὶ τὸν ἑκατοῖς αὐτὸν ἀνέκδοτος τὸν ἀνέκδοτος
 ἀνέκδοτος ἀνέκδοτος ἀνέκδοτος ἀνέκδοτος ἀνέκδοτος
 ἀνέκδοτος τὸν ἀνέκδοτος ἑκατοῖς λέγει, ὅτι αὐτὸν ἀνέκδοτος
 ἀνέκδοτος ἀνέκδοτος ἀνέκδοτος ἀνέκδοτος, — ἀνέκδοτος

ὁ καλεώμενος αὖ 154, α. 155, α. ὁ ἑκατοῖς αὖ καλεώ-
 μενος ἐπιδόμας αὖ γὰρ M¹, τῆς H¹ M¹, λαμπρο-
 τέρου M¹, λαμπροτέρου U, λαμπροτέρου R. διὰ Nic-
 machum nam si longo curru debilitatus minimeque idoneus
 ὅστις αὐτὸς αὐτὸν καλεῖται καὶ... ὁ γὰρ M¹, ὁ R.
 ὁ αὐτὸς H¹, αὐτὸς R. καὶ αὐτὸς αὐτὸς H¹. ὁ δὲ αὐτὸς
 αὖ libb., ἀνέκδοτος καὶ. 16 αἰδέας R, ὁ γὰρ M¹. αὐτὸς
 αὐτὸς αὖ M¹. ἀνέκδοτος M. 17 ἀνέκδοτος M. 18 ὁ
 αὖ R. 19 ἑκατοῖς M¹. 20 ἀνέκδοτος R in ras.

ὁμοῖον τῷ φθόγγῳ μεταξὺ μίτης καὶ παραμύτης
 ὁμοῖος καὶ ὁμοῖος δὲ μὲν τῆς μίτης διὰ τὸν
 αὐτὸν δὲ τῆς παραμύτης ἑκατόν. ὡς τὴν μὲν προ-
 τέρην ἐν τῇ ἀναρχίᾳ παραμύτην οὐκ ἔστιν ἐν
 αὐτῇ ὁμοῖος καλεῖσθαι τε καὶ οὐδὲν ἕτερον καλεῖσθαι, τῆς
 δὲ παραμύτης (p. 10) ὁμοῖον μὲν δὲ τῆς ὁμοῖος
 ὁμοῖον, ἀναρχίᾳ δὲ πρὸς αὐτὴν τῆς δὲ ὁμοῖος
 ἀναρχίᾳ, ὡς καὶ ἡ δὲ ὁμοῖος μίτης πρὸς τὴν ὁμο-
 ῖον αὐτήν. ὁ δὲ μεταξὺ ἀναρχίᾳ τῶνος μίτης τε
 α καὶ παραμύτης, ἀναρχίᾳ δὲ αὐτῇ τῆς ἀναρχίᾳ
 παραμύτης, ἀναρχίᾳ δὲ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ, αὐτῇ
 πρὸς τῇ ὁμοῖος ἀναρχίᾳ, αὐτῇ πρὸς τῇ ὁμοῖος
 ἀναρχίᾳ, τῆς δὲ αὐτῇ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ,
 αὐτῇ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ αὐτῇ τε καὶ ἀναρχίᾳ
 α ὁμοῖος καὶ καὶ ἀναρχίᾳ τῶνος. ὡς καὶ ὁ
 τῆς δὲ αὐτῇ ἀναρχίᾳ ὁμοῖος ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ
 ἀναρχίᾳ τε ἀναρχίᾳ καὶ ἀναρχίᾳ ὁμοῖος ἀναρχίᾳ.

δ. Πᾶς αὖ ἀναρχίᾳ τῶνος φθόγγῳ λέγει ὁμοῖος.

ε. Τῆς δὲ κατ' ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ αὐτῇ ὡς δὲ
 α ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ὡς δὲ αὐτῇ καὶ ἡ
 κατ' ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ δὲ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ καὶ
 ὁ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ
 ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ
 ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ
 ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ ἀναρχίᾳ

α κατὰ B κατὰ B. α τῇ MB, ατὰ B, ατὰ B.
 δ τῇ ατὰ MB. α τῇ ατὰ B. 10 δὲ ατὰ B. 11 τῇ
 ατὰ MB. 12 ἀναρχίᾳ B. 14 ἀναρχίᾳ B (ατὰ ατὰ).
 ἀναρχίᾳ MB, ἀναρχίᾳ ατὰ B. 16 τῇ B, ατὰ B.
 ατὰ B. 17 ἀναρχίᾳ MB, ἀναρχίᾳ B. 21 δ ατὰ B.
 ατὰ ἀναρχίᾳ B (ατὰ B). 24 ἀναρχίᾳ B, ἀναρχίᾳ
 ἀναρχίᾳ MB.

ἢ διὰ πᾶσιν εὐόχημα φέλλοις τοῦ διὰ πᾶσι καὶ διὰ
 πᾶσι τοῖς ἐν οὐρανῷ, ὡς ὁ διὰ πᾶσι λέγων ἡμε-
 λίων τε καὶ ἀνθρώπων, εἰς δὲ δόξα καὶ δόξα Ἡ, ἢ ἀνα-
 στροφή τοῦ διὰ πᾶσι καὶ διὰ πᾶσι, ὡς τὸ δι-
 πλόσις ἀνθρώπων τε (p. 13) καὶ ἡμελίων, εἰς δὲ δόξα
 ἡμελίων ἢ ἐν τοῖς τοῖς. τοῖς δὲ καὶ τῶν γῆρας
 καὶ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ ἡμελίων καὶ βασιλείας πρὸς
 οὐρανὸν τὸν τῶν ἀνθρώπων λέγων, περὶ τῶν ἀνθρώπων
 τῶν μὲν τῶν γῆρας καὶ ἀνθρώπων τῶν ἐν τοῖς ἡμε-
 λίων πᾶσι τοῖς ἐν τῶν ἀνθρώπων βασιλείας, ἐν
 γῆρας καὶ ἀνθρώπων, τῶν δὲ πᾶσι ἀνθρώπων ἀνθρώπων
 τοῖς βασιλείας ἐν τῶν καλλίστων ἀνθρώπων ἀνθρώπων
 ἀνθρώπων. ἀνθρώπων τε τοῖς γῆρας καὶ εἰς
 ἀνθρώπων γῆρας ἐν πᾶσι ἡμελίων τῶν πᾶσι
 ἡμελίων ἡμελίων, ἀνθρώπων τε πᾶσι καὶ οὐρανῷ καὶ
 ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων καὶ τὸ πᾶσι
 ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἐν πᾶσι καὶ ἀνθρώπων
 ἀνθρώπων τῶν δι' ἀνθρώπων ἀνθρώπων. ἀνθρώπων δὲ
 ἀνθρώπων μὲν τῶν καὶ ἢ ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων
 γῆρας, πᾶσι δὲ τῶν τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων
 ἀνθρώπων, ἀνθρώπων δὲ τῶν τῶν ἀνθρώπων, ἀνθρώπων δὲ τῶν
 ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπων τὸ ἀνθρώπων γῆρας
 ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων τῶν ἀνθρώπων
 ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων
 ἀνθρώπων καὶ τῶν τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων.

1 πᾶσι φέλλοις οὐρανῷ ἡμελίων, ὡς ἀνθρώπων πᾶσι λέγων.
 2 πᾶσι, M.B. 3 ἀνθρώπων B. 4 ἀνθρώπων B. 5 ἀνθρώπων B.
 6 ἀνθρώπων, καὶ οὐρανῷ ἀνθρώπων ἐν ἀνθρώπων, πᾶσι
 ἐν ἀνθρώπων πᾶσι ἡμελίων. 7 ἀνθρώπων B. 8 τῶν α. 2.
 9 ἀνθρώπων, 1 τῶν α. M.B. 10 ἀνθρώπων M.B. 11 πᾶσι
 α. M. 12 ἀνθρώπων M.

7. Πάλι τῆς κατὰ τὸ δεύτερον γένος διακρίσεως τοῦ διὰ πάλιν.

Ζ. Τὴν δὲ ἀρξάντων ἀνάγκη κατὰ (γ. 14) γυναιξὶ ἀπὸ τοῦ βαρυτάτου διὰ τὸ ὀλίγονται κατὰ τοῦτο τὸ δια-
κριτικὸν γένος εὐδαίῃ εἰσέσται. (τὸ γὰρ γραμματικὸν
καὶ διακριτικὸν γένος αὐτῆς ποτε διὰ τοῦτον διακρί-
νεται διὰ ὅτι καὶ διὰ τῆς αὐτῆς.) ἀλλὰ τὸ γὰρ διακριτικὸν
τοῦτο γένος τοῖς βαρύνουσιν καὶ τοῖς ἀρξάνουσιν κοινάταις
αὐτῆς γυναιξὶς ἔχειν φαίνεται· ἡμετέρας, αἵα τέρας,
αἵα τέρας. καὶ κοινάταις διὰ τοῦτον εὐδαίῃ εἰσέσται διὰ
τοῦτον καὶ τοῦ λιγυρίνου ἡμετέρας. αἵα ἀρξάν-
των ἀλλὰ τέρας κοινάταις τοῦ μεταβιβασθέντος ἢ
διὰ πάλιν γίνεται, εὐδαίῃ ἀπὸ τῶν καὶ ἡμετέρας
ἐκείνων. αἵα ἔχειν τοῖς ἡμετέρας καὶ τέρας καὶ
τέρας, ἀλλὰ διὰ τοῦτον κοινάταις ἀλλὰ ἐκείνων.
αἵα διὰ μὴν τῇ ἀρξάνουσιν τῇ ἀρξάνουσιν αὐτῆς διὰ
τοῦ βαρυτάτου τοῖς διὰ ἀλλήλων κοινάταις τὴν διὰ
κοινάταις ἀλλήλων διὰ τὸν σαρκατικὸν, τοῦ ἡμετέρας
κατὰ μεταβίβασιν τὴν τὸ ἀρξάνειν καὶ τὴν μόνον καὶ τὴν
αὐτῆς γένος μεταβιβασθέντος κατὰ τὸ κοινάταις.
διὰ δὲ ἀρξάνουσιν τῇ ἀρξάνουσιν, ἔχει κατὰ σαρκατικὸν
συνέσταται ἀρξάνουσιν κοινάταις τὴν καὶ πάλιν ἀρξάνειν,
ἢ κατὰ διὰ τὴν διὰ κοινάταις ἀρξάνουσιν πάλιν κοινάταις
αὐτῆς ἀλλήλων, ἀπὸ τῆς βαρυτάτης ἢ ἀρξάνουσιν ἀρ-
ξάνειν, αἵα τοῖς διὰ ἀλλήλων πάλιν πάλιν ἀρξάνουσιν
τὴν διὰ πάλιν σαρκατικὸν ἀλλήλων, τοῦ ἡμετέρας.

8 ὅτι καὶ καὶ, αἵα καὶ καὶ. 9 αὐτὸ καὶ α. β. 10 ἀρξάν-
των, καὶ καὶ, ἀρξάνουσιν. 11 ἀρξάνουσιν. 12 αὐτὸ καὶ γ.
αἵα καὶ καὶ καὶ, αὐτὸ καὶ γ. αἵα καὶ καὶ. 13 αὐτὸ καὶ γ. αἵα
καὶ καὶ. 14 αἵα καὶ καὶ. 15 αἵα καὶ καὶ. 16 αἵα καὶ καὶ.
17 αἵα καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ. 18 αἵα καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ.
19 αἵα καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ. 20 αἵα καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ.
21 αἵα καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ. 22 αἵα καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ.
23 αἵα καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ.

αὐτὸν προσβιβάζει εἰς τὴν τέλειαν γῆρας μεταβαλλόμενος, πρῶτον διενέδων τῶν τε κινήσεων.

(γ. 15) Ε. Ἐξήκοντος τὸν δὲ Τυαίρ ἀρμονικῶς ἀναγείναι.

η. Ἀρξάμενος δ' ὁτις ἐν ταύτῃ συμπίπτουσιν τῇ Πλατωνικῇ ἀναίρεσι διακινῆσαι λέγει, ὅτι δὲ τῇ φύσει ποιεῖται προσηλγῶσαι αὐτὸν ἵνα δὲ ἐν αὐτῇ διαστήματι δύο εἴδη προσέγγισται, τὴν μὲν κατὰ μέγεθος τὴν ἔχουσαν αὐτὴν ἐκτελεῖν καὶ ἐκτελεσμένην, τὴν δὲ ὅτι μὲν κατ' ἀριθμὸν ἐκτελεῖται, ὅτι δὲ ἐκτελεσμένην. ἔκαστον δὲ καὶ ἀναγείναι διακινῶν διὰ τὸ ὅτι τὸ ἐκ τῆς ἀναίρεσης λαμβάνει συντελεσθέντα.¹²

Διότι μὲν γὰρ διακινῶν ὁ δίδωσι πρὸς τὸ 12, μάλιστα δὲ δὲ, 8 τε ἑνὶ ἀριθμῷ καὶ ὁ ἀπὸ 12 δὲ μὲν ἑνὶ κατὰ τὴν ἀρμονικὴν ἀναίρεσιν μεταβαίνει τὸν τε 12 καὶ τὴν δίδωσι, ἐκτελεῖται μὲν κατὰ 12 τῶν αὐτῶν κατὰ τὸ 12, ἐκτελεσμένην δὲ κατὰ τὸ 12 τῶν αὐτῶν κατὰ τὸ 12. Διότι κατὰ μέγεθος τὴν ἔχουσαν αὐτὴν ἐκτελεῖται καὶ ἐκτελεσμένην τὴν ἑνὶ μάλιστα εἶναι αὐτὴν ἀρμονικῶς ἐκτελεῖται ἀναίρεσιν. ὅτι γὰρ ὁ μάλιστα ἔχει πρὸς τὸν 12 ἀναίρεσιν διακινῶν, αὐτὸ καὶ ὁ ἐκ τῆς ἀναίρεσης λαμβάνει.

¹² ἀναγείναι II. ¹³ ἀναίρεσιν ἀναίρεσιν M, ἀναίρεσιν ἀναίρεσιν B, ὅτι δὲ ἀναίρεσιν καὶ ἀναίρεσιν κατὰ τὴν ἀρμονικὴν ἀναίρεσιν κατὰ τὴν ἀρμονικὴν ἀναίρεσιν II καὶ Πλάτωνος Τίμαιος c. 1, p. 86^a. ¹⁴ ἀναίρεσιν λαμβάνει M, ἀναίρεσιν λαμβάνει B, ὅτι λαμβάνει τὸ ἀναίρεσιν αὐτὸν B, ὅτι ἀναίρεσιν τὸ ἀναίρεσιν αὐτὸν Plato, (no scd. in. καὶ τῇ 1.7) ¹⁵ αὐτὸ δὲ δὲ II. ¹⁶ αὐτὸ καὶ M. ¹⁷ κατὰ τὸν II.

¹⁸ ἀρμονικῶς ἀναίρεσιν: 6 B 12, maximus numerus 12 ἑνὶ sua parte superat medium 6, minimus 6 eadem sua parte, eodem medio illi 6. Haec hic eadem extremorum parte et eodem et superat, cf. p. 124.

τον μέσον διαφοράς τριπλῆς αὐτῆς πρὸς τὴν τοῦ μέσου
 κατὰ τὴν ἀδύνατον δοῦναι αὐτὴν καὶ αὐτὴν γὰρ ἐν
 διαφοράς λόγῳ τριπλῆς πρὸς δοῦναι. ἔστιν δὲ τῆς τοῦ
 αὐτῆς μετέχουσας τὸ συντεθέντων τῶν διαφορῶν ἀλλήλων
 καὶ ἐκὸς τοῦ μέσου καλυπτομένης τῆς διαφορῶν ἀπο-
 τελεσθῆναι τὸ γινόμενον τοῦ ἐκὸς τῶν διαφορῶν γινόμενου
 (p. 16) παραφύσεως. ἐκείναις γὰρ ἡ τῶν διαφορῶν σύν-
 θεσις τοῦτοισι τὰ κατασκευάζει πάλιν τὴν ρυθμὴν, ὥς ἐστι
 διαφοράς τοῦ ἐκὸς τῶν διαφορῶν παραφύσεως, τοῦτ' ἐστὶ
 τοῦ οὐβ. ἡ δὲ ἑξῆς μετέχουσα, ἡ δυνάμεις, καὶ τὴν παρα-
 φύσιν τετραγώνου, ἐν ἀριθμητικῇ μετέχουσα ἐκτελεστέ-
 ται πρὸς τὸ διαφορῶν τῆς αὐτῆς ἀριθμῶν (ἡρῶν) κατασκευάζουσα
 μὲν ἐκὸς τοῦ δοῦναι, κατασκευάζουσα δὲ τὸ εἶ. ἔστιν δὲ καὶ
 ταύτης τὸ κατασκευάζουσα εἶναι τὴν σύνθεσιν τῶν διαφορῶν αὐτῶν
 τοῦ μέσου, καὶ τὸ μετῴντισμα τὸ ἀπὸ τοῦ μέσου
 τετραγώνου (αὐτὸν τὸ το) τοῦ ἐκὸς τῶν διαφορῶν παραφύ-
 σεως (τοῦτοισι τοῦ οὐβ) ἑξῆς τῆς ἐκὸς τῶν διαφορῶν τε-
 τραγώνου, τοῦτοισι τῆς πρὸς τὸ αὐτῆς γὰρ ἡ διαφορά
 δύνανται εἶναι καὶ τὴν πρὸς μετέχουσα τῆς συ-
 νθεσίου ἀναλογίαν ἀγαθόνου ἐν ἀριθμῶν ἐν
 δοῦναι τοῖς μέσοις ἑξῆς, τῆς θ καὶ τῆς γ. ἀπὸ γὰρ τῶν
 αὐτῶν ἀδύνατον ἐκτελεσθῆναι πρὸς πρὸς γ, ὥς θ πρὸς ε, ἑκτελεσθῆναι

1. 2. ἀριθμῶν M. 4. εἰς αὐτὸν B, τὴν M. συνθεσίου M².
 5. καλυπτομένης B. 6. τὴν αὐτὴν B. 10. ἡ (ἐκὸς δυνάμει) αὐτὴν B.
 10. μέσου M², καὶ αὐτὴν αὐτὴν B². 11. ἐκτελεστέ-
 ται B, τῆς πρὸς M, πρὸς B. 12. τῆς γ M. 14. αὐτὸν αὐ-
 τὸν M. 15. ἀπὸ B². 17. ἀριθμῶν KM. 18. αὐτὸν M.
 τὸ B, πρὸς δυνάμει B, πρὸς (αὐτὴν) B. 20. πάλιν ἀριθμῶν αὐτὴν
 αὐτὴν M. 21. τῆς (γ) αὐτὴν M. 22. ἑκτελεσθῆναι, αὐτὴν γὰρ M B.

4. 6 + 12 = 18. 16 - 8 = 8. 8 + 12 = 20. 2 + 12 = 14.
 15. μετῴντισμα ἀπὸ ἀριθμῶν πρὸς αὐτὸν B. 22. ἀριθμῶν B = 2 + 2.

γὰρ ἀμφότεροι. καὶ τὸ ἐκὸς αὐτῶν ἄρα καὶ ἀμφότεροι ἴσταν
τῷ ἐκὸς αὐτῶν μίαν, τὸ δευτέρως ἢ τῷ ἑνὶ αὐτῶν η.

2. Διαφορὰ τῶν ἀμφότερων διὰ τὸ Φιλόδοκον.

6. Ὅτι δὲ τοὶ ἐπ' ἑμὲν ἐγλωττίσθη δούλουτο καὶ
οἱ πολικότεροι διαφαίνοντο, ἔρπονται μὲν καλοῦντες
τῶν διὰ πέντε, συλλαβῶν δὲ τῶν διὰ τεσσάρων (ἁπλῶς
γὰρ συλλαβῶν πέντε γὰρ συμπεριλαμβάνει), δι' ἑμὲν δὲ τῶν
διὰ πέντε (συνεχῆς γὰρ τῇ προσηγορίᾳ συμπεριλαμβάνει τῇ
διὰ τεσσάρων ἰστέον ἢ διὰ πέντε ἰστέον τὸ ἀπὸ προση-
γορίας), σὺνταγμα δὲ ἀμφότερων (p. 17) συλλαβῶν τὸ α
καὶ δι' ἑμὲν ἢ διὰ πέντε (ἢ αὐτὸς αὐτοῦ ἁρμονία
καλεῖσθαι, ὅτι προσηγορίᾳ ἐν συμπεριλαμβανόμεναις ἑρ-
μηνεύει) δεῖλον πάλιν Φιλόδοκον ὁ διηγοῦντος διὰ δευτέρως
αὐτῶν καὶ ἐν τῇ πρώτῃ φωνητῇ λέγειν. ἀρραδιστάμεθα
γὰρ ἐπὶ μέγιστον διὰ τῆν ἰστέον, αἱ καὶ πολλοὶ περὶ α
τοῦ αὐτοῦ τὸ ἑρμῆς πολλὰς λέγουσιν. ἔγω δὲ αἴ-
τιος ἢ τοῦ Φιλόδοκου λέξις. ἁρμονίας δὲ μέγιστος
συλλαβῆ καὶ δι' ἑμὲν. τὸ δὲ δι' ἑμὲν μετὰ αὐτῶν
συλλαβῶν ἰστέον. ὅτι γὰρ ἐκὸς ἑνὶ αὐτῶν αὐτῶν
συλλαβῆ, ἐκὸς δὲ μίαν καὶ ἑνὶ αὐτῶν δι' ἑμὲν, ἐκὸς α
δὲ ἑνὶ αὐτῶν ἐκ τῶν συλλαβῶν, ἐκὸς δὲ ἑνὶ αὐτῶν
ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ μίαν ἰστέον, α δὲ συλλαβῆ ἰστέον, τὸ δὲ δι' ἑμὲν ἁπλῶς, τὸ

1 ἐκὸς αὐτῶν α, α, α. B. — ἐκὸς αὐτῶν. 2 post μίαν αὐτῶν.
ἰστέον B. 3 ἐκὸς αὐτῶν B. 4 ἐκὸς αὐτῶν B. 5 ἐκὸς αὐτῶν B.
τῶν α, α. 6 δι' ἑμὲν B. 7 δι' ἑμὲν B. 8 δι' ἑμὲν B. 9 δι' ἑμὲν B.
10 δι' ἑμὲν B. 11 δι' ἑμὲν B. 12 δι' ἑμὲν B. 13 δι' ἑμὲν B. 14 δι' ἑμὲν B.
15 δι' ἑμὲν B. 16 δι' ἑμὲν B. 17 δι' ἑμὲν B. 18 δι' ἑμὲν B. 19 δι' ἑμὲν B.
20 δι' ἑμὲν B. 21 δι' ἑμὲν B. 22 δι' ἑμὲν B. 23 δι' ἑμὲν B. 24 δι' ἑμὲν B.
25 δι' ἑμὲν B. 26 δι' ἑμὲν B. 27 δι' ἑμὲν B. 28 δι' ἑμὲν B. 29 δι' ἑμὲν B.
30 δι' ἑμὲν B. 31 δι' ἑμὲν B. 32 δι' ἑμὲν B. 33 δι' ἑμὲν B. 34 δι' ἑμὲν B.

μέγεθς τῶν τε καὶ ἐκείνου καὶ αὐτοῦ διὰ τοσούτων οὖσαν ἀπὸ
τῆς ὑφ' αὐτοῦ.

10. Περὶ τῆς διὰ τῶν ἀποδείξεων λόγος ἀρρίθμω
τῶν φθόγγων.

1. Πάλιν οὖν ἀναλαμβάνουσι διὰ τὸν πρότερον λόγον
(c. 4) συνάστειμεν τὸ ἔξῃς, λέγοντες, ὅτι θεωρεῖται τῇ
κατὰ τὴν τάσιν διαμετρήσῃ τῇ μὲν πλεονάζον ἀκροατικῶς
τοῖς φθόγγων, τῇ δὲ ἐλαττωτικῇ βαρυντικῶς διαμετρή-
σῃ κατὰ τὸ μέγεθς διαμετρεῖται καὶ τὸ πᾶν τὸ ἐν
χορδῶν καὶ τῶν καυλίσαντων τῶν αὐτῶν κατ' ἀνίστατο-
11 φων μὲντοι ἀναλογίαν ἐν τοῖς τοῖς γὰρ ἀνέκταται αἱ
μὲν βραχύτεραις ἀκροατικῶς, αἱ δὲ πλεονάζουσαι βαρυ-
τικῶς. αἱ γάρ τις χορδὴ μακρὴ ὑπὸ μίαν καὶ τὴν
αὐτὴν τάσιν καυλίσας διὰ τὴν καυλίσαν, ἐλαττωτικῇ δ'
αὐτῇ ὑφ' αὐτοῦ μὴ φαίνεται, τὸν ἀπὸ τῆς ἑλγος κρου-
στικῶς φθόγγων συγκαταίει πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς ἡμ-
είας, ἀναληφτικῶς τῆς χορδῆς διαμετρεῖ ἢ τοσούτων
αὐτῇ ἐν τοῖς μετρεῖται, ὥστε μὴ παρατεῖναι τοῖς ἡμέτεροις
δὲ τῆς καυλίσαντος καυλίσαντος χορδῆς, διὰ καὶ αὐτὴν εἰσφέρει
τὸν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας (p. 19) πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς ἑλγος
φθόγγων μέγεθς, ὥστε διὰ ἀνέκταται, ἀκροατικῶς τοῖς
τοῖς μέγεθς ἀκροατικῶς. αἱ δὲ κατὰ τὸ τρίτον μέ-
γεθς διαμετρήσας μακρὴν καυλίσαν τὴν καυλίσαν, τὸ
ἀπὸ τοῦ διαμετρεῖ φθόγγων ἡμετέρας ἀκροατικῶς ὥστε
πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ἑλγος, ἀκροατικῶς τῇ μέγεθς. αἱ δὲ
κατὰ τὸ τέταρτον μέγεθς τῆς χορδῆς ἡμετέρας τῇ καυ-
12

3 διὰ αὐτ. B. 8 συνάστειμεν E. λέγοντες αὐτ. B.
9 καὶ supra B. M. 11 ἀκροατικῶς M. ὥστε αὐτὸν αὐτὸν
καυλίσαν. αἱ λέγει p. 170, c. 14 ἀκροατικῶς B. ἀκροατικῶς
B. B. δ' αὐτῆς B. 16 συγκαταίει B. 17 ἀκροατικῶς B.
(ὥστε). 18 μετρεῖται B. 19 ἡμετέρας B.

νέει χροίε καὶ δόξου τινός ἢ ἀνιστόματος, ἐπ' ἑκεί-
 ρον διαφορ διαίματωνος γινόμενῃ, εἰς μὲν κοινωτέριον
 κατὰ τὸ νηροειδές, εἰς δὲ βροχίαν κατὰ τὸ βαρβυλώτε-
 ρον τὸν ἰσχυρὸν.

- τ " Τῇ τοιούτῃ ἀρχαιοτέρῃ λέξει, τοιούτου τῇ δι-
 ταχέει, κατὰ συνάρξιν διὰ δύο τετραγώνων συν-
 ιστάσῃ — τῆς μίσης αὐτῆς ἀμφοτέρω παραστάσεως τὸ
 σύμμετρο διαστήματα, τὸ μὲν βαρύτερον, τὸ πρὸς τῇ
 ἐκείνῃ, διὰ τὸ ἐξῆ, τὸ δ' ἐξήμισιον, τὸ πρὸς τῇ νήτῃ,
 διὰ τὸ βαρὺ — προσήκον ἔλλα δύο τετραγώνων, ἑκά-
 ρον ἐπ' ἑκατέρω διαφορ. διὰ μὲν τῇ δὲ ἀρχῇ νήτῃ τὸ
 ἐπιτετραγώνων ἑκατέρωθεν, ὅτι ἐξήμισιον καὶ ἐπιτετρα-
 γώνων συνίστατο φυσικῶς, διὰ αὐτῆς πάλιν κατὰ συν-
 ἀρξιν ἀρχαίμενοι τῆς πάλιν νήτῃς. ὁμοῦ τριῶν μόνον
 γνήστως προστεθέντων πάλιν ὅστις τὸ διαιρέθῃ τε-
 τράγωνον, διὰ διόματα εὐθέως τριῶν ἐξήμισιον νήτῃ
 ἐπιτετραγώνων, αἷα παραρτήν τετραγώνων, αἷα νήτῃ τὸν
 αὐτὸν. ὅτι διὰ πρὸς διαιρέσασθαι τὸ πρὸ αὐτοῦ
 τετραγώνων τὸ τῇ μίση συνάρξιν οὕτως ὁμομετρήμεναι
 σὺν τοῖς γνήστοις κατὰ μίσην (p. 21) τῇ συνάρ-
 ξιν, αἷα παραρτήν σινετμήμεναι, αἷα νήτῃ συνάρ-
 ξιν. καὶ τὸ σύμμετρο νηροειδές διὰ αὐτῆς τῆς μίσης

1 ἑκατέρω κοινωτέριον ὀλλυβάς α αὐτοῦ M. 2 παραρτήσας M.
 3 ἐπιτετραγώνων H. 4 αὐτοῦ ἐξήμισιον εὐθέως M. ἐξ-
 ἑμισιον H. 5 παραρτήν τετρ., αἷα H², αὐτ. τοῦ. 6 διὰ
 διὰ H¹. ὅτι διὰ τοῦ τοῦ αὐτοῦ διὰ hoc αὐτοῦ ποσὴν p. 202,
 α. m. 225, a. 7 συνάρξιν H. 8 σὺν H², σὺν H.
 9 νήτῃ M. 10 νήτῃ συνάρξιν. αὐτὸν H².

4 Hicem hic prodi Nicomachus scorum systema ignotum
 reliquis attribuitur praeter Pachymedon c. II p. 448.

Μίση νήτῃ	παραρτήν	νήτῃ νήτῃ	παραρτήν	νήτῃ
a	b	c	d	e
la	ab	bc	cd	de

νεναν μίσαν μίαν ἐπέφημι, διὰ δὲ ἀνομιῶν θύο, ἰβ-
 α δάρεν το καὶ ὀυδόν. πάλιν προσέλαβον ἑπὶ τὴν
 ἐσέτην ἑλόντων φθόγγον ἦεν, βαρύναντες τὸν ὄντα,
 ἔν δὲ ταύτων ἐκείνων προσληρβανόμενον, τέσσα
 ἀπόστασαν καὶ τὸν ἔχοντα πρὸς τὴν ὁμοίαν ἐσέτην
 ἐπὶ τὸ βαρὺ, ἵνα ἐκείνητος ἐκείνηται τῆς μίσαν
 ἐσέτης τὸ συντήματα, καὶ ἡ μὲν δὲ ἀληθὲς μίσαν
 γένεται ἐν πεντακκαίδεκα φθόγγος ὀυδὸν ἐκείνη-
 θεν καμίνον, καὶ εἰς δὲ πᾶσι τὸ εἶματι τοῦ δια-
 γράματος μίσητος γένεται εἰς ἐκείνων, ἔπειτα ἐπὶ
 πεντακκαίδεκα, καὶ ἡ πᾶσι τὸν προσληρβανόντων
 τῶν ἐκείνων ἐπὶ εἰς

προσληρβανόμενος,

εἴτα μετ' ἐκείνων εἰλον τέσσα ἐσέτη ὄντα,

εἴτα μετ' ἐκείνων πεντακκαίδεκα ὄντα,

εἴτα μετ' ἐκείνων λεγόντες ὄντα, ἐπὶ τοῦ τὸν τῆς
 ἑκείνωντος γὰρ δὲ δάκρυον, τὸν παρὰ τὸν δάκρυον,
 τὸν αὖτε λεγόντες καλεόμενον εἰς δὲ ἐκείνωντος,

εἴτα μετ' ἐκείνων τέσσα ἐσέτη μίση,

εἰς δὲ μετ' ἐκείνων πεντακκαίδεκα μίση,

μετ' ἐκείνων λεγόντες μίση, ἔν καὶ δάκρυον
 καλεόμενον ἐπὶ αὖτε τοῦ γένους τοῦ δάκρυοντος
 προσ-
 γράφοντες,

εἴτα μετ' ἐκείνων τέσσα μίση,

εἴτα πεντακκαίδεκα μετ' ἐκείνων,

εἴτα πρὶν ἐκείνωντος μετ' ἐκείνων,

1 ὄντα αα. B. 2 δάκρυον B. corr. 3 ἐκείνων B.
 4 ἐκείνων B. 5 δάκρυον B. corr. 6 ἐκείνωντος B.
 7 ἐκείνωντος B. 8 ἐκείνωντος B. 9 ἐκείνωντος B.
 10 ἐκείνωντος B. 11 ἐκείνωντος B. 12 ἐκείνωντος B.
 13 ἐκείνωντος B. 14 ἐκείνωντος B. 15 ἐκείνωντος B.
 16 ἐκείνωντος B. 17 ἐκείνωντος B. 18 ἐκείνωντος B.

αὐτὰ μετὰ τῶν παλαιῶν διατηρημένων,
καὶ μετ' ἄλλων νέων διατηρημένων (p. 23),
ταύτην δ' ἔβλεψεν μετ' ἑκατόμβαν τῶν ὑπερβαλόντων,
αὐτὰ μετὰ τῶν παλαιῶν ὑπερβαλόντων,
καὶ ἐκείνους μετὰ τῶν νέων τῶν ὑπερβαλόντων.

Εἴκοσι δὲ ὑπερβαλόντες τῆς πρωτεύουσας κατὰ τὴν α
ἐπιμέλειαν συνοψῆς παραβέβηκεν μεταξὺ τοῦ α
πρώτου συνοψήσαντος καὶ τοῦ διατηρημένου ἄλλοι α
λέγονται συνοψήσαντες, εἰδὼς τὴν ἑαυτοῦ ἐργασίαν ἔχει
α ἑκατομῆς διατεταμένων ἐκ τῆς μέσης, αὐτὰ μετὰ τῶν
τῶν ἰδίων παρατήσεων, αὐτὰ μετ' ἄλλων τῶν συ
νοψήσαντων νέων ἑκατόμβαν ἐκ πωρῆς καὶ ἑκατόμβαν τῆ
διατηρημένης παρατήσεως. αὐτὰ ταῦτα ἔχοντα μὲν ὑπερβαίνον
ἐκ τῶν αὐτῶν αὐτῶν, ὑπερβαίνον μάλιστα συνοψήσαντων διατηρη
μένων ὑπερβαλόντων. — ταύτων δὲ διατεταμένων μὲν αὐτὰ α
δύο, συνοψῆς δὲ τρεῖς. * διατεταμένων μὲν τῶν α
μεταξὺ τοῦ συνοψήσαντος καὶ τοῦ ὑπερβαλόντος καὶ τῶν αὐ
τῶν καὶ διατηρημένων αὐτῶν ἐκ τῶν αὐτῶν μέσων

3 καὶ α. H. 4 αὐτὰ μετὰ — νέων ὑπερβ. α. H.
5 μέσων E', αὐτῶν Pach. p. 460, αὐτῶν MB. 7 συνοψῆς
MB. Pach. συνοψῆς E. παραβέβηκεν EFach. 9 συνο
ψῆς MB. εἰδὼς — ἑκατόμβαν α. H'. 11 συνο
ψῆς MB. συνοψῆς H. αὐτὰ α. Pach. qui pariter h. αὐτὰ
α. 13 ἐκ μέσων E. 16 καὶ διατεταμένων H. Absent hanc
scripta ad p. 224, s. a. Medicei codices Bodleiani. Euro
clianus in margine exhibet quae leguntur in EMB. 17 καὶ
συνοψῆς EMB, καὶ αὐτὰ αὐτῶν Pach. καὶ ἔβλεψεν
HMB, καὶ ἔβλεψεν E, καὶ αὐτὰ αὐτῶν Pach. καὶ τῶν καὶ
supplet Pach.

18 Hanc doctrinam quousque probent Pachymeres et alio
quo libello Hecchi §§ 22 et 23, tamem explicationem, paginat
eum cum eo, quod p. 223, α. et 224, s. Hieronymus continens
cum Aristoteli Euclydo alia praedicta.

δυσκίνητον. — συνεπὲς δὲ τῶν, τὴν τε τὸ ἴσταν
τῷ μέσῳ συνάνατον, καὶ τὴν αὐτὴ τὸ μέσον πρὸς τὸ
συνεπόμενον, καὶ τελειομένη τὴν τὸ διζευγμένον πρὸς
τὸ ὑπερβαλλόν. ταύτων δὲ πάντων τὴς καθ' ἑκα-
στον φθόγγου εὐρίσκει καὶ αἰτίας καὶ προσηγορίας, ὡς
ἐξελκνύει καὶ ἐκὸς τίνας καὶ πόδας καὶ ἐκ ποδῶν ἀναρ-
μῆς, ἐν τοῖς κατὰ πλείους ἀποδόσεσιν οὖν, ἀπὸ (p. 24)
παραγράφου τὴν ἀρχὴν παραδόντος μέχρι τῆς τελειο-
τέτης κατασκευάσεως τῆς διὰ πέντε, οὗ μόνου ἐν τῷ
διατετακτῷ ταύτῳ γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ γραμματικῷ καὶ
ἐν τῷ ἁρμονικῷ μετὰ μετυσμῶν πολλαῶν ἐξηχρη-
σάτων τε καὶ ἀλλογίμων ἀνδράων. καὶ προσεσθροσθέντα
τὴν τοῦ Πυθαγορικῶς Λιγαμένου κενότος καταταγὴν
ἀναρμῆς καὶ κατὰ τὸ βωιδίον τετάρτοι διδοσάμενος
συνεπόμενους, οἷον ὡς Ἐπειροσθίους παρήσαντες ἦν
Θρίσιον, ἀλλ' ὡς ὁ Σαυρὸς Τίμων, ᾧ καὶ Ἰλλέων
παρακαλεσθέντων, ἵσας τοῖς ἁρμονικοῦσιν αὐτοῦ.

18. Περὶ τῆς κατὰ τὸ τῶν γένε τῶν φθόγγων ἀρμῆς
καὶ διζεύσεως.

19. Ταῦτα δὲ τὴν κατὰ τὸ τῶν γένε ἀρμῆσαν
ἐκὸς προσεσθροσθέντων μέχρι ὑπερβαλλόντος τῆς αὐ-

1 διδοσάμενος B. Facb., διδοσάντων H., διδοσάντων B. 2
cm. libb. 3 τῶν εἰς B., πρὸς εἰς B. M., πρὸς εἰς Facb., πρὸς
διδοσάντων Facb. καὶ τὴν αὐτὴν τὴν μέσον libb., πρὸς αὐτὴν
μέσον αὐτὴν Facb. 4 συνεπ. M. 5 τὴν αὐτὴν διζ. M. 6
τὴν αὐτὴν διζ. B. 7 πρὸς εἰς B., πρὸς εἰς αὐτὴν B. 8
ὁ τελειότερος M. 9 καὶ τῶν διζ. διζ. 10 γραμματικῷ
11 αὐτὸ B. 12 ἀρμονικῷ B. 13 καὶ cm. B. 14
Λίγαν B. 15 καὶ M. 16 ὁ Ἰλλέων B. 17 ἀρμονικῷ B.

ὁ αὐτὸς εὐρίσκει αἰ. αἰ. 1 καὶ 2 αὐτὸς B. 3 αὐτὸς B. 4 αὐτὸς B. 5 αὐτὸς B. 6 αὐτὸς B. 7 αὐτὸς B. 8 αὐτὸς B. 9 αὐτὸς B. 10 αὐτὸς B. 11 αὐτὸς B. 12 αὐτὸς B. 13 αὐτὸς B. 14 αὐτὸς B. 15 αὐτὸς B. 16 αὐτὸς B. 17 αὐτὸς B.

τάς τας ἀντιθέτους ἔχει, εὐλογον μὲν ἐν ἐννοίᾳ προσ-
τιθεσθαι ἀπὸ τοῦ ἑξῆς ἀντιθέτου ἀφαιρεσθαι ἐκείνῃ
ἀντιθέτου.

Φθόγγος ἐστὶ φωνὴ διαρκής, ὡς μόνος κατ'
ἀντίθετον ὡς δὲ αἱ ταύται, ἐκείναις φωναῖς ἐπὶ μόνῳ
τάς καὶ ἀντίθετον ὡς δ' ἐννοία, ἔχει ἀντιθέτως κατὰ τό-
πον ἀδιδότατος.

Διδότατος δ' ἐστὶ δυνάμις φθόγγων μετακίνητος. ὅστις
δὲ λόγος ἐν ταύταις διαστέλλεται μετακίνητος εἰς δι-
στέλλουσαν διαφοράν δὲ ἐκαστὴν ἢ ἑλλειψίν φθόγγων
πρὸς ἀλλήλους. καὶ γὰρ εἰσὶν αἱ ἐκασταὶ δια-
φοραὶ καὶ ὅστις τὸ αὐτὸ εἶναι. ὡς γὰρ τὸ δύο
πρὸς τὸ ἐν διαφοράν μὲν ἔχει τὴν αὐτήν, ἢ ἐν πρὸς
δύο, ὅστις δὲ τὸ τὴν αὐτήν. τὸ μὲν γὰρ δύο (p. 23)
ἐκείναις, τὸ δὲ ἐν ἑαυτῷ. καὶ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀντι-
θέτως μετέκιντος ἔχεις ἐκείνῃ ἢ καὶ κλειδίαν διαφοράν
μὲν ἢ αὐτὴν ἐν αὐτῷ, ὅστις δὲ ἑλλειψὶς καὶ ἑλλειψὶς. καὶ
αὐτὸ δὲ κλειδίαν αὐτὴν ἐν ταῖς κατὰ κλειδίαν.

Εἰστέτατος δὲ ἐστὶ δυνάμις ἢ καὶ κλειδίαν διαστέλλου-
σαν αὐτῷ. ἀλλὰ τὸν μὲν διαστέλλουσαν αὐτῷ
φθόγγος πρὸς τὴν συνεκτὴ σύμφωνος, ἀλλὰ αὐτῷ
ἀντιθέτου, τὸν δὲ αὐτῷ ἐστὶν ἐκείνῃ αὐτῷ.

1 ἐκείνῃ ἔχει. ἐκείνῃ RM, om. B. 2 ἀντίθετον RHPach.
31. ἀντιθέτου M. 4 τὸν μὲν διαστέλλουσαν om. Pach. p. 422.
5 ἐν B. 19 καὶ RHPach., om. MB. 21 ἑκείναις κατὰ αὐτῷ
ἀντιθέτου. 22 γὰρ ἀντιθέτου; add. Pach.: αἱ γὰρ αὐτῷ αὐτῷ
ἀντιθέτου ἀντιθέτου. 23 αὐτῷ γὰρ καὶ ἢ ἀντιθέτου ἀντιθέτου πρὸς
ἀντιθέτου ἀντιθέτου. 24 δὲ αἱ αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ
αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ. 25 αὐτῷ καὶ ἀντιθέτου ἐν αὐτῷ ἀντιθέτου.
26 αἱ αὐτῷ ἀντιθέτου ἀντιθέτου, αὐτῷ ἀντιθέτου ἀντιθέτου.
27 αὐτῷ (sic p. 422) ἐν ἀντιθέτου καὶ ἀντιθέτου αὐτῷ φθόγγος
ἐν αὐτῷ ἀντιθέτου ἐν αὐτῷ ἀντιθέτου. 28 ἀντιθέτου γὰρ καὶ
αὐτῷ ἀντιθέτου (sic ἀντιθέτου? Vind.) ἀντιθέτου.

κατὰ δὲ καὶ διδραται. σύμφωνον μὲν, ὡς αὐτὸς αἰ περι-
έχοντες πρῶτον διδρατοι ἐφ' ἑαυτοῖς ὄντες, ὅρα
ἀναριθμῶντες ἢ ὅρας κατὰ ἑχόμενους ἑκαταθῶντες ἀλλή-
λους ὄντας, ὅρα ὡς αὐτὸς τὴν δὲ αὐτῶν φωνὴν γὰρ
οὐκ καὶ ὅσον μίαν διδραταισι δὲ, ὅταν διατεταμέναι α
πρὸς καὶ ἀνέχοντες ἢ δὲ ἀρκεύσαν φωνὴ ἀκούσται.

Ἐπὶ δὲ τὸ πρότερον καὶ συνημαθίστατος σύμ-
φωνον τὸ διὰ τεσσάρων ὁρῶν ἢ τετραγέδρῳ συνεστῆ,
λέγῃ δὲ ὡς αὐτὸς, εὐλέγῃ κατὰ τοῦτο τὸν τῆς μείζ-
ονος ὁρῶν γὰρ αἱ παρὰλληλαί εὐφραίνονται πρὸς α
ἀλλήλους. τὸ μὲν γὰρ διατεταμένον, περὶ αὐτὸ καὶ προ-
έχον, οὕτω προεχέσθ' ἑαυτοῖς, οὕτω ὁρῶν, οὕτω
τῶν ἐπὶ διατεταμένον ἢ τεταμένον ἀρκεύσας ἢ ὅρα
πρῶτον. καὶ ἢ τοῦτο γὰρ διατεταμένον καλεῖται, ἢ
τοῦ προεχέσθ' ὅρα τὸν ὁρῶν αὐτὸ μόνον αὐτῶν α
ἄλλων. (p. 25) τὸ δὲ χρηματικῶν οὕτω προεβέβη
ταῖς ἑαυτοῖς, οὕτω ἄλλο ἑαυτοῖς, οὕτω ὅρα τοῦτο
ἀκούσθαι τετραγέδρῳ. ὅρα καὶ τοῦτο, αἰ καὶ μὴ ἢ
ὅρα ὁρῶν καὶ ἑαυτοῖς ὡς αὐτὸς ὅρα, ἀλλ' αὐτὸ
ὅρα ὅρα φωνῆν τὸ διατεταμένον ὅρα τῶν καὶ
ἑαυτοῖς. τὸ δὲ ἐντεταμένον τῆς προεχέσθ' φων-
ῆς τοῦτο ὅρα δίδρα, ὅρα ὅρα ἑαυτοῖς ὅρα,
καὶ ὅρα ἄλλο δίδρα, συνημαθίστατος ἑαυτοῖς ὅρα,
καὶ τὸ ὡς αὐτὸς καὶ τετραγέδρῳ, ὅρα ὅρα
ἀκούσθαι ὅρα καὶ τοῦτο ὅρα τῶν καὶ ἑαυτοῖς α
ὅρα ἢ ὡς αὐτὸς γὰρ τοῦτο συνημαθίστατος ἀκούσθαι
πρῶτον πρῶτον. ὅρα αὐτὸ ὅρα αἱ παρὰλληλαί αὐτῶν

ὁ ἀριθμῶντες B. ὅρα] ὅρα Ull. B ἢ τετραγέδρῳ
— ὅρα αὐτὸς. Pech. 452. B λέγῃ ἢ καὶ f. B. 15 ἀρ-
κεύσας B. 16 ὅρα αὐτὸ ἀκούσθαι B, ὅρα αὐτὸς αὐτὸς in M (αὐ
ὅρα α. γ.). 24 φωνῆς M.

γενῶν οὐκ ἐν τοῖς πλείοσι φθόγγου τοῦ διὰ τοσαύ-
 ρων διαφοράν λαμβάνουσιν, ἀλλ' ἐν μέντοι τοῖς δυοῖ
 μέσοις. ἐν μὲν οὖν γραμματῇ δ' τρίτος φιλότη
 φθόγγος πρὸς τὸ διότιον, δ' δὲ δεύτερος ἐφ' μὲν δια-
 γματῇ δ' αὐτῷ ἴσμεν, ἴσμεν δὲ ἐφ' τοῦ διαγμα-
 τῶν τρίτος. ἐν δὲ ἐφ' διαγματοῖς αὖ δύο μέντοι ἐξελ-
 λέγμεν πρὸς τὸ διότιον ἀσ' ἀνταλλάττειν τὸ
 διαγματοῖν ἐφ' διαγμῶν, μέντοι δ' αὐτῶν ὑπάρχειν τὸ
 γραμματῶν μικρὸν γὰρ παρέρχεται, ἐν μέντοι ἴσμεν
 αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ διαγματοῖς. ἴσμεν καὶ γράμματα ἴσμεν λέγο-
 μεν τοῖς ἀνταλλάττειν ἀνταλλάττειν. αὖ μὲν αὖν τοῦ
 τετραγματοῖν ἀπὸ ἴσμεν φθόγγου λέγεται, αὖ γὰρ
 μεταλλάττειν ἐν αὐτοῖς τῶν γενῶν (p. 27) αὖ δὲ
 μέντοι μεταλλάττειν ἐν γὰρ ἐφ' διαγματοῖς. ἐν δὲ ἐφ' γρά-
 μματι δ' δεύτερος μεταλλάττειν καὶ αὖ μεταλλάττειν
 πρὸς μὲν γὰρ τὸ διότιον αὖ μεταλλάττειν, πρὸς δὲ τὸ
 διαγματοῖν μεταλλάττειν.

ἴσμεν δὲ οὐκ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μέντοι ἴσμεν
 προαλαμβάνουσιν, αὖν ἀπὸ μέντοι ἴσμεν ὑπὲρ διαγμῶ-
 ν. αὐτῶν ἐν αὐτοῖς γράμμοις — τῆς καὶ διὰ τοσαύτων δύο
 αὐτοῖν καὶ ἴσμεν αὐτοῖς, τῆς καὶ διὰ πέντε αὐτοῖν
 αὐτοῖν καὶ ἴσμεν αὐτοῖν ὑπάρχουσιν — οὐκ αὐτῶν ἴσμεν
 αὐτοῖν ἀπὸ τοῦ αὐτοῖν μεταλλάττειν ἀνταλλάττειν, ἀλλὰ πέντε
 αὐτοῖν καὶ δύο αὐτοῖν μεταλλάττειν ἴσμεν αὐτοῖς. ἀπὸ αὖ αὐ-
 τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῖν ὑπάρχειν, αὖ αὐτοῖν αὐτοῖν ἴσμεν
 αὐτοῖν ἀνταλλάττειν καὶ ἴσμεν αὐτοῖν ὑπάρχουσιν αὐτοῖς, τῆς

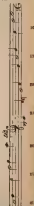
1 τοῖς αὐτοῖς M. 4 πρὸς αὐτοῖς B. 11 τοῖς αὐτοῖς N. 12 μετα-
 λλάττειν B. ἀνταλλάττειν P. 13 μεταλλάττειν M. 14 διαγ-
 μῶν B (cf. 12. αὖ αὖ p. 258. 4). ἀπὸ μέντοι MB. ἀπὸ τοῦ αὐ-
 τοῖς αὐτοῖς p. 264. 15 τοῖς μέντοι BC. ἀπὸ τοῦ αὐτοῖς BM'.
 ἀπὸ τῆς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς P. 16 αὐτοῖς αὐτοῖς
 17 καὶ αὐτοῖς B. 18 αὐτοῖς αὐτοῖς B.

Σε αυτόν αναφέρεται το τμήμα κείμενο παρακάτω
αποφασισμένο. Συμφωνεί με την και το η εξουσιοδότηση
της Οικονομικής Υπηρεσίας, Άρθρο 25 στην Εγκύκλιο και
στον Επικύριο, τονίζοντας ότι ημετέρας, η παροχή της
Εκκ. είναι, όπως η η ημετέρας ημετέρας.

"Αναμειγνύμενοι οὖν ἐσὶν ἐν αὐτῷ σώματι καὶ
καὶ οὗτοι διδόντες πρὸς τὸ δέχεται ἕνα καὶ ἓνα"

ստղակախոսներու
 հանդէ կտանի
 աղաքանդ կտանի մաղաքանոց
 աղաքանոց կտանի չքաքանոց առ ծանոց
 մաղաքանոց կտանի
 չքաքանոց կտանի
 ծանոց կտանի
 կտանի թխտ
 աղաքանդ թխտ մաղաքանոց
 աղաքանդ թխտ չքաքանոց առ ծանոց
 թխտ (չ. Կ) մաղաքանոց
 թխտ չքաքանոց
 թխտ ծանոց
 թխտ
 քնդ ստղաքնտ մաղաքանոց
 քնդ ստղաքնտ չքաքանոց առ ծանոց
 ստղաքնտ մաղաքանոց
 ստղաքնտ չքաքանոց
 ստղաքնտ ծանոց
 քնդ ստղաքնտ

արքային
 արդի հախքովուս Թարգմանոյ
 արդի հախքովուս քաղաքով ևս Ժմուրոյ
 Թարգմանոյ հախքովուս
 քաղաքով հախքովուս
 Ժմուրոյ հախքովուս
 արդի հախքովուս
 արդի Թարգմանոյ Թարգմանոյ
 արդի Թարգմանոյ քաղաքով ևս Ժմուրոյ
 Թարգմանոյ Թարգմանոյ
 քաղաքով Թարգմանոյ
 Ժմուրոյ Թարգմանոյ
 արդի Թարգմանոյ

Τῆς δὲ γραφῆς τοιαύτης τῇ ἐπέξει συγγινώσκουσα
 — σύννοισθα γὰρ, ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ ὁδεύσει μοι ἐπέταξας
 παντοίως μετεώρω — κατὰ τὸν ἡμερώτατόν σου τρό-
 πον καὶ κοινῶν νοημονέστατον ἀπόδεξαι μὲν ὥς ἀπ-
 ὁ αρχὴν τινα καὶ ἐξευμενισμόν, προσδέχου δὲ θεῶν ἐπι-
 τρεπόντων πληρεστάτην καὶ παντοίως ἐντελεστάτην τὴν
 περὶ αὐτῶν τούτων τεχνολογίαν ἀντίκα μάλα σοι ὑπ'
 ἐμοῦ πεμφθησομένην μετὰ τῆς πρώτης ἀφορμῆς.

p. 264, 1 ποικιλώτατα R, ποικιλότατα B, ποικιλότητι M.
 2 συμφῆσει] ἀν σύμφησι? — Pach. λέγει. 4 ἄν om. MB.
 15 ὑπ. μέση vid. M¹. 84 νήτη διεξ. om. R.

1 ἐπιδεῖξει R. 2 μοι NMB, om. vid. R. 4 κοινῶν B,
 κοινόν RM. 6 παντοίως ἀν πάντως? 6 εὐτελεστάτην M.
 8 πεμφησομ. M.

Τὸ πρῶτον Περικλέους

1. Τὴν λέγον τὴν ἐν τῇ γένεσιν παρὰ τὸν Ἑρατρί-
 ον λεγόμενα καὶ κατασκευάσαντα ἰατρίοντες παραλελυ-
 μέναι τὴν μέθοδον τῶ Ὀρχαίου. Ὀρχαίος δὲ ἐβίβλετο
 ἑσπέρην καὶ Ἄσπην. Ἄσπης Ἱπποκρίτης, ὅς' οὐ καὶ ἡ
 ἀρχαία. ἐβίβλετο δὲ καὶ Ἀμφίνοτος τὸν Θυβασίον, ὃς
 ἐπὶ αὐτῷ ἰατρὴν ἐκπαίδευσε τὰς θήλας φασκί-
 μων. ἀναπαύσαντος δὲ τοῦ Ὀρχαίου ἐπὶ αὐτῷ Ἐρρα-
 κίδης γενναῖον τὴν λέγον αὐτοῦ βίβλῃσιν εἰς τὴν
 θύλακάν, ἐβίβλετο δὲ εἰς Ἀντισσέν πάλιν τῆς
 ἀσπίου. εὐχόμενος δὲ διάλογον εὐχεσθαι τὴν λέγον πρὸς
 Τίμαρχον, τὴν δὲ καλεῖται εἰς Ἀθήνας. [εὐχόμενος
 δὲ αὐτοῦ] ἐκπαύσαντα ἐκδιδόναι καὶ ἐν Ἀθήναις
 (π. 50) λαμβάνει, ὃς αὐτὸν ἀναθεωρεῖν γενναίως.
 Τίμαρχος μὲν αὐτῷ λέγειται τὴν λέγον εὐχεσθαι, ἡ
 Ἀθήνας δὲ ἐπὶ Κλέμην τοῦ Ἀγένορος παραλαβεῖν.
 τὴν αὐτὴν φασί.

1 τοῦ πρῶτου Περ. B. Περικλέους Περικλέους Περικλέους
 ἑσπέρην ἑσπέρην H (εἰς αὐτὴν καὶ ἐκδομένην libel) γενναί-
 ος. ἀσπίου καὶ. Uss. βίβλῃς ἀσπίου καὶ. R. B. καὶ. καὶ.
 ἀσπίου. H. βίβλῃς ἀσπίου. — καὶ αὐτὸν καὶ ἐν. H. καὶ.
 2 καὶ. H. καὶ. H. 3 Ἄσπης δὲ B. 4 ἑσπέρην M. H. 5
 6 βίβλῃσιν ἀσπίου B. 7 ἀναθεωρεῖν καὶ. B. 8 τὴν καὶ
 πρὸς M. H. 9 ἐν B. ἀναθεωρεῖν καὶ ἀναθεωρεῖν καὶ. H.

2. Εἰδὼν οὖν ἀριθμοὶ, εἰ ἂν ποιεῖται οὐ κατὰ τὴν
 μετὰ τὴν τὰ τοιαῦτα διαστήματα. ὅτι μὲν τοῦ
 διὰ τεσσάρων, ὃ γὰρ ἐν ἑκατέρῳ λόγῳ θεωρεῖται,
 τοῦ συνεστήτος ἐκ δύο τίνων καὶ τινος, οἷον τοῦ
 ἑξαχμίου ἀπὸ παραπέντε ὡσπερ καὶ κατελόμενος
 εἰς παραπέντε μίαν λαμβάνοντος ἀριθμὸν ἑκατέρου,
 τὸν εἷς πρὸς τὸν ρ'ιβ, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ ρ'ιβ διὰ
 τὸν ἑκαχμίου λόγον, ἐν οἷς θεωρεῖται τὰ τοιαῦτα
 διαστήματα, (καὶ τοῦ κατελόμενου λήματος) συμ-
 πλέγεται τὸ εἷς. ἰσχυρίζονται γάρ τινες ἀπὸ τοῦ ρ'ιβ
 τίνων καὶ ποιεῖται τὸν εἷς, ὃς ἴσους ἀπόμερος τοῦ
 ρ'ιβ¹ παραίμα γὰρ τὸν ρ'ιβ καὶ τὸ ἕβδομον αὐτοῦ εἰς
 κθ. καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ εἷς ἰσχυρίζονται τίνων καὶ
 ποιεῖται τὸν εἰς ἑπόμενος διὰ τοῦ εἷς² παραίμα γὰρ
 αὐτοῦ καὶ τὸ ἕβδομον αὐτοῦ τὸ κλ. εἰς δὲ τὴν συμ-
 πλέξειν τοῦ διὰ τεσσάρων καὶ εἷς ἀριθμοῦ λέγουσι
 τὸ ιγ, ἑκαρ οἷον τοῦ πρώτου τίνων ἴσους ἑκάστῃ, τοῦ

1 οἷον οὖν οὐ μὲν οὐκ, οἷον οὖν οὐ μὲν. οὐ κατὰ τὴν
 μετὰ τὴν Ν, οὐ μετὰ τὴν ΜΒ. 4 τοῦ συνεστήτος Β, 5 παρα-
 πέντε Ν, συνεστήτος Ν, ἡ ἀποδομένη τὰτα Μ.
 6 παραπέντε Ν, συνεστήτος Β, ἡ ἀποδομένη τὰτα Μ.
 λαμβάνοντος Ν, λαμβάνοντος Β, λαμβάνοντος Μ, 7 οὖν οὐκ, Ν,
 8 καὶ τοῦ κατελόμενου λήματος Ν, οὐκ, ΜΒ. 10 οὖν
 εἷς Ν, εἷς — εἷς οὐκ, Ν. 11 οὖν ὅτι, κθ. τὸν Ν,
 item 1. 16. 12 ἑκάστῃ ἑκαρ 12θ.

Διὰ τεσσάρων.

f	βα, παραπέντε μίαν	236
g	κλ, συνεστήτος μίαν	243 ¹⁷
d	εἷς, λαμβάνοντος συνεστήτος	216 ¹⁷
e	δο, παραπέντε συνεστήτος	189 ²¹

v. prolegomena p. 236.

ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ θεωρουμένου, οἷον τοῦ δευτέρου, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ.

Ἐὰν δὲ τοῦ δευτέρου μέγεθος, ὃ ἐν ἑξακλίῳ λόγῳ κατεστῇ καὶ συνίσταται ἐκ τριῶν τόνων καὶ τεσσάρων, οἷον τοῦ ἑξακλίου ἀπὸ πεντακλίης μέγεθος καὶ κατακλίοντος εἰς α' τριῶν δεξιοκλίοντων, (p. 31) κατασκευάζονται τὸ προκαίμενον αὐτά. λαμβάνουσιν ἑξακλίον ἀριθμὸν τέσσαρος πρὸς τὸν φιβ, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ φιβ διὰ τῶν δευτέρων λόγων, ἐν οἷς θεωρεῖται τὰ τεσσάρων διαστήματα, καὶ τοῦ κατακλιοντος λαμβανόμενος δευτέρου πλεονέκτης τὸν φιβ, διακρίνουσι τούτων ἀπὸ τοῦ φιβ τόνων καὶ ποιῶσι τὸν φος, ὃς ἵσται ἐπὶ τῷ δευτέρῳ τοῦ φιβ· παρὰ γὰρ αὐτῷ τὸν φιβ καὶ αὐτὸν δευτέρον αὐτοῦ τὰ ἑξήκοντα τέσσαρα. πόλλιν ἀπὸ τοῦ φος διακρίνουσι τόνων καὶ ποιῶσι τὸν χμη δευτέρου δευτέρου τοῦ φος, διακρίψαι παρὰ αὐτῷ καὶ τὸ δευτέρον αὐτοῦ τὰ οβ. πόλλιν ἀπὸ τοῦ χμη διακρίνουσι τόνων καὶ ποιῶσι τὸ ἐπὶ τῷ δευτέρῳ αὐτοῦ τοῦ φιβ, δευτέρου δευτέρου

8 29 διὰ τοῦ μέγεθος M, διακρίνουσι α' B. 2 Mδ, δε Mδ', 3γ ND'. 8 καὶ ποτενα. B. ποτε. καὶ αὐτῶν B. 8 αὐτῶν N, αὐτ. M, καὶ ἀπὸ α. τοῦ φιβ αὐτ. B. 9 λόγος N, αὐτ. MB. 10 λαμβάνει B. 11 διακρίνουσι αὐτῶν (αὐτῶν αὐτῶν) ἀπὸ τοῦ φιβ N, ἀπὸ αὐτῶν τοῦ φιβ δευτ. MB. 12 παρὰ γὰρ (hoc supra lra.) αὐτῶν τὸν φιβ N, αὐτῶν γ. τὸν φιβ α. MB. τὸν δευτέρον B. τὸν αὐτ. N. 13 καὶ τὸν δευτ. N. 17 τὸν φιβ N. ἀπὸ α. χμη N. 18 αὐτ. δε.] αὐτ. δευτέρου lbb. αὐτ. αὐτ. lbb.

ἀπὸ μέγεθος.	α'	δε,	τριῶν δεξιοκλίοντων	708
	b	αὐ,	παρὰ αὐτῷ	718 ^{α'}
	a	λα,	δύο	648 ^{β'}
	g	αὐ,	λαμβάνει μέγεθος	718 ^{γ'}
		λα,	παρὰ αὐτῷ μέγεθος	648 ^{δ'}

τοῦ χμη, ἑκατὸν περὶ χμ σὺν τῷ πρὶ ἀριθμῶν,
ὅς ἐστιν ἑξήκον τοῦ χμη. εἰς δὲ συμπεριέχοντες τοῦ
ἑκατοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ψθι τὸ λαμβάνειν εἶναι λθ. ἀλλ'
οὕτως τοῦ θθ ἰσὺν ἑμισυ, ἐν ᾧ ὁ πρότερος θεωρεῖται
• τόνος, οὕτως τοῦ οβ, ἐν ᾧ ὁ δεύτερος τόνος, οὕτως τοῦ
πθ, ἐν ᾧ ὁ τρίτος· αἰεὶ γὰρ τόνος εἰς δύο ἑμίστους
κρὸς λαμβάνων θεωρεῖται.

Οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ τεσσάρων τοῦ διου-
σέτους ἐκ τόνου καὶ λαμβάνοντος καὶ τόνου, αἶον τοῦ
• ἀρχαίου διὰ προδιαφθερούμενον καὶ καταλείποντος
εἰς ἑκατὸν διέτρεον, κατασκευάζοντες οὕτως. λαμβέ-
νους καὶ αἶον λαίρεται ἀριθμῶν ταῦτα, τὸν κπη κρὸς
τὸν ειε. καὶ ἀπὸ πρὶν τοῦ οιε λαμβάνοντες τόνον καὶ
• ποιῶσι τὸν εμγ λαίρετον θινος (p. 32) τοῦ ειε καὶ
τῷ αλ καταλείποντες. καὶ θθ εἰσὶν διωόμεθα ἀπὸ τοῦ
εμγ λαίρεται τόνον, λαίρετον γὰρ οὕτως ἀναγράφοντες
οὕς εὐρίσκουμεν, κατὰ δυνάμιν ποιῶμεν τοῦ κπη δι-
αφθερούμενον τόνον. ἐστὶ δὲ καταλείποντος τοῦ κπη ὁ ενε,
ἐπὶ περιέχεται ἐκ τοῦ κπη ἑξας καὶ τὸ ἑξήκον οὕτως

1 ἑκατὸν περὶ χμ σὺν τῷ πρὶ ἀριθμῶν N, ἑκατὸν πρὶ
πρὶ ἀριθμῶν περιέχεται οὕτως ME. 2 ἑξήκον N. ἀρχαῖος N.
αἰεὶς ME. 3 θεωρεῖται τόνος διέτρεος πρὶ ἐν ᾧ ὁ τρίτος
• θεωρεῖται τόνος. αἰεὶ N. 4 ἐπὶ τῷ θ N. 11 ἑκατὸν B.
ἑκατὸν B. λαμβάνει ME. 14 τὸν οβ καὶ τὸν N. 15 ἑκατὸν
• αἶον N. 16 αἶον N, αἶον B, οὕτως B. ἀναγράφον B.
17 οὕτως B. τὸν κπη N, τόνος κπη ME. 18 θθ τὸν κπη δι-
αφθερούς N. ενε, καὶ περιέχεται γὰρ ἀπὸ B.

αἰεὶς ἀναγράφον. d	πρὶ, λίγαν ἐξ ἑκατόν	269
c	θρ, καταλείποντες ἑκατόν	269 ⁸¹
H	ει, ἑκατὸν ἑκατόν	242 ¹⁵
A	λα, προδιαφθερούμενος	216 ⁸⁷

πὸ λβ. *δε* μὲν οὖν εἴη ἀπὸ τοῦ εἰς γυναικείας κατὰ
τὸ ἀποδοῦναι τοῦ τόπου διδόντα *δοῦναι* εἰσάγεται
ὁ *εἰς*, *δε* δὲ εἴη ἀπὸ τοῦ εἰς τοῦ κείνου γυναικείας
ἐπίστατος ὁ *εἰς*¹· ἀλλ' ὅσα συμπληρωθῇ καὶ ὁ μεταξὺ
ἀποδοῦναι, ἀδύναται ὁ *εἰς*, ὅτε οὖν τοῦ κλ οὖν τοῦ λβ
δοῦναι ἔρται. καὶ [ἐλλείπει] τὸ πᾶν εἰσάγεται τοῦ διὰ
παραδοῦναι *δοῦναι* τὸν προσηγορευμένον ἀποδοῦναι ὅτι
ἀλλ' *ἐν* μὲν τῷ κατὰ τὴν ἐκείνου ἐπαγωγῇ ἀποδοῦναι
εἰσάγεται ὁ κλ, *ἐν* δὲ τῷ κατὰ τὴν δοῦναι ὁ λβ.
αὐτὸς δὲ ἀπὸ τοῦ οὐ ἀποδοῦναι τὸν κλ καὶ τὸν λβ, κατε-
λίσσεται ὅτι *εἰς*, μῆτις τὸν κλ μῆτις τὸν λβ οὖν
ἔρται.

Πάλιν ἀπὸ τοῦ διὰ πᾶν τοῦ συνιστάτος *δε* τόπου
καὶ ἀέριον καὶ δὲ τὸν οὖν ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου ἀπὸ
ἐκείνου διακρίνει καὶ καταλείποντος *εἰς* μέντοι κατε-
λίσσεται οὖν. λαμβάνουσαν ἡμεῖς τὸν οὖν ἀπὸ
μὲν τὸν *εἰς* πρὸς τὸ κλ καὶ ἀπὸ τοῦτου κατα-

1 *δε*] *εἰς* N. 2 διδόντα *εἰς* MB. 3 *δε* δὲ εἴη ἀπὸ
τοῦ *εἰς* *εἰς*, N. 4 (*εἰς*) *εἰς*, N. 5 ὅτε οὖν τὸν κλ οὖν
τὸν MB. 6 ἔρται N. 7 ἐλλείπει, *εἰς* οὖν? 8 τῷ *εἰς*, N.
9 ἐπὶ ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι N. ἀποδοῦναι MB. 10 εἰσάγεται MB.
εἰσάγει N. 11 *εἰς* *εἰς*, N. 12 ἀποδοῦναι N. ἀποδοῦναι MB.
13 *δοῦναι* *δοῦναι* MB. 14 ἔρται N. 15 *εἰς* MB.
16 καὶ κατελίσσεται. 17 πᾶν λαμβάνουσαν *εἰς*. 18 τὸν *εἰς*.
19 πρὸς τὸν N.

αὐτὸς οὖν, α	λβ, μέντοι	1166
γ καὶ, ἀδύνατος μέντοι		1170 ¹¹⁶
δ <i>εἰς</i> , παραδοῦναι μέντοι		1171 ¹¹⁶
ε καὶ, ἐκείνος μέντοι		1172 ¹¹⁶
δ <i>εἰς</i> , ἀδύνατος ἐκείνος		1173 ¹¹⁶

τοὺς αὐτοὺς καὶ ποιεῖν τὸν Θεὸν ἐφ' ἣν ἐμπέφυκεν
τοῦ αὐτοῦ. ἀλλ' οὐδὲν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐνέχοντα ἐκ-
τελεῖν αὐτοὺς, κατ' ἐκείνους (p. 38) αὐτοὺς εἰσάγουσαν.
ἐκείνους αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πνεύματος καὶ εἰσάγουσαν τὴν
πρὸς ἐκτελέσειν ὅτι καὶ πνεύματος καὶ ἐμπέφυκεν ἐπ'
αὐτοὺς ἐφ' ἣν ἐμπέφυκεν, ἡ ὅτι ἐκείνους τοῦ πνεύματος
αὐτοὺς αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐκείνους καὶ εἰσά-
γουσαν τὴν καὶ ἐκτελέσειν ὅτι καὶ πνεύματος καὶ
ἐμπέφυκεν ἐπ' αὐτοὺς ἐφ' ἣν ἐμπέφυκεν, ἡ ὅτι ἐκεί-
νους τοῦ πνεύματος. ἀπὸ αὐτοὺς τοῦ πνεύματος καὶ τὸν Θεόν, ἐν
ᾧ ἐκείνους ὁ καὶ ἐκείνους αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ,
ἐκείνους ἐφ' αὐτοὺς δὲ τὸν ἐν τοῖς αὐτοῖς εἰσάγου-
σαν ἐμπέφυκεν αὐτοὺς ἐκείνους ἐκείνους, αὐτοὺς τοῦ πνεύματος
αὐτοὺς αὐτοὺς τοῦ πνεύματος ἐν αὐτοῖς γὰρ ἐφ' αὐτοὺς
ἐκείνους ἐκείνους.

[illegible][illegible]

ἔλλαν σφαιρῶν, πλεον δὲ τὸν Ἥλιον. τῆς δὲ παρ' ἑαυτοῦ τῆς σφῆρας καὶ ὑπέρτης, τῆς μὲν περιεσφαιρῶν κατὰ τὸν ἄνω, τῆς δὲ περιεσφαιρῶν αὐτὸ κατὰ τὸν Ἐσπέρην, ἔλλαν κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν, δεικνύσας, εἰ μὴ γινώσκοντες αὐτὴν τὸ πρῶτον τῆς δὲ ὑπερσφαιρῶν κατὰ τὸν Ἄρου, τῆς δὲ ὑπέρτης κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὴν μὲν ὑπέρτης τὴν Ἑλίου, εἰ γὰρ σφῆρας ἔχει λόγον, τὸν δὲ βραχὺ τὸν Κρόνον, αὐτὸς ὑπέρτης.

Οἱ δὲ ἐξ ἁπλοῦς ἀπὸ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀφελόμενοι (p. 24) ὑπέρτης μὲν ποταμὸν τὸν ἁπλοῦς τὸν τῆς Ἑλίου, καὶ ὡς ἐν ἀρχῇ φησὶν, ὑπέρτης δὲ ὡς ἰσχυρῶς ἐκ' ἡμῶν τῆς τοῦ Κρόνου. ἡ μὲν γὰρ ὑπέρτης τοῖς γεωγεωγράφοις ἀποκαλεῖται, δεικνύσας ἐν πολλῇ σφῆραις ὅτι ὑπέρτης ἔχει διὰ τὴν τὴν γῆν ἔχει τὸ καλὸν, διὰ δὲ τὸ καλὸν τὸ δεικνύσας. ἐν τῇ γὰρ ἐν ἑαυτοῦ αὐτοῦ ὑπέρτης τὸν μάλιστα ὅτι ὁ ὑπέρτης. κατὰ τοῦτο αὐτὸς ἡ ὑπέρτης τῇ Ἑλίου ἀποκαλεῖται, ὡς ἐν καὶ αὐτῇ ἀποκαλεῖται.

1 πλεον κατὰ τὸν ἥλιον M¹, πλεον B. 2 κατὰ τὸν ἥλιον B. 3 κατὰ τὸν ἥλιον B. 4 κατὰ τὸν ἥλιον B. 5 κατὰ τὸν ἥλιον B. 6 κατὰ τὸν ἥλιον B. 7 κατὰ τὸν ἥλιον B. 8 κατὰ τὸν ἥλιον B. 9 κατὰ τὸν ἥλιον B. 10 κατὰ τὸν ἥλιον B. 11 κατὰ τὸν ἥλιον B. 12 κατὰ τὸν ἥλιον B. 13 κατὰ τὸν ἥλιον B. 14 κατὰ τὸν ἥλιον B. 15 κατὰ τὸν ἥλιον B. 16 κατὰ τὸν ἥλιον B. 17 κατὰ τὸν ἥλιον B. 18 κατὰ τὸν ἥλιον B. 19 κατὰ τὸν ἥλιον B. 20 κατὰ τὸν ἥλιον B. 21 κατὰ τὸν ἥλιον B. 22 κατὰ τὸν ἥλιον B. 23 κατὰ τὸν ἥλιον B. 24 κατὰ τὸν ἥλιον B. 25 κατὰ τὸν ἥλιον B. 26 κατὰ τὸν ἥλιον B. 27 κατὰ τὸν ἥλιον B. 28 κατὰ τὸν ἥλιον B. 29 κατὰ τὸν ἥλιον B. 30 κατὰ τὸν ἥλιον B. 31 κατὰ τὸν ἥλιον B. 32 κατὰ τὸν ἥλιον B. 33 κατὰ τὸν ἥλιον B. 34 κατὰ τὸν ἥλιον B. 35 κατὰ τὸν ἥλιον B. 36 κατὰ τὸν ἥλιον B. 37 κατὰ τὸν ἥλιον B. 38 κατὰ τὸν ἥλιον B. 39 κατὰ τὸν ἥλιον B. 40 κατὰ τὸν ἥλιον B. 41 κατὰ τὸν ἥλιον B. 42 κατὰ τὸν ἥλιον B. 43 κατὰ τὸν ἥλιον B. 44 κατὰ τὸν ἥλιον B. 45 κατὰ τὸν ἥλιον B. 46 κατὰ τὸν ἥλιον B. 47 κατὰ τὸν ἥλιον B. 48 κατὰ τὸν ἥλιον B. 49 κατὰ τὸν ἥλιον B. 50 κατὰ τὸν ἥλιον B. 51 κατὰ τὸν ἥλιον B. 52 κατὰ τὸν ἥλιον B. 53 κατὰ τὸν ἥλιον B. 54 κατὰ τὸν ἥλιον B. 55 κατὰ τὸν ἥλιον B. 56 κατὰ τὸν ἥλιον B. 57 κατὰ τὸν ἥλιον B. 58 κατὰ τὸν ἥλιον B. 59 κατὰ τὸν ἥλιον B. 60 κατὰ τὸν ἥλιον B. 61 κατὰ τὸν ἥλιον B. 62 κατὰ τὸν ἥλιον B. 63 κατὰ τὸν ἥλιον B. 64 κατὰ τὸν ἥλιον B. 65 κατὰ τὸν ἥλιον B. 66 κατὰ τὸν ἥλιον B. 67 κατὰ τὸν ἥλιον B. 68 κατὰ τὸν ἥλιον B. 69 κατὰ τὸν ἥλιον B. 70 κατὰ τὸν ἥλιον B. 71 κατὰ τὸν ἥλιον B. 72 κατὰ τὸν ἥλιον B. 73 κατὰ τὸν ἥλιον B. 74 κατὰ τὸν ἥλιον B. 75 κατὰ τὸν ἥλιον B. 76 κατὰ τὸν ἥλιον B. 77 κατὰ τὸν ἥλιον B. 78 κατὰ τὸν ἥλιον B. 79 κατὰ τὸν ἥλιον B. 80 κατὰ τὸν ἥλιον B. 81 κατὰ τὸν ἥλιον B. 82 κατὰ τὸν ἥλιον B. 83 κατὰ τὸν ἥλιον B. 84 κατὰ τὸν ἥλιον B. 85 κατὰ τὸν ἥλιον B. 86 κατὰ τὸν ἥλιον B. 87 κατὰ τὸν ἥλιον B. 88 κατὰ τὸν ἥλιον B. 89 κατὰ τὸν ἥλιον B. 90 κατὰ τὸν ἥλιον B. 91 κατὰ τὸν ἥλιον B. 92 κατὰ τὸν ἥλιον B. 93 κατὰ τὸν ἥλιον B. 94 κατὰ τὸν ἥλιον B. 95 κατὰ τὸν ἥλιον B. 96 κατὰ τὸν ἥλιον B. 97 κατὰ τὸν ἥλιον B. 98 κατὰ τὸν ἥλιον B. 99 κατὰ τὸν ἥλιον B. 100 κατὰ τὸν ἥλιον B.

2 De ap. Demetrio, qui inde ab Alexandrinorum interpretibus Graeci stiliarum secus creaturam petebant, v. Philologum LII 21, et supra p. 145, not. 2.

τοὺς καὶ καθυπερφάνη καὶ μὴ τοσοῦτον ἡγεῖσθαι δόξαται
διὰ τῆς ποικιλίας τῶν κινήτων ἀποστάσεων, καὶ καθότι
[δὲ] σπάνος τις ὡσεὶ ἵστιον ἔχει τοιοῦτον τῶν σφαιρίων,
ὡσεὶ καὶ τὸν ἀπὸ τῆς φθόγγου αἰετὶ τῆς ἰσότητος
οὐκ ἀποδυναμίσκων [καταρθεύων] τῶν φθόνων εἰς το
κίνητον. διὰ τοῦτο ἐξ ἑλπίδος ἀποδόσθαι καὶ γὰρ ἡμεῖς
κινήτης προσφέλλομεν ὡς περιγενομένης ἐξ ἑλπίδος, καὶ
ὁ φθόγγος ὁ βαρὺς ἀπὸ τῶν κινήτων τῶν πρὸς λαγύρας
τῶν καταρθεύων μέρων τοῦ σώματος ἔρχεται, ὃ δὲ ἔξω
ἀπὸ αὐτοῦ τε καὶ ὑπερφάνη καὶ ἀποδόσθαι, ὃ δὲ τῶν
ὡσεὶ μέρων. καὶ τῆς τῶν ἐκ τοῦ Κρόνου, ὡς καὶ μῆτε
προσφάτης ἵστιον ἀποδοσθαι καὶ τὸ εἰς ἡμεῖς ἀποδοσθαι ἐν
ἐξ ἑστέως οὐδὲν τε καὶ διδοῖται. καὶ τὸν καὶ διὰ τὸ
εἶναι τῆς μὲν βροδύτης, τὸν δὲ ταχὺ ἐν τῇ κατὰ τὸ
εἶναι τῇ κατὰ τῆς φθόγγου καὶ κατ' ἀποδοσθαι τοῦ
κινήτου ἐξ ἑλπίδος ὡς καὶ. ὃ μὲν γὰρ Κρόνος μὲν
ἀποδοσθαι ἡγεῖσθαι τῆς ἀποδοσθαι ταχύναι ταχύναι μὲν
καὶ ἀποδοσθαι, ὡς ἐν ἡμεῖς κατὰ τὸν διὰ ταῦτα
ἡμεῖς (p. 35) ἀποδοσθαι τῆς εἰς ταχύναι τοῦ
κατὰ, ὃ δὲ ταχύναι μὲν τῆς κατὰ. τῆν
δὲ ἑλπίδος τῇ ἡμεῖς κατὰ τῆς κατὰ ἡγεῖσθαι
εἰστέως εἰστέως ἵστιον ἀποδοσθαι μὲν μὲν τε,
κατὰ δὲ κατὰ τὸ. ὡς εἰστέως τὸ μὲν εἶναι κατὰ
εἰστέως, τῆν δὲ εἶναι κατὰ βροδύτης.

8 dt vīdus Ubb. et Bry. an vīdus? vītis M. et 178, vī.
 vītis N. vīz dt Bry. 6 dīvīdus B. Bry., dīvīdus M., dī-
 vīdus dīvīdus. 7 vītis M. B. Bry., vītis M., vītis B.
 8 vītis Bry. vīt. dt M. vītis M. M. 10 vītis
 Bry. B. Bry., an vītis an vītis? dīvīdus M. 11 vītis
 B. Bry. 12 vītis M. 13 vītis M. 14 vītis B.
 15 vītis Ubb. 16 dīvīdus N., dīvīdus U.
 vītis vītis vītis M. 17 vītis M. vītis M. M.
 18 vītis vītis Ubb. 19 vītis dt Bry. an vītis?
 M. M. 20 vītis Ubb. et Bry. an vītis?

δύο μίσης ποιούσας ἐν τοῖς διατεταγμένοις (p. 36), ὅτι
 ὁ τετραγώνου πενταγώνου κατὰ διαδοχὴν σύμφωνα,
 — 17, ἔστι δὲ κατὰ τὸ ἀρκεσίβοιον οὐ πλείους μίση
 μίσης ποιούσας, ἀλλὰ κίχρηται αὐτῇ ὡς τὴν μὴ
 ὀκτώγωνον βασιλέω, τὴν δὲ βασιλέω ὀκτώγωνον, δια-
 κίχρηται χαρδὸς εἰς τὸ δέ; διὰ πέντε κατὰ τὸ ἀρκεσίβο-
 ιον εὐσύντημα ἔρχονται. ὅ δὲ καὶ ὁ Πυθαγόρας συν-
 αρίθμους καὶ ἄλλοι τοῖς τοῦ ἀρκέως διὰ ἑκαστοῦ
 λέγει· τοῖς μὴ τέσσασι τῆς αἰθερ τοῦ διὰ πέντε
 ὀκτώγωνου λέγειν καὶ τῆς αἰθερ τοῦ τε διὰ τεσσάρων
 καὶ τοῦ διὰ πέντε· εἴ δὲ καὶ τὸ ἑξάγωνον [πίπτει
 τοῖς] διατεταγμένοις κατὰ τοῦτο τὸ πλῆθος τὴν
 φθόγγον· τῆς δὲ μίσης ὀκτώγωνον εἶναι μίσην, παρα-
 τεύεσθαι δὲ ἄρως τὸ δέκα ἐστὶ μὴ τὸ βαρὺ προσλαμ-
 βανόμενον, ἐστὶ δὲ τὸ ὅτι τῆς ὀκτώγωνου.

5. Ὅτι οὐκ ἑαυτῇ προκείμενος τις ἐξ τῶν καὶ
 φθόγγων πλῆθος, ἔστι τῆς τοῦ πέντε πεντακτίου
 γινώσκοντα συμπεριεῖς, ἀλλ' ἀποκρίσθαι τῇ φύσει τοῦ
 Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος δόξει. ἢ τε γὰρ τὴν φύσιν

1 μίσης D. Ita vid. M (ex μίσησι) 2 βασιλέω M.
 3 χαρδ' ἢ χαρδὸς ὡς D. 4 λέγειν. hic addit scilicet M. ἑαυτῇ
 5 καὶ τὴν αἰθ' τὸ δὲ δέκα καὶ τέσσασι τέσσασι ἐν τῇ δέ
 6 διὰ πέντε ὀκτώγωνον ἑστὶ καὶ τὸ τὴν συμπεριεῖς αἰθ'·
 71 πέντε αὐτῇ M. 72 ἀλλ' am. D.

Cap. 5. Πλάτωνος Τιμήων c. 8. ἑαυτῇ αἰθ' 1 2 4 5
 2 τε γὰρ τὴν φύσιν. natura animarum divinarum secula videtur
 3 ὀκτώγωνον πλῆθος ἀντικειμένη καὶ αἰθερ, quod est numerus rerum
 4 γινώσκοντα (scilicet primam inter omnes symbolice dicunt as-
 5 sumptam) ascendit ad hanc numerum (36). et initium capiti
 6 hanc naturam a septem illis terminis, quibus opposita Plato
 7 ὀκτώγωνον et (per multiplicationem) octiduum mathematicum invenit;
 8 hanc autem in hanc numerum (36).

ἐν τῷ φόνῳ τῇ ἁρμονικῇ συντάξει συνεσχημένῳ, προσλαβόμενοι τε τὴν πέντε ἀρχὴν ποιεῖν (ἀπὸς δὲ τῶν τοῦ φθόγγου συμβολῶν καλοῦσι προσλαβόμενοι) τοσούτοις ἀποτελεῖ κλίμαξ, ἀρχαίον μὲν ἐκ τῶν ἐκτὸς ἔχει, οἷς δὲ ἐκτὸς ἐ ἡλέων τῇ τε τρανιᾷ καὶ καθεστὲ ἀλίζῳ εἴρηται, παρασχηδὺς δὲ (p. 87) αἰς τοῦτο.

Ε. ⁴ Καὶ γὰρ δὲ καὶ αἱ φθόγγαι σφαίρας ἰσότητος τῆς ἐκτὸς ἑαυτῶν φέρονται πῦρ [ἀπὸς] ἀποτελεῖν ἡγεμονίας, αἰς δὲ τὸ στοιχεῖον αὐτῶν φανέρονται ἁρμονικῶς, ἀρχαίον μὲν οὖν καὶ αὐτὸ αἰὲς καὶ πᾶν τὸ ἐκ τούτων συνεσχημένον ἐκ τῶν στοιχείων ἀποκαλύπτει. διὸ καὶ ταῦτα τοῦτο δύνανται ὁ φθόγ-

4 ἀρχαίον H. 5 αὐτὰ ποιεῖν add. M., corr. ἀρμονίῳ M¹, erat fortasse διὰ δὲ. 7 αἰὲς καὶ πᾶν ποιεῖν cum character mg. H., erat in U. 9 καὶ φέρονται add. ἀρχαίον U. 10 συνεσχηδὺς ultimus H¹, perierunt M., αὐτὰ ἀρμονικῶς? 12 συνεσχημένον) αὐτὰ, perierunt M. 13 ἀποτελεῖ M., vel. U

Cap. 8. Agitur de septem vocalibus litteris (quoddecim H¹ in et p. 177, 15), quae singulae ad singulas planetas referuntur. erat autem ordo hic:

A E H I O Y Ω
 Luna Mercurius Venus Sol Mars Juppiter Saturnus.
 cf. prol. p. 188 n. 3 et Nicomachem in theol. ar. p. 53. haec litterae sunt simplices sicut (p. 177, 1 et 15) nec per se appellari possunt (ἀπὸς οὐκ ἀνίσταται 176, 15. comparatur autem 177, 1), coniungere eas oportet cum materia quadam i. e. litteris vocalibus β γ δ, 177, 1, 15. nam sicut unum cum corpore membris conueniente fiat animalis, sicut harmonia in chordis versante fiat carmina, ita vocalibus litteris ad sonosque adhibitis fiat non solum vocabula, sed etiam mysteriorum formularum officinae. ac verba ista si recte intellexit sicut, coniungitur: αἱ φθόγγαι συνεσχημένον ἀπὸς. multa autem haec explicari non possunt nec facile reddetur ratio constructionum dān et δα.

γορ, ὃ δὲ ἐν ἀριθμοῖς μὲν ποσὸς, ἐν δὲ γραμμάτων
 σχηματισμῷ, ἐν δὲ γράμμασι στοιχείων συντάξεσιν αἱ
 μὲν τῶν ἑλικῶν (αἷα δὲ τὰ σύμφωνα) ὁσπερ ἡ φύξις
 μὲν τῶν σφαιρῶν, ἡ δὲ ἀρμονία τῶν χορδῶν, ἀνωτατοί
 ἡ μὲν ἕκαστος, ἡ δὲ τόνους καὶ αἰσῆς, τὰ δὲ ἀρσενικοὺς
 διατάξεις καὶ τελευτικοὺς τῶν φωνῶν. οὗτοι δὲ ὅσον
 μέγιστα αἱ φωναὶ τὸ τοσούτον ἐκτείνονται, διαγὰς
 τε καὶ ποικιλιότης καὶ διειρήναις καὶ διαμερίσεως
 ἕξαις συμβολικῶς ἀποκαλύπτουσι. — Ὅτι ὅσον τῇ ἰσ-
 τασφίγγῃ διὰ φυσικῆς κατεχρήσαντο συμφορῆς, ἐκτείν-
 οντο διαφῶν αἷα ἀπὸ τῶν στοιχείων τὸ τοσούτον, αἱ δὲ
 ἀπὸ τῶν ἐκτετακμένων αἰς τὸ πᾶν εἰς αἰσῆν ἀναρραμένον
 ἕξαις, αἷα δὲ καὶ μόνους τῶν στοιχείων φωνημάτων τε
 καὶ φθογγήνους καλοῦσιν. αἱ δὲ ἰσχυρῶς ἀπὸ μὲν ἡ
 τοῦτον εἰσάγουσιν αἷα εὐχὴ ἰσχυρῶς τε συμμάχων ποικίλων,
 αἱ δὲ [δὲ] τῇ συμμάχῃ ὁσπερ δὲ καὶ τῶν χορδῶν καὶ
 τῇ ἄλλῃ πρὸς ἑαυτὸν καθαρὰς τὸ σήματι ἀπο-
 τελευτῶσι. ὅπως μὲν ἰσχυρῶς τετράδι τε καὶ ποσὸς
 συγγενῆς, ἐν τῷ κατὰ ἰσχυρῶς (p. 33) ἔμην εἰρηται.
 τετράδι αὖν ποικιλιωσθέντα κατ' ἀνακρίσεις ἀπὸ

ὃ ἡ μὲν αἷα, H. καὶ ego, ἡ Hec. T. Συγγενῆς Gale
 (Bibliotheca selecta. Oxon. 1676 et Lips. 1772). Συγγενῆς Hec.
 Τετράδι Meib. Φωνῆς (i. e. Sonandi Organi Copt.) La Croix.
 αἷα αἷα Hec. H. ποικίλων Meib. αἷα αἷα Hec. H.
 ποικίλων H. ἀνακρίσεις Meib. αἷα αἷα, ἀνακρίσεις Hec.
 H. ποικιλιωσθέντα Meib. ποικιλιωσθέντα prop. Meib.

2 The Sam' qui lyram septem chordarum statuerat, hoc
 solus dicitur commoti numero litterarum vocalium, quorum
 ordo (ήλικων) cum dixit sit, multiplicari oportet. Ubiq-
 ue theol. p. 64, notat. 33 ποικιλιωσθέντα (sic) Meib. re-
 fert ad ἰσχυρῶς, fortiter recte. quatenus quae dicitur
 ἀνακρίσεις sit quid velis ἀνακρίσεις, necesse est. hoc dici potest
 4 7 — 33 et 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 — 28. simili

τοῦ κινήτου ἐπὶ τὸ ἰσχυρὸν καὶ μὴ κατὰ παραίτησιν,
καὶ δὲ κατ' ὑποθέσειν τὸν τοσούτων ἀριθμὸν ποιῶν
καὶ γὰρ δι' αὐτοῦ τὸν σφαῖραν, εἴλον δ' ἐκ ἀσπιδόμας
αὐτοῦ τὸν φυχτὸν τὸν περιεχουμένον τὰς σφαῖρας καὶ
διαγινώσκον σφαιρὰς πορὶ εἰς τις " κατὰ τὴν τοῦτον
ἐκαστὴν, τοῦ αὐτοῦ φθογγῶν πλεονάζοντος, τὸν δ'
εἴλον φυχτὸς καὶ τῶν εἰσπνευστῶν ἑκάστην κατὰ τὸν
ἀριθμὸν, ἐκτακτικῶς ἐκδοθέντος λεγομένη κατὰ τὴν
ἀλφειανὴν προσγραφὴν ἑκάστη.

7. 'Αφ' οὗ δι' καὶ Πυθαγόραν ἐκμαίμεται τὴν τε
πρώτην διαίρεσιν καὶ τῆς εὐχῆς ἑκάστην ἔχει τοῦτο
ἐκαστὴν εἶπε. καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ τριπλῆς, ἐκ τε
κατόπτου καὶ θεωρίου καὶ οὐραίας τὴν ἑκάστην, παρα-
πλήσιος δὲ τῇ ὑποστάσει τριπλῶν ἐκαστὸν ἐκαστὴν
εἰς τε τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ ἀλγόν καὶ τὸ φυσικόν (θεοῦ καὶ
δι' αὐτὸ τε διαρρέουσιν καὶ τὸ διότιον καὶ τὸ γέννημα
ταῦτο). καὶ φασὶναι γὰρ ἐκαστὸν ἢ διζυγὶ διαίρεσιν ἐκ
τῆς φυχτοῦς αὐτῆς, τοῦ μὴ πλεονάζοντος κατὰ τοῦ
ἐκαστὸ φθογγῶν ἀσπιδόμας τὴν τὸν αὐτοῦ κατὰ φυσ-

6 αὐτοῦτος (vid. εἰσπνευστὸς) M. αὐτοῦτος U. εἰσπνευστὸς
(factum ex εἰσπνευστὸς vid.) B. 8 ὁμοῦ. διγ. Berlin supplēt
αὐτοῦτος, ἔκ τε καὶ ὁμοῦ. 12 εἰς τε καὶ B. 14 ἑκάστη B.
17 ἐκαστὸν vid. ex ἐκαστὸ factum B. 18 πλεονάζοντος ego,
πλεονάζοντος MB. 19 ἀσπιδόμας corr. ex ἀσπιδόμας B.

ratione eius vocales litterae angustae videntur, ut litterae
ad litteras additae et consonae harum quoque numero ad
XXVIII crescat.

8 καὶ γὰρ δι' αὐτοῦ v. sup. et in sphæris inest propria
quædam harmonia (non asphyxiana) XXVIII sonorum, Ægypti-
corum vero (?) ita constituta.

Cap. 7. καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ — ἐκαστὸν ἐκαστὸν
αὐτοῦ quoque in Platonic psychogonia (Tim. 8) substantiam
tripartitam scripsi, compositam saltem ex utraque — 1, καὶ
θεωρίου = B, καὶ οὐραίας (v. natura ex his mixta) = B.

[illegible]

8. *triflorus* cm. H. 11. *maculatus* Holb., *argutus* H.
 9. *lat. vult.* H. 14. *maculatus* H. H.

3. *Isopod. infans* aff. 7^a — 2. 25 + 3 = 34. 3. *Isopod*
aff. *draculorum*. 4. *Isopod* var. *trigoni* rectangulari
cellulas int. 3 et 4, hypostoma line. 3, post. 3 - 5 = 15
+ 4 - 3 = 22.

quorum ad summa 24.
qui numerus addidit principio 1 accessit in 24. 9 proportionis
et. Nivm. in theol. ar. p. 47, 21. 24 5 24 numerumque
decem et havigis octum partes indicari videntur. Ptole-
maeus quidem habet. III 9 octum vocat in partes duodecim
et octo systema (diapason) cum his partibus comparat
habet diapason respondere trigono in octum inscripto (120°),
diatessaron respondere quadrangulo (90°), tonum duodecim
obis parti (30°). his octum duodecim in terras partes
(24°) dividit (numerumque. Aug. dicitur) hanc 24 partes octi

Β. Ἄλλὰ πῶς φησὶν ἐκτὸς εὐαγγελίου εἶναι ἐκείνους λέγοντας εἶναι αἱ φθόγγαι ἣ ἐν ἡ μὲν δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ κειμένην ἀνέγραψεν καὶ μὴν πάλιν τοὺς φθόγγους τὴν ἀφώρμησιν· οἷα ἔχουσιν δι' ἑαυτοὺς εἰδὲ παρακλῆσαι ἄλλων, οὐδ' ἂν ἐν ἀρραβὺς τέσσοντο. 1
[Ἰδοὺ ἐν θύλῃ κρήνης ἐν τοσούτοις οἷα ἰσχυρὰ, οἷα πάντα ἐγγυαζόμενα.] αἱ δὲ δὲ τῶν κλεινομένων πολλὰς τὴν ἀνταρτίαν καὶ τὴν ἐναντίαν πρὸς αὐτὴν ἔχουσιν * ἰδοὺντες κίνησαν τοσαύτην, ἔχον ἢ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν θύλῃ. διὰ δὲ τὴν ἐκ' αὐτῆς φθόγγου ἀρρετιν εἶδον. 10

Δ. Ὅτι αἱ φθόγγαι αἱ ἐκ τῶν τῆς χειρογράφου παρὶδόντων εἰσοδικατικῶς εἶναι εἶδον

α. Προσλαμβανόμενος

β. ὁμοίαν ἑαυτῶν (p. 40)

γ. παρὸν ἑαυτῶν

δ. ἑαυτῶν ἀναρρίπτοντες

ε. ἑαυτῶν χειρογραφῶν

ς. ἑαυτῶν διδόντες

ζ. ὁμοίαν μίαν

η. παρὸν μίαν

θ. μίαν ἀναρρίπτοντες

ι. μίαν χειρογραφῶν

10 μίαν διδόντες

1 αἱ αὐτ. B. 2 ἀναρρίπτοντες B. 3 ἰδοὺ καὶ, καὶ καὶ αὐτῶν. 4 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 5 ἰδοὺντες prop. καὶ, ἰδοὺντες ἑαυτῶν. 6 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 7 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 8 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 9 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 10 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν.

Cap. B. 1 ἡ δὲ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 2 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 3 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 4 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 5 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 6 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 7 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 8 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 9 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 10 καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν.

VI.

BACCHII GERONTIS ISAGOGE.

The powerful little Banting Tiger
 Throwing up his paw to his companion,
 Telling simple stories of his
 The magnificent dancing Kamburians
 Long he spent his leisure in the
 The old dances of the people of the
 'Especially is not the tiger
 Telling stories of his life.

Ex his verbis concludere licet fuisse Dionysium aliquem, qui admodum Constantini imperatoris liberalitate cum aliis bonas artes tum medicam doceret, et extat de Pythagoreorum moribus doctrina parvus titulus a Bellemanno cum anonymis p. 104 editus, cuius verus titulus non est Bacchius sed Dionysius.

I inscriptio quidem est tractatus qui incipit vj pennis
apery in collectis manu scriptis eodem titulo quo hunc
Bacchi itaque. In fine tamen tractatus subscriptum habet
Nep. III C 4 chorosus, quod nomen in marginibus dextrum
notione Valerianorum (1904 et Urb. VI) etiam adscriptum est
libelli titulo. et Pythagorae doctrinae vj pennas apery
tirones datam esse notum Bacchi, cum quod prius libello
adscriptum erat falsum ad sequentes referretur, priusquam Bergh
confutaret in Philologia XIV (1869) 285, cui ego assensum sum
in ed. Bacchi (1890) p. 24.

quam libellum cum hi trimetri in codicibus manu scriptis sequantur, apparet habere nos Dionysianae illius doctrinae specimen. huic autem Dionysio aequalis fuit et studiorum socius Boecius quam senem dicunt et de tonis tropis melodiis consonantiis egisse ferunt. nec cuiquam dubium est, quin trimetrorum primi versus ab eo qui composuit relati sint ad auctorem huius legegese quae in manu scriptis antecedit Dionysii libello.

Qui tamen ab uno homine haec legegese scriptam esse existimat, is a vero abest longissime. sunt enim duae de musica doctrinae, et agitur

§ 4 (29—37)	de acule, item	§ 67. 69—71.
6—18	de intervallis	68. 72—78.
19	de melodia	79.
20—25	de generibus	79.
26—30	de systematis	74—77.
44—45	de melopoeia	80—87.
46—49	de tonis vel tropis	—
50—58	de mutatione	88.
—	de rhythmis	89—101.

Ac ne haec quidem disciplinae integrae sunt per se vel omnibus numeris abundantes. prior quidem pars (81—58) Aristoteli doctrinam explicat, qua dies quarta pars toni dicitur, nec mirabimur, quod nonnullae res aliis nominibus designantur atque Terentius utebatur, ut *επιπαρας*, *δωδεκας*¹ al. nec magni momenti est quod

¹ Attende vocabula *επιπαρας*, *παραδωκας*, *ἀπιδωκας* § 57, quae auctor § 52. 49 ligat.

§ 5 de diei e contentis Aristotelis scripta videtur (cf. supra locos sub B). quod tamen in notationem numero § 51 et 53 eadem res explicatur nominibus diversis, quod in 35 immobiles soni et eam causam statim nominari dicuntur, quia his diatessaron et diapente finiuntur, apparet intervenientes homines rerum minime peritos. in § 55 homo prudens pugnat contra usum vocabuli *musos*, qui usus constat in §§ 20. 27. 33. in § 59 homo minime sapiens diatessaron excogitavit, quae admitti nullo modo potest. huic parti aggregata est series definitionum, quarum libelli fuisse videntur studiosissimi; cum rerum autem ordine has adeo non quadrant, ut vel res hostiles tractent (§ 62) vel nota iterum agant (61. 66). nec melius res se habet in altera libelli parte. huius doctrinae sector cum ratione potius quam auribus intervallo percipi docet (72), Aristoteli adversarium se nuncupat, et eam sonum ait primum musicae elementum, cum Platonicis interpretibus agit (Iam in ann. lycei Arg. 1801. 2^a, a. e). singula autem qui respicit, inde ab initio multa invenit, quae reprehendat. ut soni unusquisque ille ait esse formam nomen facultatem. res explicatur in § 97; sed si *forus* (*στυγος*) designat notas signum scriptum, facultas autem id quod valet (*δύναμις*) sonus in systemate aliquo vel instrumento (libra lydia), valet ut soni lydi, — quid additur *στυγος*? nomen idem est nomen sonorum ac facultas in tone aliquo? an cogitandum est *στυγος* vocis *δύναμις*, ut sonus ille diceretur parante *διωγμένην* lyrae *δωριαν*? si hoc erat explicandum. et in *διγνοσκον* quid significat *τῶνος* (?), quid stultius scribi potuit quam illud *ἐκ* *δύνα-*

ῥῑπῑς? quis lecto hoc vocabulo intelligit tetamen gradum vel tropum aliquem ut lydium? pariter vituperare in 70 quod auctor non exponit, qui sensu dicatur extrema, qui princeps. admodum est Ptolemaeus I 12, ut extremum eorum nuncemus dici tetrachordi gravis siccum, principem (qui ultimus loco ponitur 70a) esse acutissimum. sed sequuntur inexplora. nam quae sint symphoniarum species, scire nobis videtur e § 11, et feramus, si quis digressus species tres, ut coniuncta eae diapason eodem genere repetatur. sed hic artis doctor aut illas incipere aut a sono extremo, aut a medio, aut a primo, et cum addit ad idem sonorum genus extendi, significat non de consonantiis, sed de diatessaron tribus formis se cogitare. Illae autem formae et haec verba quomodo quadrent ad alia systematica, veluti ad *dispartes*? antiqua mihi videtur et non speranda doctrina § 74 de trinarum tetrachordorum systematibus (v. Jan I l. 8). multum etiam nos iuvaret auctor, si res utiles profunderet de melopoeiâ brevissime a paucissimis scriptoribus tractata; et gaudeamus, quod in priore doctrina 45. 48 paululum nobis traditur. sed quae alterius partis auctor nobis largitur de tetrachordorum vita et ratione (80—87), nullum est protil. nisi grana in hac quaestione ferragine inventio parva et paucissima; in II enim arte praeter nomen *ῥῑπῑς* adhibitum ad sonos a cunctis alienos (*ῥῑπῑς*) praeterque systematica illa § 74 nihil ulle invenitur. multo plura ego aestimo I artem, quod haec multa vel praeccepta vel nomina, quae sine Bacchio nitentur Aristide solo vel aliis haud ita firmis testibus, consensu confirmat. vide enim quae in hac arte

deceantur de symphonia¹, de adpsi², de vocis locis³, de veterum tonorum numero⁴, ac regula, quo sensu adhibeantur vocabula *σπεύμενος*, *σπείων*⁵ (non audeo addere *αὐτοῦ*⁶).

Ut autem harmonicas artes Basilii confectas sunt e praeceptis diversarum scholarum, ita et ars metrica § 89—101 eodem modo composita est. nam cum rhythmicorum sententia nonnullis (§ 93 a. c. d. e et sub finem praeterit § 98) coniuncta sunt multa metricorum praecepta de syllabarum longitudine vel brevitate, ut concordet ars cum eorum doctrina, quae Ari-

1 Quae de symphonia legimus 10 (et 61) confirmant praecepta Aristidis 14 et Gaudenci 8. cf. paraphoniam 61 cum locis Gaud. 1b. et Theophrasti (Theo c. 8).

2 Adpsi et adpsiōn (92. 42) nominum ex ArQu. I 11 (p. 39). Phil. mus. 26, 29.

3 Triā loca vocis (44) designantur ab ArQu. I 12.

4 Antipsichronis tonos (48) scilicet dactylum lydicum pterygium ait ArQu. I 10 p. 38, Phil. II 46.

5 *σπεύμενος* *σπείων* ut 51 dicuntur apud ArQu. I 6. *σπείων* dicuntur test. ut 46 (457) 52, ita apud ArQu. I 10 et Porphyrium p. 101.

6 *Αὐτοῦ* dicitur modo adhiberi soleri, aut ut communiter significant sententias varias potest: ArQu. I 11 (p. 38), 17 (p. 50), 22 (p. 51), aut ut restricto sensu indicet eos gradus, quibus vox cuiuslibet sentis sentis addat in alios (*cf.* dg. ex dca) consuetudines et contrahit sonos, sicut longiusculi ceteros anacoli. Cicero. 11. ArQu. I 9 (p. 18) et I 19 (p. 70) *ἀλλ' εἰς ἀσπείων*, nec tamen facile *αὐτοῦ*, utro sensu *αὐτοῦ* positum ait a Basilio 44. 45. plurimi quidem interpretes sensu restricto positum arbitratu confusione dicunt Basilium placuisse cum agere (Belfortius ad sonos, p. 87. Marquard Ann. 1866), contra Tschirner in ann. gym. Posen. 1862 p. 85 amplius sonos dictum putat, committens puto ex causa, quod in 45 *τροπὴ* vel *tonos* dicitur esse forma *πλάσι*. et vide ne in angustia hac interpretatione laboramus; neque enim committit, sed restricto aliquo sensu in vocabulum adhibet, qui est dicit *ἀλλ' εἰς ὅσον*, contrahit autem sonos aliter Cicero et Aristides. quae cum ita sint, sententia puto de place sequentium et de agere quaestionem.

etides Quintilianus I 18 (p. 40) docet significaverit et perperam Graecis etiam apud Sophocle tragedias. vocabulis autem utitur Basilianus partim iisdem quibus Aristides I 16—17, partim aliis, ut non ex eodem libro sed ex simili arte alius praeceptoris haec dicta videntur¹. excerptum autem sollicitate haec pars non minus quam harmonicas partes versata est, ut ne per quidem quid sit, res omnium una gravissima, in § 10 definietur. petum autem qui (108) enumeratur, exempla tantum singula in 101 exposuntur, quod discentibus sufficere nullo modo potest.

Multos igitur in omnibus huius libelli partibus tum conscribendis tum brevioribus egisse vides, nec quisquam constituere potest, quantum sint a Basilio, quantum ab aliis congesta. quod autem quaestiones nonnumquam male expressae sunt (§ 8. 96) et emittuntur in §§ 70a, ac quod responsa nonnulla discordant a quaestis (35. 39), apparet doctrinam ab initio quaestionibus non interruptam fuisse. auctor etiam excerpta ex §§ 11—12. 44—49, in quibus nihil quaeritur. (Hudle in *Archives des missions scient. série III. v. II 600*), qui tamen excerptis habuisse videtur fontem non meliorem quam quibus nos utimur (ann. lyoni Arg. 1890. 32). relegit puto recentior aliquis praecipue artem in hanc formam, quo faciliorem redderet discentibus doctrinam et commodiorem.

Basilii Gerontii itaque primum edita est a cod. Par. 2456 a Marino Mercutio in *Parallomenis ad gemin.* Paris 1623.

¹ Omnia quam accuratissime exposui in *Monac. Episcopus XLVI* (1891) 687—694.

Codice Lugdunensi Scaligerano usus edidit Meibomius 1652. adhibitis Venetis codicibus edidit Car. Janus in annalibus lycei Argentoratensis 1890.

Nititur hic textus duobus Venetis dignitate paribus

M = Marc. VI 3. marg.

V = Marc. VI 10.

Orti sunt ex V: O (Mon. 215), ex hoc Q (Par. 2532), inde Barb. Hamb., Scalig.-Lugd., nam quod in Bacchio edendo 1890 p. 28 suspicabar, id Ruelle collato codice Q confirmavit.

Ad P(ar. 2456) proxime accedit Neap. III C 4, nec tamen antiquior hoc vel praestantior.

JA significat editionem meam Argentoratensem et quidem A¹ = ann. 1890, A² = ann. 1891.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΕΧΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΤ ΤΟΤ ΓΕΡΟΝΤΟΣ.

- 11 Μουσική εἰς ὅσους; — Εἰς ὅσους μὲνους καὶ τὸν
περὶ μὲνους διαβαίνοντες.
Μουσικὸς δὲ εἰς; — Ὁ αἰδὸς τὸ κατὰ τὴν μέλ-
δον διαβαίνοντα.
- 12 Πῶς ἐκείνη; — Ἄ πῶς φῶν, δὲ δὲ τῇ ἑρμείᾳ
χρῆται.
Πῶς οὖν φῶν; — Ἄ τὴν ἐκείνην καὶ βαρύνοντες
καὶ τὸ διαστήματα.
- 13 Πῶς δὲ τῇ ἑρμείᾳ χρῆται; — Ἡ περὶ τὴν φθό-
γῳν παλαιά.
- 14 Ἀντὶ δὲ ἡ μουσική ἐκ τίνος σύσταται; — Ἐκ
φθόγγων ἡμετέρων καὶ συνδυάσεων.
- 15 Φθόγγος δὲ κατέστιν τί ὄν; — (p. 2) Φωνὴ ἢ
ἡμετέρας πῶς ἐκ μίαν τόνον. πῶς γὰρ τόνος ἐκ
φωνῇ λαμβάνεται ἡμετέρῃ φθόγγῳ ἀποκρίνεται.
- 16 Διόστημα δὲ τί ὄν; — Τὸ ἐκ πλείονος ἢ δύο
φθόγγων λαμβανόμενον.
- 17 Διάστημα δὲ τί ὄν; Διαφορά δὲ φθόγγων ἢ
διαστάσεων ἐκείνων καὶ βαρύνων.
- 18 Τί οὖν ὄντος ἀρχαίων τὸν λαμβανόμενον; —
Φθόγγος.

Εἰσαγωγή — Γράμματι ΜΥ (εἰς τὴν μουσικήν Ν, καὶ εἰς τὴν
μουσικήν Π). Διαστάσεις τῶν Γράμματι ἀρχαίων εἰς τὴν μουσικήν
ΕΠΛ. 8 εἰς] εἰ Μουσ., καὶ Ρ. 7 εἰ φῶν Ρ. 9 οὖν]
πῶς Μ. 10 οὖν φῶν ΜΥ, καὶ εἰ φῶν Υ. 12 μένους οὖν
ἐκείνη Μουσ. αἰ. 13 εἰ 14] 15] 16] 17] 18] 19] 20] 21] 22] 23] 24] 25] 26] 27] 28] 29] 30] 31] 32] 33] 34] 35] 36] 37] 38] 39] 40] 41] 42] 43] 44] 45] 46] 47] 48] 49] 50] 51] 52] 53] 54] 55] 56] 57] 58] 59] 60] 61] 62] 63] 64] 65] 66] 67] 68] 69] 70] 71] 72] 73] 74] 75] 76] 77] 78] 79] 80] 81] 82] 83] 84] 85] 86] 87] 88] 89] 90] 91] 92] 93] 94] 95] 96] 97] 98] 99] 100]

Τὶ δὲ ἵσται ἐλάνιστον τὸν διοσχεμαίνων; — Δίωξ. 8
Δίωξ δὲ εἰ ἵσται; — Ὁ δίδωται ἢ ἑρμῆρα φέουξ
ἐρμῆρα ἐλάνιστον ἐκτείνει τε καὶ ἐκτείνει.

Τῆξ δὲ δίδωται εἰ ἐκτείνει; — Ἐρμῆμον.

Τὸ δὲ ἑρμῆμον ἐκτείνειν εἰ; — Τίνος.

Τίνος δὲ εἰ ἵσται; — Ἰα μῆλον ἢ διὰ πέντε συμ- 9
φωρία τῆξ διὰ τεσσάρων.

Συμφωνία δὲ εἰ ἵσται; — Κῆτος δύο φθόγγων 10
ἀνομοίων ὁμότητι καὶ βαρίτητι λαμβανόμενα, ἐν ἧ
11 πᾶσιν τε μῆλον τὸ μῆλον φαίνεται τοῦ βαριτέρου
φθόγγου ἥτοι τοῦ ὁμοτέρου, εἰδὲ τοῦ ὁμοτέρου ἥτοι
τοῦ βαριτέρου.

(p. 3) Πῶς οὖν εἴδη συμφωνίας ἐν τῇ ταύτῃ 11
εὐτερίῃ; — Ἦξ. — Τίνα ταύτα; — Διὰ τεσσάρων,
12 διὰ πέντε, διὰ πέντε, διὰ πέντε καὶ διὰ 6, διὰ
πέντε καὶ διὰ πέντε, διὰ διὰ πέντε.

Τίνος οὖν εἴδη φθόγγου ὁμοίας; — Τῆξ μὲν διὰ
τεσσάρων [προσλαμβανόμενος] \mathcal{P} 1 καὶ [ἐκτείνειν διὰ-
τενος] $\Phi\mathcal{F}$,

13 in MF, postea ras. M. in V. 14 Τίνα ταύτα; semper
de MY aliis, plurimisque et P; alia; taύτα; semper Mith.
15 προσλαμβανόμενος αὐτοῦτος αὐτοῦτος αὐτοῦτος in solo ex-
stant M, dubio alioque codice.

De notarum variis formis et utriusque ad saepe eadem
modum dicenda, numeris singulis vocis instrui semper videtur
et § 10. Tales numerum dicitur insculpi velle additis con-
sideratis, refer littere quae ante. sub evanescere numerus de sine
notae formis dicitur vocat. in M. cunctarum nota supra, lyrae
et ubique nota infra vocis solus vocatur 4, 7, 9, 11, 13—16,
notarum autem 1, 4, 10, 12 signum lutea signum scriptum est,
numerum 1, 3, 6, 8 scriptis variis. In VPB alia plura etiam
notae. Haec ratione collocatas inveni, ut cunctarum signa separant
eque lyrae. optime autem notarum formas quales vocantur
et Alpy descriptione conservatas sunt in M, recensiones li-
brarum magis et magis notant eas in formas minuscularum li-
brarum, quod iam fieri videtur in V, magis in P.

εἴη δὲ διὰ πέντε 7| [προσλαμβανόμενος] καὶ
[ἑνὲν μόνον] CC,

εἴη δὲ διὰ πέντε [προσλαμβανόμενος] 7| καὶ
[μὲν] I<¹,

εἴη δὲ διὰ πέντε καὶ διὰ τεσσάρων [προσλαμβανόμενος] 7| καὶ [εἴς τε συντηγμένον] UZ¹,

εἴη δὲ διὰ πέντε καὶ διὰ πέντε [προσλαμβανόμενος] 7| καὶ [εἴς τε διζευγμένον] Θ¹,¹²,

εἴη δὲ διὰ πέντε 7|³ καὶ I<¹⁰.

11 'H εἴς διὰ τεσσάρων δε πέντε τέσσαρσιν; α — βC'.

'H δὲ διὰ πέντε δε πέντε; — 'Ex γC'.

'H δὲ διὰ πέντε δε πέντε; — ε

'H δὲ διὰ πέντε καὶ διὰ β; — 'Ex τέσσαρσιν ηC'.

'H δὲ διὰ πέντε καὶ διὰ ε; — (p. 4) 'Ex τέσσαρσιν θC. α

'H δὲ διὰ πέντε; — 'Ex τέσσαρσιν ς.

Notas I signa Ha et dadi exprimi solent in M, quaequidem ab initio Z tribus lineis scriptam fuisse videtur, quorum tertiam partem deleta est. incurvari solet huius signi forma in V et P, ut ad minuscularum speciem propius accedat. cum notum in V uno eodemque signo ductu adscripta esset nota huius, factum est, ut in Hebrae monasteriis usquequaque haec altera littera esset. — cum 4 notas sic habet expressas M, iuxta se posita esset huius litterae etiam in reliquorum codicum archetypo, nam in usum signum Ha sunt contractae, ut ad ipsius 6 partem mediam et directam praeter ceteram applicata sint digammae duas lineolas sicut ceteris 6 longiores.

4 μὲν I< M¹, cum 8 signum alterum illud in formam crucis addita (pro 8) accenta esset in V. 8 n. 12 primo signum correcti solet 0 in V, idemque in redd. usquequaque iuxta inferius scribitur (etiam in M, p. 288, n. 288, s. 288, s. 288, s. 288, ut librarii signum Z vel 7 subscriptum aut in lineam posteriorem trahunt, aut omitunt. hoc loco habet 11^a quod 2o una tracta iuxtaquam V, 11^a om. 8 n. 16 48 M, CZ VP 9 εἴς δὲ διὰ πέντε et vol. 9 14 em. M, — καὶ P, cum apertio aperta V, pro n. 16 48 (n. 28) VP. 12 διὰ πέντε M¹, cum διὰ πέντε πέντε πέντε M.

Πότε αὖν ἐν αὐτοῖς ἴσκι δὲ τοσούτων διαστή-
ματα — 18. — *Τότε ταῦτα* :

Πρώτον μὲν τὸ ἀπὸ [προσλαμβανόμενου] ΓΓ' ἐπὶ
[ἐκαστῷ δίδοντι] ΦΓ',

δευτέρου δὲ τὸ ἀπὸ [ἐκαστῆς ἐκαστοῦ] ΓΓ' ἐπὶ
[ἐκαστῆς μέσου] ΕΕ,

τρίτου τὸ ἀπὸ [καρτερῆς ἐκαστοῦ] ΕΕ ἐπὶ [καρ-
τερῆς μέσου] ΡΩ',

τέταρτου τὸ ἀπὸ τῆς ΦΓ' [ἐκαστῷ διαστήσει] ἐπὶ
[μέσου δίδοντι] ΜΓ',

πενταυ τὸ ἀπὸ [ἐκαστῆς μέσου] ΕΕ ἐπὶ [μέσῳ] ΙΖ',

ἕκτου τὸ ἀπὸ [καρτερῆς μέσου] ΡΩ' ἐπὶ [τρίτῃ
συνεσμῶσι] ΘΥ',

ἑβδόμου τὸ ἀπὸ [μέσου διαστήσει] ΜΓ' ἐπὶ [συνε-
σμῶσι δίδοντι] ΓΝ',

ὀγδόου τὸ ἀπὸ [μέσῳ] ΙΖ' ἐπὶ [τέτῃ συνε-
σμῶσι] ΨΖ',

ἐνάτου τὸ ἀπὸ (ΖΕ') ἐπὶ ΘΥ',

1 ἐν αὐτοῖς ἴσκι VP, ἴσκι ἐν αὐτοῖς M. 4 sonorum nomina scilicet habet M, de quibus 1 et velle supra. 5 ἑκαστῷ φωνῶν et n. 2 in sua M'. 6 notum 2 signum a super illius a positum cum hoc in istam doctam velle scilicet apud VP; hic 3 V et superius. 7 et M, d vel, cum 4, omnes priores M, et ita supra. 8 n. 6 P subiecta lineola et supra 6 V, 6 et M, om. VP. 10 caratulum nota P semper μ in VP, que n in M. 11 ἀπὸ ΜΓ', om. vel. ἐκαστῆς μέσου, M' in eis notum 8 et § 11 M', HL' V. 12 n. 6 vera MP, P cum apic. fortasse antiquas 6 V. 13 n. 8^a semper 6 ἑβδ., 8^a 4 M om. n. 4 hic V. 14 M N, om. V. 15 notum 8^a 7 supra inciderat 7 V; 10^a M V. 16 n. 8 hic M, A. V et, item p. 50v, = n. 8^a 7, 7 et superius. 17 n. 11 bene M, de vel. et § 12. 18 Verba ab ἕκτου τὸ — ἐπὶ ἕκτου τὸ ἀπὸ ΙΖ' notum habet P, in V omnia sunt parva scilicet apud. Post ἕκτου τὸ ἀπὸ habet M' in sua nota. apud συνεσμῶσι 41 et apud συνεσμῶσι ΕΕ, δίδοντι τὸ ἀπὸ καρτερῆς συνεσμῶσι ΓΓ', et καρτερῆς

διόσωτο το δὲ ΕΥ¹⁰ δὲ ΛΥ¹⁰,

διόσωτο το δὲ ΥΖ δὲ Μ'Π'¹⁰,

διόσωτο το δὲ [εφεξῆς διωκόμενον] Θ^{1,10} δὲ
[εφεξῆς διωκόμενον] Ι<¹⁰.

12 Δὲ μέγα πέντε; — Δίκα. — Τίς ταῦτα;

Πέντε μὲν το δὲ ΖΗ¹ δὲ ΟΟ,

διόσωτο το δὲ RL δὲ Μ'Π'¹,

εφεξῆς το δὲ ΦΓ¹ δὲ Ι<¹,

εφεξῆς δὲ το δὲ ΟΟ (p. 5) δὲ ΖΟ,

μέγα το δὲ ΡΩ¹ δὲ ΕΥ¹⁰,

εφεξῆς το δὲ Μ'Π'¹ δὲ ΥΖ¹⁰,

εφεξῆς το δὲ Ι<¹ δὲ Θ^{1,10},

εφεξῆς το δὲ ΟΥ¹ δὲ ΥΥ¹⁰,

εφεξῆς το δὲ ΕΥ δὲ Μ'Π'¹⁰,

διόσωτο το δὲ ΥΖ¹⁰ δὲ Ι<¹⁰.

13 Δὲ πέντε δὲ μέγα; — Όχι.

Τίς ταῦτα;

Πέντε μὲν το δὲ ΖΗ¹ δὲ Ι<¹,

διωκόμενον ΥΖ, διόσωτο το δὲ εφεξῆς διωκόμενον ΥΖ δὲ
εφεξῆς διωκόμενον Θ¹. (pariti M' διόσωτο) cf. J A¹ 10¹,
pro n. 18 habet U F. n. 10 Θ et curvatum Γ F.

1 n. 10¹ u. P. n. 10 h. uel h. P, vide ad § 14. 2 n. 10¹
μ cum signo " (ut est apud accensum) V, μΖ (pro 10¹ P.
E nota n. 10 hanc Z V. n. 10¹ Θ semper tenet, 10¹ γ
semper V. n. 10 hanc M, sed uultu accensum, n. 10¹ Λ V,
n. 10¹ Γ V, accensum con. M V. 3 de collis 1, 2, 4 v. supra.
Γ διόσωτο δὲ V. L con. V. 8 n. 8 IY M, < (ex L 10)¹ < V.
10 n. 8 h. ut 10¹, 10, subducta tenet, cura hanc V.
n. 14 Fy M, Cy V. 11 ut post hanc P, con. uel, pro 11
tenet U V. 12 n. 8 IV M, IV V. n. 10 ut § 15. 13 n. 8
Θ H M, uel n. 10 V. n. 10¹ semper A M, Λ V; 10¹
peruenit Γ uel F M. de uisio hanc Alpines p. 4; V uel
uol uel hanc Alpines hanc uel. 14 n. 10¹ utique
signo uel accensum V, uel M. 15 n. 10 A I γ M, Γ
V. 16 n. 8 I γ M, Γ V.

δεδωκεν τὸ ἀπὸ $\Gamma\Gamma^1$ ἐκ ZC^{12} ,
 ἤπειον τὸ ἀπὸ RL^2 ἐκ EU ,
 κέντρον τὸ ἀπὸ ΦF^3 ἐκ ΥZ^{12} ,
 κέντρον τὸ ἀπὸ CC ἐκ $\Theta\Lambda^{13}$,
 ἔκκεν τὸ ἀπὸ $P\Omega^4$ ἐκ $\Lambda\chi^{14}$,
 ἠδωκεν τὸ ἀπὸ $M\Gamma^1$ ἐκ $M'\Gamma'^{15}$,
 ἔδωκεν τὸ ἀπὸ $I\zeta^5$ ἐκ $I'\zeta'^{16}$.

Ἄλλὰ παρὼν δὲ καὶ δὴ προσέειπεν πάλιν; — Πάλιν. 10

Τίνα ταῦτα;

Ἐπειὸν μὲν τὸ ἀπὸ $\Gamma\Gamma^1$ ἐκ ΥZ^{12} ,
 δεδωκεν τὸ ἀπὸ $\Gamma\Gamma^1$ ἐκ $\Theta\Lambda^{13}$,
 ἤπειον τὸ (p. 6) ἀπὸ RL ἐκ $\Lambda\chi^{14}$,
 κέντρον τὸ ἀπὸ ΦF^3 ἐκ $M'\Gamma'^{15}$,
 κέντρον τὸ ἀπὸ CC ἐκ $I'\zeta'^{16}$.

Ἄλλὰ παρὼν δὲ καὶ δὴ πάλιν πάλιν; — Τίτα. 17

Τίνα ταῦτα;

Ἐπειὸν μὲν τὸ ἀπὸ $\Gamma\Gamma^1$ ἐκ $\Theta\Lambda^{13}$,
 δεδωκεν δὲ τὸ ἀπὸ RL^2 ἐκ $M'\Gamma'$,
 ἤπειον τὸ ἀπὸ ΦF^3 ἐκ $I'\zeta'^{16}$.

Ἄλλὰ δὴ παρὼν πάλιν; — Τίτα, τὸ ἀπὸ $\Gamma\Gamma^1$ ἐκ $I'\zeta'^{16}$.

Ἄλλος δὲ τί λέγει; — Ἄλλος καὶ δεικνύς δι' 19
 ὁμοίων ὁμοόργων γωνιών.

1 δεδωκεν δὲ V. n. 13 XC V. 2 L. con. V. 3 Z
 con. V. 4 n. 16 φπ M. de p. r. v. ad 364, a. 5 n. 16 ut
 § 14. 6 n. 7^a con. V. 7 n. 17 con. accutatus libh. 7 n. 8
 con. accutatus M. n. 18 b-v' V. 10 τὸ ἀπὸ hie V.
 n. 11 EZ V. 11 δεδωκεν δὲ V. de n. 9 c. § 12. n. 16
 c' V. 12 L. con. V. 13 n. 17 accutatus con. M. ita ut
 § 17, 23, 30. 14 n. 18 acc. con. M ut § 17 ut 18, 4' V. 17 n. 1
 accutatus M. n. 16 φ H M. φ γ V. 18 L. con. V. 19 n. 16
 1-1' V. ita ut § 18.

- 20 *Προσὸν δὲ εἰ ἴσται; — Τὸ δὲ διὰ συντηγμάτων*
ἀναγινώσκων συνηρμήσαν ἐπὶ ταῖς αὐτῶν γῆραι.
- 21 *Γίνεσθαι δὲ εἰ ἴσται; Ἥ δὲ καταγέγραπται γενε-*
αὶ αὐτῶν ἀναιμίας.
Ἰδὲν οὖν γῆρας ἰσὶ καὶ μετὰ τοῖς αὐτοῖς; Τρία. —
Τίνα ταῦτα; — Ἐκκατόντα, ἥρως, δέκατον.
- 22 *Τὸ οὖν ἀποκρίσθαι καὶ μετὰ τοῖς αὐτοῖς; — Ἐπὶ μὲν*
τὸ ἐπὶ κατὰ δέκατον καὶ δέκατον καὶ δέκατον, ἰσὶ δὲ τὸ
σφῶς κατὰ τεσσαράκοντα. (p. 7)
- 23 *Τὸ δὲ ἥρως καὶ μετὰ τοῖς αὐτοῖς; — Ἐπὶ μὲν τὸ ἐπὶ 20*
καθ' ἑκατόντα καὶ ἑκατόντα καὶ τεσσαράκοντα, ἰσὶ δὲ
τὸ σφῶς κατὰ τεσσαράκοντα.
- 24 *Τὸ δὲ δέκατον καὶ μετὰ τοῖς αὐτοῖς; — Ἐπὶ μὲν τὸ*
ἐπὶ καθ' ἑκατόντα καὶ τεσσαράκοντα καὶ τεσσαράκοντα, ἰσὶ δὲ τὸ
σφῶς κατὰ τεσσαράκοντα.
- 25 *[Τὸ μὲν οὖν δέκατον καθ' ἑκατόντα καὶ μετὰ τοῖς αὐτοῖς ἐν*
παρακρίσει τῶν αὐτῶν. — Δὲ τί; — Δὲ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν
τὸ ἐπὶ διὰ συντηγμάτων καὶ διὰ τῶν αὐτῶν.]
- 26 *Τεσσαράκοντα δὲ εἰ ἴσται; — Τίς αὖτε φησὶν ἔχει*
μετὰ τοῖς αὐτοῖς, ὅν αὖτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀναγινώσκων συνη-
ρῶσαι κατὰ τὸ διὰ τεσσαράκοντα.
- 27 *Τεσσαράκοντα οὖν ἴσται εἰς πᾶσι; — Τρία. —*
Τίνα ταῦτα; — Πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ τεσσαράκοντα
καταγέγραπται, δευτέρως δὲ τὸ ἐπὶ μισοῦντα κατα-
γέγραπται, τρίτον δὲ τὸ ἐπὶ ἑκατόντα καταγέγραπται.

2 δὲ om. M. 7 οὖν om. P. ἀποκρίσθαι MV, ἀνα-
 γινώσκων P. 8 καὶ δέκατον om. M. καὶ δέκατον M. 9 συ-
 νηρῶσαι VP. 10 § 23 om. M. 14 καὶ τεσσαράκοντα om. MV.
 16 ἐπὶ καὶ μὲν M.

Πόσα οὖν ἐστὶν ἀντιγράφοις ἐκ τῆς ἀρραβίδος ἀντιγρά- 20
φου; Καὶ μὲν ἐκ αὐτῆς ἀρραβος, καὶ δὲ δέκα-
παι πόσαι.

Τίτοι ταῦται; — Τούτων, πόσαι, ἀντιγράφοις, δι-
σχυρίσιν, ἀντιγράφοις.

Πόσα φέγγει ἐκ τῆς ἀρραβίδος ἀντιγράφου; — 20
Ὀκτωκίδες. (p. 8)

Τίτοι αὗται; — 7Γ' 7Γ' RL' Φ' CC ΡΩ
ΜΠ' ΙΚ' ΘΥ' ΓΝ' UZ' ZC EU UZ ΘΥ' 20
α' ΑΥ' Μ'Π' Γ' Γ'.

Τούτων πόσαι ἀντιγράφοι; — 7. 20

Τίτοι αὗται; 7Γ' 7Γ' CC ΙΚ' ZC' UZ' 20
ΘΥ' Γ' Γ'.

Φέγγει δὲ πόσαι; — Δέκα. 21

Τίτοι αὗται; — RL' Φ' ΡΩ ΜΠ' ΘΥ' ΓΝ
EU UZ' ΑΥ' Μ'Π'.

Βαρέμενοι πικρὸν πόσαι; — Πέντε. — Τίτοι 22
αὗται; — RL' ΡΩ ΘΥ' EU ΑΥ'.

Ὑψίστοις δὲ πικρὸν ἀντιγράφοις πόσαι; — Πέντε. 22
α' Τίτοι αὗται; — ΥΓ' ΠΥ' ΗΥ' ΔΥ' ΛΥ'.

1. *Isagoge* MT fere omnes, *Isagoge* P aliquas secundarias, 6 de n. 1 § 11. de n. 2 § 12. n. 3 uM. M', L. vel potius A abest ad n. 10 V. de n. 4 § 11. 5 de n. 7 § 12, 7^a hie Π est in V. n. 8 ut § 12 V. n. 9 ΘΥΜ (Υ in om.), ΘΥ V. n. 10 ΓΗΥ. n. 11 Σ (om. Σ) V. n. 12 ΘΗΜ, ΘΥ V. 10 n. 13 ut § 14 M, Lk (om. M) supra, ω infra V. n. 14 p V, LI M, acc. om. ceteros, n. 15 alios acc. M, ΙΔ' V. 12 n. 16 ΙΔ' V. 13 n. 17 ΘΥ M. n. 18 ut § 20 M, ΙΔ' V. 15 n. 19 ΘΗΜ. 16 n. 18 ut § 14 M, ΛΥ V, item § 22. n. 17 pro accento V, om. acc. M. 18 n. 19 ΘΥ M, Θ ω V. 19 n. 19 ωΥ P, UZ MY, VL Mh. cum Agypto, sed ut quae

1 22. of 1A' 20'. § 22 v. bibulum in Aegypti initio.

2 22 superscript in apices regiae dicit papyrus et tritas

Ὁμόρως δὲ γαρμεναιδὲν ἡγγογαρμεναι πύτοι; —
 Πύτοι. Τίνας αὖτοι; — V 7^m U 5^m H 5^m Δ 3^m
 1 P 2^m. (p. 9)

Ὁμόρως δὲ κιναιδὲν διακιναιδὲν αὖτοι; — Πύτοι.
 — Τίνας αὖτοι; — P 6^a M 7^a Γ N 2^m U Z M 7^a 12.
 23 Ἀκιναιδὲν δὲ αὖτοι; — Τηλεγ. — Τίνας αὖτοι; —
 7 1^a U Z Γ 4^a 12.

Ἡ μέντοι μέγας δασὺς ἔχων πρὸς τὰς ἀκιναιδὰς τὰς
 διακιναιδὰς κατὰ μὲν γὰρ τὰς διακιναιδὰς βαρύνουσας,
 κατὰ δὲ τὴν δασύνειαν ἑλαττωσας.

25 Ἐοικότες μὲν οὖν γυθόγγους ἐὰν εἰ λίγα μὲν αἴται;
 — ἐὰν εἰ παραίχουσαι ἐὰν αἴταις αἰ παραίχουσαι καὶ
 παραίχουσαι.

26 Φαρανίαις δὲ τοῖς ἐὰν τοῖς αἴταις παραίχουσαι.
 ἂν ὅν εἰ διακιναιδὲν αὖτοις δασύνει καὶ διακιναιδὲν αἰ
 πύτοι αἴται.

27 Τίνας τοῖς αἴταις; — Ἐοικότες καὶ ἑλπίδες.

Πύτοι; — Ἐοικότες μὲν γὰρ αἴταις, ἑλπίδες δὲ
 διακιναιδὲν. — Ἐν αἴταις μέντοι; — Ἐυκρινεῖς, ἐν ἑλπί
 δὲ μέντοι αἴται. —

de Aristidis sigla dantur Ballermann, de Testimoniis (Berd.
 1947) p. 47. n. 30 D et in medio inscriptionis parvulae «M»,
 inscripta quanto V. n. 32 H V M V, n. 33^a M, 3^a (et forte
 scribitur in codd. parte superior, relicta parte inferior) V
 n. 33 1 V libb.

1 γαρμεναιδὲν VP, γαρμεναιδὲν factum ex γαρμεναιδὲν M,
 post ἡγγογαρμεναιδὲν add. διακιναιδὲν P. (ita acc. διακιναιδὲν)
 2 n. 18, 19, 21 22 et alios. n. 20 bene M, 12 V. sigla,
 quibus hi non a graeco harmonico distinguuntur, neque in
 vestigantur. 3 n. 10 1-4 V. n. 17 alios non M, 11 1^a V
 1 n. 1 2^a libb. n. 18 1^a M, 14 V. 9 γὰρ acc. M. 10 κατὰ
 δὲ τὴν δ. de. acc. P. 17 αἴταις] αἴταις M.

§ 67 de calyp et schola vide JA³ 67.

Συναφές εὖν πῶς λέγει ἐν αἰσῶ; ἐπείγει; 20.
— Τηρ. — Τὸς καὶ τας; — Δὶς καὶ ἐπὶ φθόγγον ἢ
καὶ αἰσῶ. (p. 10) λέγει δὲ αἰσῶ; ὅταν δὲ τε-
τραχάρδον ἡρανοχόμον φθόγγον ἐπὶ αἰσῶν καὶ αἰσῶ,
τοὺ μὴ βαρύνει τετραχάρδον ἡρῶντος ὡς, τοὺ δὲ
ἐπὶ αἰσῶν βαρύνει. — Πῶς εὖν αἰσῶ φθόγγον συν-
τάσσῃ; Τὸ μὴ ἐπὶ αἰσῶν πρὸς τὸ μέσον CC, τὸ δὲ
μέσον ἐπὶ συναφῶν τὸ I<, τὸ δὲ διεξοχῶν ἐπὶ
καταβολῶν τὸ Θ'.
21

Διότις δὲ αἰσῶ; — Ὅταν δὲ βαρύνει 21
φθόγγον ἢ πῶς αἰσῶ μέσον. — Πῶς εὖν ἡρανοχόμον
διότις; — Δὶς. — Τὸς καὶ τας; — *Τὴν μέσον
καὶ τὴν συναφῶν. — Τὴν μὴ αἰσῶ μέσον καὶ δι-
εξοχῶν ἐπὶ αἰσῶ φθόγγον; — Ὅτις I< καὶ ZC.
22 — *Καὶ τὴν συναφῶν καὶ καταβολῶν ἐπὶ αἰσῶν
φθόγγον; — Ὅτις IZ καὶ Θ'.

*Τὸς δὲ αἰσῶ αἰσῶ καὶ αἰσῶ πῶς συναφῶ; 23
— Τὸ μὴ συναφῶν καὶ αἰσῶ αἰσῶ πῶς, τὸ δὲ
διεξοχῶν καὶ αἰσῶ αἰσῶ πῶς. (p. 11)

Ἐκδοῦς αἰσῶ αἰσῶ; — Ὅταν ἐπὶ τῶν φθόγ- 24

1 JA' 20'. αἰσῶ αἰσῶ, αἰσῶ αἰσῶ, αἰσῶ αἰσῶ. 4 φθόγγον P,
καὶ αἰσῶ αἰσῶ. αἰσῶ αἰσῶ. αἰσῶ αἰσῶ. 5 αἰσῶ αἰσῶ.
6 αἰσῶ αἰσῶ. 7 αἰσῶ αἰσῶ. 8 αἰσῶ αἰσῶ. 9 αἰσῶ αἰσῶ.
10 αἰσῶ αἰσῶ. 11 αἰσῶ αἰσῶ. 12 αἰσῶ αἰσῶ. 13 αἰσῶ αἰσῶ.
14 αἰσῶ αἰσῶ. 15 αἰσῶ αἰσῶ. 16 αἰσῶ αἰσῶ. 17 αἰσῶ αἰσῶ.
18 αἰσῶ αἰσῶ. 19 αἰσῶ αἰσῶ. 20 αἰσῶ αἰσῶ. 21 αἰσῶ αἰσῶ.
22 αἰσῶ αἰσῶ. 23 αἰσῶ αἰσῶ. 24 αἰσῶ αἰσῶ.

σου ἀρραβίας ἀντιθέτω ἑστὴς δίδωας αὖτε ἀπὸ Εὐ
καὶ Οὐ.

- 42 Ἐξολὴ δὲ εἰ ἴσται· — Ὅταν ἀπὸ τινος φθόγγου
ἀρραβίας ἐκτεθεὶς πάλιν δίδωας, αὖτε ἀπὸ Εὐ
καὶ Οὐ. καὶ ἡ μὲν δίδωας κατὰ δυνάμιν, ἡ δὲ ἐκ-
βολὴ κατ' ἐπίστασιν ἐκτείνεται.

- 43 Εἰς πῶς φθόγγου· — Τῆς.

Τὴν κατὰ; — Τυκτωιδῆ, περυστωιδῆ, λιχα-
ρτωιδῆ.

Τυκτωιδῆ εἰς πῶς λέγομεν εἶναι; — Τὴν βαρύ-
τητος τοῦ πικροῦ. — Περυστωιδῆ δέ; — Τὴν μέσση
τοῦ πικροῦ. — Λιχαρτωιδῆ δέ; — Τὴν ὀξύτατον τοῦ
πικροῦ.

- 44 Τίνας δὲ τῆς φωνῆς πόδας λέγομεν εἶναι; — γ.
— Τίνας τοῖσιν; — Ὀξύν, μέσον, βαρύν. 15

- 45 Ἰδιῶς δὲ τῆς μελέτης πῶς λέγομεν εἶναι; — δ.
— Τίνα ταῦτα; — Ἄσπετον, ἐπίστατον, ποτὴρ, στίχων.
Ἄσπετος εἰ ἴσται (p. 12) — Κέντητος μέλλει ἀπὸ τοῦ
ὀξυτέρου φθόγγου ἐκ τὸ βαρύτερον.

Ἐπίστατος δὲ εἰ ἴσται; — Ἐπίστατος ἴσται αἰνέτας
μέλλει ἀπὸ τοῦ βαρυτέρου φθόγγου ἐκ τὸ ὀξύτατον.

Μοτὴ δὲ εἰ ἴσται; — *Ὅταν ἐκ τοῦ αὐτοῦ φθόγ-
γου αἰνέτας λέξας μελεθῇται.

1 ποτὶ δίδωας add. ἐκ τοῦ ὀξυτέρου γ. 2 ἐκ φ' καὶ καὶ, ἐκ φ' γ' γ, ἐκ Εὐ γ, ἐκ φ γ γ, ἐκ Η γ καὶ. 3 ἀπὸ αὐτοῦ γ. 4 καὶ εἰ μὲν γ. 5 κατὰ τῆς δυν. γ. 6 κατὰ τὴν δυνάμιν κατὰ τὴν ἐπίστασιν. 7 τίνωντος Μαρκερὸς καὶ Ἀρίστον. p. 12. 8 ὀξύντος ἰδιῶς. 9 αὖτε κατὰ Μ', κατὰ Μ'. 10 ἀπὸ τῆς δυνάμιν γ. 11 ποτὴρ, στίχων γ', κατὰ Μ'. 12 ἐκ τοῦ γ. γ. 13 ἀπὸ τῆς δυν. γ. 14 ἐκ τοῦ δέ. γ. γ.

Σωτός δὲ εἰ εἶμι; — Σωτός ἵνατι ἀναρῆς ἐρ-
μολογῶ φθόγγου.

Οἱ οὖν τοῖς ἐπὶ τῶνδε ἡμέραις ἡμέρας ἡμέρας; ἢ
— Ἀδίων, φθόγγου, δόξα.

1 Οἱ δὲ τοῖς ἡμέρας, ἡμέρας; — Ἀδίων, δόξα,
φθόγγου, δόξα, ἡμέρας, ἀναρῆς, ἀναρῆς.

Τούτων ποτὶς ἡμέρας; — Ὁ μολογῶ. 47

Τούτων δὲ ποτὶς ἡμέρας; — Ὁ δόξα. — Πόρ
φθόγγου; — Ἡμετέρας.

11 Τὸ δὲ Ἀδίων ποτὶς φθόγγου; — Ὁ φθόγγου. —
Πόρ; Τὸν, τοῦ δὲ μολογῶ ἀναρῆς.

Τούτων δὲ ποτὶς φθόγγου; — Ἀδίων. — Πόρ
φθόγγου; — Τὸ πλὴν φθόγγου τὸν, τοῦ δὲ Ἀδίων
δόξα, τοῦ δὲ μολογῶ δὲ ἀναρῆς.

12 Τούτων δὲ ποτὶς φθόγγου; — Ἀδίων. —
(p. 15) Πόρ; — Ἡμετέρας. — Τὸ δὲ φθόγγου
τὸν; — Τρεχέρας, τοῦ δὲ Ἀδίων δὲ ἀναρῆς,
τοῦ δὲ μολογῶ ἀναρῆς.

Τὸ δὲ Ἀδίων ποτὶς φθόγγου; — Ἀναρῆς.
— Πόρ φθόγγου; — Τὸν, τοῦ δὲ ἀναρῆς
φθόγγου, τοῦ δὲ φθόγγου τὸ δὲ ἀναρῆς, τοῦ
δὲ Ἀδίων τὸ δὲ ἀναρῆς, τοῦ δὲ μολογῶ ἀναρῆς.

Τὸ δὲ ἀναρῆς ποτὶς φθόγγου; — Ἀναρῆς.
— Πόρ; — Τὸν, τοῦ δὲ ἀναρῆς δὲ
τὸν, τοῦ δὲ ἀναρῆς δὲ ἀναρῆς, τοῦ δὲ φθόγγου
δὲ ἀναρῆς, τοῦ δὲ Ἀδίων ἀναρῆς καὶ ἡμετέρας,
τοῦ δὲ μολογῶ ἀναρῆς.

1 ποτὶς ἡμέρας om. OP. 2 οἱ οὖν Moll. annot. οὖν
47, cf. F. οὖν ἡμέρας M. 3 ποτὶς ἡμέρας δὲ. O.
4 μολογῶ VP, Ἀδίων M. 14 ἀναρῆς EV.

- 37 Τρόπος δὲ τί ἐστιν;
Πλευρὴς ἑκατέρωθεν σχῆμα.
- 38 Πλευρὴς δὲ πῶς τί ἐστιν; —
Ὁ δὲ τὸν ἑγχεύον περιέχειται, διὰ μὲν δουρεύοντες
τῆς πλευρῆς, διὰ δὲ λαυματεύοντες.
- 39 Μεταβολὴς οὖν πόσας λέγομεν πῆλαι; — Ζ. —
Πέντε ταύτας; — Δυστηγματοῦν, γυναικῶν, κατὰ ὑπόθεσιν,
κατὰ ἥθους, κατὰ φυλάδα, κατὰ φυθροῦ ἀγωγῶν, κατὰ
φυθροποιίας θέσιν.
- 40 Δυστηγματοῦ πῶς ἐστίν; — (p. 14) Ὅταν ἐκ τοῦ αἰ
ὑποκαταμένον ἀναισθηματοῦ εἰς ἑκατέρωθεν εὐνοῖα ἀνταναγκασθῇ
ἢ περιέχῃς ἑτέρων πῶς καὶ καταναγκασθῇ.
- 41 Γυναικῶν δὲ πῶς ἐστίν; — Ὅταν ἐκ γένους εἰς
γένος, εἰς δὲ ἀφροσύνης εἰς γῆρας ἢ εἰς ταπεινὸν καὶ
πενεθρῶν.
- 42 Ἡ δὲ κατὰ ὑπόθεσιν πῶς; — Ὅταν ἐκ λαοῦ εἰς
φύλιν ἢ εἰς πᾶσι τοῖς λαοῖς μεταναγκασθῇ.
- 43 Ἡ δὲ κατὰ ἥθους; Ὅταν ἐκ ταπεινῶν εἰς μεγαλο-
πρεπῆς, ἢ εἰς ἡδύτητα καὶ σόονον εἰς παρασκευασμὸς
γένεσιν.
- 44 Ἡ δὲ κατὰ φυλάδα πῶς; — Ὅταν ἐκ χορείου εἰς
ἀδελφῶν ἢ εἰς πᾶσι τοῖς λαοῖς μεταναγκασθῇ.

4 καὶ ποτὶ ἑγχεύον add. φθόγγων BH² mss., acc. Excer. δου-
ρεύοντες V, διὰ δὲ λαυματεύοντες acc. V, add. M² mss. καὶ τῆς
πλευρῆς. 5 εἰς πᾶσι τοῖς λαοῖς add. in MV. 6 κατὰ
ὑπόθεσιν ἀγωγῶν, κατὰ φυθρῶν acc. VO², add. O². 7 ἀφροσύ-
ματος P. 18 ἑτέρων P, ἑτέρων BV. 21 κατὰ ἀφροσύνης P.
22 ἀδελφῶν ἑγῶ, ἑταίρων MP, (α καὶ 2 εἰς πᾶσι Q), ἀφροσύ-
ματος V; καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς Westphal, Holm P² (1887)
append. p. 48.

§ 42, 43 cf. proleg. p. 268, ann. 6. § 44 cf. JA² 81a
ad §§ 24—26 JA² 22^a.

Ἡ δὲ κατὰ φύσιν ἀγαθή καὶ — "...ὅταν το
 φύσιν ἀπ' ἀπορίας ἢ θύλακος γένηται.

"H ði kark þrýgðarþing stinnu núna — " . . . Þann er
 þess þrýgðar kark þinn þi kark þess þinn þess þinn.

Μεταβολὴ δὲ αὐτοῦ — Ἐκπέρας τοῦ ἑσπέρου τοῦ μένου, ἡ καὶ ἑσπέρη τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ τῶου μετόχου.

*Ασπασία δὲ αὖ λέγει, — Ὅταν δύο φθίγγων ἀν-
 πατρὶς καταμύχων τοῦ βασιλέως φθίγγων τὸ πᾶν
 ἀνδρῶν ἔ τοῦ θύτου (p. 16)*

ο Ὑποπαιστής δὲ τίς ἐστίν; Ὅταν ἴπῃ τοῖς φθόγγου τοῖς
καταβύμενοι μὲν ἐξ ὅτερου μὲν βαρύτερου ἀλλήλων
ἵπσανται.

Παρακαλῶ δὲ τί λέγει; "....Ὅταν δὲν γένη- σι
γὰρ τροποὶς τῶν πλῶν οὐδὲ τι πᾶλλον τοῦ βου-
λόμενου γένεσθαι ὁ ἀνθρώπος τὸ μέλλον ἴσχυται.

Διερρηξάμενος δὲ τῆς θύρας· Εὐεργέτατος ὑπέδειξαμεν κα-
θ' οὗτο στήθεος διερρηγμένῃ θύρᾳ σπῆσαι λαλόντων, εἰς δ'
κἀν πύλας μεταβήσεται. Διερρηγμένον δὲ γράμματι, ὅτε
τὰ ἐν τῇ θύρᾳ διαλέγονται ἀπὸ ὀφθαλμῶν τοῦ παροχθέντος
παύονται.

[illegible]

ad 84 84, 85 of *Königliches Museum für Naturh. N. F.*
 TLV p. 102. ad 84 Mon. of *JA* 18th of vol. ad *Quadranten*.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

- 83 Πεδιερχόμεν ἴσθι τὸ συνεγμμένον; — Ἐπιδιερχόμεν.
— Τὸ δὲ διεγερμένον; — Ὀνιδιερχόμεν.
- 84 Εὐφρόνιος διδασκαλὴ καθόλου ποιοῦν λέγουσι εἶναι;
— Τὸ διαερθεῖναι. — Ἀφρόνιος δὲ ποιοῦν; — Τὸ
μὴ διαερθεῖναι.
- 85 Ἰλλίαν δὲ φασκε εἶναι ἄρσεν; ἥτις τῷδε συνεγ-
μμένον περιεχόμενον τοῦ μίανος ἔχουσιν ἴσθι. αὐτὸ δὲ
εἶναι μίαν ἴσθιν ἢ μεταξὺ τούτων καὶ διέναντι δυνά-
μειναι κινήσιν, καὶ ἥτις τῷδε περιεχόμενον ἔχει κα-
μμένον τοῦ ἔχουσιν φθόγγον ἴσθιν βαρυνθεῖν τῇ δυνά-
μειναι συμπαύσιν. καὶ ἀπ' ἧς ἰσχυρίζεται διὰ δ καὶ
(p. 10) διὰ ε. καὶ ἀπ' ἧς τίνας καὶ πικρὸν ἰσχυ-
ρίζεται. καὶ ἀπ' ἧς ἴσθι συνεγμμὴ το καὶ διεγμμὴς.
καὶ ἀπ' ἧς εἰσέρχεται διὰ πικρὸν καὶ ἰσχυρίζεται διὰ
πικρὸν.
- 86 Ὁ τίνας πικρὸν εἰσέρχεται; — ε. — Πικρὸν δὲ ἱμ-
νέειν; — β.
- II 87 Τὶ κερθεῖν στοιχείον εἶναι κατὰ μυσταίην; —
Φθόγγος; ἢ ἴσθι * φωνῆς τίνας ἴσθι μίαν πικρὸν
μίσκος. Πικρὸν δὲ φθόγγος ἔχει σχῆμα ὡς ποῦ δύνανται.
- 88 Τίνος ἐν μυσταίᾳ ποιεῖται λέγουσιν ἰσχυρίζεται; —
Διδασκαλῆς τὸν μίαν ἴσθιν ἔχουσιν, τὸν δὲ ἴσθι διδασκαλῆς.
Πικρὸν ἴσθι ἔχουσιν; — Τὸ ἔχουσιν ἱμνέειν ἴσθιν

8 καὶ εἶναι δὲ M. 8 διὰ δὲ P, διὰ δὲ M V. 11 ἰσχυ-
ρίζεται ἴσθι, ἴσθιν διὰ δὲ M V, διὰ δὲ P. 17 post β ἰσχυρίζεται
liberum in M. 18 haec ita corrigenda in Lib. (scilicet ἴσθιν V,
ἐν δὲ δὲ αὐτῇ ex § 4.

§ 87 cf. Nicomach. c. 15. J A² 87². de schematibus col. v.
f. 87. ad § 88 cf. Clementem c. 18. Quod. p. 4.

ἀβύσσου ἢ βαρύτατον, ἢ ἔργον ἔργον ἡρώδου βαρύτατον ἢ ἀβύσσου φθόγγον διαστήματι.

Τιν δὲ ἐπὶ διαστήματος πόντος; — Ὡς μάλιστα ἢ διὰ τὴν σαρκαίναν τῆς διὰ ποντίου.

Φθόγγον δὲ πόντος λέγομεν ὅτι γινέται; — Διότι τοῦτον δὲ οἷς μὲν ἡμεῖς καλοῦμεν, οἷς δὲ καλεῖται

Ἑρμῆς πόντος εἶναι; — Οἷς οἱ ἥδιστα γινώσκοντες καὶ οἱ διὰ τῶν ἡρώδων καὶ βαρβάρων. πόντος γὰρ μὴ (p. 17) ὑπάρχοντες ἀδύνατον καὶ τῶν κατὰ μυσταίαν εἶναι.

Πόντος δὲ καλεῖται εἶναι; — Οἷς οἱ ἥδιστα γινώσκοντες καὶ οἱ κατὰ πρὸς ἀλλήλους ἰσχυροί. καὶ οἱ μὲν ἡμεῖς ἐκείνους ἔχοντες τὸ διαστήματι, οἱ δὲ κατὰ ἀδύνατον.

Φθόγγον δὲ πόντος λέγομεν εἶδος; — Τρία. — τοῦτον πόντος; — Ἐργον, πόντος, ἡρώδων.

Τὸν σαρκαίναν εἶδος πόντος; — Τρία. — Τίνα τὸν πόντος; — Ἄν' ἔργον ἐπὶ ἔργον, ἀπὸ πόντος ἐπὶ πόντος, ἐπὶ ἡρώδων ἐπὶ ἡρώδων.

Αὐτὸν εἶναι τὸ διαστήματι πόντος εἶναι ἢ ἀδύνατον; 12 — Ναι. καὶ γὰρ ἡ ἀδύνατον, καὶ ἡ ἀδύνατον ἀδύνατον ἀδύνατον ἢ πόντος ἢ πόντος ἢ πόντος ἢ πόντος ἢ πόντος. Καὶ ἡ ἀδύνατον καὶ ἀδύνατον ἀδύνατον εἶναι ἀδύνατον γὰρ εἶναι πόντος ἢ ἀδύνατον.

2 ἀδύνατον P, cf. JA² 18^h. 3 καὶ πόντος P. 12 πόντος FM² O, ἡρώδων M² V. πόντος ἀδύνατον καλοῦμεν P, πόντος ἡρώδων ἐπὶ πόντος M² V. 13 ἀδύνατον πόντος. ἡρώδων V. ἀδύνατον καὶ ἀδύνατον πόντος, ἀδύνατον καὶ ἀδύνατον V. 14 καὶ πόντος δὲ πόντος ἡρώδων ἀδύνατον (14 17, 18) in M² V P. 15 ἢ πόντος ἢ πόντος ἡρώδων P.

- 73 *Τίνα οὖν γινώσκον ἴσθαι μεγέθει;* [Τίνας ἱμε-
νοῖσι, ἔξοχῃ βαρύτητι]. (p. 16)
- 74 *Πότε οὖν ἴσθαι τίνασιν συστήματα ἐν τῷ ἀντα-
βόλῳ συστήματα; — β. — Τίνα ταῦτα; — Συνεγ-
μίαντες τε καὶ διεξυγμάντες. — Τούτων οὖν διαφορά ἐ-
στίν;* — Τοῦ μὲν συστημάτων διὰ πλάτους καὶ διὰ
πυκνότητος, τοῦ δὲ διεξυγμάντων διὰ πλάτους καὶ διὰ πύκ-
τητος.
- 75 *Τιταρχόρων δὲ ἴσθαι εἰδὲ πύκ-
τητος; — Τρία. ἐν
τῷ διατόμῳ κρῖνον μὲν αὐτὸ τὸ ἡμετέριον ἐστὶ τὸ βαρὺ,
διέτομον αὖ ἐστὶ τὸ ἑξῆς, τρίτον δὲ αὐτὸ περιζήτητον.*
- 76 *Τοῦ δὲ διὰ πλάτους εἰσαγαγόμενα εἰδὲ. κρῖνον
μὲν αὐτὸ κρῖνος ὁ τέρας ἴσθαι ἐστὶ τὸ ἑξῆς, οὖν τὸ
ἐκείνης καὶ παραμύτης· διέτομον δὲ αὐτὸ διέτομος, τὸ
περυπνότητος καὶ τριπλῆς· τρίτον αὖ τρίτος, τὸ λεγόμενον
καὶ παραμύτης· εἰσαγόμενον αὖ εἰσαγόμενος, οὖν τὸ μύτης
καὶ νήτης.*
- 77 *Τοῦ δὲ διὰ πλάτους εἰδὲ ἴσθαι ἴσθαι. κρῖνον μὲν
αὐτὸ κρῖνος ἐστὶ τὸ ἑξῆς ὁ τέρας, οὖν αὐτὸ ἐκείνης ἐκεί-
νου καὶ παραμύτης, ἐκείνου δὲ ἐκείνου οὖν ἀρχαίων
μετὰ τοὺς ἑσθαι. διέτομον δὲ (p. 19) αὐτὸ διέτομος ἐστὶ
τὸ ἑξῆς, οὖν τὸ περυπνότητος ἐκείνου καὶ τριπλῆς δι-
εξυγμάντων, ἐκείνου δὲ ἐκείνου. τρίτον αὖ τρίτος.*

1 *See* *Interrogatio* K. *ἴσθαι*, *Μεγέθει* *εἰδὲ* *rell.* 2 *adducit*
ἑστὶ *βάρυς* *δὲ* *τὸ* *ἴσθαι* *πλάτους* *καταμύτης* *πρὸς* *καρπύνης*
γινώσκον (*ὅτι* *F.* *γινώσκον* *MV*) *καὶ* *καρπύνης* (= § 100). 3 *καὶ*
om. *F.* *καρπύνης* *F.* *διαφορά* *αὐτὸ* *αρχαίων* *rell.* § 140. 4 *ἐν*
τῷ *αὐτῷ* *ἐν* *μὲν* *ἴσθαι*, *ἐν* *ἐν* *rell.* 5 *ἴσθαι* *ἴσθαι* *M.* 6 *ἴσθαι*
om. *OF.* *οὖν* *αὐτὸ* *V.* 7 *καρπύνης* *V.* *αὐτὸ* *καρπύνης* *MP.*
om. *V.* 8 *καρπύνης* *F.* *καρπύνης* *MP.* *αὐτὸ* *F.* *om.* *MP.*

§ 74 *de* *systematis* *dis.* *ambit* *v.* *JA* 97. § 75 *de*
formis *dis.* *ambit* *v.* § 97. § 76a *de* *formis* *dis.* *ambit* *v.*
dis. *ambit* *v.* § 97.

[illegible]

Μέλλος τίς τίς ἐσσι; Τὸ δὲ φησὶν ὅτι καὶ ἀνδρῶν-
 ἄνθρωποι καὶ γυναικῶν ἀναμειγνύμενοι.

11 Γίνετ' δέ; — Μίλλουρ ἴθις καθολικὸν τι παρρη-
γέτωρ. ἔστι δ' ἡμεῖς θανατοῦντες ἄλλος.

Θίσις δὲ παραγόμενας οἷς τὸ μέλλος ἐρῶνται αὐτοῖς οὐ
ἐκείνῃ συνερῶν δαίμονες ἐκδομῶντες ἐκδομῶντες ἐκ-
δομῶντες παραγόμεναις ἐκδομῶντες. Τότε δὲ ἀπο-

1 *Agave*; vidi. M. *Agave* V. 2 *plum* CP, *plum* M. *plum* V. 4 et 5 *Amphispiza* V. Item L. 6 and con. M V. 6 *Agave* M. at et vidi M. et, at et vidi lib. 12 *plum* V. 13 *plum* V. 14 *plum* V. 15 *plum* V. 16 *plum* V. 17 *plum* V. 18 *plum* V. 19 *plum* V. 20 *plum* V. 21 *plum* V. 22 *plum* V. 23 *plum* V. 24 *plum* V. 25 *plum* V. 26 *plum* V. 27 *plum* V. 28 *plum* V. 29 *plum* V. 30 *plum* V. 31 *plum* V. 32 *plum* V. 33 *plum* V. 34 *plum* V. 35 *plum* V. 36 *plum* V. 37 *plum* V. 38 *plum* V. 39 *plum* V. 40 *plum* V. 41 *plum* V. 42 *plum* V. 43 *plum* V. 44 *plum* V. 45 *plum* V. 46 *plum* V. 47 *plum* V. 48 *plum* V. 49 *plum* V. 50 *plum* V. 51 *plum* V. 52 *plum* V. 53 *plum* V. 54 *plum* V. 55 *plum* V. 56 *plum* V. 57 *plum* V. 58 *plum* V. 59 *plum* V. 60 *plum* V. 61 *plum* V. 62 *plum* V. 63 *plum* V. 64 *plum* V. 65 *plum* V. 66 *plum* V. 67 *plum* V. 68 *plum* V. 69 *plum* V. 70 *plum* V. 71 *plum* V. 72 *plum* V. 73 *plum* V. 74 *plum* V. 75 *plum* V. 76 *plum* V. 77 *plum* V. 78 *plum* V. 79 *plum* V. 80 *plum* V. 81 *plum* V. 82 *plum* V. 83 *plum* V. 84 *plum* V. 85 *plum* V. 86 *plum* V. 87 *plum* V. 88 *plum* V. 89 *plum* V. 90 *plum* V. 91 *plum* V. 92 *plum* V. 93 *plum* V. 94 *plum* V. 95 *plum* V. 96 *plum* V. 97 *plum* V. 98 *plum* V. 99 *plum* V. 100 *plum* V. 101 *plum* V. 102 *plum* V. 103 *plum* V. 104 *plum* V. 105 *plum* V. 106 *plum* V. 107 *plum* V. 108 *plum* V. 109 *plum* V. 110 *plum* V. 111 *plum* V. 112 *plum* V. 113 *plum* V. 114 *plum* V. 115 *plum* V. 116 *plum* V. 117 *plum* V. 118 *plum* V. 119 *plum* V. 120 *plum* V. 121 *plum* V. 122 *plum* V. 123 *plum* V. 124 *plum* V. 125 *plum* V. 126 *plum* V. 127 *plum* V. 128 *plum* V. 129 *plum* V. 130 *plum* V. 131 *plum* V. 132 *plum* V. 133 *plum* V. 134 *plum* V. 135 *plum* V. 136 *plum* V. 137 *plum* V. 138 *plum* V. 139 *plum* V. 140 *plum* V. 141 *plum* V. 142 *plum* V. 143 *plum* V. 144 *plum* V. 145 *plum* V. 146 *plum* V. 147 *plum* V. 148 *plum* V. 149 *plum* V. 150 *plum* V. 151 *plum* V. 152 *plum* V. 153 *plum* V. 154 *plum* V. 155 *plum* V. 156 *plum* V. 157 *plum* V. 158 *plum* V. 159 *plum* V. 160 *plum* V. 161 *plum* V. 162 *plum* V. 163 *plum* V. 164 *plum* V. 165 *plum* V. 166 *plum* V. 167 *plum* V. 168 *plum* V. 169 *plum* V. 170 *plum* V. 171 *plum* V. 172 *plum* V. 173 *plum* V. 174 *plum* V. 175 *plum* V. 176 *plum* V. 177 *plum* V. 178 *plum* V. 179 *plum* V. 180 *plum* V. 181 *plum* V. 182 *plum* V. 183 *plum* V. 184 *plum* V. 185 *plum* V. 186 *plum* V. 187 *plum* V. 188 *plum* V. 189 *plum* V. 190 *plum* V. 191 *plum* V. 192 *plum* V. 193 *plum* V. 194 *plum* V. 195 *plum* V. 196 *plum* V. 197 *plum* V. 198 *plum* V. 199 *plum* V. 200 *plum* V. 201 *plum* V. 202 *plum* V. 203 *plum* V. 204 *plum* V. 205 *plum* V. 206 *plum* V. 207 *plum* V. 208 *plum* V. 209 *plum* V. 210 *plum* V. 211 *plum* V. 212 *plum* V. 213 *plum* V. 214 *plum* V. 215 *plum* V. 216 *plum* V. 217 *plum* V. 218 *plum* V. 219 *plum* V. 220 *plum* V. 221 *plum* V. 222 *plum* V. 223 *plum* V. 224 *plum* V. 225 *plum* V. 226 *plum* V. 227 *plum* V. 228 *plum* V. 229 *plum* V. 230 *plum* V. 231 *plum* V. 232 *plum* V. 233 *plum* V. 234 *plum* V. 235 *plum* V. 236 *plum* V. 237 *plum* V. 238 *plum* V. 239 *plum* V. 240 *plum* V. 241 *plum* V. 242 *plum* V. 243 *plum* V. 244 *plum* V. 245 *plum* V. 246 *plum* V. 247 *plum* V. 248 *plum* V. 249 *plum* V. 250 *plum* V. 251 *plum* V. 252 *plum* V. 253 *plum* V. 254 *plum* V. 255 *plum* V. 256 *plum* V. 257 *plum* V. 258 *plum* V. 259 *plum* V. 260 *plum* V. 261 *plum* V. 262 *plum* V. 263 *plum* V. 264 *plum* V. 265 *plum* V. 266 *plum* V. 267 *plum* V. 268 *plum* V. 269 *plum* V. 270 *plum* V. 271 *plum* V. 272 *plum* V. 273 *plum* V. 274 *plum* V. 275 *plum* V. 276 *plum* V. 277 *plum* V. 278 *plum* V. 279 *plum* V. 280 *plum* V. 281 *plum* V. 282 *plum* V. 283 *plum* V. 284 *plum* V. 285 *plum* V. 286 *plum* V. 287 *plum* V. 288 *plum* V. 289 *plum* V. 290 *plum* V. 291 *plum* V. 292 *plum* V. 293 *plum* V. 294 *plum* V. 295 *plum* V. 296 *plum* V. 297 *plum* V. 298 *plum* V. 299 *plum* V. 300 *plum* V. 301 *plum* V. 302 *plum*

[illegible]

συνάει, ἀς ἔραδας δὲ καὶ τὸ διεκρυμμένον καὶ τὸ
ἐκπεφαισμένον συνάει ἢ ἡδὲ διεκρυμμένον.

Τὴ ἰσὺ διδύμῃς; — Διδύμῃς δὲ ἰσὺν, ἵστω οὖν
διὰ τὸν περὶ τὸν αὐτὸν πλῆθος ἢ καὶ τὸ αὐτὸ
τὸν φθόγγον κατὰ τὴν αὐτὴν ἢ συμπαροῦς πρὸς ἀλλήλους.
(p. 21) Διδύμῃς δὲ ἰσὺν διὰ. διδύμῃς γὰρ τὸ
πλῆθος περὶ τὸν αὐτὸν πλῆθος καὶ τὸ
συνεργῆσαι ἀπὸ τοῦ ἐκπεφαισμένου.

Ἰσοδιδύμῃς αὖ ἰσὺν; — Ἰσοδιδύμῃς δὲ ἰσὺν, ἵστω οὖν
διὰ τὸν περὶ τὸν αὐτὸν πλῆθος αὐτὸν ἢ διὰ ἢ συμπαροῦς
καὶ αὖ φθόγγον κατὰ τὸν αὐτὸν πλῆθος πρὸς
ἀλλήλους. Ἰσοδιδύμῃς δὲ ἰσὺν διὰ. ἰσοδιδύμῃς
γὰρ τὸ ἵστω περὶ τὸν αὐτὸν πλῆθος καὶ
τὸ πλῆθος ἀπὸ τοῦ ἐκπεφαισμένου.

Ἰσοσυνοῦς αὖ ἰσὺν; — Ἰσοσυνοῦς δὲ ἰσὺν, ἵστω οὖν
πρὸς τὸν αὐτὸν πλῆθος κατὰ τὸν αὐτὸν πλῆθος, αὐτὸν
ἵστω πλῆθος συνεργῆσαι.

Ἰσοσυνοῦς αὖ ἰσὺν; — Ἰσοσυνοῦς δὲ ἰσὺν, ἵστω οὖν
διὰ τὸν περὶ τὸν αὐτὸν πλῆθος γέννηται ἢ διὰ ἢ συμπαροῦς
καὶ αὖ ἵστω φθόγγον κατὰ τὸν αὐτὸν πλῆθος
πρὸς ἀλλήλους. Ἰσοσυνοῦς δὲ ἰσὺν διὰ τὸν αὐτὸν
πλῆθος πρὸς συνεργῆσαι.

Παρεδιδύμῃς αὖ ἰσὺν; — Παρεδιδύμῃς δὲ ἰσὺν, ἵστω οὖν
τὸν αὐτὸν τὸν φθόγγον τοιαύτως διδύμῃς πρὸς

1. ἀς οὐκ P. 2. ἐκπεφαισμένον V, ἵστω α. κ. 312, α. διε-
κρυμμένον inscriptione signa an M. 3. οὐκ οὐκ P. 4. διὰ V,
ἵστω p. 312, α. πλῆθος P. 5. αὐτὸν V, φθὸν MF. 6. συμ-
παροῦς V, συμπαροῦς M. 7. πλῆθος V, αὖ κατὰ τὸν αὐτὸν
πλῆθος M^o V. 8. ἰσοδιδύμῃς αὖ ἰσὺν οὐκ P. 9. πλῆ-
θος αὖ M supra lra. 10. διὰ τὸν P. 11. πλῆθος διὰ τὸν P.
12. ἵστω] διὰ τὸν P. 13. διὰ πλῆθος MF. 14. οὐκ
φθὸν M, συμπαροῦς VF. 15. καὶ φθὸν M^o V, κατὰ P, αὖ
φθὸν M^o.

ἑλίκια ἀποσείβ. παραδίδονται δὲ τὸ συναρμόδιον
τῷ διαβουλίῳ.

- 81 Ὑπερβόλιος δὲ ἔστιν, ὅταν δοῖται υπερχρόδιον
ἀπὸ μίαν ἑσέγγη ἢ διὰ πᾶσαν συμφορὰν. (p. 22)
ὑπερβόλιος δὲ τὸ ἑσέγγη υπερχρόδιον ἀπὸ τοῦ
ὑπερβολικοῦ.

- 82 ζ. . . μεταβολή. . .)

Ἀνάγκη οὖν πᾶσι λόγοις εἶναι; — β.

Τίνας ταύτας; — Τόπον, τόπον, σῶμα, μετα-
βολήν. εἰσὶν μὲν πάντα ταῦτα αὐτὰ εἰς μεταβολήν, α
εἰσὶν δὲ τὸ πρῶτον ἢ τὸ δεύτερον ἢ τὸ τρίτον.

- 83 Ἀνέχων δὲ καὶ φερόμεν συμπίπτει πάντα μετα-
ταί τὰ εἰς ἐκείνῃ καὶ ἀποσείβεται.

- 84 Ὑλλοβή τί ἐστι; — Ὑλλοβή συμπίπτει δὲ ἢ
πᾶσι, πάντας ἑσέγγη τὴν φερόμεν παραλαμβάνει
μῆτον.

Ἀλλ' τί ἐστι; — Φανερὸν ὑπερχρόδιον μῆτον
παραλαμβάνει.

- 85 Ἐσέγγη δὲ τί ἐστι; — Ἐσέγγη δὲ πᾶσι ἢ πᾶσι
καὶ ἀποσείβεται.

- 86 Ἐσέγγη δὲ τί ἐστι; — Ἐσέγγη δὲ πᾶσι
μῆτον πᾶσι καὶ ἀποσείβεται.

1 ἀποσείβ P, ἀποσείβ M V. 4 μῆτον M¹, ἑσέγγη. 5
ἑσέγγη V. 6 ἑσέγγη M P, ἑσέγγη V. 7 μεταβολή V. 8 μῆτον
M V, μῆτον αὐτὸ P. 9 εἰς V M, ἑσέγγη P. 10 εἰς P, αὐτὸ αὐτὸ
supra lin. 11 εἰς Westphal, Fragment. und Lehre. der Hs.
1881, p. 83. αὐτὸ καὶ ἀποσείβεται εἰς, αὐτὸ καὶ ἀποσείβεται
M N, αὐτὸ καὶ ἀποσείβεται V P.

ad § 98 cf. Hs. Hs. XLVI 188. ad § 99—100 ib. 189a.
de basi cf. Orosius in Hs. p. 184 Westph. (in Hs. Hs.
Anecd. p. 87.)

Ῥυθρὸς δὲ τί ἐστι; — (a) Ἄρδον καταμύρμις κα-
μυτὴ κωφιστὴς γυναικὴς ποιεῖ τις. (b) κατὰ δὲ
Θαύρον ρυθρὸς ἐστὶ συλλεβὸν καμάνον πρὸς
ἐλλείλεις ἱεραιεὶς θύρας. (c) κατὰ δὲ Ἀριστοτέλους
χρόνος διαρχαίμυς ἐφ' ἑαυτὸν εἶναι συθριζομένη δύνα-
μιν. (p. 22) (d) κατὰ δὲ Νικόμαχον χρόνος εἰσκα-
τος κίνησις. (e) κατὰ δὲ Διόφαντον χρόνος εἰσθεσις
κατὰ ἀνταγρίαν τε καὶ συμμετρίαν πρὸς ἐαυτὸς δια-
φουράντων. (f) κατὰ δὲ Δίδυμον φασὶν ποιεῖ σχηματισ-
μός. — ἡ μὲν οὖν φασὶν ποιεῖ σχηματισθεῖσα συθ-
ρὸν διατελεῖ, γίνεται δὲ εὐθεὶς ἢ παρὰ λόγον ἢ παρὰ
ρίθμους ἢ παρὰ συμμετρίαν κίνησις.

Συμπέπλεται δὲ αὐτὸς ἐν χρόνῳ πόσις; — Τριβλ. τε
— Πόσις τοῦτων χρόνος; — Βραχυτελέδρου τε καὶ
μακροῦ καὶ ἀλέγου.

Βραχὺς ποτὶς ἐστι; — Ὁ ἀλέγετος καὶ εἰς μεγισ-
τοὺς μὴ πόσις.

Μικρὸς δὲ ποτὶς; — Ὁ τοῦτον διακρίσεις.

Ἄλεγις δὲ ποτὶς; — Ὁ τοῦ μὲν βραχίους μακρο-
τερος, τοῦ δὲ μακροῦ ἐλάττω (καὶ ἄλλου).

Ὅστις δὲ ἐστιν ἐλάττω ἢ μέλλει διὰ τὸ λόγῳ
εἶναι δυσανάλογον, εἰς αὐτοῦ τοῦ συμβεβηκότος ἀλεγιῶς
ἐκλήθη.

§ κατὰ F, com. MV. γυναικὴς VN, γυναικὴς MF, εἶδος
ad § 24. καμτὴ γυν, καμτὴ εἰς ἀνταγρίαν ἀνταγρίαν P. ἡ κωφιστὴς
M, ἀνταγρίαν VF. χρόνος M'Q', χρόνος M'VP. ἡ συμ-
μετρίαν M. ἡ φασὶν ποιεῖ P, ἀρκεῖς ποιεῖ φασὶς M,
ἀρκεῖς ποιεῖ V. 10 ποιεῖς M'Q'. 11 καὶ γίνεται VF,
δὲ com. F. πόσις MF, πόσις V. λόγῳ MF, λόγῳ V, ad-
d. ἢ παρὰ λόγῳ M. 12 συμπέπλεται MF, συμπέπλεται V
χρόνος πόσις MF, πόσις χρόνος V. 14 χρόνος MV, com. F.
17 μὲν M sup, com. VF. 21 ἐαυτὸν V.

96 Ἐπίκουρ δὲ συμπάσαις ἐν θυγατρὶ πόσει γίνονται;
— Τίτλους.

Συμπάσαις γὰρ βραχίς βραχί, μακρὶς μακρῷ,
μικρὶς βραχί, ἄλλος μακρῷ.

97 [Πῶς δὲ φθόγγος ἔχει σχῆμα, ὄνομα, δύνανται;
(p. 24) — Σχῆμα αἶ ἴσται; — Ὅ ἐθ στοιχείων στοι-
χῶν τύπος. — Ὀνομα δὲ αἶ ἴσται; — Τὸ κατὰ τοῦ
σχήματος καθήκον. Δύνανται δὲ ἴσται ἢ ἰσίσται τοῦ
φθόγγου ἐν ἀγγέλῳ ἀπαύσαντι.]

98 Ἄρτιον πῶς λέγομεν εἶναι; — Ὅταν μετὰ τοῦ ἦν
ὁ πῶς, ἦντα δὲ πλείονα ἰσφαινοῖται.

Εἶναι δὲ πῶς; — Ὅταν καίματος. Τὸν δὲ ἀπὸ
μῆτος τῆς ἀρώσεως καὶ τῆς θύσεως γράνται οὐκ ἔστιν
ἐκζητῆν ὡς ἴσται καὶ τὸν κατὰ μέρος διὰ γὰρ τῆς
βραχέστερας ἀποθέσεως καὶ τῆς ὅρου καὶ τῆς ἀωφῆς.

[πόσι δὲ καὶ σύνθετον στοιχείον ἡμετέραν ἀναπύ-
ουσα.]

99 Τὸν δὲ θυγατρὶν εἶναι αἶ μὲν ἀπὸ τοῦ, αἶ δὲ συμπε-
πλεγμένης.

100 Πόσι αὖν εἰς θυγατρὶ; — Αἶσα. — Τίνας εἶναι;
— Ἡγαθὸν ἱερὸς γὰρ τοῦ ἀνέκτουτος ἱερὸς ἀνα-
θέτος πῶς βραχίς ἀόχμος ἀνέκτουτος. — Τίτλους

δ συμπάσαις MF, συμπάσαις V, γὰρ F, δὲ BV.
(βραχίς μακρῷ ὅχι 1890.) 4 μακρὶς βραχί Cassan, Græch-
olige der Rh., p. 166, ἄλλος βραχί ἰσφαι. T αἶ M, αἶ VV.
αἶ κατὰ — δύνανται δὲ ἴσται αἶ, P. 10 ὄνομα H, ἀρτιον F,
ἀρτιον V, 12 τῆς κατὰ θέσεως αἶ, G, habet Q. 14 ἦντα
VF, ἦντα M. 15 βραχέστερας MFG, βραχέστερας N, βραχέστερας V.
16 πῶς ἀνέκτουτος αἶσα ὅχι, ἢ 14 αἶ, M ἀπὸ τοῦ ἀνέκτουτος, ἀνα-
πύου F, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ αἶσα ὅχι V. ἀνέκτουτος ἱερὸς, ἀνα-
θέτος VF. 22 ἀνέκτουτος Math, ἀνέκτουτος M, ἀνέκτουτος VF,
Rom 316, 2.

ἐπὶ τοὺς πόδας; — Ἐξ ἡγαμένων τερφῶν γαρφῶν δυνάμε-
 στες ἐρῶντος ἀποδείξας. — Συναπταγμένα δὲ πόδας;
 — Τύττωρ; ποῖον βαρύνει δόξας ἐνέπαιος.

Τὴν οὖν ἐπὶ τοὺς πόδας ἀρξεται. — Ἀρξεται ἐξ-
 αμὸν, σὺνταται δὲ ἐν δύο (p. 35) χρόνους διαζίστου.
 ἀρξεται δὲ ἐκ τοῦ ἀρξεται καὶ ἐξ ἐν αὐτῇ ἵνα τὴν δι-
 ζίστου χρόνου, ἡμέρας καὶ ἐν τῇ θύσει ἐπιδείγμα δὲ
 αὐτοῦ λέγεται λόγος.

Δύττωρ δὲ πῶς; — Ἰερφῶν. σὺνταται δὲ ἐν
 οὐ βαρύνει καὶ ποῖον χρόνου, ἀρξεται δὲ ἐκ τοῦ ἀρξεται,
 αὐτοῦ θύσει.

Τρίττωρ δὲ πόδας; — Χαρφῶν. σὺνταται δὲ ἐν
 ποῖον καὶ βαρύνει χρόνου, ἀρξεται δὲ ἐκ τοῦ ἀρξεται,
 αὐτοῦ πόδας.

Τέττωρ δὲ δυνάμεστας ἐν δύο βαρύνει ἀρξεται
 καὶ ποῖον θύσει, αὐτοῦ βαρύνει.

Πέντωρ δὲ ἐρῶντος *

Ἐξ ἀλλοῦ ἀρξεται καὶ ποῖον θύσει, αὐτοῦ ἀρξεται.

Ἑκτῶρ δὲ ἀποδείξας ἐν ποῖον ἀρξεται καὶ θύσει
 — ποῖον, αὐτοῦ σὺνταται.

Ἑπτῶρ ποῖον, σὺνταται ἐν ποῖον καὶ ἡγαμένων,
 αὐτοῦ ἐπιδείγμα.

1 ἀρξεται add. P ante ἡγαμένων, καὶ ἐρῶντος. ἀρξεται
 γαρφῶν MP, invertit V. 4 ἀρξεται ποῖον καὶ πῶς P. 5 γαρ-
 φῶν διαζίστου MP, invertit V. 6 ἐν αὐτῇ ἵνα, αὐτοῦ αὐτοῦ
 Rich. 7 λέγεται MP, λέγεται V. 12 αὐτοῦ αὐτοῦ P. θύσει
 M, καὶ VP. Hanc quod expectat varietatem in V. hanc quod
 tunc hanc in M. 13 αὐτοῦ ἀρξεται V. 14 ἀρ-
 ξεται P. 15 ποῖον ἀρξεται καὶ αὐτοῦ VP. θύσει ποῖον M,
 θύσει, καὶ ποῖον P. 17 ἐπιδείγμα M, ἐπιδείγμα V, ἐπιδείγμα P.

17 ποῖον ἐρῶντος hanc statuit Westphal Grisch, Rhyth-
 mikh u. Haru. P. 1863, p. 99. cf. R. M. 897.

Ὅγδοος δὲ βακχεῖος ἀφ' ἡγεμόνος καὶ σπονδείου, οἶον θεοδώρω.

Ἐνατος δὲ δόχμιος ἐξ ἰάμβου καὶ ἀναπαίστου καὶ παιᾶνος τοῦ κατὰ βάσιν, οἶον ἔμενεν ἐκ Τροίας χρόνον.

Δέκατος δὲ ἐνόπλιος ἐξ ἰάμβου καὶ ἡγεμόνος καὶ χορείου καὶ ἰάμβου, οἶον ὁ τὸν πίτυος στέφανον.

2 θεοδώρω P, τεθρήκω V, ὁ νοήμων M, ἐτεθρήκειν Meib. (Rh. M. 46. 568.) erat fortasse θεοργήτω. 7 οἶον] δν P O. ὁ τὸν M, ω τον V, νῶτον P. sequitur in V: εἰσαγωγή τέχνης μουσικῆς Βακχείου τοῦ γέροντος deinde ἡ (Ο τῇ) μουσικῇ τέχνη κτλ. (= Pseudo-Bacchius vel potius Dionysius ed. Beller-mann. Berol. 1841.)

VII.

GAUDENTI PHILOSOPHI
HARMONICA INTRODUCTIO.

Gaudentius e diversis rusticis doctrinis quidquid placebat collegit. ab Aristoxeno sumpsit septem disciplinæ partes in proœmio enumeratas¹, actiones principales definiit, sicut Aristoxenus vel discipuli huius descriperunt², de ascendendo et descendendo eadem quæ Tarantinus ille (princ. harm. § 29—31, p. 10 Meib.) verbis tradit, sonos mobiles ἀνωγώνους³ dicit, non περὶ αὐτῶν⁴, intervallo distansarum quinque semitonis vinctas, in consonantiarum formis (σχημα) describendis accuratissime sequitur Cleonidis isagogen, nisi quod nomina recentiora⁵ oritat. quid? quod in proœmio solum usum præ mentis ratione adeo commendat, ut Aristoxeni discipulum unusquisque agnosceret sibi videatur. sed idem Gaudentius post diatexarchon ait in c. I, symphoniarum numeros et rationes a Pythagori schola recepit ac ne fabulam quidem repo-

1 Elem. I p. 26 Meib. Gaudentius solum in expositione has partes non sequitur. quando autem earum ordo procedente tempore mutatus sit, v. in progr. Landst. 1871 (de Cleonide) p. 15.

2 Diatexarchon cum Cleonide ait esse et ἐκ τῶν ὁρίων ὁρίωνων ἀνωγώνων, θεωρητικὰς καὶ ἐκτὶ ὁρίωνων τῶν ἀπὸ τῶν διὰ τῶν ἀκτῶν σχημάτων. Theo. mus. c. 2.

3 Bach. I 81. ArQu. I 6 p. 19.

4 Gaud. ignorat collectivam ἀνωγώνων, παρὰ τῶν, διττωνων. sed contra sententiam suam vel alios περὶ τῶν . . . ὁρίωνων . . . διττωνων λέγει c. 10. Cleon. 2.

diavit, quae de quattuor malleis prope fabri officinam auditis narrabatur. atque idem cum Alypium vel similes introductiones¹ imitatus omnium tonorum signa notasque legantibus prodidit, ab utrorum uss recessit. aliorum etiam librorum doctrinas in usum suum convertit; qui libri cum maximam partem occiderint, difficile est, si quid offendimus et Aristotelem et Pythagoram aliorum, cognoscere, unde doctorem ad cum mentis eum consentire appareat de numero symphoniarum. Tarentinus enim, commotus fortasse sonorum copia quibus Ithiae abundabant, octo esse consonantias statuit², Pythagorae, qui diapason et diaptesaron in symphoniam coniungi volebant³, admiserant quinque⁴. hic Gaudetius sex dixit intervalla consonantiae mirum; nam quoniam binorum diapason est systema immutabile et bina diapason continebat carent sive monochordam, convenit sex esse intervalla consonantiae. hoc cum multi⁵ docent, tam Adrastus, qui dicitur Peripateticus, in rebus autem musicis Pythagorae potius et Platoni videtur addictus.⁶ hic in Theoriae cap. 14 multa docet similia ut quae habentur in Gnu-

1 *Εἰσαγωγὴ ἐν ταῖς ἀλφειαῖς*. c. 32 6a. tonorum signa cum nulli perierint, tam bonae lythiae, cuius notas diagrammate quodam videtur descriptas fuisse.

2 Aristoteles *elem.* I 48, p. 48. *Cons.* 8 6a.

3 Ptolemaeus I 7, *Proleg.* de arith. prop. 184 d. et.

4 Boetius II 18. 19. 27. 17. de systematis *harmon.* Nicom. 12.

5 Bacchius II. *Arar.* III 74. Ptolemy. 408. 407a. *Proleg.* 200.

6 Adrastus, qui Peripateticus dicitur a Theone sua c. 6 et Ptolemaei interprete 170, de sex consonantiis systematicis *disposit.* ap. Theonem c. p. 51 et 12, p. 52. atque Aristoteles quidem dixit minimum quod dixit in musicis, quod comparatur litterae (c. supra p. 12a), Adrastus autem cum Nicomache c. 12, Bacchio I et 67 et aliis substituit sexum. Theo c. 6, p. 49.

dent cap. 11. profectus enim uterque a toni ratione $\frac{9}{8}$, transit ad semitonium, quod dicatur quidem sed non sit toni dimidium sumendum esse ostendunt numeri 8 quadratum 64, qui triplicatus fit 192. inde cum ascenderint hinc tonis per 216 ad 243, ostendunt 3:4 = 192:256, $\frac{256}{192}$ autem multo minus esse quam $\frac{192}{64}$. hoc enim $\frac{192}{64}$ uterque ponit dimidium toni $\frac{9}{8}$ (quod quo minus verum est, eo magis communem demonstrat originem¹), facileque docetur $\frac{256}{192}$ illo esse multo inferius. comparari possent similes etiam ad locum aliquem capituli 9. quod enim auctor dicit distans in utroqueque melodico genere esse sanctorum quattuor, intervallorum trium, tonorum duorum semis, semitoniorum quinque, hoc abhorret a Pythagorearum disciplina, nec tamen invenitur apud Aristonem vel Cleonidem, immo apparet apud Adrastum et eosphoros scriptores, qui ut Gaudenzio Pythagoreorum numeros recipiunt.² maxime autem inval. exemplari caput 8. quod *ἀσπερίων* ille dicit sonos, qui semine inter se non differant, scilicet habeo citare Bacchum II 60,³ Aristidem I 6 fin. p. 12, Sextum Empiricum adversus musicos 42. sed diligentius oportet considerare, quid dicat de consonis vocibus et dissonia. symphoniam quidem non solum qui Pythagoram et Platonem sequuntur, sed etiam Cleonidem aut qui eum interpolaverit interpretes esse mixturam aliquam cono-

¹ Nuncio quo loco in est. Neap. 18 refertur ad Eudoxium.

² Adrastus apud Theonem p. 54. ArQa. I 8 (da apot) Anon. Boll. III 71. Martian. Cap. IX 983. Coroll. 579.

³ Si Bacch. § 61 revertit ad *symphoniam*, vides hunc cum *ἁρμονία* sequitur *ἀσπερίων* sequitur *ἀσπερίων*.

positos sentiantur; ubi autem alter sonus dominatur et
 vocium opprimat, eos discernere. idem dicit Aristides
 Qu. I 6 fin., σὺνφωνοὶ μὲν, ἐν αὐτῇ ἀποφώνῳ εὐδύν
 πολλοὶ τῷ ὁμοίῳ ἢ τῷ βαρυτέρῳ τὸ μέλος ἐκφάνει
 ἐκφώνοι δὲ, ἐν αὐτῇ ἀποφώνῳ ἢ τοῖς μέλεσι ἰσοδύν
 ὁμοίῳ γίνονται. ut dissensu esse voces dici videatur,
 quarum altera sola sustinet melodiam, cum alteram
 vincat. atque idem Barchius I nos docet, qui § 10
 symphoniam dicit ἁπλῶς, ἐν ᾧ εὐδύν τι πολλὸν τὸ
 μέλος φάνεται τοῖς βαρυτέρῳ φθόγῳ ἢ τῷ
 ὁμοίῳ et vice versa (cf. § 61). diaphoniam autem
 interpretatur § 10: ὅταν δύο φθόγγοι ἀποφάνων τιν-
 τεφάνων τοῖς βαρυτέρῳ φθόγῳ τὸ μέλος ἐκφάνῃ ἢ
 τοῖς ὁμοίῳ. hi tres scriptores cum aperte signi-
 ficant discernere voces, ubi altera praecellit et melodiam
 sola sibi affectet, verbis autem ἐν αὐτῇ ἀποφώνῳ
 cum Gaudentius ostendat ex eodem fonte se haurire
 atque Aristidem: idem existimo hunc dicere voluisse
 quod tres illi. et illorum quidem verba in JA^o 18
 ita interpretatur, ut si symphonice sonus hanc miras
 tibiis deducant, debitare dicam cum qui caneret,
 utrum ipse sonum numeret. nec melius adhuc inveni;
 quanquam posset haec ratio adhiberi ad Gaudenti
 verba difficilissima explicanda, an alia datur interpretatio,
 videant sapientiores. de paraphonis autem sonis nemo
 simile quidquam docet ac Gaudentius, nam cum in Beo-
 thii § 61 παραφωνία erroris librarii irroperasse videatur
 visque vocabuli non indicetur, Thersyllus autem (apud
 Theonem mon. 5) disparte et distensonem παραφώνος
 dicit, quod Gaudentium dicere velle apertum est, haec
 verba ex ipsis interpretanda sunt. et facile intelligis

Gaudendium referendum puto et cum cuius acrimia Anonymus III compilavit.¹

Si autem quaeris, namquid propriū Gaudendium in arte habeat, duae res citandae sunt. unum est, quod sonis tres qualitates vindicat, quas tamen non eorūdem qualitates dicimus: tempus, vim, acuminis gradum, — eas namque veterum videtur dispartisse. Stoicos fuerunt praedicasse altitudinem, longitudinem, latitudinem²; hic disponit in c. 2: temporis spatium, acuminis locum³, colorem. praeter rhythmum igitur et acuminis gradum distinguit *ypōs*, quasi colorem quendam; quia qui cantant possunt laeto animo creque late aperto voces emittere aures et quasi lucidas, possunt fauces lidem et gutturales⁴; hoc enim nobis quoque est dic *Κλαυ-φοβα*. — altero autem loco memorandum est, quod Gaudendium c. 5 quod aliis est genus ipsum chromatis ($\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $1\frac{1}{2}$) ignorat, speciem autem, quam Aristoteles dicit mollem ($\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $1\frac{1}{2}$ prius. p. 24. elem. 50), in generis loco ponit. Ita efficit, ut tria genera diversis toni partibus utantur, dimidia tertia quarta parte.

¹ In § 66 finiri actum aliquem et incipi recensere (III) apparet. Iste III parti inest tabula notarum, series octodecim sonorum, non toni systematica systemata sua, divisio toni in liana et strobilicium scala, duo sonorum systemata vel scales numeris vibrationum creatae (§ 77. 78. 40), citatio cum Aristotele hanc exceptorum parti intercedunt similia, multa tamen falsa cum et error depravata.

² Haec Graf, *Theoria der Akustik* p. 18 conclusit a Pythagorae III 516. Latitudinis actum significari potest *ψήθος*, non fortitudinem.

³ Tunc quodq; est linea quaedam, cuius puncta sint aut intervalla aut soni. hanc statuit Aristoteles p. 1. 8. *Admixtus* op. Th. 22. al.

⁴ Cf. Aristotele locum 2 supra p. 18 descriptum.

miscuit igitur G. scholarum doctrinas ac vel eorum qui cum Pythagora agebant varias libros adhibuit, quippe qui in c. 15 sonorum tabulas et numeros diverso modo institueret. plura cum scribere voluisset quam quae hic existant, concludere licet e c. 19, ubi dicit τῆς δὲ αἰῶνος ὅσας ποσὶς ἀσώδειςque.

Aetate etiam maior non videtur quam Ptolemaeus, tamen ex huius doctrina nihil recepit. vocabulo ὁμόφωνος utitur alio sensu atque ille, de generibus longe diversas docet, tonorum vel systematum immutabilem plura hanc quam Ptolemaeum statulisse docet e tanto aetate, cuius signa sunt conservata.

Gaudeti isagogen Moricinus Cassiodori amicus latine vertit (Cass. p. 346 Ger., LXX 1803 Migne). existet etiam versio latina in cod. Ambrosiano P 133 sup., sed interpretis Joanne Angio Turris Bruttianae Calabro scripta Bononiae 1546.

Contextum graecum habent VNBUEHL. Amb. Bon. Mon. sed B(arb.) et B(amb.) qui paucis diagrammatata continent propinquisimi sunt N(supollitane III C 2); — Amb. Bon. Lips. Mon. haec in parte non minus quam in aliis filii sunt codicis U(en. Marc. 322), qui aut ex V(us. 151) videtur exscriptus, aut quod credere malim, pariter atque hic contextus e parte Margiani VI 8 nunc perditus. quae cum ita sint, ratio non habenda est nisi librorum Val. et Nesp., quorum verba varietate differunt. Valicorum autem et Franz excussit et Studemund.

ΓΑΤΔΕΝΤΙΟΤ ΦΙΛΟΣΟΦΟΤ ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΓΧΑΓΩΓΗ.

„Διότι βρωμεύει, θύρας δ' ἐκδύσθε βίβλους“
 τὸν ἀρρουντὸν λόγον ἐκδύμενος διανοίας ὅς τις
 προσημαίνεται. αἰεὶ μὲν γὰρ εἶναι περὶ φθόγγους α
 τε καὶ διαστήματα καὶ συστήματα, τίνας τε καὶ
 μεταβολὰς καὶ μεταβολὰς κατὰ πάντα τὰ γένη τῆς
 ἀρρουνίας. τὸν δὲ ἀκουσόμενον τὸν περὶ ταῦτα λόγον
 ἀναγκαίως ἐκταγὴς τὴν ἀκοὴν προσημαίνεισθαι, φθόγ-
 γους τε ἀκούειν διαριθῶς καὶ διαστήματα ἐκταγόμενα, α
 εἴρηκέν τε καὶ ἐκδύμενον, ὅπως τῇ τῶν περὶ τοῦ
 φθόγγου ἰδεομέτειν αἰσθήσει τὸν λόγον ἀκούσας
 ἐκδύει ταύτων τὴν ἐκδύμεν πάλιν καὶ λόγῳ εἶναι
 ὑψιζήμενον ἀγγέλλει. ὅς δὲ εὐδὲ φθόγγου κατακτάων
 εὐδὲ τὴν ἀκοὴν γεγενησμένους ἔχει τὸν λόγον ἀκουσά- α
 μενος, αὐτός δαίτω τὴς (p. 2) θύρας ἐκδύει τοῦ
 ἀκουεῖ. ἀρρῶν γὰρ τὸ εἶναι καὶ παρὶν τῇ μὴ προ-
 ημεύειν ταῦτα αἰσθήσει, περὶ ὧν αἱ λόγοι. ἀρρῶν
 δὲ ἕως ἀρρῶνται τοῖς ἀρρῶν ἐν τῇ πάλιν γεγε-
 νασμένους περὶ φωνῆς.

11

^a ἀρρῶν] Metb. vel. πολυθῶν. 12 αὐτὸ δαί. καὶ Metb.

Θύρας δ' ἐκδύσθε (ἐκδύσθε, vel. πόλιν) ἀρρῶνται
 ἐκδύσθαι in exhortatione ad Graecos a. τοῦ ἑνὸς verba citat
 ex carmine Orphico. φθόγγους αἱ θύρας ἀκοῆς, θύρας.

1. Φανερὸν ὅτι τίνας ἐκ τῶν βαρύνοντες ἐπὶ ἐξόχῳ διαστήματι καὶ ἀνέκδοκον. ἐν τούτῳ γὰρ περιέχεται πᾶσα φωνὴ κόντης λογικῆς καὶ διασχηματικῆς, ὡς αὐτομόνως καὶ ἀντιμόνως. ἀλλ' οἱ μὲν ἐν τῇ λογικῇ, καθ' ἣν ἀλλήλους διαλεγόμεθα, φθίγγου συνιχεῖς ἡ ἑαυτοῖς τὴν τίανον τούτων διαζέχονται ἴσως καὶ πεποιθότες παραπλήθουν ἐπὶ τὸ ἐξὸ καὶ ἀνέκδοκον οὗτοι ἐπὶ μὲν ὡς ἀνέκδοκον τίανον· ἡ δὲ διασχηματικὴ καὶ αὐτομὸνως φωνῇ συνιχεῖς μὲν οὐδαμῶς ἑαυτῇ γίνουσι· ἐν αὐτῇ ἴσως καὶ παραπλήθουν πεποιθόν, ἀλλ' ἑαυτῇ ἢ τε διασχηματικῇ καὶ διόλου ὑπερβαίνοντες τίανον ἀφαιρῶντες, ἐν τοῖς ἑσῶς ἐν ὑπερβαίνον τίανον ἑαυτοῖς φαίνεται καὶ τὴν ἑαυτῇ τίανον φωνῇ καὶ καθίσταται, μάλιστα ἐν τοῖς πῶς ἐν ὑπερβαίνον τίανον· ὅθεν καὶ τοῦτομα ὁμογενῶν ἀποκρίσεως κληθεῖται διασχηματικὴ καὶ ἀντι-μόνως τῇ λογικῇ. ἰδίως δὲ τῇ διασχηματικῇ ἐκ μὲν ἑαυτοῖς, ἐκ δὲ ἑαυτοῖς· ἐκ μὲν φησὶν γινόμενον διασχηματικῇ καὶ μάλιστα ἀποκρίσεως ἢ ὑπερβαίνοντες αὐτοῖς ἑαυτοῖς, ἐκ δὲ ἑαυτοῖς ἢ ὑπερβαίνοντες μάλιστα τὸν ἀφαιρῶντον διασχηματικῇ ἑαυτοῖς. (p. 5) ἐν δὲ καὶ ὡς ἀντιμόνως ἀλλήλους ἑαυτοῖς φαίνεται ἐκ ἑαυτοῖς καὶ ἑαυτοῖς. ἡ δὲ τῇ φωνῇ κόντης ἐκ βαρύνοντος μὲν ἐκ ἐξόχου ἑαυτοῖς τίανον ἑαυτοῖς, ἀνέκδοκον δὲ ἑαυτοῖς καὶ αὐτοῖς καὶ ἑαυτοῖς. ἑαυτοῖς μὲν οὖν ἐξόχως καὶ αὐτοῖς καὶ βαρύνοντος δὲ ἡ ἀνέκδοκον. διαφέρει ἢ βαρύνοντος μὲν ἀνέκδοκον, ἐξόχως δὲ ἑαυτοῖς καὶ

1 καὶ φωνῇ τῶν καὶ. H et repetit in sup., om. V. 7 καὶ αὐτοῖς Mss. καὶ, καὶ αὐτοῖς V, καὶ αὐτοῖς B. 8 γινόμενον V. 11 καὶ H. καὶ Mss. καὶ, καὶ V. 12 φωνῇ Mss. sup. φθίγγου. καὶ αὐτοῖς Mss., καὶ καὶ V. καὶ H. 13 βαρύνοντος B, Mss. καὶ, βαρύνοντος V. 14 καὶ ... H. cf. 343, 347, 348 et seq.

μένων ὅτι δι' ἰσότητος τοῦτων ἰσότητος ἀποτελεσθαι,
ἀλλ' ὅτι τῆς τε ἰσότητος πενταγώνου καὶ ῥαβδίου
οὐσίας ὁρίσας γένοιτο τε καὶ δεῖν, καὶ τῆς ἀνέσεως
ἡμῶνς ἡ βαρύτης. πυνθὼν δὲ ἀρραγέστερος συμπίπτειν
1 ἡ τῶνς ἦτο γὰρ ὁρίσας καὶ ἡ βαρύτης τῶντων ἔχουσαι
τοιαυτά φαινόμενα.

2. Περὶ φθόγγου. Φθόγγος δὲ ἔστι φωνῆς κινήσις
ἐκ μίαν τῶντων τῶνς δὲ μισὴ καὶ στέρας τῆς φωνῆς.
ἵππον εἶναι ἡ φωνὴ κατὰ μίαν τῶντων ἰσότητος δέξας, τῶν
3 φωνῶν φθόγγον εἶναι τὴν φωνὴν ὅλον αὐτῶν μίαν τῶντων
σθαι. συμπίπτει δὲ τῷ φθόγγῳ χρόνι τῶντων χρόνος.
χρόνος μὲν εἶναι, καθὼς μετακλίσεις ἐν πλείονα χρόνῳ
καὶ βαρυτέρας ἐν ἐλάττω φθονγόμεθα, ἵππῳ δὲ καὶ
δ φθονρὸς φαίνεται χρόνῳ ἔχου. κατὰ γὰρ τὸν χρόνον
15 τῶν φθόνων δὲ τὸ μίαν φθονγόμεθα. τῶντων δὲ
ἔστι φθόνου, καθὼς τοῖς μὲν βαρυτέρας, τοῖς δὲ
ὀλίγοις προκρίμμεθα. τοῖς μὲν γὰρ ἐν ταύτῃ φωνο-
μήνους τῶντων φωνῶν ἡμῶντων, τοῖς δὲ ὀλίγοις (p. 4)
ἡ βαρυτέρας ἐν διακρίσει τῶντων εἶναι λέγουμεν.
20 γροῖα δὲ ἔστι, καθ' ἣν διακρίσειν ἐν ἀλλήλων εἰ
κατὰ τὸν αὐτὸν τῶντων ἡ χρόνον φωνόμενα, " ὅλον ἡ
τοῦ λεγομένου μίαν φωνῆς ἐν φωνῇ καὶ τὸ ἵππου.

3. Περὶ διακρίσεως. Διακρίσις δὲ ἔστι τὸ ἐκ
διὰ φθόνου περιεχόμενον. καὶ ὅλῳν ἐν γὰρ διακρί-
30 ραι ἀλλήλων τοῖς φθόνου τῇ τῶντων εἰ γὰρ τὴν
αὐτὴν ἔχου τῶντων, οὐδὲ διακρίσις ἕλκε ἔστι τῆς

1 ἰσότητος Mss. καί, ἰσότητος Pth. 7 π. φθόνου
corr. B, am V. 8 στέρας] τῶντων B, 12 εἶναι φωνῆς B, καθ' ἣν
καθ' ἣν Mss. hic ut l. m. 18 βαρυτέρας. B, Mss. καί,
βαρυτέρας. Vth. 20 ἐν φωνῇ. 22 περὶ διακρίσεως οὐκ ἔστι
ἰσότητος τῶντων οὐκ ἔστι V, π. διακρίσεως τῶντων B.

φανής ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ φαινομένου τεύχευ. ἢ καὶ τὸν
διακριτὸν τοῦ ὁμοίου παρὰ τὸν βαρύτερον φθόγγον
καὶ τοῦ βαρύτερου παρὰ τὸν ὁμοίον λέγουσ' ἐν δι-
στίχῳ. [τόνος εἰ ἴσται.] καὶ τόνοιο μὲν διαστήματος
μέγιστος καὶ συστηματικὸν δὲ διακριτὸν ὁμοίοντος γὰρ
ὁ τόνος. ἀλλ' ὅταν ὡς διάστημα λέγεται, καὶ εἰς ἡμι-
τόνοιο καὶ εἰς διάτοιο τέμνεται καὶ συνεισάγεται αὐτοῖς τὰ
ἑαυτοῦ μέγιστα διαστήματα οἷον πραγματωσιαὶ καὶ δίτονοιο
καὶ ἑρῶα· ὅταν δὲ ὡς συστηματικὸν διακριτὸν ἑκαστοῦ
τῶν πόσων τόνοιο σημαίνει καὶ παντὸς διαστήματος. 10

Τὸν δὲ διαστηματικὸν τὸ μὲν ἴσται ἡμιμείλιξ, τὸ
δ' ἡμιμείλιξ. τὸν δὲ ἡμιμείλιξ τὰ μὲν σύμφωνα, τὸ δὲ
δισύμφωνα, καὶ τὰ μὲν μιζόντα, τὰ δὲ διέκτοντα, καὶ
τὰ μὲν κρῖνα καὶ δισυκρῖνα, τὰ δὲ οὔτε κρῖνα οὔτε
δισυκρῖνα. τὰ μὲν οὖν ἡμιμείλιξ καὶ τὰ σύμφωνα ἢ τὰ αἰ-
σθητικῶς γινωσκόμενα διαστήματα τῆς ἀκροῦς ἴσται. (π. 5) ἢ
γὰρ διακριτὸν τὸν τε συμφώνον καὶ διαφέροντα φθόγγον,
ἡμιμείλιξ τε καὶ ἡμιμείλιξ ἐν τῇ * τοῦ ἕξου μέγιστον
ἀπέχεται· οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τῇ λέγει μικρὰ παρὰ
αὐτοῦ ἀφίσταται. 20

4. Περὶ συστηματικῶν. Ἀκούμεθα δὲ ἴσται διαστή-
ματα, ὅταν μεταξὺ τῶν παρεχόντων αὐτὸ φθόγγον
μετὰ αἰεὶ δέχεται μετὰδέσθαι φθόγγος ἡμιμείλιξ πρὸς
αὐτοῖς ἐν ἑαυτῷ τῇ γένει, ἐν ᾧ τὸ δισυκρῖνον ἀφίσταται.
σύστημα δὲ ἴσται διαστήματα, ἐν μεταξὺ μετὰδέσθαι 30

3 ἴσται ε' ἐν N. 4 τόνοιο δ' ἴσται Y, ε δὲ ἴσται N.
5 διαστηματικὸν διακριτὸν. αἰ. ὡς τόνοιο φανής Clavi. c. 18.
τόνοιο συστηματικῶς A.G. l. c. 10. 6 διαστήματι Y. 10 περὶ
συστηματικῶν ἑαυτοῦ V. αἰ.ι, σπ. N. 11 διστοια. Mssb.,
αἰ. l. m., σπ.ι.ι. Ibrl. 12 ἡμιμείλιξ. corr. V²³, Mssb. καὶ
paler NV²⁰. 13 αὐτὸ ἕξου καὶ τῇ ἀκροῦς? 14 μετὰδέσθαι
Mssb. καὶ, μετὰδέσθαι Ibrl.

φθόγγος ἢ φθόγγου. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ συντήματα
λέγονται. ὁπότε γὰρ σύντημά ἐστι τὸ ἐκ πλείωνων
ἢ ἑνὸς συντημάτων συναρμωμένον διάστημα. ὅτε δὲ τὸ
καθ' ἑαυτοῦ γένος ἀσύνθετον καὶ πρῶτον διαστήματα
ποιεῖ μέγα τὸν ἐν αὐτῷ ἐφ' ἑνὶ λεπτῷ διαστή-
ματι ἢ συντημάτων.

δ. Περὶ γένου. Γένος δὲ ἐστὶ ποτὶ τετραγώνου
διαίρεσις καὶ διαιρέσις. γένος δὲ ἐστὶν ἑνὸς διατονικοῦ
πρωκτισμοῦ ἀναρρίσιον. αὐτὸ δὲ ἔστι πρωκτὶ τῶν γένου
πλείωνος. καὶ ὅτε ἐν μὲν ἐφ' ὀρθονισμῷ τὸ πρῶτον
καὶ ἀσύνθετον διάστημα τέταρτον εἶναι, καλεῖται δὲ
δίαισις ἀναρρίσιος. ἐν δὲ ἐφ' ὀρθονισμῷ τούτου ἑνὸς,
καλεῖται δὲ δίαισις πρωκτικῇ διαίρει. ἐν δὲ ἐφ'
διατονικῷ μέλειται ἐφ' αὐτόν τε καὶ μετὰ τὸν τὸ ἑμ-
μείνου ἐστὶ πρῶτον τε καὶ ἀσύνθετον. μετὰ δὲ τὸ
τὸ διατονικὸν γένος τὸ σύνθετον ἐστὶ μὲν τὸ ὅλόν καθ'
ἑμμελίαν (p. 6) καὶ τένον καὶ τένον, ἐστὶ δὲ τὸ βαρὺ
ὁξὺν ὡς ἑρμῆον. τὸ δὲ πρωκτικὸν πολυνείδης μὲν
καὶ αὐτὸ μετὰ δὲ τὸν. καὶ καθ' ἐν αὐτῷ ὡς ἐστὶν παρ-
αδύρματος ἐστὶ μὲν τὸ ὅλόν καθ' ἑμμελίαν καὶ ἑρμῆ-
ον καὶ πρωκτικόν, ἐστὶ τὸ βαρὺ δὲ ἑρμῆον. ἐν
δὲ ἐφ' ἀναρρίσιον γένος πρῶτον ἢ μετὰ δὲ κατὰ
τετραγώνου καὶ τετραγώνου καὶ ὅτενον.

ε. Περὶ μὲν δὲ τοῦ γένους ἑαυτὸ τὸς τὰ ἀρ-
μῶνα λέγουσι δὲ ἀναρρίσιος τὸν ἀρμῶνα καὶ τῶν
καὶ διαστήματα τῶν φθόγγων, τὸς ἀρ' ἑνὸς τοῦ
διατονικοῦ γένους τὸν λόγον ποιεῖσθαι. τοῦτο γὰρ

11. αὐτὸν | τὸς V¹, τὸν F¹ T¹, αὐτὸν B. 12. δίαισις (om. B) V¹,
δι αὐτὸ V¹, δι αὐτὸ B. 13. γένος καὶ μέλις B. 14. ἀδύρματος
V¹ N, ἀδύρματος V¹. 15. αὐτὸ τὸ α. B. 16. δὲ om. B. 17. ἀδ-
δί N. 18. τῶν: ὅτε ἐν ἑνὶ γένει ἑνὸς ἐστὶν ἀναρρίσιος ὅτενον, ἐν

μῶνον τῶν τριῶν γενῶν ἵσταναι ἐπὶ τὸ πρὸ μαιευόμενον. τὸν δὲ λαμβάνει διὰ τὸν ἢ γρήγορος ἐκτελεσθῆναι καθύπευθε.

[*Ἀνέχοντα τὸν τριῶν γενῶν ἐν ἐπὶ τετραγέτρῳ.*]

Οἱ παλαιὸι τὸν πέντεον βαρύνταον φθόγγον, ἀρ' οἱ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ ὄξύ τῆς ἀρμονίας ἐκτείνοντο προσλαμβάνοντα ἐκείνου. τούτων δὲ οἱ καὶ πρὸς βαρύνταον ἐλάμβανον, ἀλλὰ καὶ θέλει. κατ' ἐκείνου γὰρ τῶν τριῶν πρὸς ὁ πέντεος ἢ προσλαμβάνοντα φθόγγον, ἀλλ' ἐν ὀλίγῳ ὀλίγῳ, ὅς μοι ὀλίγον διατρήσεται. μετὰ δὲ πέντεον ἵστανται ἐκείνου ἐκείνου καὶ τοῦ προσλαμβάνοντα τούτου ἀρμονίας ἐκτείνοντα κατὰ πάντα τὸ γένος τῆς ἀρμονίας. ἐκείνου δὲ τετραγέτρῳ ἐκείνου ἐκείνου ἡμῶν τῆς ἐκείνου ἐκείνου (p. 7) οἱ καὶ λαμβάνει ἐκείνου τῶν ἐκείνου τῆς τετραγέτρῳ ἐπὶ τὸ ὄξύ, ἥτοι καὶ διδόντα ἐκείνου ἐκείνου ἐν τῷ διατονῶν γένει. μετὰ δὲ πέντεος ἢ ἐκείνου τῶν μῶνον ἐκείνου τῶν ἐκείνου ἐκείνου τῆς λαμβάνει ἡμῶν διατονῶν, καὶ μέχρι πέντεος τὸ πέντεος ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου τετραγέτρῳ, ἀρμονίας καὶ τῆς ἐκείνου τῶν ἐκείνου καὶ λαμβάνει τῆς ἐκείνου τῶν μῶνον ἀρ' ἢ καὶ λαμβάνει ἀρμονίας τοῦ τετραγέτρῳ τῶν μῶνον

πέντεος οἱ τῆς ἀρμονίας τῆς μῶνον ἐκείνου (αὐτοῦ) ἐκείνου, ἐκείνου, ἐκείνου καὶ ἐκείνου. καὶ τὸ μὲν ἐκείνου ἐπὶ μαιευόμενον, τὸ δὲ λαμβάνει.

4 Hoc lemma refertur ad cap. 6. hoc loco exspectandi quod non exspectabilis invenibile, sed utraque uolens parit. Epitaphium Epitaphium est in V in a 333, m. 11 ἐκείνου V N, καὶ πλείους locis ἐκείνου V U (ἐκείνου N). cf. ad Eucl. p. 182, c. 13 καὶ] καὶ τὸ N. 15 ἐκείνου ita semper V in Gaud. et U N.

16 ἀρμονίας c. 30 qui est moliorum ordo et qui uolens quod producantur, vide apud Gaudenzi c. 12.

δις εἶναι ποιεῖν ἀποδείξαι τὸν τετραγώνου φθόγγον
τὴν ὑπέρην τῶν μέσων, τοῦ μὲν πρώτου τετραγώνου,
τὸν ὑπέρην, ἐξυπέρην ἐκείνου, τοῦ δὲ δευτέρου
τετραγώνου, τὸν μέσον, βαρυνόντων. μετὰ δὲ ταύτων
• ἡ παραπλήγη τῶν μέσων ἐστὶν ἡμισυὶς τῆς ὑπέρης
ἐξυπέρης. καὶ μετὰ αὐτῆς ἡ λιγυνὸς τῶν μέσων ἔστι
διότινος μέσον τόσῃ τῆς παραπλήγης ἐκείνης ἐξυπέρης.
μετὰ δὲ ταύτων ἡ μέσος, τόσῃ καὶ αὐτῇ τῆς τῶν
μέσων λιγυνὸς διαφέρειναι. καὶ μέχρι μὲν ταύτης
• συνεκλήρουται τὸ δεύτερον εἰστέγμα τετραγώνου τῶν
μέσων. ἀπὸ δὲ ταύτης ποτὶ μὲν τὸ τὸν συνηγμένον
προσθεῖναι τετραγώνου, καὶ αὐτὴν τὴν μέσων
τοῦ ἐκείνης τετραγώνου, καλεσμένον δὲ συνηγμένον,
ποιεῖναι ἀρχὴν καὶ διὰ τοῦτο συνηγμένον αὐτὸ
• λέγοντες· ποτὶ δὲ τὸ τὸν διασυνγμένον, ὅπου οὐκ
τὴν ἀρχὴν ἀπὸ μέσων εἶχεν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς καλεσμένης
παραπλήγης, ἥτις ἀπὸ τῆς μέσων (p. 8) ἀπαιτεῖται διὰ
τότου, ταυτίσαι ποτὶ πάντα τὰ γένη τῆς μετρήσεως.

Δύο τοῦτων ἐκείνων αἱ καλεσθεὶς συστήματα εἶναι,
• τὸ μὲν ποτὶ συναφὴν καλεσθέντες, τὸ δὲ ποτὶ διάσυνθεαι.
Οὗ μὲν οὖν εἰς τὸ ποτὶ συναφὴν εἰστέγμα ἐκείνου,
ἐκείνης ἐκείνου τῇ μέσῃ τῆς συνηγμένης ὑπέρης
ἡμισυὶς τῆς μέσων ἐκείνου, τῆς δὲ ἐκείνης
παραπλήγης συνηγμένου ὑπέρης τόσῃ τῆς τῆς ἐκείνης ἐξυ-
• πέρης. ταύτης δὲ ἐκείνης ὑπέρης συνηγμένου ὑπέρης
τόσῃ τῆς παραπλήγης ἐκείνης. ἐκείνου δὲ τοῦτο εἰς
τετραγώνου ὑπέρης συνηγμένου ὑπέρης μὲν διὰ τὸ
εἶναι καὶ πῶς εἶναι τῆς διὰ τὸ ἐξυπέρης, συνη-
γμένου δὲ διὰ τὸ μὴ ἀποσπῆναι τὸν μέσον, ἀλλὰ

ἡγοῦμαι διαλεγόμενον καὶ τὸν αὐτὸν ἑλπίων ἕκαστον
 ἡμῶν μὴ ἔχοντα τῆς παραμένης ἑλπίος ὑγίαν
 διαλεγόμενον, εἴτε παραμένην τὴν διαλεγόμενον ὑγίαν αὐτῶν
 τῆς ἑλπίος ἔχοντα, καὶ ἐπεὶ τὴν ταύτην ἔχοντα τὸν
 τῆς ὑγίαν τὴν διαλεγόμενον ὑγίαν. ὅτινα πάντες
 ἀρχὴν ἀποσπῶσι παραχρῆδον ὑγίαν ἀπαρβαλάνου,
 ὅτις μὴ εὖσαν καὶ ὀξυτέρῃ τοῦ παραχρῆδου τὴν
 διαλεγόμενον ὑγίαν, ἀρχὴν δὲ καὶ βαρύνοντα τοῦ
 παραχρῆδου τὴν ἀπαρβαλάνου ὑγίαν. ἐπεὶ γὰρ
 αὐτῇ τῆς ἑλπίος τὴν ἀπαρβαλάνου ὑγίαν ἔχοντα
 αὐτῇ ἡμῶν. ταύτην δὲ τῆς παραμένης ἐπεὶ
 διδόνται εὖσαν διαχρῶσαν τῇ ἑλπίει. εἴτε τῆς ὑγίαν
 τὴν ἀπαρβαλάνου ὑγίαν, εὖσαν μὴ αὐτῇ διαχρῶσαν
 καὶ τὸ ὅλόν, αἶμα δὲ οὖσαν τοῦ διαχρῶσαν συστήματος,
 αὐτῇ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κατὰ διάνοιαν.

[illegible]

♂ spurs] rds N and van spalis. ♀ spurs an. V.
 scutum *discrepantia* VR. 11 wing V, wing M.
 16 spalis dng. V. 22 of 24 lab. *versus* bis N.

κοσίων φθόγγων τὴν ἐπέτην τῶν αἰσων, διζυνονται
 δι' τὴν λαοὶν τῇ ἀπὸ μέσης ἐστὶ παραμύθη τήν.
 τὰ δὲ λαοὶ δύο τεταρτέρου διζυνονται μὲν ἀπογευόμενοι
 τῶν κρήτων κατὰ τὴν αὐτὴν τέχνην, συνήται δι' ἀλλή-
 λους κατὰ κοινὴν φθόγγον τὴν ἑξῆς τῶν διζυνουμένων
 ἡγεῖται, ἡμεῖς καὶ τούτοις ἴσασιν τὴν τεταρτέρου
 τοῦ προσλαμβανόμενου κυρίως. καὶ συνήται
 φθόγγων δινόμενος τὴν ἀριθμὸν κ' προσλαμβανόμενος,
 ἐπέτη ἐπέτων, παραμύθη ἐπέτων, λεγόμενος ἐπέτων,
 ἐπέτη μέσων, παραμύθη μέσων, λεγόμενος μέσων, μέσων
 παραμύθη, τρίτη διζυνουμένη ἡγεῖται, παραμύθη διζυνου-
 μένων ἡγεῖται, ἑξῆς διζυνουμένων ἡγεῖται, τρίτη ἐπαρ-
 βολαίων ἡγεῖται, παραμύθη ἐπαρβολαίων ἡγεῖται, ἑξῆς
 ἐπαρβολαίων ἡγεῖται. ἑκὸς ταύτων δὲ ἀποσείρων τῶν
 συστημάτων φθόγγων συνήχθησαν δινόμενος τὴν ἀριθ-
 μὸν τ καὶ κ, δὲ δὴ αὖ ἐπὶ δινόμενος αὖ μέγας τῆς
 μέσης ἐν ἀποσείροις ἐστὶ κοινὴ. λαοὶ δὲ αὖ πᾶσι
 δινόμενος τῶν φθόγγων αἰεὶ ἐκαστοὶ τῶν ἀριθμῶν,
 ἐν αἷς πάντα καὶ ἴδεται καὶ αἰσάνεται καὶ καθαρῶνται
 καὶ τὸ σῶμα αἰεὶ μεταβάλλεται. φανερὸν δὲ ὡ-
 δεται τὸ μέγιστον ἐκ τοῦ (μ. 11) ἐκαστοῦ διζυ-
 γνόμενος ἑκὸς τῶν δύο συστημάτων συνηγμένου τε
 καὶ διζυνουμένου.

Αὕτη μὲν οὖν ἡ σύνθεσις τε καὶ τῆς τῶν φθόγ-
 γων ἐστὶ καὶ διαποικισμὸς γένους. ἐνέμεται δὲ ταύτων
 τοῖς φθόγγων ἐν ἅπασιν ταῖς γένεσι, πλὴν οὐ τοῖς
 συνιστάμενος πρὸς μεταβολὴν γένους ἵδιον πρὸς τῇ

1 τὴ Μεθ. κατ., τὴν VN. 2 τὸ δὲ] Μεθ. prop. τὸ αὖ.
 3 ταύτων] αὐτῶν V. 4 ἀποσείρων] Μεθ., ἀποσείρων] ἴδιον.
 5 ἐκαστὸς] Μεθ. κατ., ἐκαστὸς ἴδιον. 6 ἑκὸς] Μεθ. κατ. αὐτὸ
 δινόμενος. 7 ἑκαστοῦ] αὐτοῦ VN.

τεσσάρων. πάλιν τὸ διὰ πέντε τε ἔμα καὶ διὰ
 ἅντα. Ἰατρὶ τὸ διὰ διὰ πέντε. δυνατὸν μὲν εἶναι καὶ
 κλείωνας διασπείσθαι συμφορὰς συνισχυμένον τοῖς
 ἀλλήλοις, ἀλλ' οὐκ ἔνδεον τὴν τάσιν τὴν ἔργων.
 πρὸς τὴν δύναμιν τοῖσιν τὸν ἀγγράων ἢ τῆς ἀνθρω-
 πίνης φωνῆς ἢ μὲν ἰσχυμένον ἔμειν καὶ πάλιν συμ-
 φορῶν. καὶ ἵσταν οἷον τὸ μὲν διὰ τεσσάρων σύμ-
 φωνον ἐν παντὶ γίνεσθαι τῆς μετὰ τὴν φθόγγον τεσσάρων,
 διασπείσθαι τριῶν, τέσσεσθαι ἑξήκοντες, ἑμπερίαν
 πέντε. τὸ δὲ διὰ πέντε σύμφωνον ἑμπερίαν κατὰ πάντα
 τὰ γένε φθόγγων ἑστὶ α, διασπείσθαι β, τέσσεσθαι
 ἑξήκοντες, ἑμπερίαν ἑστὶ. τὸ δὲ διὰ πέντε σύμφωνον
 φθόγγων ἑστὶν ἁπλῶς, διασπείσθαι ἑστὶν, τέσσεσθαι
 ἑξήκοντες ἑστὶν. (p. 13) τὸ δὲ διὰ πέντε καὶ διὰ
 τεσσάρων φθόγγων μὲν ἵσταν ι, διασπείσθαι δὲ
 ἑστὶν, τέσσεσθαι ἑστὶν ἑξήκοντες, ἑμπερίαν ιι. τὸ δὲ διὰ
 πέντε καὶ διὰ πέντε φθόγγων ἑστὶν ἑξήκοντες, διασπεί-
 σθαι ιι, τέσσεσθαι ἑξήκοντες, ἑμπερίαν ιι. τὸ δὲ
 διὰ διὰ πέντε φθόγγων ἑστὶν ἑξήκοντες, διασπείσθαι
 ιι, τέσσεσθαι ἑξήκοντες, ἑμπερίαν ιι.

10. Δόγμα δὲ εἶναι ἐν ἀνθρώποις ἡγεμονίαν τὴν
 συμφορῶν καὶ διασπείσθαι ἀνθρώπων πάντα τὰς
 τῆς μὲν διὰ τεσσάρων ἑστὶν, ἐν ἑστὶν τὸ πρὸς
 τὸ ι· τῆς δὲ διὰ πέντε ἑξήκοντες, ἐν ἑστὶν δὲ πρὸς
 τὸν ι· τῆς δὲ διὰ πέντε διασπείσθαι, ἐν ἑστὶν δὲ πρὸς
 τὸν ι· τῆς δὲ διὰ πέντε καὶ ἑστὶν καὶ διὰ τεσσάρων
 διασπείσθαι, ἐν ἑστὶν δὲ πρὸς τὸν ι. καὶ

1 ἑξήκοντες. N. 2 ἢ M. καὶ καὶ. 3 ἢ μὲν ἑστὶν.
 4 ἢ V. H. 5 ἑμπερίαν. 6 ἑμπερίαν. 7 ἑμπερίαν. 8 ἑμπερίαν.
 9 ἑμπερίαν. 10 ἑμπερίαν. 11 ἑμπερίαν. 12 ἑμπερίαν.
 13 ἑμπερίαν. 14 ἑμπερίαν. 15 ἑμπερίαν. 16 ἑμπερίαν.
 17 ἑμπερίαν. 18 ἑμπερίαν. 19 ἑμπερίαν. 20 ἑμπερίαν.

ἐπὶ τρέπον ἴστρον. δύο γὰρ ῥέματα χορδῆς ἵστρος τε καὶ ἡμοῖος καὶ τῆς αὐτῆς ἡγεσίας, τῆς μὲν ῥεοῦσθ βάρους μωρὸν τρεῖς, τῆς δὲ ἱστροῦς μωρὸν τεσσάρων, καὶ κροῖστος ἑκατέρωθεν εἰρήσται συμφορῶντος κατὰ τὴν δὲ τεσσάρων λογαρίων συμφορῶντος. πάλιν δὲ ἑκατέρωθεν ῥέματα ἑκατέρωθεν βάρους κροῖστος εἰρήσται συμφορῶντος πέντε διελόγους κατὰ τὴν δὲ πέντε συμφορῶντος. ἑκατέρωθεν δὲ ἑκατέρωθεν τὰ βάρη κροῖστος, δὲ κατὰ τὴν εἰρη συμφορῶντος τὸς χορδῆς. ἑκατέρωθεν δὲ πέντε κατὰ τὸ δὲ κατὰ τὴν ἡμῶν καὶ δὲ πέντε συμφορῶντος ἱστροῦ. καὶ τὸ ῥέμα ἡμοῖος.

Ἄλλ' αὖτις τῇ καίρῳ τούτων ἀρεσθῆς μὲν βασιλεύειν τρέπον ἑλλεν τὴν μέθοδον. χορδῆς γὰρ τρέπον ἐπὶ κροῖστος τρεῖς καὶ τὸν κροῖστος διελόγους εἰς μὲν αἰβ, πέντε μὲν πέντε κροῖστος, αἰετὶ τὸ ἡμῶν αὐτῆς τὸ τὸν ῥέμα, συμφορῶντος ἡμῶν τὴν πέντε τῇ ἡμῶν κατὰ δὲ πέντε ἡμῶν καὶ ἐν τῷ κροῖστος μέθοδος ἐν ἑκατέρωθεν λόγῳ κατελέγμενον. (p. 15) ἑκατέρωθεν καὶ τὸ τρέμα μὲν τῆς πέντε κροῖστος κατὰ δὲ τεσσάρων ἱστροῦ συμφορῶντος. κατὰ δὲ καὶ τὸ δύο μὲν τῆς πέντε κροῖστος τὴν δὲ πέντε συμφορῶντος εἰρήσται, καὶ τῆς ἑλλας ἡμοῖος. ἑκατέρωθεν δὲ καὶ ἑλλας κατελέγμενος τούτων βασιλεύσας εἰρήσται τούτων αὐτῶν τὸν συμφορῶντος λόγους ἐν ἀρεσθῆς αἰετὶ τῷ συμφορῶντος.

12. Συμβάσται δὲ ἐν τῷν εἰρημῶν τὸ τονικῶν διελόγους λόγους ἡμῶν ἡμῶν. αἱ γὰρ ἵστροι ὁ τρέπον, ὃ διαφέρει τὸ δὲ πέντε τὸ δὲ τεσσάρων συμφορῶντος, ἑκατέρωθεν τὸ μὲν δὲ τεσσάρων ἀρεσθῆς

8 α. δὲ κατὰ N καὶ αὐτὸ 10 δ. κατὰ 10 κατὰ δὲ καὶ N, 22 αὐτὸ μὲν τὸ μὲν ἡμῶν.

Ἡ καὶ ὁμοίᾳ, τὸ δὲ διὰ πέντε ἀριθμῶν Ἡ καὶ ὁμοίᾳ.
ἢ μὴ οὐκ ὑπεροχὴ τοῦ ἡμιλλίου λόγου πρὸς τὸν
ἐπίτετον λόγον ἵστω, ὅν ἔχει τὸ ὁμοίᾳ πρὸς τὸ ὁμοίᾳ.
ἵστω δὲ καὶ ἡ ὑπεροχὴ τοῦ διὰ τεσσάρων πρὸς τὸ διὰ
πέντε τόνος. Λόγου ἔχει ἔχει ὁ τόνος, ὅν τὸ ὁμοίᾳ
πρὸς τὸ ὁμοίᾳ.

13. Τὸ δὲ ἡμιτόνιον καλεῖται οὕτως ὅτι
διὰ τὸς ἡμιτόνιον λέγεται δὲ πέντε μὴ ἡμιτόνιον,
ἵστω δὲ λεγόμεν, καὶ ἔχει λόγον, ὅν τὸ ἐπὶ πρὸς τὸ
ἐπὶ. πρῶτος οὐκ ὑπεροχὴν, ὅτι λόγον ἔχει τὸν
καλεῖται ἡμιτόνιον, ὅν τὸ ἐπὶ πρὸς τὸ ἐπὶ, ὅτι
ὅτι τὸ ἐπὶ πρὸς τὸ ἐπὶ ἵστω καλεῖται ἡμιτόνιον
διὰ τὸν. ἵστω γὰρ πρὸς τὸν φθόγγον ὁμοίᾳ ὅν
ἀριθμῶν ἐπὶ 13 καὶ τόνος παρακαλεῖται φθόγγος τόνος
διὰ τὸν, τόνος ἀριθμῶν 13, (p. 16) καὶ ὅτι τόνος 13
πρῶτος παρακαλεῖται φθόγγος διὰ τὸν τόνος ἀπὸ τοῦ
διὰ τὸν, τόνος ἀριθμῶν 13. ὁ δὲ τόνος πρὸς
συμπληρωσὶν τοῦ τετραγώνου λεγόμενος, ὁμοίᾳ
ἐπὶ πρῶτος διὰ τεσσάρων σίμφωνος, λόγον ἔχει πρὸς
τὸν 13 τὸν ἐπίτετον, τόνος ἀριθμῶν ἵστω πρὸς
καὶ τόνος, καὶ ὁ τόνος ἔχει φθόγγος πρὸς τὸν τόνος
λόγον ἔχει τὸν πρὸς τὸν 13, ὅτι ἵστω ὅτι τὸν
ἀριθμῶν ὁ τόνος ἐπὶ πρὸς τὸ ἐπὶ. καὶ ὅτι ὅτι ὅτι
μὴ τόνος ἀριθμῶν μὴ τὸν ὁμοίᾳ τὸν τόνος τοῦ
τετραγώνου συμπληρωσὶν, καὶ τόνος τὸν λόγον
διὰ τὸν τόνος, τόνος ὅν ἔχει τὸ ἐπὶ πρὸς τὸ ἐπὶ.

ὁ λεγόμεν Ν, λόγον V, ὅτι 143, ὅτι de Harmonia ratione
invenienda cf. Theophrastus de mus. c. 24. 13 πρὸς τὸ Ν,
πρὸς V. 16 ὁμοίᾳ, ὅτι, ὅτι ut super libb, ὅτι,
τὸ σίμφωνος libb, ut. Hach. 13 τόνος — ὁ τόνος
N τόνος. ἀριθμῶν N. 13 τόνος N. καὶ ὁ τόνος, ὅτι, ὅτι
τόνος.

14. Τοῦτου δὲ διακρινθέντος πάλιν φησίον, οἱ
 οὗτος ὁ λόγος διέστηκεν ἡμετέρου. ἔστι μὲν γὰρ
 διέστηκεν ἢ ἀρριτακωδίδεωτος ὁ ἐνὶ τοῦ αἴτ.
 δὴ ἀρριτακωδίδεωτος συνισθίνοντες ἐπὶ συμπληρωθεὶς
 ἐκλήθησαν, ὅστις ὁ μὲν ἀρριτακωδίδεωτος λόγος λείπει
 ἡμετέρους εἰσὶν ἐκλήθησαν. ὁ δὲ πάλιν ἐνὶ πρὸς τὸ αἴτ
 λαμβάνοντες καὶ τοῦ ἀρριτακωδίδεωτος εἰσὶν, καὶ δὲ
 μέλλων λείπεται ἡμετέρους εἰσὶν τοῦ ἐκλήθησαν. διὰ τὸν ἄρα
 τὸ λαμβάνοντες ἡμετέρους τοῦ διελθόντος ἡμετέρου, διὰ τὸν
 λαμβάνοντες καὶ λόγον ἔχον, ὅτι ἐνὶ πρὸς τὸ ἐν.

Τοῦ δὲ λαμβάνοντες τὸ λείπει εἰς συμπληρωθεὶς
 τῶν καλῶν διακρινθῆναι, κοινῶς δὲ καὶ αὐτὸ ἡμετέρους,
 ὅστις ἔστιν ἡμετέρους τὸ μὲν μέλλον, τὸ δὲ
 διέστηκεν. (p. 17) γρηγορεῖ δὲ τὸ μὲν διακρινθῆναι γίνεσθαι
 ἐπὶ διέστηκεν, τὸ δὲ γρηγορεῖν ἀποκρινθῆναι.

15. Τοῦτων οὖν οὗτος ἀποκρινθῆναι ἀποκρίνεται τὸ
 διακρινθῆναι τὸν φησίνον διακρινθῆναι μετὰ τὸν ἀπο-
 κρίνεται τοῦ φησίνον ἀποκρίνεται ἐν τῷ αὐτῷ διακρινθῆ-
 ναι [ἐν ἑλλείψει ἀποκρίνεται τοῦ διέστηκεν πρὸς τὸ
 ἀποκρινθῆναι ἀποκρίνεται].

1. Sup. N. 2 [3] + V. de ratione 18: 17 et Proclum
 in Tim. p. 144. 4. apud. diag. V. συνισθίνοντες N.
 16. ἀποκρίνεται V. ἀποκρίνεται N. 17. ἀποκρίνεται N.
 ἀποκρίνεται N. ἀποκρίνεται N. καὶ et p. 144, 15. 18. ἐν
 αὐτῷ N. καὶ, ἡμετέρους ἀποκρίνεται ἀποκρίνεται καὶ μέλλοντες
 ἐπὶ ἀποκρίνεται ἀποκρίνεται. 19. ἐν ἑλλείψει καὶ. καὶ καὶ ad
 144, 15. ἡμετέρους ἀποκρίνεται ἀποκρίνεται. — N. καὶ, ἡμετέρους
 ἀποκρίνεται ἀποκρίνεται: ἀποκρίνεται, ἐν μὲν ἐπὶ ἀποκρίνεται ἀποκρί-
 νεται καὶ μέλλοντες ἀποκρίνεται, ἐν δὲ ἀποκρίνεται καὶ ἀποκρίνεται ἀποκρί-
 νεται καὶ ἀποκρίνεται ἀποκρίνεται. 20. apud. diag. V.

17	198	243	197
18	202,4	244	201,275

Price diagramma p. 144 velut Pythagoras sequitur
 rationem (p. 117), aliter autem rationem rationem (p. 141).

αἶμα, αἷ δὲ καὶ κινεῖται. ἰσχυρὸς μὲν αἶμα προσ-
λαμβανόμενος, ἰσχυρὸν ὄντων, ἰσχυρὸν μέσον, μέση,
ἐντὺ συσχημένου, παραμῆς, ἐντὺ διασχημένου ἐν-
τὺν, ἐντὺ ἐπαρβολαίου ἐντὺν. κινεῖται δὲ αἶμα·
καὶ τι περιπίπτει καὶ λιγυροῖ καὶ αἷ τρίται τι καὶ αἷ
παραντῆται, ἐκαστὸν ἐν τοῖς τῶν γενῶν μεταβολαῖς
αἶμα αἷ φθόγγει ἐν ἰσχυρῶν ἔστιν μεταβάλλουσι·
καὶ καὶ προσλαμβάνουσι τὸ κατὰ ὄντως ἰδὼν πρὸς
τὸ γινώσκον τοῦ γένους ὁσίου. καὶ ἴσως γὰρ, αἶμα
αἶμα, λιγυρὸς μέσον ὁσίου, λιγυρὸς μέσον χρο-
ματιστῆ, λιγυρὸς μέσον θάλασσης. ἡ δὲ αἶμα λέγει
καὶ κατὰ τὸν παραντῆται τι καὶ περιπίπτει καὶ τρίται.

15. Ἐν [γὰρ] ἀπὸ συσχημένου ἀναλίσταται. τὸν
δὲ περιγράφει αἶμα ἰσχυρὸν ἔστι σχήματα τρία.
α γένεται δὲ αἶμα, ἔστι τοῦ αἶμα ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς
χρόνοις συσχημένου καὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἐν συσχημένῳ
ἡ αἶμα μόνη καὶ ἡ σύνθεσις ἀλλοιῶσιν αἶμα. πρῶτον
μὲν οὖν αἶμα ἔστι τὸ κατὰ ὄντως ὁσίου καὶ ὁσίου
μέσον, ἐν ᾧ τὸ ἡμῶν πρῶτον καὶ τὸ βαρὺ. δεύ-
τερον δὲ τὸ κατὰ παραμῆς ὁσίου καὶ παραμῆς
μέσον, ἐν ᾧ τὸ ἡμῶν τρίτον καὶ τὸ ἔξω. (p. 17)
τρίτον δὲ τὸ κατὰ λιγυροῦ καὶ λιγυροῦ, ἐν ᾧ τὸ ἡμ-
ῶν μέσον. καὶ τὰ ἅλα τοῖς αἶμα ἔστι.

Τὸ δὲ κατὰ αἶμα αἶμα ἰσχυρὸν ἔστι σχήματα τέσσαρα.
α πρῶτον μὲν τὸ κατὰ ὄντως μέσον καὶ παραμῆς, ἐν
ᾧ τὸ ἡμῶν πρῶτον καὶ τὸ βαρὺ. δεύτερον δὲ τὸ κατὰ

2 ὁσίου μέση VN. 3 ἐντὺ α.) vid. ἐντὺ α. B.
α αἶμα B, αἶμα V. 18 παραμῆς V, παραμῆς B.
15 μέση N.

περυσιότης μέσων ἐστὶν τρίτην διεξυγμάνων, ἐν ᾧ τὸ ἡμι-
τίμιον τελευτᾷ ἐστὶν ἐξ ἑξ. κρῖνον δὲ τὸ ἀπὸ λεγνοσθ
μέσων ἐστὶν περυσιότην διεξυγμάνων, ἐν ᾧ τὸ ἡμιτίμιον
διέτερον ἀπὸ τέλει. τέταρτον ἀπὸ μέσων ἐστὶν τέτην
διεξυγμάνων, ἐν ᾧ τὸ ἡμιτίμιον διέτερον ἐκ' ἑξήκ. α

11. Τοῦ δὲ διὰ πωσθὸν ὑπερχόρου συνίσταται μὲν
εἰς ἦτοι σχήματα β', διὰ τὸ τοῦ μὲν διὰ τεσσάρων
εἶναι σχήματα τρία, τοῦ δὲ διὰ πέντε δεδιχθένι σχή-
ματα τέσσαρα, ἃ ἀμφότες δὲ συντελεσθῆναι τὸ διὰ πωσθ. α
οὐ μὲν εἰδή τὰ γε ἑμμελὲς καὶ σίμωρον αὐτοῦ εἰς α
ἑξήκ. ἦτοι σχήματα ἑνὶ τὴν δὲ αὐτὴν ὑπερὸς ἀπο-
δόσωμεν. κρῖνον μὲν τὸ ἀπὸ ὑπότης ὑπότης ἐστὶν περυ-
σιότην, συγκαίμενον ἐν τοῦ κρῖνου τὸν διὰ τεσσάρων
καὶ τοῦ κρῖνου τὸν διὰ πέντε. διέτερον δὲ τὸ ἀπὸ
περυσιότης ὑπότης ἐστὶν τρίτην διεξυγμάνων, συγκαί- α
μενον ἐν τοῦ διέτερον τὸν διὰ τεσσάρων καὶ διέτερον
τὸν διὰ πέντε. κρῖνον δὲ τὸ ἀπὸ λεγνοσθ ὑπότης ἐστὶν
περυσιότην διεξυγμάνων, συγκαίμενον ἐν τοῦ κρῖνου τὸν
διὰ τεσσάρων καὶ κρῖνου τὸν διὰ πέντε. τέταρτον τὸ
ἀπὸ ὑπότης μέσων (p. 20) ἐστὶν τέτην διεξυγμάνων, συ- α
καίμενον ἐν τοῦ κρῖνου τὸν διὰ πέντε καὶ κρῖνον διὰ
τεσσάρων. πέμπτον τὸ ἀπὸ περυσιότης μέσων ἐστὶν τρίτην
ὑπερχόρου, συγκαίμενον ἐν τοῦ διέτερον διὰ πέντε
καὶ διέτερον διὰ τεσσάρων. ἕκτον τὸ ἀπὸ λεγνοσθ μέσων
ἐστὶν περυσιότην ὑπερχόρου, συγκαίμενον ἐν τοῦ κρῖνου α

2 μέσων K. 4 καὶ. diag. V. 15 δ. ἡμ. τρίτην K.
τὸ διέτερον τοῦ δ. α. VN, ἕκτον 17 τοῦ δ. α. VN. 18 ἄρ.
ἐκ' αὐτῶν K. 20 καὶ. diag. V. 21 κρῖνον δ. α. corr. B¹.

1β. Veri quidem posuit Carduus 12 species, si non alius
est noturus carla notius huius generis cf. Arizoa. p. 10.
§ 10, p. 6, in Mb. de heris. notiorum alicui et de Westphali
curatibus vide quae citavi ad Circa, p. 197.

τὸν διὰ πόντος καὶ ἐρέτου τὸν διὰ τοσούτων. ἤβλεπον
τὸ διὰ μέσης ἐπὶ ἐφύγην ὑπερβολαίων ἢ διὰ προσλα-
βασμένου ἐπὶ μέσης, σιγαλέμενον ἐκ τοῦ ἐντέρου
τὸν διὰ πόντος καὶ πρῶτου τὸν διὰ τοσούτων ἢ πάλιν
ἐκ τοῦ ἐρέτου τὸν διὰ τοσούτων καὶ ἐντέρου τὸν διὰ
πόντος. καλεῖται δὲ τὸ μὲν πρῶτον εἶδος τοῦ διὰ
ποσθοῦ μὴολόθιον, τὸ δὲ δεύτερον λείθιον, καὶ τὸ τρίτον
φρύγιον, τὸ δὲ τέταρτον δάριον, καὶ τὸ πέμπτον ὑπε-
λόθιον, καὶ τὸ ἕκτον ὑπερφρύγιον, τὸ δὲ ἕβδομον κισθὲν
καλεῖται καὶ λεκαυδὸν καὶ ὑπολόθιον.

21. Ἐγγίζετε δὲ οἱ πολλοὶ [δυνάμει] πρὸς τὴν
σημασίαν τὴν κατακαίθεα φθόγγου καὶ γράμματος,
τοὺς καλοῦμένους σημείους μουσικῆς, περὶ ὧν τὸν
ἔργον. ἡ τὴν μουσικὴν σημείων διδασκίς γίνεται μὲν
καὶ διὰ σημασίαν τὴν φθόγγου, ὥτως μὲν τὰ δυνάμει καθ'
ἑαυτοὺς γράφονται, καὶ ἐπὶ δὲ σημεῖα δύναιτο τις
ἐπιγραφάμενος καὶ ἀποσημασιάζων φθόγγου. ἐπὶ δὲ
οἱ φθόγγου διαφέρει τάση κινεῖσθαι καὶ οἷα ἐπὶ τοῦ
αὐτοῦ τάσου πάντως μινυοῦσιν, οἷς διὸς δέχονται
σημαίον καθ' ἑαυτοὺς τὴν φθόγγου, ἀλλὰ διαφέρων
(p. 21) ἰδίῳσιν, οἷα καὶ τῆς διαφέρειον τάση αὐτοῦ
σημαίον. καθ' ἑαυτοὺς γὰρ ἔρχεται ἢ τάση διαφέ-
ροντες τῇ τάσει πάντες πάντων οἱ φθόγγου γίνονται.
οἷον καθ' ἑν μὲν τὴν φθόου βαρύνεται φθόγγου προσ-
λαβενόμενον, ἐκ δὲ τῆς ὑποκαρπῆς ἔρχεται, ὑψύμεθα
καὶ μέσης τὸν πρὸς τοῦτον ἐντέρουσιν, καὶ τοῦς ἄλλους
κατὰ τῆς πρὸς αὐτοῖς σχέσεως ἀναμείζοντες· κατὰ δὲ αὐ-

8 καὶ om. VB. 9 ἰδίῳσιν. εἰς αὐτοῦσιν om. N ad 8
ἀπολόθιον. 10 ἐπὶ δὲ διαγρ. V. 11 ἐγγίζετε N'. ἀνα-
μα γράμματος cf. Lucib. 27. 12 καὶ I. B. γ. ad 228, et
ad 229 om. N. 13 ἐκ τῆς βαρύν. κατ., ἐκ τῆς βαρύν.
αὐτοῦ VB.

τὴν μίσην τὴν εἰς ἀντίρρουν τῶ προσλαμβανόμενῳ ἐν τῷ προσλαμβανόμενῳ θέρουν καὶ τὴν ταύτην ἀντίρρουν μίσην ἐκπνέουσι καὶ τοὺς ἑλλείους ταύτοις ἀνάλυσεν, οὕτω γράμματα τῶ παντὶ συστήματι. καλλίστη δὲ καὶ τὴν μετατὴ προσλαμβανόμενῳ καὶ μίσην ἔκ τινος ἢ παραλείποντος εἰς ἀρχὴν τοῦ συστήματος προσλαμβανόμενῳ τι ἀναφ' ἡρώμεθα καὶ τὴν ταύτην τοῦ παντὸς συστήματος πρὸς τοῖτον ἐφαίμεθα. ἀνάγκη δὲ ἐφ' ἑαυτοῦ συστήματος πλεονέων προτιθέμενον συστήματι ὅς ἢ μίση πρὸς τὴν μίσην ἔχῃ, ἢ ὅς ὁ προσλαμβανόμενος πρὸς τὸν προσλαμβανόμενον, οὕτως ὁτιναοῦν τὸν ὁρμήμενον ἔχῃ πρὸς τὸν ὁρμήμενον καὶ ἔκ τινος τὸ σίστημα πρὸς ἕκασ τὸ σίστημα.

Οὕτω δὲ εἰς σημεῖον κατ' ἑαυτοῦ τὸν φθόγγον ἰδέσθαι, ἀλλὰ πλεονέων καὶ ταυτοῦτον, ὅσοις ἢ ἡμικονίῳ παρατιθέμενον τὸν φθόγγον ἑαυτοῦ δύνανται. τὸ μὲν εἰς ἑαυτὸ παρατιθέμενον δύνανται τὸν φθόγγον ἑαυτοῦ ἡμικονίῳ, καὶ ἑαυτὸν ἐκπνέου. πρὸς γὰρ τὴν καταστατικὴν τὸν ὁρμήμενον καὶ τὴν δύνανται

Σ ταύτην Η. Σ τὸν] τὸν ἑβρ. II πρὸς τὸν προσλαμβανόμενον ἑβρ., κατ. ἑβρ. III εἰς] τὸ VΗ.

1 *μίσην* ἐν τῷ ἑβρ. διὰ G.: interdum enim vocem qui auctor fuit vocis (hyperphrygii) habuisse pro proclambanomeno (qual hyperphrygii) et ei qui clamban vocis eam vocem clamban vocem (hyperphrygii). v. p. 103 vel J. A. VI. II *πλεονέων*. κατ. hoc referentem ad ambigua dicentes singulis gradibus propria, sed ad tenorem vel tropum numerum. proclambanomenon enim dicit vel vocem non eodem semper signo notari, sed in alio tempore aliud signum esse ostendendum, ut referat tunc, dicitur phrygia lydia, mediam aliquot sonorum spatium amplius arant, contra vocem ferreus lyrae, maiores minores tibus etiam acutioribus vel gravioribus sonis ostendunt, et systema sonorum ad maiorem ambiguum ostendunt.

της ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ τοιαῦτα ἐρῶνται. (p. 22) καὶ ἐν ταύταις παρουσιάζονται [ἐν] θαυμάσιος σημαίους ἀποσημαίνονται, ἐκ τῶν διασημαίνων ἐν ταύταις μυστακαὶ ἀποσημαίνονται ἱερῶς ἐν τῇ καταστάσει.

21. Ἐνταῦθα δὲ πάλιν μένει τὴν κατ' ἑμπερίαν τῶν τῶν σημάτων, ὅτι ἐνταῦθα ἐντάσσεται. ἰσχυρίζομαι τῇ φθόγγου θύναμις βαρύνει καὶ ἀρδύας ἀνοήτως. ταύτην αἱ παλαιαὶ ἀποσημαίνονται τῇ ἑμπερίᾳ πλεονάζει καὶ ἀρχὴν τῶν σημάτων ἴσχυρις τοῦτο κρῖναι ὅτι δὲ δὲ δὲ, ἐν κατ' αὐτὴν τὴν θύναμιν προσλαμβάνοντες ἐν τῇ λέξει καὶ ἄλλων οὐδὲν τῶν φθόγγου, αἱ γὰρ ἄλλων καὶ λέξει, καὶ τὴν προσλαμβάνοντες ἐνταῦθα βαρύνει ἰσχυρίζομαι τῇ κατ' ἑμπερίαν θύναμιν ἴσχυρις δὲ τοῦτο τῇ φθόγγου [πλεονάζει] ἑμπερίᾳ τῇ ἐξόχως ἐρῶνται. ταύτην αἱ παλαιαὶ τῇ κατ' ἑμπερίαν ἀποσημαίνονται T. καὶ δὲ δὲ, ἑμπερίᾳ ἡ τῇ κατ' ἑμπερίαν προσλαμβάνοντες μένει ἀρδύας. αἱ γὰρ τῇ ἐνταῦθα τῶν ἐνταῦθα ἐρῶνται ἢ ἄλλων καὶ τῶν φθόγγου, καὶ ταύτην ἴσχυρις ὁ προσλαμβάνοντες, τῇ τῇ ἐνταῦθα τῶν ἐνταῦθα ἐρῶνται εἶναι βαρύνει, ἑμπερίαν γὰρ ἐν τῇ βαρύνει μένει γὰρ καταλαμβάνεται. ἀλλὰ μὴν ἴσχυρις τῇ κατ' ἑμπερίαν τῇ T φθόγγου πλεονάζει ἐξόχως ἑμπερίᾳ, ἐν αἱ παλαιαὶ τῇ κατ' ἑμπερίαν αἱ κατ' ἑμπερίαν E. αἱ τῇ ἐνταῦθα μὴν εἶναι καὶ προσλαμβάνοντες τῇ

1 ἀποσημαίνονται M. αἱ, ἴσχυρις τῇ, αἱ. 2 ὅτι κατ' ἑμπερίαν καὶ αἱ. 3 ἐρῶνται καὶ αἱ. 4 αἱ κατ' ἑμπερίαν καὶ αἱ κατ' ἑμπερίαν. 5 T] καὶ K.

6 Hic quoque sequens germanice verbi optimeque interpretatur Frd. Bollmann, die Teutonen und Medier der Griechen. (Berol. 1847) p. 42.

φθόγγος βαρυτόνος θόνομα σημαίνει *Ιχθ* σημα
τὸ ἥμισυ πλέγρον τ καὶ ἥμισυ ἀνιστραμμένον σ .

ὁ δὲ δεύτερος σείχος ἐφ' ἡμισυῖν (p. 24) τοῦ
πρώτου φθόγγου θόνοτος *Ιχθ* σημαίνει πλέγρον τ
ἀνιστραμμένον καὶ τ πλέγρον (-tt-). τοῖσι δὲ
ἑστέονα, τοῖσι δὲ τὴν αὐτὴν θόνομα *Ιθ* ἐστὶ φθόγγος
σημαίνοντα, ὅτι τ πλέγρον ἀνιστραμμένον καὶ τοῦ
ἑστέον -t τ .

ὁ δὲ τρίτος σείχος, κατὰ τὸν λόγον τὸν ἐπὶ τῇ
« σείχον ἡμισυῖν θόνοτος τοῦ θόνοτου, σημαίνει *Ιχθ*
σείχος διακλῆν ἀνιστραμμένον καὶ σείχος διακλῆν $\Xi\Xi$.

ὁ δὲ τέταρτος σείχος *Ιχθ* φθόγγος ἀνιστραμμένον καὶ
τὸ ω δὲ δὲ. τοῖσι δὲ ἑστέονα ὅτι *Ιθ* ἐστὶ τὸν
σείχον καὶ ἀνιστραμμένον καὶ σ διακλῆν ἀνιστραμ-
μένον $\Lambda\Xi$.

ὁ δὲ πέμπτος ἁπλοῦς θόνοτος *Ιθ* τοῦ τοῦ
ἐφ' ἡμισυῖν — αὐτός γὰρ ἐστὶ ἐπὶ τῇ ἡμισυῖν ἀλλή-
λων διακλῆν — *Ιχθ* σημαίνει οὐ πῶς γαρρὴν
Ιχθ καὶ η ΨH .

1 βαρυτόνος ἐστὶ coll. *Ια*. 2 βαρ^{II} τ , βαρ^{II} τ , βαρ^{II}
ἐστὶ *Ια*. 3 καὶ *Ιθ* ἐστὶ *Ια* καὶ *Ιθ* ἐστὶ *Ια*. 4 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 5 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 6 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 7 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 8 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 9 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 10 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 11 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 12 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 13 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 14 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 15 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 16 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 17 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 18 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 19 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 20 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 21 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 22 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 23 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 24 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 25 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 26 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 27 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 28 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 29 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 30 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 31 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 32 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 33 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 34 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 35 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 36 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 37 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 38 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 39 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 40 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 41 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 42 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 43 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 44 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 45 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 46 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 47 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 48 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 49 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 50 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 51 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 52 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 53 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 54 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 55 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 56 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 57 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 58 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 59 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 60 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 61 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 62 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 63 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 64 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 65 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 66 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 67 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 68 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 69 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 70 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 71 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 72 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 73 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 74 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 75 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 76 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 77 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 78 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 79 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 80 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 81 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 82 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 83 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 84 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 85 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 86 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 87 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 88 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 89 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 90 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 91 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 92 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 93 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 94 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 95 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 96 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 97 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 98 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*. 99 πλέγρον καὶ ἀνιστραμμένον τ . 100 πλέγρον
ἐστὶ *Ια*.

C. 71. -t- haec signa ab Aegypti aliis habet etiam Ari-
stides Qu. qui p. 72. 73 plura signa eorum graeculorum
construxit, nec abiecit illud -t a signorum serie quam notari
p. 248 infra.

ὁ δὲ Πυρὸς σιγῆς ἔχει Ε διὰ τοὺς ἀνωστραφημένους
καὶ πτ διὰ τοὺς ἀνωστραφημένους ἰσθι καὶ τοὺς δι ἑσπύ-
ρους ἀνίσταν καὶ πτ διὰ τοὺς ΜΗ.

22. Τυτὸς διὰ τοὺς σιγῆς καὶ τὸ διὰ τοὺς γένος.

Προσλαβέντες οὐ καὶ γράμματα ἔχοντες καὶ ἔχον	Ψ Η :
Τυτὸς ἰσθίου μὲ ἀνωστραφημένους καὶ ἔχον ἰλλυτὸς	Ω Η
Προσλαβέντες ἰσθίου ἰλλυτὸς ἀνωστραφημένους (p. 25)	
καὶ ἔχον ἰλλυτὸς ἰσθίου	Υ Ξ
Τυτὸς διὰ τοὺς ἔχον ἰλλυτὸς καὶ τὸ πλάγιον	Ζ Ι
Τυτὸς μίαν γένος ἀνωστραφημένους καὶ γένος	"
ἑσπύρους	Γ Γ
Προσλαβέντες μίαν βίαν ἰλλυτὸς καὶ γένος ἀνω-
στραφημένους	RL
Μίαν διὰ τοὺς ἑσπύρους καὶ ἰλλυτὸς	Φ Ψ
Μίαν σιγῆς καὶ σιγῆς	CC "
Τυτὸς σιγῆς καὶ σιγῆς ἀνωστραφημένους	P Q
Σιγῆς διὰ τοὺς μὲ καὶ πτ καὶ πτ καὶ πτ	M N
Νῆς σιγῆς καὶ ἰσθίου καὶ ἰλλυτὸς πλάγιον	I <
Πρόσλαβον οὐ καὶ καὶ	OK
Τυτὸς διὰ τοὺς ἔχον καὶ ἀνωστραφημένους	Ξ Ξ "
Διὰ τοὺς διὰ τοὺς ἰσθίου καὶ ἰλλυτὸς πλάγιον	I <
Νῆς διὰ τοὺς ἔχον καὶ πτ πλάγιον	Z C

1 — infra, 2 supra VN (pariter). 3 Τυτὸς καὶ
Μετ., οὐκ ἔστιν ἰσθίου. 4 ἔχον V. Nota infra καὶ
pariter in caeteris 1—4, 6—7, supra et infra 8, 9—10 12—13
5 καὶ οὐκ ἔστιν N. 6 Π (i. a. μ) ἰσθίου V N. 7 οὐ καὶ V N
8 P] I V N. 17 pro M ἰσθίου μ V N. 18 α. πλάγιον
ἰσθίου. Nota καὶ πτ καὶ πτ V, V N. 20 ἔχον V, αὐτὸ N
21 ΙΑ V, ΙΑ N. 22 C] I V N.

3 Ceteri huius tabulae verba (caetera) pariter, pariter
etiam videtur tabula tota Iydii; sequitur enim ultimum hoc
caput ordinem Aegypti, unde positum esse apparet.

Ἰσὶς καταβαλὼν αὐτὸν καὶ ἀνε-
στραφένον

E U

Ἐκβαλὼν δὲ αὐτὸν αὐτὸν ἐκ
καὶ ἔξω

U Z

αὐτὸν καταβαλὼν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Θ Υ

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Φ F

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Σ Σ

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Ρ Ο

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Μ Γ

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Ι Κ

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Θ Υ

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Γ Ν

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

U Z

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Α Β

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Δ Ζ

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Δ Ζ

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Μ Γ

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Μ Γ

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Θ Υ

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Θ Υ

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Δ Ζ

Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν

Δ Ζ

9 B V, 2 K. 4 pro U habent W V N. 5 pro M habent H V N. 6 Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν. 7 487 N. 10 signa om. V, nec habet ullam notam signata in his quae sequuntur. M] p. N. 12 O† N. 13 ἀμαλγῶν N. 14 N, v, prolog. Aegy. 15 ΔΥ N. 16 p. Γ N, om. accentus, item in seq. 17 καθυλασσόμενος om. N. 18 ΔΥ] ΔΥ N.

10 Ἐκβαλὼν αὐτὸν αὐτὸν καὶ ἔξω ἀμαλγῶν. 11 p. 300, c. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

(ρ. 27) διαβουλεύων διδόνος μὲ καὶ πρ καθ-
 αλιστερμένον, ἐὰν τὴν ὀξέτητα M' T'
 τῆς διαβουλεύου ἴδω καὶ λάβῃ πλάγιον,
 ἐὰν τὴν ὀξέτητα I' <
 τῆς καταβολαίου θῇ καὶ λάβῃ ἀπιστευ-
 μένον, ἐὰν τὴν ὀξέτητα Θ' V'
 καταβολαίου δίδονος γάρμα καὶ τοῦ, ἐὰν τὴν
 ὀξέτητα Γ' H'
 τῆς καταβολαίου α καταδύων καὶ I, ἐὰν τὴν
 ὀξέτητα Y' Z'

Δίδων τῆς α καὶ τοῦ δίδονος γίναται.

Προσλαμβάνοντες ἦτο δίδων ἀπιστευμένον καὶ α
 καταδύων ἀπιστευμένον
 ἰσχύς ἰσχύων δίδων ἀπιστευμένον καὶ τοῦ πλάγιον
 ἀπιστευμένον 11
 παραδίδει ἰσχύων γάρμα ἀπιστευμένον καὶ γάρμα
 ἄρτον
 ἰσχύων δίδονος χι καὶ ἔργον διδόν
 ἰσχύς μέσον τοῦ καὶ ἔργον ἀπιστευμένον
 παραδίδει μέσον αἶμα καὶ αἶμα
 (μ. 28) μέσον δίδονος ου καὶ αἶμα
 μέσον αἶμα καὶ ἔργον καθευδόμενον
 τῆς συνταγμένου ἴδω καὶ λάβῃ πλάγιον
 συνταγμένου δίδονος ἔργον καὶ πρ πλάγιον
 τῆς συνταγμένου ἔργον καὶ βερεῖα 12
 παραδίδει ἦτο καὶ λάβῃ πλάγιον ἀπιστευμένον

1 δίδωνος H. καὶ πρ πρ 255, m. 2 λάβῃ H, item I -
 3 < T H. 13 αὐτοῦ αὐτοῦ H αἶμα τοῦ 28 λάβῃ N,
 item I, H. 29 συνταγμένου V.

τρίτη διεξενγμένων ζήτα καὶ πῖ πλάγιον
 διεξενγμένων διάτονος ἄλφα καὶ βαρεῖα
 νήτη διεξενγμένων χῖ διεφθορὸς καὶ ἡμίαλφα κάτω νεῦον
 τρίτη ὑπερβολαίων φῖ πλάγιον καὶ ἦτα ἀμελητικὸν
 5 καθειλκυσμένον
 ὑπερβολαίων διάτονος ου καὶ κ, ἐπὶ τὴν ὀξύτητα
 νήτη ὑπερβολαίων κάππα καὶ ἡμίδελτα καθειλκυσμένον,
 ἐπὶ τὴν ὀξύτητα.

Ἑποαιολίον τρόπον σημεία κατὰ τὸ διάτονον γένος.

10 Προσλαμβανόμενος πῖ ἀνεστραμμένον καὶ διπλοῦν σίγμα
 ἀπεστραμμένον
 (p. 29) ὑπάτη ὑπάτων ἀντίνυ καὶ πῖ διπλοῦν
 παρυπάτη ὑπάτων μῦ ἀνεστραμμένον καὶ ἦτα ἑλλιπές
 ὑπάτων διάτονος ἦτα ἑλλιπές ἀπεστραμμένον καὶ εἰ
 15 τετράγωνον ἀπεστραμμένον
 ὑπάτη μέσων δέλτα ἀνεστραμμένον καὶ ταῦ πλάγιον
 ἀπεστραμμένον.

1 διεφθορὸς ult. syl. V² in ras. 7—8 om. N. 17 ἀνε-
 στραμμένον N.

Signorum musicorum ordines sex
auctore Gaudentio c. 22.

B = si ^b	6			W H		H R
A = la ₁	5					9 H
	4	d ω			Π 3	
G = sol ₁	3			3 3		
	2		4 T			
F = fa ₁	1	d q				
		hypodorius	hypoionius	hypophrygius	hypoaeolius	hypolydius
						tonus dorius

Signa canentium	υ	3	4	3	d	Π	9	W	H
orta ex litteris	Φ	Υ	Τ	Σ	Ρ	Π	Θ	Ξ	Ζ
notant sonos	F			G			A.		

VIII.

ALYPI ISAGOGÉ.

Allypi contextum notarum signis destitutum primus edidit Menches una cum Aristoteli et Nicomacho Lagl. Bat. 1616. notarum tabulas Ath. Kiecher imprimendas curavit dachus usus codicibus Romanis¹ in Musurgia universali, Romae 1650. hoc secutus est 1652 Meibomius.² ad intelligenda tamen haec systemata et notas signis recentibus recte transcribendas plurimum contulerunt C. Forlago et, qui de omnibus huius disciplinae partibus cognoscendis egregie meritus est, Frid. Bollermann.³ ex horum enim libris eodem tempore scriptis apparuit, quicunque simplicibus veterum signis respondere vellet simplicem notas hodiernas, et tribuendum esse nunc huius hypolydii sonum λ_1 — a.

Antiquiora autem esse signa quae instrumentorum falso dicantur ex ipsa eorum forma elucet. et ceteris illis signis, quae aliunde ducta et analogia quadam formata videntur, habemus vetustissima signa haec:

H	h	E	⋈	Γ	Γ	F	C	K	⌈	<	⊥	N
A	H	c	d	e	f	g	a	h	c'	d'	e'	f'.

¹ Codicum alter folius dicitur in Vaticano, alter in collegio Romano. Formae notarum hic simillimas invenio in cod. Lips.

² Ubi et Meibomius addid. *Ursigerae* et *dachus* *Quadratae*. partes etiam adhibuit e *Barbarico* quodam et *Salsolano*.

³ Bollermann, *Die Tonzeichen u. Musiknoten der Griechen*, Berolini Förscher 1847. p. 42. Forlago, *Das neue System der Griechen in seiner Ursprünglichkeit aus den Tonzeichen des Allypius rekonstruirt*. Breitkopf u. Härtel 1847. p. 28. hoc sequitur Gernach, *Histoire et théorie de la mus.* (Paris 1876) I 286.

quae formas unde deductae sint, frustra quaesitum est. formae Γ Ξ H qui fidem habebit, inde a ∇ (ex A) alphabeti litteras dicit adhibitas esse, et acutorum sonorum notas forsitan ita interpretari, ut \angle Ξ N factae pulae = Λ M N ¹, aut ut \angle K ∇ comparae cum C P T ² sed unde factum esse existimabimus, ut septem illi soni, quibus Graeci et canentes et psallentes maxime utebantur (= Γ ad ∇), non una litterarum serie signarentur? cur duos ordines composuerunt, quorum alter sonos communes in gravitatem verba, alter in sonum verens superaret? quod cum ita constet, haud scio an maxime commendetur id, quod Hugo Riemann invenit³, lyras heptachordas series signatas esse primis litteris Chaldaeorum, ut \angle doctum sit ex illorum alpha, ∇ et ∇ et ∇ ex illorum gimed be var. — haec solum signa, undecumque veniant, verasta esse et circumacta videmus, ut singulis tonorum intervallis (ut inter do et re, inter e et d) supplerentur ternae eiusdem litterae formas significaretque nota simplex (ut C) simplicem et principem sonum, quales alibi clavibus pulamus in consulis nostris, — particulam conversam \cup indicaret parvum quandam intentionis gradum, plane inversa \cap imperaret intentionis gradum maiorem (similiter ac \S et \circ). nec tamen

1 Quod ego commendavi apud Baumeister, *Die Musik d. M. Alter*. (München 1886—1888) II 541. de gravioribus vocis Γ Ξ H idem ego invenit et ibi docui, quod postea Riemann p. 16.

2 Hoc demonstrat H. Riemann, *Studien zur Geschichte der Notenschrift*. (Stuttgart u. Berlin 1878) p. 10.

3 Riemann ib. p. 12. addere potuit? non nimis discrepare a signis forma]. vide apud Baumeister „*Alphabet*“ I p. 13, Ha. 2.

certain intentionis gradus: conversis ita signis indicabatur, immo paryptas trium generum illi uno eodemque signo notabant; lichanis duo erant signa, alterum in diatono, alterum in chromate et enarmonio.¹ unde clare docet non quanta essent intervalla eos his litteris designare voluisse, sed aliud aliquid spectasse. nihil enim illi antiquius habuerant, quam ut minora temporum intervalla clare monstrarent signisque inter se propinquissimis describerent; sicuti in Atypi tabulis diatonis ubi hypolydium tonum adpicit (qui est cunilum simplicissimum), non diversa vides sed propinquis formis semitonia notata esse: $\Gamma \text{ L} = \text{af} = \text{ni}$, fa , chromaticeum autem et enarmonium genus missa generum dissimilitudine ita notare studuerunt, ut episeas regionis (sed macesos) ternos sonos ternis eiusdem litterae formis signarent: $\Gamma \text{ L} \text{ af}$, $\text{C} \cup \text{J}$. hoc illi bene configit in tono deio phrygio lydæ, etiam hypedorio hypophrygio hypolydio (ubi barypyceus sonus respondet cantalorum clavi albei). in aeolio autem et ionio tono, item in hyponeolio et hyperneolio ratio illa observari minime potuit (ubi barypyceus refertur ad clavem nigram), unde intelligimus hos tonos esse recentiores.

Aetate autem posteriore, cum receptis XPS litteris viginti quatuor scriberentur litterae Graecae, vetustis illis notis substitutus est novus litterarum ordo², ut

¹ Linceus quidem aliquas additas vides chromatice generis lichanis et parastelis in trocho lydio (p. 23 M), in reliquis tamen tropis hoc quoque discrimen constituit.

² Aetate patris, nec non parentum aut patellentium, differe duo notarum systemata, quod iam diu ego statui (Darmmister II 980), atque apparet ex fragmentis $\text{C} = \text{F}$ quae

inde a sono λ , qui faisse videtur in citharis acutissimus (f_0 vel f_0), ponerentur litterae $A - B$ usque ad F , qui sonus fortasse erat communium gravissimus ($f - f_0$), nec tamen aliam intermediorum rationem secuti sunt, qui novis litterarum formis utebantur; semitoniorum vel diecium gradus diversos ne hi quidem diligenter respuerunt, sed ternas litteras ($A - F$, $A - Z$ oct.) singulis teri intervallis ipsi quoque tribuerunt. manifesti igitur eadem ratio scribendi et in his quae dicuntur cuneothum notis, manifestaque eadem discrepantia veterum troporum et recentium.

Harmonias illas veteres *diapentē*, *heptēte* reliquas invenio in Aegypti tabulis, ubi omnis uniuscuiusque tropi partem inde a f usque ad f' ($f_0 - f_0$):

tonus lydius	f	g	ab	c'	d'	e' f'	1b
" phrygius	f	gas	b	c'	d' ed'	f'	2b
" dorius	fgas	aa	b	c' des'	ed'	f'	3b

hec igitur princeps illius temporis disparitas fuisse putandum est, quod commodissime omnes cernerent.¹ est autem cur murescit, quod non sit pars $e - e'$ (ut in octachorda lyra ab hypate meson ad notam dieueugmenon), sed intentis omnia videantur et semitonio acutiora. neque enim ullo modo dubitari potest, quin ab

Attente inventa Partella publicaverunt Weß et Reineck. Bulletin de corresp. hell. XVII (1863) p. 606ss. scripti enim ibi sunt cuneiformi cunei signis quae falso dixerunt esse iastro-methorum. de duobus titulis signis apud Euripidem parum constat.

¹ F. Fellermann Anon. p. 2. 34. Tauscher p. 23. Feller-lage 16. Geuert Methode I 112.

initio omnes illae harmoniae ad lyram octachordum revo-
cabat hoc sonos continuavit¹:

tonus lydis	a	fa	gis a	b	cis'	dis' a'
" phrygia	e	fa g	a	b	cis' d'	e'
" dorica	e f	g	a	b c'	d'	e'.

non minus puto illud mirabilia, quod tonus dorica
apud Alpyam non e simplici² vel primario sonis
(quae sunt combolorum claves illas) consistat, sed
magnam partem e sonis in grave remissis (5 b). harum
rerum quae sint causas et rationes, nemo velorum
scriptorum dicit, sed vide citius has.

Citharae addidisse sonum acutiorum, hypertolaeum,
dicitur Timotheus in Casacini fragm. 18.³ ab alic
igitur astute systema, quod Bacchius § 74 dicit finitum
esse nota distinguimus (a' — ai₂), atque est in
acumen verum. et lydis quidem harmoniae alic
constitui in citharis non potuerant nisi magno choe-
dorum numero ad acumen intenso⁴:

1 Jan de Ptolemaeus harmonia in *Neue Jolebicher für Philol.*
2. (1867) 212. Basilus Kyle Miles in *Philosophical Trans-*
actions 81 II 493. Burney *History of music* I p. 48. Jan ad
Bacchiu 1881 p. 18².

2 Hanc numerum (quatuordecim) vocat Terpandrum ad-
hibuisse distinguimus (pari vel alic), qui prius a gravibus
in acumen accipit. deinde Timotheus addidit duo, para-
metrum et hypertolaeum. Constatum de de natali p. 31 J.
et Phalaris fragm. apud Ptolemaeu non. 40 (Timotheus)
dicitur: *κατά τὴν ἑξῆς τερπαντικῆς προσηκούσης ὀκτωκλιῆς*
κατά τὴν α' ἀκούσης καὶ ἐπὶ τὴν ... γὰρ τὴν δόξαν
vocat acumen parvi triqueque tetraclis non est Jan Chis
(v. Cicilione 18).

3 Quam acumen ad hoc a-d diapason reduction vides in
annal. lyrai Argum. 1884 p. 12 et 13.

tonus lydiæ	e	fa	gisa	b	cis'	dis'	4½
" hypolydiæ	e	fa	gis	aish	cis'	dis'	5½
" mixolydiæ	cissa	gis	aish	cis'	dis'	cis'	6½

iam autem addito nervo acuto (trita hyperbolæon f' — fa_h) non opus erat notare multas chordas; facile enim sonabant¹:

tono lydio	f	g	ab	c'	d'	e'f'	1b
" hypolydio	f	g	a	bc'	d'	e'f'	—
" mixolydio	feg	a	bc'	d'	e'	fa'	1½

Hoc nervo addita unaquæque harmonia (dorici, phrygisti) duobus modis sonari potuit et erant binæ semper harmoniæ in citharæ chordis coniunctæ:

dorici t.	ef	g	a	bc'	d'	e'
hypolydiæ	f	g	a	bc'	d'	e'f'
ionici t.	e	fa	gisa	b	cis'd'	e'
æoliciæ	fa	gisa	b	cis'd'	e'	fa'

inde citharæsti testaceoili illis utebantur, quæ hypophrygio tropo (= 3½) cantata esse Ptolemæus² testatur (harm. II 16). sed iam antiquis patet temporibus dorici toni sanctitate neglecta Scirines et Zonorum cantores, qui lydiæ modos et acutissimæ sonos semper præstare narrantur³, mabuerunt uti modis acutioribus, ut singulos tropos non graviores (= a') sed acutiores modo

¹ Fortasse quoque, quæ melius interpretaretur solares collines et rationem, confugit ad citharæ chordas accoræ e' f' p. 4. 6a. Böhmermann *Viol.* p. 67 ex his rationibus potest hanc locorum collinem, et venient inde harmoniæ lydiæ.

² Etiam tonos toni hypodori et parypatas dorici quid alit (ap. Phil. Ib.) e tali citharæ chorda aptum fâ. Jan in *Philol. Anniger* (Göttingæ 1882) II 210.

³ O videtur (ἀγαστῆρας) ut citharæ ut alio utagat. *Isid.* Proculus apud Phil. lib. 182. — δ δὲ ἀγαστῆρας, utagat, alio utagat ut alio utagat ut alio utagat.

(f—f') canerent. mutato autem non mutari et nomine oportuit. quod si novo veteri illo lydis modo utebatur, quoniam quattuor nervis intensis veteris ab hypatē meson ad notam dissonantem (e—e') temperaverant, et recentiores crasse modum amplexi lydiam phrygiam alias harmonias canere solebant sumpto ordine a parypate meson ad triten hyperbolaeon (f—f'): primarium et simplicem annexi chordi tensionem (e—f' nullo nervo intense) iam non dicebant dorian, quia neglegerebant veterem e—e', sed hypolydium (curatius modo veterem f—f'). Itaque factum est ut, quod antea fuisset dorian, tam dicebatur hypolydium. superatam autem fuisse antiquum systema (e—e') recentiore (f—f') iam illis temporibus, cum veteribus signis C O J substituerentur novae litterae A—Ω, inde concludo, quod qui novas litteras adhibuerant, initium signandi A fecerant a trita hyperbolaeon (f—f'), hypatē autem veterem (e) primario signo notare noverant.

Notarum figurae cum ab Alpyio veritas descriptae sint, non tantae difficultates in earum formis constitutivis oriuntur, quantae quis forsitan putaverit. et in codice M cum haec signa prima mens sint depicta nec correctorum manibus corrupta, ad huius libri exactitudinem formae notarum curae dirigendae. quod et a difficultate fieri potuit in omnibus litteris praeter hemistylas. hoc enim signum in M omnibus locis ab eadem forma, quae Melibonius vel Bollerminus descrip-

titur chel. Antyph. Ach. 18. et probl. XII 31. sed non
 quae apud Sophoclem in Trachinibus et apud Aeschylum in Agamemnonibus et
 quae apud Euripidem in Iphigenia in Tauris. Quales de his affect. IV 18.
 de chorizontes comparatur a Diogene Symplicio apud Diog.
 Laert. IV 82.

etiam diversum esse videbatur, saepe autem negligenter scriptum, ut tres species obirent in eandem figuram ϵ . omnibus tamen locis, in quibus huius litterae species aliqua apparetur, diligenter collectis et examinatis haec inveni. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\ \delta\psi\alpha\tau\epsilon\phi\epsilon\ \delta\upsilon\alpha\ \upsilon\epsilon\tau\alpha\upsilon$, quod semper cum Λ coniungitur, utriusque non uno rursus ductu pictum, sed maiore diligentia e duabus lineis compositum videtur, scriptum est haec figura γ , ut habeas litterae A partem priorem inclinatum versus sinistram. hoc apparet, ubi comparaviisti formas pictas in diacono lydio v. 16 (p. 4 M) et enamnio lydio (45) et hyperlydio (48). $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\ \delta\epsilon\lambda\iota\epsilon\upsilon\ \delta\upsilon\alpha\ \upsilon\epsilon\tau\alpha\upsilon$, quod saepe solet cum Λ , in diacono phrygio (13) et enamnio lydio (45) ita describitur: ϵ , simile igitur est litterae A parti posteriori inclinatae dexteram. et $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\ \delta\psi\alpha\tau\epsilon\phi\epsilon\ \alpha\delta\alpha\upsilon\ \upsilon\epsilon\tau\alpha\upsilon$ (iunctum cum α) fore semper ita describitur: λ , ut in diacono hyperaedio (p. 10) et hyperphrygio (14); interdum in haec obit formas λ , sicut p. 8 in aeolio diacono et p. 37 in ionio chromatico. haec figuram adaptatam ad priores illas scribentes λ (ut posterior A pars inclinatur sinistram), dualque $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\ \delta\epsilon\lambda\iota\epsilon\upsilon\ \alpha\delta\alpha\upsilon\ \upsilon\epsilon\tau\alpha\upsilon$ scriptum vidi ρ in dia. phrygio p. 12, sed δ in dia. hyperphrygio 14, et ρ in chromate hyperlydio 26 et enam. hyperl. 47, unde haec formam deduxi ρ (ut sit litterae prior pars inclinata dexteram). haec autem et inter se et cum reliquis Alypi formis optime conveniunt. nam dextrum et sinistram in formis eorum spectantibus eadem ratione dicitur atque in $\epsilon\mu\alpha\upsilon\ \delta\epsilon\lambda\iota\epsilon\upsilon$ (dia. aeol. p. 7); his autem contrarie inversis apparent formae quae spectare dicuntur dextrum.

ΛΑΤΙΝΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΜΟΤΤΙΚΗ.

Τῆς μουσικῆς ἐκ πρώην τῶν στοιχειωτικῶν δια-
σχυρῶν πιλοποιήσεως, ἀρμονικῆς θυθρατικῆς μετρικῆς,
πρώτην τε τάξιν καὶ στοιχειωδιστέτην νοσηθῆν εἴην
περὶ τὸ ἡρμοσμένον πραγματικόν. αὕτη δὲ ἀρμονικὴ
καλεῖται [δια]μετρικὴν τινὰ δόξαν ἔχουσα καὶ κατω-
λεπτικῇ τῶν ἡμιτόνων καὶ διαστημάτων φθόγγων
καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς γινομένων διαφορῶν.

2. Ἀνατιρίσκεται δὲ μέλιστα καὶ θεωρεῖται περὶ
τὸ ἡρμοσμένον τῆς μουσικῆς μέρος. ἐν μέρει ἔστι·
πρώτον περὶ φθόγγων, δεύτερον περὶ διαστημάτων,
τρίτον περὶ συσχημάτων, τέταρτον περὶ γένεω, πέμπτον
περὶ τέχνης, ἕκτον περὶ μεταβολῶν, ἑβδόμον περὶ αὐτῆς
τῆς μελοποιίας.

3. Οὕτω δὲ καταρτίσεων τούτων (p. 2) εὐχεστέον
ἔστιν ἵνα ἔμε δὲ καὶ ἀνεργάσιν διδασκαλικότατον
ἀρχομένους τῆς ἀρμονικῆς στοιχειώσεως εἴην παρόδοσαν
ποιεσθαι καὶ ἀπὸ πάντων αὐτῶν διαλεῖν αἰς τοῖς
λογισμένοις πρώτοις τε καὶ τέτοις, ὅπως κενταυροῖσιν
τὴν ἀρεθμὸν. ἐν ἑστὶ πρώτος ὁ λέξις. [Λέξιον
εἶναι σημαίνει, τὸ μὴ εἶναι τῆς λέξεως, τὸ δὲ κατὰ
τῆς ἀρεθμῶν.]

[1 διαμετρ.] συσχημάτων ἀρμονικῆς. Aristot. supra p. 24—25.
Flor. mss. 85. II μέρος τοῦ μέλους? III δεύτερον κ. κ. I.
μετὰ τὴν ἀρεθμῶν post 264, 25.

CE. Acad. Berl. II 55. Aristot. p. 25. harn. § 1. δὲ κ.
αὐτὸν κ. ad 260, 25.

4. Τὸν φθόγγον αὖ μὲν εἶδεν ἰσώτης καὶ δαίμων, αἱ δὲ κινούμεναι καὶ καλεμέναι. ἰσώτης μὲν εὖν εἶδεν ἐκείνῳ προσλαμβανόμενος, ἐκείτῃ ἐκείτῳ, ἐκείτῃ μύσῳ, μύσῳ, ὥστῃ συντηγμένῳ, παραμύσῳ, ὥστῃ διετηγμένῳ, ὥστῃ ἐπερβαλέῳ. κινούμεναι δὲ εἶδεν· δύο παραμύσαι, ὁ ἐκείτων καὶ μύσων, δύο λεγόμεναι, ἐκείτων καὶ μύσων· τρεῖς τρίται, συντηγμένῳ διετηγμένῳ ἐπερβαλέῳ τρεῖς παραμύσαι, συντηγμένῳ διετηγμένῳ ἐπερβαλέῳ. ἰσώτης μὲν εὖν ἴδενται, οὗ ἐν ταῖς τῶν γενῶν διαφοραῖς εὖν μετακρίνεται. κινούμεναι δὲ, αἱ ἐν ταῖς τῶν γενῶν διαφοραῖς μετακρίνεται εἰς ἴσους τάσας. Τὸν δὲ ἰσώτην φθόγγον αὖ μὲν εἶδεν βαρύνοντα, αἱ δὲ ἴσωνται. βαρύνοντα μὲν εὖν εἶδεν ὥστῃ ἐκείτῳ, ἐκείτῃ μύσῳ, μύσῳ, παραμύσῳ, ὥστῃ διετηγμένῳ. ἴσωνται δὲ τρεῖς· προσλαμβάνόμενος, ὥστῃ συντηγμένῳ, ὥστῃ ἐπερβαλέῳ. (p. 3)

1. Αὐτίαν τρέπον σφαιρὰ κατὰ τὸ
διότατον γένος.

7 7 R' Φ C P' M I Θ' Γ V Z' E U Θ' Λ M' Γ'
I Γ L F C Ω Γ < V N Z C U Z Y V Γ < "

1 delatē] 1 M'. 15 nota 1a in M T. a. 1a et 16a forma retinenda. nota 11a 15b 16a et b 14a 15b aliterant in formas retinendas. nota 12a quod 6 fere exuper. 16b 4 M. nota 16b V, nota prolog. 17 et 18 curant accento.

Προκατακαταμενος ἦεν ἡλιανὴς καὶ	7 1
καὶ κλέριον	
ἐντὺς ἐκείνων γάρμα ἀνιστραμίνον	7 Γ'
καὶ γάρμα ἐκθόν	
1 παρυσίῃ ἐκείνων βῆεν ἡλιανὴς καὶ	R L
γάρμα ἀνιστραμίνον	Φ P'
ἐκείνων διδόνος φ' καὶ διγαρμα	C C
ἐκτὺς μίαν αἶγμα καὶ αἶγμα	
παρυσίῃ μίαν φ' καὶ αἶγμα ἀνι-	P U'
2 στραμίνον	
μίαν διδόνος μ' καὶ π' καθυλι-	M η
ωσμένον	I <'
μὲν ἴσιν καὶ ἰσθὶς κλέριον	
ἐντὺς σιντραμίνον θῆεν καὶ ἰσθὶς	Θ V
3 ἀνιστραμίνον	Γ N''
σιντραμίνον διδόνος γάρμα καὶ σθ	
ἐκτὺς σιντραμίνον ω τερπύκωνον	U Z
ἔστιν καὶ ἦεν	Z C''
παρυσίῃ ἦεν καὶ π' κλέριον	
4 ἐντὺς διζωγμίνον u τερπύκωνον καὶ	E U
π' ἀνιστραμίνον	
(p. 4) διζωγμίνον διδόνος ω τερπύ-	U Z''
κωνον ἔστιν καὶ ἦεν	
ἐκτὺς διζωγμίνον φ' κλέριον καὶ	Φ V
5 ἦεν ἀμύκωνον καθυλιωσμένον	
ἐντὺς ὑπερβαλόν u κόνω κόνω καὶ	I V''
ἡμίκερα ἀριστὸν δὲν κόνω	
ὑπερβαλόν διδόνος μ' καὶ π' καθυλιωσμένον, ἰσθ' εἴν δζόντα	M' Γ'
6 ἐκτὺς ὑπερβαλόν ἴσιν καὶ ἰσθὶς	I <''
κλέριον, ἰσθ' εἴν δζόντα	

[illegible]

E. Ψαλμῶδιον στυμὰ κατὰ τὸ δίδονον γένος.

Προσθερμάνοντος ου καὶ το γένος					
ἔχον καὶ ἔτα	ῤ	H			
ἑσπέρη ἑσπέρων μὲ ἀνισοερμάνον καὶ					
α ἔτα ἑλκυντῆς	W	H			
παρυσότη ἑσπέρων ἰσθῶδ ἀνισοερ-					
μάνον καὶ ἔτα ἑλκυντῆς κλέγρον	V	E			
ἑσπέρων δίδονος ἔτα ἑλκυντῆς καὶ					
καὶ κλέγρον	Z	H			
α ἑσπέρη μάνον γένος ἀνισοερμάνον					
καὶ γένος ἑσπέρων	Γ	Γ			
παρυσότη μάνον βίτα ἑλκυντῆς καὶ					
γένος ἀνισοερμάνον	R	L			
μάνον δίδονος ῥτ καὶ ἀνισοερμάνον	Φ	F			
α μάνον ἀνισοερμάνον καὶ ἀνισοερμάνον (p. 15)	C	C			
ῥτῆς ἀνισοερμάνον μὲ καὶ ἀνισοερμάνον	P	U			
ἀνισοερμάνον δίδονος μὲ καὶ αὐ καὶ καὶ					
ἀνισοερμάνον	M	Γ			
ῥτῆς ἀνισοερμάνον ἑσπέρων καὶ ἑσπέρων					
α κλέγρον	I	<			
παρυσότης ου καὶ ἀνισοερμάνον	O	K			
ῥτῆς ἀνισοερμάνον ῥτ καὶ ἀνισοερμάνον					
ἀνισοερμάνον	E	α			
δίδονος δίδονος ἑσπέρων καὶ ἑσπέρων					
α κλέγρον	I	<			
ῥτῆς ἀνισοερμάνον ῥτ καὶ αὐ κλέγρον	Z	E			
ῥτῆς ἀνισοερμάνον α ἀνισοερμάνον καὶ					
αὐ ἀνισοερμάνον	E	U			
ἀνισοερμάνον δίδονος α ἀνισοερμάνον					
α ἑσπέρων καὶ ῥτῆς	U	E			
ῥτῆς ἀνισοερμάνον ῥτ κλέγρον καὶ					
ῥτῆς ἀνισοερμάνον καὶ ἀνισοερμάνον	Θ	U			

α ἔτα; ἔτατος M. β ἰσθῶδ; ἑλκυντῆς M, pro V M quasi V.
 20 notes of 5 in tempo 1/2. 22 1/2 min. 24 s. item. 26 1/2 item.
 28 s. ἀνισοερμάνον αὐτῶν. Metab., cm. libri.

4. Ἀλλήλου ἑπίκου σφασίη κατὰ τὸ
δαίμονας γίνεσθ.

Προκαρτερήμενος ἦτο δάμονας ἀντιπαρ-
μίνον καὶ αἱ παρήμενοι ἀντιπαρμίνον	Η Θ
ε δάμονας δάμονας δάμονας ἀντιπαρμίνον καὶ καὶ
αἰδίων ἀντιπαρμίνον	Υ Η
παρήμενος δάμονας γάρου ἀντιπαρμίνον καὶ
γάρου ἀπὸν	Γ Γ
δάμονας δάμονας γῆ καὶ ἔλαιον δάμονας	Κ ΐ
α δάμονας γάρου καὶ καὶ ἔλαιον ἀντιπαρμίνον	Τ ΐ
παρήμενος γάρου αἶμα καὶ αἶμα	Σ Σ
γάρου δάμονας ου καὶ αἶμα	Ο Κ
γάρου αἶμα καὶ ἔλαιον καὶ αἶμα	Κ Δ
ἑπὶ ἀντιπαρμίνον ἔλαιον καὶ ἔλαιον αἶμα	Ι <
α ἀντιπαρμίνον δάμονας ἔλαιον καὶ αἱ αἶμα	Σ Σ
ἑπὶ ἀντιπαρμίνον ἔλαιον καὶ σφασίη	Α \
παρήμενος ἦτο καὶ ἔλαιον αἶμα ἀντιπαρ-
μίνον	Η >
(p. 8) ἑπὶ ἀντιπαρμίνον ἔλαιον καὶ αἱ αἶμα	Σ Σ
α ἀντιπαρμίνον δάμονας ἔλαιον καὶ σφασίη	Α \
ἑπὶ ἀντιπαρμίνον γῆ ἀντιπαρμίνον, καὶ ἔλαι-
ον ἀντιπαρμίνον αἶμα ἑπὶ	Σ Α
ἑπὶ ἀντιπαρμίνον γῆ αἶμα καὶ ἦτο ἀντι-
παρμίνον καὶ αἶμα	Θ ΐ
α ἀντιπαρμίνον δάμονας ου καὶ αἶμα, καὶ
ἔλαιον ἀντιπαρμίνον	Ο' Κ'
ἑπὶ ἀντιπαρμίνον αἶμα καὶ ἔλαιον
καὶ αἶμα, καὶ ἔλαιον ἀντιπαρμίνον	Κ' Δ'

4 δάμονας. L(p.). δάμονας. M. 8 δάμονας. L, δάμονας. M.
ε δάμονας. L, δάμονας. M. 10 γάρου] γάρου M. 12 αἱ M.
αὐ σφασίη ἦτο. 22 α. αἱ. Α M. 23 γῆ ἦτο. M.

De impetibus totius Αρμένιας vide Gloss. c. 12, de quin-
decim totius occidentalis Αρμεν. I 40, p. 22.

δ. Τραυιολίου τρόπου σημεῖα
κατὰ τὸ διότιον γένος.

Προσλαμβανόμενος αὖ ἀντισταραμμένος	υ β
καὶ αἶγμα διότιον ἀντισταραμμένος	η ρ
ἑστέγῃ ἑστέων ἑστέων καὶ αὖ διότιον	ω ι
καρπυῖος ἑστέων μὲ ἀντισταραμμένος	
καὶ ἦτα ἀλλοτὴς	
ἑστέων διότιος ἦτα ἀλλοτὴς ἀν-	
σταραμμένος καὶ ι ταυράζουσαν ἀν-	ι ε
σταραμμένος	
ἑστέγῃ αἶγμα διότιον ἀντισταραμμένος καὶ	ν ι
καὶ αἶγμα ἀντισταραμμένος	
καρπυῖος μίσην γάμμα ἀντισταραμμένος	γ γ
καὶ γάμμα ἀπτόν	
α (p. 1) μίσην διότιος ς καὶ ἦτα	κ τ
διότιον	τ ς
μίσην καὶ καὶ δόγμα ἀντισταραμμένος	ς ς
τρίτην σταραμμένος αἶγμα καὶ αἶγμα	ο κ
σταραμμένος διότιος ου καὶ αἶγμα	
ἦτα σταραμμένος αἶγμα καὶ ἡμίδιον	κ λ
καθελευμένον	
καρπυῖος αὖ καὶ αἶγμα ἀντισταραμμένος	π ρ
τρίτην διότιον καὶ ου καὶ αἶγμα	ο κ
διότιον διότιος αἶγμα καὶ ἡμ-	
ίδιον καθελευμένον	κ λ
ἦτα διότιον καὶ λάρβη	η >
αἶγμα ἀντισταραμμένος	
τρίτην ταυράζουσαν ἦτα καὶ αὖ αἶγμα	ζ ε
καρπυῖος ταυράζουσαν διότιος διότι	
καὶ βραβη	α \
ἦτα ταυράζουσαν ς διότιος καὶ	κ λ
ἡμίδιον ἀπτόν αἶγμα καὶ	

6. Παρρησιάζου τρέπον σφραγίσ
κατὰ τὸ δίδοναι γένοιο.

Προσπεφρασμένους γὰ καὶ ἑμὶν δεξιὰν	X °
ἐκείνῃ ἐκείτων καὶ καὶ θύγατρα δὲ	
σφραγίσαν	T °
παρρησιάζῃ ἐκείτων αἶμα καὶ αἶμα	C C
(p. 10) ἐκείτων δίδονας οὐ καὶ κήρυκα	O K
ἐκείνῃ μίσον κήρυκα καὶ ἑμὶν καὶ καὶ	
κλήρυκα	K Δ
παρρησιάζῃ μίσον ἴστα καὶ ἡ κλήρυκα	I <
μίσον δίδονας ἴστα καὶ καὶ κλήρυκα	Z E
μίσον ἴστα καὶ βαρεῖα	A \
ἐκείνῃ σφραγίσαν ἡ σφραγίσαν ἴστα	U Z
καὶ ἴστα	
σφραγίσαν δίδονας γὰ κλήρυκα καὶ	° °
ἴστα ἑμὶν καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ	
ἐκείνῃ σφραγίσαν ἡ καὶ κήρυκα, ἐκείνῃ	O' K'
ἐκείνῃ	
παρρησιάζῃ γὰ διαφθορὰ καὶ ἑμὶν	° A
ἀρετὰν καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ	
ἐκείνῃ δεξιὰν καὶ κλήρυκα καὶ ἴστα	° °
ἐκείνῃ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ	
δεξιὰν δίδονας οὐ καὶ κήρυκα,	O' K'
ἐκείνῃ ἐκείνῃ	
ἐκείνῃ δεξιὰν καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ	K' Δ'
καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ	
ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἴστα καὶ κλήρυκα	I' <
κλήρυκα, ἐκείνῃ ἐκείνῃ	
ἐκείνῃ δίδονας ἴστα καὶ καὶ κλή-	Z' E'
ρυκα, ἐκείνῃ ἐκείνῃ	
ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἡ καὶ βαρεῖα, ἐκείνῃ	A' \
ἐκείνῃ. (p. 11)	

8. Ύπερφυγίου κρήνον στήθε
κατὰ τὸ διότουν γένος.

Ἡπερφυγίου κρήνον στήθε διότουν δου-
σερμαίνον καὶ σήμα διότουν
1 ἰσότης διότουν ου κήνω γερμαίνον ἴσον
καὶ ἴση
παρυσίης ἰσότης ἢ διότουν δουσερμα-
μίνον καὶ πλ διότουν δουσερμαμίνον
ἰσότης διότουν ἴσον κλήριον καὶ α
2 τετράγωνον
ἰσότης μίσων ἴση διίλιπτος καὶ τοῦ
κλήριον
παρυσίης μίσων δίγγραμμα καὶ τοῦ δου-
σερμαμίνον
3 μίσων διότουν ω καὶ ἴσην εἰσεταρῖν
μίσων φτ καὶ δίγγραμμα
κρήνι συσερμαμίνον υ καὶ δίγγραμμα δου-
σερμαμίνον
(p. 15) συσερμαμίνον διότουν πλ καὶ
4 σήμα δουσερμαμίνον
κρήνι συσερμαμίνον μὲ καὶ πλ κωθευλιου-
σμήνον
παρυσίης σήμα καὶ σήμα
κρήνι διεξουγμίνον ρθ καὶ σήμα δου-
5 σερμαμίνον
διεξουγμίνον διότουν μὲ καὶ πλ κωθευλι-
ουσμήνον
κρήνι διεξουγμίνον ἴσον καὶ λέμβδα
κλήριον
6 κρήνι ὑπερβολαίων θήτα καὶ λέμβδα
δουσερμαμίνον
ὑπερβολαίων διότουν γήμα καὶ πθ
κρήνι ὑπερβολαίων ω τετράγωνον καὶ
ἴση

3 E

9 H

M B

- E

7 T

F L

Ω /

Φ F

T U

Π J

M Γ

C C

P U

M Γ

I <

Θ V

Γ N

U Z

2. Ὑπερβαρύνειν τρόπον σημεία
κατὰ τὸ δίδονον γένος.

Ἡεροικισμένοντες ὡ καὶ ἡμῶν ἀρεταῖς	Ω 7
ἑστέῃ δούτων φῖ καὶ ἄλγος	Φ F
a παρυσίῃ δούτων ὡ καὶ ἄλγος ἀντομαρ-
μύων	T U
δούτων δίδονος πῖ καὶ ὄλγος ἀντομαρ-
μύων	Π 3
ἑστέῃ μύων μῦ καὶ πῖ καὶ ἀντομαρμύων	Μ 7
so παρυσίῃ μύων λέμβῳ καὶ ἡμῶν	Λ <
μύων δίδονος ἦα καὶ λέμβῳ (p. 14)	
πῖ μύων ἀντομαρμύων	Η >
μύων γῆμα καὶ πῖ	Γ N
u τῶν ἀντομαρμύων βῆα καὶ ὄλγος	B /
ἀντομαρμύων δίδονος γῖ ἀντομαρμύων καὶ	
ἡμῶν ἀντομαρμύων πῖ καὶ ὄλγος	π 4
πῖ ἀντομαρμύων καὶ ἀντομαρμύων καὶ ἡμῶν	
ἀντομαρμύων πῖ καὶ ὄλγος	π 7
so παρυσίῃ ὡ παρυσίῃ δούτων καὶ ἦα	U Z
τῶν ἀντομαρμύων φῖ πῖ καὶ ὄλγος καὶ ἡμῶν	
ἀντομαρμύων πῖ καὶ ὄλγος	Δ 7
ἀντομαρμύων δίδονος καὶ ἀντομαρμύων	
καὶ ἡμῶν ἀντομαρμύων πῖ καὶ ὄλγος	π 7
so τῶν ἀντομαρμύων μῦ καὶ πῖ καὶ ἀντομαρ-
μύων, ἡμῶν τῶν ἀντομαρμύων	Μ 7
τῶν ἀντομαρμύων λέμβῳ καὶ ἡμῶν	
δούτων, ἡμῶν τῶν ἀντομαρμύων	Λ <
ἀντομαρμύων δίδονος ἦα καὶ λέμβῳ πῖ	
so γῖ ἀντομαρμύων, ἡμῶν τῶν ἀντομαρμύων	Η >
τῶν ἀντομαρμύων γῆμα καὶ πῖ, ἡμῶν τῶν	
ἀντομαρμύων (p. 15)	Γ N

17 ἀντομαρμύων ἡμῶν, ἀντομαρμύων πῖ καὶ ὄλγος L, δούτων M,
pro Λ H Λ. 22—23 in paginas duo perit. 20 δούτων add.
ἡμῶν. 22 7] F M. 24 7] U M.

(p. 15) 10. Ἰαυρίον ἑρδόνου ἀρραβε κορὴ
τὸ δίδονεν γέρον.

Ἰαυρίον ἀρδόνου πρὶ δασταραμίνον καὶ
ἦν δίδοντις

W E

11 ἑρδόνος ἑρδόνου ἦν δίδοντις δασταρα-
μίνον καὶ αὐ ἀρραβόνου δασταρα-
μίνον

H E

παρσόντις ἑρδόνου ἦν δίδοντις καὶ αὐ
πιδόνου

Z T

12 ἑρδόνου δασταρὸς γάρρα δασταραμίνον
καὶ γάρρα ἑρδόνου

T T

δασταρ μίνου πρὶ καὶ ἑρδόνου δασταρ

X T

παρσόντις μίνου πρὶ καὶ δασταρ

Φ F

μίνου δασταρὸς ἀρραβὴ καὶ ἀρραβὴ

C C

13 μίνου αὐ καὶ αὐτόν

O K

ἑρδόνου δασταραμίνον ἦ καὶ αὐτόν δασταρα-
μίνον

E X

δασταραμίνον δασταρὸς ἰδόν καὶ ἰαυρίον
πιδόνου

I <

14 ἑρδόνου δασταραμίνον ἦν καὶ αὐ πιδόνου
παρσόντις αὐτόν καὶ ἑρδόνου παρσόν-
τις

Z C

ἑρδόνου δασταραμίνον ἰδόν καὶ ἰαυρίον
πιδόνου

K A

I <

15 (p. 16) δασταραμίνον δασταρὸς ἦν καὶ αὐ
πιδόνου

Z C

ἑρδόνου δασταραμίνον ἰδόν καὶ παρσόντις

A \

ἑρδόνου παρσόντις αὐ ἀρραβόνου ἑρδόνου
καὶ ἦν

U Z

16 δασταραμίνον δασταρὸς πρὶ πιδόνου καὶ ἦν
ἑρδόνου παρσόντις αὐ

Φ H

ἑρδόνου δασταραμίνον αὐ καὶ αὐτόν, ἰαυρίον
ἑρδόνου

O K

11. Τροισάκιον τρέπον σφαιρα
κατὰ τὸ δαιτώνιον πλῆρ.

Προσπαφαιόμενος καὶ κλίσιον δαιτοπα-		
φίον καὶ καὶ ὁφθόν	4 T	
1 δαιτὶς δαιτών καὶ δαιτοπαφίον καὶ σφαι		
διαλεθὲ δαιτοπαφίον	U 3	
παρυσίῳ δαιτών ου κλίσιον γαρρπὴν ἔχον		
καὶ φρα	9 H	
δαιτών δαιτώνος με δαιτοπαφίον καὶ		
10 φρα δαιτών	W H	
δαιτὶς πλῆρ φρα δαιτών δαιτοπαφίον		
καὶ αὐ τορδύσιον δαιτοπαφίον	H 3	
παρυσίῳ πλῆρ ἔχον δαιτών καὶ καὶ		
κλίσιον	7 T	
11 πλῆρ δαιτώνος γάρρ δαιτοπαφίον καὶ		
γάρρ ὁφθόν	7 F	
πλῆρ πλ καὶ φρα δαιτών	X T	
(p. 17) φρα σφαιφίον φλ καὶ δι-		
γαρρ	Φ F	
1 σφαιφίον δαιτώνος σφαι καὶ σφαι	C C	
σφαι σφαιφίον ου καὶ κλίσιον	O K	
παρυσίῳ καὶ καὶ διγαρρ δαιτοπα-		
φίον	T 3	
φρα δαιτοπαφίον σφαι καὶ σφαι	C C	
12 δαιτοπαφίον δαιτώνος ου καὶ κλίσιον	O K	
σφαι δαιτοπαφίον κλίσιον καὶ φραδαιτόν		
καρδαιτόφίον	K Δ	
φρα δαιτοπαφίον κλίσιον καὶ κλίσιον	I <	
κλίσιον		
13 δαιτοπαφίον δαιτώνος ἔχον καὶ αὐ	Z F	
κλίσιον	A \	
σφαι δαιτοπαφίον κλίσιον καὶ φρα		

12. Targumetion qdman xqamlo
amē tō didonon ydov.

Targumetion qdman ydov amē xqamlo		
amē ydov dōm	7 7	
8 dōm dōm xī amē dōm dōm	X 7	
amē dōm qī amē dōm	Φ F	
dōm dōm dōm dōm amē dōm	Σ C	
dōm dōm amē dōm amē dōm	Θ K	
amē dōm dōm dōm dōm	Ξ Ψ	
amē dōm dōm amē dōm dōm	I <	
amē dōm amē dōm	Z C	
amē dōm amē dōm amē dōm	E U	
10 amē dōm dōm amē dōm dōm	U Z	
amē dōm dōm dōm dōm	Θ Ψ	
amē dōm dōm dōm dōm	A \	
11 amē dōm dōm amē dōm dōm	U Z	
dōm dōm dōm dōm dōm dōm	Θ Ψ	
amē dōm dōm dōm dōm dōm	Θ Ψ	
12 dōm dōm	Θ' K'	
amē dōm dōm dōm dōm	Ξ' Ψ'	
dōm dōm dōm dōm dōm dōm	I <	
amē dōm dōm dōm dōm dōm	Z' C'	

8 dōm dōm amē dōm dōm M. 10 et 20 dōm dōm amē M.
21 dōm dōm dōm amē M. 22 C dōm dōm dōm M.

(p. 17) 13. Δωκεν ἡγάθου θεοῦ καὶ
τὸ δίδόνον γένος.

Ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ δὶ
τὸν	Η Θ
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος	- Ε
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
καὶ αὐτὸ γενος ἡμετέροισιν	Τ Ω
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Υ Ι
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Ω Γ
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Ψ Λ
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Τ Θ
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Π Ξ
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Ο Κ
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Κ Λ
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Η Ζ
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Μ Π
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Λ Σ
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Η Ζ
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Γ Ν
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Β /
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Χ Λ
ἡμετέροισιν ἡγάθου καὶ αὐτὸ
γενος ἡμετέροισιν	Ι Ϛ

14. Ύμνος πρὸς τὸν θεόν
κατὰ τὸ διδόνον γένος.

Ἐκταταρσάρηνας ἡλμα πλόγας ἀνταρσάρηνας καὶ ἡλμα πλόγας	Δ Δ
• ἑλμα ἑλμαρ σίγας ἀνταρσάρηνας καὶ σίγας ἀνταρσάρηνας καὶ σίγας ἀνταρσάρηνας	Β Ε
παραρσάρηνας ἑλμα πλόγας ἀνταρσάρηνας καὶ σίγας ἀνταρσάρηνας	β ω
ἑλμαρ ἀνταρσάρηνας καὶ καὶ ἀνταρσάρηνας	Η Η
• ἑλμα πλόγας ἑλμα πλόγας καὶ εἰ παραρσάρηνας	— Ε
παραρσάρηνας πλόγας ἡλμαρ σίγας καὶ εἰ παραρσάρηνας ἀνταρσάρηνας	• ω
πλόγας ἀνταρσάρηνας ἑλμα ἀνταρσάρηνας καὶ	
• καὶ πλόγας ἀνταρσάρηνας	∇ +
(p. 71) πλόγας ω καὶ ἡλμα ἀνταρσάρηνας	Ω Γ
ἡλμα ἀνταρσάρηνας καὶ καὶ ἡλμα ἑλμαρ	Ψ α
ἀνταρσάρηνας ἀνταρσάρηνας καὶ καὶ ἀνταρσάρηνας	Τ ε
• ἡλμα ἀνταρσάρηνας καὶ καὶ σίγας ἀνταρσάρηνας	Π ο
παραρσάρηνας καὶ καὶ ἀνταρσάρηνας	Φ F
ἡλμα ἀνταρσάρηνας υ καὶ ἀνταρσάρηνας ἀνταρσάρηνας	Τ ω
• ἀνταρσάρηνας ἀνταρσάρηνας καὶ καὶ σίγας ἀνταρσάρηνας	Π ο
ἡλμα ἀνταρσάρηνας πλόγας καὶ καὶ ἀνταρσάρηνας	Η η
ἡλμα ἀνταρσάρηνας ἡλμα καὶ ἡλμα	Λ <
• ἡλμα	Λ <
ἀνταρσάρηνας ἀνταρσάρηνας ἡλμα καὶ ἡλμα	Η >
πλόγας ἀνταρσάρηνας	Γ N
ἡλμα ἀνταρσάρηνας γόγας καὶ υ	

15. Ὑπερθεσίου κρήνου σημεία
κατὰ τὸ διὰτονον γένος.

Προκαρθεσίου κρήνου διὰτονον ἀντισταθμισθέν καὶ
κατὰ πλάγιον ἀντισταθμισθέν	Σ ♯
• διὰτονον διὰτονον ω καὶ ἡμίτονον ἀντισταθμισθέν	Ω Γ.
παρασύνθετον διὰτονον ς καὶ ἡμίτονον διὰτονον
διὰτονον διὰτονον κατὰ (p. 22) ἀντισταθμισθέν	Ψ ~
διὰτονον μέσον αὐ καὶ αἰγίον ἀντισταθμισθέν	Τ ♯
ω μέσον	Π Δ
παρασύνθετον μέσον αὐ καὶ αἰγίον	Ο Κ
μέσον διὰτονον αἰγίον καὶ ἡμίτονον κατὰ
κατὰτονον	Κ Δ
μέσον ἡμικαὶ καὶ ἡμίτονον ἀντισταθμισθέν	Η >
ω μέσον	Ζ Ε
κρήνου ἀντισταθμισθέν ἡμικαὶ καὶ αἰγίον	Α \
ἀντισταθμισθέν διὰτονον ἀντισταθμισθέν καὶ ἡμίτονον	Χ Α
• ἀντισταθμισθέν γένος καὶ αὐτὸ	Γ Ν
κρήνου ἀντισταθμισθέν βῆμα καὶ ἡμίτονον	Β /
ἀντισταθμισθέν διὰτονον ς καὶ ἡμίτονον ἀντισταθμισθέν καὶ
ἡμίτονον ἀντισταθμισθέν αἰγίον αἰγίον	Χ Α
• ἀντισταθμισθέν διὰτονον καὶ ἀντισταθμισθέν καὶ
ἡμίτονον διὰτονον ἀντισταθμισθέν καὶ αἰγίον	Δ ς
κρήνου ἀντισταθμισθέν αὐ καὶ αἰγίον, καὶ αἰγίον
ἀντισταθμισθέν	Ο' Κ'
ἀντισταθμισθέν διὰτονον αἰγίον καὶ ἡμίτονον
κατὰτονον ἀντισταθμισθέν, καὶ αἰγίον ἀντισταθμισθέν	Κ' Ν'
• κρήνου ἀντισταθμισθέν ἡμικαὶ καὶ ἡμίτονον ἀντισταθμισθέν, καὶ αἰγίον ἀντισταθμισθέν (p. 22)	Η' >'

(p. 36) 8. Τραχιδίον ἄδωνος ἄρσος ἀνὰ
τὸ γρηγοριανὸν γένος.

Προπαραπλήνους ᾗ καὶ διόγμων	Φ Π
ἑνὶν ἑνὶν ἄρσος καὶ ἄρσος	Σ Σ
9 παραπλήνους ἑνὶν ᾗ καὶ ἄρσος ἀνταρ-
πλήνους	Ρ Ω
ἑνὶν ἑνὶν γρηγοριανὸν καὶ καὶ ἄρσος ἀν-
ταρπλήνους	Π Δ
ἑνὶν πλὴν ἑνὶν καὶ ἑνὶν κλέμων	Ι <
10 παραπλήνους πλὴν ᾗ καὶ ἑνὶν ἀνταρ-
πλήνους	Θ Υ
ἑνὶν πλὴν γρηγοριανὸν ᾗ καὶ ἑνὶν κλέμων
ἀνταρπλήνους	Η >
πλὴν ω παραπλήνους ἑνὶν καὶ ᾗ καὶ	Υ Ζ
11 ᾗ καὶ ἀνταρπλήνους ᾗ καὶ ἑνὶν ἑνὶν καὶ ᾗ καὶ
ἑνὶν ἑνὶν ἑνὶν ἑνὶν	Α Δ
παραπλήνους ἀνταρπλήνους γρηγοριανὸν καὶ ἀνταρπλήνους
καὶ ἑνὶν ἀνταρπλήνους ἑνὶν ἑνὶν	Χ λ
ᾗ καὶ ἀνταρπλήνους πλὴν καὶ καὶ καὶ ἀνταρπλήνους,
ἑνὶν ᾗ καὶ ἑνὶν	Η' Γ'
12 ἀνταρπλήνους ᾗ καὶ ἑνὶν ἀνταρπλήνους
καὶ ἑνὶν ἀνταρπλήνους (p. 37)	Θ Υ
ᾗ καὶ ἀνταρπλήνους ᾗ καὶ ἑνὶν ἑνὶν καὶ ᾗ καὶ
ἑνὶν ἀνταρπλήνους ἀνταρπλήνους	Ι Υ
13 ἀνταρπλήνους ἀνταρπλήνους γρηγοριανὸν καὶ ἀν-
ταρπλήνους καὶ ἑνὶν ἀνταρπλήνους ἀνταρπλήνους	Ι Ζ
ᾗ καὶ ἀνταρπλήνους ἑνὶν καὶ ἑνὶν ἀνταρπλήνους,
ἑνὶν ᾗ καὶ ἑνὶν	Γ <
ᾗ καὶ ἀνταρπλήνους ᾗ καὶ ἑνὶν ἀνταρπλήνους ἀν-
ταρπλήνους, ἑνὶν ᾗ καὶ ἑνὶν	Θ' Υ'
14 ἀνταρπλήνους ἀνταρπλήνους γρηγοριανὸν ᾗ καὶ
ἑνὶν ἀνταρπλήνους ἀνταρπλήνους, ἑνὶν ᾗ καὶ
ἑνὶν	Η' >
ᾗ καὶ ἀνταρπλήνους ω παραπλήνους ἑνὶν καὶ
ᾗ καὶ ἑνὶν ᾗ καὶ ἑνὶν	Υ Ζ'

11—12 cm. M. 13 a. v. cm. M.
rile prology. 10 lat a. d. cm. M.

pro 4 M p, and

4. Αλλάζει τρόπον σφαιρικό κατά το
τομαστατικό χρόνο.

[illegible]

написаны в 1938 г. и посвящены

Արտիկ ճանաչող զբոսաշրջական խումբը
մեկ օրվա ընթացքում հասնում է Երևանից
Հայաստանի արևմտյան սահմանները՝
Վանաձոր քաղաքը։

արտաճող բնութեւ սիրոյս եւ սիրոյ
Լիցանդր բնութե շքարտով ու եւ սիրոյ

սկզբնական և վերջին առարկաների
տարածման ընդհանուր օրենքի
առարկայի տարածման քառասունի դեպքում և
վերջին անգամ փոխարկվելու

Երկրի ժողովուրդը մեզ համար
 և մեր ժողովուրդը մեզ համար
 և մեր ժողովուրդը մեզ համար
 և մեր ժողովուրդը մեզ համար

որից ճանաչանալ ինքն ուժի ու լույսի
 արարչից ճանաչանալ իրարու
 ու ուժի ու լույսի ճանաչանալն :

Երկրի մակերևույթի վրա ընկած ճառագայթների քանակը կախվում է արևի դիրքից և օդի մաքրության աստիճանից։

դրոշմաբեւոյն քի շնորհս առ ինչ
 անկողնոյն անկողնոյն

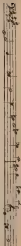
■ Խաղաղ-դ ինքնակենտրոն իշխանության մասին հայտարարությունը (թ. 25) և՛ ժամկետային, և՛ անհատական է:

എന്നു തീർപ്പാക്കുക എന്നതിൽ തീർച്ചയായും
നല്ലതാണ്. ഇതിനെ മുന്നോട്ടു

24 23
 22 21
 20 19
 18 17
 16 15
 14 13
 12 11
 10 9
 8 7
 6 5
 4 3
 2 1

5. Դասակներ տնոսն տղաքն առն
 զն չարատանն յնոս:

Արտաթափանցաւ: ո՛ր ձուտըգրաբնս ևս	U C
սկսա ծախեա ձուտըգրաբնս	H R
• Ընդ ծախսն ձուտն ևս ո՛ր ծախեա	
արտանդ ծախսն քն ձուտըգրաբնս ևս	W H
էր ձևանդ	
Արտն ծախսն չարատանն սնոսն ձու-	
տըգրաբնս ևս էր ձևանդ ձուտըգր-	x H
ա բնս	
Ընդ բնսն ձևսն ձուտըգրաբնս ևս	V T
ևս ունիսն ձուտըգրաբնս	
արտանդ բնսն յնիսն ձուտըգրաբնս ևս	L L
յնիսն ձուտն	
• Արտն բնսն չարատանն ձևսն ձուտըգր-	V E
աբնս ևս ձևսնսն ձուտըգրաբնս	T F
բնս ևս ունիսնսն ձուտըգրաբնս	C C
տնդ ձուտըգրաբնս սկսա ևս սկսա	
արտանդ ձուտըգրաբնս չարատանն ո՛ր ևս	P C
• սկսա ձուտըգրաբնս	
տնդ ձուտըգրաբնս սնոսն (յ. ՅԸ) ևս էր-	K A
նիսն ևս ձուտըգրաբնս	P C
արտանդ ո՛ր ևս սկսա ձուտըգրաբնս	O K
տնդ ձուտըգրաբնս ևս ևս սնոսն	
• Արտն ձուտըգրաբնս ձուտըգրաբնս չարատանն տն ևս	N K
ևս սնոսն ձուտըգրաբնս	
տնդ ձուտըգրաբնս էր ևս ևս ձուտըգրաբնս	H >
տնդ ձուտըգրաբնս էր ևս ունիսն	Z E
• Արտն ձուտըգրաբնս չարատանն ձևսն	A C
ևս ունիսն ձուտըգրաբնս	
տնդ ձուտըգրաբնս չի ձուտըգրաբնս ևս էր	x A
ևսն ձուտըգրաբնս սնոսն ևսն	

6. Τυπογραφικὸν τρίτον σχῆμα κατὰ
τὸ γραμματικὸν γένος.

Προσλαμβανόμενος γ' καὶ ἄλλος ὁμοῖον	X 7
ἄλλος ἄλλος τοῦ καὶ ὁμοῖος ἀντιγραφ-	
1 μόνος	T 3
παρῳκὸς ἄλλος αἰμα καὶ αἰμα	C C
ἄλλος ἄλλος γραμματικὸς αἰ καὶ αἰμα	
ἀντιγραφόμενος	Π 3
ἄλλος μόνος αἰμα καὶ ἄλλος καὶ αἰμα	
10 ἀντιγραφόμενος	K Δ
παρῳκὸς μόνος ἄλλος καὶ ἄλλος αἰμα	I <
(p. 31)	
ἄλλος μόνος γραμματικὸς ἄλλος καὶ ἄλλος	H >
αἰμα ἀντιγραφόμενος	A \
11 μόνος ἄλλος καὶ ἄλλος	U Z
ἄλλος ἀντιγραφόμενος αἰ ἀντιγραφόμενος ἄλλος	
καὶ ἄλλος	
παρῳκὸς ἀντιγραφόμενος γραμματικὸς γ' ἀντιγραφόμε-	π A
12 ρος καὶ ἄλλος ἀντιγραφόμενος αἰμα αἰμα	O' K'
ἄλλος ἀντιγραφόμενος αἰ καὶ αἰμα, ἀντιγραφόμενος	π A
παρῳκὸς γ' ἀντιγραφόμενος καὶ ἄλλος ἀντιγραφόμενος	Θ H
ἄλλος ἀντιγραφόμενος γ' αἰμα καὶ ἄλλος	
ἀντιγραφόμενος καὶ ἄλλος ἀντιγραφόμενος	I 7
13 παρῳκὸς ἀντιγραφόμενος γραμματικὸς τοῦ ἀντιγραφόμε-	
νος καὶ ἄλλος ἀντιγραφόμενος αἰμα αἰμα	K' Δ'
ἄλλος ἀντιγραφόμενος αἰμα καὶ ἄλλος αἰμα	I' <
14 καὶ ἄλλος ἀντιγραφόμενος	
παρῳκὸς ἀντιγραφόμενος γραμματικὸς ἄλλος καὶ	H' >
ἄλλος αἰμα ἀντιγραφόμενος, καὶ ἄλλος	A' \
ἄλλος ἀντιγραφόμενος (p. 32)	

(p. 33) 7. Փայրեմ պննաւ տղան առն
 ի շարստան յնաւ:

Աղանգարեալսն ինն ունիւն եւ ու
 տղան

8 Ինչ ինչն ինն իննն: եւ ուն ունիւն
 ոտքնն ինչն ինչսն եւ ուն ին-
 յարան

Աղանգ Ինչն շարստն ինն ինչար-
 ան եւ ուն ունիւն ինչարան
 9 Ինչ անն քի եւ ինչսն
 ոտքնն անն ուն ինչսն ինչար-
 ան

Աղանգ անն շարստն եւ ուն ինչսն
 ինչարան

10 անն քի եւ ուն ունիւն
 տնն ինչան ինչն եւ ինչն
 ուն

ոտքնն ինչան շարստն ուն
 եւ ինչն ունիւն

11 անն ինչան ինչն եւ ուն
 ոտքնն ինչն եւ ինչն ուն
 տնն ինչան ինչն եւ ինչն ին-
 յարան

12 ոտքնն ինչան շարստն (p. 33)
 13 Ինն եւ ինչն ունիւն ինչան
 տնն ինչան ուն ինչան ինչն
 եւ ինչն

անն ինչան քի ուն ուն եւ
 ինչն ինչն ուն ուն

14 ոտքնն ինչան շարստն ինչն
 եւ ինչն ինչան ուն ուն
 տնն ինչան քի եւ ուն ունիւն
 անն, ինն ինչն

B. Τυροστυλίου ὑψίστου σφαιῶν
κατὰ τὸ χρωματικὸν γένος.

Ἀποσπασθέντες αἶψα διηλότε ἀν-
τιπαρμένον καὶ αἶψα διηλόν	3 E
a διὰ τὴν διάνυσσιν οὐ κίον γρηγορῇ ἴσιν
καὶ ἦσαν	9 H
παρὰ τὴν διάνυσσιν ἔτι διηλότε ἀντιπαρ-
μένον καὶ αἶ διηλότε ἀντιπαρμένον	10 B
ἱερὸν διάνυσσιν χρωματικῇ διάνυσσιν καὶ αἶ
διηλότε	11 R
διάνυσσιν μέσων ἔστι διηλότε καὶ αἶ αἰσθύν-
παρὰ τὴν μέσων ἀντιπαρμένον καὶ αἶ ἀν-
τιπαρμένον	7 T
ἱερὸν μέσων χρωματικῇ (p. 34) διάνυσ-
σιν ἀντιπαρμένον καὶ αἶ αἰσθύν ἀν-
τιπαρμένον	F L
μέσων αἶ καὶ ἀντιπαρμένον	Δ T
ὑψίστην ἀντιπαρμένον u καὶ ἀντιπαρμένον ἀν-
τιπαρμένον	Φ T
10 παρὰ τὴν ἀντιπαρμένον χρωματικῇ αἶ καὶ
ἀντιπαρμένον ἀντιπαρμένον	T A
ὑψίστην ἀντιπαρμένον p καὶ αἶ καὶ αἰσθύν ἀντιπαρ-
μένον αἶψα καὶ αἶψα	T E
ὑψίστην ἀντιπαρμένον βδ καὶ αἶψα ἀν-
τιπαρμένον	M T
11 παρὰ τὴν ἀντιπαρμένον χρωματικῇ αἶ καὶ
αἶψα ἀντιπαρμένον	C C
ὑψίστην ἀντιπαρμένον ἴσιν καὶ ἀντιπαρ-
μένον	P U
12 παρὰ τὴν ἀντιπαρμένον χρωματικῇ αἶ καὶ
αἶψα ἀντιπαρμένον	Π U
ὑψίστην ἀντιπαρμένον ἴσιν καὶ ἀντιπαρ-
μένον	I <
13 ὑψίστην ἀντιπαρμένον ἴσιν καὶ ἀντιπαρ-
μένον	Θ V
παρὰ τὴν ἀντιπαρμένον χρωματικῇ ἴσιν καὶ
ἀντιπαρμένον αἶψα ἀντιπαρμένον	H >
14 ὑψίστην ἀντιπαρμένον u παρὰ τὴν ἀντιπαρ-
μένον καὶ ἴσιν	U Z

2. Τριτογενή του πρώτου σφαιρί
απὸ τὸ γραμματικὸν γένος.

Προκαταβλήματα ω καὶ ὅμοιαι ἀποκρίν
ῥήμας ῥήματα φῖ καὶ διγαμάν	Ω /
Φ F
ε παρακλίς ῥήματος υ καὶ διγαμάν ἀπο-
κρίματα (p. 35)	T U
ἔκρινε ῥήματος γραμματικὴ καὶ καὶ διγα-
μάν ἀποκρίματα	T 3
ῥήμας μέτω μὲ καὶ αἱ καθυλακτικῶν	M 7
ε παρακλίς μέτω λάρβη καὶ ἑμῆλας
πλέγαν	A <
ἔκρινε μέτω γραμματικὴ κῆτος καὶ ἑμ-
ῆλας καθυλακτικῶν	K Λ
μέτω γάρμα καὶ εὐ	Γ N
ε ῥήμας στερημάτων βῆτα καὶ ῥήμα
καρτερῶν στερημάτων γραμματικὴ διγα καὶ
βάρβη	B /
A \
ῥήμας στερημάτων καὶ ἀποκρίματα καὶ
ἑμῆλας διγαμάν ῥήμας κῆτος	L /
U Z
ε παρακλίς ω στερημάτων ῥήματα καὶ βῆτα
ῥήμας καθυλακτικῶν φῖ κῆτος κῆτος καὶ ἑμ-
ῆλας διγαμάν κῆτος κῆτος	A /
K A
καρτερῶν καθυλακτικῶν γραμματικὴ γῖ δι-
γαμάν καὶ ἑμῆλας ἑμῆλας κῆτος κῆτος	W A
ε ῥήμας καθυλακτικῶν μὲ καὶ αἱ καθυλακ-
τικῶν, καὶ ῥήμας ῥήματα	M' 7'
ῥήμας καθυλακτικῶν λάρβη καὶ ἑμῆλας
πλέγαν, καὶ ῥήμας ῥήματα	A' <'
καρτερῶν καθυλακτικῶν γραμματικὴ κῆτος
καὶ ἑμῆλας καθυλακτικῶν, (p. 36) καὶ
ῥήμας ῥήματα	K' Λ'
ῥήμας καθυλακτικῶν γάρμα καὶ εὐ, καὶ ῥήμα
ῥήματα	Γ' N'

11 [ἑμῆλας] λ. M., item lin. vi. m. 14 εὐ] μὲ M.
22 διγαμάν κῆτος] ἀποκρίματα ῥήμα M., ἀποκ. φῖ L. 23 γραμ-
μα. M., item 36. 24 αἱ ῥήματα αἱ γῖ M. 25 καθυλακτικῶν.
Hüb., ἀποκρίματα. M. 26 αἱ ῥήματα αἱ γῖ M. >.

10. Ταυτίων κρήνου σημαία κατά
τὸ χρονολογικὸν γένος.

Προδιαβυβάμενος μὲ ἀντιγραφίαν καὶ
ἦτο διάνοις	W H
† δυνάμει δυνάτων ἦτο διάνοις ἀντιγραφίαν
καὶ αὖ ἀντίγραφον ἀντιγραφίαν	H E
παρὰ τὴν δυνάμει ἦτο διάνοις καὶ καὶ
αὐτὸν	Z T
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν διάνοις ἀντιγραφίαν
καὶ καὶ αὐτὸν ἀντιγραφίαν	T H
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	X V
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	Φ F
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	T E
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	O K
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	E X
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	N X
† ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν (p. 37)
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	Z C
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	K A
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	I <
† ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	H >
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	A \
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	U Z
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	X A
† ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν
ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν καὶ ἀντιγραφίαν	O' K'

† pro et M V et ita sequitur. 22 pro < M V. 24 pro
om. M. 25 ἀντιγράφου ἀντιγραφίαν. 26] A M.

11. Ὑποκρίσεως τρέψουσιν ἀγαθὰ κατὰ
τὴν χρηματικὴν γίνασκ.

Προκαταβυβάδοντες τοὺς κλέπτους ἀντιγραφ-
μῶν καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν	4 T	αὐτῶν
• ἐκείνους ἐκείνων καὶ ἀντιγραφμῶν καὶ ἀγνο-
ματικῶν ἀντιγραφμῶν	U Z	αὐτῶν
παρὰ τὸν ἐκείνων καὶ αὐτὸν γράμματα ἔχον
καὶ ἔχον	9 H	αὐτῶν
ἔχοντες ἐκείνων χρηματικῶν ἐκείνων καὶ καὶ
ἐκείνων	H A	αὐτῶν
ἐκείνους μὲν καὶ ἐκείνους ἀντιγραφμῶν
καὶ αὐτὸν παρὰ τὸν (p. 38) ἀντιγραφ-
μῶν	4 Z	αὐτῶν
παρὰ τὸν μὲν καὶ ἐκείνους ἐκείνους καὶ τοὺς
κλέπτους	7 T	αὐτῶν
ἔχοντες μὲν χρηματικῶν ἐκείνων ἀντιγραφ-
μῶν καὶ τοὺς κλέπτους ἀντιγραφμῶν	7 4	αὐτῶν
μὲν καὶ ἐκείνους ἐκείνους	X	αὐτῶν
ἐκείνους ἀντιγραφμῶν καὶ καὶ ἀντιγραφμῶν	Φ F	αὐτῶν
αὐτὸν ἀντιγραφμῶν χρηματικῶν καὶ καὶ
ἀντιγραφμῶν ἀντιγραφμῶν	T Z	αὐτῶν
ἐκείνους ἀντιγραφμῶν καὶ καὶ αὐτὸν	O K	αὐτῶν
παρὰ τὸν καὶ καὶ ἀντιγραφμῶν ἀντιγραφμῶν	T Z	αὐτῶν
ἐκείνους ἀντιγραφμῶν ἀγνοα καὶ ἀγνοα	C C	αὐτῶν
αὐτὸν ἀντιγραφμῶν χρηματικῶν καὶ καὶ
ἀγνοα ἀντιγραφμῶν	Π Z	αὐτῶν
ἐκείνους ἀντιγραφμῶν αὐτὸν καὶ ἐκείνους
αὐτὸν ἀντιγραφμῶν	K Λ	αὐτῶν
ἐκείνους ἀντιγραφμῶν καὶ καὶ ἐκείνους κλέπτους	I <	αὐτῶν
αὐτὸν ἀντιγραφμῶν χρηματικῶν καὶ καὶ
ἐκείνους κλέπτους ἀντιγραφμῶν	H >	αὐτῶν
ἐκείνους ἀντιγραφμῶν ἔχον καὶ ἔχον (p. 39)	A \	αὐτῶν

δ—δ καὶ ἐκείνους δὲ, καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους ἀντιγραφμῶν,
καὶ ἀντιγραφμῶν. 15 γ. καὶ 155, α. 16 προ γ. δ. γ.

(p. 39) 12. Τετραμετρίου τριήκου σημαία καὶ
τὸ χρωματικὸν γένος.

- Προσλαμβανόμενος γένος διαιτηγόμενος
καὶ γένος ὁρθόν
1 ὁπότεν ὁπότεν γι καὶ ἡμεῖς δαξάν
παρὰ τὴν ὁπότεν γι καὶ δὲ γάρμον
λεγοντες ὁπότεν χρωματικὸν καὶ δὲ γάρμον
διαιτηγόμενος
ὁπότεν μέλου οὐ καὶ ἄλλα
11 παρὰ τὴν μέλου γι καὶ ἄλλα διαιτηγόμε-
μενος
λεγοντες μέλου χρωματικὸν καὶ ἄλλα
διαιτηγόμενος
μέλου ἔφη καὶ αὐτὸν πλέγαν
12 ὁπότεν διαιτηγόμενος αὐτὸν πλέγαν καὶ αὐτὸν
διαιτηγόμενος
παρὰ τὴν διαιτηγόμενος χρωματικὸν δίκον
καὶ αὐτὸν πλέγαν διαιτηγόμενος
ὁπότεν διαιτηγόμενος γι πλέγαν καὶ ἔφη δὲ
13 λεγοντες καὶ διαιτηγόμενος
παρὰ τὴν δίκον καὶ βόρην
ὁπότεν διαιτηγόμενος αὐτὸν πλέγαν καὶ ἄλλα
καὶ ἔφη
παρὰ τὴν διαιτηγόμενος χρωματικὸν γι δὲ
14 ὁπότεν καὶ ἡμεῖς δαξάν ὁπότεν ἄλλα
καὶ ἄλλα
(p. 40) ὁπότεν διαιτηγόμενος οὐ καὶ ἄλλα,
καὶ ἔφη ὁπότεν
ὁπότεν διαιτηγόμενος γι καὶ ἄλλα διαιτηγόμε-
15 μέλου, καὶ ἔφη ὁπότεν
παρὰ τὴν διαιτηγόμενος χρωματικὸν καὶ ἄλλα
καὶ ἄλλα διαιτηγόμενος, καὶ ἔφη ὁπότεν
ὁπότεν διαιτηγόμενος ἔφη καὶ αὐτὸν πλέγαν,
καὶ ἔφη ὁπότεν

Γ Γ

Χ ὐ

Φ F

Τ Ε

Ο Κ

Ξ Ψ

Ν Ψ

Ζ C

Ε U

Δ C

Θ Η

Α \

Υ Z

✱ Λ

Ο' Κ'

Ξ' Ψ'

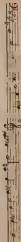
Ν' Ψ'

Ζ' C'

13. *Δωρίου ἡρότου σφραῖς κατὰ τὸ
χρησιμοποιῶν γένος.*

Ἐποικισμένοιμενος δούδιν καὶ αἶ δινδόν	И Р
δούριζ δούδιν δίνω κλέριον καὶ εἰ τριπύ	— Е
3 γένων	
καρπύδιν δούδιν ἡμῶθιν κόνω κόνιν	ω М
καὶ εἰ τριπύδιν δούδιν	
ἡγυαὶ δούδιν χρηματικῇ ἤναι δινδόν	
δούδιν καὶ εἰ τριπύδιν δού-	
10 δινδόν	И Э
δούριζ μύδιν ω καὶ ἡμῶθιν ἡγυαὶ	Ω /
καρπύδιν μύδιν ἡγυαὶ καὶ ἡμῶθιν	Ψ \
ἡγυαὶ μύδιν χρηματικῇ ἡγυαὶ καὶ ἡμῶθιν	Х \
δινδόν	
15 (γ. 31) μύδιν αἶ καὶ κλέριον δούδιν	Π Ο
μύδιν	Ο К
κλέριον δούδιν δούδιν καὶ κόνω	
καρπύδιν δούδιν χρηματικῇ αἶ καὶ	Н Х
κόνω δούδιν	
20 κλέριον δούδιν ἡγυαὶ καὶ κλέριον	И >
δούδιν	М Γ
καρπύδιν αἶ καὶ αἶ καὶ κλέριον	
κλέριον δούδιν κλέριον καὶ ἡμῶθιν	А <
κλέριον δούδιν χρηματικῇ κόνω	
καὶ ἡμῶθιν καὶ κλέριον	К Δ
κλέριον δούδιν γένων καὶ αἶ	Г Н
κλέριον δούδιν βίον καὶ δινδόν	В /
καρπύδιν δούδιν χρηματικῇ δινδόν καὶ	
25 βίον	А \
κλέριον δούδιν αἶ δούδιν καὶ	⊥ †
κλέριον δινδόν δινδόν	

21 pro / M \, αἶ vice versa. l. 22. 23 74 M.
28-30 κλέριον — δούδιν αἶ. M. 32 alt. sign. γ M.

14. Τροχόριον τρέπου σφραῖς κατὰ
τὸ γρομμιστὸν γένος.

Προσκαρτερούμενος ἡμέτερον πλέγρον ἀν-
ταρραμῆτον καὶ ἡμέτερον πλέγρον
ἡ δούλη ἡμετέρη σφραῖς δούλεον ἀνταρραμῆτον
καὶ σφραῖς δούλεον
καρτερούμενος ἡμετέρη δούλεον ἀνταρραμῆτον (p. 42)
καὶ σφραῖς δούλεον ἀνταρραμῆτον
λεγοντὶς ἡμετέρη γρομμιστὸν καὶ ἀνταρρα-
μῆτον καὶ σφραῖς δούλεον ἀνταρραμῆτον
ἡ δούλη πλέων ἡμετέρη πλέγρον καὶ αὐτὴ
γρομμιστὸν
καρτερούμενος πλέων ἡμετέρη καὶ αὐτὴ καὶ
αὐτὴ γρομμιστὸν ἀνταρραμῆτον
ἡ λεγοντὶς πλέων γρομμιστὸν καὶ ἡμετέρη δού-
λεον ἀνταρραμῆτον καὶ αὐτὴ γρομμιστὸν ἀν-
ταρραμῆτον
πλέων καὶ καὶ ἡμετέρη ἀνταρραμῆτον
καὶ σφραῖς δούλεον καὶ καὶ ἡμετέρη δούλεον
καὶ σφραῖς δούλεον ἀνταρραμῆτον γρομμιστὸν καὶ
ἡμετέρη δούλεον
σφραῖς ἀνταρραμῆτον καὶ καὶ σφραῖς ἀνταρρα-
μῆτον
καρτερούμενος καὶ καὶ ἀνταρραμῆτον
καὶ σφραῖς δούλεον καὶ ἀνταρραμῆτον ἀν-
ταρραμῆτον
καρτερούμενος δούλεον γρομμιστὸν καὶ καὶ
ἀνταρραμῆτον
σφραῖς δούλεον καὶ καὶ ἀνταρραμῆτον
καὶ σφραῖς δούλεον καὶ καὶ ἀνταρραμῆτον
καὶ σφραῖς δούλεον καὶ καὶ ἀνταρραμῆτον
καὶ σφραῖς δούλεον καὶ καὶ ἀνταρραμῆτον
(p. 43) σφραῖς δούλεον καὶ καὶ ἀνταρραμῆτον

ἡ σφραῖς — δούλεον καὶ M.
M. ἡ δούλη ἡμετέρη καὶ supra p. 396.
et a. M.

ἡ γρομμιστὸν M. 15 et 21
16 ἀνταρραμῆτον ἀνταρραμῆτον

1. Αὐτὸν ἑαυτοῦ ἀποδοῦναι κατὰ τὸ
ἐκκαρτερῶν γένος.

Προκαταβυβάζοντες ἴσως ἄλλαντες καὶ τοὶ
πλείονες	7 1
α δούλῳ δούλων γάρου ἀποκαρτερῶν καὶ
γάρου ἐξῆς	7 Γ
παρῶντες δούλων βίβας ἄλλαντες καὶ γάρου
ἀποκαρτερῶν	P L
ἄλλαντες δούλων ἀποκαρτερῶν ἴσως ἀποκαρτερῶν
μ πλείονες καὶ ἀποκαρτερῶν ἀποκαρτερῶν	V E
δούλῳ πλείονες αἴμα καὶ αἴμα	C C
παρῶντες πλείονες ἴσως καὶ αἴμα ἀποκαρτερῶν	P O
ἄλλαντες πλείονες ἀποκαρτερῶν αἴ καὶ αἴμα ἀπο-
καρτερῶν	Π O
μ πλείονες ἴσως καὶ ἀποκαρτερῶν πλείονες	I <
(p. 45) ἑαυτοῦ ἀποκαρτερῶν ἴσως καὶ ἀποκαρτερῶν
ἀποκαρτερῶν	Θ V
παρῶντες ἀποκαρτερῶν ἀποκαρτερῶν ἴσως καὶ
ἀποκαρτερῶν πλείονες ἀποκαρτερῶν	H >
μ ἑαυτοῦ ἀποκαρτερῶν αἴ ἀποκαρτερῶν ἴσως καὶ
ἴσως	U Z
παρῶντες ἴσως καὶ αἴ πλείονες	Z C
ἑαυτοῦ ἀποκαρτερῶν αἴ ἀποκαρτερῶν καὶ αἴ
ἀποκαρτερῶν	E U
μ παρῶντες ἀποκαρτερῶν ἀποκαρτερῶν ἴσως
καὶ αἴ πλείονες ἀποκαρτερῶν	Δ O
ἑαυτοῦ ἀποκαρτερῶν αἴ πλείονες καὶ ἴσως ἀπο-
καρτερῶν ἀποκαρτερῶν	Θ V
ἑαυτοῦ ἀποκαρτερῶν αἴ πλείονες καὶ ἴσως ἀπο-
καρτερῶν	I V
μ παρῶντες ἀποκαρτερῶν ἀποκαρτερῶν καὶ ἀπο-
καρτερῶν καὶ ἴσως ἀποκαρτερῶν ἀποκαρτερῶν	L 7
ἑαυτοῦ ἀποκαρτερῶν ἴσως καὶ ἀποκαρτερῶν πλείονες
καὶ ἴσως ἀποκαρτερῶν	I' <

19 παρὶς ἀποκαρτερῶν αἴ αἴ ἀποκαρτερῶν ἴσως ἀποκαρτερῶν αἴ αἴ αἴ
H → M. αἴ > αἴ ἀποκαρτερῶν M.

3. Ὑπολειπόμενα κειμένου σημεία κατὰ
τὰ διαγράμματα γένος.

- Προσλαμβανόμενος οὐ νότος γραμμήν ἔχον
καὶ ἦτο
1 ἑσπέρη ἑσπέρην μὲ ἀντιστραμμένην καὶ ἦτο
ἡλιανή
(p. 46) παραμένη ἑσπέρην ἀρβύδα ἀν-
τιστραμμένην καὶ ἦτο ἡλιανή πλέγων
λεγοντες ἑσπέρην διαγράμματος νότος ἀν-
20 τιστραμμένην καὶ ἦτο ἡλιανή ἀντιστραμ-
μένη
ἑσπέρη μίσην γάρῃ ἀντιστραμμένην καὶ
γάρῃ ὀρθήν
παραμένη μίσην βίση ἡλιανή καὶ γάρῃ
30 ἀντιστραμμένην
λεγοντες μίσην διαγράμματος ἑσπέρη ἀντιστραμ-
μένην καὶ ἑσπέρην ἀντιστραμμένην
μίσθ αἶγμα καὶ αἶγμα
τρίθ ἀντιστραμμένην ἦθ καὶ αἶγμα ἀντιστραμ-
40 μίσην
παραμένη ἀντιστραμμένην διαγράμματος πῖ καὶ
αἶγμα ἀντιστραμμένην
τρίθ ἀντιστραμμένην ἥτο καὶ ἀρβύδα πλέγων
παραμίσθ ἦτο καὶ νότος
50 τρίθ διαγράμματος ἦθ καὶ νότος ἀντιστραμ-
μένην
παραμένη διαγράμματος ἀντιστραμμένην πῖ
καὶ νότος ἀντιστραμμένην
τρίθ διαγράμματος ἦτο καὶ πῖ πλέγων
60 τρίθ διαγράμματος αἶ παραμίσθ καὶ πῖ
ἀντιστραμμένην
παραμένη διαγράμματος διαγράμματος ἥτο
καὶ πῖ πλέγων ἀντιστραμμένην
(p. 47) τρίθ διαγράμματος πῖ πλέγων
καὶ ἦτο ὀρθήν καὶ πῖ πλέγων

9 H

W H

V E

X A

7 Γ

R L

V E

C C

P O

Π Δ

I <

O K

Ξ <

N X

Z C

E U

Δ Δ

Θ Η

3. Τραπέδων κρότον σφαις κατὰ
τὸ διακρίνον γένος.

Προδιακρίσαντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες δύνανται σφαις καὶ σφαις	Φ F
ε παρακρίτον δύνανται γὰ καὶ σφαις διακρί-
σαντες	Γ Γ
διακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ σφαις
διακρίσαντες	Ρ Ϟ
διακρίτον δύνανται γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Π Ϛ
ε παρακρίτον δύνανται γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Ι <
διακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Θ V
διακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Η >
διακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Υ Ζ
ε παρακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Α Γ
διακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Χ Λ
ε παρακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Μ Π
(p. 48) παρακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Θ V
διακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Ι <
ε παρακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Π Ϛ
διακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Ι <
ε παρακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Θ V
διακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Η >
ε παρακρίτον δύνανται διακρίνοντες γὰ καὶ διακρί-
σαντες	Υ Ζ

4. Ἀνδίου ὑπόμου σχήμα κατὰ τὸ
διωγράμμενον γένος.

Προκαταβυζάντιος ἦν ἑξωνόξ διωγραμ-
μῶν καὶ εἰ ἀντίρριτος διωγραμμῶν	α Δ Ε
• ὁμοῦ ὁμοῖον ἄλλω διωγραμμῶν (p. 45)
καὶ τοῦ πλάγιον διωγραμμῶν	γ +
παρὰ τὴν ὁμοῖον γένος διωγραμμῶν
καὶ γένος ὁμοῖον	Γ Γ
ἄρριτος ὁμοῖον διωγράμμετος ἄρρι διωγραμ-
μῶν καὶ ἄρριτος διωγραμμῶν	Υ Ε
• ὁμοῦ μῶν καὶ ἄρριτος διωγραμ-
μῶν	Τ γ
παρὰ τὴν μῶν ὁμοῦ καὶ ἄρριτος	Σ Σ
ἄρριτος μῶν διωγράμμετος αἰ καὶ ἄρριτος	Π Ϟ
• διωγραμμῶν	Κ Δ
μῶν ὁμοῖον καὶ ἑξωνόξ ἀντίρριτος	Ι <
ὑπὲρ διωγράμμετος ὁμοῦ καὶ ὁμοῖον πλάγιον
παρὰ τὴν διωγράμμετος διωγράμμετος η καὶ
λ πλάγιον διωγραμμῶν	Η >

• Reliqua huius toni et initium sequentis desiderantur.
perit folium in archetypo.

5. Tonus hypocoolius.

(p. 51) παρὰ τὴν διωγράμμετος διωγράμμετος
αὐ καὶ α διωγραμμῶν	Ν Ξ
• ὁμοῦ διωγράμμετος η καὶ λ πλάγιον διω-
γραμμῶν	Η >
ὑπὲρ διωγράμμετος Ι καὶ αἰ πλάγιον	Ζ Σ
παρὰ τὴν διωγράμμετος διωγράμμετος ὁμοῦ καὶ
αἰ πλάγιον διωγραμμῶν	Δ Ϟ
• ὁμοῦ διωγράμμετος γ δ διωγράμμετος καὶ ἑξ-
ωνόξ ἀντίρριτος ὁμοῦ ὁμοῖον	⌘ Α

• καὶ αὐτὸς αὐτὸς, Μ. 10 pro 6 Μ Ζ.

8. *Υπογράψτε το όνομα σας στα κάτω
από το δεξιό άκρο της σελίδας.*

Flüchtlinge, die in der Nacht von der Insel aus auf die Inseln der Gruppe auszuwandern, werden von den Inselbewohnern aufgegriffen und in ihre Häuser aufgenommen.

հարազանք եմուհու սիրտն առն սիրտն
 Լիցանի եմուհու հարազանքն ո՛րն առն սիրտն
 հաստիցսանքս

(p. 53) တွင် ပိုမိုသော အသေးစား အဖွဲ့အစည်းများကို အားပေးရန်

παραμένει μέντοι ἡμεῖς καὶ ἀποβέβηκεν πάλιν
ἀπὸ τοῦ μέντοι ἀποβέβηκεν ἡμεῖς καὶ ἀποβέβηκεν
πάλιν ἀπὸ τοῦ μέντοι ἀποβέβηκεν

2000 2001 2002 2003

¹⁰ Spring correspondence to newspaper editors.

Երբեք չենք օգտագործում ձեր անձնական տվյալները:

10 ἡλικίαν
παράστατος γὰρ διαπράττει καὶ ἡλικίαν ἀν-
τιπράττει νόμος νόμος

Դերն ծախսարկուն քի՛ ռկնոս առ Դոս
Ժախնածն առնուանան

արարելով ծանոթութեան խոցանակով իր
 արարչական ու խմբային զգացման հետ տեսնելով
 իրեն ծանոթութեան արարչական ու խմբային

ստիճանագրւում, իսկ յիշ ձկնորսը
որդոք մտաբանւում ինչու ևս չհաջողւի ունենալ,
իսկ յիշ ձկնորսը

արտադրող մարմնակերպ մարմնակերպ միջոցով
 և միջոցով (ը. 55) մարմնակերպ, միջոցով
 միջոցով միջոցով

අපිද සංග්‍රහණයට එළඹූ තම ස්වරූප, එම
මග සිටින්නා

100

CC

03

EA

H3

VI

06

II. *Silene* sp. M et *Nicotiana glauca* L. 20 ml. sp. M

11

7. Θρυγίον τράπου σφαιρίσ παρὸ τοῦ
 διακρίνου γίνεσθ.

Προδιακρίνομενος ἴσως πλόγαν καὶ αὐ
τρυγίαν	- E
1 ἰσότης ἰσότητος ἔστιν ἰλιότης καὶ κατ' πλόγαν
παρὰ τὴν ἰσότητα διγγραμμοῦ καὶ κατ' ἀν-
διακρίνομενον	F F
2 ἰλιότης ἰσότητας διακρίνομενος ἰσότης ἀντιγραφ-
μένου καὶ κατ' πλόγαν ἀντιγραφόμενου	G H
3 ἰσότης μέλου φῖ καὶ διγγραμμοῦ
παρὰ τὴν μέλου υἱ καὶ διγγραμμοῦ ἀντιγραφ-
μένου	I J
4 ἰλιότης μέλου διακρίνομενος κατ' καὶ διγγραμμοῦ
ἀντιγραφόμενου	K L
5 μέλος μὴ καὶ πῖ καθυποτασσόμενον
τῇ τρυγίαν διακρίνομενον ἰσότης καὶ ἰλιότης
πλόγαν	M N
6 παρὰ τὴν τρυγίαν διακρίνομενος ἰσότης
καὶ ἰλιότης καθυποτασσόμενον	O P
7 ἰλιότης ἀντιγραφόμενου γάρου καὶ πῖ
παρὰ τὴν ἰσότητα ἴσως καὶ ἰλιότης πλόγαν
τῇ τρυγίαν διακρίνομενον ἰσότης καὶ ἰλιότης ἀν-
διακρίνομενον	Q R
8 παρὰ τὴν διακρίνομενον διακρίνομενος ἔστι καὶ
ἰλιότης πλόγαν ἀντιγραφόμενον	S T
9 ἰλιότης διακρίνομενου ω παρὰ τὴν ἰσότητα
ἰσότητας καὶ ἔστιν	U V
10 τῇ τρυγίαν διακρίνομενον φῖ ἰσότητας καὶ ἰλι-
οτήτος ἰσότητας ἰσότητας καὶ ἰλιότης	W X
11 παρὰ τὴν διακρίνομενον διακρίνομενος γῖ δι-
γγραμμοῦ καὶ ἰλιότητος ἀντιγραφόμενον ἰσότητας
τῇ τρυγίαν διακρίνομενον μὴ καὶ πῖ καθυποτα-
σσόμενον, ἐπὶ τῇ τρυγίαν	Y Z

8. Τετραγώνιος τριώνος τετραγώνος καὶ
τὸ τετραγώνιον γένος.

- Προτετραγώνιος αἶψα διαικὸς διωτετρα-
γώνιος καὶ αἶψα διαικὸς
αἶκας διαικὸς οὐ καὶ γένος ἴσος
καὶ ἴσος
παρτενὶς διαικὸς ἢ διαικὸς πλάγιον καὶ
αὐτὸ διαικὸς διωτετραγώνιος
ἑκατέρω διαικὸς τετραγώνιος ἀκτὶν καὶ αὐτὸ
διαικὸς
10 (p. 84) διαικὸς πλάγιον ἴσος διαικὸς καὶ
αὐτὸ πλάγιον
παρτενὶς πλάγιον διωτετραγώνιος καὶ αὐτὸ διωτετρα-
γώνιος
12 ἑκατέρω πλάγιον τετραγώνιος ὅλως διωτετρα-
γώνιος καὶ αὐτὸ πλάγιον διωτετραγώνιος
πλάγιον αὐτὸ καὶ διωτετραγώνιος
τρίγων διωτετραγώνιος ὁ καὶ διωτετραγώνιος διωτετρα-
γώνιος
14 παρτενὶς διωτετραγώνιος τετραγώνιος αὐτὸ καὶ
διωτετραγώνιος διωτετραγώνιος
ἑξήκω διωτετραγώνιος μὲ καὶ αὐτὸ καθεκτικὸς διωτετραγώνιος
παρτενὶς αἶψα καὶ αἶψα
ἑξήκω διωτετραγώνιος ἢ καὶ αἶψα διωτετρα-
γώνιος
16 παρτενὶς διωτετραγώνιος τετραγώνιος αὐτὸ καὶ
αἶψα διωτετραγώνιος
ἑξήκω διωτετραγώνιος ὅλως καὶ ἑξήκω πλάγιον
ἑξήκω διωτετραγώνιος ὅλως καὶ ἑξήκω διω-
τετραγώνιος
18 παρτενὶς διωτετραγώνιος τετραγώνιος ἴσος καὶ
ἑξήκω πλάγιον διωτετραγώνιος
ἑξήκω διωτετραγώνιος ὁ καὶ ἑξήκω διωτετραγώνιος καὶ
ἴσος

3 E
9 H
M d
H R
7 T
F L
V H
P
T u
T 3
M 7
C C
P C
Π 3
I <
Θ Y
H >
U Z

(p. 56) 9. Ὑπερφρυγίου τρόπου σημεία
κατὰ τὸ ἐναρμόνιον γένος.

Προσλαμβανόμενος ω καὶ ἡμίμυ ἀρι-
στερόν	Ω ~
5 ὑπάτη ὑπάτων φῖ καὶ δίγαμμον	Φ F
παρυπάτη ὑπάτων υ καὶ δίγαμμον ἀνε-
στραμμένον	T U
λιχανὸς ὑπάτων ἐναρμόνιος ταῦ καὶ
δίγαμμον ἀπεστραμμένον	T Ɔ
10 ὑπάτη μέσων μῦ καὶ πῖ καθεῖλκυσμένον	M Π
παρυπάτη μέσων λάμβδα καὶ ἡμίδελτα
πλάγιον	Λ λ

Reliqua desunt.

Toni Alypi.

	diat.	chrom.	enarm.
Lydius	p. 368	p. 384	p. 399
Aeolius	„ 372	„ 387	„ 402
Phrygius	„ 375	„ 390	„ 404
Ionius	„ 378	„ 393	—
Dorius	„ 381	„ 396	—

IX.

EXCERPTA NEAPOLITANA

N = Neap. III C 2.

X = Neap. III C 3.

A = Anatolius in *Theologumenis arithmeticiis* ed. Ast.
(Lips. 1817) p. 56.

P = Parisinus 3027 (in § 1—3 = Par. 449 des suppl.).

E variis disciplinis haec in codice Nemp. III C 2 petita et sine ordine conscripta sunt. agitur de rhythmo §§ 9—15 et 20—22 (novi aliquid accedit in 11), de harmonia 1—8, 17—19, 25—28. quod autem mundi systema, cui veteres musitas rationes vindicabant, in § 1 et 24 tractatur, docet qui hanc ferruginem congestam in § 16 mundi materiam et naturam, et cum hoc loco fortasse cohaeret § 20, cuius argumentum a musitis rebus est alienissimum, ac re ea quidem quae de musica hic docentur ex una schola vel disciplina petita sunt, sed cum sententiis quales profitebantur Aristoteles eiusque scholares (veluti fere omnia inter 4—18), coniungantur doctrinae, quae Eratosthenis vel Nicomachi (19. 23 ss.) feruntur et alia quae a Pythagoreorum doctrina videnter non longe abesse. quae Aristoteles statuerat elementorum qualitates¹, ut Pythagorei coniectas harmonia dicebant

¹ Apud Aristotelem de caelo I 8 legitur terram gravitate deorsum moveri, ignem levitate ferri sursum. aërem autem igni aut esse similem, aquam terrae, meteo. I 8. alio idem locis discernit qualitates calidi frigidi, aëri liquidum (veluti de aëre II 2) et comparat elementorum naturam hoc modo, ut aëri dicit liquidum plus inesse quam calidi (ib. II 2).

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΟΤΣΙΚΑ.

§ 1. Ἀρχὴ τῶν μυστικῶν λόγων ἰσχύει ὁ ἡ ἀρεθρὸς
καὶ αὐτὸν ἔχει τοῦ κοσμοῦ συντήματα αὐτῶν

α ἀρεθρὸς ὁ ἡ ἔχει ἰσχύματα τῶν ὁ ἀρεθρῶν, ἰσχυρῶν
β μονάδων ὁ ὁ τοῦ γ,

β ὁ φ ἡμῶν τοῦ η, ἰσχυρῶν τοῦ θ, ἰσχυρῶν
γ τοῦ θ,

γ ὁ κ ἰσχυρῶν τοῦ φ, ἰσχυρῶν ὁ,

δ ὁ κη ἡμῶν τοῦ φ, ἰσχυρῶν τ,

ε ὁ κκ τοῦ ὁ διπλασιαστέον, ἰσχυρῶν φ,

ε ὁ κθ ἰσχυρῶν τοῦ κη, ἰσχυρῶν τ,

ζ ὁ κφ ἰσχυρῶν τοῦ κθ, ἰσχυρῶν η,

η ὁ κς διπλαστέον τοῦ η, ἡμῶν τοῦ κθ, ἰσχυρῶν φ.

§ 1—3 addunt Arist. Theol. arithm. p. 84, et Vlacus, Notiones XVI n. p. 282 (p. Par. 449 suppl.), qui locutiones non diligenter notavit. 1 Theol. p. 84. P φ (subst. coll.) N, con. I.A. 2 κοσμοῦ] ποταμοῦ K, αἰῶν. X, ἔργον N, αἰῶν. P.A. 3 κκ in sinistro marg. con. I.A. 4 ἔχει in. SP. in. ἔχει A. ἔχει in. X, ut fortasse scribendum sit: καὶ τῶν ἀρεθρῶν ὁ η, ἔχει in. ἰσχυρῶν X. 5 καὶ ὁ φ X. ἡμῶν N. in. m. n. con. X. 10 διπλαστέον con. N, not lacuna. φ A, η N. 11 τ in con. N. 12 η A, φ N, lac. X.

Ad hoc systema referuntur etiam § 34a, ubi pro ea videtur posita ea γ.

§ 2. Καὶ ἵσταν δὲ πᾶν θ, διαγόμενος τοῦ η, αἰδέμενος ζ,
 δ φ, ἡμιόλιος τοῦ η, ἄρατος ζ,
 δ κ, διακλίσιος τοῦ η, ἄραδιότιος ζ,
 δ π, διακλίσιος τοῦ θ, διαγόμενος τοῦ κ, ἴλιος ζ,
 δ κσ, διακλισιανόσιος τοῦ θ, ἄρατος ζ,
 δ κδ, διακλίσιος τοῦ φ, διός ζ,
 δ λφ, τετρακλίσιος τοῦ η, κρότου ζ,
 δ λσ, τετρακλίσιος τοῦ θ, κλισανόν.

§ 3. Αὐτὸ δὲ ἱστανόματι

λε	ἱστανόματι	δ,	λεβ	η,	κ
κδ		τ,	κκ	τ,	
κη		β,	κκ	δ,	
κφ		τ,	θ	σ,	

ἡ ἱστανόματι τοῦ η δ θ ποσάδι,

δ φ τοῦ θ τ, δ κ τοῦ φ δ, κ
 δ η τοῦ κ β καὶ αὐτὸς ἄρατος.

§ 4. Μουσική δὲν φεθμεὶ καὶ μέλους καὶ πύσης
 ἄρατος θραυλός ἱστανόματι. ποσάδι δὲ δ ἡμιόλιος
 τοῦ κσ. — § 5. Μουσική δὲν ἱστανόματι θραυλός
 τε καὶ ἀρατος μέλους τριόλιος τε καὶ ἄρατος, κ

κ ἄρατος κ. κ δ κ ἴλιος ἄρατος κ. κ κ ἱστανόματι
 τοῦ κ τῆς τριόλιος. κ, τοῦ ἱστανόματι τοῦ κ κ κ. δ καὶ ἱστανόματι
 εἰς κσ καὶ κ: δ τριόλιος τοῦ η (ἱστανόματι τοῦ κ) δ καὶ κ,
 καὶ κ. κ κσ καὶ κ. κ: ἱστανόματι ἴλιος (καὶ τοῦ κφ).
 10. 11. λε ἱστανόματι } ἱστανόματι καὶ τριόλιος καὶ κ, κα.
 κκ } κ, § 3 καὶ κσ καὶ κ. κ.

κ τ δ β τ τ η δ
 κ φ κ κσ κσ κσ κφ λε
 καὶ καὶ κ καὶ κ, καὶ καὶ κσ καὶ κσ καὶ κσ καὶ κσ
 καὶ καὶ κ καὶ κσ καὶ κσ καὶ κσ καὶ κσ καὶ κσ καὶ κσ

§ 3. αὐτὸ δὲ ἱστανόματι. 11. 12. ἄρατος. 14. 15.

πρᾶτον τε καὶ μὴ πρᾶτον, ἐν μέλει τε καὶ
 φθονὶ συνεκόντα πρὸς ἑαυτὸν κατακταίνε. — § 6. Τί
 ἐστὶ μέλι; Ἀσπερσμοῦ φωνῆς ἀπλοκρήνης γρήγορ
 ἥδονος παράγουσα τοῖς ἀκούουσιν. — § 7. Ἀρμονία
 ἐστὶν ἀσπέρτης θεωρητικῆς τῆς τοῦ ἁρμοσμένου φωνῆς.
 — § 8. Τί ἐστὶ τὸ προαλαφινόμενον; — Ὅτι ἀρχό-
 μιναι ἁπλῶς [τὸ πρῶτον] προαλαφινόμενος τὸν
 λόγον μετρηόμενον· τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπλῶς μόνον
 ἢ λαμβάνοντας.

- 10 § 9. Ἀκρίβειαν καὶ περὶ τοὺς τί ποτε ἐστὶ. καθόλου
 μὲν νοεῖται πόδα ἢ σφαιροειδέα τὸν φθόγον καὶ
 γυρίσμον ποιούμενον τῇ αἰσθήσει. — § 10. Περιττόν
 ἐστὶ αἶσα τὴν ποθεῖν αἰ μὴ λόγῳ τινὶ, αἰ δὲ διλογίᾳ
 καταβῆ μετὰ δὲ δύο λόγων γυρίσμον, ὥστε αἶσα
 12 φασίην ἐν τοῖσιν, ὅτι ὁ ποῖς λόγος τίς ἐστιν ἐν
 γρήγορσι κρήναις ἢ διλογίᾳ ἐν γρήγορσι καμῶν εἰρη-
 μέναις ἀφασίην ἔχοντα. — § 11. Τὴν δὲ γρήγο-

1 ἁπλῶς] καὶ τὸν ἢ τίς ἁπλῶς Ἀσπέρτης
 II 37, p. 40. 16 ὁ αἶσα H. 18 διλογίᾳ δὲ H.F.

§ 6. Φωνῆς ἀπλοκρήνης ἰσότης apud Porphyrium in
 comment. ad Ptol. harm. p. 382; αἶσα μόνον ἀσπερσμοῦ
 [sc. αἶσπος καὶ αἶσα αἶστος ὁ ἀσπέρτης] τῆς ἀφάσεως μὴ
 ἀφάσεως, αἰσθήσεως . . . ἐστὶ καὶ τὸ μέλι ἀσπέρτης αἶστος
 φωνῆς. ὡσαύτῃ καὶ ἐστὶ τὸν φθόγον αἶσα ἢ φθόγος, αἰ
 μὴ ὁμοειδῆ ἀπλῶς ἀσπέρτης αἶστος καὶ φασίην, αἰ δὲ ἐστὶ
 φασίην ἢ ποῖς λόγος ὅτις καὶ αἶστος αἶστος αἶστος, αἶσα καὶ
 ἢ φασίᾳ ἐν αἶστος μὴ ἀσπέρτης ἀπλῶς καὶ αἶσα καὶ ἀσπέρ-
 τος αἶστος, ἀσπέρτης δὲ καὶ αἶστος μετρητικῆς γήρας
 § 7. cf. Chronologia iustitia et harmonicae primam definitioem
 apud Porphyrium l. l. p. 191. Marquardt ad Arist. p. 394.

§ 9. Haec = Pac. 3877 fol. 33 edidit Vianet p. 344. Haec
 servata ad Westphal Fragmenta u. Lehrscher der Rhythmus
 (1848) p. 78, idem Metris der Griechen I in appendix p. 44.

αὐτοὶ οἱ μὲν εἰσάγονται, οἱ δὲ συνδυαζόμενοι, οἱ δὲ ἀρροῦνται. Ἀρροῦνται μὲν οἱ διαφωτιστικότεροι ἀκριβέστερως πρὸς ἀλλήλους εἰσάγονται τετάρτοις συνδυαζόμενοι δὲ οἱ τῶν μὲν εἰσαγόμενων ἀκριβέστερον καὶ σφαιρικοτέρως ἔχοντες, φαίνοντες δὲ ὅπως συνδυαζόμενοι αὐτοὶ ἀρροῦνται διὰ τὸ οἱ πάντες καὶ πάντως ἀγνωστοὶ ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους συνδυάζειν. — § 12. Γνώριμος δὲ γίνεται πρὸς ἑαυτὸν καὶ ὅτιον, ἐπεὶ γὰρ διὰ ἁπλῆς καὶ θύλακας συγκολλημένων εὐδοκίμα. ἁπλῆς δὲ ἵσταται ἡμῶν τὸ ἴδιον τῆς ἰδίας θέσεως, θέσεως δὲ ἵσταται ἡμῶν ὅτιον τῆς ἰδίας ἁπλῆς.

§ 13. Ἀόγιοι δὲ εἰσι συνδυασμοί, καὶ αὐτὸς συνδυαστικὸς οἱ συνδυασμοὶ οἱ συνδυαστικοὶ συνεχτὴ συνδυαστικῶν ἐκτελεσθέντων, τριῶν ὅρων, διακρίσεων, ἡμετέρων. Ἐν μὲν γὰρ τῷ ὅρῳ τὸ διακρινόμενον γίνεται γένος, ἐν δὲ τῷ διακρίσει τὸ ἡμετέριον τὸ κατενοούμενον. — § 14. Ἀρχεται δὲ τὸ διακρινόμενον ἀπὸ τετραπύλου ἀγωγῆς, αὐτῶν δὲ μίαν ἐκτελεστικῶν, ὅπου γίνεται τὸν μέγιστον πόδα τοῦ διακρίνου τετραπύλου. ἵσταται δὲ ὅτι καὶ ἐν διακρίσει γίνεται διακρινόμενον πρὸς τὸ δὲ ἡμετέριον γένος ἀρχεται μὲν ἀπὸ τετραπύλου ἀγωγῆς, αὐτῶν δὲ μίαν ἐκτελεστικῶν, ὅπου γίνεται τὸν μέγιστον πόδα τοῦ διακρίνου ἐκτελεστικῶν. τὸ δὲ κατενοούμενον ἀρχεται μὲν ἀπὸ τετραπύλου ἀγω-

1 αὐτοὶ α. P. 2 ἀρροῦνται N. 3 διὰ ὅρων — 4 ἁπλῆς α. N. 5 ἁπλῆς — γὰρ α. P. 6 διὰ μίαν ὅρων P. μίαν (αἱ ἐν τῇ) ὅρων πρὸς N. 7 ὅτιον α. P. 8 ὅτιον α. P. 9 αὐτῶν α. P. 10 αὐτῶν α. P. 11 αὐτῶν α. P. 12 αὐτῶν α. P. 13 αὐτῶν α. P. 14 γὰρ α. N. 15 αὐτῶν γένος — 16 ἀρχεται N. 17 αὐτῶν α. P. 18 αὐτῶν α. P. 19 αὐτῶν α. P. 20 αὐτῶν α. P. 21 αὐτῶν α. P.

§ 14. cf. Westphal *Metaph.*, 1. ed. I p. 642. 2. ed. (Rheinisch 1882) p. 142.

γῆς, εὐρίσκειται δὲ μέχρι πανταπειρασασθῆσαι, ὥστε γίνεσθαι τὸν μέγιστον πόδα τοῦ διαγίστου ἀνταναλίσσαν.

§ 15. Διαφέρονται δὲ αἱ μεζονες πόδες τῶν ἁλφειῶν πρὸς τὴν αὐτὴν γῆν ἀγωγῇ. ἔστι δὲ ἀγωγὴ βεβημὸς αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ λέγῃ ποδῶν κατὰ μέγεθος διαφορά, οἷον ὁ πρῶτος ἐκφυλάξῃ, ὁ δεύτερος συνείχῃ ἵς ἐν δυνάμει καὶ διεκλίσαν ἐν θύμῃ, καὶ ὁ τρίτος ἐκφυλάξῃ, ὁ τέταρτος συνείχῃ ἐν δυνάμει καὶ διεκλίσαν ἐν θύμῃ. τῶν γὰρ ἑκῶν ἡ διεκλίσις αἰς σφύμην καὶ διεκλίσαν ἐκ γίνονται τῶν τοῦ ἑκῶν. οἷον αὐτῶν αἱ πόδες, μετὰ θύμῃ ἀλλοφάν διαφέροντες, γίνονται καὶ τῇ διαφύμῃ τῶν ποδῶν σφύμην αἱ αὐτοὶ αὐτοί.

§ 16. Πυρρὸς ποδότης θερμότερον ἔχει τὴν ἰδίαν μεν θερμότητα, καὶ τὴν αὐτὴν γῆν ἔχει τὴν αὐτὴν μεν αἰὲν ἰδίαν θερμότητα. Ἄλλος ποδότης ὑγρότερον θερμότερον ἰδίᾳ μεν ὑγρότερον, καὶ τὴν αὐτὴν μεν πῦρ θερμότερον, πρὸς δὲ τὸ ἴδιον ὑγρότερον. Τέταρτος ποδότης ψυχρότερον ὑγρότερον ἰδίᾳ μεν ψυχρότερον, καὶ τὴν αὐτὴν μεν αἰὲν ὑγρότερον, πρὸς δὲ τὴν γῆν ψυχρότερον. Ἐκὸς ποδότης ὑγρότερον ψυχρότερον ἰδίᾳ μεν ὑγρότερον, καὶ τὴν

4 ἀγωγῇ NF. βεβημὸς] βεβημὸς H [αὐτὸς ποδὸς P]. ὁ αὐτὸς τὸ H. τὴν αὐτὴν λέγῃ NF [αὐτὴν Westphal]. διαφύμῃ NF. ὁ δὲ ἀγ NF. ὁ τέταρτος α. ἵς W. ὁ μεν συνείχῃ ἐν NF. 7 καὶ ὁ τρίτος καὶ αὐτὸς Westphal. ὁ αἰς ἵς α. Westphal. 10 ἡ δυνάμει H. ἡ δυνάμει P. 14 πρὸς μεν τὴν P. 20 ὑγρότερον] ψυχρότερον NF.

§ 14. 16. de aere quæ hic dicitur longe aliter ab ea quæ ab Aristotele apud Porphyrium p. 765 [cf. de Q. 1 19 p. 45 et Aristot.Meteorol. a. Westphal p. 122], ubi dicitur ut quod non dicitur Temp. remota potest Westphal, deinde de Rhythm. (Berlin 1857) p. 17. § 16. Hanc præterea non comparat deest Aristoteles de generat. et corrupt. II 3 p. 325^b. commentum est de Theologematis arithmetic. p. 47 Aut et a Plotino in Telestichis 61. A.

δὲ πρὸς μὲν τὸ εἶδος συγγένεια, πρὸς δὲ τὸ πᾶρ
 ἔχουσα. — § 17. Διόσωοντα δὲ δὲ ἀριθμοὶ αἱ
 ἔχουσι τὸν τρόπον τοῦτον. ἰσοκύβητοι γὰρ τῶνος ἐκ
 δίδουσι καὶ διόσωοντα μέγιστοι διαπορεύοντες, ὅντα ἰσοκύβητον
 διόσωοντα μέγιστον καλεῖται· ἀνελόντες δὲ τῷ τῶν
 καὶ τὸ ἰσοκύβητον, τὸ μὲν γὰρ ἑκτείνον ἐκ τῆς
 διόσωοντα, ἢ δὲ διόσωον, ἢ μὲν τριπορεύοντες ἐκ
 τῶν, ἢ δὲ τετραπορεύοντες ἐκ τῶν, ἴσον δὲ τὸ δὲ
 τριπορεύοντες ἐκ τῶν.

§ 18. Quae sequuntur τ. supra in (Cleonidis) in-
 scribe p. 192, 19—193, 1 ad φ καὶ ψ.

§ 19. Ἐν δὲ ἡ εἰσαγωγὴ τῶν τῶν καὶ τῶν ἑκ-
 τείνον καὶ τῶν διόσωον κατὰ τὸν Ἐρατοσθένην

καὶ περὶ τῶν εἰσαγωγῶν ἀριθμὸς δὲ αἱ.

§ 18. Eratosthenes haec in F nescio. 7 διόσωοντα N.
 8—9 haec repetuntur in mg. 10 τῶν ἐκ φ διαπορεύοντες μέγιστοι,
 τὸ δὲ ἑκτείνον κατὰ (— τριπορεύοντα). p. 192, 11 μολύβδινον N.
 12 τῶν καὶ ἑκτείν. α. αἴνα. ἑκ. 13 τριπορεύοντες τῶν N.
 καὶ H. N. aberrat ad uerba H. p. 192, 1. 14—15 haec
 non habet Vincent, incipit a l. 16 Par. fol. 28 (Voss. 280),
 14—15, 16 omnia in mg. N. 17 τῶν § 18. haec figura
 in N post 192, 11. 18 ita T, om. N. 19 ἑκτείν. ἢ N, αἴνα F
 19 ἢ N. 20 τῶν αἱ supra.

§ 17. Scripta haec ead. ex (Cleonidis) Inscriptis c. 7 p. 190a.
 Linnæus notatam 17₁₁ vel 17₁₂ ponat Theo. mus. 14 p. 28.

εἰσάγουται μεταξὺ ἀρσάμενος λγ λε. —

Καὶ καὶ αὐτὰ γίνονται δίνοντες δ η καὶ ε θ πολλαπλασιασ-
θίσαντες.

ε δ γάρ οβ εἰσάγουται διὰ τὸν μεταξὺ καὶ καὶ αὐτὰ εἰσὶν
δίνοντες.

§ 20. Τρία εἶσι τὰ συνημιτόνια, ἰδίαι, μέλαι,
κίτριαι, ποικίλαι, ὅσαι διακρίναι τὸν χρόνον ἢ μὲν
ἰδίαι τοῖς ἀνέροις μέλαισι, αἵων γράμματα καὶ συλλεβή-
α καὶ φέρονται καὶ πᾶσι τοῖς τοιαύτοις· τὸ δὲ μέλαι τοῖς
δυνατοῖς φθόγγοις τε καὶ δυνατοῖς καὶ ὅς αἱ κίτριαι
σχημαῖος τε καὶ σχήματα καὶ εἰ τι τοιαύτοις ὅσαι κί-
τριναι μίτροι. καὶ τοιαύτοις ὅσαι δὲ φθόγγοι.

2 pro δ_γ (δίνοντες) habet N dicitur quinquagesima supra ipsam
numerum scriptam. 4 ἔσται] ἔξ bis N. deinde 5 (τόνος) ut
supra. 2—5 ne hanc quidem ἴψαν suo loco pōita est, sed
N habet post lia. a ut post aliam figuram. 6 hanc (ἀρ-
σάμενος) alia manu (fortasse Vallae) addita, habet P. 7 οβ]
ep N. hanc N in sup. prope § 24. 11 Hanc c Vincent p. 243
depræcipit Westphal Fragmenta a Leontio p. 19, Mieris 1°
append. p. 44. concinunt cum Aristot. rhythm. § 8 (p. 238).
13 διακρίναι P. 14 τοῖς N in tra. αἵων N. αἵων P.

Proculus ad Timaeum p. 184. propter ad hanc locum accedit
ArQn. III 1 p. 114, qui et inter 82—84 mediam rationem
quaerit.

§ 21. Ο δὲ πύργος ἑυθύμενος οὕτως κατὰ γωνίαν οὕτως κατὰ συλλεγθεὶς συντάσσεται τὸν λόγον, ἀλλὰ κατὰ τὸν χρόνον, τὸ μὲν δεξιόθεν κατέστιν, τὸ δὲ ἀριστερόθεν, τοὺς δὲ ἰσούς ποτὶ ἀλλήλους. καὶ τοῦτο ποτὶ πάντας τὸν συλλεγθεὶς καὶ τὸν γωνιάσαν.

§ 22. Πῶς δὲ κατὰ γωνίαν γινώσκοντες χρόνος διακριτοῦ δίνονται ἔχει. ἀλλὰ οὗτος οὗτος τὴν μὲν προτέρην συλλεγθεὶς μάλιστα φθίγγει καὶ τὴν δευτέραν μάλιστα, καὶ τὸν χρόνον σωπῆσαι διδάσκειται.

§ 23. Τὴν λέραν τὴν ἐκ τῆς γαλένης φασὶ τὴν Ἐρμῆς εὐχρύνεται καὶ συνσωρεύονται διαδοχῶς παραδιδασκάναι τὴν μάθησιν τῷ Ὀργασί. Hanc autē, quae ex Nicomacho retulimus supra p. 266 — ἐπεμαρτυρεῖται ποταμῷ.

§ 24. Ὑποὺς συντάσσοντες ἀσπασαῖ.

Φθίγγει ἰσόμενος. Ἀριστεροῖ. Ἐξολεγει.

ἐντὶς ἐκταρβηλαίων 14 δολιανδῶν,

ἐντὶς ἐκταρβηλαίων 15 κρήναι,

1. κατὰ H, κατὰ P. 2 καὶ μὲν — καὶ δὲ H, καὶ μὲν — κατὰ δὲ P. καὶ δὲ — ἰσόμενος καὶ καὶ — ἰσόμενος 4 κατὰ μὲν ἰσόμενος H, κατὰ μὲν ἰσόμενος P Westph. 5 καὶ κατὰ μὲν ἰσόμενος H. NP 6 κατὰ μὲν West in Prohemium Iohannis. 1882 p. 280, cf. Prohemium prohemium. dicitur. § 2 (Westph. Prohem. p. 28, Keirak 1^a p. 2, Prohemium § 28, 7 κατὰ μὲν NP, κατὰ West. 8 φθίγγει καὶ ἰσόμενος NP, ἰσόμενος φθίγγεται Westph. 1881. 9 κατὰ μὲν NP, κατὰ μὲν κατὰ Westph. 1881. κατὰ μὲν κατὰ West. 10 κατὰ μὲν H. 11 κατὰ μὲν κατὰ μὲν κατὰ μὲν H. 12 κατὰ μὲν κατὰ μὲν κατὰ μὲν H. 13 κατὰ μὲν κατὰ μὲν κατὰ μὲν H. 14 Hanc habet Hanc Prohemium prohemium, quae signis H. addit ex Par. 1887. fol. 84 retulit Vincent p. 160 quae caetero P. 15 κατὰ μὲν NP, κατὰ μὲν H. 16 κατὰ μὲν NP, κατὰ μὲν H. 17 κατὰ μὲν NP.

§ 1—2, 14—25 cum Prohemium doctrina comparari in Prohemium Ioh p. 23 (cf. eius Hanc III 16 et de elementis cum

[illegible]

§ 23. *Regulator of deposit insurance*

doi:10.1371/journal.pone.0142826

Copyright © 2004 by John Wiley & Sons, Inc.

Shaw-Welch Co.

2 γ' cas. P. 2 *μαρτυρία* P. *μαρτυρία* N. *δίδω* η
 1st. N. 2 *πίστευ*] *πίστευ* P. corr. η 1st. N. 3 *αδελφ*
αδελφ *δίδω* *αποδοκιμασία* η *δίδω* *πλ*; NP. *verum* *ορίσας*
κατέλ H. 7 *αποδοκιμασμένη* H. 9 c NP. c Vincent
 10 c ego. c NP. c VI. 11 c VI. c NP.

stille condonatis Tetrabidii Ind.), sed hanc solum ex auctoritate conficit, et a recentioribus Phyllogonia, sphacurum enim series ex elementis et phacelis compositum recipiamus videtur a Phyllogonia apud Pliniam, ubi ubi (p. 429) 54). compositum autem series oriri potest ex illa, quae Boissier proposuit, nra. II B. in multiplicandis quibusdam additis et proinde hanc series 3 4 5 hanc hanc compositum hanc.

1000 1000 1000 1000 1000 1000

obd ter habet reliquos distantes, secund reliquos tenui, his
dispositis. post 18—metes, 18—parametes; iuxta 8 hypoten
hypoten, 18 hyp antra, 24 metes dia et 26 antra et ita
separat metes hyperbolae. unde metes (18) dividuntur et
diaphan; habet 8—prolunabandorum et 26—metes hyper-
bolae.

[illegible]

§ 27 intelligi non potest, nisi accedat cod. Monacensis 104 (quem Vincent adhibuit p. 234):

Ἡ αὐτὴ ἔκθεσις ἐκ δύο τῶν ποσότητος μεταβληθῆναι.

Ἀποστροφὴ ποσότη.	MD	Δοξασθε ποσότη	MD
1. ἀποστροφὴ
βαρύνου. α γ +		17. ἀποστροφὴ α γ + F#d	
2. πῖος α γ <		18. ἐνός α γ C C#	
3. εἴς α γ + γ		19. ποσότης α γ O K	
4. ἀποστροφὴ α γ U Z		20. ἀποστροφὴ α γ Z x	
5. ἀποστροφὴ α γ U Z		21. πῖος α γ I <	
6. ἀποστροφὴ α γ Z x		22. ἀποστροφὴ α γ Z C	
7. ἀποστροφὴ α γ Z x		23. εἴς α γ E U	
8. ἀποστροφὴ α γ Z C		24. ἀποστροφὴ α γ U Z	
9. εἴς α γ E U		25. εἴς α γ + γ	
10. ἀποστροφὴ α γ + F#d		26. ἀποστροφὴ α γ O K	
11. ἐνός α γ C C#		27. ἀποστροφὴ α γ Z x	
12. ἀποστροφὴ α γ P C		28. ἀποστροφὴ α γ I <	
13. ποσότης α γ O K		29. ἀποστροφὴ α γ Z C	
14. πῖος α γ I <		30. ἀποστροφὴ α γ E U	
15. ἀποστροφὴ α γ Z C		31. ἀποστροφὴ α γ U Z	
16. εἴς α γ E U		32. ἀποστροφὴ α γ + γ	

Hanc habet et Basile in Archivum des relations scientiel. Série III, tome II p. 605, additque locutionem codicis Bouriclerien. a Ἡ αὐτὴ ἐκ. Mon. Par. Supr. Ἀποστροφὴ IIIb, Ἀποστροφὴ VI, a 24 εἴς et E^γ IIIb, (E^γ V), αὐτὸ et + γ VI, τῆς et O V (p. 606) et E U (p. 607) prop. Ha.

Post notas 17 διδάματα, 18 ἰσμερὶς ea. legitur in Mon. mg.:

ἰσοδιδίον κατὰ τὸ διδόνον
 ἰσογιδίον κατὰ τὸ διδόνον
 ἰσοπεδίον κατὰ τὸ διδόνον γίναξ
 ἰσοπασίον κατὰ τὸ χρωματικόν
 ἰσοπεδίον κατὰ τὸ διδόνον
 ἰσίδιον κατὰ τὸν τριπλὸν γινῶν
 ἰσοπεργίδιον κατὰ τὸ ἀναγμίδιον
 ἰσοπεσίδιον κατὰ τὸ διδόνον
 ἰσοπεσίδιον κατὰ τὸ ἀναγμίδιον.

Hanc tabulam, cui numeros et musica signa hodierni
 mus apponi, ubi cum § 27 etc. Resp. comparaveris,
 nullo modo dubitabis quin Ebraica temere et negle-
 genter transcripserit. Iornashen vero noli putare
 cernere esse citharas, sedum cernere duarum vocum;
 nihil enim est nisi modus parandae et temperandae
 citharae. paratis sonis principalibus (1. 2) fidicen
 quaerit a mese secum quintum et quartum (3. 4), ab
 hoc sono descendit diapsante ad eum qui distonus dici-
 tur, scilicet ad lichanon meson (5) et pergit per sym-
 phonias invenit acutos sonos (6. 7) et graves (10. 11.
 12. 13). repetitis autem mese et parantes quod loco
 16 scriptum fuerit, insertum est. petuit soni trito di-
 stonogramen EV(Γ), petuit et trito symmetron EV(α),
 signa autem prophes accedunt ad Θ ♯, noten diaton-
 gramen (α'). tum fidicen sonos comparatos tentans per
 scalam universam (βββ) ascendit a lichano hypaton,
 quam ὑπερμεγάρην vel gravissima graviterum dicebat
 Thraexilus (Theo mus. 35, p. 88), ad noten diaton-
 gramen, qui est finis chordeum. digito autem manus

sinistrae leniter ad medium chordarum punctum apposito¹ eliciebat septem chordarum diapason acutum (26—32), itaque omnia canere potuit instrumento undecim nervis instructo². illa *Ko* autem et *Mα* quid significant, dicere non liquet. Gevaert (*Histoire et théorie* II 639) suspicabatur esse *Κροῦσις* et *Μέλος*. *Ἀριστεράς* autem et *δεξιὰς χειρός* additum esse mihi persuasi, ne librarii qui transscriberent mutarent rerum ordinem.

Cod. Neap. III C. 3 continet fol. 4 ante mundi systema (ante § 3 Excerpti, quae § in hoc cod. praecedit reliquis): *Ἰστέον ὅτι τριῶν ὄντων τῶν ὁυθιμῶν ὁ μὲν δώριος ἀνδρώδης ἐστὶ μάλλον καὶ ἄρρην. ὁ δὲ φρύγιος θρηνώδης καὶ πρὸς θρήνους πεποιημένος, μαλακὸς τε καὶ ἀπαλός.*

1 Cf. Probl. XIX 12 fin. 2 Alio loco in codice Scorialensi Ruelle (p. 544) invenit haec: ἡ ἐπ' εὐθείας ἑκθεσις τοῦ παντὸς συστήματος τῶν ιη φθόγγων:

				ε	ξ	η	θ	ι	κ	⟨λ⟩
α	⟨β⟩	γ	δ	μ	ν	ξ	ο	π	ρ	σ.

haec quoque revocanda videntur ad citharam undecim chordarum, quarum acutiores septem binos edebant sonos.

1000

p. 163 in var. loci, 10 pro cat. acilio et; p. 163, 10 pro
 fovea et. Genu.

Ad Gasterium hithum p. 337 Microstemon Crispus vesp-
 -tial hanc; Stobaeus Ec. 7 To Mein. III 1. 379 n. 144 Hæd.

[illegible]

Pigeorum hemialpha formae cum magnitudine scripturae villosae in col. M, et quatuor formae fere abeunt in A vel C (ex tres species p. 231 scriptas sunt §), collectis Alpy locis considerari, quae rutilae species distinguuntur et nonnulla subhibenter (p. 235) et cum formae diligentius pictae certam nulli scripturam conveniunt et conferunt cum eo quod ligula significat in hemity, unde notum est differere p. 235, et A. conveniunt quod quod in capita involuit melleo-ge Meland. Signis quae ex col. Marchino conclusantur, ea ad omnes Alpy et Gauduchi loca adducere non debemus, confirmatis hanc scribitur rutilae Boechia, nota enim 10^a in M aut scribitur et § 14, 15, 21, 22) et V (§ 15, 23), in V aut V § 14, et § 15, additis ad V punctum infra, ubi vertitur quatuor § 21, 22, additis hanc et tot fere ex § 231, quae figurae et non formae abeunt proxime. tamen in marmore Delphico (pars. IV) cum apparetur tribus hypochlorae nota hanc A, rutilae videtur ad Meland et Boechianum scripturam, nota notum in involuita tabula I.

X.

C A R M I N U M
GRAECORUM RELIQUIAE.

Melodiam, quam prae se fert Athan. Kircher ad Pindari carmen Pythicum 1, non recepi. nam cum codex ille monasterii *S. Salvatore* prope Messinam siti, unde modos Kircher se sumpsisse simulat, nusquam reperiatur (Bell. hy. 1), ad scribendos autem sonos duo notarum ordines adhibiti videantur, ut tum canentium sint notae, tum psallentium, — cantum istum puto ingenio Kircheri confictum (musurgia I 541).

[Haec scripsi anno 1893; nunc quoniam Cleochares utroque signorum genere ad scribenda carmina II—IV usus esse putatur, minui ex parte alterius huius argumenti vim libere concedo.]

1. Ex Euripidis Oreste.

Stasimon I.

γ. 220a.

Hoc cantici fragmentum ex papyris Raineri archiducis Austriaci edidit Carolus Wesely.¹ diligentissime examinavit Otto Crusius, qui postquam puncta maculaeque et quidquid in phototypi tabula oculorum vel instrumentorum acie delogi poterat, accurate perstrutatus est (v. *Philologum* LII 1898 p. 174), inspecto papyro aut improbarit contentias esse aut affirmavit (ib. 208). signa igitur syllabarum prodeuntium punctaque pertransiens hoc auctore hic habes scripta. et doctumiorum primae syllabae quod ita saepe notatae sint, miraberis fortasse, sed nititur res auctoritate papyri.

Tibine autem sonos vindicaverimus recte docti illi homines his Euripidis versibus, dubium videtur. illud enim signum, quod in versuum fine cadere solet 7, versum claudere puto, tibine sonum significare nega. nec satis apertum est, quid significant notae ? 73, quae et ante dactyle micare et post illa scriptae sunt, non post confabulose scriptum vides quasi initium signi

¹ *Mittheilungen aus der Sammlung der Papyri Kaiser. V. Vindobonae* 1894.

eius quod in arabicorum numerorum ordine indicat 2 magna quidem forma patet ad inferiorem lineam productam, et post $\delta\alpha\sigma\tau\epsilon\upsilon\ \pi\acute{\alpha}\sigma\epsilon\upsilon\sigma\iota\varsigma$ simile redit signum, quod in mentem nobis revocat eadem interpunctionia. talia signa cum et aliis horum carminum locis inveniantur et in patavo illo, de quo Ziebarth et Weigmann disputaverunt in commentationibus Monacensibus¹ 1881 (p. 2 et 11): assensit Crasius qui formam aliquam vel terminum hoc se significari contendit (Philol. LII p. 183 et LIII p. 14⁴), quamquam minus signi prioris et locum et magnitudinem.

Minus etiam parvus sum reliqua signa ($\Gamma\Delta$) ad libram revocare. primum enim offendet, quod antequam chorus ceciderit $\delta\alpha\sigma\tau\epsilon\upsilon\ \pi\acute{\alpha}\sigma\epsilon\upsilon\sigma\iota\varsigma$ et in antecedente strophe $\sigma\alpha\tau\alpha\lambda\acute{\iota}\sigma\iota\varsigma$, antequam et dochmius pedem ad finem duxerit, hoc $\delta\alpha\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\iota\varsigma$ intercedat. alterum argumentum pote ex Aristidis Quintiliani de musica I, capite 11. is enim in ea harmonia, quam veteratissimi morum poetarum dixit fuisse $\sigma\alpha\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\iota\varsigma$, hanc habet signorum ordinem:

$\sigma\alpha\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\iota\varsigma$	Φ	Γ	ρ	Π	ι	ζ	ϵ	Δ	Λ
	Φ	Γ	\cup		$<$	Γ	Λ		ζ
	g	a	\cdot	b	d'	e'	\cdot	f	g'
	$\alpha\delta_1$	$\lambda\alpha_1$		α^2	$\rho\delta_1$	m_1		f_1	$\alpha\delta_1$

ne quisquam dicat eam factam esse, ut in Euripidis cantico appareant septem huius harmoniae sicut a Φ ad E , omnes sint eam acutissimi. fuit certe har-

¹ Commentationes philologicae, curatae philologorum Monachii congregatorum obituorum sodales senatus Monacensis, 1881.

monia phrygia, autque certe enarmonii generis soni, non chromatici; hoc quoque ex Aristide recte (εὖ δὲ ὑποφύων ἐκ νέων καὶ δούλων καὶ) clarissime elucet. ut ubi sunt sunt tibiae ista signa Γ et Δ et Γ quidem adesse possent, si bene etiam Aristides vel eius auctor descendissent ab ultima nota, nec tamen descendit. Δ scribere potuit sonum soni Π — h; sed pluribus in harmoniis ille tertium signum e spisso emisit, quod quin consulto fecerit dubitari minime potest. tertio loco accedit quod in lapidibus, quos Galli illi fortunati Delphis raper invenerunt, haec infra scripta notarum series, ad carantium sonos scribendos adhibetur, ut noscimus, recte Gaudenzio dicit (c. 21) εὖ μὲν δὲ καὶ τῆς ἀφ᾽ ἡμῶν (i. e. hominum cantum) ἀνεσφάδων, εὖ δὲ καὶ τῆς ἀφ᾽ ἡμῶν, utroque rem amplius exponit Aristides I II. quod utat se habet, concedo, si ad tibiam illa signa revocentur, significare Γ (ut tertiam e formis Γ L Γ) sonum f — fa, et Δ (tertiam e formis C Ω Δ) sonum h — xi; necesse tamen esse revocari ad tibias sonos mihi non persuasi, quarevis inestatur Tubingensis ille philologus, qui tibias crasin tanto studio defendit, ut recte nominari videatur Crusius.

Π̇ Ρ C

1 κατολοφύρομαι

Ρ· Φ Π

ἱ ματέρος αἷμα σᾶς

Z

3 ὅ σ' ἀναβακχεύει

Ι· Z E

ἱ ὁ μέγας ὄλβος οὐ

Π̇ Ρ C

5 μόνιμος ἐμ βροτοῖς

Ι· Z

ἱ ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς

C Ρ Π Ċ Ρ

7 τις ἀκάτου θοῶς

ἱ Φ· C

τινάξας δαίμων

<Φ·> Π Ρ Π̇

ΖΙ· Z

9 κατέκλυσεν 3 7 3 δεινῶν πόνων 3 7 3 ὥως πόντον

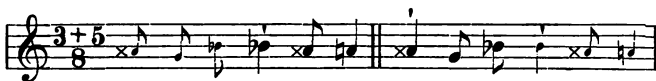
<Ρ>· C· Ρ I

11 λάβροισι ὀλεθροῖσιν ἐν κύμασιν.

In pede 3 super βακ Ws et Cr Z construxerunt e sola infima linea. in τινάξας p. 8 post C Cr vidisse sibi videtur signum \. p. 9 super κατ: Φ Cr, V vel Δ Ws. ante δεινῶν super 3 vidit Cr. lineam I. idem super δ(εινῶν) detexit maculas nigras (P?). p. 11 P incertum; postea e puncto construxit C Cr. p. 12 super ἐν construxit Γ Ws, ἱ Cr.

Euripidis.

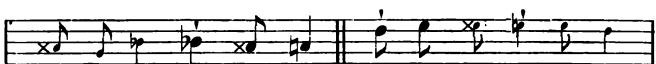
stasimo I. v. 330 ss.

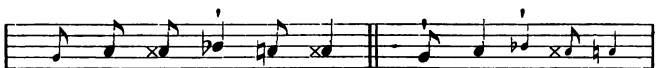
1 κα - το - λο - φύ - ρο - μαι μα - τέ - ρος αἴ - μα σᾶς,

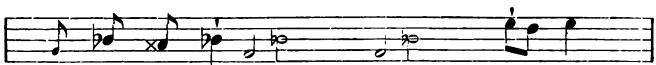
3 ὅ σ' ἄ - να - βακχεύ - ει ὁ μέ - γας ὅλ - βος οὐ

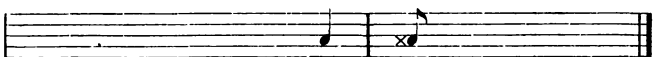
5 μό - νι - μος ἐν βρο - τοῖς· ἄ - νὰ δὲ λαῖ - φος ὥς

7 τις ἄ - κά - του θο - ᾶς τι - νά - ξας δαί - μων

9 κα - τέ - κλυ - σεν δεινῶν πόνων ὥς πόν - του

11 λάβροις ὀλεθροῖσιν ἐν κύμασιν.

Signo x notavi sonos diesi (quarta toni parte) acutiores.
sonos in papyro desideratos supplere conati sunt Wessely
p. 7, Crusius p. 189.

2—4. Carmina super Delphis inventa.

Paulo postquam haec carmina Delphis in Atheniensium thesauro inventa sunt¹, apparuit lapis in quo haec erant inscripta²: Ἐδοξε τῷ πόλει τῶν Δελφῶν ἐν ἀγορῇ ταύτῃ σὺν φόρῳ τοῖς ἑταίροις, ἐπειδὴ Κλειοχάρης Βίανος Ἀθηναῖος, φίλος Ἀκαμανίδας, θύμου Κικυννίος, ποιητὴς μέλου, ἐκδικήσας εἰς τὴν πόλιν γέγραφε τῷ θεῷ ποσάδων τε καὶ παιδων καὶ ἔρπον, ἵνας ἔδωκεν αἱ πόλεις τῷ θεῷ τῶν θεσφένων ἀγαθὰ τέχῃ· δαδέρθαι τῷ πόλει τὴν μὲν χρυσιδόσαντα ἐν καὶ ἑταίρων γνήμιον δίδασκον τοῖς παιδῶν τό τε ποσάδιον καὶ τὴν παιδων καὶ τὴν ἔρπον καὶ εἰσάγειν τοῖς θεσφένῳ· ἵνας δὲ καὶ αἱ πόλεις φαίνονται τιμᾶσαι τοῖς θεῶν τε καὶ θεῶν γράφοις, ἵνασινα Κλειοχάρη Βίανος Ἀθηναῖον εἰσι τε τῷ καὶ τὴν θεῶν εἰσάγειν, καὶ ὅτι εἰς τοῖς ἐστὶ τῷ πόλει, καὶ στεφανώσαι αὐτὸν δόρυς στεφάνῳ, καθὼς πάτριον ἔστι Δελφοῖς· εἶμεν δὲ αὐτὸν καὶ πρόξενον τῶν πόλεων καὶ ἑταίριον αὐτῷ καὶ ἐχθροῖς προσηταιῶν, προσηταῶν, προσηταῶν, ἀνταῖον, ἀνταῖον πάντας καὶ τὰ ἄλλα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένους καὶ εἰσπ-

¹ Wall et Reinach in *Bulletin de correspondance hellénique* XVII p. 649.

² *Bulletin* XVIII p. 91.

γῆρας τῶν πόλεω. Ἀργοντες Περσέσδε, παυλομένον
 Αἰώνος, Νίκη, Ἄλως, Γυναικί, Εὐχέλιδε.

Iam cum trium carminum ceteris reliquis, veri-
 simile est ad proœdion pacem hymnum, quæ in in-
 scriptione commemoratur, esse referendam, quam-
 vis mœren, quod idem poeta nunc altero (canticum)
 nunc altero (libiarum) signorum musicorum genere
 usus sit. et ite quidem quæ invenimus videbatur
 carmen 2 (τὸν ἀνθράκινον ἀλάνον) esse proœdion, c. 3
 (ὁδὸν καὶ ἀνθράκινον) pacem, c. 4 (Ἐλευσίνην) hymnum;
 id quod facili probaveris. Crœsus autem in Philo-
 logo LIII p. 61 et 134 carmen 2 statuit esse hymnum,
 c. 4 proœdion. hoc ego nunc indicare superaddo; nam
 cum plura nuper fragmenta hymnorum illorum reperta
 esse dicantur, his editis certius erit iudicium.¹

Omnia fere signa carminis 2 coniuncta vides apud
 Alypium in genere chromatico c. 7. harmonia autem est
 δαγερὴ, cuius mens est sonus M=c do, cf. Crœsum
 in Philol. LIII p. 102. 104.

Carminis 3 et 4 sonus coniunctos habet in Alypi
 genere diatono c. 1. harmonia esse videtur ἰσοδάδερὴ
 (R. p. 66) aut δαγερὴ (C. p. 110).

¹ Diverſis diatona (sed inter sonos 10-125 n. Chr.) a di-
 versis hominibus hæc carmina in theſauri Atheniensis pariete
 esse incisa docet B. Pœnfow in Mœn. Rhœnan. XLIX 404.

2. Hymnus

..... Ἀθηναῖος.

Θ Γ Λ Ψ Λ

Τὸν κιθαρίσει κλυτὸν παῖδα μεγά-

4

Ι

Ι Θ Γ Ψ Λ Ψ Λ Γ

λου Διὸς, ὃς αἶσιμα παρ' ἀκρονιφῇ τόνδε πάγον

8

8b

Ψ

Λ Ψ

<Λ> Γ

Ψ

ἀαμβρότων ἐκ μυχῶν πᾶσι θνατοιοῖς προφαί-

11b

12

Γ

Μ Υ Μ

Ι Μ Ι Θ

νεις, σὲ κελαδήσομεν, τρίποδα μαντειεῖον ὥς

16

Γ Θ

Λ Γ Ψ

Λ Ψ

εἵειλες, ἐχθρὸς ὃν ἐφρούουρει δράκων,

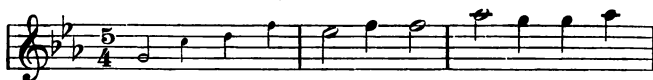
Φ Ψ

Ι <Θ> Γ

ὅτε τεοῖσι βέλεσιν ἔτρηη - σας αἰ-

P. 1 Τὸν κ. W(eil). 4—5 Διὸς ἐρῶ σ' ἄτε παρ' W.
 4 ὃς αἶσ. C. 8 ἀμβρότων ἐκ μ. π. C, ἀμβροθ' ὃς ἅπασι R(einach).
 10 Λ Jan. et C, Λ L(apis)? 11 σὲ κελ. C, λόγια W.

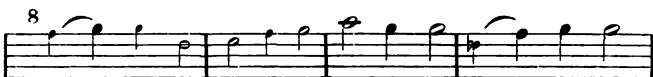
Delphis inventus.

Τὸν κι - θα - ρί - σει κλυ-τὸν παῖ-δα με-γά-

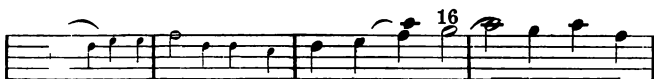
λον Διὸς, ὃς αἴ-σιμα παρ' ἄ-κρο-νι-φῇ τόν-δε πά-γον

ἄαμ - βρό-των ἐκ μυχῶν πᾶ-σι θνα-τοιοῖς προφαί-

νεις, σὲ κε - λαθήσομεν, τρι-πο-δα μαν-τειεῖ - ον ὥς

εἴ - ει - λες, ἐχθρὸς ὃν ἐφ-ρού-ον-ρει - ει δράκων,

ὄ - τε τε - οῖ - σι βέ - λε - σιν ἔ - τρη-η-σας αἰ-

12 τρ. W. 14—15 εἴλες, ἐχθρὸς ὃν ἐφρ. W. 17 super
ο-ι- Ὡ vel Λ C 117. 18 βέλ. ἔτρ. W. 19 Ο ego, Ο LRC.

20

21^b

⋈

Ϛ

|

όλον ἐλικοτὰν φυάν, ἔσθ' ὁ θῆρ συχνα̇ συ-

24

25^b

Θ

Μ

Ι

Θ

Γ

⋈

ρίγμαθ' ἰ-ι-εἰς ἀθώπενυθ' ἀπέπνευσ' ὁμῶς·

26

: 7

28

29

Ϛ

⋈

✱

⋈

Ϛ

πρω̃ν δὲ Γαλαταῶν Ἄρης, βάρβαρος τάνδ' ὅς

30

31

31^b

32

33

Ι

Θ

Γ

⋈

?

ἐπὶ γαῖαν ἐπέραας ἄσεπτος θεὸν ἐόντα σ' ἔγνω

34

35

36

36^b

Ϛ

⋈

Γ

Υ

σφαλείς.

ἀλλ' ἰώ, γέενναν αὐτάν τ' ἐπ-ευχαῖς

37

37^b

38

39

40

Ϛ

⋈

σε Λατοῖ κλειζωμεν, οἶον θάλος φιλόμαχον ἐπήρατον

40^b

41

42

43

43^b

Ϛ

ἐ-γ-εῖνα', ὅς τοῦδε σαάμοιο λοιγὸν ἀπέλασε προ-

44

45

46

48

Ϛ

Φ

⋈

Ϛ

✱

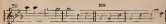
στατωῶν ἔ-νοπλος ἐχθρῶν ἐφορμάν τεὸν

49

53 Ϛ

57

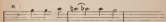
κν εναι κ νθη

δ-λαρ δ-λαρ-τάρ' οὐ δὲ, ἐστ' ἡ θύρ' οὐ γὰρ ἀντι-

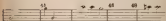
ρήγ' μάλ' ἰ - ι - εἰς δ-θῶ - σιν-τα

αἶψα δὲ Γα-λα - να-δὲ Ἀ-ργεῖ

ἀλλ' ἰ - σὶ, γέ - σσ - σαν σὺνδ' ε' ἐπιπυλῆ;

αἰσθυσάμενθ' ἔνθα δὲ ἐξέρσιν ἐργασίῃ τε-δὲ

20 W. 21^h, 22 C. 23 ... εστ' δ. d. C. ... αναγ W.
24 παρ (= αἶψα παρ) C. 25—26 supplied C. 27 A] ⊕ C
p. 214. 28 a. Δι' εἰς καὶ καλῶς 29 ex alio lapide
(fr. 1 B p. 304) has insert C *περὶ δ' ἀργεῖος* ex alio lapide. 30 ex

altero illo lapide addit C: α δ-θῶσιν (vide Phil. p. 39).

63

64

65

. . . . ἄριστον θεὸν ὃς

68

I M Y M

Κέκλυθ', Ἐλικῶνα βαθύδενδρον αἶ

70

72

Θ I M I M Y M

λάχετε, Διὸς ἐριβρόμου θύγατρες εὐ-

74

Θ Θ I M I

ώλενοι. μόλετε, συνόμαιμον ἵνα

76

78

M Y M Y M F Φ Y F

Φοιοῖβον ὥδαεῖσι μέλψητε χρυσεοκόμαν.

80

82

Θ Ὡ Λ Ὡ Θ Ὡ Θ

ὃς ἀνὰ δικόρυνβα Παρνασσίδος

84

M Θ I M Y Y M Y

ταῖσδε πετέρας ἔδρα-να μετὰ κλυταιεῖς

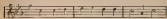
86

88

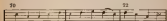
M I Θ I Θ Γ Ὡ Λ Γ Ὡ Λ Ὡ

Δεελφίσυν Κασταλίδος εοὔδρον

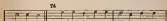
63 incipit lapis B, a quo incipere hoc carmen (2) put
Pomtow (in Mus. Rh. XLIX 587. 590), ut pedes 1—62 venia:

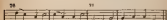
Κί-αὐτ', 'Ε-λ-α - κὲ-ρα βα-θὺ - δει-δρὺς αἶ

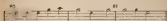
λὲ-γ-ε, αἰ-ὲς θ-ε-βρόμουν θε-γα-γας αἶ-

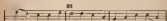
κὲ-λε-ρα. μὲ-λε-τε, συ-σά-μαι-πον ἰ - να

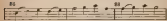
Θεοῦ-φοῦ φ-δοῖτ' - σε μὲλ-ε-τε χρί-στε - ο - νόμου.

ὅς θ-εὸς θε-οὶ - γυν-βα θεο-γενε-σά-μενος

ταῦθ-δε με-τέ-φας ἰ-δρα-να με-τέκλιντα-σθις

Αὐτὸ - γὰρ-σε-τε κα-τα-λύ-θας ε - σθ - ἑ-δρας

good 128, 87 *αἰ-ὲς* C, 'Ελ-α W, 88 *εργα* *θε* *αἰ-*
δα C G, 70-71 W, 12 W, 74 *εργα* *σε* (val M) C,
 81 *εργα* *σε* W.

Θ Γ¹⁰⁰ Α Μ

ἐκαστ' ἐκείνους, ἀλλὰ γὰρ ἀπὸ

¹⁰² Υ Μ Ι Θ Ι Μ ¹⁰¹ Φ

πρωῖτα μαστιγίζον ἑλέμην πάρον.

¹⁰³ Γ ¹⁰⁶ Σ Α Ξ

Πόρα κίονα μεγάλας τοὺς ἄσθας ἐφ-

¹⁰⁵ Κ Α Μ Ο ¹⁰⁰ Κ Α Κ Γ Σ Α Ξ

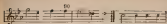
χασίαι, περὶ πόρα τοῖς τοῖς Τριτοκλήδας

¹⁰⁷ Θ Γ Μ ¹⁰⁴ Γ Β Γ Α Κ Γ (Θ) Μ Γ
δακτύλου δακτύλου! δόλιος δὲ βό-ποι-αι-τα ἔ-

Κ Μ Α Κ Α Μ ¹⁰⁸ Α Μ Ο Κ Α
φαστος αἰσθη εἶναι πόρα τοῖς τοῖς ἑρπονὸς

Γ Μ Σ Θ Ι Θ Γ ¹¹² Θ Υ Ο Μ
δέ να Ἄραφ δόλιος ἐς Ὀλερπον δακ-

¹⁰⁰ H. C., H. W. ¹⁰¹ m. 10. C. (cf. p. 114). ¹⁰² W.
¹⁰³ B. 104. C. L. ¹⁰⁵—¹⁰⁷ W. ¹⁰⁸ T. 109. L.

νέ-μω' ε - σι - νέν-σε-ται, Αλ-φίω ε - νή

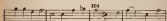
πρε-βωσ παρ - τει - σι - σι ε - φδ - σιν πόντος.

Πό - ρε κλέ-νθ με-γα-λό-στο-λό; Αθ-θή; ε -

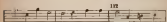
χου-σι-σι, φι-φύ-λωνε τει-σε-σε Τρι-των-σι-δω;

δάντες δέμαστος! ε - γι-σις εθ βύ-ρωνα-αν Α -

γανδρος αλ-ελ-θαι αλ-αν με-φα τα - σίμων' άμωσθ

δέ τω Α-φωφ δι-πός ες Ό - λην-τωρ ε - να-

Λ Μ Ο ¹¹⁴ Υ Ο Μ Λ Μ
κίδνεται· λιγὸν δὲ λωτοδὸς βρέμων

¹¹⁶ Λ Κ Λ Μ Μ Υ Ο ¹¹⁸ Μ Λ Μ
ἀ-ει-ό-λοι-οις μέλεσιν ᾠδαὴν κρέκει,

Γ Λ ¹²⁰ Κ Γ Μ Κ Λ Μ Ο Υ Ο Μ ¹²²
χρυσέα δ' ἀδύθρους κίθαρις ὕμνοισιν ἀνα-

Λ Μ Ο || ¹²⁴ Φ Ψ Λ Γ Ψ Θ
μέλπεται. ὁ δὲ νεώρων πρόπας

¹²⁶ Γ Λ Ω
ἔσμὸς Ἀθθίδα λαχών

3. Paean

1 2 3 4
ᾠδὴ ἰή, ᾧδε, καὶ πετρίδιον εἰς τέμενος

5 6 7 8
⊔ ⊔ <
ἵτ' ἐπὶ τηλέσκοπον τάανδε Παρνασσίαν

113 et 117 W. 120—121 W. 124 C p. 34 et 49,
θεωρῶν WR. 127 W.

[illegible]

κρίθ-να-ται· λι - γὺν δὲ λω - το - ὅς βρέ-μων

ἁ - ει - ό - λοι-οις μέ-λε - σιν ὧ - σα-ὰν κρέκει,

χρη-σέα δ' ἄ-δύθρους κίθα-ρις ὕμ-νοι-σιν ἄ - να-

124

μέλ-πε-ται. ὁ δὲ νε - ώ - ρων πρόπας

126

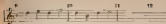

ἔσ - μὸς Ἀθ - θί - σα λα - χών

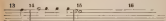
Delphis inventus.

ἴτ' ἐ - πὶ τη - λέ-σκοπον τά-αν-δε Παρνασσίαν

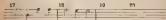
1 ὃ ἰὴ C, ... v W. 2 καὶ (an ἰαί) C. 3 πετρίδιον? C,
πέτρινον W. 4 W. 5 ἔτ' C, ἔλθετ' W. 7—8 W.

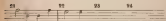
de - so - po - poe κλει - σε - τίς ε - πὶς ὅλιος, ὃ μέγας

Ἡρακλῆς, αἰ τι - πο - πο - λος μέγας κουλῆς,

μῆλ - σε - τε δὲ Πέ - δι - σε ἔσπευ ἡρώδην

Φαίσας, δε ἦ - να - τι δὲ τοῦ μέγας ἡρώδης

25 26

ἡρώδης γλαυκῆς ἀρσενίου δὲ τοῦ ἡρώδης ἡρώδης

τὸ τὸν ἡρώδης δὲ τοῦ ἡρώδης . . .

11 W. 12 δ. a. C, Papad W. 13-16 C δ. a. μέγας W. 17-20 C. 21 W. 22-24 C. 25-27 W. 28-31 C. 32-34 — fragm. 9 of 10 contained C (p. 76). 35-43 — fragm. 11 (K p. 408) here referred to C p. 78. Pausanias (p. 287) comments: ἡρώδης γλαυκῆς αἰ. refers ad ἡρώδην αἰ. IV. in (ἡρώδης) αἰ. V C. 13 H 283. Incept ab αἰ. IV lapide lin. 3 currens, quod quintum nunciat Pausanias, ἡρώδης τὸν αἰ. IV et αἰ. V currens (Pausanias) αἰ. IV. de αἰ. C in αἰ. C H, 115.

17

18

S

C

U

<

χιόνι, καὶ μετ' Ἀρτέμιδος φορικτὸν Παλλάδος ἔγχος·

19

20

U

< V

V

Ἄλλ' ὦ δεσπότι Κρησίων πρόνων ἀγνὰ καὶ ναέτας

21

22

<

C

O

U

E

Δελφῶν, τοῖσδ' ἐν ὄρεσσιν ἀπταίστους Βάκχου θιάσους

23

24

<

U

<

αἰεὶ σῶξετε προσπόλοις, τάν τε δορισθενῶν ἀγῶν

25

26

C

O

F

O

C

<

ἀρχὰν αὖξεν ἀγηράτῳ θάλλουσαν σὺν ἐπαίνῳ.

in 18 signum C paene deletum detexit C.

22—26 versus glyconeos agnovit W.

24 C, τ. τ. δο<v>ρυκλυτῶν ἀγῶν W.

21 W et C.

22 W.

26 W.

23 W et C.

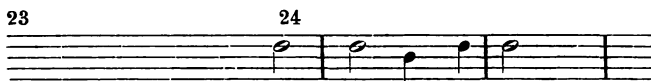
χιόνι, καὶ μετ' Ἀρτέμιδος φοικτὸν Παλλάδος ἔγχος.

Ἄλλ' ὦ δεσπότι Κρησίων πρῶνων ἀγνὰ καὶ ναέ-τας

Δελφῶν, τοῖσδ' ἐν ὄρεσιν ἀ-πταίστους Βάκχου θιάσους

αἰεὶ σώξετε προσπόλοις, τὰν τε δο-ρισθενῶν ἀγῶν

ἀρχὰν αὖ-ξεν' ἀ - γη-ρά - τω θάλλουσαν σὺν ἐπαίνῳ.

Quod pro trochaeis $\frac{3}{4}$ in metro logaoedico saepe intercedant dactyli $\frac{4}{4}$, nemo veteris artis peritus mirabitur. nec magis est quod reprehendas syllabas irrationales in initio versuum, ut carm. 6, v. 2. 3.

5. Sicili epitaphium.

Hoc carmen in columna inscriptum invenit W. M. Ramsay Aidini prope Tralles in Asia minore et cum alijs inscriptionibus imprimendum curavit in *Bulletin de correspondance hellénique* VII (1843) 277. musicis autem signis hanc sententiam ornatum esse dñ homines doctos fugit, nec Wesely, qui 1889 inventum videtur, statim proclamavit. anno demum 1891 Crusius in *Philologo* L 169 notas musicas ce suspicari dixit et paulo post Wesely in annalibus gymnasii aliquot Vindobonensis singulis tractavit. denique Crusius in *Philologo* LII (1893) cum de cantico Orestis ageret, hanc etiam melodiam et signa rhythmica accuratissime examinavit. rei metricæ constituendas cum et Frid. Hansen¹ et Ph. Spitta² operam dederint, satis iam omnibus rebus ponderatis id constat, esse in hoc carmine hemi-iambos, quales componebat Anacreon (*Phil.* L 167), et anacrusin quandam adhiberi rhythmorumque dilationem. *Stichon* enim quam veteres dicebant vis saepe ita in duas syllabas dividitur, ut perussioneis

1 Schri us *Artes di notica griega*. Santiago 1870. Harmon delictas pedibus ictus cadere in syllabas breves, indicari potest punctis, utius pedis in dipodia potius ut ictus.

2 *Philologische Anzeiger für Alterthumskunde*. 1894. 103.

prior pars incidat in brevem syllabam, altera pars in longae syllabae sequentis initium; sicut facile fit, ubi pro $a \sim$ posuisti $a \sim$, et ubi in iocibus pro $u u u u u u u u$ adhibuisti $u u u u u u u u$. Ita hic scanditur $\beta\lambda\alpha\gamma$, $\alpha \sim \rho\delta\epsilon \dot{\lambda}\epsilon\alpha$, et similiter $\delta \gamma\gamma\epsilon\omega\gamma$. hanc metri naturam postquam Crasius explicavit in Phil. I. II 167, Spitta similia comparat ex aliorum musicorum usu. mediū cuius aevi poetas musicos ait (p. 103) saepe per synopem carminibus aequi generis ($\frac{1}{2}$) huiusmodi rhythmum generis inaequalis vel duplicis ($\frac{1}{2}$ et $\frac{1}{4}$), ut ictus non primae tantum pedis musici syllabae tribueretur, sed aliter quidam ictus transferretur in alteram syllabam. verum huius novae rhythmum medium aliquod genus esse inter $\frac{1}{4}$ et $\frac{1}{2}$ interpositum manifesto patet. ac ne percussionum distans ultimae syllabae $\epsilon\delta$, $-\epsilon\alpha$, $\delta\alpha$ nimis premanetur, Spitta 109 praeferendum putat rhythmum $\frac{1}{4}$, hic autem cum minus conveniret versui primo, qui rhythmus $\frac{1}{2}$ praestantius videtur, ad illum ego numerum redeundum esse censeo.

5. Sicili

*Εἰκὼν ἡ λίθος εἰμί· τίθῃσι μὲ Σείκιλος ἐνθα
μνήμης ἀθανάτου σῆμα πολυχρόνιον.*

C Z Ž KIZ T̄
Ὅσον ζῆς, φαί-νον,

K I Ž IK O C O Φ̄
μηδὲν ὄλως συ λυποῦ·

C K Z I KIK C O Φ̄
πρὸς ὀλίγον ἐστὶ τὸ ζῆν,

C K O I Ž K C C X̄ J
τὸ τέλος ὁ χρόνος ἀπ-αι-τ ε ἷ.

Σείκιλος εὐτερ
ζῆ.

5 Ī Crus. p. 163. 8 K̄ Ī Crus. 161, sed p. 163 idem ait
punctum in I delendum videri.

epitaphium.

Bulletin de correspondance hellénique VII p. 277.
v. Crusius in Philologo LII (N. F. VI) p. 160.

Ο - σον ξῆς φαί - νου,

μη - δέν ὅ - λως σὺ λυ - ποῦ.

πρὸς ὁ - λί - γον ἐσ - τι τὸ ξῆν,

τὸ τέ - λος ὁ χρό - νος ἀπ - αι - τεῖ.

De signo morae productae — et de punctis quibus pedis ictus signatur cf. Anonymum Bell. § 3. syneopas hic exstare et in exitus syllabis . . ποῦ, ξῆν, . . τεῖ satis premendum esse sonum extremum docet Spitta p. 109.

6—8. De Bacchidis hymnis.

Dionysi nomen hymnis illi inscripserunt, qui codice Neap. III C 4 decepti titulum in fine alius libelli subscriptum falso hac rettulerant. eodemque errore factum est, ut libello, qui in codicibus antiquis his carminibus praecedit, titulus falsus in editione inscriberetur. sequitur autem in manuscriptis Bacchii senitris imagogen doctrina illa de intervallorum musicorum numeris et rationibus, quae incipit a versis Τῆ ποσειδῶς υἱὸς ἄλλος τῶν δευτερευόντων διωνυσίου παῖς, et quam Bellermann imprimendam curavit una cum Anonymis (Bor. 1841 p. 101). Bacchio ut hanc doctrinam vindicaret, ille inductus erat titulo Εὐκαρπύς υἱὸς ποσειδῶς Βακχίων τοῦ γέγοντος, quem non ad hunc libellum, sed ad eum qui praecedit referri oportuit. cum vero post Bacchii imagogen et Pseudobacchii doctrinam in cod. Ven. VI 10 essent trimetri illi, quae supra invenis p. 285, alteram esse Bacchii, alteram Dionysi artem facile tibi persuadebis, et sicut Bacchii nomen ad priorem artem revocaveris, ita Dionysi nomen inter alteram artem et hymnos insertum vindicabis libello illi τῆ ποσειδῶς υἱὸς, cui insertum

(Ber. 1840), p. 10—20 statuendas putavit quattuor, satis habebimus admittere duas, nam alter illius ordo ex editionibus consistebat, quae fluxive ex familia prima ipse B. suscipiebatur¹ et codicis Neapolitani satis et historia probatur²; quartus autem ordo cum signis musicis non exhibeat, restant digni quos consideremus ordo I et III. ac primi ordinis qui notas musicas exhibet usque ad ultimum carminis III, ne nos quidem alium novimus librum nisi N III C 4. ad tertium Bellermannii ordinem, qui continet signa musica usque ad II 13, (Mon. 2 Par. Neap. Lugd.) accesserunt Hamburgensis Mutinensis Venetus, de quibus ego in *Jahrbücher für Philologie* 1840, 680, et accessit Berolinensis 1555. cum tamen Hamb. ex Parisino 2132, Mutinensis ex Neap. III C 1, Berol. ex Monacensi videatur transcriptus, apparatus criticus nullo eorum augeatur. Venetus autem VI 10 universi huius ordinis princeps est et auctor, nam qualem Bellermann vir sagacissimus concluderat et descriperat codicem huius ordinis archetypum p. 26, talis hic est et verusque

¹ Cuiusdam editionem viti Florentina Bellermann concellit p. 16, Florentinam et Neapolitanam codices ortum putat p. 17. Quod autem Baratta p. 188 tradit de manuscriptis *Floridianae*, id revoco ad ea quae Unzer transcripsit et Gallici editione, cf. Bell. 3.

² Gallici quae est codices Aristida et Hysnaki, qui sunt E. Angel cardinalis (Bell. 7). huius autem Angelii Barroci libri baroditiae veneratione 1845 ad Alexandrum Farnesium Eliae Reuter, qui testamento legavit Odoardo nepoti 1888. (Nolhu, *Bibliothèque de Fabricius Orati.* Paris 1887, 2, 22.) namque autem 1798 Farn. libri Farnesi translati sunt Neapolim (Hanns Her. Hal. Berol. 1834. IV, 5. 14. Nolhu 137). nec igitur Aristidam est, quia Neap. III C 4 est illi Aristida codex, et quo fluxerit attitit Gallici.

dispositione et lectionum generes ex hoc transcriptum esse et Monacensem 215 (0) Parisiorum alicunquę patres, et perditum aliquem librum, e quo Nosp. et Mut. orti sunt, ostendi in *Jahrböcher* I. I.; ita scđm cum hi omnes e Ven. sint transcripti, restant, unde quaeramus varias lectioes, eddī N III C 4 et V, cuius habes specimen in tab. II.

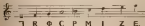
Editi sunt hymni in his libris: Vincenzo Galilei, *Dialogo della musica antica*, Firenze 1581.

Arati Solensis phenomena, Theoria scholia, Eratosthenis catasterismi, ed. (edidit Ioannes Fell. Oroni 1672. additis annotationibus Edmundi Chibwood.)

Baratta, (dissertation I. c.) addidit ex Par. qui est sonus 2082 sex versus alterius hymni et quattuordecim versus tertii, sed nulla signa musica.

Ediderunt hymnos et Patrio 1835, Bottrigario 1802, Puteanus 1602, Alstedius 1690, Nicolai 1704, Martini 1753, Marpurj 1759, Blainville 1763, Burney 1776, de la Borde 1780, Eschenburg 1781, Forkel 1788, Drisberg 1836, de quibus omnibus vide Bollermannum p. 30. accedunt Westphal, *Musik* 1867, Lang, *Überblick über die Harmonik*, Heidelberg. 1872. Félix *Histoire de musique* III, 1872. Gervet *Histoire* I, 1875.

In primo hymno vides principem harmonias sonum et finalem C — a (h) et praeter eam hos sonos

hi sunt omnes toni lydi, quo illis temporibus forte solo in scribendis musicis modis veteres utebantur.

sed existat etiam sonus aliquis H vel N, hac enim litterae in codicibus saepe distinguuntur. iam N quam litteram fortasse in utroque codice agnovimus (nam V quoque in exitu vocabulorum scribit clausum ϵ), quid in hoc notarum genere significare possit, non video; H ferri posse existimo. ut enim inter litteras I et Z intercedit littera H, ita inter sonos d et e intercedere potest sonus ae (m^a). et quoniam adest sonus P. ϵ , non bene ad aures accidit sonus e , qui tritono ab illo distat. invenitur quidem tritoni intervallum in hymno 7, non vero invenitur in hymnis quos Delphici nuper repereunt. tamen hanc puto ob causam retinuerunt veteres *synemmenon* *tetrachordum*, ut poetas, prout vellent, aut sumerent aut vitarent intervallum, quod in vetusta lyra non fuerat nec omnibus semper placebat. et videmus a longo illo carmine 2, nos interdum esse poetas etiam scitis, quos Aelypius ignoraret. Aristoxenus ipse admittit mixta *e* *synemmenon* et *diezeugmenon* systematibus (princ. 41 p. 17 Mb.) et admittit idem mixta *e* diversis generibus (ed. 145, p. 44). et et in Atheniensium carmine (a ped. 96—124) immisceatur soni systemate alieni, utque adhibetur in carm. 3 pede 14 et in 4 pd. 19 a. sonus V — ae — m^a , ut puto immisceatur in carm. 6 idem sonus H a distans genere alieno. hic sonus aptissimus est verum 4, ubi iam per semitonda vox descendit. pariter aptum in fortasse existimes ad verum 3; sed cum syllaba *di* datus sonos accipere nequeat, alterum I, quod in N est brevissimum, per errorem aliquem ex acuta natum esse puto, ut *diadon* ab initio haberet H H I. nunc etiam aptus sonus ille ae videtur ad v. 6, ubi pro-

ductionem potius syllabae $\mu\upsilon\nu$ hac nota significari (sicut productum $\alpha\upsilon$ illa nota \sim in v. 3) rectissime vidit Bellermann p. 64.

Altera est dubitatio, qui sonus scriptus sit in syllaba prima verbi $\Delta\eta\lambda\iota\epsilon$ v. 8. ac signum $|\sim$ codicis N forsitan quis revocaverit ad toni hypophrygii parypaten hypaton, sed nimis e medio remotus est gravis ille sonus et ab hoc cantu prorsus alienus. codex autem V habet notam Γ , quae in tetrachordo synemmenon toni lydii exstat, et cum in Atheniensium quoque hymno (2) sonus d ($ré$) nunc K scribatur, nunc l, dubium iam non est, quin recte Bellermann p. 79 signum illud revocaverit ad paraneten synemmenon.

V et N. *Ἰαμβος.*

V. C Z Z Φ Φ Φ C C

N. C Z Z Φ Φ C C

5

1. Ἄειδε μοῦσά μοι φίλῃ,

σπονδ. ἱαμβος. βακχεῖος

V. Φ M M

N. I Φ M M

2. μόλπης δ' ἐμῆς κατάρχον·

10

V. Z~Z Z Z H H I I

N. Z~Z Z E Z N N I I

3. αὖ-ρη δὲ σῶν ἀπ' ἀλ-σέων

V. M Z H I Φ C P M Φ C

N. M Z N I Φ C P M Φ C

15

4. ἐ-μὰς φρένας δο ν ε ί τ ω.

V. Ἄλλως.

V. C P M P C Φ C

N. C P M P C Φ C

5. Καλ-λι-ό-πεια, σοφά

20

Φ H C C C C 7 R Φ

Φ N C C C C 7 A Φ

6. μουσῶν προ-καθ-α-γέτ-ι τερπνῶν,

De notis codicis V v. tabulam II, Neapolitani signa minio clarissime expressa habes in Bell. tab. II et III. 6 ἱαμβος βακχεῖος in VN paulo altius positum huc revocavit Bell. p 54. 10 ~ signum videtur soni producti. de H et N vide prolegg, item l. 13 et 20. 19 Καλλιόπα N. 20 de R cf. v. 7. 22 προ-καθ. N, v minio deletum.

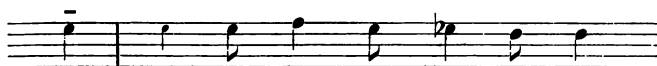
Μοῦσαν.

1. Ἄ - ει - δε μοῦ - σά μοι φί - λη,

2. μόλ - πης δ' ἐμῆς κατ - άρ - χον·

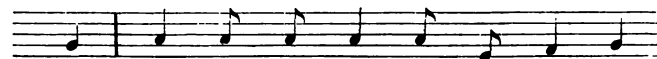
3. αὖ - ρη δὲ σῶν ἀπ' ἀλ - σέ - ων

4. ἐ - μὰς φρε - νας δο - ν ε ί - τω.

5. Καλ - λι - ό - πει - α, σο - φά

6. μον - σῶν προ - καθ - α - γέ - τι τερ - πνῶν,

v. 5 Incipit rhythmus duodecim morarum, quem indicat scholium p. 462, 10 (Bell. p. 54). de syzygia $\cup \cup$ cf. Arist. Qu. I 14 p. 36.

V. R ΦC P M I M

N. P ΦC P M I M

γ. καὶ σοφὸς μυσευδότα,

V. M I EZ ΓMP C M

N. M I EZ ΓMP C M I

δ. Δαυὶδὲς γένε, Δόξας Πανδρ,

V. M Z M I ΦC C

N. M I Z M I ΦC C

δ. εὐμενὲς πόρσι μαι.

10 Σφραγὶς κατὰ ἀντίθετον. ὁ ποτὶς ~ ~ καὶ ~ ~
γίνεαι θαλάσσιον. ὁ φεθρὶς θαλάσσιον.

γ. Τριτος

Εὐφραδία πῶς αἰθήρ,

γῆ καὶ πόντος καὶ πνεύ,

15 εὐφρα εὐφρα σφραγ,

δ. ἔχει φεθρὸν γῆ δαυὶδαν.

μύλλια γὰρ πρὸς ἑμὲς φαίνον

Φεθρὸς δαυὶδανὲς εὐφραδία.

20 V. CCCC I C P C ΦC

N. CCCC I C P C ΦC

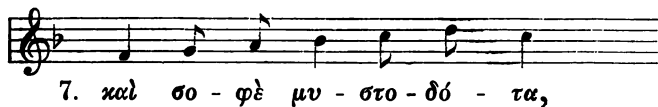
γ. Χριστοφωφρὸν πόντος Δαυδ,

V. ΦMMM M CΦM IΛ M

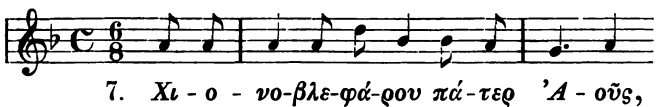
N. ΦMMM M CΦM Λ M

δ. φεθρὸς δαυδανὲς Δαυδανὲς πόντος

α δ' ἴσα V. 10 σφραγὶς V N, cf. αναλ. p. 461. 15 δαυὶδανὲς V. 21 χριστοφωφρὸς αναλ. V. 24 φεθρὸς δαυδανὲς N.

εἰς Ἥλιον.

notam Λ in paenultima syllaba paroemiacorum ortam esse e signo trium morarum L vidit Bell. 64. cf. v. 9. 21 et carminis 8 v. 3. 10. 13.

V. M I M' I P M I Z Λ Z
N. M I M P M Z Λ Z

9. *πτανοῖς ὑπ' ἔχνεσσι δι-ώ-κεις,*

V. M Z M Z I M I M Z I
N. M Z M Z I M I M Z I

10. *χρυσέαισιν ἀγαλλόμενος κόμαις,*

V. M I Z I M I P Φ C P P C
N. M I Z I M I P Φ C P P C

11. *περὶ νῶτον ἀπείριτον οὐρανοῦ*

V. C P M M M M M M
N. C P M M M M M I M

12. *ἀκτίνα πολύστροφον ἀμπλέκων,*

V. I M
N. I M P M I Z I M P P C

13. *αἴγλας πολυδερχέα παγὰν*

N. C P M M M C A Φ M M

14. *περὶ γαῖαν ἄπασαν ἐλίσσων·*

N. M I Z Z Z Z E I E Z

15. *ποταμοὶ δὲ σέθεν πυρὸς ἀμβρότου*

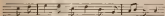
1 in ὑπ' erat fortasse post M sonus I, habet Mon. (Bell. tab. I.) 3 ἔχνεσσι V, ἔχνεσι N. 12 ἀκτίνα codd. 15 duplex ρ in παγὰν signum videtur productionis, cf. v. 21 rhythmos-que in Sicili nenia. 16 σαν notam A in summo mg. N corr.

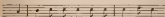
9. πικ - ραῖς ἰαί' ἰξ - νος - σε σε - δ - κας,

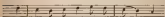
10. γγυ - σέας-σερ δ - γαλ-λά - μι - νος κό - μος,

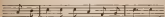
11. πρ - ρί νδ - νος δ - πεί - ρα - νος εὐ - ρα-νοῦ

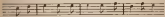
12. δ - πεί - να πο - λύ-σπερ-πον ἄμ - κλέ-του,

13. αἶψ - λαγ πο - λύ-σπερ - κεί - α πα - γὰρ

14. πρ - ρί γαλ - αν δ - πρ - σερ δ - λά - σερ'

15. πο-τα - ποὺ δὲ εὐ - θεῶν πρ - οῦς ἀμ-βρό-του

in B, alla fine A sarà fermato E ed in VI B. 18 v. 15, 16 positi
post 18 Bergh sotto, cl. man. Rhen. IX 304.

Non segue ed. Zan

P M I Z Z I M P C

16. *τίκτουσιν ἐπήρατον ἀμέραν.*

C Φ C P M M M P P C

17. *Σοὶ μὲν χόρος εὖ-δι-ος ἀστέρων*

5

M I M M I P M I Z Z

18. *κατ' Ὀλυμπον ἄνακτα χορεύει*

Z Z M Z Z M Z I E Z

19. *ἄν-ετον μέλος αἰὲν αἰείδων,*

.

M I Z Z M I P Φ Z Z

10

20. *Φοι-βη-ί-δι τερπόμενος λύρα.*

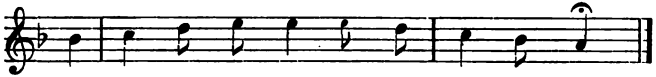
C P M M M C P M M I Λ M

21. *Γλανκὰ δὲ πάροιθε Σε-λά-να*

I M I M M P M I Z Z

22. *χρόνον ὦριον ἀγεμονεύει*

2 ἀπήρατον N. 6 οὐλυμπον VN. ἄνακτα] ἄληκτα
 Bergk anth. 10 Φοιβηδι V. λύρη V. 12 κλανκα δε V.

16. τί - κτου - σιν ἐπ - ή - ρα - τον ἄ - μέ - ραν.

17. Σοὶ μὲν χο - ρὸς εὖ - δι - ος ἄσ - τέ - ρων

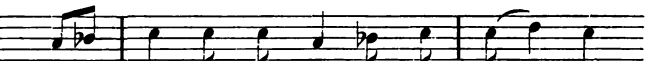
18. κατ' Ὁ - λύμ - πον ἄ - νακ - τα χο - ρεύ - ει

19. ἄν - ε - τον μέ - λος αἰ - ἐν ἄ - εἰ - δων,

20. Φοι - βη - ί - δι τερ - πό - με - νος λύ - ρα.

21. Γλαν - κα δὲ πάρ - οι - θε Σε - λά - να

22. χρό - νον ὦ - ρι - ον ἄ - γε - μο - νεύ - ει

de duobus signis in prima syllaba cf. v. 23. 14 ἀγεμ. in prima syllaba N corr. minio &, quem spiritum noli putare notam musicam.

MI Z IM I ΦC RMP C

23. λευκῶν ὑπὸ σύρμασι μόσχων·

C C C C C C PC PΦ PM

24. γάννται δέ τέ σοι νόος ἐν-μενῆς

5

M I Z I M I Φ C RMP C

25. πολυοίμονα κόσμον ἐλίσ-σων.

8. Τμνος

I M M M M I M M I C P M

1. Νέμεσι πτερόεσσα βίου ῥοπά,

10

Φ M Z Z Z Z E Z I Z M

2. κυανῶπι θεὰ θυγάτερ Δίης,

M U U U U E Z E Λ U

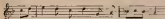
3. ᾧ κοῦφα φρονάγματα θνατῶν

U U M I U Z E I M M

15

4. ἐ-πέ-χεις ἀδάμαντι χαλινῶ·

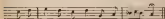
4 γάννται VN. σοι Bgk, οἱ codd. 6 πολυοίμονα VN,
πολυείμονα Bell. Bgk. 7 ὕμνος Νεμέσεως V. in initio ponunt

23. *Ar - nōr ē nō sōp - pa - ca p ē a - ran*

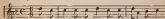

24. *pē - vo - na dē nō na nō ag nō pē - vō*

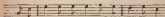

25. *no - de - al - pa - na nō - pa - ē - lē - ca - na.*

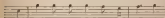
nō Nīpāna.

1. *Nē - pa - na nō - pē na na pē - na nō - na,*

2. *na - a - nō - na nō - ē nō - pa - na nō - na,*

3. *ē nō - pa nō - pa - na nō - na nō - na*

4. *na - ē - pa nō - dē - pa - na nō - na - nō*

na, 16—18 *unabandha* *śloka* *Harmonia et Rhyth.* 6. 2. *śloka*
duo *notas* *reversandas* *ad* *na* *na* *na*, *vix* *debent* *na*.

M M M M M M M M C M Φ

5. ἔχθουσα δ' ὕβριν ὅλο ἀ ν βροτῶν

P C Φ P P

6. μέλανα φθόγον ἐκτὸς ἐλαύνεις.

5

R Φ C Φ I C Φ P M I

7. Ὑπὸ σὸν τροχὸν ἄστατον ἀστιβῇ

Z E Ψ Z I I M Z M

8. χαροπὰ μερόπων στρέφεται τύχα·

M M M M M M P M C C Φ

10

9. λήθουσα δὲ παρ πόδα β α ί-νεις,

R Φ P P M I P M Λ M

10. γαυρούμενον ἀνχένα κ λ ί-νεις.

R Φ P C Φ P P C P M I

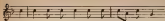
11. Ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βίοτον μετρεῖς,

15

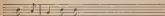
Ψ M I Z E I M M M Φ M

12. νεύεις δ' ὑπὸ κόλπον ὄφρυν κάτω

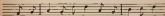
2 ἔχουσα V. 4 ἐκτὸς ἐλαύνεις om. V. 7 loca notarum incerta. 16. κόλπον ὄφρυν κάτω (prop. Bell. 44) Bgk. κόλπον ἀεὶ κάτω ὄφρυν VN. e tribus M unam transscribens omisi.

5. δ - γέν - σε δ' ἔβαν δ - λο - ῖν βο - τάν

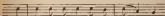
6. μέ - λο - να φθέ - νον δαυὶς δαυὶς.

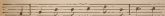
7. Ὑ - πὸ σὺν τρεχέ - δ - στα - τον δ - στα βῆ

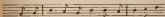
8. χα - ρε - πὸ με - φέ - πον σιγῇ - ται τὴ - χα'

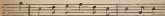
9. ἀφ' ἑν - σε δὲ πᾶρ πό - θα β α ἰ - νας,

10. γυν - φει - πα - τον πὸ - γῆ - να κλι - νεις.

11. Ὑ - πὸ κῆ - γυν δ - εἰ βί - ο - τον μετρεῖ,

12. τρι - νας δ' ἐνὶ κλι - πον δ - φγειν πό - να

Φ Μ Μ Μ Ρ C Μ Ι Α Ι

13. ζῶντες παρὰ γαίης κρηνοῦσθε.

Ε Ε Ε Ε Ζ Ζ Ι Μ Ι Ρ

14. Ἦλαθι μέλαιρα δικαστοῦλε,

Ε Ε Ε Ζ Ζ Ι Μ Ι Ι Ζ Μ

15. Νήματα κρηνοῦσθε, βίου ζωά.

Ι Μ Μ Μ Μ Ι Μ C Ρ Μ Μ

16. Νήματα θύον ᾄδοντες ἐρπιδόν

Ζ Μ Ι Ζ Ε Ι Ι Μ Ζ Μ

17. κλέγε τανυστέστερον ἐρπιδόν,

Μ Μ Λ Υ Υ Υ Ζ Ε Ο Μ

18. κρηνοῦσθε καὶ κρηνοῦσθε ἄλκιμα,

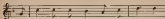
Ρ Μ Μ Μ Μ C Μ Ρ Μ

19. ὁ τὸν μεγαλειότην βροχῶν

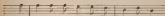
Ζ

20. κρηνοῦσθε φέροντες ἀπὸ καρπῶν.

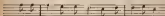
* Ὁ θύον ἀλλοτρίων φέροντες Ν, σιν V. ἡ loco praecedunt
notae malo restituae U, ut loco succedatur in p (so!), que

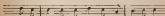
13. ὅ - γινε με - τὰ γὰρ ἄρα - τοῦ - σε.

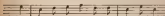
14. ὕ - λα - θε μέ - νου - σε θε - κέ - σε - λα

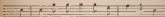
15. ἡί - με - σε πτε - ρό - σε - σε βί - ου θε - κέ.

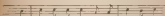
16. Νί - με - σε θε - ὄν ᾧ - δο - μεν ἐρ - θί - ταν

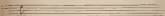
17. τί - κεν τε - νυ - σί - πτε - ρον ἐμ - βήι - μεν,

18. σὺ - μαρ - τί - α καὶ σάφ - ε - ὅπου σί - καν

19. ἔ - τινε με - γα - λα - νε - ρί - σε βρο - χῶν

20. ὑμνεῖτε φέρος κατὰ ταῦτάροι.

accipere Bellermann C. nam hoc a (la grave) nullo modo
potest hanc dēre.

I. Index nominum.

- Acamantis phyle 432.
Achaei 266, 16.
Achelous 6, 14.
Adrastus (320).
Aegypti 266, 12. 278, 9.
Aelianus (322).
Agathyrsi 93, 15.
Agenor 266, 16.
Alypius VIII.
Amphion 266, 6.
Antissa 266, 10.
Archytas 28, 22. (130 ss.)
Aristides Qu. (323 s.)
Aristoteles I. II. 409 s. 415.
Aristoxenus 203, 6. 313, 4. (409.
415.)
Athena 30, 26. 31.
Athenae 30, 15.
Atheniensis 432.
- Bacchius Geron VI.
Bion 432.
Boetius (119 an.).
- Cadmus 266, 16.
Chiron 274, 8.
Cleochares 432.
Cleonides IV. (416, 10.)
Colophonius 274, 4.
- Delphi 432.
Didymus 313, 9.
Dionysius (454.)
- Ecphantis phyle 30, 17.
Eratosthenes 260, 15. 416, 13.
Euclides III.
Eudoxus 130. (132.)
Euripides 23, 16. 427 ss.
- Gaudentius VII.
Geryones 109, 1 ann.
- Harmonici κατ' ἀριθμούς 13, 6.
Hellenes 202, 17.
Heracles 266, 5.
Heraclides P. 53. (135.)
Hermes 266, 2. 418, 10.
Hippasus (123).
Histiaeus 274, 4.
- Ion 202, 10.
- Lacedaem. 24, 15. 30, 14.
Lasus (123).
Leophrantus 313, 7.
Lesbus 266, 11.
Linus 266, 5.
Locri 260, 16.
- Medi 24, 5.
Mesomedes X 6—8.
Milesius 274, 5.
Musaeus 25, 6.
Mysi 33, 22.
- Nicomachus V. 271, 16. 313, 6.

- Orpheus** 266, 4. 8. 418, 11.
Olympus 26, 7.
Pappus 179. (116 an. 171.)
Pausan 27, 8.
Persae 24, 5.
Phaedrus 313, 3.
Pherecrates 274, 8.
Philolaus (127). 252s. 264, 3.
Philoxenus 33, 22.
Phrynichus 94, 11.
Phrynus 94, 22. 34.
Pierites 274, 3.
Plato 260, 16. 275, 19. 276, 5.
Platonica vox 250, 5.
Plutarchus (139).
Polygnotus 27, 8.
Porphyrius (116).
Prophrastus 274, 3.
Ptolemaeus 275, 7. 410s. (418s.)
Pythagoras 53. (120.) 244, 14.
 245, 23. 252, 13. 275, 19. 278, 10.
 340, 4.
Pythagorei (119).
Pythagorici 238, 19. 243, 15.
Pythagorica 249, 20. 260, 13.
Sicilus X 5.
Socrates 33, 11. 34, 7.
Terpander 95, 1. 202, 10. 264, 12. 15.
Thamyras 266, 5.
Thebanus 266, 6.
Theophrastus (40. 43. 274, 3.)
Thracas 266, 8.
Thrasippus 30, 17.
Thrasyllus 260, 16.
Timaeus 260, 16.
Timotheus Mil. 34, 21. 274, 5.
 (363.)
Torrebus (226).
Zosimus 166. (171.)
-

II. Index rerum.

Agryllus 9, m.

Agryus 66, t. 74, a.

Agryus maled. 503, s. *elythmi*

504, a. 505, s. 414. 415, a.

Agryus negandi 50, m. 31, s. 32, m.

Agryus 72, a.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

Agryus 71, t. *Agryus* 71, m. 31, s. 32, m.

agryus maverit facile, color
rile, sicuti coloris scribitur:
v. *agryus*. maverit sicuti
lavis, sicuti sicuti grandem,
gratum: v. maverit. maverit
efficit maverit 14, s. *agryus*
v. *agryus*. d. *agryus* maverit
74, s. maverit 18, m. repelli-
tur 4, a. sicuti maverit 74, m. de
maverit v. *agryus* et dicitur.

agryus dicitur 4, m.

agryus 144, s.

agryus 14, m.

agryus 14, m.

agryus 14, m.

agryus 14, m.

agryus 14, m. (144). 144, m. 144

144. 144. 144.

agryus (144).

agryus 14, s. 14, m. 14, m.

14—14. 14, t. 144.

agryus 4, m. 14, m. 14, m.

14, s. 141, s. 141, m. 141, s.

14, m. 141, m. dicitur s. 14

m. 144.

agryus 14, m.

agryus 14, m. 14, s. 14, m.

14, s. 14, s. (14, m.) 144, m.

144, s. 14.

agryus 71, s.

agryus 71.

agryus 144, s. 144 dicitur 14, s.

agryus dicitur 4, s.

agryus 144. 144, s.

[illegible]

- [illegible]

Էջ: 39, a.
 Էրանդանյան 416, 11
 Էրզնոյ 499, a.
 Էջմիած 100, 1.
 Էրզնաձոր 39, 11.
 Էրզնայ 244, a.
 Էրզնայա 248, a.
 Էրզնայոց 997, 378, 39.
 Էրզնիկ 244, 31.
 Էրզնայ 244, a, 7.
 Էրզնայոց գի. 310, 11.
 Էրզնայի. *abscondit* 91, 18 195,
 1. 38.
 Էրզնայի 148, 31.
 Էրզնայի(39, 11) 102, 31. 420, a.
 Էրզնայա 148, 39. 123—124,
 148. 344, 39. 144, 39.
 Էրզնայոց 244, a.
 Էրզնայոց 30, 31, a. 327, 31.
 337, 3. 412, 39. 412, a. 39-
 400-րդի 34, 31.
 Էրզնայոց 100, 39. 310, a.
 311, 18.
 Էրզնայ 39, 3. 31, a. 180, 39.
 143. 348, 11. 335, a. 371, 31.
 397, 39. 301. 338, 39. 339, a.
 Էրզնայոց 10, 31. 33, 39. 143, a.
 143, a. 3. 143, a. 344, 3. 337,
 39. 390—71. 393, 39. 39,
 397, a. 394, a. 394, 31—39. 391, a.
 412, 3. 390-րդի 399, 39.
 Էրզնայոց 28, a. 39, 3. 103, 39.
 194, 39. 188. 189, 39. 183, 39.
 184, 31. 243, 39. 343, 39. 343.
 349, 39. 243, 39. 339, 39. 339,
 a. 39. 339, a. 337, a. 339, 39.
 339, 39. 349, 39. 342, 39. 411.
 420, a. 310-րդի 144, a.
 189, 39. 180, 39. 310-րդի
 399, 39.
 Էրզնայ 244, 39. 37. 187. 399, 39.
 —141, a. 189, a. 343, 39. 343, 39.
 344, 39. 39. 399, 39. 399, 39. 39.
 399. 344, 39. 399—370, a. 379,
 39. 39. 341, 39. 342, 39. (344, a.)
 411, a. 412. 419, a. 39. 397.

- [illegible]

- Κρείττων κίνησις* 20, 21.
Κρονικόν 241, 18.
Κρόνος 242, 1. 271, 18. 272, 8. 12. 273, 11. 16. 412, 7. 418, 17.
Κρόταφος 273, 10.
Κρούειν 5, 17. 83, 9. 247, 5. 254, 15. 262, 3. 337, 9. 13. 341. ὑπὸ τ. ᾠδ. 101, 8 c. ann.
Κροῦσις 248, 15. 254, 19. 26. 338, 4. 350, 11. 367, 23.
Κρουστικά 83, 8.
Κρουστόν ὄργ. 240, 22.
Κτύπος 340, 6—15.
Κυβική αὐξήσις 276, 6. 279, 5.
Κύτος 255, 23.
Κωμικός 274, 8.

Λαγόνες 273, 8.
Λαιαί 10, 26.
Λαλεῖν 307, 12.
Λαμβάν. διὰ συμφ. 162, 2. 12.
Λανθάνει exiguum 15, 11. celer motus 90, 7.
Λάρυγξ 14, 5. (67, 18.)
Λέγειν 239, 8. 16.
Λεῖμμα 250, 11. semitonium 267, 9. 268, 10. 269, 9. 270, 14. 342 s. 344, 6. 22.
Λεῖον 3, 8. 4, 17. 5, 17. 133 ann. φωνή 11, 29. 243, 8.
Λειποτονεῖν 244, 3.
Λειποψυχοῦντες 60, 3.
Λεκίδες 248, 15.
Λέξις 302, 23. 312, 17. 313, 11. 350, 10. 367, 22. 417, 12. 14.
Λεπτὴ κίνησις 67, 1. φωνή 61, 10. 62, 11. 66, 11. 68, 12. 69, 12. χορδή 69, 3. ψόφος 69, 10. λεπτά μόρια 273, 18. πρῶτα ib. 23.
Λεπτότης 69, 15. aeris 11, 25.
Λευκόν 17, 6. 19. 20, 16. 21, 15. 16. λευκὴ φωνή 12, 14.
Λήγων sonus 103 s.
Λιχανοειδές 302, 8. 12.
Λιχανός digit. 258, 18. chorda 89, 8. 162, 1. 11. 163, 1. 13. 165, 4. 166. 182 ss. 188, 7. 189, 20 s. 195, 14. 196, 16. 197, 12. 198, 9. 242, 9. 257, 9. 258. 308, 14. 309. 332—33. 335 ss. 345 s. 368, 10.
Λογικόν 278, 15. κίνησις 180, 12. φωνή 328.
Λόγος 108, 6. 188, 7. 242, 16. 274, 2. 282, 3. 327. ratio 17, 1. 21. 19, 10. 21, 18. 149, 9 ss. 152, 5. 153, 2. 261, 9. 272, 7. 313, 21. 341, 27. 343 s. 411, 2. 413—415, 5. ratio symphon. 18. 95, 11. 100. 102. 244, 21. 245, 16. 247. 248, 8. 251. 253, 14. 262, 9. 267—68. 279, 11. 330, 19. 339, 21. 340, 13. 341, 24. 342. 420, 1. verba 30, 5. 83, 5. 89, 15. 93, 2. 312, 17.
Λοκρικόν diapason 347, 10.
Λοκριστί 198, 14. 309, 9.
Λυδιστί 34, 16.
Λύδιον harm. 197, 10. 308, 22. 347, 7. tonus 203, 5. 11. 205, 7. 303. 304, 16. 367, 21. 368, 17. 384. 399. 421, 6. 422.
Λύκοι 274, 18.
Λυπεῖν 26, 23. 89, 7. 101, 10. cf. 24, 31. 25.
Λύρα 6, 9. 83, 6. 104—5. 202, 14. 243, 12. 256, 5. 266. 418, 10.

Μαγαδίξιν 88, 2. 100, 10. 102, 3.
Μάθησις 23, 27. 24, 9. 29 s.
Μακρὰ ᾠδή 86, 4. syll. 313, 15—315. 329, 12. μακρὰν βαδίζειν 111, 18.
Μαλακόν 12, 4—9. 110, 11. 111, 4. motus 96, 12. harm. 23, 7. chroma 190, 13. 192, 2. 21. diatonon 192, 5. 23. μαλακῶς διατιθ. 27, 17. ἡγεῖν 104, 8.
Μανθάνειν 80, 3. ἐμάθομεν 151, 9. 153, 13. 157, 12. 160, 15.
Μαράνεσθαι 103, 3.

373, i. 279, ii. 12. 378, iii.
389, a. 429 a. *diatrib.* *elo-*
gias *invenimus* 384—44.
392—40. 394. 391. 395. 392.
398 a. 398 a. 438 a. *dia-*
391, i. 399, ii. 400, a. 392, a.
394, i. 396, a.) 392, a. 396, ii.
398, a. *synon.* 398, i. 399, ii.
398, ii. (399, ii.) 394, ii.
394, a. 399, ii.) 398, ii.
394, a. *hyperb.* 398, a. 399, ii.
399, i. 398, ii. 397, a. 394, ii.
398, ii. (394, a.) 398, ii. 397, a.
hyperbolica 398, ii. 398, ii.
Hyperb. *hyper.* *synon.* 399, a.
391, ii. 398, *dia.* 399, a.
391, ii. 398 a. 392, a. 398, a. ii.
hyperb. 391, ii. 398, 392, a.
Hyperb. 398, ii. 394, a. ii.
Hyperb. 39, ii. 39, ii.
Hyperb. *hyper.* 397, ii. ii.
Hyperb. *hyper.* 39, i. 39, ii. 39.
(394, i. 39, i.)
Hyperb. 39, a.
Hyperb. 394, a.
Hyperb. 398, ii.

Hyperb. 39, ii.

Hyperb. 410, 410, a.

Hyperb. *hyperb.* 398, i.

Hyperb. 39, a. 391, a. 392, ii.

Hyperb. 398, a. *hyperb.* 397, a.

Hyperb. 39, ii.

Hyperb. 398, ii.

Hyperb. 39, a. 394, a.

Hyperb. 398, a.

Hyperb. 398, ii. 398, ii.

398, a. 394, a. 398, a. *dia-*

synon. 398, a. 398, a.

Hyperb. 39, a. 39, ii. 39, ii.

Hyperb. 398, ii.

Hyperb. 398, ii.

Hyperb. 39, a. ii. 39, ii. *hyperb.*

hyperb. 39, a. 39, ii. 39, ii.

a. 391, 39, a. 39, ii. 39, ii.

39, ii. 39, a. 39, ii. 39, i.
39, a. 39, ii. 39, i. *hyperb.*
hyperb. *hyperb.* 39, ii. 39, a.
39, ii. 39, ii. 39, ii. 39, ii.
39, ii. 39, ii. 39, ii. 39, ii.
39, ii. 39, ii. 39, ii. 39, ii.

Hyperb. 39, ii. 39, a.

Hyperb. 392.

Hyperb. 39, ii. 39, ii. 39, a. 394,

ii. 39, 392.

Hyperb. 39, a.

Hyperb. 39, ii. 39, a. 394, a. 394,

ii. 39, 394, ii.

Hyperb. 391, ii.

Hyperb. *hyperb.* 398, ii. 39,

hyperb. 398, ii.

Hyperb. 391, a.

Hyperb. 39, a. 39, a. 394, 394

398, ii.

Hyperb. *hyperb.* 398,

hyperb. 394, ii.

Hyperb. 398, a.

Hyperb. 398, ii. 394,

hyperb. 397, ii.

Hyperb. 398, ii.

Hyperb. 39, a. 394, a. 394, ii.

398, ii. 398, ii. 398, a. i.

Hyperb. 398, ii.

Hyperb. 398, ii. *hyperb.* 398, a.

394, a. ii. 394, ii. 394, a. i.

394, ii. 394, a. 398, ii. 39.

Hyperb. 39, a—i.

Hyperb. *hyperb.* 39, a. 39, a.

hyperb. 398, i. *hyperb.* 39, a.

39, a. 39, ii. 39, a. 39, ii.

39, i. 39, ii. 39, a. i. 39, a. 39.

39, ii. 39, a. 398, a. 394, ii.

398, ii. 398, a. *hyperb.* 39, a.

hyperb. 39, a. *hyperb.* 39, a.

hyperb. 39, a. *hyperb.* 39, a.

hyperb. 39, a. *hyperb.* 39, a.

hyperb. 39, a. *hyperb.* 39, a.

hyperb. 39, a. *hyperb.* 39, a.

hyperb. 39, a. *hyperb.* 39, a.

hyperb. 39, a. *hyperb.* 39, a.

et intentione 78, a. 94, m.
342, m. expetente vi 9, a.
94, a. 96, a. 72, m. 92, a.
96, m. 98. vel famularum
paucorum eorum apud eum
augurum fuerunt benedix:
v. loc. caeterum facile 92, a.
non facile 72, a. 92, m. con-
sistit utro frigido 61, a.
64, a. 76, m. calido 66a.
67, m. 72, a. 76, m. ariter e
corpore superiore 173, a.
digne plet, amplius al.
420, m. 421. Si digne 262.
263, a. Si digne 90, m. 109, m.
dignus 14, m. 187, m. 218a.
242, m. 243, m. 264, a. m. 267, a.
272, a. 298, m. 301, a. 303, m. m.
304, a. 305, 307, a. 308, m. m.
309, m. 312, m. m. 320, a.
322, m. 323, 324, 327, m.
328, a. 342—41. dignus 16, a.
165, m. 166, a. 200, a. 202, a.
248, m. 272, m. 292, m. 300,
a. a. 302, m. 303, a. m. 322.
323, a.

Thapsia 108, a.

Thymum 121, a. m. 184, m.
186, m. 297, m. 328, a. 329, m.

Thymus 1, m. 69, a. 178, a. 243, a.
262, a. m. 290, a. 304, m.
308, a. 322a, 327, a. Ad a. d.
164, a. 263, m. 264a.

Thymus 104, m. 264, m. m. 264, a.

Thymus 9—10. 11, a. m. 14, m.
64, m. 66, m. 99, a. m.

Thymus 11, a.

Thymus 14, m. 18, a. 27, a.

Thymus 1, m. 11, m. 12, a. m.
22, 30, m. 61, a. 62, a. 63, a.
161, a. 243, m. 243, m. 243,
m. m. 307, a. a. 314, a. 322, a.
323, m.

Thymus 243, a. 412, m. m.

Thym 28, m.

Thymus 20, a. 30, m.

Thymus 204, m. 312, a. m.
ad 31 a. 322.

Thymus, passio 12, a.

Thymus 278, a.

Thymus 278, m. 307, m.

Thymus 278, m. 307, m. 308, m.

Thymus 278, m. 420, a.

Thym 20, m. 262, m. 263, m.

264, m. 278, a. 264, a. 268, m.

411, a. 412, m.

Thymus 10, m. 11, a. m. 72, m.

Thymus 22, m.

Thym 18, m. 22, a. 24, a.

Thymus 26, m.

Thymus 18, m.

Thymus 18, m.

Thymus 18, m.

Thym 17, a. 212, m. 217, m.

Thym 17, a. 212, m. 217, m.

Thym 20, m. 68, a. 216, a. 216, m.

Thymus 22, m. 30, 37, a.
150, a.

Thymus 22, a. 24, m. 22, m. 24, a.

22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Thymus 22, a. 264, a. m. 264a.

Παραδιαξενγνόναι 312, 1.
Παραδιάξενξις 309, 19. 310, 4.
 311, 23.

Παρακαταλογή 80, 7.

Παρακευνηκός 304, 19.

Παραπερωσμένα 33, 2.

Παραλλαγή 238, 25. 240, 5.
 246, 24. 262, 10. 27.

Παραλλάττειν 189, 6. 241, 8.

Παρ' ἑλληλα 19, 2.

Παράλληλοι τόνοι 204, 12. *θέσις*
 207, 4.

Παραμέση 84, 2. 108, 1. 161, 8.
 (165, 4. 166.) 182, 16. 183, 13.
 184, 4. 185, 5. 24. 186, 4. 188, 9.
 196, 11. 197, 6. 200, 9. 201, 6.
 203, 3. 241, 11. 245. 248, 21.
 251, 11. 253. 264, 28. 279, 11. 14.
 308, 13. 19. 333, 17. 334. 335, 2.
 336, 11. 338, 6. 7. 345. 3. 25.
 346, 12. 368 s.

Παράμεσος 164, 16. 258, 25. 281, 7.
 352—54. 370 ss. 419, 3. 420 s.
ὄξεϊα ib.

Παρανενευρισμένη χ. 14, 21.
 71, 17.

Παρανήτη 17, 22. 79, 4. 162,
 1. 12. 182, 14. 18. 21. 183—87.
 194, 11. 196, 16. 197, 13. 198, 10.
 242, 2. 253, 6. 14. 256, 17. 21.
 257, 21. 259. 272, 3. 308, 15.
 309, 1. 6. 333, 24. 334, 4. 335 s.
 345, 6. 12. 346, 3. 25. 373, 29.
 plur. 309, 9. 368, 12.

Παραπομπή πνεύματος 244, 4.

Παραστάτης 17, 21.

Παραστρέφειν 32, 31.

Παραύξεις 278, 1. 350, 6.

Παραφωνία 305, 13.

Παράφωνον 337, 6. 338, 3.

Παρεβάσεις (ἁρμονιών) 23, 4.
 33, 1.

Παρένθεσις 253, 5.

Παρεντιθέναι 244, 22. 257, 20.

παρεντεθεῖσα 245, 10. 253, 8. 15.

Παρθένιος ἀύλος 14, 28.

Παρπάτη 78, 4. (10.) 163, 13.
 188, 6. 9. 189, 21. 190, 3.
 242, 1. 272, 2. 308, 14. 309, 4.
 337, 1. 345. 420 s. mes. 165, 16.
 166. 182, 9. 183 s. 195, 13.
 196, 14. 258, 20. 264, 16 s.
 267, 6. 268, 5. 280, 20. (295.)
 333, 5. 335, 22. 336, 10. 338, 6.
 345, 20. 346, 1. 22. 352 ss. 368 ss.
 hyp. 165, 17. 166. 182, 7.
 183 s. 195, 12. 197, 9. 257, 8.
 258, 15. 264, 10 s. 267, 5. 280, 15.
 (295, 7.) 308, 21. 332, 13. 335, 21.
 336, 11. 344, 4. 12. 345, 20.
 346, 15. 352 ss. 368 ss. plur.
 162, 13. 345.

Παρπατοειδές 302, 8. 11.

Πάσσαλος 246, 22. 248, 10.

Διὰ πασῶν 85 c. not. 86. 87, 15.
 88. 90, 15. 91. 94, 14. 95. 100,
 8. 10. 102, 2. 158, 8. 159. 160, 20.
 161, 10. 187, 9. 14. 193, 10. 194.
 204, 14. 205, 11. 241, 20. 245, 21.
 246, 10. 247, 9. 248, 1. 252,
 6. 11. 260, 9. 263, 18. 293, 15.
 294, 3. 13. 296, 16. 306, 14.
 311, 11. 312, 4. 338, 14. 16. 346.
ratione duplici 18, 19. 20, 3.
 21, 19. 102, 18. 111, 7. 159, 10.
 164. 244, 20. 247, 10. 253, 1.
 254, 19. 339, 25. 340, 17. 341,
 8. 16. 420, 4. 6 toni 194, 8.
 196, 2. 339, 12. 7 formae 197
 —99. 308, 17. 346 s.

Διὰ πασῶν καὶ δ. τεσσ. 194, 9. 19.
 200, 15. 293 s. 297, 8. 308, 6.
 338, 17. 339, 14. 26. *Διὰ π.*
καὶ δ. πέντε 160, 4. 194, 12.
 293 s. 297, 15. 308, 7. 339, 1. 16.
 340, 1. 341, 10. *Δις δ. πασ.:*
ν. δις.

Πάχος 254, 9.

Παχὺς ἀήρ reddit sonos graves
 67, 5. 72, 5. 76, 6.

Παχύτης 11, 24. 255, 20.

Πεζοὶ φθ. 307, 6.

- Πολυειδής ὥδή* 86, 5.
Πολυπλασιάζειν 251, 5.
Πολύτρεπτον 273, 1.
Ποικεῖν 77, 11. 78, 9. 99, 6.
Ποππυσμός 277, 8.
Πόρος 10, 27. 11, 8. vocis 72, 13.
Πόρω 62, 11. *πόρωθεν* 60, 7.
 61, 1. 68, 7. *πορωτέρω* 73, 19.
 77, 13.
Ποσόν 15, 23. 16. 17, 16.
Ποσότης 244, 7. 10. 245, 19.
Πούς 17, 13. 314, 11. metr. 100, 11.
 312, 13. 19. 314, 16. 413 ss.
Πραγματεία 24, 10. 180, 9. 207,
 14. 16. 367, 6.
Πρακτικόν 31, 30. 32, 11. 93, 11.
 108, 10. 412, 20.
Πράξις 92, 10. 93, 12. 94, 5.
Πραότης 26, 19.
Πρέπον 28, 30. 33, 19. 34, 3. 19.
 413, 1.
Πρεσβύται 76, 18. *πρβτεροι* 7,
 21. 9, 16. 34, 12. 65, 9. -τεραι
 14, 26.
Προαγωγή 260, 5.
Προαίρεσις canendi 71, 9.
Προβίβασις 260, 20.
Προγυμνάζειν 327, 9.
Προίεται ἀήρ 78, 2.
Προμήκες 251 s.
Πρόνοια 282, 7.
Πρόοδος 249, 7. 333, 28.
Προσάπτειν 256, 10. 15. 257, 3.
Προσαναλεῖν 101, 9.
Προσέχειν ἡγεμόνι 107, 6.
Προσηγορία 258, 11.
Πρόσθεσις κινήσεως 149, 5.
Προσθήκη 273, 12.
Προσαθάπτειν 274.
Προσλαμβανόμενος 158, 10. 164, 2.
 165, 4. 166. 182, 5. 183, 2. 21.
 184, 12. 185, 22. 186, 6. 194.
 196, 19. 198, 13. 200. 201, 5.
 258, 4. 13. 260, 21. 263, 19.
 264, 8. 269, 10. 275, 14. 280, 14.
 (293, 18. 295, 3.) 332. 334, 10.
 335 s. 343, 20. 344. 345, 1.
 347. 349. 352 ss. 368 ss. 413, 5.
 422, 6. *ἀρχή* 276, 3.
Προσόδιον (ποθόδιον) 432, 8.
Πρόσχορδα 82, 8.
Προφορά 207, 6. 337, 11.
Προχώρησις 249, 23.
Πρώτα διαστ. 330, 14. 331.
Πταῖσμα 272, 5.
Πτώσις 134 c. not. 179, 9.
 292, 16. 306, 19. 329, 7.
Πυκνόν motus 148. interv.
 108, 3. 162, 14. 163, 13. 186, 14.
 191, 7. 192, 2. 195, 16. 206, 1.
 298. 299, 17. 19. 300, 4. 302,
 11—13. 306, 12.
Πῦρ 415. 416, 1. 419, 7.
Πυρέττοντες 70, 15.
Ῥάδιον 87, 3. 90, 11. 92, 9. 107.
ῤαδίως 12, 8. *ῤδειν* 79, 1. 82, 3.
ῤαδιουργία 274, 9.
ῤαίειν 246.
ῤαιστήρ 246. 340, 6.
ῤῆμα 86, 5. 417, 15.
ῤητὸν διάστ. 187, 6. 189, 2.
 328, 17. syst. 193, 6. 199, 4.
ῤῆτωρ 307, 11.
ῤοαί 105, 8.
ῤοιζόμενα 241, 6. 15.
ῤυθμικὴ ἐπιστ. 367, 4. *ῤ. λόγος*
 414, 11.
ῤυθμίζεσθαι 313, 5. 329, 15.
 417, 12.
ῤυθμοειδές 414, 1. 3.
ῤυθμοποιία 304, 9. 305, 3.
 414, 12.
ῤυθμός 87, 4. 90, 3. 8. 93, 8.
 98, 12. 99, 2. 107, 2. 111, 1.
 278, 7. 313. 329, 14. 412, 17.
 413, 2. 11. 414, 5. 415, 4.
 417, 18. 418, 1. *ῤυθμοί* 17, 13.
 26, 12. 18. 29, 10. 24. 31, 14. 19.
 94, 3. 312, 12. 314. 414, 12.
ῤῥθ 28, 1. 12. *μεταβ. κ. ῤ.* 304.
 305, 1—4.

- Ῥύμη 241, 10.
 Ῥύσις 328, 6. 10.
 Σάλπιγξ 243, 11.
 Σαμβύκη 30, 23.
 Σεῖσθαι 5, 20. 71, 13. 15. 76, 6.
 Σελήνη 242, 2. 271, 19. 272, 7.
 273. 412, 1. 419, 6.
 Σεληνιακός 241, 21.
 Σελίδιον 350, 21.
 Σήκωμα 246, 20.
 Σημαίνειν 247, 22. 413, 11.
 Σημαντικόν 7, 10.
 Σημασία 93, 12. mus. 347, 12.
 Σημεῖον morum 27, 5. geom.
 277, 2. soni 347—51. 367, 22.
 368 ss. rhythmī 414, 9. 415.
 417, 17.
 Σημειοῦν 350.
 Σημεώσεις 347, 15. 350, 14.
 Σίγμα 349. 351.
 Σιγμός 277, 7.
 Σιωπή 148, 3. 180, 16. (σιώπησις?
 418, 9.)
 Σκηνή, τὰ ἀπὸ σ. 87, 5. 94, 10.
 109, 4.
 Σκληρὰ ἀρτηρία 12, 4—7.
 Σκληρότης 12, 10.
 Σκόπος 31, 8. 34, 1. 80, 1. 102, 8.
 Σκύλια 35, 10.
 Σομφή φωνή 13, 1.
 Σοφοί 276, 12.
 Σπάδιξ 243, 12.
 Σπέρμα 10, 31.
 Σπερματικόν 10, 27.
 Σπονδεῖος 314, 21. 315, 2. 19.
 316, 1.
 Σταδῖον 16, 17.
 Σταθμῆ 244, 1.
 Σταθμός 17, 14. 247, 17. 340.
 Στασίμον 28, 1. 33, 26. 109, 2.
 Στασις 241, 16. 273, 8. 302, 17.
 303, 1. 329, 8.
 Στενόν 64, 12. 68, 3. 15. causa
 celeritatis 66, 1, tarditatis
 68, 3. 76, 7.
 Στερεά 3, 8.
 Στήμων 10, 25. 11, 8.
 Στίχος 350—52.
 Στοιχεῖον linguae 16, 28. 276, 10.
 277, 2. 13. 312, 14. 314, 6. 16.
 doctrinae 237, 9. 306, 18.
 Στοιχειῶδες 367, 5.
 Στοιχεώσεις 237, 6. 367, 18.
 Στόμα 65, 19. 83, 9.
 Συγκρινόμενος ἀήρ 65, 6.
 Συζυγία 246, 9. 247, 7.
 Σύλλαβη 17, 13. 252. 253, 3.
 312, 18. 22. 313, 3. 417, 14. 418.
 Σύλληψις 252, 7.
 Σύλλογισμός 15, 5.
 Συμβεβηκός 313, 22.
 Συμβουλαί 206, 17.
 Συμμετρία 254, 7. 313, 8.
 Συμπαθής 26, 11. 102, 9.
 Συμπλέκειν 313, 18. 314, 3. 18.
 315, 2.
 Συμπλήρωσις 267, 15. 269, 2.
 Συμπλοκή 277, 16. 314, 1.
 Συμφράττεται ἀήρ 76, 8.
 Συμφυές 91, 13. ἀήρ 4, 21. 5, 6.
 Συμφωνεῖν 18, 4. 87, 9. 90, 15.
 91, 10. 95, 11. 102, 13. 111, 7. 13.
 163, 20. 164. 165, 12. 15. 202, 15.
 245, 7. 247, 13. 249, 17. 25.
 262, 26. 298, 20. 301, 17. 311,
 5. 11. 312, 4. 340 s.
 Συμφωνία 87, 10. 88. 95, 14.
 98, 12. 100. 110, 10. (133.)
 162, 2. 195, 19. 242, 16. 244,
 17. 20. 245, 13. 247, 6. 252, 8. 12.
 274, 19. 277, 10. 279, 9. 293,
 6. 14. 306, 11. 307, 4. 17. 309, 11.
 310, 13. 15. 311, 10. 19. 338—41.
 420, 1. λόγος ἀριθμῶν 18, 3. 13.
 κρᾶσις 187, 20. 293, 8. μικτόν
 18, 18 ss. 19, 7. φθόγγων λόγον
 ἔχόντων 102, 20. 99, 10 c. ann.
 οὐδὲν μᾶλλον τὸ μέλος ἑτέρον
 293, 10. audianturne soni
 simul 22, 4. s. mundi 275, 13.
 tres (34, 28). quinque (224).

- [illegible]

[Home](#)
[About Us](#)
[Our Services](#)
[Our Clients](#)
[Our Projects](#)
[Our Team](#)
[Contact Us](#)

194. *Fluorens*, *Lycopodium*, cf. *laevis* v. *laevis*.

Stenogramma pinnatif. 304, v. 12.

Stenogram 31, 31.

Stenogram 347, v. 373, v. 334, v.

337, 31. 373, v. 330, v. 448, 31.

Stenogram 343, v.

Stenogram 77, 31. 34, 31. 104, v. 343, 31.

Stenogram 348, 31. 340, 31.

Stenogram 337, v. 347, v. 344, v. 354, v. 354, v. 354.

Stenogram 344, v. 344, 31. 314, 31.

Stenogram 34, v. 344, 31. 344, 31.

Stenogram 195—199. 343 v.

(cf. *Stenogram*) *Stenogram*. 417, 31.

Stenogram 344, v. 313, 31.

Stenogram 343, v.

Stenogram 344, v. 344, v. 344, v.

Stenogram 34, v.

Stenogram 417, 31.

Stenogram 34, 31.

Stenogram 34, 31.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v.

Stenogram 34, 31. 34, v. 34, v. 31.

Stenogram 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 31.

3, 11. *Stenogram* 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

Stenogram 34, v. 34, v. 34, v. 34, v.

- [illegible]

Ψιλόν 84, 3. 105, 16. μουσ.
(opp. μτ. μελωδ.) 25, 5.

Ψοφείν 3. 5, 14. 6, 15. 17. 7, 4.
61, 16. 73, 3.

Ψοφητικόν 4, 20.

Ψόφος 3—5. 6—8, 2. 13, 10.
16. 28. 19, 29. 21, 5. 61. 62, 2.
63. 69, 12. 73, 2. 93, 4. 7. 120
an. (135.) 241, 7. 242, 20.
254, 21. 276, 9. 340, 12.

Ψυχαγωγία 274, 2.

Ψυχή 20, 22. 26. 32. 276, 1.
277, 3. 278, 4. 11.

Ψυχικόν 279, 1.

Ψυχογονία 250, 5. 278, 18.

Ψύχος causa grav. 67, 17.

Ψυχρόν 63, 7. 65, 7. 76, 9. vocem
reddit acutam 11, 25. 64, 5.

Ψυχρότης 11, 23. 415. 416, 1.

Ψιδή 80, 7. 83, 3. 86, 2. (94, 1.)
103. 105s. ὑπὸ τὴν ᾤδην
101, 8 not.

Ψιδός 105, 15. 307, 22.

Ψθεῖν 6, 3. 104, 8. ἀέρα 78, 1.

Ψρονόμος 279, 17.

Ψρυνγμός 274, 18.

**THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
GRADUATE LIBRARY**

DATE DUE
